

ЧОРНОМОРСЬКА МУДРІСТЬ

Navigare Necessse Est - Vivere Non!

PLAST - UKRAINIAN SCOUTING ORGANIZATION

ЧОРНОМОРСЬКА МУДРІСТЬ

Navigare Necesse Est - Vivere Non!

Довідник Пластових Морських Куренів
40-го УПС і 16-го УСП "Чорноморські Хвили"
та 10-го УПС і 25-го УСП "Чорноморці"

2015

ПЛАСТ
УКРАЇНСЬКА СКАВТСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ

ЧОРНОМОРСЬКА МУДРІСТЬ

Довідник Морських Пластових Куренів
40-го УПС і 16-го УСП “Чорноморські Хвилі”
та 10-го УПС і 25-го УСП “Чорноморці”

ВИДАННЯ ЧОРНОМОРСЬКОЇ РАДИ

Склад редакційної колегії:

Пл. сен. Нестор Колцьо, ЧМ, Нелько - голова, Морський Вовк
Пл. сен. Любомир Гевко, ЧМ, Любко - заступник голови, бувший Морський Вовк
Пл. сен. † Орест Гаврилюк, ЧМ, Йонтек - член, Чорноморський Вовк
Пл. сен. Петро Козел, ЧМ, Кенгуру - член
Пл. сен. Григорій Костинюк, ЧМ, Мокрий Гриць - член
2015 рік

Тираж - 300 примірників

Усі права застережені

Мистецьке оформлення Оксани Сторож

Рисунки виконав пл. сен. Володимир Пилищенко, ЧМ, Гарпун
Відповідальний за технічне уставлення і друк пл. сен. Мирон Баб'юк, СМ

Редакційна колегія: Кенгуру, Любко, Нелько, Йонтек і Мокрий Гриць

Мовна коректа - Йонтек, правописний словник - Г. Голоскевич, 12-те вид., 1994 р.

CHORNOMORS'KA MUDRIST'

**A Sourcebook of Knowledge
for Advanced and Senior Ukrainian Sea Scouts and Sea Guides**

Editor - Nestor Kolcio

Associate editors - Lubomyr Hewko, † Orest Hawryluk, Peter Kosel and Gregory Kostyniuk

Design - Oksana Storozh, Illustrations - Wolodymyr Pylyshenko

Technical Director - Myron Babiuk

Published by Chornomors'ka Rada on the centennial anniversary of Plast Ukrainian
Scouting and 85th anniversary of Ukrainian Sea Scouts

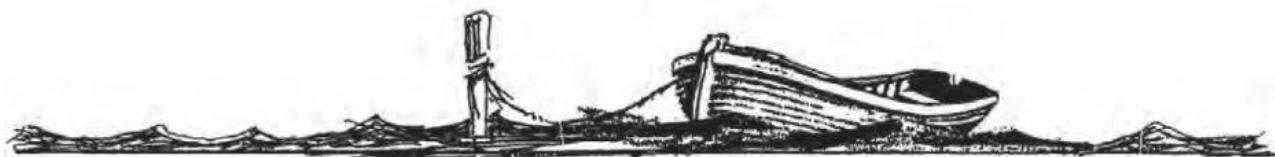
Library of Congress Catalog Number: 20139576

ISBN: 978-1-63068-162-3

Printed in USA

Copyright 2015

Chornomorska Rada, Plast Ukrainian Scouting

**Це видання книги “Чорноморська Мудрість”
присвячується бл. пам. пл. сен. кер.
Орестові Гаврилюкові, Йонтекові, ч. 84,
заслуженому “Чорноморцеві” і пластунові,
редакторові видання книги
“Чорноморська Мудрість” у 1984 р.**

Сходини
з ”Чорноморцями”
у Львові,
06. XI. 2006 р.

Борис і Орест Гаврилюки та Соя Скрипник,
Збори КУПО в Києві, 04. XI. 2006 р.

Орест з родиною на градуації внучки
Вірляни Щуки. Торонто, 07. VI. 2008 р.

Дорогі Подруги і Друзі!

“Чорноморська Мудрість” є виданням Чорноморської Ради, яка лучить чотири пластові морські курені, а саме: 40-ий Курінь УПС “Чорноморські Хвилі”, 16-ий Курінь УСП “Чорноморські Хвилі”, 10-ий Курінь УПС “Чорноморці” і 25-ий Курінь УСП “Чорноморці”. Завданням Чорноморської Ради є координувати дії морських куренів УПС і УСП “Чорноморців” та “Чорноморських Хвиль”, бути духовними батьками усіх морських пластунів та пластунок.

Зміст “Чорноморської Мудрости” охоплює устроєво-організаційні дані, історію куренів та їхні звичаї, традиції і осяги. “Чорноморська Мудрість” є довідником цих чотирьох морських куренів впродовж їхнього існування.

Попереднє видання “Чорноморської Мудрости” побачило світ у 1984 р. Теперішнє виходить з нагоди ювілею 100-ліття Пласти та 85-ліття Морського Пластування. “Чорноморці” і “Чорноморські Хвилі” вложили багато праці і труду для розвитку пластової організації і, зокрема, упровадження морського пластування як окремої ділянки пластової виховної програми.

Сподіваємося, що “Чорноморська Мудрість” буде служити Вам як джерело інформації про ці морські курені, буде корисною у Вашій праці для добра Пласти і України.

СКОБ - Доброго Вітру!

Пл. сен. кер. Нестор Колцьо, ЧМ, Нелько - Морський Вовк.

Пл. сен. кер. Любомир Гевко, ЧМ, Любко - Бувший Морський Вовк.

Пл. сен. кер. † Орест Гаврилюк, ЧМ, Йонтек - Чорноморський Вовк.

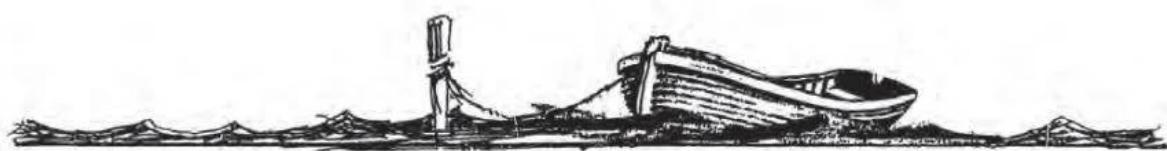
Відзнака
10 К. УПС і 25 К. УСП
“Чорноморці”

Відзнака
40 К. УПС і 16 К. УСП
“Чорноморські Хвилі”

Редакційна замітка.

За матеріали, що торкаються історії, членства, таборів, статутів та інших даних і які охоплюють дію поодиноких морських куренів, поміщених у “Чорноморській Мудrosti”, відповідають курінні проводи, які дали на це свою згоду.

ЧОРНОМОРСЬКА МУДРІСТЬ

Зміст книги

Розділ 1 - Загальне

1.1 Святий отець Миколай - патрон моряків - Срібний Іван, ЧМ (Ігор Слабіцький)	12
О хто, хто Миколая любить	13
1.2 Сузір'я Оріон - Срібний Іван, ЧМ (Ігор Слабіцький)	14
Оріон	15
1.3 Маршева пісня "Чорноморців"	16
1.4 Три з найбільш заслужених "Чорноморців"	17
1.5 Морські Вовки	18
1.6 Дещо про Чорне море	19
1.7 Дещо про Українську Державну Флоту (УДФ)	21
1.7.1 УДФ у 1917-1918 рр.	21
1.7.2 Історія Військово-Морських Збройних Сил України	28
1.7.3 Сьогодення Військово-Морських Сил Збройних Сил України	32
1.8 Правила безпеки на воді	36

Розділ 2 - Історія

2.1 Чорноморська Рада	37
2.2 Крайові Морські Ради	38
2.3 Історія 40-го Куреня УПС "Чорноморські Хвилі"	39
2.4 Історія 16-го Куреня УСП "Чорноморські Хвилі" - Люба Китаста, ЧХ	42
2.5 10-ий Курінь УПС "Чорноморці"	51
2.5.1 Історія Морського 10-го Куреня УПС "Чорноморці" - Нелько, ЧМ (Нестор Колцьо)	51
Дещо про початок морського пластиування	51
Початок 10-го Куреня УПС "Чорноморці"	52
Період перший: 1927	53
Період другий: 1928-1930	54
Період третій: 1931-1945	58
"Чорноморці" - члени Пластового Куреня Залізного Хреста	59
Період четвертий: 1945-1952	66
Період п'ятий: 1952-1965	68
Період шостий: 1966-1990	70
Період сьомий: 1990 -	80
2.5.2 Історія 10-го Куреня "Чорноморці" - Залога в Австралії Залога Тихого океану - Микола Добротвір, ЧМ і Марко Варцаба, ЧМ	112

2.5.3 Нарис історії відновлення чорноморських куренів	
в Україні - Одіссея, ЧМ	120
Початки	120
Становлення. 25-ий курінь УСП, 16-ий курінь УСП	121
10-ий курінь УПС	122
Важливі дати “Чорноморських Хвиль” в Україні	123
Морська Рада України	123
Діяльність	124
2.5.4 Хроніка морських акцій, організованих	
та проведених куренями “Чорноморці” та “Чорноморські Хвилі”	
в Україні (з часу відродження Пласти)	125
2.6 25-ий Курінь УСП “Чорноморці”	147
2.6.1 Історія морського 25-го Куреня УСП “Чорноморці”	147
2.6.2 Важливі дати з історії 25-го Куреня “Чорноморці”	157
2.6.3 Коротка історія залог	172

Розділ 3 - Членство

3.1 Чорноморська Рада - Морські Вовки.....	177
Список Морських Вовків	177
3.2 Крайові Морські Ради	177
Список голів Морської Ради в Україні	177
3.3 10 К. УПС “Чорноморці”	178
3.3.1 Реєстр членів	178
3.3.2 Реєстр курінних	183
3.4 16-ий Курінь УСП “Чорноморські Хвилі”	184
3.4.1 Реєстр членів	184
3.4.2 Реєстр курінних	186
3.5 25-ий Курінь УСП “Чорноморці”	186
3.5.1 Реєстр членів	186
3.5.2 Реєстр курінних	189
3.5.3 Інструктаж праці	191
3.5.4 Реєстр Ордену св. Миколая в синім	193
3.6 40-ий Курінь УПС “Чорноморські Хвилі”	194
3.6.1 Реєстр членів	194
3.6.2 Реєстр курінних	194

Розділ 4 - Морські тaborи, плавби

4.1 Україна	196
4.2 США	213
4.3 Канада	231
4.4 Німеччина	236
4.5 Австралія	238

Розділ 5 - Чорноморські видання та устроєво-організаційні дані

5.1 Загальний реєстр чорноморських видань	239
5.2 Дещо про організаційно-устроєві дані морського пластвування -	
Нелько, ЧМ	252
5.2.1 “Водне” чи “Морське” плаSTRUвання?	252
5.2.2 Історія Вишколу Морського ПлаSTRUвання	253

5.3 Вимоги до Проводу, учасників, інструкторів морських таборів в Україні - Одіссеї, ЧМ	258
5.3.1 Вимоги до Проводу на морські табори	258
5.3.2 Вимоги до учасників ВКПМП	259
5.3.3 Референт ВКПМП (Вишкільного Курсу Провідників Морського Пластиування) в Україні	259
5.4 Спеціялізаційне пластиування - д-р О.Тисовський	260
5.5 Деякі відмінності у веденні морського пластиування в Україні	262
5.6 “Чорноморці” у Головних Проводах Пласти - Нелько	263
5.6.1 Пластовий Провід у роках 1930-1954	263
5.6.2 Головна Пластова Булава (ГПБ)	263
5.6.3 Головна Пластова Рада (ГПР)	264
5.6.4 Провідники Орлиного Кругу	264
5.7 Важливі дати з історії морського пластиування - Нелько	265

Розділ 6 - Чорноморські традиції і пісні

6.1 Пісні	268
6.2 Чорноморські традиції й церемоніяли	273
Загальні	273
Одін	274
6.2.1 На Морському Таборі	275
6.3 Чорноморська Рада - введення Морського Вовка	275
6.3.1 Церемоніял - введення Морського Вовка	275
6.4 Крайові Морські Ради - введення Голови Морської Ради - голова Морської Ради 2007 р. - пл. сен. Марко Чуквінський, ЧМ	276
Положення про порядок ведення нарад Морської Ради (МР)	276
6.5 16 К. УСП “Чорноморські Хвилі”	277
6.5.1 Звичаї і традиції	278
6.5.1.1 Хрещення	278
6.5.1.2 Дівич-вечір: виряд	278
6.5.1.3 Весілля: виряд	279

Розділ 7 - Чорноморське майно

7.1 Реєстр чорноморських суден	280
7.2 Список спорядження на балансі “Чорноморців” в Україні	283
7.3 “Чорноморці” на козацьких чайках та інших великих кораблях	284
7.4 Чорноморський виряд - ст. пл. Олена Кебало, ЧХ, Нью-Йорк	288

Розділ 8 - Листа матеріялів постачання

8.1 Сувеніри	289
8.2 Хустки, ноші	290
Моделювання сорочинок “Чорноморських Хвиль” і “Чорноморців” в Україні	290
Моделювання ЧМ-сорочок у США	291
8.3 Курінні відзнаки	291
8.4 Матеріяли постачання зі США, України та Австралії	292

Розділ 9 - Спомини

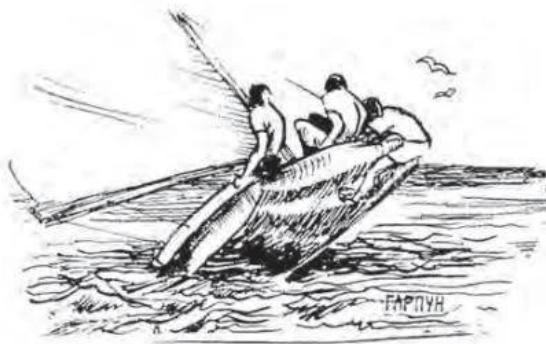
9.1 Дещо про вклад “Чорноморців” в історію Пластву - Нелько, ЧМ	293
9.1.1 Початок Морського Пластування	293
9.1.2 Початки розвитку Морського Пластування на Еміграції і знову в Україні	295
9.1.3 “Чорноморці” - спортивці	297
9.1.4 Деякі зі славних “Чорноморців”, які на Вічній Плавбі	298
9.2 “Дністрянки” - Начальний Пластун, Сірий Лев	299
9.3 Дещо з діяльності 16-го К. УСП “Чорноморські Хвилі”, 1974-1976 рр. - ст. пл. Маруся Дармограй, ЧХ	301
Дещо про активність членок куреня у 1974-1976 рр.	302
9.4 “Черемош-2008” - спогади - ст. пл. Олег Осадця, ЧМ і ст. пл. вірл. Олена Галушка, ЧХ	303
9.5 КМТ-2009 “На хвильях Чорного моря або КМТ-FM” - ст. пл. вірл. Вікторія Долик	304
9.6 З’їзд Залоги “Вікінг”, ч. 1 - Гарпун, ЧМ (Володимир Пилищенко)	306
9.7 Табори морського пластування в Монастирку над Дністром - Оріон, ЧМ (Ярослав Гладкий)	307
9.8 Розвиток літунського пластування в США - Вихор, ЧМ (Ярослав Лучкань)	314
9.9 Найдовша плавба в історії “Чорноморців” - Гулівер, ЧМ (Євген Михалович)	318
9.10 Плавби “Чорноморців” станиці “Дітройт”, 1949-1999 рр. - Гулівер, ЧМ (Євген Михалович) і Любко, ЧМ (Любомир Гевко)	321
9.11 Пластун Роман Шухевич. Молоде життя чч. 102-103, лютий 1953 р.	326
9.12 Залога морського пластування УПЮ “Вікінг-3”, 1970 р. - Гарпун, ЧМ	327
9.13. Хроніка діяльності Пластової Залоги “Вікінг”, 1952-1963 рр. - Гарпун, ЧМ, 3 квітня 2006 р.	329
9.14 Початок і праця 8-ї Залоги “Вікінг”, 1952-1957 рр. - Гарпун, ЧМ	330
9.15 Як виникла назва “Жовта Книга” - Нелько, ЧМ	333
9.16 Коротка історія 1-ої Залоги “Дітройт”, 1949-1956 рр. - Любко, ЧМ	334
9.17 Пливучи крізь засніжені силиєти Карпат - Де Коста, ЧМ	336
9.18 У пам’ять пл. сен. кер. Ореста Гаврилюка, Йонтека, ч. 84. Дещо про його працю у “Чорноморцях” і Пласті - Нелько, ЧМ	356

Розділ 10 - Статути і правильники

10.1 Чорноморська Рада	362
Правильник Чорноморської Ради.....	362
10.2 Крайові Морські Ради	363
Правильник Морської Ради	363
10.3 40-ий Курінь УПС “Чорноморські Хвилі”	364
Статут 40-го Морського куреня УПС “Чорноморські Хвилі”	364
10.4 16-ий Курінь УСП “Чорноморські Хвилі”	367
Правильник 16-го Морського куреня УСП “Чорноморські Хвилі”	367
10.5 10-ий Курінь УПС “Чорноморці”	371

Статут 10-го Морського Куреня УПС “Чорноморці”	371
10.6 25-ий Курінь УСП “Чорноморці”	380
Статут 25-го Куреня УСП ім. св. Миколая “Чорноморці”.....	380
10.6.1 Головний Курінний Статут.....	380
10.6.2 Фльотський Статут Північної Америки	385
10.6.3 Чорноморське мудре слово	391
10.6.4 Чорноморський поздоров	391
10.6.5 Чорноморські пропори	391
10.6.6 Чорноморська Відзнака - Йонтек, ЧМ	391
10.6.7 Хустки Куреня “Чорноморці”	393
10.7 Фонд Допомоги Розвиткові Морського Пластиування.....	397
Правильник ФОДОРомп	397
Розділ 11 - Фундатори видання книги “Чорноморська Мудрість”	
	399

Розділ 1 - ЗАГАЛЬНЕ

1.1 СВЯТИЙ ОТЕЦЬ МИКОЛАЙ - ПАТРОН МОРЯКІВ

Срібний Іван, ЧМ (Ігор Слабіцький)

Святий Отець Миколай є патроном нашого куреня “Чорноморці”. Але він ще здавна також має в нашому народі велике і загальне почитання. Не було в нас ні однієї хати, де не було би ікони св. Миколая. Його ікона видніє по лівому боці між намісними іконами іконостасів наших церков. Наш народ почитає його, наче свого національного святого. Таємниця його великого і постійного культу лежить у тому, що він став символом жертвенної любові ближнього та співчутливого милосердя. Про це свідчить історія його культу.

Те, що знаємо про життя св. Миколая, є досить оздоблене різними легендами. Він довгі літа був єпископом в Мирах, провінція Лікія, в Малій Азії. Він брав участь у Першому Вселенському Соборі 325 р. у Нікеї. Помер близько 345 року. Ціле своє життя присвятив на діла милосердя, що до душі і тіла. Ще за життя називали його батьком сиріт, вдів і бідних. По смерті Господь Бог прославив його даром творення чудес і за те дістав назву великого Чудотворця. Його славні чуда були головною причиною його швидкого й широкого культу.

Культ св. Миколая починає рости від часу цісаря Юстиніана 527 р. до 565 р., який збудував в його честь церкву в Царгороді. З Візантії його культ поширюється по цілому світу. На нашій землі культ приходить враз із християнською вірою. В другій половині XI століття була збудована в Києві церква св. Миколая на могилі Аскольда. В нас було багато церков у честь св. Миколая. До найстарших належить церква св. Миколая в Львові, що походить з кінця XIII століття. Почитання його в нашему народі є дуже поширене. Свято перенесення мощів св. Миколая, Теплого Миколи, припадає 9 травня, за новим, а 22 травня - за старим календарем. Церква називає його **Великий Мирлікійський Чудотворець** в Богослужбі на його честь, тобто в акафисті, в піснях, у стихарах на св. Миколая, 6 грудня за новим, а 19 грудня за старим календарем, і присвятила йому Богослужбу в кожний четвер. У численних переказах боронить він людей від стихійного лиха. Найбільше він опікується тими, хто перебуває у плаванні. Тому чорноморські рибалки, виходячи на промисел, брали з собою його ікону. Св. Миколай також заступав перед небезпеками із степів. Пісні про нього належать до найдавніших зразків української поезії, серед них така добре знана, як “О хто, хто Миколая любить”.

О хто, хто Миколая любить

Sheet music for organ or piano. The score consists of two staves. The top staff is for the bassoon (pedal) and the bottom staff is for the treble (organ). The lyrics are written below the notes.

sus. pedal

I. О хто, хто
Ми-ко-ла-яю-
бить.. О хто, хто
Ми-ко-ла-ю-
слу-жить

то-му Свя-тий Ми-ко-ла-я на вся-кай час по-ма-гай Ми-ко-ла-ю.

О хто, хто Миколая любить,
О хто, хто Миколаю служить.
Тому Святий Миколай
На всякий час помагай, Миколаю!

О хто, хто спішить в Твої двори,
Сього Ти на землі й на мори,
Все хорониш від напасти,
Не даш йому в гріхи впасти, Миколаю!

О хто, хто к нему прибігає,
На поміч його призыває,
Той все з горя вийде ціло,
Охоронить душу й тіло, Миколаю!

Омофор Твій - нам оборона
І одна від бід охорона.
Не дай же марно пропасти,
Ворогам у руки впасти, Миколаю!

“Миколай” - ім’я страшне в бою,
Бліск побід несеться з Тобою,
Страх врагам і агарянам,
А потіха християнам, Миколаю!

Миколаю, молися за нами,
Благаєм Тебе зо слезами,
Ми Тя будем вихваляти,
Ім’я Твоє величити навіки!

1.2 СУЗІР'Я ОРІОН

Срібний Іван, ЧМ (Ігор Слабіцький)

Тому що земна куля кружляє навколо сонця, сузір'я Оріона обходить земну кулю. В північній півкулі в пізній осені воно з'являється низько на східному небі, підноситься високо над півднем і на весну зникає низько на західному небі. Найліпший час побачити сузір'я є посередині лютого, коли воно ще звечора являється високо над головою.

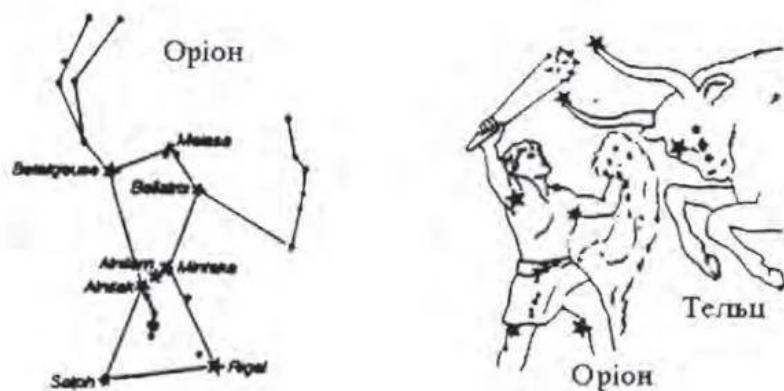
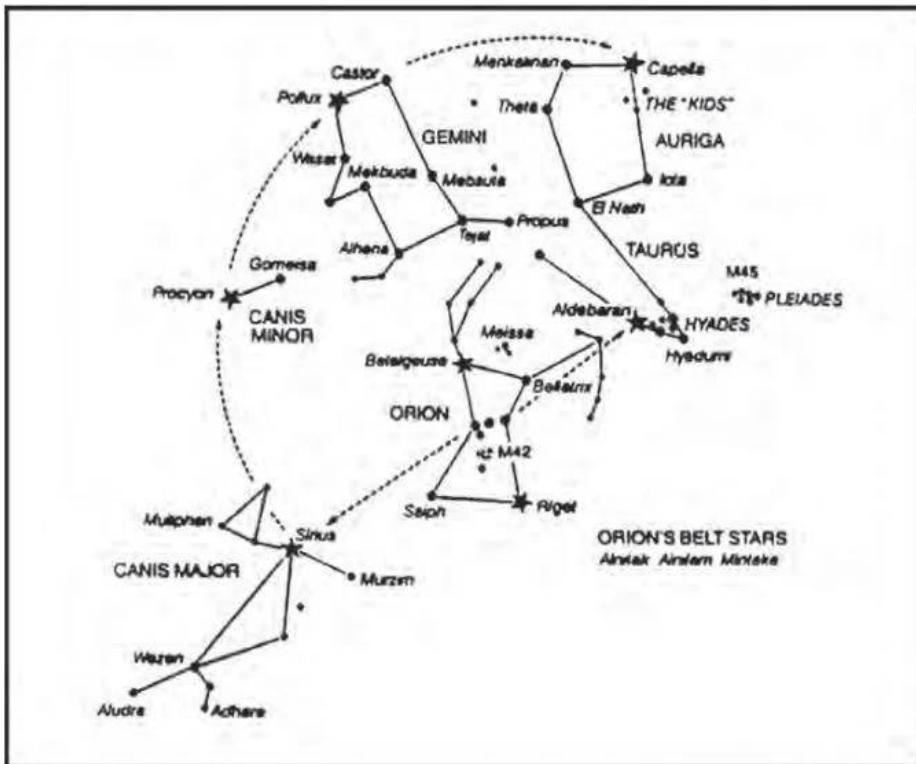
Легко знайти Оріон, велике й характерне сузір'я. Дивлячись на півднє, треба знайти три майже рівно розставлені ясні зірки, котрі зображені самоцвітами виложених ремінь Великого Мисливця грецької міфології. Тут є легко зобразити Оріона в тому великому прямокутнику зір, що обходить цей пояс. Бетелгіс і Белатрикс означають його рамена, а Райджел і Саїф його ноги. Темніші зірки нижче ременя є меч Оріона. Телескоп виявляє імлу Великої Небули Оріона, що є майже посередині меча. Велике півколо ясних зірок окружує Оріона. Між ними знаходиться сузір'я Великого Пса із найяснішою зорею в небі Сіріос, Малого Пса, Близнят, Колісника-Ауріга і Тельця.

Ясні зорі Оріона мають свої особливості. Бетелгіс і Райджел мають відмінні кольори. Бетелгіс, маючи сталий рудий відтінок, також знана як *Весна Зоря*. Яскінність цього червоного надвеликана міняється, тому що його діаметр міняється на 60%. Одна з найбільших зір, Бетелгіс, є така завелика, як орбіта Марса, а в найбільшій стадії доходить до величини орбіти Юпітера. Ця зоря є від 7,600 до 14,000 разів яскініша від нашого сонця. Бетелгіс є арабське ім'я, що означає *Рука Середущого*. Райджел є ясно-блій, дуже гарячий надвеликан, що є 57,000 разів яскініший від сонця. Молодший від Бетелгіса, Райджел, також колись стане червоним надвеликаном. Ім'я Райджел є також арабське, означає *Ліва Нога Великані*.

Сузір'я Оріон, знане зі своєї сліпучої яскравості, пишеться не лише славною Великою Небулею у мечі, але також кількістю подвійних і багатьох зір надзвичайної краси.

Орион

1.3 МАРШЕВА ПІСНЯ “ЧОРНОМОРЦІВ”

Слова і музика: о. Б. Ганушевський

Ходою

The musical notation consists of five staves of music in common time (indicated by '2/4') and a key signature of one flat (indicated by a 'F' with a sharp). The notes are primarily eighth and sixteenth notes. The lyrics are written below each staff, corresponding to the melody. The first staff starts with 'Се - ред шу - му бур - но - й не - го - - ди, і в о - бій -'. The second staff continues with 'мах кри - па - тих віт - рів, се - ред хвиль во - дя -'. The third staff continues with 'но - й бе - зо - дні чу - ем зов чор - но -'. The fourth staff continues with 'морських вов - ків ; - У - кра - й - но, ге -'. The fifth staff continues with 'ройський наш кра - ю, ми для Те - бе жи -'. The sixth staff continues with 'вем в бороть - бі, на - шу ю - ність і си - лу -'. The seventh staff continues with 'ї - тру - ди ми при - но - симо в жерт - ві То - бі, - У - кра -'. The eighth staff ends with 'бі !'

Історія маршової пісні

Мелодія і слова цієї пісні написані на першому пластовому водному таборі в імені “Чорноморської Фльоти” над Walchensee (півднєва Баварія в Альпах), що був організований У.М.С.А. при помочі членів Кошової Пластової Команди в Міттенвальді. Інструктором водного вишколу був сктм. о. Б. Ганушевський, “Чорноморець”, а комендантом табору - сктм. О. Бережницький, “Чорноморець”. Цю пісню залюблкі співали таборовики в часі тривання табору від 1-16 вересня 1946 р., що складався в 1/3 з непластунів, пізніше пластунів-прихильників.

Серед шуму бурної негоди
І в обіймах крилатих вітрів,
Серед хвиль водяної безодні
Чуєм зов чорноморських вовків.

Приспів: Україно, геройський наш краю,
Ми для Тебе живем в боротьбі,
Нашу юність і силу, і труди
Ми приносимо в жертви Тобі!

Ми живем Батьківщині на славу,
Ще бурлить в нас козацька кров,
Пластуни, Чорноморці ми юні,
До походу з нас кожний готов.

Приспів: Україно, геройський наш краю,
Ми для Тебе живем в боротьбі,
Нашу юність і силу, і труди
Ми приносимо в жертви Тобі!

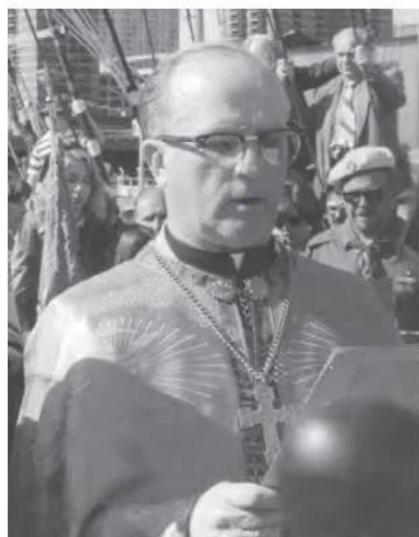
1.4 ТРИ З НАЙБІЛЬШ ЗАСЛУЖЕНИХ "ЧОРНОМОРЦІВ"

Шух, ч. 2, Роман Шухевич -
один з основників "Чорноморців",
Герой українського народу

Орійон, ч. 8, Ярослав Гладкий -
проводник морського
пластування і Пласти

о. Бо-Ган, ч. 71,
о. Богдан Ганушевський -
організатор морського пластування

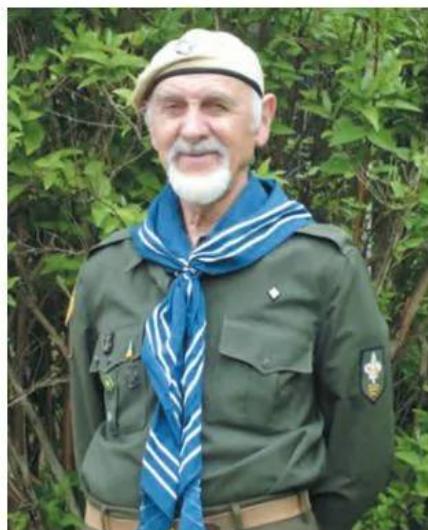
1.5 МОРСЬКІ ВОВКИ

Оріон, ч. 8, пл. сен. кер.
Ярослав Гладкий, ЧМ, 1960-1996

Любко, ч. 85, пл. сен. кер.
Любомир Гевко, ЧМ, 1999-2005

Нелько, ч. 94, пл. сен. кер.
Нестор Колцьо, ЧМ, 2005 -

1.6 ДЕЩО ПРО ЧОРНЕ МОРЕ

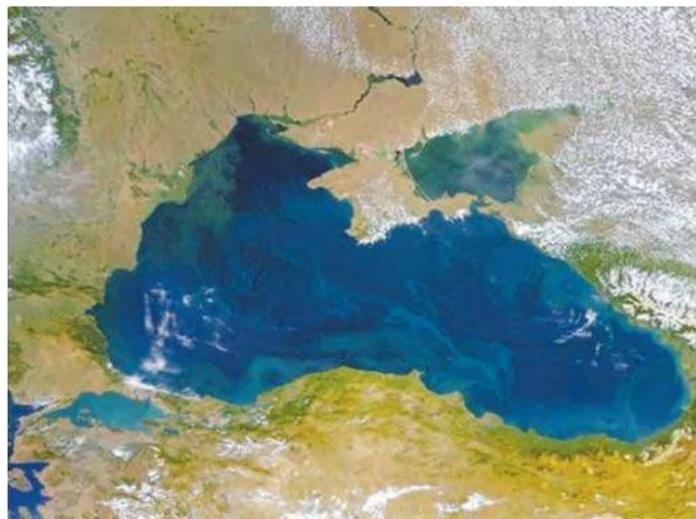
Море завжди притягало увагу мистців, поетів і письменників, які його розмальовували, оспівували та описували. Таким є і наше море. Його краса приваблювала не лише українців - але рівно ж чужинців: росіян, поляків, а також греків, французів і англійців, не згадуючи тут про румунів, болгар, турків і кавказькі народи, що були безпосередніми жителями Причорномор'я.

Українське Причорномор'я - це сільськогосподарські терени українського степового чорнозему і тим самим головні міста-порти - це осередки вивозу харчових продуктів. Розвинена там харчово-консервна промисловість, як також рибна. Побережжя Озівського моря, крім того, є важливим осередком важкої промисловості (Донбас-Керч). Крим, побережжя Кавказу й узагалі Чорного моря - це терени виробу вин (також шампанського), плекання овочів, годівлі овець, виробу самосадної солі, а Сиваш - це дуже важливий осередок ресурсів для хемічної промисловості. Крим і Кавказ - це курортні й туристичні осередки.

На побережжі Чорного моря живе багато народів, але найбільшу частину займають українці, які замешкують північну частину від Добруджі (гирла Дунаю) аж по Сочі. По південній стороні живуть турки. Від заходу є румуни й болгари, а від сходу - вірмени й грузини. Українське побережжя, а частинно румунське й турецьке (в околицях Босфору) є низиною, решта - це височинно-скелесте узбережжя.

Узбережжя Чорного моря на українській етнографічній території є рівнинною низиною, крім узбіччя Кримських гір та Кавказу. Глибочінь Чорного моря, зокрема у т.зв. "Одеській затоці" і північній (Крим), яка тягнеться від Варни до Криму, є мала (до 50 м). У межах Криму берег, що прилягає до Каркінітської затоки, - низький, плоский, мало розчленований. Від півдня, де до Чорного моря підходять відноги Кримських гір, підвищується, стає різноманітним, із стрімкими скелястими берегами, виступами.

Далі берег знову стає низьким і плоским, особливо на Керченському півострові. На Таманському півострові берег низький, а далі, біля підніжжя Кавказу, стає він високим і

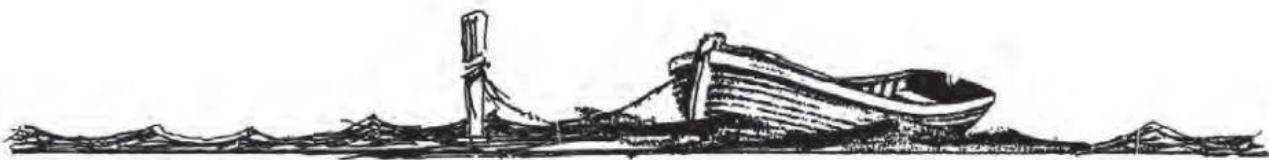

скелистим.

Властивості Чорного моря: величина Чорного моря - 423,000 кв. км. Найбільша довжина 980 км, ширина 530 км (найменша 270), середня глибина 1271, а найбільша 2245 м. Через протоку Босфор (ширина 0,5-3,7 км) і Дарданелли сполучається зі Середземним морем. Властивості: наявність різних рухів (течій) води.

Солоність 17-18 проміль (на тисячу). Вода від 200 м і глибша насычена сірководнем. Органічного життя там нема, є там анаеробні бактерії, які можуть існувати без кисню. Температура взимку 6-8, а вліті 21-22 градусів Цельсія. Північно-західна частина моря біля берегів Чорноморської низини вкривається тонкою кригою (на один місяць). Клімат назагал лагідний, т. зв. "чорноморський". Пізно восени й взимку трапляються бурі. Видовий склад тваринного й рослинного світу небагатий - 881 видів; Середземне море має близько 6000. Багато є червоних водоростей - "філофори", сировина для добування йоду в північно-західній частині. Є близько 180 видів риб, але промислове значення мають: бички, скумбрія, кефаль, оселедці.

У межах Чорного й Озівського моря спостерігаємо масові пересування (міграцію) риб, що пояснюється відмінами у пасовищних умовах, солоності й температурі. На початку літа йдуть риби в Озівське море, восени повертаються. Рибний вилов у Чорному морі проводиться біля берегів, але він у загальному є 5-6 разів менший, як у Озівському морі й Керченській протоці.

1.7 ДЕЩО ПРО УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВНУ ФЛЬОТУ (УДФ)

1.7.1 УДФ у 1917-1918 рр.

З вибухом революції в Росії українці, які в великій кількості служили в російській царській флоті, зараз-таки почали організовуватись. Найбільше сприятливі умови для того склались на Чорноморській флоті, де виринула справа повної українізації всієї флоти й то з цілком слушних підстав - персонального складу й великого відсотку більше як 45% українців. У Севастополі, головній базі Чорноморської флоти, ще з-перед 1905 року існував український гурток "Кобзар" на чолі з директором севастопольської державної жіночої гімназії В'ячеславом М. Лашенком; у склад цього гуртка входили переважно старшини флоту, серед яких знаходимо полк. адміралітії В. Савченка-Більського, капітана корабельного інж. М. Неклієвича, свідомих українських воєнно-морських діячів та інших. Цей гурток із революцією вийшов із підземелля, зробився провідником цілого українського руху на Чорноморській флоті й зорганізував Раду Української Чорноморської Громади.

На Балтійській флоті українці, зорганізувавшись, поставили над собою "Український, Воєнно-Морський Революційний Штаб Балтійської Флоти", в працях якого брали участь, серед інших, свідомі старшини майбутньої української флоти, старший лейтенант флоти Михайло Білинський і лейтенант Святослав Шрамченко. Цей Штаб поставив собі за завдання не тільки зорганізувати українців-моряків, а також доповнити ними деякі кораблі Балтійської флоти, як крейсер "Світляна", ескадрильні міноносці "Україна", "Гайдамака" та інші, й перевести ті кораблі під українським прапором до Чорноморської флоти. На жаль, обставини й прихід до влади в Росії большевиків не дали змоги здійснитися цим пляnam. Зорганізувались українці й по інших російських флотах. Відоме існування "Українських Рад" Каспійської флотилії, Сибірської флотилії, Амурської флотилії й Флотилії Льодового океану, але тут праця не вийшла поза межі організаційних справ. Українська Воєнна Морська Рада Каспійської Флотилії мала на увазі зукраїнізувати деякі з кораблів. У цій справі зверталась вона за підтримкою до Чорноморської Ради й пізніше до уряду Кубанської Республіки, проектуючи перевести зукраїнізовані кораблі Каспійської Флотилії до устя ріки Тереку, де Україна мала мати свій вихід до Каспійського моря; але й тут різні обставини стали на

перешкоді здійсненню цього пляну.

Найбільшу й до цього виховну ролю в історії Української Державної Фльоти відіграла Чорноморська Рада. Вже в березні 1917 р. з ініціативи старого гуртка “Кобзар” у Севастополі скликано перші менші, а в квітні 1917 р. величаві збори українських моряків, і тоді Рада Української Чорноморської Громади уконститувалася. Головою вибрано В. Лашенка, заступниками голови вчителя М. Коломийця й матроса М. Пащенка. На чолі воєнної секції став капітан корабельний інж. М. Неклієвич, пізніше підполковник і начальник окремого відділу кораблебудівництва головної воєнно-морської технічної управи міністерства морських справ у Києві; на чолі просвітної секції - В. Лашенко й полк. адміраліції В. Савченко-Більський, майбутній генерал-хорунжий, один із перших організаторів українського міністерства морських справ і директор канцелярії того самого міністерства в Києві. На чолі агітаційно-пропагандової секції став полк. воєнно-морського судового відомства В. Богомолець, пізніше генерал-хорунжий, головний воєнно-морський прокурор і начальник головної воєнно-морської судової управи міністерства в Києві й матрос М. Пащенко. На чолі господарської секції в. пор. ранговий Лихоніс і т.д. Комендант Чорноморської Фльоти, віце-адмірал О. Колчак відразу поставився прихильно до українізації фльоти як до здорової течії серед тодішньої руїни.

З кінцем квітня 1917 р. майже на всіх кораблях Чорноморської фльоти вже існували свої українські корабельні ради чи гуртки, так само як у сухопутних частинах севастопольської морської кріпості й повітро-фльоти. З цих рад найбільше діяльні були ради лінійних кораблів “Іван Золотоустий”, “Св. Евстахій”, “Ростислав”; крейсерів “Пам’ять Меркурія” (в майбутньому “Гетьман Іван Мазепа”), “Кочул”, “Прut”, мінної бригади, ескадрильного міноносця “Завидний”, севастопольського флотного півекіпажу, якого комендантом був полк. В. Савченко-Більський. Півекіпаж мав уже свою українську корогву (зnam’я). Це, безумовно, перша історично українська корогва не лише при новітній українській фльоті, але й у новій українській армії. На всі українські військові з’їзди в Києві Чорноморська фльота надсилала делегатів і так само Севастопольська Морська Кріпость.

Одним із перших кораблів Чорноморської фльоти, який підняв український прапор, був міноносець “Завидний” у липні 1917 р., а після нього почали підносити національні прапори й інші кораблі так, що в листопаді 1917 р. вже майже на половині кораблів Чорноморської фльоти й на всіх портах Чорного моря повівали українські корогви. Дня 24 грудня 1917 р. підніс український прапор велетень-дреднавт лінійний корабель “Воля”.

Стихійний розвиток українського руху в Чорноморській фльоті не подобався, ясна річ, москалям усіх напрямків, особливо соціялістам і большевикам, і вони повели проти нього божевільну агітацію. Й ось тут, на превеликий жаль, Центральна Рада, що сама нездужала на “соціалістичний спільній” фронт, не тільки не допомогла розвиткові здорового національно-державницького руху в Чорноморській фльоті, а спричинила, здебільша, до його загальмування і навіть до його ослаблення. Українським воєнно-морським чинникам удалося провести “тимчасовий закон про фльоту У. Н. Р.”, ухвалений Центральною Радою 14.I.1918 р. і оголошений 13 березня 1918 р. В частині першій цього історичного закону знаходимо таке:

Точка 1: “Російська Чорноморська Фльота” воєнна й транспортова (тобто торговельна) проголошується Фльотою Української Народної Республіки й виконує обов’язки охорони побережжя й торговлі на Чорному й Озівському морях.

Точка 4: “Українська Народня Республіка передає на себе всі зобов’язання російського уряду щодо Чорноморської Фльоти й щодо утримання фльоти й портів”.

Точка 5: “З часу проголошення цього закону всі російські воєнні й торговельні кораблі на Чорному й Озівському морю підносять український прапор”.

Цей закон, незвичайної державної ваги для цього часу, у своїй першій частині стверджував той стан речей, який уже був фактично в Чорноморській фльоті та наче лише вводив у правні форми-рамки те, що вже зроблено на місцях, на кораблях Чорноморської фльоти й у морських

кріпостях, завдяки ініціативі та праці передовсім національно свідомих моряків та нижчих старшин. Виконуючи цей закон-наказ, уся Чорноморська флота підняла 29 квітня 1918 р. український прапор.

Але в другій частині цього закону Центральна Рада, не вважаючи на спротив національних морських чинників, провела такі точки, які ослаблювали першу частину закону; вона касувала примусову воєнну службу на флоті та ввела добровільне доповнення флоти на підставах народної міліції. Цю другу частину закону скасовано за Гетьманату, але вже запізно.

Не вважаючи на останнє, воєнно-морські чиновники за всяку ціну намагаються таки зорганізувати Чорноморську флоту як слід. З'явилися накази морського відомства, підписані вже міністрами морських справ інспектором Жуковським (від 14. III до 1.IV. 1918 р. і Генералом Трековим від 1.IV до 1.V. 1918 р. про скручення бойової флоти в Севастополі та про ремонт флоти в Миколаєві, про скасування виборного начальства - командного складу флоти, про знесення всяких корабельних і інших комітетів і т.д. Наказом морського відомства ч. 22 з 27 березня 1918 р. переведено призначення вищого командного складу флоти, як капітана I ранги (пізніше контрадмірала) В. Шрамченка до відділів проводу Чорного моря, капітана I ранги Степанова комендантом транспортною флотилією, віцеадмірала Г. Покровського начальником охорони південно-західної частини Чорного моря; а наказом з 24.IV.1918 р. призначено його на головного коменданта всіх портів Чорного й Озівського морів, знову на коменданта дунайською флотилією призначено капітана II ранги Хомотияна й на коменданта Одеського воєнного порту капітана II ранги Озерова. Капітана II ранги Містникова призначено наказом ч. 31 на коменданта Севастополя з особливим завданням завести там лад у чисто національно-українському напрямку, приділено тимчасово до штабу Запорозького Корпусу ген. Натіїва, який тоді разом із німцями звільняв Україну від москалів. Посуваючись у напрямку на Крим, ген. Натіїв думав звільнити Крим від червоних банд і, подавши руку Чорноморській флоті, вправити помилку Центральної Ради, яка в Бересті відмовилася від Криму.

Тим часом у Севастополі на Чорноморській флоті кипіло. На одних кораблях повівали червоні прапори, на других - жовто-блакитні, на третіх ще й чорні (анархістів), причому майже щодня ці прапори змінювалися, бо збаламучені матроси на чисельних мітингах міняли свої національні переконання з червоних на жовто-блакитні, потім на чорні, потім знову на червоні і т. д.

У половині квітня 1918 р. в Морському Клубі скликали нараду з "Центрофлоту", органу вибраного колегіально для кермування флоту з комендантів усіх кораблів на чолі з контрадміралом Сабліним (моск.) і Михайлом Остроградським. Там вирішено на випадок потреби переходу боєздатної частини Чорноморської флоти з Севастополя до Новоросійська приготувти останній порт для цього й із цією метою вислати туди зараз-таки гідрокрейсер "Троян" із цілою комісією під головуванням капітана II ранги Лебединського.

Морські прапори України

Згори - Козацької Флоти 1550-1734, Козацької Флоти 1734-1775 рр., Лиманської флотилії Чорноморського козачого війська 1787-1792 рр., Флоти УНР 1918-1920 рр., Військово-Морських Сил України 1993 р.

Кормовий воєнний прапор 1918 р.

Але коли 20 квітня полк. Болбочан із своїми запорожцями поперед німців прорвав фронт червоних банд на Перекопі, й 22 квітня Гордієнківський кінний полк з'явився в Бахчисараї, в Севастополі почалася паніка. Тоді команди обох дреднавтів “Воля” й “Цариця Катерина Велика” рішили, щоб вибрati одне командування фльотою, й щоб це командування наказало піднести всій фльотi український прапор, виконуючи закон-наказ Центральної Ради; хто б не послухав адмірала, то його примусять 12-дюймовими гарматами дреднавтів.

29 квітня 1918 р. був чудовий день. Севастопольський рейд виблискував, як дзеркало. В год. 16:00 флягманський корабель Чорноморської Фльоти, лінійний корабель “Юрій Побідоносець”, з наказу коменданта фльотою підніс сигнал: “Фльоті підняти український прапор!”

Опали червоні плахти. На більшості кораблів почулася команда: “Стати до борту”. На цю команду по-старому, як це було в бойовій Чорноморській фльоті, нерозбещеній ще революцією, моряки стали вздовж борту, лицем до середини корабля.

Прапор Морського Міністра 1918 р.
з архіву Святослава Шрамченка

Разом з командою заграли сурмачі. Майже на всій великій фльоті Чорного моря залопотіли в повітрі велики жовто-блакитні полотнища.

Кожна фльота лише тоді належно може виконувати свій обов'язок у обороні краю й комунікаційних ліній, що лучили б її з широким світом, коли буде складатися, відповідно до становища й засобів краю, з усіх типів кораблів - від велетня-дреднавта до малих катерів-нищителів і від підводних човнів-крейсерів до малих підводних човнів прибережної охорони, з додатком воєнно-морської авіації. Українська Чорноморська фльота цілком відповідала цим вимогам.

Дня 29 квітня 1918 р. дієва Чорноморська фльота складалася з трьох бригад лінійних

кораблів, з однієї бригади крейсерів, з бригади гідрокрейсерів, з дивізії міноносців, підводних човнів і різних кораблів окремого призначення.

У першу бригаду лінійних кораблів входили 2 кораблі велетні-дреднавти: “Цариця Катерина Велика”, збудований 1914 р., і другий “Воля”, збудований 1915 р. Обидва мали по 23,000 тонн, скорість 21 вузол, 12 гармат 12 дм /12 дюймових (1 дм = 25 мм), 20 гармат 130 мм і 4 гармати 75 мм протилетунські та 4 мінові апарати. Випал на один борт - 4100 кг.

Друга бригада лінійних кораблів вчисляла такі кораблі:

3 л.к. “Св. Евстафій”, викінчений 1906 р., 13,000 тонн, 16 вузлів.

4 гармати 12 дм, 4 - 230 мм, 12 - 150 мм, 14 - 75 мм, 2 підводні мінові апарати. Випал на один борт - 1737 кг.

4 л.к. “Йоан Золотоустий” - того самого типу, що “Св. Евстафій”.

5 л.к. “Св. Пантелеймон”, з 1900 р., 12,800 тонн, 16 вузлів, 4 - 12 дм, 16 - 150 мм, 14 - 75 мм і 3 підводні мінові апарати. Випал - 1620 кг.

Третя бригада лінійних кораблів вчисляла такі кораблі:

6 л.к. “Ростислав”, з 1896 р., 10,300 тонн, 15 вузлів, 4 - 10 дм, 8 - 150 мм, 12 - 47 мм, 2 мінові апарати. Випал на один борт - 1042 кг.

7 л.к. “Три Святителі”, з 1893 р., 13,500 тонн, 16 вузлів, 4 - 12 дм, 14 - 150 мм, 4 - 75 мм, 2 - 47 мм.

8 л.к. “Синоп”, з 1887 р., 10,300 тонн, 14 вузлів, 4 - 203 мм, 8 - 150 мм, 4 - 47 мм гармати.

Бригада крейсерів:

1 кр. “Кагул”, з 1903 р., 7200 тонн, 22,7 вузлів, 12 - 130 мм, 12 - 75 мм, 2 мінові апарати.

2 кр. “Пам’ять Меркурія”, з 1902 р., такого самого типу, як “Кагул”.

3 кр. “Прут”, з 1903 р., 3200 тонн, 22 вузлів, 8 - 130 мм, 2 - 75 мм, 2 мінові апарати.

4 кр. “Алмаз”, з 1903 р., 3300 тонн, 19 вузлів, 6 - 75 мм, 4 - 47 мм.

Гідрокрейсери:

1. “Цар Александр I”; 2. “Цар Николай I”; 3. “Імператуль Траян”; 4. “Редмеле Кароль”; 5. “Дакія”; 6. “Прінцесса Марія”. Перші два - з великих пароплавів, а інші - чотири румунські пароплави. Всі вони забирали на себе по кілька гідропланів.

Дивізія міноносців:

В її складі було 13 великих ескадрових міноносців 1914-1917 рр. по 1100-1360 тонн і 34-35 вузлів. Три ескадрові міноносці з 1906 р. по 650 тонн і 25 вузлів. Врешті 11 ескадрових міноносців з 1901, 1903 і 1906 рр. по 300-400 тонн, 22-26 вузлів. Разом 27 ескадрових міноносців.

Підводних човнів було 22, канонірських 5, мінових загородників 6, кілька дивізіонів сторожевих катерів-нищителів, травлерів і транспортів, останніх ціла флотилія. Нарешті, кораблі окремого призначення, куди належали малі міноносці, інші кораблі й старий лінійний

корабель “Юрій Побідоносець” з 1882 р., 11,000 тонн, 14 вузлів, 6 - 150 мм, 8 - 47 мм. Останнійувесь час світової війни аж до 1920 р., коли перейшов із Врангелем до Бізерти, стояв на чотирьох мертвих якорях, недалеко Графської пристані, Севастопільського рейду й був місцем перебування коменданта Чорноморської флоти з цілим його штабом.

Морська піхота й авіація

Морська піхота належала до складу флоти й робила військову службу на побережжі держави та в воєнно-морських кріпостях, десантних операціях і т. д. У 1917 р. в Україні були такі частини морської піхоти:

1. “Окрема десантна дивізія” в Севастополі з полками царгородським, нахимовським, корніловським та істомінським. Їх призначення було захопити Босфор і Царгород.
2. “Балтійська морська дивізія”, яка виконувала лише бойові функції морської піхоти, бо складалася здебільша з моряків, у гирлах Дунаю.
3. Сюди належали всі частини морських кріпостей, Севастополя, Очакова й усіх укріплених пунктів українського побережжя Чорного моря.

контрадмірала В'ячеслава Клачковського до німецького командування військ, що наступали, а також зв'язкового до запорозької групи полк. Болбочана. Разом із делегацією від командування флоти вислано делегацію від українського населення Севастополя.

Але цих делегацій не прийняв комендант німецьких військ у Криму ген. фон Кам, який перебував тоді саме в Симферополі. Ген. фон Кам просив лише скласти на письмі все, чого

За Гетьманату українська морська піхота складалася з корпусу морської охорони побережжя Чорного моря. В її склад входило три полки морської піхоти неповного складу з усіма додатковими частинами.

На Чорноморській флоті, після піднесення українських прапорів і проголошення всієї флоти власністю Української Держави, саме в день проголошення Гетьманату, комендант флоти контрадмірал Саблін надіслав телеграму про це до Києва й до німецького командування, прохаючи припинити наступ німецьких військ на Севастопіль. Одночасно вислано делегацію під головуванням

бажав коменданту фльоти й обіцяв відіслати це все до головного коменданта німецьких військ в Україні ген. Айнгорна, який вже був у Києві. Що ж до своєго наступу, то він на підставі одержаного наказу припинити його не може, й німецькі війська дальше йшли в наступ. Тим часом українське військо завернуло вже з Криму.

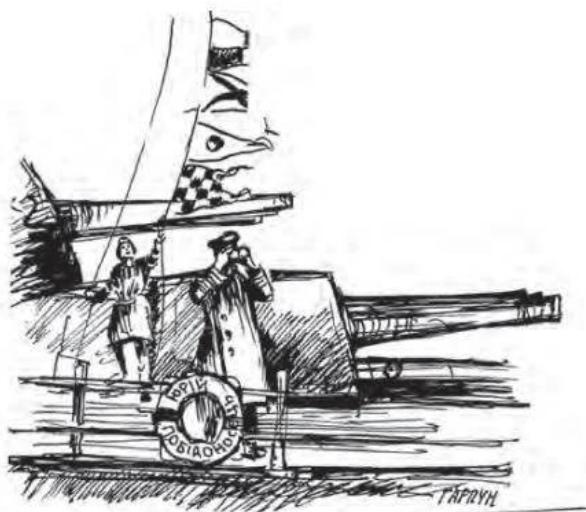
Тоді контрадмірал Саблін, не одержуючи жодної відповіді від українського уряду, не знаючи намірів німців і не бажаючи, щоб найкращі кораблі Чорноморської фльоти дісталися в їх руки, й, із другого боку, під впливом команд кораблів, які, здебільша прикриваючись необхідністю рятувати кораблі від німців, боялися за власну шкіру, видав наказ усім кораблям, які лише зможуть відплисти, готоватися до походу на Новоросійськ. Тим часом контрадмірал Михайло Остроградський, як свідомий українець, мав обняти команду над усіма кораблями, що залишались у Севастополі.

Українське Міністерство Морських Справ довідалось від німецького командування про цю справу лише після подій, коли ескадра з Новоросійська повернулася до Севастополя, німці звели залогу кораблів на берег, підняли на кораблях свої прапори й проголосили, що вони її інтернують. Тоді й турки забрали до Царгороду крейсер "Прут", який стояв під українським прапором, на тій підставі, що це був їхній крейсер "Менджидіс", який затонув під Одесою. Вліті 1915 р. його були підняли москалі, відремонтували й під назвою "Прут" приділили до Чорноморської фльоти.

Нарешті, коли німці передали Україні майже всю Чорноморську фльоту, що перебувала в Севастополі, дня 11 листопада 1918 р. з'явився наказ Гетьмана, згідно з яким прийнято бойовий розклад фльоти, тимчасову табелю доповнювання кораблів і штабів із тим, щоб призначити старшин, священиків і кондукторів фльоти. А другий наказ у морських справах із 12.XI. 1918 р. ч. 609/300 оголосив першу бранку новобранців і встановив штаб начального відділу новобранців фльоти. Провідником цього відділу мали призначити капітана II-ої ранги С. Шрамченка, тоді начальника морського відділу головного штабу міністерства морських справ.

Наказом ч. 594/288 з 12. XI. 1918 р. контрадміралові В'ячеславові Ключковському надано права тимчасового коменданта морських сил Чорного моря. Водночас адмірала Ю. Покровського призначено міністром морських справ Української Держави, з двома товаришами міністра: контрадміралом М. Максимовим у Одесі і контрадміралом Гаддам у Києві.

Коли в грудні німці покинули Севастопіль та інші українські порти, на їхньому місці з'явилися кораблі Антанти. Колишні союзники, незважаючи на піднятій Андріївський прапор, яким, ясна річ, контрадмірал Ключковський хотів собі придбати їхні симпатії, позаймали своїми вартами всі кораблі Чорноморської фльоти, за винятком підводних човнів, і почали ділити їх поміж себе, ніби як воєнну добич, а потім частину кораблів, на чолі з лінійним кораблем дреднавтом "Воля", вивели до Царгороду.

1.7.2 Історія Військово-Морських Збройних Сил України

[Відтинок з <http://www.mil.gov.ua/index.php?lang=ua&part=structure&sub=vms>]

Військово-Морські Збройні Сили України - наймолодший вид Збройних Сил України.

Передумовою до створення Військово-Морських Сил України стало звернення першого Президента України - Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України до військовослужбовців угруповань військ, які базувалися на українській території. В ньому відзначалося, що вони входять до складу Збройних Сил України, а особовому складу необхідно до 20 січня 1992 року прийняти військову присягу на вірність народу України.

18 січня 1992 року військово-службовці 3-ї школи водолазів ЧФ під керівництвом капітана 3 рангу Клюєва О.В. прийняли присягу на вірність народові України. 26 січня прийняла присягу 17-та бригада кораблів охорони водного району Кримської військово-морської бази (командир - капітан 2 рангу Шалит Ю. В.), а 22 лютого - 880-й окремий батальйон морської піхоти ЧФ (командир - майор Рожманов В. Г.).

Підтримавши ініціативу особового складу кораблів та частин Чорноморської Флоти, який прийняв присягу на вірність народу України, 5 квітня 1992 року, Президент України видав Указ №209 "Про невідкладні заходи по будівництву Збройних Сил України", яким передбачалось сформувати Військово-Морські Сили України на базі сил Чорноморської Флоти, дислокованих на території України.

7 квітня командувачем Військово-Морських Сил України був призначений контрадмірал Б. Б. Кожин. 10 квітня створено організаційну групу з формування командування ВМС. 17 квітня склав присягу особовий склад з'єднання спеціальних операцій (Очаківський гарнізон, командир - капітан 1 рангу Карпенко О. П.).

Військово-морський прапор України

Для забезпечення висвітлювання процесу створення національної флоти в засобах масової інформації у червні 1992 року починає діяти прес-центр ВМС України (начальник - капітан 2 рангу Іванко К. О.), а 8 червня вийшов перший номер газети "Флот України" (головний редактор - капітан 1 рангу Тимошук Ю. А.).

11 липня 1992 року військову присягу прийняли військовослужбовці 41-ої школи молодших спеціалістів зв'язку у місті Миколаєві, а 21 липня до складу ВМС увійшов сторожовий корабель СКР-112 (17-ї бригади кораблів охорони водного району Кримської ВМБ) на чолі з командиром - капітан-лейтенантом Настенком С. В.

28 липня 1992 року було піднято Державний прапор України на першому кораблі, побудованому для ВМС України, - кораблі управління "Славутич". У червні 1993 року розпочав ходові випробування корвет "Луцьк", побудований на заводі "Ленінська кузня" у Києві. 14 липня 1993 року з Керченського суднобудівного завodu "Залів" до Севастополя прибула фрегата "Гетьман Сагайдачний". 1 липня 1993 року під Севастополем було сформовано перший батальйон морської піхоти ВМС України.

З метою усунення військово-політичних інцидентів 3 серпня 1992 року поблизу Ялти відбулася зустріч між президентами України та Росії, у ході якої була підписана Угода між Україною та Росією щодо принципів формування ВМС України та ЧФ Російської Федерації на базі Чорноморської флоти.

19 серпня 1992 року на базі двох севастопільських військово-морських училищ було створено Севастопольський військово-морський інститут, якому у жовтні 1999 року постановою Кабінету Міністрів України присвоєне ім'я адмірала П. С. Нахімова.

17 червня 1993 року на зустрічі президентів України і Росії у Москві підписано Угоду про невідкладні заходи щодо формування ВМС України і ЧФ РФ на базі Чорноморської флоти колишнього СРСР, у якій було сплановано розподіл останньої за принципом 50 на 50 відсотків.

3 вересня відбулася друга за 1993 рік зустріч Президентів України та Росії щодо подальшої долі Чорноморської флоти. Відповідно до Угоди ЧФ мала бути виведена зі складу об'єднаних Збройних Сил СНД і підпорядкована Президентам України і Росії. На формування флоту було відведено перехідний період до 1995 року.

13 жовтня 1993 року наказом Міністра оборони України командувачем ВМС України призначено віце-адмірала Безкоровайного В. Г.

2 липня 1994 року з нагоди 50-річчя з Дня висадки союзних військ у Нормандії фрегата "Гетьман Сагайдачний" - перша із кораблів ВМС України - здійснила далекий похід до французького Руану.

Визначальним щодо створення ВМС України став 1995 рік. Так, з березня до травня 1995 року до складу ВМС увійшли військові частини та з'єднання Ізмаїльського та Очаківського гарнізонів.

9 червня 1995 року між Україною і Росією було підписано Угоду, яка остаточно визначила параметри розподілу Чорноморської флоти.

З 29 липня по 1 серпня 1996 року відбулися перші оперативно-тактичні навчання Військово-Морських Сил України під прапором Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України. В навчаннях взяли участь 10 кораблів ВМС України, авіація та морська піхота. Такі навчання проводились молодою флотою вперше. Президент України високо оцінив професіоналізм командирів та майстерність особового складу флоти і видав Указ від 17 серпня 1996 р. № 708/96 “Про День Військово-Морських Сил”, згідно з яким професійне свято військових моряків щорічно відзначається 1 серпня.

24 серпня 1996 року з нагоди 5-ї річниці незалежності України командування ВМС України провело в Севастополі перший військовий парад Севастопольського гарнізону. В параді взяв участь особовий склад частин та кораблів ВМС, військ Протиповітряної оборони, Національної гвардії України, Прикордонних військ.

У серпні - жовтні 1996 року загін кораблів ВМС (під командуванням першого заступника начальника штабу ВМС капітана I рангу Кузьміна В. І.) у складі фрегатів “Гетьман Сагайдачний” та великого десантного корабля “Костянтин Ольшанський” з підрозділом морської піхоти на борту здійснив перший трансатлантичний переїзд до берегів США.

З жовтня 1996 року Військово-Морські Сили України очолив контрадмірал Єжель М. Б.

Починаючи з жовтня 1997 року, з метою відпрацювання миротворчих завдань, систематично відбуваються спільні навчання ВМС України і Чорноморської флоти РФ “Фарватер миру”.

У другій половині 1997 року завершився розподіл Чорноморської флоти колишнього СРСР. Військово-Морським Силам України було передано 43 бойових кораблів, 132 судна та катери, 12 літаків, 30 гелікоптерів, 227 берегових об'єктів, а також велику кількість техніки, озброєння, боєприпасів та іншого майна.

© tyzhden.ua

Структура ВМС України динамічно розвивалась. Якщо у 1993 році у складі ВМС було близько 30 військових частин та установ, то вже у 1997 році було майже 300 військових частин, установ та закладів чисельністю особового складу понад 16 тисяч чоловік. На отриманих від ЧФ РФ фондах, кораблях та суднах були сформовані військові організми, які стали основою створення частин бойового, тилового і технічного забезпечення.

Важливим етапом становлення та зміцнення флоту України стало зростання інтенсивності бойового підготовлення. Вперше в новітній історії ВМС у квітні 1998 року ракетні катери “Каховка” і “Прилуки”, дивізіон рухомих ракетних комплексів виконали спільну ракетну стрільбу крилатими ракетами по морській цілі з морського і берегового напрямків. В 1999 році були виконані бойові вправи - стрільба крилатими ракетами по морській цілі зі стаціонарного берегового ракетного комплексу, торпедна стрільба, постановка мінних загороджень, пошук та знищення мін.

У відповідності з Державною програмою реформування і розвитку Збройних Сил України на період до 2010 року, у травні 2001 року створено оперативно-тактичне об'єднання ВМС - ескадру різномірних сил (командир контрадмірал Тенюх І. Й.), кораблі якої беруть активну участь у міжнародних військово-морських навчаннях.

Починаючи з 2001 року, ВМС ЗС України беруть активну участь в діяльності “Чорноморської групи військово-морського співробітництва (БЛЕКСІФОР)” та щорічної активації з'єднання кораблів Чорноморських країн БЛЕКСІФОР.

У червні 2003 року наказом міністра оборони України головнокомандувачем ВМС ЗС України призначений контрадмірал Князь І.В. (з серпня 2004 року - віце-адмірал).

ВМС ЗС України вирішують і спеціальні завдання. У 2001 році кораблі провели обстеження та бойове тралення району промислової розвідки нафти та континентального шельфу в західній частині Чорного моря. А на десантному кораблі “Донецьк” готовилися екіпажі для іноземних флотів.

У 2003-2004 роках проведено реорганізацію частин 32-го армійського корпусу в окрему бригаду берегової оборони ВМС ЗС України.

23 березня 2006 року на посаду командувача Військово-Морських Сил Збройних Сил України призначено контрадмірала Тенюха Ігоря Йосиповича.

© tyzhden.ua

© tyzhden.ua

1.7.3 Сьогодення Військово-Морських Сил Збройних Сил України

На 2012 рік чисельність Військово-Морських Сил Збройних Сил України складає близько 15 тисяч осіб.

У складі Військово-Морських Сил Збройних Сил України перебувають понад 71 бойових кораблів, суден та катерів забезпечення, близько 30 літаків та гелікоптерів, близько 40 танків, понад 90 бойових машин піхоти, близько 190 бронетранспортерів та понад 60 артилерійських систем і мінометів.

За своїм функціональним призначенням Військово-Морські Сили Збройних Сил України розподілені на морський компонент Об'єднаних сил швидкого реагування та Основних сил оборони Збройних Сил України, які, в свою чергу, мають відповідні корабельні, авіаційні та берегові складові.

Існуюча структура Військово-Морських Сил Збройних Сил України в цілому збалансована за родами сил (військ), має оптимальну систему забезпечення, підготовлення та застосування з'єднань, кораблів та частин з відповідною інфраструктурою, яка має здатність виконувати завдання за призначенням. Можливо вже сьогодні сказати, що Військово-Морські Сили мають практично всі риси свого майбутнього.

Розвиток української військової флоти відбувається згідно з Державною програмою розвитку Збройних Сил України на 2006-2011 роки у відповідності до зasad Стратегічного оборонного бюллетеня України на період до 2015 року та поточних директив Міністра оборони України, начальника Генерального штабу - Головнокомандувача Збройних Сил України на проведення організаційних заходів.

З урахуванням програмних засад розвиток здійснюється в загальних рамках реформування оборонної сфери України з впровадженням практичних кроків щодо створення оптимальних за чисельністю, оснащених сучасним озброєнням і військовою технікою, всебічно підготовлених та забезпечених мобільних сил, спроможних виконувати покладені на них завдання Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

Пріоритетами розвитку Військово-Морських Сил Збройних Сил України є:

- нарощування боєздатності морського компоненту Об'єднаних сил швидкого реагування та підвищення рівня боєздатності Основних сил оборони;
- модернізація та оновлення озброєння та військової техніки;
- удосконалення системи підготовлення та комплектування особовим складом;
- удосконалення системи управління та зв'язку;
- удосконалення системи логістики;
- набуття необхідного рівня сумісності визначених військових частин та підрозділів для забезпечення ефективності їх спільних дій у складі багатонаціональних військових формувань під час виконання завдань міжнародних миротворчих операцій.

На даний час одним з першочергових завдань є відновлення технічної готовності кораблів, суден та авіаційної техніки Військово-Морських Сил. Більшість кораблів і допоміжних суден, що отримали ВМС ЗС України в результаті розподілу Чорноморської флоти колишнього СРСР, морально й фізично застаріли. Їхній вік перевищує 30 років. Навіть ті кораблі Військово-Морських Сил, що були побудовані для ВМС на початку 1990-х років, вже випрацювали свій ресурс й потребують капітального ремонту.

Відповідно до Указу Президента України від 27 червня 2008 року № 598, в Україні завершується проведення оборонного огляду воєнної організації держави, до якого залучаються ЗС України та ВМС ЗС України зокрема. Оборонний огляд - це процедура оцінки стану і готовності Збройних Сил та інших військових формувань України до виконання завдань у сфері оборони. Кінцевою метою оборонного огляду є створення майбутнього обрису ВМС ЗС України зразка 2025 року як складової Збройних Сил України в загальній системі

обороноздатності держави.

За результатами оборонного огляду розробляється Стратегічний оборонний бюлєтень (Стратегія розвитку сектору безпеки і оборони України на період до 2025 року). Його положення та вимоги Концепції подальшого реформування Збройних Сил України на 2011-2015 роки будуть покладені в основу нової Державної програми реформування Збройних Сил України на 2011 - 2015 роки, робота з опрацювання якої зараз триває в Збройних Силах України.

Відповідно до діючого законодавства на Військово-Морські Сили Збройних Сил України у мирний час покладаються такі завдання:

- створення необхідного комплекту сил ВМС та підтримання їх у готовності до стримування агресії з морського напрямку;
- боротьба з ворожими військово-морськими силами;
- знищення транспортів противника;
- підтримка інших видів Збройних Сил з морського напрямку;
- захист своїх військово-морських баз та морських комунікацій;
- захист цивільного судноплавства;
- участь у миротворчих операціях, виконання міжнародних зобов'язань України у військово-морській сфері.

На середньострокову перспективу (кінець 2015 року) у складі ВМС передбачено мати 4 бригади, 2 військово-морські бази та 4 дивізіони, чисельність особового складу становитиме до 14 тис. осіб.

Основні зусилля бойового підготовлення сил (військ) у 2010 році були спрямовані на:

- якісне підготовлення органів управління, кораблів і підрозділів, які входять до складу ОСШР;
- подальше нарощування інтенсивності підготовлення кораблів (суден) та підрозділів ОСШР, забезпечення навченості та готовності до дій в умовах терористичних загроз і надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру, пов'язаних з аваріями, пожежами та катастрофами, а також у міжнародних миротворчих операціях спільно з військовими контингентами інших держав;
- оволодіння командирами усіх рівнів з'єднань, військових частин та підрозділів зі складу ОСШР прийомами і способами тактичних дій підрозділів при виконанні завдань за призначенням в умовах запровадження правового режиму надзвичайного та воєнного стану;
- підготовлення з'єднань, військових частин та підрозділів до виконання завдань за призначенням у взаємодії з підрозділами інших військових формувань України;
- відновлення методичних навичок офіцерським складом, насамперед ланки "взвод - рота (батарея)", та сержантського складу у підготовленні і проведенні зайнят, навчань (тренувань);
- підготовлення визначених кораблів та підрозділів до сертифікації в рамках Концепції оперативних можливостей НАТО.

За 2010 рік проведено зі штабами тактичної ланки близько 55 командно-штабних навчань та командно-штабних тренувань.

Корабельним складом відпрацьовано близько 55 курсових задач К-1 і К-2, кораблями (катерами) зі складу ОСШР виконано понад 200 бойових вправ, кораблями (катерами) зі складу ОСО - понад 120 бойових вправ.

Військами берегової оборони виконано понад 400 вправ з вогневої підготовки, понад 180 вправ з водіння бойової техніки.

Загальний наліт льотних екіпажів склав близько 300 годин; виконано близько 2200 стрибків з парашутом.

Військово-Морськими Силами Збройних Сил України з 1993 по 2010 рік за планами двостороннього співробітництва та "Індивідуальною програмою партнерства Україна-НАТО" проведено 1523 заходи, з яких заходів Командування ВМС ЗС України - 284, обмінів візитами військових делегацій, навчальних курсів - 710, навчань та заходів щодо їхнього підготовлення - 366, обмінів візитами кораблів - 163.

Головною метою військового співробітництва Військово-Морських Сил Збройних Сил України у відповідності до Державної програми розвитку Збройних Сил України на 2006-2011 роки на двосторонній основі та у відповідності з “Індивідуальною програмою партнерства Україна-НАТО” є отримання світового досвіду для вирішення довготривалих та поточних завдань реформування та розвитку ВМС ЗС України.

Основні зусилля зосереджені на:

1. Участь в антитерористичній операції НАТО у Середземному морі “Активні зусилля”.

Протягом 2006-2009 років в операції взяли участь Контактний пункт ВМС ЗС України з метою обміну інформацією зі штабом командування морського компоненту “Південь” щодо контролю судноплавства в Чорному та Середземному морях:

- корвета “Тернопіль” - травень-липень 2007 року, листопад-грудень 2008 року, жовтень-грудень 2009 року;

- корвета “Луцьк” - листопад-грудень 2007 року;

- фрегата “Гетьман Сагайдачний” - травень-серпень 2008 року.

2. Участь в антитерористичній операції “Чорноморська гармонія”, започаткованій Туреччиною у березні 2004 року, з метою здійснення у межах Чорного моря стеження надводної обстановки, збору інформації щодо підозрілих суден, їхніх вантажів та маршрутів руху.

Станом на цей час проводиться обмін інформацією з контролю судноплавства в Чорному морі, проводиться робота з облаштування робочого місця офіцера ВМС Туреччини на Контактному пункті ВМС ЗС України.

3. Виконання Угоди про створення Чорноморської групи військово-морського співробітництва “Blackseafor”.

Угоду “Blackseafor” підписано у квітні 2001 року. Станом на цей час проведено 16 активацій з’єднання.

У період з 11 по 30 серпня 2010 року проведено чергову активацію з’єднання “Blackseafor”, до якої від ВМС ЗС України заливачався морський тральщик “Черкаси”.

Завдання, які виконуються:

- пошуково-рятувальні операції;
- контроль морського судноплавства;
- операції з надання гуманітарної допомоги;
- боротьба з мінною загрозою;
- операції щодо захисту довкілля;
- обмін візитами доброї волі;
- інші завдання, погоджені країнами-учасницями.

4. Проведення та участь у міжнародних навчаннях серії “Сі Бриз”, навчаннях НАТО, відкритих для партнерів, як одному з основних заходів бойового підготовлення ВМС ЗС України.

З 1997 року по 2010 рік проведено 11 навчань серії “Сі Бриз”, в яких брали участь 16 іноземних країн. Відсоток українських сил на попередніх навчаннях “Сі Бриз” складав 30-40%, у 2010 році цей показник підвищився до 60%.

5. Виконання положень Документу про заходи зміцнення довіри та безпеки (ЗЗДБ) на Чорному морі у військово-морській галузі.

Документ ЗЗДБ опрацьований з ініціативи української сторони. Його виконання розпочато 1 січня 2003 року.

У рамках виконання положень Документу ЗЗДБ у вересні 2009 року проведено:

- тактичне навчання “Організація надання допомоги кораблю (судну), що зазнав лиха”;
- відвідування Південної військово-морської бази ВМС ЗС України представниками країн-учасниць.

6. Підвищення взаємосумісності підрозділів ВМС ЗС України шляхом участі у заходах Програми перевірки та зворотного зв’язку Концепції оперативних можливостей (КОМ).

Відповідно до вимог Указу Президента України від 28 березня 2006 року "Про вдосконалення організації шефства над Військово-Морськими Силами Збройних Сил України", у Військово-Морських Силах Збройних Сил України організовано шефську роботу.

Після видання Указу Президента України з 1995 р. по сьогодні до фльоти від регіонів України надійшла допомога на загальну суму близько 112 мільйонів гривень.

Основою корабельного складу на довгострокову перспективу для потреб національної фльоти, за поглядами командування ВМС, повинен бути багатоцільовий корабель, який спроможний виконувати весь спектр завдань на морі як самостійно, так і у складі різномірних сил.

На сьогоднішній час для створення нової багатоцільової корвети вже виконано низку ключових заходів.

У квітні 2008 року завершено розробку, прийнято та затверджено ескізний проект (затверджений заступником Міністра оборони України 27 березня 2008 року).

У листопаді 2009 року завершені роботи над технічним проектом.

17 грудня 2009 року підписано контракт між Міністерством оборони України та Державною акціонерною компанією "Чорноморський суднобудівний завод" на будівництво кораблів класу "корвета" для потреб Збройних Сил України.

У квітні 2010 року до Державної акціонерної компанії "Чорноморський суднобудівний завод" від казенного підприємства "Дослідно-проектний центр кораблебудування" передано математичну модель корабля.

На даний час закладну секцію виготовлено та найближчим часом очікується офіційна церемонія закладки головного корабля.

Корабель буде мати наступні тактико-технічні характеристики:

- найбільша швидкість біля 32 вузлів;
- дальність плавання більше 4000 миль;
- стандартна водотоннажність більше 2000 тонн;
- автономність до 30 діб.

Потенційні бойові можливості корабля забезпечать ураження надводних, підводних, повітряних та берегових об'єктів як самостійно, так і у складі тактичних груп та угрупувань різномірних сил.

Корпус, обладнання, технічні засоби платформи, радіоелектронне озброєння та автоматизована система управління будуть національного виробництва. Загальна частка українських комплексів та систем на кораблі становить більше 60%, та вона поступово зростає.

Командувачі Військово-Морських Сил Збройних Сил України за час їхнього існування:

- Період з 04.1992 р. по 10.1993 р. - віце-адмірал Кожин Б. Б.
- Період з 10.1993 р. по 10.1996 р. - віце-адмірал Безкоровайний В. Г.
- Період з 28.10.1996 р. по 20.05.2003 р. - адмірал Єжель М. Б.
- Період з 21.05.2003 р. по 23.03.2006 р. - віце-адмірал Князь І. В.
- Період з 23.03.2006 р. по 17.03.2010 р. - адмірал Тенюх І. Й.
- З 18.03.2010 року - адмірал Максимов В. В.

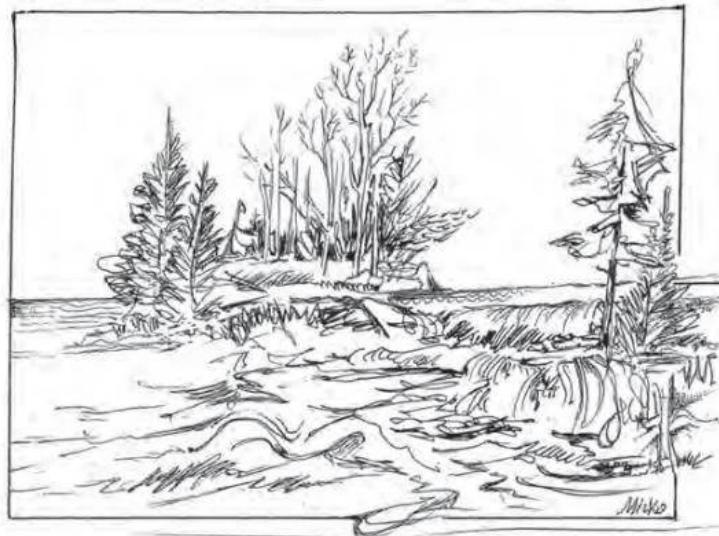
Своє професійне свято українські військові моряки святкують у першу неділю липня, у День фльоти України.

1.8. ПРАВИЛА БЕЗПЕКИ НА ВОДІ

Десять заповідей водної безпеки морських пластунів:

1. Вмій плавати.
2. Не випливай без рятівничого приладдя.
3. Не випливай човном, якого не можеш опанувати у всіх випадках.
4. Не вибирайся в ризиковані плавби.
5. Не всідай до човна в черевиках.
6. Не жартуй та не вставай під час плавби.
7. Уважно змінюй місце в човні.
8. Обсервуй погоду та хвилі.
9. Не покидай переверненого човна.
10. Совісно виконуй накази.

Розділ 2 - ІСТОРІЯ

2.1 ЧОРНОМОРСЬКА РАДА

Відзнака Морського Вовка

Печать Морського Вовка

У 1960 р. в пластовій домівці станиці Ньюарк створено Чорноморську Раду, завданням якої є координувати дії морських куренів УПС і УСП (“Чорноморці” і “Чорноморські Хвилі”) та бути духовними батьками всіх морських пластунів і пластунок. Виданням Чорноморської Ради є “Чорноморська Мудрість”, що є організаційно-інформативним збірником для чорноморських куренів. Головою Чорноморської Ради є Морський Вовк. Першим Морським Вовком став у 1960 р. пл. сен. кер. Яро Гладкий, ЧМ. Він провадив Чорноморською Радою до часу смерті у 1996 році. По смерті Яра правильник Чорноморської Ради було дещо змінено, де час головства було установлено на шість років. Наступним Морським Вовком обрано пл. сен. кер. Любомира Гевка, ЧМ, якого вроčисте введення в уряд відбулося 12.VI. 1999 р. на пластовій оселі “Вовча Тропа”. Третім із черги Морським Вовком став пл. сен. кер. Нестор Колцьо, ЧМ, якого введення в уряд відбулося 25 листопада 2005 р.

Основні сходини Чорноморської Ради, 1960 р.

2.2 КРАЙОВІ МОРСЬКІ РАДИ

Завдання Морської Ради є подібне до завдання Чорноморської Ради з тим, що воно є обмежене до координації між залогами морських куренів УПС і УСП ("Чорноморці" і "Чорноморські Хвилі"), які знаходяться на терені певної країни (наприклад, Австралія, Україна), де діє щонайменше три залоги, по одній із морських куренів. Морською Радою провадить Голова Морської Ради, якого вибирають з-поміж членів або членок тих залог.

В Україні ріст членства Чорноморських залог, потреба координування роботи та представлення морського пластування назовні викликали необхідність створення Морської Ради, що було зроблено у 2001 році. Морська Рада формується з представників кожної залоги, на чолі з головою та, при потребі, окремими діловодами.

Сходини Крайової Морської Ради в Україні

2.3 ІСТОРІЯ 40-го КУРЕНЯ УПС "ЧОРНОМОРСЬКІ ХВИЛІ"

25 березня 1995 р. сеніорська залога в Нью-Йорку, під проводом Віри Косович, Зірки Клюфас і Аді Федаш, скликали Велику Раду "Чорноморських Хвиль" в готелі "Рамада", Іст Гановер, Нью-Джерсі.

Присутніх на раді були 20 членок: Оксана Андерсен, Діді Бутенко, Марта Дергак, Христина Демидович, Орися Бузетта, Адя Федаш, Христина Гейнор, Леся Геймур, Уляна Глинська, Христина Клюфас, Зірка Клюфас, Віра Косович, Оленка Колодій, Зеня Кунцьо, Оксана Кузьмак, Люба Китаста, Люба Лабунька, Маруся Мулик, Ірина Рогуцька і Зеня Яворська.

Сеніорки-”Хвильки” офіційно зареєструвалися в курені, обговорювали свій статут і майбутність куреня. Вибрали Адю Федаш курінною.

У червні 1996 р. ГПБ офіційно затвердила сеніорський курінь “Чорноморських Хвиль”, надавши число 40.

40-ий Курінь відбуває свої Ради кожних два роки. Поміж радами відбувають товариські зустрічі і прогулки.

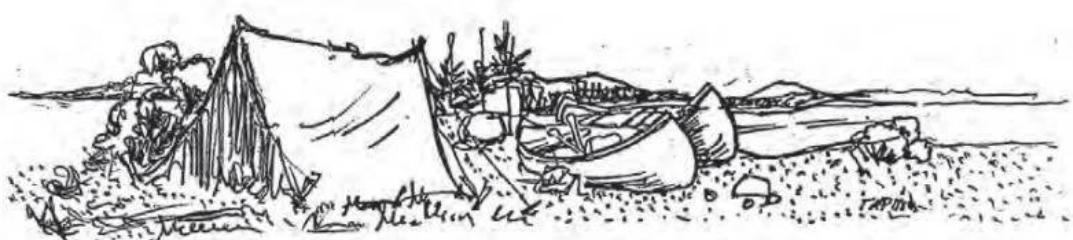
У травні 2004 р., разом із куренем “Ті, що греблі рвуть”, “Хвильки” перевели Свято Весни для юнацтва на “Вовчій Тропі”.

У станиці Нью-Йорк, спільно з 16-им куренем УСП, переводили програми, окремо для юнацтва і для новацтва, на День Моря.

У вересні 2009 р. відсвяткували 50-ліття 16-го К. УСП. На це свято були запрошенні колишні членки куреня.

Зірка Клюфас, Христя Клюфас, Адя Федаш

Рада “Чорноморських Хвиль”, 1998 р.

Зліва стоять: Оксана Смішкевич, Марта Дергак, Ірена Рогуцька,
Леся Геймур, Христя Клюфас, Оксана Андерсен, Адя Федаш,
Оксана Кіналь, Оленка Колодій, Зеня Яворська;
сидять зліва: Діді Бутенко, Марта Мулик, Люба Лабунька;
клячать: Віра Косович і Орися Бузетта; лежить Зірка Клюфас

“Чорноморські Хвилі”зі США та України
під час Чорноморської зустрічі, 2001 р., на острові Дніпра біля Києва

2.4. ІСТОРІЯ 16-ГО КУРЕНЯ УСП “ЧОРНОМОРСЬКІ ХВИЛІ”

Люба Китаста, ЧХ

Старшопластунський з'їзд, 1959 р., “Бовча Тропа”, Іст Четгем. З'їжджаються пластуни і пластунки... Вітаються, обнімаються, реєструються, розтаборовуються, романсують... Дорогою на тaborову площа умаршировує якась непересічно одягнена пластова група в невипрасованих напівмокрих одностроях - в білих (трохи сірих) тенісівках і шкарпетках, у білих (не дуже) морських шапочках, хустки зав'язані у морський вузол, а не за приписом “зі шлюфкою”...

“Хвильки”, 1960 р.

“Калабанник”, з величезним бубном, перед веде. За ним увесь чорноморський рід іде. Це - курінь старших пластунів “Чорноморці” з кандидатами. Далі - приєднано 20 пластунок. Марширують, танцюють “подвійним морським кроком” до пісні “Чорноморець, мамочко, Чорноморець, вивів мене босую на морозець”... Увесь водний вишкільний табір зі Савт Лейку, включно з Яром Гладким, приїхав на з'їзд. По двох тижнях безперервного немилосердного

дощу вигляд одежі був далеко від дефілядних стандартів пластунів, які приїхали раніше (і встигли собі підібрати кращі місця для піттаборів), реагували по-різному: ген, то якась цікава громадка!.. То мусів бути файній табір... Добре співають! Але були й інші вигуки: ну, пробують звернути на себе увагу... Що вони собі думають?! Деякі самооборані “представники” з’їзду авторитетно: гей, тенісівки не є частиною однострою. Або себе приведіть до порядку, або - геть звідси! Треба було трохи часом, трохи криком умовити (усмирнити) ту службу порядку, і морські пластуни залишилися на з’їзді без дальших опозицій.

“Чорноморцям” було легше. Вони все-таки існують як курінь майже від початку Пласти, мають свій престиж, число, свої законні права. Дівчата не мали такого історичного заступництва. Отож той самій нічі дівчата скликали надзвичайну Раду і вирішили на місці створити дівочий водний курінь - “Чорноморські Хвилі”. В січні наступного року (1960), разом із куренем “Чорноморців”, дівчата відбули з’їзд і свою першу офіційну Раду. Влітку того ж таки року дівочий курінь затвердила ГПБ, надавши число 16.

Так виникли “Хвильки”, або, як їх прозивали без злоби інші курені - “Бульки”. Основоположників куреня було 20, з різних міст Америки. Дітройтська стежа старших пластунок “Амазонки” в комплекті увійшла до куреня як члени-засновники. Люба Савчук і Оксана Кордуба мокли на тому різальному таборі в Савт Лейк, а Зірка Мілянич і Христина Семенюк долучилися зразу на з’їзді, помимо своїх словінсько-бойчуківських-чортівських родів.

“Хвильки” почали відразу набирати нових кандидаток, по більшості з Дітройту. До півтора року існування куреня новими членами стали: Христя Байко, Рома Крохмалюк, Мирося Савчук, Марта Савчук, Квітка Дяків, Віра Трешневська, Оксана Григорчук, Ріта Бжеська, Гаяля Стецяк і Марійка Стець.

У наступних двох роках - знову новий прибуток: Люба Біла, Наталка Горак, Рома-Ліда Тарнавська, Роксоляна Прийма, Христя Климнишин і Аня Слюсарчук. Кандидаток-крапель купали-хрестили водою, до якої було додано кілька крапель води з Чорного моря. Цей скарб привезла з України перша курінна “Чорноморських Хвиль” Оксана Смішкевич.

Свято Моря. Залога “Хвильок” в Дітройті, 1959 р.
Стоять зліва: М. Григорчук, І. Іваницький, Ю. Бойчук, С. Когут,
О. Кордуба, Н. Колцьо, Р. Мазяк, Ю. Слюсарчук; клячати:
Г. Юрків, З. Милянич, Л. Савчук, Х. Липецька, М. Савчук

Майже всі “Чорноморські Хвилі” поповнювали ряди новацьких і юнацьких виховниць. Вліті перебували в старшинах і булавах пластових таборів. Водні табори організовували переважно разом із “Чорноморцями”, але бувало й без них. На пластових таборах і зустрічах “Хвильки” були відомі з їхнього поліфонічного співу на 3-4 голоси.

Мали надзвичайно великий репертуар - від знаних пластових пісень до народних, історичних і побутових, які залюбки співали на повний степовий голос. Коли марширували в дефілядах, на зустрічах, співали свою пісню: “Гей, ми, Морські Хвильки, зроду, по коліна лізем в воду...” або танцювали морським кроком “Чорноморця”. Дописували й рисували до пластових журналів “До Висот”, “Агой”, “Юнак” і “Готуйсь”.

З початку сімдесятих років дітройтська залога трохи розбрелася по інших містах, штатах і навіть континентах. Більшість повиходили заміж і закладали пластові родини. Деякі згодом оформилися в сеніораті, допомагали в праці по станицях, і у сімдесятих і вісімдесятіх роках “Хвильки” в Дітройті, а також по інших містах активізували пластові ідеали в громадській діяльності. Слідили стурбовано за подіями в Україні, дуже активно працювали в комітеті переслідуваніх в Україні, займалися контактами, листуванням та посилками до діячів України, ув’язнених в совєтських концтаборах і на засланнях. Листами та демонстративними акціями намагалися впливати на державних чиновників Америки з метою поліпшення політичної долі України. Також улаштовували громадські зустрічі з колишніми політв’язнями, організовували літературні вечори та мистецькі виставки.

У 1960-х роках діяльність 16-го Куреня УСП

“Чорноморські Хвилі” набирає широкого масштабу у розбудові морського пластиування серед юначок. У 1960 році курінь разом з іншими морськими куренями - 25 К. УСП “Чорноморці” і 10 К. УПС “Чорноморці” творить Чорноморську Раду. Вони обирають головою пл. сен. Яра Гладкого, ЧМ, який отримує титул Морський Вовк. До проводу Чорноморської Ради входять по два члени від кожного морського куреня. Завданням Чорноморської Ради є координувати працю між цими куренями відносно морського пластиування і бути духовними опікунами усіх морських пластунів і пластунок. Ст. пл. Діді Бутенко, ЧХ працює у булаві Крайової Комендантки Пластунок США на пості Крайового Діловода Морських Пластунок (1963-1969) і причинюється до розвитку морського пластиування серед пластунок в підтримці і організації морських таборів, разом із Крайовим Діловодом Морських Пластунів підготовляє і видає протягом кількох років дописи про морське пластиування до “Морського Кутка” у пластовім журналі для УПЮ “Юнак”.

Також в тому часі квітневі видання “Юнака” були вповні присвячені морському пластиуванню. Також курінь видає свій листок зв’язку - бюллетень “Агой”. Наприклад, число 3 “Агой” з'явилось з датою січень-березень 1964 року, видане офсетом в Нью-Йорку накладом 75 примірників заходами залоги Валькирія, адміністратор ст. пл. Марія Осінська, ЧХ, Бруклін, НЙ. Стан 16-го К. УСП “Чорноморські Хвилі” у 1964 році такий: 27 хвиль, 3 хвильки, 8 крапель і 6 кандидаток, разом 44.

На “Діброві”, 1958 р.

На "Діброві", 1958 р.

Коли саме у 1970-х роках діяльність дітройтської залоги зменшилася, на їхньому місці завзято працюють "Хвильки" на сході Америки, в околиці міста Нью-Йорк. Там знаходиться курінний провід, і "Хвильки" беруть активну участь у Пласті як виховниці в УПН і УПЮ пластових станиць Нью-Йорку, Пасейку, Філадельфії, Гартфорду, як зв'язкові в пластових станицях Філадельфія, Нью-Йорк та пластових проводах станичних старшин (Нью-Йорку), КПС США і ГПБ. У ділянці морського пластиування "Хвильки" ведуть працю серед юначок по станицях, переводять Свята Моря, стають у проводах морських і літунських таборів і курсів, активно включаються до Ланки Організаторів Морського Табору (ЛОМТ) як члени і керманичі виховної програми (Марта Якімчук, ЧХ в роках 1974-1976). Склад курінного проводу в роках 1975-1976 був такий:

- курінна - Маруся Дармограй;
- суддя - Зеня Кунцьо;
- писар - Оксана Хомут;
- скарбник, господар - Міра Кузик;
- хронікар - Ляля Мартинюк.

У сімдесяті роки деякі “Хвильки” переходят до УПС і починають там організовуватися так, що 15 червня 1976 р. КПС США подає список куренів УПС, у якому зазначено Підготівний Курінь “Чорноморські Хвилі”, пл. сен. Діді Бутенко, ЧХ - курінна. Також підготівними куренями були “Шостокрилі” і “Вовкулаки”.

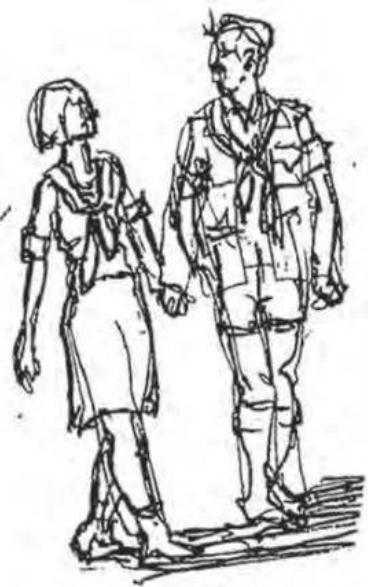
У роках 1984-1989 відновилася діяльність дітройтської залоги 16-го УСП Куреня “Чорноморських Хвиль”. Відбувши пригоди й негоди водних таборів, стали повними “Хвильами” Марта Стефанюк, Христинка Андрушків, Катруся Цісарук, Оксана Андрушків, Христя Качан і Ксеня

Колцьо з Огайо. Всі до одної провадили виховну працю в станиці. Очолювали старшини таборів. У 1996 році Христинка Андрушків і Марта Стефанюк були в булаві на першому, по довгих роках, морсько-вишкільному таборі для виховників.

“Хвильки”, 2010 р. Зліва: Роксоляна Козицька, Діяна Лялюк, Христина Попович, Олена Кебало, Таня Григорович, Ліля Артимишин, Андрея Попович і Богдана Гілен

У міжчасі старші “Хвильки”-сеніорки почали знову демонструвати своє існування на виховних і адміністративних постах: на зустрічах ЮМПЗ в 1982 р., як виховниці на ювілейній мандрівці до Європи на ЮМПЗ у Німеччині в 1983 р., на “Пластовій Сіці” в 1985 р. та 1992 р. на “Вовчій Тропі”. Заходами сеніорської стежі в Нью-Джерсі, головно - Віри Косович, Зірки Мілянич-Клюфас та Аді Бойдунік-Федаш, майже з наказу, відбувся з’їзд великих і малих “Хвильок” - понад 40 осіб, з того 15 старших пластунок, а решта - сеніорат. Курінною 16-го Куреня вибрано Марту Стефанюк з Дітройту. Сеніорки-“Хвильки” офіційно зареєструвалися в курені, обговорювали свій правильник і обрали Адю Бойдунік-Федаш курінною. Влітку 1996 року ГПБ офіційно затвердила сеніорський Курінь “Чорноморських Хвиль”, надавши число 40.

“Хвильки”, 2011 р. Стоять (зліва): Богдана Гілен, Дарія Котлярчук, Ліля Артимишин, Олена Кебало; сидять: Христина Попович, Андрея Попович, Таля Зиттер

Коли у 1992 р. відроджується Пласт в Україні, “Хвильки” і “Чорноморці” взялися за діло допомогти там розвинути морське пластування. Зокрема, “Хвилька” Ксеня Колцьо була інструкторкою у Курсі Провідників Морського Пластування (КПМП) в “Артеку” в Криму, що дав початок розвиткові морського пластування в Україні. У 1994 р. Ксеня Колцьо знову є інструкторкою КПМП на озері Світязь в Україні. Згодом “Хвильки” беруть участь у 2001 р. в чорноморській подорожі Україною “Агой, Україно!” - Христя Олексин, ЧХ, Маґда Колцьо, ЧХ, Оленка Колодій, ЧХ і Ксеня Колцьо, ЧХ. Ксеня виконала ряд цікавих церемоній для “Хвильок” в Україні. Перша - це церемонія зłożення присяги *слово морської пластунки*. Це відбулося (перший раз в історії Пласту) на палубі воєнного корабля “Гетьман Сагайдачний” в Севастополі за участі “Хвильок”, “Чорноморців” та моряків і старшин Військо-Морських Збройних Сил України. Опісля, під час Чорноморської Зустрічі (“Чорноморців” і “Хвильок”) на острові Дніпра біля Києва, Ксеня перевела церемонію прийняття у членки 16 К.

У 1996 році Ольга Чуквінська (Міліянчук) була охрещена і стала першою повною “Чорноморською Хвилею” в Україні. Ця подія, мабуть, перевищила мрії і сподівання засновниць.

Яка подальша мета? Та сама, що була. Передовсім, плекати загальнопластові ідеали, які включають усі найкращі прикмети духовної спадщини нашого народу. Свідомість і практикування цих ідеалів допоможе виховати нове покоління чесних і самовідданіх людей - таких, якими були колись основоположники Українського Пласту. В сучасному самолюбному матеріалістичному і надто прозаїчному світі нам того дуже потрібно як у діяспорі, так і в Україні.

Нехай плекання водного пластування, зі всім чаром, мітологією та історичною романтикою Чорного моря та козацьких чорноморських традицій, допомагає в цьому!

Щастя нам, Боже!

Відвідини ВМ ЗСУ. Роксоляна Раковська,
Магда і Ксеня Колцьо, Христя Олексин

На палубі "Гетьмана Сагайдачного". Ксеня Колцьо переводить
церемонію складання слова морської пластунки
для Роксоляни Раковської

“Хвильки” в Україні, 2011 р.

2.5 10-ий КУРІНЬ УПС “ЧОРНОМОРЦІ”

Історія Морського 10-го Куреня УПС “Чорноморці”, яка знаходитьться у цьому виданні, складається із трьох частин: загальна історія Куреня, історія Залоги в Австралії та історія Залоги в Україні від часу незалежності, як частина Нарису історії відновлення Чорноморських куренів в Україні.

2.5.1 Історія Морського 10-го Куреня УПС “Чорноморці”

Нелько, ЧМ

Дещо про початок морського пластиування

Історія морського 10-го Куреня УПС “Чорноморці” є тісно пов’язана з історією морського пластиування в Україні і діяспорі. Початки морського пластиування описав Яро у пластовому журналі “Молоде Життя” ч. 4-5, 1952 р. Яро пише, що початком морського пластиування можна уважати роки 1926-1927. Ця ідея зродилася незалежно, але майже одночасно у трьох більших пластових осередках: Львові, Перемишлі і Стрию. Перемиський Сян, став Світязь та ріки Стрий і Дністер давали тим пластовим осередкам найкращу нагоду ознайомитися із зайняттями на воді. Переломним треба назвати 1927 рік, коли відбулися дві більші водні прогулянки Дністром. Одна із Стрия до Заліщик, організована членами 5-го Куреня УПЮ ім. Ярополка Завойовника, а друга - з Галича до Заліщик, організована новозаснованим Куренем УСП “Чорноморці”. Довкруги тих двох прогулянок розвинулося зацікавлення морським пластиуванням не тільки у самому Львові, але теж і в трьох інших пластових осередках, що в тій ділянці відіграли поважну роль, а саме в Рогатині, Станиславові і Тернополі. З тих місцевин - Львів, Тернопіль, Стрий, Станиславів, Рогатин і Тернопіль - не тільки було найбільше тих, хто зацікавився морським пластиуванням, але теж звідти вийшли всі видатні ініціатори морського пластиування. В роках 1928-1930 відбулися три табори морського пластиування в Монастирку над Дністром, зорганізовані Куренем УСП “Чорноморці”, і один табір морського пластиування, зорганізований Куренем УСП “Дністрянки”. Також у 1930 р. “Чорноморці” закупили перший моторовий човен, який

викликав велику сенсацію в населення. Все ж таки, незважаючи на вже загальне заінтересування тією ділянкою, тільки одна пластова частина - Курінь УСП "Чорноморці" поміж пластунами, і на короткий час Курінь УСП "Дністрянки" з Тернополя, окреслили себе як частини морського пластування та вели широку діяльність у тому напрямі. На початку 1930 року, на Верховнім Пластовім З'їзді, "Чорноморці" дістали водний реферат, і референтом став Іван Сенів. Великі технічні труднощі, брак фондів, а передовсім заборона Пластву в 1930 р., не дозволили на поширення тієї ділянки пластування на дальші пластові осередки. Хоч деякі курені, як, наприклад, Курінь УСП "Лісові Чорти", теж зацікавилися тією ділянкою, і його члени відбули велику прогулянку ріками Волині і Полісся. В роках 1930-1945 після заборони Пластву виникли інші пластові проблеми, що не дали можливості піддержати і поширити цю ділянку пластування.

Щойно в роках 1945-1948, вже на еміграції у Німеччині, завдяки 10-му Куреневі УПС "Чорноморці", відновлюється морське пластування. У Булаві Головного Коменданта Пластунів (тоді був ним Яро) створено пост Діловода Морського Пластву, яким став пл. сен. о. Богдан Ганушевський, ЧМ (Бо-Ган). Від того часу морське пластування входить у загальну систему виховання пластової молоді.

Початок 10-го Куреня УПС "Чорноморці"

У другій половині 1926 року існував на терені Львова підготівний Курінь старших пластунів ім. сотн. Хведора Черника. Цей Курінь мав три гуртки: імени Бою під Крутами, Водний Пластовий Гурток та імени Лицарів Залізної Остроги.

При кінці 1926 року старше пластунство почало оформлюватися в ширші рамки окремого Уладу, а саме Уладу Українських Старших Пластунів. У процесі цієї організації підготівний курінь ім. сотн. Хведора Черника розв'язав себе з тим, що члени Гуртка ім. Бою під Крутами перейшли до Куреня "Лісові Чорти", Гурток ім. Лицарів Залізної Остроги залишився самостійним Гуртком, а Водний Пластовий Гурток почав оформлювати себе як самостійний гурток УУСП "Чорноморці" і невдовзі оформився як Курінь морського пластування під назвою: 10-ий Курінь УУСП "Чорноморці". Отож датою заснування 10-го Куреня УСП "Чорноморці" слід уважати початок 1927 року.

У діяльності Куреня можна відрізняти такі періоди: **перший** - 1927, початок і заснування куреня; **другий** - 1928-1930, діяльність до заборони Пластву; **третій** - 1931-1945, під час діяльності таємного Пластву; **четвертий** - 1945-1952, відновлення куреня на еміграції; **п'ятий** - 1952-1964, діяльність по країнах поселення; **шостий** - 1965-1990, нова хвиля членів, діяв до часу незалежності; **сьомий** - 1990 - діяльність від часу незалежності України.

Період перший: 1927

1927 рік - це був рік добору членів до Куреня, закріplювання внутрішнього устрою та опрацювання програми діяльності. Того року вступило до куреня 17 нових членів. В тому часі ще були свіжі глибокі переживання в зв'язку з боротьбою за Українську Самостійну Державу й патріотичні почування в загалу українського громадянства, а зокрема молоді, були глибоко закріплені. То ж не дивно, що головна діяльність Куреня пішла в напрямі дати практичний вияв тим патріотичним почуванням.

Як головні напрямні діяльности прийнято:

а) плекати традиції українського війська.

По закінченні одвертих боїв продовження бойових акцій перейняла на себе підпільна Українська Військова Організація. Багато членів Куреня зголосилися до тієї організації, розуміючи це, як виповнення військової служби в рамках боротьби за Українську Державу. У Курені панувала строга дисципліна, дискутувало військову проблематику та заохочувано членів набувати військові вміlosti;

б) пропагувати клич: „Чорне море - Українське море”.

Наблизалося відзначення десятиріччя підняття українського державного прапору на суднах Чорноморської флоти. У зв'язку з тим, виявилося серед українського громадянства, а зокрема серед середньошкільної та студентської молоді, зацікавлення проблемами Чорного моря. Почалася ширша акція до відзначення десятиріччя й інформація про Чорне море. Ця акція велася під кличем: “Чорне Море - Українське Море”. В тій акції Курінь як цілість і поодинокі члени заангажували себе дуже широко й успішно. Сама назва Куреня дуже допомогла тій акції;

в) морський вишкіл як окрема ділянка морського пластування.

Вже в тому часі зарисувалася потреба поширити виховну програму пластового юнацтва на більш інтересні для неї заняття. Виявилося, що водне пластування є ділянкою, якою молодь зацікавилася;

г) організація тaborів водного пластування.

Щоб реалізувати точку “в” у ширшій площині, треба було мати вишколених впорядників та інструкторів. Такі вишколи треба було провадити більше практично. Для тієї цілі Курінь заангажував себе в організації й веденні сталих вишкільних тaborів водного пластування;

г) плекати в Курені й ширити серед загалу українського громадянства фізичне виховання як заправу для військової служби.

Ті роки - це був час, коли загал українського громадянства надіявся й очікував, що незабаром настане криза в міжнародних політичних відносинах, яка допровадить до нової світової війни, що дасть можливість відновити відверту боротьбу за українську державу. Щоб утримати українську молодь у фізичній вправності, дисципліні та зорганізованою, поширювано фізичне виховання серед молоді. Курінь заангажував себе практично в тій ділянці, щоб створити взори до наслідування. Впродовж найближчих років члени Куреня належали до групи найкращих змагунів-спортовців у всіх важніших ділянках: легкій атлетиці, плаванні й лещетарстві.

Період другий: 1928 - 1930

У 1927 році члени Куреня відбули мандрівку човнами по Дністрі до Заліщик. Під час тієї мандрівки розглянено різні можливості діяльності водного пластиування, а зокрема, потребу приготування відповідного виряду й човнів. Наприкінці цього ж року та на початку 1928 року збудовано шість "модерних" човнів та придбано таборовий виряд. У 1930 році Курінь купив моторовий човен на шість осіб. Освячення цього човна відбулося на озері Святязі при великому здвизі громадян. Адже це був перший моторовий човен на галицьких водах в історії Галичини. Водних пластових тaborів, організованих куренем, відбулося три: у 1928, 1929 і 1930 рр.

У 1930 році Курінь УСП "Дністрянки" організовує, у співпраці з Куренем "Чорноморці", перший табір морського пластиування для пластунок. Усі морські тaborи відбувалися в Монастирку над Дністром. Члени тaborів відвідували читальні "Просвіти" в дооколичних селах і провадили культурно-освітню працю між селянами, з чого польська поліція була дуже незадоволена. Курінь мав добрий хор, який щороку ходив колядувати на потреби "Рідної Школи", заколядовуючи деколи й тисячу золотих, що в тих часах було поважною допомогою "Рідній Школі". Члени Куреня впровадили для українських студентів накриття голови - стрілецькі мазепинки. З цього приводу відбувалися часті бійки з польськими студентами-корпорантами.

Члени куреня, 1929 р. Перший ряд (зліва):
Роман Турко, Яро, Шух, Євген Полотнюк.
Другий ряд (зліва): Яросевич, Роман Рак,
нерозпізнаний

“Чорноморці” після Служби Божої в одному з галицьких сіл

У листопаді 1929 р. за ініціативою Шуха (Романа Шухевича) створилася спортова секція за допомогою “Чорноморців” Романа Рака, Анатоля Яросевича, Петра Галібя і Євгена Полотнюка. Впродовж цих років ряд “Чорноморців” здобуває поважні успіхи у спорті. Наприклад, Євген Полотнюк стає першуном Західної України у бігу на далекі віддалі. Юрій Шухевич - мистець у плаванні, Остап Струк - першун Західної України у бігу на 800 м, Роман Шухевич - кількакратний мистець у плаванні, першун на лещатах. Ярослав Гаврилюк - першун у бігу на далекі віддалі. Також варто згадати, що Роман Шухевич був одним із засновників Карпатського Лещетарського Клубу.

1928 р. Зустріч “Чорноморців” на Морському таборі в Монастирку

Тоді членство Куреня складалося здебільшого зі студентів “Львівської політехніки”. Стан активних членів Куреня на день 15 січня 1929 р. був 25. З них - 7 учасників, 17 розвідчиків і

один скоб. До курінної старшини входили: Іван Сенів - курінний, Яро Гладкий - курінний суддя, скарбник Ярослав Карпевич і писар Євген Полотнюк. У 1930 році стан активних членів Куреня - 32. Одним із перших "Чорноморців", який одержав високе пластове відзначення, був Іван Сенів, який має порядкове число в курені - 1, пластун-скоб, один із засновників куреня і його курінний. У 1930 р. був нагороджений однією із найвищих пластових нагород в той час - Свастикою за заслуги - за активну діяльність, зокрема, за взірцеву працю на становищі обозного в пластовім морськім таборі 1929 р.

1929 р., під час зустрічі "Чорноморців" на Морському таборі в Монастирку

У діяспорі матеріяли про діяльність "Чорноморців" в той час в Україні були дуже обмежені. Щойно після незалежності (після 1992 р.) в архівах Центрального державного історичного архіву України у Львові знайдено документи, що стосуються Пласту. В тім архіві є деякі дані про діяльність "Чорноморців". З книги протоколів з 6 жовтня 1928 р. до 4 травня 1930 р. можна одержати багато цікавих даних.

На підставі протоколу сходин дня 6 листопада 1928 р. (кошова домівка "Львів") курінь числиль 20 членів, з них - 8 є стало у Львові, також прийнято 6 нових членів з тим, що вони відбудуть 6-місячну пробу. Провід куреня був такий: Іван Сенів - курінний, арештований, Яро Гладкий - курінний суддя і заступає курінного, Степан Гела - писар і Ярослав Карпевич - скарбник. Курінь одержав референтуру Волині і має організувати частини водного (морського) Пласту. Водний (морський) табір (на Монастирку) ліквідовано 20 серпня 1928 р., таборове знаряддя залишилося у пані Марії Дворянин. Справа водного табору є тісно пов'язана зі справою організації куреня.

Для придбання інструкторів уряджуватимуться курси, які будуть відбуватися щотижня. За курси відповідають: рятівництво - Пиж (Ярослав Карпевич), сигналізація - Вуйко (Антін Івахнюк), картографія - Яро (Яро Гладкий), плавання - Шух (Роман Шухевич), стрільба - Ойген, провідництво - Зоська, піонірка суха - Вуйко (Антін Івахнюк), піонірка водна - Іван Сенів, свідження - Вуйко, руханка та легкоатлетика - Шух, Ойген. Фонд на водний (морський) табір має 360 золотих.

Із протоколу сходин 10 листопада 1929 р.: "Чорноморці" дістали домівку в залі Т. Шевченка

на вул. Супінського. Створено спортивний гурток (секцію), до якої увійшли: Рак Роман, Шухевич Роман, Яросевич Анатоль, Галібей Петро і Полотнюк Євген. Водний гурток у Львові має провадити Микола Ромах. Також із протоколу сходин 26 січня 1930 р. цікаве те, що на Верховнім Пластовім З'їзді "Чорноморці" дістали *водний реферат*, і референтом став Іван Сенів. Мирон Тарнавський мав зайнятися човнами і *водними лещатами*. Обговорено справу однострою для Водного (морського) Пластву. Більшість членів куреня взяли на себе підготовлення і провадження поодиноких ділянок, як референт знакування, референт піонірки, або історії, гігієни, легкоатлетики і т.д. Організатором відбиванки та її провідником став Шух.

„ЧОРНОМОРЦІ“
10. КУРІНЬ У. У. С. П.
у ЛЬВОВІ.

Курінь вживав до часу заборони Пластву у 1930 р. дві курінні печатки. Одна була кругла, діаметр 37 мм. У центрі печатки - трипелюсткова лілея, накладена на якір. Напис довкруги печатки "Х. КУРІНЬ У. У. С. П. "ЧОРНОМОРЦІ". Друга печатка мала розмір 14 x 46 мм з написом "ЧОРНОМОРЦІ" 10. КУРІНЬ У. У. С. П. у ЛЬВОВІ".

Період третій: 1931 - 1945

Після заборони Пласти польською адміністраційною владою восени 1930 року Курінь не перестав діяти, але характер його діяльності змінився. В тому періоді Курінь відіграв найважнішу роль в організації нелегального Пласти. Ярослав Гладкий, Оріон, ч. 8, очолив таємний "Пластовий Центр", що керував нелегальним Пластом.

У 1932 році виникли ідеологічні й устроєві розбіжності між Пластом і ОУН. ОУН настоювала, щоб Пласт припинив підпільну діяльність. Однак Пласт стояв на становищі, що справа підпільного Пласти - це активний спротив рішенню польської адміністраційної влади і це виключно справа Пласти. З уваги на непрактичність належати до двох підпільних організацій деякі члени куреня перейшли до діяльності в рамках ОУН, задержуючи тільки товариські зв'язки з тими членами Куреня, що залишилися для праці у підпільному Пласті. Був також натиск на Пласт зі сторони інших організацій та деяких політичних угрупувань, які хотілискористати зі ситуації та перевести набір пластунів у свої ряди.

Пластова діяльність у тому часі велася в таких формах:

а) ідеологічна група "Вогні" із журналом тієї назви - для обговорення ідеологічних і виховних проблем;

б) комісія Виховних Осель і Мандрівок Молоді (КВОММ) - для організування і ведення таборів із пластовою програмою;

в) Український Спортивний Союз - для ведення фізичного виховання із спортом клубом ім. сотн. Хведора Черника, де гуртувалися пластуни-спортивці;

г) доріст "Рідної Школи" для виховної пластової діяльності селянської і ремісничої молоді;

г) коопераціва "Вогні", з крамницею з тією ж назвою;

д) коопераціва "Пласт".

Останні дві установи були не тільки для господарських цілей, але були теж носіями пластових ідей.

Табори КВОММ відбувалися в таких місцях: на Соколі, Остодорі, в Стар'яві, Брустурах і Космачі. Члени булав тих таборів складалися здебільшого з членів Куреня. У роках 1938-1939 почалася посилена нагінка польської адміністраційної влади на повиці установи, і вони були вже напередодні заборони, - тільки вибух війни перешкодив їхньому розв'язанню.

У роках 1940-1941, під час большевицької окупації, період був закороткий для того, щоби відтворити нові форми для ведення пластової діяльності. В тому часі Курінь потерпів дуже великі втрати у членстві, зокрема, в масовій акції помордувань під час відступу большевиків. Під час німецької окупації вітворилася нова форма діяльності в рамках Виховних Спільнот Української Молоді. Члени Куреня відіграли теж велику роль в діяльності тієї організації.

У часі заборони Пласти в роках 1931-1939 до Куреня вступили 23 члени, і стан активних членів наприкінці цього періоду був 42. Під час большевицької і німецької окупації 1939-1945 рр. багато членів Куреня згинули, деякі пропали без вістки.

В 1956-1957 роках, за старанням булави УПС, ГПБ-ГПР, створили комісію для перегляду кандидатів-пластунів, які згинули в часі 1911-1956 рр. від рук ворога в різних військових формуваннях і організаціях в обороні Батьківщини - України. У 1957 р. Курінна Старшина, на чолі з Яром, виготовила таку листу геройв-“Чорноморців”. З тої листи 21 член куреня був прийнятий до *Пластового Куреня Залізного Хреста*. З нагоди 100-ліття Пласти, під проводом Начального Пластуна пл. сен. Любомира Романкова, СМ, підготовляється проект увінчання пам'яті членів *Пластового Куреня Залізного Хреста*. Готується до друку Мартиролог пластунів-геройв, в якому зібрано життєписи і фотографії 520, які відійшли на геройчу Вічну Ватру. Під час відкриття ЮПЗ з нагоди 100-ліття Пласти в серпні 2012 р. у Львові Начальний Пластун вручив 11 Пластових Залізних Хрестів родинам геройв-пластунів, між ними - двом “Чорноморцям” - бл. пам. Шух, ч. 2 Роман Шухевич, ЧМ і бл. пам. Перебийніс - Грицьо, ч. 35, Дмитро Грицай, ЧМ.

У списку “Чорноморців”, членів Пластового Куреня Залізного Хреста, який нижче подається, знаходяться два описи: перший, який був виготовлений Курінною Старшиною у 1957 році, і другий опис кожного члена, який знаходиться у Мартиrolозі.

“Чорноморці” - члени Пластового Куреня Залізного Хреста

(1) - **Сергій Костецький**, порядкове число в курені 22, був в тім часі кількаразово курінним. Член нелегального Пласту і член Пластового Центру. Сергій теж був організатором і комендантом пластових таборів КВОММ. Співробітник журналів “Вогні” та “На Сліді”. Згинув в бою з большевиками при переході границі в Карпатах біля села Славська в 1941 р., виконуючи доручення Пластового Центру. По смерти був піднесений до ступеня Гетьманського Скоба та сеніора чести і відзначений Золотим Хрестом за Значне Діло. Сергій Костецький був одним із 21 члена Куреня, які в тих часах як члени нелегального Пласту або члени УВО, ОУН згинули за Україну. У меморіальнім списку тих “Чорноморців”, перше число означує порядкове число в Курені.

КОСТЕЦЬКИЙ Сергій (25. 01.1910 - літо 1941, біля смт. Славське Сколівського р-ну Львівської обл.). 11 курінь ім. І. Мазепи (Станиславів), 9 курінь УСП ім. 22 січня 1919 р. (Краків), 10 курінь УСП “Чорноморці”, член нелегального Пласту і таємного Пластового Центру. Загинув у бою з большевицькими заставами, коли за дорученням Пластового Центру переходив кордон з Галичини на Закарпаття. За іншою версією - загинув 4. 12. 1940. *Дж. i літ.: Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 18.*

(2) - **Роман Тарас Шухевич, Шух, ч. 2**, один із ініціаторів і основників Куреня, започаткував морське пластиування, був носієм ідеї Українського Чорного моря. Визначний спортовець, кількакратний мистець Західної України в плаванні, член побідних маршових дружин Куреня на 25 км. Був одним із засновників Карпатського Лещетарського Клубу. Член УВО, ОУН. Згинув у бою із большевиками дня 5 березня 1950 р., в хаті в селі Білогорща біля Львова, служив на постах голови Головного Секретаріату Української Головної Визвольної Ради, секретар справ УГВР і як головний комендант УПА генерал-хорунжий Тарас Чупринка. По смерти був піднесений до ступеня гетьманського скоба та сеніора чести і відзначений Золотим Хрестом за Значне Діло.

ШУХЕВИЧ Роман, с. Осипа-Зиновія і Євгенії Стоцької (пл. псевд. “Шух”; псевд. “Дзвін”, “Роман Лозовський”, “Тарас Чупринка”, “Степан”, “Тур”, “Туча”, “Щука” і ін.; 30.06.1907, м. Львів - 5.03.1950, с. Білогорща, тепер частина м. Львова). 1 курінь ім. П. Сагайдачного (провідник гуртка “Крук”, спортивний гурток “Ясний Тризуб”, гурток “Тур”), 7 курінь ім. кн. Льва, 1 курінь УСП ім. Ф. Черника, 3 курінь УСП “Лісові Чорти”, співзасновник 10 куреня УСП “Чорноморці”. Навчався у Академічній гімназії та її Філії у Львові (1917-1925). Студент

Політехніки в Данцигу (1925-1926), відділу архітектури Львівської політехніки. Служив у польській армії (1928-1929). Член УВО (1923), ОУН (1929). Бойовий референт Крайової Екзекутиви Західних Українських Земель (1930-1934), заарештований польською поліцією 06.1934, ув'язнений у концетраційному таборі в Березі Картузькій (07.1934-01.1935), де належав до підпільного проводу українців. Засуджений на Львівському процесі 25.05-27.06.1936 до 4 років ув'язнення, вийшов на волю на підставі амнестії 1937. Співвласник успішної рекламної фірми "Фама" (1937-1939). Член штабу "Карпатської Січі" (1938-1939), крайовий провідник ОУН на Закерзонні (1940), викладач на старшинських курсах ОУН в Krakovі (1940-1941), керівник відділу зв'язку повстанського штабу ОУН (від 10.03.1940). Один з організаторів Легіону, його політичний провідник, командир куреня "Нахтігаль" (1941) уступені сотника. Заступник міністра оборони Українського Державного правління (1941). Заступник командира 201 батальйону "Шуцманшафт" (12.1941-12.1942). Військовий референт Проводу ОУН (03-05.1943), Голова Проводу ОУН на українських землях (05.1943 - 03.1950), Головний Командир УПА (11.1943-03.1950), Голова Генерального Секретаріату УГВР, генеральний секретар військових справ УГВР (07.1944-03.1950). Підполковник (1943), генерал-хорунжий УПА (22.01.1946). Лицар найвищих нагород УПА - Золотого Хреста бойової заслуги 1 кл. (посмертно) та Золотого Хреста заслуги (посмертно). Загинув у бою з підрозділами МГБ. *Дж. і літ.: Дем'ян Г. Головний Командир УПА генерал-хорунжий "Тарас Чупринка" // Визвольний шлях. - 1997. - Кн.2. - С.243-245; Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С.39-40; Содоль П. Українська Повстанча Армія, 1943-49. Довідник. - Нью-Йорк, 1994. - С.133-134; Дарованець О., Мороз В., Муравський В. Націоналістичний рух 1920-1930-х років (матеріали до біографічного довідника) // Мірчук П. Нарис історії ОУН. 1920-1939 роки. Видання третє, доповнене. - Київ: Українська видавнича спілка, 2007. - С. 849.*

(3) - **Михайло Хомин**, ч. 7, один із основників Куреня, член нелегального Пласти, пластун-розвідчик. Згинув замордований большевиками в 1941 р. в Самборі.

ХОМИН Михайло-Володимир (26.07.1904, м. Івано-Франківськ - кін. 06.1941, м. Самбір Львівської обл.). 11 курінь ім. І. Мазепи (Станиславів), курінний; 1 курінь УСП ім. Ф. Черника (зв'язковий цього куреня до ВПК), співзасновник 10 куреня УСП "Чорноморці". Вивчав медицину у Львівському університеті (диплом лікаря 1932). Від 1935 вів приватну практику в Самборі. Активний у філіях товариства "Рідна Школа", "Сільський господар", "Бесіда" та інших. Від осені 1939 працював у Самбірській міській поліклініці. Заарештований большевиками 10.1940, замордований у тюрмі (за деякими даними - 1940 р. в Старому Самборі). *Дж. і літ.: Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 37; Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941. - Львів - Нью-Йорк, 2002. - С. 182; Список-каталог ЦДІАЛ, т. 3, с. 370; Гідні Пластового Залізного Хреста // Вузли дружби. - травень 1962. - Ч. 8. - С. 34; Пундій П. Українські лікарі. Книга 1. - Львів-Чикаго, 1994. - с. 238-239.*

(4) - **Євген Полотнюк, Ойген**, ч. 9, організатор морського пластування. Визначний спортивець, мистець Західної України у бігах на довгі віддалі. Пластун-розвідчик, член і організатор нелегального Пласти. Член УВО. Розстріляний німцями у 1943 р. за співдії в УПА.

ПОЛОТНЮК Євген-Володимир, с. Василя і Анни (псевд. "Ойген"; 7 (10) 01.1906, с. Білобожниця Чортківського р-ну Тернопільської обл. - 28.11.1943, смт. Ворохта Івано-Франківської обл.). Пластун-розвідчик 11 куреня ім. І. Мазепи (Станиславів), 10 курінь УСП "Чорноморці", курінний писар; організатор нелегального Пласти. Навчався на хемічному факультеті Львівської політехніки, згодом - в Лісотехнічному інституті. Лісовий інженер. Наприкінці 1930-х працював у добрах Митрополита Шептицького. Член УВО, ОУН. Політв'язень концтабору в Березі Картузькій (1939). У 1939-1941 - працівник Ліспромгоспу в Лелехівці на Яворівщині, арештований за доносом, звільнений. Після початку німецько-радянської війни працював лісничим у Микуличині Надвірнянського району. Тричі арештований гестапо за підозрою у співпраці з УПА, після третього арешту розстріляний в числі групи з 10 в'язнів у відплату за вбитого партизаном німця. Похований в Татарові коло Ворохти. 14.10.1993 тіла загиблих перепоховано в м. Надвірна Івано-Франківської обл.

Дж. і літ.: Гідні Пластового Залізного Хреста // Вузли дружби. - травень 1962. - Ч. 8. - С. 34; Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 28; Дем'ян Г. Бандерівці. - Київ, 2000. - Кн. 1. - С. 83-85.

(5) - Ярослав Карпевич, Пита, ч. 10. Член нелегального Пласти. Лікар в дивізії "Галичина", згинув в 1943-44 як лікар УПА.

КАРПЕВІЧ Ярослав, с. о. Івана (8.07.1907, м. Куликів Жовківського р-ну Львівської обл. - 1943 або 1944). Пластун-розвідувач 1 куреня ім. гетьм. П. Сагайдачного (Львів), гурток "Пугач"; 10 курінь УСП "Чорноморці", курінний скарбник. Лікар; сповняв функцію медичного опікуна на новацьких таборах на Остодорі. Закінчив Академічну гімназію у Львові (1925). Загинув, за деякими відомостями, будучи лікарем УПА. **Дж. і літ.:** Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 14; Список-каталог ЦДІАЛ, т. 2, с. 158; Самотулка Т. Новацьким шляхом. - Львів, 2008. - с. XIII.

(6) - Осип Струк, Станько, ч. 18. Член нелегального Пласти, пластун-розвідчик. Один із чоловічих організаторів Доросту "Рідної Школи", директор кооперативи "Вогні". Визначний спортовець, мистець Західної України у бігах на 800 м. Згинув у червні 1941 р., замордований большевиками у в'язниці.

СТРУК Євстахій (Осип), с. Данила (пл. псевд. "Дусько", "Станько"; 22.09.1909, с. Верхнє Синьовидне Сколівського р-ну Львівської обл. - між 24 і 28.06.1941, м. Львів). З курінь УСП "Лісові Чорти", 10 курінь УСП "Чорноморці", член підпільного Пласти і організатор Доросту "Рідної Школи". Адміністратор Львівського медінституту. Член ОУН. Загинув у Львівській в'язниці на вул. Лоньского, закатований НКВД, звільнивши перед тим арештованих студентів медінституту, які утримувалися в гуртожитку. 3.07.1941 похований на Личаківському цвинтарі як одна з небагатьох розпізнаних жертв мордів НКВД. **Дж. і літ.:** Дем'ян Г. Повстанський мартиролог Сколівщини // Сколівщина. - Львів, 1996. - С. 322; Історично-пластиовий календар /упор. Ольга Свідзинська. - Київ, 1997. - С. 41-61; Наши жертви // За народ. Календар на 1942 рік. - С. 10; Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 35; 9; Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941. - Львів - Нью-Йорк, 2002. - С. 164; Калинець І. Пом'яніть і назвіть! // Євшан-зілля, вип. 3, 1988.

(7) - Юрій Шухевич, ч. 19. Член нелегального Пласти. Організатор пластових таборів в добі нелегального Пласти. Визначний спортовець, мистець Західної України у плаванні. Згинув у червні 1941 р., замордований большевиками у в'язниці.

ШУХЕВІЧ Юрій, с. Осипа-Зиновія і Євгенії Стоцької (пл. псевд. "Галайда", "Покаї-му"; 3.08.1910, смт. Krakowec Яворівського р-ну Львівської обл. - 27.06.1941, м. Львів). Пластун-розвідчик 1 куреня ім. П. Сагайдачного, гурток "Бобр"; 10 курінь УСП "Чорноморці", член підпільного Пласти. Закінчив Академічну гімназію у Львові. Спортсмен, співак-тенор. Заарештований большевиками, закатований у тюрмі на Лоньского. Похований на Личаківському цвинтарі як одна з небагатьох розпізнаних жертв мордів НКВД. **Дж. і літ.:** Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 40; ЦДІАЛ. - ф. 389. - оп. 1. - спр. 302. - арк. 130-131; спр. 323. - арк. 109-110.

(8) - Остап Рудакевич, ч. 21. Експонент військово-конспіративних ідей в Курені. Організатор морського пластиування. Заступник коменданта 1-го водного пластового табору в Монастирку над Дністром в 1928 р. Член УВО. Згинув у 1944 р. під Бродами як старшина дивізії "Галичина".

РУДАКЕВІЧ Осип, с. Петра і Клементини (псевд. "Острий"; 12.03.1902, м. Львів - 18.07.1944). З курінь УСП "Лісові Чорти", 10 курінь УСП "Чорноморці", скавтмастер. Референт Волині, член пластового проводу в Подебрадах (Чехія) - референт діяльності; від 1930 - пластун-сеніор. Редактор журналів "Вогні" і "Молодняк". Член УВО і ОУН. Член Крайової команди УВО (1928-1929). В'язень табору в Березі Картузькій (31.03.1935-26.01.1936). Поручник Дивізії "Галичина". Згинув у бою під Бродами. **Дж. і літ.:** Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 31; За тебе, Україно... З архіву в'язнів концтабору Береза-Картузька (1934-1935) часів II Річі Посполитої Польської. - Тернопіль: Терно-граф, 2010. - с. 184.

(9) - Маркіян Андрухович, ч. 25. Організатор водних пластових таборів. Згинув на пості окружного коменданта української поліції в Камінці Струміловій в 1944 р. від большевицької бомби.

АНДРУХОВИЧ Маркіян (пл. псевд. "Панціо"; 12.04.1901 - 1944, м. Кам'янка-Бузька Львівської обл.). 10 курінь УСП "Чорноморці". Окружний комендант української міліції в Камінці Струміловій. Загинув, розірваний большевицькою бомбою. *Дж. і літ.: Список-каталог ЦДІАЛ, т. 1, с. 4; Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 4.*

(10) - Степан Семенюк, ч. 31. Організатор морського пластування. Комендант водного пластового табору в Монастирку над Дністром в 1929 р. Визначний пластовий і громадський діяч на Волині. Згинув 1943 р., замордований большевиками.

СЕМЕНЮК Степан, с. **Федора і Анастасії** (17.05.1899, с. Шпанів Рівненського р-ну Рівненської обл. - 04.(05).1940. 61 курінь ім. І. Богуна (Олександра), 10 курінь УСП "Чорноморці", скавтмастер, зв'язковий 68 куреня ім. Д. Байди-Вишневецького в Рівному, голова 8 ОПК. Секретар Рівненського повітового комітету УСРП. Член УВО і ОУН, повітовий провідник ОУН Рівненщини, політв'язень польських тюрем (04.1930-1936), концтабору в Березі Картузькій (1939). Заарештований НКВД 1940, розстріляний у тюрмах Західної України. *Дж. і літ.: Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 32; Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941. - Львів - Нью-Йорк, 2002. - С. 95; Дарованець О., Мороз В., Муравський В. Націоналістичний рух 1920-1930-х років (матеріали до біографічного довідника) // Мірчук П. Нарис історії ОУН. 1920-1939 роки. Видання третє, доповнене. - Київ: Українська видавнича спілка, 2007. - С. 808; Список-каталог ЦДІАЛ, т. 3, с. 322.*

(11) - Іван Равлик, ч. 33. Член ОУН. Згинув у Львові в тюрмі, закатований німцями у 1943 р.

РАВЛИК Іван, с. Романа (15.06.1909, с. Коровиця Стара Любачівського пов., тепер Польща - 1942, м. Львів). 6 курінь ім. полк. І. Богуна (Перемишль), член курінної команди, засновник і провідник вакаційного пластового гуртка "Фата Моргана" (Любачів); 10 курінь УСП "Чорноморці". Відзначений III пластовим відзначенням ВПК за корисну і успішну пластову працю. Закінчив гімназію в Перемишлі (1930), навчався у Львівській політехніці. Обласний провідник ОУН (1933). Політв'язень польських тюрем (1932, 1936-9.08.1937, 1939). Член Революційного Проводу ОУН, заступник референта Служби Безпеки ОУН. Організатор і керівник української міліції у Львові (1941). Заарештований гестапо 12.1941, розстріляний. *Дж. і літ.: Літопис Української Повстанської Армії. - Львів, 1996. - Т. 24. - С. 43, 46, 77; Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 29.*

(12) - Дмитро Грицай, Грицьо, ч. 35. Член ОУН. Згинув в січні 1946 р. в чесько-большевицькій тюрмі при Вашингтонській вулиці у Празі. Шеф Військового Штабу УПА. Генерал Перебийніс був заарештований, повертаючись в Україну із важкої закордонної місії з доручення Української Головної Визвольної Ради та головного командира УПА генерала Тараса Чупринки.

ГРИЦАЙ Дмитро, с. Михайла і Катерини (псевд. "Палій", "Перебийніс", "Бук", "М. Бученко", "Дуб", "Олег", "Сірко"; 1.04.1907, с. Дорожів Дрогобицького р-ну Львівської обл. - 22.12.1945, м. Прага, Чехія). Пластун-розвідчик 18 куреня ім. І. Франка, впорядчик в підготовчому курені ім. І. Сірка (Дрогобич), 10 курінь УСП "Чорноморці". Закінчив Дрогобицьку гімназію. Ініціатор утворення відділу товариства "Сокіл" (1930), активний співорганізатор читальні "Просвіти" (1931) у рідному селі. Закінчив школу підхорунжих польської армії, був слухачем Вищих військових курсів у Німеччині. Навчався на філософському факультеті Львівського університету. Член УВО (1928), ОУН. Військовий референт Крайової Екзекутиви ОУН Західних Українських Земель (1931-1939, з перервами). Політв'язень польських тюрем (22.03-4.06.1932, 10.10-18.11.1932), концентраційного табору в Березі Картузькій (8.07.1934 - 21.04.1936). Керівник повстанського штабу ОУН (від 03.1940), військовий референт Проводу ОУН (1941-1942, 1944-1945). Ув'язнений гестапо (12.1942-09.1943), звільнений бойкою СБ ОУН. Шеф Головного Військового Штабу УПА (01.1944-12.1945). Член УГВР. Затриманий чеськими прикордонниками при спробі перейти

кордон до Німеччини. Героїчно загинув у чеській тюрмі - повісився напередодні передання в руки НКГБ. Лицар Золотого Хреста заслуги (посмертно), генерал-хорунжий УПА (1945). *Дж. і літ.: Гнатюк В. Із львівського періоду революційної діяльності Дмитра Грицая (1929-1934 рр.) // Дрогобицький краєзнавчий збірник. - Вип. IV. - Дрогобич, 2000. - С.243-252; Гнатюк В. Із львівського періоду революційної діяльності Дмитра Грицая (1929-1934 рр.). Сторінки біографії // Визвольний шлях. - 2000. - Кн. 9. - С.41-49; Дем'ян Г. Повстанський генерал "Перебийніс" // Шлях перемоги. - 1997. - 5 червня. - С.6-7; Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С.11; Содоль П. Українська Повстанча Армія, 1943-49. - Нью-Йорк, 1994. - С.76; За тебе, Україно... З архіву в'язнів концтабору Береза-Картузька (1934-1935) часів ІІ Річі Посполитої Польської. - Тернопіль: Терно-граф, 2010. - с. 71; Сова А. Діяльність Дмитра Грицая в організації Пласт // Дрогобицький краєзнавчий збірник. - Вип. X-XI. - Дрогобич, 2008. - с. 611-623; Сова А. Діяльність Дмитра Грицая у Дорожівській філії товариства "Просвіта" // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. - Вип. 19. "Просвіта" - оберіг незалежності та соборності України. - Львів, 2010. - с. 473-479.*

(13) - Ярослав Гаврилюк, ч. 39. Член нелегального Пласту. Визначний спортовець, мистець Західної України у бігах на далекі віддалі. Згинув у 1941 р., розстріляний большевиками.

ГАВРИЛЮК Ярослав (пл. псевд. "Цюк"; 23.11.1910 - 06.1941, м. Івано-Франківськ). 11 курінь ім. Гетьмана І. Мазепи (Станиславів), 10 курінь УСП "Чорноморці". Інженер-будівельник. Член ОУН. Заарештований большевиками. Замордований у тюрмі. *Дж. і літ.: Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 8; Список-каталог ЦДІАЛ, т. 1, с. 79.*

(14) - Степан Долинський, ч. 44. Згинув у 1941 р., розстріляний большевиками.

ДОЛИНСЬКИЙ Степан-Мар'ян, с. Романа (псевд. "Комар"; 30.12.1909, Перемишль; за іншими даними - Заліщики Тернопільської обл. - ?). 7 курінь ім. кн. Льва (Львів). Навчався в Тернопільській гімназії, відтак у Філії Академічної гімназії у Львові. Студент медицини в Грацу (Австрія). Член УВО, комендант боївки Юнацтва ОУН Академічної гімназії, керівник нападу на пошту в Городку (30.11.1932), зв'язковий із Наддніпрянщиною. Політв'язень польських тюрем (до 09.1939). Заарештований НКВД 12.1939 в Заліщиках. Загинув у тюрмі. *Дж. і літ.: Верига В. Втрати ОУН в часі Другої Світової війни. - Торонто, 1991. - С.34; Гайвас Я. Юнацтво ОУН на Філії Академічної гімназії // Ювілейна книга Української Академічної гімназії у Львові. - Філадельфія - Мюнхен, 1978. - С. 322.*

(15) - Роман Кивелюк, ч. 58. Член нелегального Пласту. Організатор тaborів КВОММ в добі нелегального Пласту. Помер на тиф в 1943 році в німецькій тюрмі у Львові.

КИВЕЛЮК Роман, с. Івана і Ольги Слободан (28.02.1916, м. Львів - 1942, там само). 7 курінь ім. Князя Льва (Львів), 10 курінь УСП "Чорноморці", активний діяч КВОММ. Навчався на Філії УАГ, звідки виключений з політичних мотивів 1932 р. Вищу освіту здобував на факультеті геодезії Львівської політехніки. Член ОУН. У 1941-1942 як зв'язковий ОУН кілька разів переходив кордон. Заарештований гестапо під час одного з рейдів, замордований у тюрмі на Лоньцького. Похований на Личаківському цвинтарі. *Дж. і літ.: Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 15; Вічна Ватра на Личакові (могили пластунів у Львівському історико-культурному музеї "Личаківський цвинтар"). - Львів: ЗУКЦ, 2007. - С. 25.*

(16) - Богдан Хамула, ч. 60. Член нелегального Пласту. Організатор тaborів КВОММ в добі нелегального Пласту. Згинув у 1941 р., замордований большевиками.

ХАМУЛА Богдан (18.01.1915, м. Глиняни Золочівського р-ну Львівської обл. - кін. 06.1941, м. Львів). 10 курінь УСП "Чорноморці". Закінчив Академічну гімназію у Львові (1933). Вояк "Карпатської Січі", один з керівників підпільного Пласту у Львові. Заарештований большевиками 25.06.1941, ймовірно, страчений під час тотального знищення політичних в'язнів на початку німецько-радянської війни. *Дж. і літ.: Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 37; Спомини Тетяни Левицької-Керницької // Матеріали Музею-архіву Пластового руху; Ювілейна книга Української академічної гімназії у Львові. Друга частина: На 100-річчя першого українського інституту зрілості. - Мюнхен - Філадельфія,*

1982. - с. 326.

(17) - **Дионізій Чорнега, Дизьо, ч. 67.** Член і організатор нелегального Пласту і один із найбільш видатних виховників в цей час. Організатор тaborів КВОММ. Згинув в лютому 1940 р. біля Перемища в сутичці із большевицькими стежками при переході кордону як діловод зв'язків Пластового Центру.

- За іншою версією - народився 1922 в Долині, син священика Михайла, член ОУН, заарештований 1940, загинув у львівській тюрмі.

ЧОРНЕГА Денис (Діонізій) (1918 - 02.1940, біля м. Перемища, тепер Польща). 10 курінь УСП "Чорноморці", член Пластового Центру. Загинув у сутичці з большевиками під час переходу кордону. *Дж. і літ.: Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 38.*

(18) - **Богдан Костельник, ч. 68.** Член нелегального Пласту. Згинув у 1941 р., замордований большевиками.

- За іншою версією - заарештований 21.02.1941, засуджений до розстрілу і знищений большевиками у Замарстинівській тюрмі.

КОСТЕЛЬНИК Богдан, с. о. Гавриїла (1921- 26.06.1941, м. Львів). 10 курінь УСП "Чорноморці". Навчався в Українській академічній гімназії у Львові (1934-1940). Заарештований 21.02.1941, засуджений до розстрілу і знищений большевиками у Замарстинівській тюрмі. *Дж. і літ.: Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 18; Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941. - Львів - Нью-Йорк, 2002. - С. 133; Ювілейна книга Української академічної гімназії у Львові. Третя частина. - Львів - Філадельфія, 1995. - с. 423.*

(19) - **Володимир Гошко, ч. 70.** Член нелегального Пласту. Організатор тaborів КВОММ в добі нелегального Пласту. Згинув у 1940 р. в бою з большевиками в обороні власної хати, де був склад зброї для підпільних противбольшевицьких дій.

ГОШКО Володимир, с. Миколи (псевд. "Вовк"; 1919 - 3.03.1940, м. Львів). 10 курінь УСП "Чорноморці". Студент механічного факультету Львівської політехніки. Політв'язень польських тюрем (1939). Повітовий провідник ОУН Брідцини (1939), працівник референтури розвідки Крайової Екзекутиви ОУН Західніх Українських Земель. Загинув у Львові в перестрілці з НКВД на вул. Каневських, 11. Його батько Микола, сотник УГА та колишній комендант м. Стрия, засуджений на т. зв. "процесі 59-ох" (15-18.01.1941) до смертної кари, розстріляний 14.04.1941 (за іншими відомостями - в кін. 06.1941 у замарстинівській в'язниці м. Львова). *Дж. і літ.: Шпіцер В. Мороз В., Крайовий провідник Володимир Тимчай-Лопатинський. - Л.: Афіша, 2004. - с. 149; Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 10.*

(20) - **Володимир Кашицький, Шлюсар, ч. 71.** Відзначився як організатор і виховник ремісничої молоді в рамках нелегального Пласту в Перемишлі. Був провідником операції Сян - дії нелегального Пласту в роках 1939-1940, що її завданням було переводити нелегально утікачів через тимчасову німецько-большевицьку границю вздовж Сяну на терени, зайняті німцями. Зраджений большевицьким доносцем під час нелегального побуту в Перемишлі. Був закатований в большевицькій тюрмі наприкінці 1939 р.

(21) - **Степан Масний, ч. 72.** Член нелегального Пласту. Співдіяв при адмініструванні пластової нелегальної преси та при організації Доросту "Рідної Школи". Згинув у 1941 р., замордований большевиками.

МАСНИЙ Степан, с. Федора (1922, с. Верхнє Синьовидне Сколівського району Львівської обл. - кін. 06.1941, м. Львів). Член підпільного Пласту - 158 куреня Доросту "Рідної Школи", в який трансформувався 57 курінь ім. І. Мазепи (Верхнє Синьовидне). 10 курінь УСП "Чорноморці". Студент медицини. Загинув від рук большевиків у львівській тюрмі. 3.07.1941 похований на Личаківському цвинтарі як одна з небагатьох розпізнаних жертв мордів НКВД. *Дж. і літ.: Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С.23; Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941. - Львів - Нью-Йорк, 2002. - С. 258; І. Калинець. Пом'яніть і назвіть! // Євшан-зілля, вип. 3, 1988.*

(22) - **ГАНДЗІЙ Дам'ян, ч. 62** (21.03.1914, Любинь - ?). 5 курінь ім. Ярослава Осьмомисла,

10 курінь УСП “Чорноморці”. У 1945 схоплений большевиками у Відні і засланий до Сибіру. Дальша доля невідома. *Дж. і літ.: Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 8; Список-каталог ЦДІАЛ, т. 1, с. 89.*

Пластуни, згадані в числах (23) і (24), не знаходилися на листі “Чорноморців” у 1957 р.

(23) - **ГВОЗДЕЦЬКИЙ Богдан** (пл. псевд. “Бобко”, псевд. “Кора”, “Топір”; 3.01.1911, м. Львів - 16.04.1945, біля с. Суховоля Ярославського пов., тепер Польща). 43 курінь ім. кн. Олега Віщого (Львів), 10 курінь УСП “Чорноморці”. Закінчив Філію Академічної гімназії (1929), факультет права. Перебував на польській дипломатичній службі в Італії, вояк Іноземного легіону Франції (1939-1940), потрапив у німецький полон. Від 1943 - старшина Дивізії “Галичина”, після бою під Бродами перейшов в УПА. Співробітник редакції і автор видань “Повстанець”, “За українську державу”, “Щодені вісті Української інформаційної служби” та ін., редактор радіовістей. Співробітник Головного Військового Штабу УПА (1944-1945), керівник делегації для переговорів з польською Армією крайовою (04.1945). Загинув у бою з большевиками, охороняючи поранену зв’язкову, дружину Ярослава Старуха Ірину Гевак-“Веселку”. *Дж. і літ.: Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 9; Содоль П. Українська Повстанча Армія, 1943-49. Довідник П. - Нью-Йорк, 1995. - С. 21-22.*

(24) - **ПОЛОТНЮК Платон-Іван**, с. Василя і Анни (21.05.1908, Черніїв Тисменицького району Івано-Франківської області - 31.10.1937, м. Мінськ, Білорусь). 11 курінь ім. І. Мазепи (Станиславів), 10 курінь УСП “Чорноморці”. Член УВО, заарештований польською поліцією 28.01.1928 за підозрою у виконанні атестату на агента поліції провокатора Михайла Гука, звільнений за браком доказів. Виїхав на навчання в Данциг, а потім в СССР (не пізніше 1934 р.). Заарештований 9.12.1936 р., обвинувачений в антирадянській агітації, комісією НКВД СССР і прокурора СССР засуджений 26.10.1937 до розстрілу, розстріляний. Похований в Мінську. Реабілітований 26.03.1956. *Дж. і літ.: Пластуни у визвольних змаганнях. - Нью-Йорк, 2002. - С. 28-29; База даних “Жертвы политического террора в СССР” - Режим доступу: <http://lists.memo.ru/index16.htm>.*

Період четвертий: 1945 - 1952

У роках 1940-1947 число активних членів Куреня зменшилося до 33 осіб. З того числа 21 згинув за Україну, а доля багатьох невідома. Загалом діяльність Куреня занепала. Тоді у Курені залишилося 10 членів, які опинилися на терені Західної Європи, головно - в Німеччині. За ініціативою Яра, у 1947 році відновилася діяльність та вже не як старшопластунський, а як сеніорський 10-ий Курінь УПС "Чорноморці". Курінним в роках 1947-1949 був Роман Олесницький, Ролес, ч. 54. Тоді до Куреня вступили 4 нових членів, так що Курінь начислив 14 членів. Поодинокі члени Куреня широко розвинули діяльність у ділянці морського пластиування серед юнацтва, організовуючи залоги морського пластиування та ряд морських пластових таборів. У 1947 році зорганізувався теж 1-ий Самостійний Гурток УСП "Чорноморці" як преемник ідей Куреня.

На плавбі, 1947 р.

Відновлення дій морського пластиування почалося на Міжзональнім Вишкільнім Курсі 1-16 вересня 1946 р. (командант - Або), зорганізованим Головним Референтом УПЮ на острові Велика Береза на Штаффальзе в Німеччині. В цьому таборі введено знову вишкіл морського пластиування. У висліді того курсу, за ініціативою Яра, Головного Коменданта Пластунів, створено у булаві головного коменданта пост Діловода Морського Пластиування, яким став "Чорноморець" отець Богдан Ганушевський, Бо-Ган, ч. 74. Під проводом о. Бо-Гана відбуто 5-9 травня 1948 р. Зональний Вишкільний Курс Впорядників Морського Пластиування та 16-30 серпня 1948 р. відбувся Міжзональний Вишкільний Курс Впорядників 1-го ступеня для Гуртків Морського Пластиування ім. контрадм. Михайла Остроградського-Апостола.

Ці вишкільні курси мали до диспозиції багато технічного виряду і досвідчених інструкторів, що виконало поважне завдання у закріпленні морського пластиування у виховній системі Пласти.

У роках 1947-1952 Курінь знаходиться у стадії відновлення і створення організаційної

Яро, Вальхензе, 1948 р.

стабільності. Члени Куреня виїздять на еміграцію до різних країн діаспори. Натиск кладеться на індивідуальну діяльність членів у рамках Пласти та громадських організацій. Ряд “Чорноморців” стоїть на провідних становищах Пласти і його організаційних клітин. Наприклад, Роман Олесницький (Ролес) переїжджає до Австралії і стає основником Пласти в Австралії, перший голова КПС, потім КПР, активний пластовий провідник, який причинився до розвитку “Чорноморців” в Австралії.

У тім часі бурхливих змін курінними були:

- 1949-1950 р. Мирон Ганушевський, Якір, ч. 11;
- 1950-1951 р. Яро - Ярослав Гладкий, Орійон, ч. 8;
- 1951-1952 р. Роман Олесницький, Ролес, ч. 54.

Курінь начислював 23 членів і був поділений на залоги човнів. Наприкінці 1951 р. стан залог такий: човен Англія - 2 члени, стерновий Мантік-Роман Рак; човен Австралія - 2 члени, стерновий, Ролес - Роман Олесницький; човен Канада - 6, стерновий, Вуйко-Антін Івахнюк; і човен США - 13 членів, стерновий, Якір - Мирон Ганушевський. Був виготовлений розподіл праці, де кожний член мав певну ділянку або ділянки морського пластиування, так як, наприклад: пілотаж, навігація, якірництво, плавання, водні тaborи, пісні і видання з морською тематикою, між ними “Бібліотечка Чорноморця” (БЧ) і “Чорноморець”.

У Куріннім наказі ч.3/51 Антін Івахнюк, Вуйко, заступник курінного Романа Олесницького, Ролеса, подали таке: “Від імені Курінної Команди, як теж і від всього нашого членства, складаю дружню щиру подяку Ярові, що в найважчий період для нашого Куреня, коли йому загрожувала повна ліквідація внаслідок величезних утрат серед нашого членства, проявив ініціативу, щоб Курінь врятувати, взяв у свої руки провід, провів його реорганізацію та вивів його на чисті води. Нині можемо сказати, що Курінь уже став на ноги і розгортає намічену працю, а все це завдяки праці Яра”.

Період п'ятий: 1952 - 1965

30-31 вересня і 1 жовтня 1952 р. відбувся в Торонті І-ий З'їзд "Чорноморців" за участі 14 членів 10-го Куреня УПС "Чорноморці" і 7 членів І-го Самостійного Гуртка УСП "Чорноморці". Цей перший з'їзд сеніорів і старших пластунів "Чорноморців" закріпив тісні зв'язки у праці на ділянці морського пластування, курінних видань, спільних зустрічей та святкувань Свят Українського Моря. Цей зв'язок був закріплений окремим листом до "Чорноморців" у 1953 р., який підписали курінні обох куренів: Мариська (Степан Гела) від 10 К. УПС і Йонтек (Орест Гаврилюк) від 25 К. УСП "Чорноморці". Учасники з'їзду вшанували пам'ять друзів- "Чорноморців", які полягли на полі слави, відмічаючи особливо постаті двох генералів УПА- "Чорноморців" - Романа Шухевича, Шуха, ч. 2, генерала-хорунжого Тараса Чупринку і Дмитра Грицая, Перебийноса, ч. 35. Крім з'їзових нарад, оба з'єднання відбули свої Курінні Ради, на яких перевибрано їхні проводи. Курінним 10-го Куреня УПС "Чорноморці" обрано Степана Гелу, Мариську, ч. 15. Під час цієї курінної ради окрему увагу звернено на видання чисел "Бібліотечки Чорноморця" та на поглиблення і опрацювання матеріалів із ділянки морського пластування для кожного члена Куреня.

В часі від 1952-1959 рр. Курінна Старшина виконала ряд важливих діл. Між ними - підготовлення списку 21 членів Куреня, які полягли за волю України в роках 1939-1950 для їх верифікації ГПБулавою та прийняття до Пластового Куреня Залізного Хреста. На видання Чорноморського Збірника Українським Вільним Університетом у Мюнхені, разом із 25 К. УСП "Чорноморці", зібрано на ту ціль 546 доларів.

У лютому 1959 р. обрано новий курінний провід на дворічну каденцію. Курінним став Олександер Бережницький, Або, ч. 76. Варто згадати, що Курінь почав відновлюватися "молодою кров'ю", а саме рядом бувших старших пластунів "Чорноморців" із 25-го К. УСП. До курінної старшини входять два такі новоприйняті члени, а саме: Орест Гаврилюк, Йонтек, ч. 84 на референта вишколу і Любомир Гевко, Любко, ч. 85 на референта зв'язку (з 25 К. УСП). Більшість тих новоприйнятих членів - це вже добре вишколені та загартовані пластуни у довголітній праці в ділянці морського пластування.

У 1960 р. в пластовій домівці станиці Ньюарк твориться Чорноморська Рада, яка лічить три пластові морські курені, а саме: 16-ий Курінь УСП "Чорноморські Хвилі", 10-ий Курінь УПС "Чорноморці" і 25-ий Курінь УСП "Чорноморці". Завданням Чорноморської Ради є координувати дії морських куренів УПС і УСП "Чорноморців" та "Чорноморських Хвиль" та бути духовними батьками усіх морських пластунів і пластунок. До Ради входять по два члени із кожного куреня. Головою Чорноморської Ради став Яро.

За старанням та при допомозі "Чорноморців" Головна Пластова Булава (Яро, голова ГПБ) дефініює ділянку морського пластування. ГПБ в тій справі видає "Записки Українського Пластуна", число 29, де подаються організаційні і діяльністеві напрямні для Морського Пластування (1960 рік).

16 квітня 1962 р. на Великій Раді Куреня обрано новий провід. Курінним став Яро, а курінним писарем і скарбником обрано Або, який видає "Листок Зв'язку" з ціллю інформувати членів Куреня про курінні справи.

Для кращого розуміння та оцінки пластової діяльності членів Куреня в той час нижче подано їх зайняття у Пласті у 1962 році:

- Яро - голова Головної Пластової Ради, Курінний і Голова Чорноморської Ради;
- Мариська, Степан Гела - Референт Пластової Філіялістики, допомагає у КПС Канади;
- Якір, Мирон Ганушевський - провадить Осередком Праці УПС у Філадельфії;
- Цвях, Богдан Кивелюк - заступник станичного у Філадельфії;
- Пливака, Ераст Бурачинський - станичний у Чікаго;
- Лесько, Іван Лещин - фінансовий референт станиці Торонто;
- Або, Олександер Бережницький - станичний у Боффало, впорядник гуртка УПЮ;
- Шляхтич, Ярослав Кришталович - станичний у Клівленді;

Яро, курінний

- Слонь, Роман Копач - Референт УПН Канади;
- Іван Скочиляс - Діловод господарки в ГПБ;
- Валігура, Ігор Велигорський - Голова Таборової комісії в Торонті;
- Йонтек, Орест Гаврилюк - Головний Референт УПН і Провідник Орліного Круга;
- Любко, Любомир Гевко - Референт вишколу у станиці Дітройт.

До того часу, при співпраці із старшими пластунами - "Чорноморцями", Курінь видав 6 чисел "Бібліоточки Чорноморця", редактує журнал морського пластування "Orion" та "Листок Зв'язку" для внутрішнього зв'язку членів Куреня. Наприкінці 1964 р. у курені було 16 членів. Також варто згадати, що у 1963 р. ст. пл. Ярослав Лучкань, ЧМ, Вихор виготовив організаційно-вишкільний правильник для літунського пластування і увійшов до булави Крайового Коменданта Пластунів, США (ст. пл. Зенко Онуфрик, ЧМ, Рекін) як Крайовий Діловод Літунського Пластування. Перший в історії Пласти літунський табір відбувся у 1964 р. під проводом Вихора.

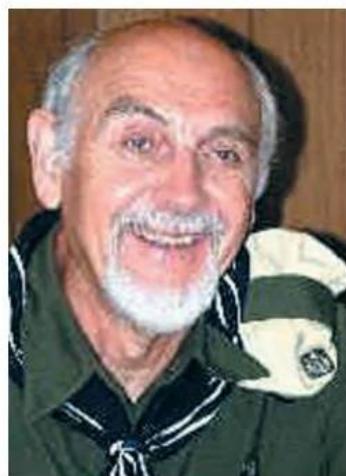

**ВСЕ ВПЕРЕД
ВСІ ВРАЗ**

Період шостий: 1966 - 1990

Коли в 1959 р. до куреня вступила перша хвиля "Чорноморців" з 25-го К. УСП, то, починаючи з 1965 р., до куреня почали напливати частіше щораз нові хвилі "Чорноморців" з старшопластунського куреня. До того часу курінні старшини складалися пересічно із двох членів, курінного і писаря, який також виконував обов'язки скарбника.

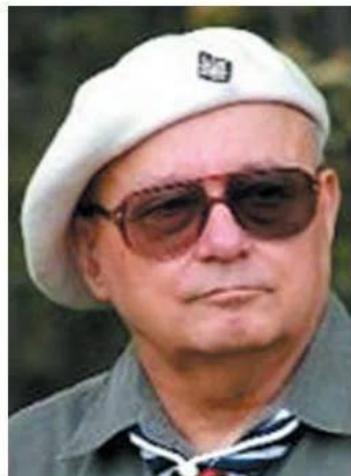

Нелько, курінний

На Курінній Раді 28 серпня 1966 р. обрано новий і дещо більший чисельно і відмолоджений провід куреня в такім складі: Нестор Колцьо, ЧМ, Нелько - курінний, Михайло Лялька, ЧМ, Дідо - суддя, Ярослав Лучкань, ЧМ, Вихор - референт діяльності і зв'язку з 25 К. УСП і Олександер Бережницький, ЧМ, Або - писар і скарбник. Нелько і Вихор - це нові члени, які недавно вступили до куреня. Один із плянів нової курінної старшини - нав'язати більшій зв'язок із 25 К. УСП і відбувати з ними Літні Зустрічі. Стан куреня: 20 членів, поділених на п'ять залог: I-ша Залога - околиця Нью-Йорку і Нью-Джерсі, II-га Залога - околиця Рочестер, Бффало, III-тя Залога - околиця Торонто, IV-та Залога - Дітройт і V-та Залога - околиця Лос-Анджелес.

"Чорноморці", 1969 р. Зліва: Екс, Вихор, Роман Павлович, Гарпун, Дідо, Йонтек, Оріон, Якір, Рейнарович, Нелько, Вовка

Йонтек, курінний

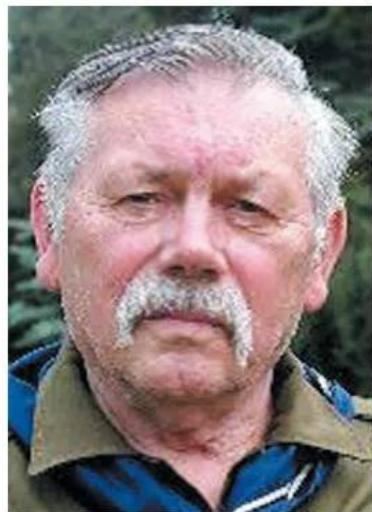
Наступна Велика Рада куреня відбулася 23 серпня 1969 р. біля Тихого озера (Стилватер). Склад нової курінної старшини такий: Орест Гаврилюк, Йонтек - курінний, Михайло Лялька, Дідо - суддя, Мирон Ганушевський - писар, Якір - скарбник, Володимир Мельник, Владзьо - господар і Ярослав Лучкань, Вихор - зв'язковий із 25 К. УСП. Деякі із рішень на перших сходинах курінної старшини були: покликати комісію у складі Яра Гладкого, Богдана Чайківського і Славка Лучканя з метою розгляду можливостей придбання оселі для морського пластування. На пост Начального Пластуна пропонувати кандидатуру друга Оріона (Яра). Також відбувати Великі Ради куреня кожних два роки, в непарних роках, Літні Зустрічі членів куреня з родинами відбувати кожних два роки, у парних роках. Кожен член куреня повинен

Літня Зустріч, 1970 р. на "Новім Соколі". "Чорноморці" з родинами, стоять зліва: Або, Мокрий Гриць, Гарпун, Рома Павлович, Дідо, Нелько, Йонтек, Гулівер, Якір, Любко, Екс

спеціялізуватися бодай в одній ділянці морського пластиування.

На Великій Раді, яка відбулася 25-26 червня 1971 р. на пластовій оселі “Новий Сокіл”, обрано курінний провід у такому складі: Володимир Пилищенко, Гарпун - курінний, Богдан Гурлан, Екс - суддя, Олександер Бережницький, Або - писар, Михайло Лялька, Дідо - скарбник, Ярослав Лучкань, Вихор - зв’язковий. Стан куреня 44 членів, з того одна третя членів приїхала на Американський континент як сеніори, одна третя прибула як старші пластуни, а одна третя прибула як новаки або юнаки.

Гарпун, курінний

Члени куреня допомагають фінансово до переведення морських і літунських тaborів та на поїздки молодим “Чорноморцям” з 25 К. УСП на спортивні змагання, в яких вони здобувають високі осяги. Також члени куреня беруть активну участь в організації та в проводах морських і літунських тaborів і курсів. Ці тaborи стали популярними серед пластового юнацтва, наприклад, морсько-літунський табір у 1971 р. начислював 90 учасників і булави.

Любко, курінний

24 членів куреня взяли участь у Ювілейній Міжкрайовій Пластовій Зустрічі, яка відбулася у серпні 1972 р. на пластовій оселі “Вовча Тропа”. Під час відкриття ЮМПЗ над площею зібрань декілька разів перелітав літак, з якого пільот (Вихор) розкидав летючки - привіт від літунських пластунів.

У 1973 р. Велика Рада відбулася в часі 30 червня до 1 липня на пластовій оселі “Новий Сокіл”. Курінним став Любомир Гевко, Любко, суддя - Юрій Бойчук, Гак, писар - Володко Кізима, Кізьо і скарбник - Роман Рудницький, Механік. Знову Курінна Зустріч відбулася на острові Катавба 22-23 вересня 1973 р. Якраз тоді, в дорозі на Курінну Зустріч, 22 вересня 1973 р., внаслідок злой погоди, розбився літак, в якім загинув пл. сен. Ярослав Лучкань, ЧМ, Вихор. Літаком провадив Вихор, і він вилетів з Гартфорду, мав вступити до Рочестеру і там підібрати “Чорноморців” в дорозі до острова Катавба на зустріч. Вихора поховано 29 вересня 1973 р. на українськім православнім цвинтарі у Бавнд-Бруку, при великій участі пластунів і українського громадянства. Прощаючи Вихора на його Вічну Плавбу 53 “Чорноморці” і “Чорноморські Хвилі”. Нагла смерть бл. пам. Вихора спричинила до стримання подальшого розвитку літунського пластиування.

Нелько, курінний

Члени куреня брали участь у величавому освяченні курінного прапору 16-го Куреня УСП “Чорноморські Хвилі”, що відбулося 11 травня 1974 р. у пластовій домівці станиці Нью-Йорк.

Велика Рада відбулася на пластовій оселі “Новий Сокіл” 29-30 червня 1974 р. Обрано курінну старшину на 1974-1975 р. у такому складі: курінний - Любко Гевко, суддя - Юрко Бойчук, писар - Володко Кізима, скарбник - Ромко Рудницький.

Наступна Велика Рада була на пластовій оселі “Вовча Тропа” в дніах 28-29 червня 1975 р. Обрано нову курінну старшину в такому складі: Нестор Колцьо, Нелько - курінний, Северин Палидович, Ерко - суддя, Володимир Мельник, Владзьо - скарбник, Мирон Ганушевський, Якір - писар, Михайло Белендюк, Еней - видавець “Листка Зв’язку”, Зенон Стаків, Зен - зв’язковий із 25 К. УСП. Число присутніх на Раді: 20 членів і 33 осіб (жінок і дітей) чорноморських родин, разом 53. Під час Ради прийнято 6 у повні члени куреня і 8 на кандидатів. Цікаво згадати, що в той час ради і зустрічі відбувалися при участі жінок і дітей “Чорноморців”. Для дітей “Чорноморці” переводили теренові ігри і спортивні змагання, а під час ватри роздавали дітям грамоти і нагороди. Діяла Редакційна колегія для видання “Чорноморської Мудрости” у складі: голова - Любомир Гевко, Любко, заступник - Орест Гаврилюк, Йонтек, члени: Яро Гладкий, Мірко Пилищенко, Гарпун і Тодьо Костюк, Рибалка. Крайова Пластова Старшина США на своєму пленарному засіданні дня 14 червня 1975 р. затвердила проєкти курінних прапорів 10 К. УПС і 25 К. УСП “Чорноморці”. Варто згадати, що у 1976 р. пл. сен. Діді Бутенко була курінною підготівного куреня УПС “Чорноморські Хвилі”.

З протоколу сходин курінної старшини 21 березня 1976 р. можна довідатися, що число членів у курені було 56, вийшов “Листок Зв’язку” тиражем 160 примірників, які було розіслано до членів 10-го і 25-го куренів, також твориться нова залога 10 К. в Австралії і

стерновим є пл. сен. Марко Варцаба. Організаційні сходини залоги відбулися 26 березня 1976 р. у Народному домі, Есендон, Австралія, присутні - пластуни-сеніори: В. Пайда, М. Солтис, Ю. Венгльовський, М. Добротвір, М. Варцаба, оправданий Я. Камінний. У 25-ім курені УСП ст. пл. Богдан Поритко, ЧМ працює над виданням підручника "Морське Пластування" і підготовляє курс для інструкторів Морського Пластування. Діє комітет Фонд Вихора для допомоги родині бл. пм. Вихора, рівно ж продовжується збірка на Фонд пам'ятника Вихора. А чорноморський мед можна купити з пасіки Михайла Беленрюка, ЧМ.

Під час Літньої Зустрічі, яка відбулася 26-27 червня 1976 р. на пластовій оселі "Новий Сокіл", вирішено для "Листка Зв'язку" надати нову назву "Чорноморець".

27 жовтня 1976 р. відплів в Останній Рейс в Рочестері, Нью-Йорк, Роман Павлович, ЧМ, Іван, ч. 106. Був членом залоги "Вікінг", допомагав та брав участь у багатьох морських таборах, був пластовим виховником та членом проводу пластової станиці Рочестер.

1 березня 1977 р. відплів в Останній Рейс в Лос-Анджелес, Каліфорнія, о. Йосиф Чайковський, ЧМ, ч. 107.

Під час освячення Чорноморських прапорів,
1977 р. Зліва: Яро, Шпагат, Гарпун, Нелько,
Мах, Адьо; ззаду: Жулік, Платон, Каз

Під час освячення прапорів "Чорноморців", 1977 р.

У суботу, 7 травня 1977 р., відбулося величаве освячення прапорів 10-го Куреня УПС і 25-го Куреня УСП “Чорноморці”. Відбулося воно на кораблі-вітрильнику “Пекінг” (тимчасово перейменованім на “Юрій Побідоносець”), у Нью-Йоркській пристані, при великому здивізі учасників і гостей. Капітаном освячення прапорів був Морський Вовк, Яро, а пластові капеляни-отці Богдан Ганушевський, ЧМ, Бо-Ган, і Артемій Селепіна освятили прапори. Після церемонії освячення відбувся елегантний бенкет і чорноморський баль - у Моряцькій Церкві Пам’ятник, що дало початок традиції улаштовування щорічних морських балів, тепер уже в осінній порі. Готовність куренів під час освячення прапорів: 10 К. УПС - 30 членів, 25 К. УСП - 26 членів, разом 56. Плян прапорів виготовив пл. сен. Юрій Козак, ЧМ, Утьо, а технічне виконання пл. сен. Адріян Керод, ЧМ, Адъо. На бенкеті було 112 осіб, а на балі - 150.

Наступна Велика Чорноморська Рада відбулася на оселі Народнього Союзу “Союзівка” 27-28 травня 1978 р.

Під час освячення прапорів “Чорноморців”, 1977 р. Промовляє Яро

Курінну Старшину обрано у такому складі: курінний - Нестор Колцьо, Нелько, суддя - Орест Гаврилюк, писар - Ігор Гайда, скарбник - Михайло Кузьма, редактор “Чорноморця” “Листок Зв’язку” - Мирон Ганушевський і його заступники: Михайло Белендюк, Зенон Стаків і Яромир Оришкевич. Велика Рада вручила пл. сен. Миронові Ганушевському, ЧМ, Якореві, грамоту заслуги за зразкову і визначну довголітню працю в Курені та надала йому почесний ступінь Чорноморський Вовк.

Літня Зустріч куреня відбулася в часі 22-23 червня 1979 р. на оселі Українського Братнього Союзу “Верховина”. Стан куреня на той час - 73 члени, розділені на такі залоги:

Залога Атлантического океану - Південь, Зенон Стаків - стерновий, членів 10.

Залога озера Ірі, Ярослав Кривий - стерновий, членів 13.

Залога озера Онтаріо - Північ, Василь Ганьківський - стерновий, членів 6.

Залога озера Онтаріо - Південь, Володимир Пилищенко - стерновий, членів 7.

Залога Тихого океану - Північ, членів 3.

Залога Північного моря, членів 2.

Залога Тихого океану - Південь, Марко Варцаба - стерновий, членів 11.

Залога Атлантического океану - Північ, Богдан Гермак - стерновий, членів 21.

Йонтек, курінний

21-22 червня 1980 р. Велика Рада куреня відбулася на пластовій оселі “Писаний Камінь”. Склад новообраної курінної старшини був таким: курінний - Орест Гаврилюк, суддя - Іван Скочиляс, писар - Роман Шаран, скарбник - Яромир Оришкевич, зв’язковий з 25 К. УСП - Борис Стаків, редакція “Чорноморця”: Роман Шаран і Володимир Пилищенко. Головна Пластова Булава на своїх сходинах, дня 8 березня 1980 р., затвердила проект хустки морського пластування.

Літня Зустріч відбулася 20-21 червня 1981 р. на оселі ім. Ольжича у Лігайтоні, Пенсильванія. Присутніх - 22 учасники. Курінна старшина іменувала допоміжними прaporonoсцями таких “Чорноморців”, які зложили присягу: Мирон Ганушевський, Роман Олесницький (Австралія), Михайло Белендюк, Теодор Костюк і Орест Федаш. Після освячення курінного прaporу, яке відбулося 7 травня 1977 р., три перші прaporonoсці Олег Колодій, Ігор Гайда і Богдан Гуран зложили присягу: “Своєю честю буду зберігати і носити Прapor в пошані, належній Знамену Пластової Ідеї та Українського Пласту”.

Наступна Велика Рада відбулася на пластовій оселі “Вовча Тропа” 19-20 червня 1982 р. Там обрано такий склад курінної старшини: курінний - Орест Гаврилюк, суддя - Микола Григорчук, писар - Андрій Білик, скарбник - Іван Скочиляс (заступник Орест Федаш),

Яро (Оріон, ЧМ, ч. 8).
Святкування 75-ліття Яра на “Союзівці”

Святкування 75-ліття Яра
на "Союзівці"

зв'язковий - Андрій Храпливий. Чисельний стан куреня - 73. Залога Тихого океану (Австралія) начислює 19 членів, Марко Варцаба - стерновий. Велика Рада прийняла одноголосно новий Курінний Статут.

Під час ЮМПЗ, яка відбулася 14-22 липня 1982 р. на пластовій оселі "Вовча Тропа", взяли участь двадцять "Чорноморців". Нелько (Референт Скавтських Зв'язків при ГПБ) і Гарпун займалися участю гостей в ЮМПЗ зі скавтових організацій.

Байда, курінний

Літня Зустріч відбулася 21-22 травня 1983 р. на оселі УНС "Союзівка" з участю 29 "Чорноморців" з родинами. Під час Зустрічі відсвятковано 75-ліття Морського Вовка, Яра Гладкого. У святковій вечері взяли участь 125 осіб, в тому числі представники з ГПБ, ГПР, КПС, УПС, також ряди сеніорів і старших пластунів, між ними молоді "Чорноморці", "Хвильки". Начальний Пластун Юрій Старосольський наділив Яра відзначенням св. Юрія в Золоті. Свою промову він закінчив: "Сьогодні я - Начальний Пластун - стаю перед Тобою на струнко - бо Ти, Яро, - це Пласт". Надійшло багато привітів, між ними привіт від Блаженішого Патріярха Йосифа. Організатором цієї імпрези був курінний О. Гаврилюк, Йонтек, а святочною вечерею провадив Л. Гевко, Любко.

У 1984 році Велика Рада відбулася 16-17 червня на пластовій оселі "Пластова Січ" над озером Онтаріо. Обрано курінний провід у такому складі: курінний - Андрій Храпливий, суддя - Любомир Гевко, писар - Борис Стаків, скарбник - Іван Скочиляс, референт зв'язків - Андрій Гадзевич. Курінь має двох сталих капелянів: отець Богдан Ганушевський, ЧМ, Бо-Ган і отець Іван Лещинин, Лесько, ЧМ. Завдяки великим зусиллям Ореста Гаврилюка, Йонтека, у 1984 р. вийшло перше видання "Чорноморської Мудrosti".

У червні 1985 року Літня Зустріч відбулася на пластовій оселі “Новий Сокіл” за участі 20 членів. Члени куреня брали участь у 9-их Зборах КУПО у 1984 р. і 13-му Крайовому З’їзді УПС та у 1985 р. у Крайовім Пластовім З’їзді США. Залога Атлантійського Океану-Захід (ЗАОЗ), в роках 1984-1985, так як у попередніх, підготувала і перевела морські балі, які втішаються великою популярністю серед пластової молоді. У 1986 р. ЗАОЗ перевела День Моря в станиці Ньюарку. Під час звітового часу (1984-1986) курінний Андрій Храпливий видав чотири числа “Чорноморця”.

Наступна Велика Рада відбулася в днях 14-15 червня 1986 р. на пластовій оселі “Писаний Камінь”. Провід куреня на 1986-1988: курінний - Байда, ЧМ, суддя - Любко, ЧМ, писар - Шляхтич, ЧМ, скарбник - Мах, ЧМ, зв’язковий - Владзьо, ЧМ.

Літня Зустріч відбулася 27-28 червня 1987 р. на пластовій оселі “Новий Сокіл”. У цій товариській зустрічі взяли участь 20 членів-сеніорів і приблизно 30 старших пластунів-“Чорноморців”. “Чорноморці” брали участь у ЮМПЗ, яка відбулася 8-23 серпня 1987 р. у Канаді і у Крайовім Пластовім З’їзді США, 24-25 жовтня на оселі УНС “Союзівка”.

Шпагат, курінний

Нова Курінна Старшина на роки 1988-1990 була обрана під час Великої Ради, яка відбулася 25-26 червня 1988 р. на пластовій оселі “Новий Сокіл” у такому складі: курінний - Роман Шаран, Шпагат, суддя - Володимир Пилищенко, Гарпун, писар - Андрій Войтович, Вуж, скарбник - Андрій Гадзевич, Мах, зв’язковий з 25 К. УСП - Богдан Поритко, Владзьо, редакція “Чорноморця” - Любомир Гевко, Любко і Володимир Пилищенко, Гарпун. Під час 10-их Зборів КУПО (Конференції Українських Пластових Організацій) 18-20 листопада 1988 р. у Торонто, Канада, до нового проводу ГПБ (Головної Пластової Булави) увійшли такі “Чорноморці”: голова ГПБ - Орест Гаврилюк, Йонтек, діловод дослідно-планувальної комісії - Юрій Слюсарчук, Коледзьо, діловод фінансів і господарства - Євген Михалович, Гулівер. До членів Пленуму ГПР (Головної Пластової Ради) увійшов Ярослав Гаврих, ЧМ, голова Крайової Ради Великобританії. Під час Зборів КУПО Йонтека (Ореста Гаврилюка, ЧМ) згадували за його великий вклад до Пласти, а зокрема, до розвитку пластового новацтва, як редактора журналу для новацьких виховників “Вогонь Орлиної Ради”, бувший Головний Референт УПН, також він провадив Орлиним Кругом. За свою працю в Пласті Йонтек одержав найвище пластове відзначення Орден Св. Юрія в Золоті. Також у 1988 році Любомир Гевко, Любко був обраний заступником президента Світової Федерації Українських Інженерів, де він презентував США.

У 1988 р. “Чорноморці” організували по українських громадах святкування та брали участь у загальногромадських святкуваннях 1000-ліття християнства в Україні, які відбувалися в

Римі, Бавнд-Бруку, Вашингтоні, Нью-Йорку та Оттаві.

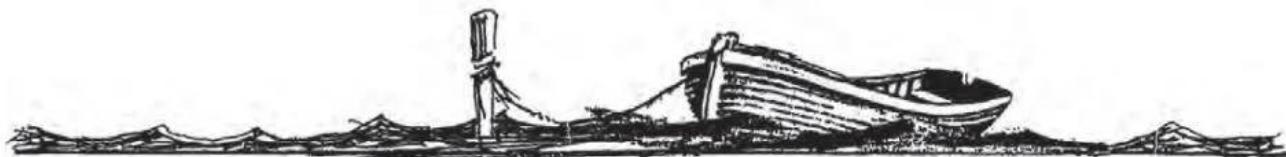
З нагоди 1000-ліття християнства в Україні 28-30 травня 1988 р. відбулася Українська Спортова Олімпіада Північної Америки з участю понад 700 змагунів і 5000 публіки. У змаганнях відбиванки чорноморська дружина, представник Пласти, здобула перше місце - золоту чашу.

Вуж, курінний

Літня товариська Зустріч відбулася 24-25 червня 1989 р. біля озера Лейк Джордж.

У 1990 році Велика Рада відбулася на пластовій оселі "Новий Сокіл", 23-24 червня. Обрано новий провід куреня у такому складі: курінний - Андрій Войтович, ЧМ, суддя - Олег Колодій, ЧМ, писар - Нестор Колцьо, ЧМ, скарбник - Андрій Гадзевич, ЧМ, редактор - Андрій Храпливий, ЧМ, зв'язковий - Володимир Темницький, ЧМ, зв'язковий з Україною - Володимир Пилишенко, ЧМ.

Період сьомий: 1990 -

Олесь Криськів - Лісовий Сокіл,
пластова присяга, 1990 р.

Першим "Чорноморцем" в історії відновленого Пласти в Україні став пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ, Лісовий Сокіл, ч. 168. Він вступив до "Чорноморців" 23 червня 1990 р. на "Новому Соколі", під час Великої Ради, а пластову Присягу складав перед головою ГПБ, пл. сен. Орестом Гаврилюком, ЧМ у присутності Яра Гладкого, ЧМ. Наступні роки Олесь активно розбудовує Пласт у Львові та в Україні, закладає основи морського пластиування та розвитку "Чорноморців" на рідних землях.

Чорноморська Зустріч 10 К. УПС і 25 К. УСП відбулася 29-30 червня 1991 р. на пластовій оселі "Писаний Камінь". З цієї нагоди вислано привіти до ГПБ, ГПР, КПС-ів США, Австралії, Канади і України, а також до Патріарха Мстислава в Сент-Бавнд-Брук, Нью-Джерсі і Патріарха Мирослава Івана, Львів, Україна. Обговорено справи участі у ЮМПЗ-92. Курінні старшини обох куренів вирішили допомогти у відновленні Морського Пластиування в Україні і вибрали Нелька (Нестор Колцьо, ЧМ) і Лісового Сокола (Олесь Криськів, ЧМ) координувати цю справу. Курінна Старшина 10 К. УПС призначила Лісового Сокола виконувати обов'язки Стернового Залоги Чорного моря, рік і озер України. 10 березня 1992 р. відплів в Останній Рейс в

Чорноморська Зустріч 10 К. УПС, 16 К. і 25 К. УСП. 1991 рік

Дітройті, Мішіг'єн, Роман Рудницький, ЧМ, Механік, ч. 89, член Залоги озера Ірі, пластовий виховник, піонер морського пластиування, колишній член пластових проводів станиці Дітройт і куреня.

Влодзьо, курінний

Велика Рада у 1992 р. відбулася ї 27-28 червня. Обрано курінний провід у такому складі: курінний - Богдан Поритко, суддя - Ігор Комарницький, писар - Нестор Колцьо, скарбник - Андрій Гадзевич, ЧМ, редактор "Чорноморця" - Юрій Кузьмович. ЮМПЗ у 1992 році відбулася на пластовій оселі "Вовча Тропа". Там "Чорноморці", старші пластуни з допомогою сеніорів підготували і перевели дуже успішний Морський Табір. Також "Чорноморець" Юрій Кузьмович був організатором і комендантом Вельосипедного Табору.

Учасники КПМП. Крим, 1991 р.

Коли в серпні 1991 року Україна проголосила незалежність, "Чорноморці" відразу взялися до відновлення морського пластиування на рідних землях. Завершився початковий етап, коли від 30 червня до 8 липня 1992 р. пл. сен. Нестор Колцьо, ЧМ, Нелько, ч. 94 (капітан вишколу) і пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ, Лісовий Сокіл, ч. 168 (капітан організації) зорганізували та провели в "Артеку" над Чорним морем Вишкільний Курс Провідників Морського Пластиування (ВКПМП). Метою ВКПМП було вишколити перші кадри провідників морського пластиування і дати початок творення морських залог серед УПЮ в Україні. Допомагали у провадженні програми: з США - Олег Колодій, ЧМ, Компас, Роман Стельмах, ЧМ, Звір, Ксеня Колцьо, ЧХ і Наталка Бендюк; з України - Євген Стасюк, ЧМ, Джміль, Марко Чуквінський,

ЧМ, Одіссеї, Богдан Генега, ЛЧ, Левко Невідомський, Андрій Цар, Ігор Особік і Олександер Яворський, ЛЧ. Для провадження вишкільної програми Нелько підготував і видав “Порадник і Інформатор для Морського Пластування” (число 6). На покриття коштів видання цього Порадника та придбання інших матеріалів зложили грошову допомогу: ГПБ, 10 К. УПС і родина Рудницьких в честь бл. пам. Романа Рудницького, ЧМ, Механіка, ч. 89. Загальний стан курсу був 38 учасників і учасниць, поділених на 6 залог, провід - 15 і 9 гостей, разом - 62 особи. На відкритті КПМП, частина Наказу ч. 1 звучала так: “... Від 1930-го року, часу заборони Пласти, морське пластування відновилося у 1947 р., і тепер майже опісля 45-річної плавби поза межами України, повертається на Батьківщину. Недосягнена мрія наших батьків і дідів сповнилася, і нашому поколінню припадає честь і привілей бути свідками цього Відродження та брати участь у будові нашої незалежної, вільної Держави. Морське Пластування, яке ми започатковуємо, є частиною розбудови Української Держави...”

Цей курс зумів закласти основу і надати системний характер морському пластуванню в Україні. Там уперше за понад 80 років замаяв бойовий прапор Української Флоти (потім прийнятий Військово-Морськими Силами України) і залунала пісня “Чорноморці”. Мрія частинно сповнилася!

Гутірка під час КПМП, 1991 р.

Надзвичайні Сходини 10-го Куреня УПС “Чорноморці” відбулися 9-10 жовтня 1994 р. в готелі “Рамада”, під час 12-их Зборів КУПО. Присутні: Богдан Поритко (курінний), Олег Колодій, Орест Федаш, Юрій Слюсарчук, Ігор Гайда, Орест Гаврилюк, Нестор Колцьо - усі зі США, Ігор Комарницький і Ігор Велигорський з Канади, Славко Гаврих з Англії і Олесь Криськів з України. Рішення цих Надзвичайних Сходин були: а) Провід 10 Куреня УПС “Чорноморці” перебирає на себе Залога Ірі з осідком у Дітройті. Термін діяльності до часу Великої Ради, яка має відбутися у червні 1995 р.; б) створити Фонд Розвитку Морського Пластування в Україні; в) підготовити Курс Провідників Морського Пластування в Україні в 1995 році. Присідником цих сходин був Богдан Поритко, а писарем Нестор Колцьо.

Участь у 12-их Зборах КУПО, які відбулися 9-10 жовтня 1994 р. в готелі “Рамада”, Іст Гановер, Нью-Джерсі (де директором готелю був Орест Федаш, ЧМ), взяли 12 членів куреня. До головного проводу Пласти увійшли такі “Чорноморці”:

- Орест Гаврилюк - голова Головної Пластової Ради (ГПР);
- Ігор Гайда - писар ГПР;
- Юрій Слюсарчук - голова Головної Пластової Булави (ГПВ);

- Ігор Велигорський - 1-ий заступник голови ГПБ;
- Ігор Комарницький - головний булавний УПС.

Під час 12-их Зборів КУПО, 10 жовтня 1994 р., Велика Рада Скобиного Круга вирішила включити морське і літунське пластування до третього етапу юнацької програми.

Нелько, курінний

З огляду на те, що Залога Озера Ірі перебрала на себе провід Куреня, дня 25 лютого 1995 р. у домі Ліди і Гриця Костинюк, у Брайтоні, Мішіг'єн, відбулися Надзвичайні Сходини залоги, під час яких обрано нову курінну старшину у такому складі: курінний - Нестор Колцьо, суддя - Любомир Гевко, писар для кореспонденції - Славко Кривий, писар протоколів - Гриць Костинюк, скарбник - Андрій Гадзевич, референт постачання - Богдан Поритко, зв'язковий - Олег Колодій, редактор "Чорноморця" - Юрій Кузьмович.

Велика Рада відбулася 24-25 червня 1995 р. на пластовій оселі "Новий Сокіл". У той час також відбулися на "Новім Соколі" зібрання інших морських куренів: 25 К. і 16 К. УСП і підготівного К. УСП "Чорноморські Хвилі". Склад курінної старшини на 1995-1997 рр. був такий: курінний - Нестор Колцьо, суддя - Любомир Гевко, писар - Орест Гаврилюк, скарбник - Андрій Гадзевич, зв'язковий - Олег Колодій, господар майна - Богдан Поритко, редактор "Чорноморця" - Юрій Кузьмович. Під час ради створено Фонд Допомоги Розвитку Морського Пластування в Україні (ФОДОРОМПУ). До управи цього фонду увійшли: голова - Володимир Пилищенко, скарбник - Євген Мандзій, члени управи: Богдан Гуран, Євген Михалович і Орест Федаш. Відразу по створенні цього фонду зібрано під час Ради на ту ціль 1000 доларів.

Сходини представників Чорноморської Ради (ЧМ Ради) відбулися 24 червня 1995 р. на пластовій оселі "Новий Сокіл". Присутні: від 10 К. УПС - Нестор Колцьо (предсідник), Ігор Гайда (писар), Любомир Гевко, від підготівного К. УПС "Чорноморські Хвилі" - Діді Бутенко, від 16 К. УСП - Марта Стефанюк і Ксеня Колцьо, від 25 К. УСП - Дам'ян Гандзій і Петро Елий. Одобрено на дальнє правильник Чорноморської Ради, також Чорноморська Рада піддержує створений 10 К. УПС фонд ФОДОРОМПУ, до якого долучається також інші курені - члени Чорноморської Ради.

22 квітня 1996 р. відплів в Останнію Плавбу пл. сен. кер. Ярослав Гладкий, ЧМ, Орійон, Яро - один із найбільш заслужених пластунів. Своє життя вповні Яро присвятив Українському Пластові. Колишній голова таємного Пластового Центру відзначений Золотим Пластовим Хрестом за значне діло, головний Комендант Пластунів, кількакратний голова Головної Пластової Булави і Головної Пластової Ради, голова Круга Пластового Досвіду, один із засновників 10-го Куреня "Чорноморці" і довголітній курінний, Морський Вовк і голова Чорноморської Ради. Яра поховано на цвинтарі св. Андрія Первозванного у Бавнд-Бруку, Нью-Джерсі. Число 60 "Чорноморця" було присвячене пам'яті Яра.

У 1996 році Літня Зустріч куреня була частиною Чорноморської Зустрічі, в якій взяли

1997 р., "Писаний Камінь". Зліва: Ігор Гайда-Беркут,
Марко і Оля Чуквінські, Нелько і Любко

участь усі чотири курені-члени Чорноморської Ради. Чорноморська Зустріч відбулася на пластовій оселі "Вовча Тропа" 29-30 червня 1996 р. Велика ватра була присвячена пам'яті Яра Гладкого, ЧМ, Оріона.

Ювілейна Зустріч з нагоди 50-ліття 25-го Куреня УСП "Чорноморці" відбулася 28 червня 1997 р. на пластовій оселі "Писаний Камінь". Під час Зустрічі обговорено справи відносно правильника ФОДОРомпу. При допомозі членів куреня курінна старшина зайнялася приїздом до США ст. пл. Марка, ЧМ і ст. пл. Олі, ЧХ - Чуквінських, які під час літньої пори брали участь у чорноморських зустрічах, були на "Вовчій Тропі" під час пластових таборів і курсів. Опісля морського табору Марко був прийнятий на повного члена 25 К. УСП і охрещений як Одіссея. Марко став першим дійсним членом 25-го куреня в Україні.

1997 р. Зустріч "Чорноморців" та "Чорноморських Хвиль"
на "Писаному Камені"

Курінна старшина проголосила 1998-й роком Чорного моря з нагоди 80-ліття піднесення українських прапорів на кораблях Чорноморської Флоти, що відбулося 29 квітня 1918 р.

Відплили в Останній Рейс такі заслужені “Чорноморці”:

- Степан Гела, ЧМ, Мариська, 25.10.1997 р., бувший курінний, Референт Пластової Філятестики, співпрацював з КПС Канади;
- Ігор Велигорський, ЧМ, Валігура, 26.6.1997 р., бувший голова КПР Канади, станичний пластової станиці Торонто, голова Таборової Комісії, зв’язковий, виховник, 1-ий заступник голови ГПБ;
- Любомир Шмігель, ЧМ, Бузьо, 29.5.1997 р.;
- Роман Шаран, ЧМ, Шпагат, 9.5.1997 р., бувший курінний, виховник, станичний пластової станиці Сиракюз.

На пластовій оселі “Новий Сокіл” 27-28 червня 1998 р. відбулася наступна Велика Рада. Курінну старшину выбрано у такому складі: курінний - Нестор Колцьо, суддя - Орест Гаврилюк, писар - Ігор Гайда, скарбник - Юрій Крижанівський, зв’язковий - Олег Колодій, голова ФОДООМПУ - Володимир Пилишленко, референти видання “Чорноморської Мудrosti” - Любомир Гевко і Орест Гаврилюк, редактор “Чорноморця” - Орест Гаврилюк. Під час ради прийнято зміни до статуту. Члени куреня візьмуть участь в ЮМПЗ, що має відбутися в околиці Вінніпегу, Канада 28 липня до 8 серпня 1998 р. Під час Ватри Юрій Кузьмович, Каз був заприсягений прапороносцем і буде мати курінний прапор під час ЮМПЗ. Каз виконує обов’язки Діловода Морських і Літунських Пластунів в КПС, ККЮ США. Курінний архів має свій осідок у хаті Ореста Гаврилюка, на це придбано окрему шафу. Збірка на ФОДОРОМП виносить 4,220 долярів і продовжується.

Під час сходин Курінної Старшини, які відбулися 22 листопада 1998 р. у готелі “Рамада”, Іст Гановер, Нью-Джерсі, вирішено почати покликання трьох “Чорноморців” із найнижчими числами на Чорноморських Вовків. Церемонія покликання і введення на Чорноморських Вовків буде подана пізніше. Згідно із статутом куреня, курінний суддя переводить номінацію і голосування на Морського Вовка, якого вибирається на термін 6 років. Курінна старшина на пропозицію судді номінувала двох кандидатів на Морського Вовка, а суддя переведе голосування і подасть вислід. Готовність куреня тепер - 66 членів. Редактор “Чорноморця”, Йонтек, заповів, що буде видавати його чотири рази на рік.

Зараз по сходинах курінної старшини 22 листопада 1998 р. у готелі “Рамада”, Іст Гановер, Нью-Джерсі, відбулися сходини Чорноморської Ради. Сходинами провадив курінний 10 К. УПС Нестор Колцьо, який виконує обов’язки голови Чорноморської Ради. Присутні від 10-го К. УПС були: Нестор Колцьо, Орест Гаврилюк, Ігор Гайда, Юрій Крижанівський і Олег Колодій; від 40-го К. УПС - Адя Федаш, від 16-го К. УСП - Лариса Крижанівська і від 25-го К. УСП - Дам’ян Гандзій. Обговорено видання “Чорноморської Мудrosti”, вибір Морського Вовка та розвиток “Чорноморців” і “Хвиль” в Україні.

Сходини “Чорноморців” і “Чорноморських Хвиль”, Львів, 22.11.1999 р. Зліва (спереду):
Володимир Раковський, Ярослав Гаврих, Орест Гаврилюк, Начальний Пластун,
Віталій Душенько, Наталка Мілянчук; позаду: Олесь Криськів, Богдан Гринько,
Роман Тарасович, Андрій Шупер, Ігор Трегуб, Руслан Паладій, Марко Чуквінський

Чорноморська Зустріч з участию усіх чотирьох морських куренів відбулася 12-13 червня 1999 р. на пластовій оселі “Вовча Тропа”. Під час святочної ватри відбулося величаве введення Любомира Гевка, Любка на Морського Вовка, який є головою Чорноморської Ради. Наступного дня, 13 червня 1999 р., відбулося введення перших Чорноморських Вовків, якими стали: Михайло Лялька, Дідо, ч. 41, Богдан Чайковський, Швейк, ч. 59 і Ераст Бурачинський, Пливака, ч. 64.

1999 р., “Вовча Тропа”. Зліва: Каз, Срібний Іван,
Роман Шаповал, Морський Вовк - Любко, Маркіян Павлюк,
Ліда і Алекса Крижанівські

Під час сходин курінної старшини, які відбулися 12 грудня 1999 р. у готелі “Рамада”, Іст Гановер, Нью-Джерсі, рішено відзначити у 2000 р. 50-ту річницю смерти генерала УПА Романа Шухевича (Тараса Чупринки - Шуха), члена 10 К. УПС “Чорноморці”. З цієї нагоди, на Великій Раді, курінна старшина запропонує, щоб курінь уфундував видання збірника виховних матеріалів для новацтва. За це видання відповідає Орест Гаврилюк, Йонтек. Також 43-те число “Чорноморця” буде присвячене Шухові. Головна Пластова Булава і Начальний

Пластун признали найвищі пластові відзначення таким “Чорноморцям”: а) Орден св. Юрія в золоті - Юрій Слюсарчук, Коледзьо і Ігор Гайда, Беркут; б) Орден Вічного Вогню в сріблі - Володимир Кізима, Кізьо; в) Орден Вічного Вогню в золоті - о. Богдан Ганушевський, Бо-Ган.

50-ліття Пласти в Аделяйді, Австралія, святкували 12-13 червня 1999 р. Початковим організатором пластової праці в Аделяйді був бл. пам. Роман Олесницький, ЧМ, Ролес, а станичним у 1999 році Петро Миронюк, ЧМ, Мацько.

Сеніори і старші пластуни-”Чорноморці” на “Новім Соколі”, 2000 р.

Цікаво згадати, що під час Пластової Свічечки станиці Нью-Йорку 8 січня 2000 р. почесний гість, заступник командира американських морських скавтів Боб Сіргаль вручив пл. сен. Юрієві Кузьмовичу, ЧМ, Казові, відзнаку найвищого виховного ступеня американських морських скавтів “Сі Бедж”, яку Каз здобув після закінчення курсу морського скавтування. Каз є опікуном морської залоги УПЮ “Одіссея” в станиці Нью-Йорк і виконує обов’язки Референта морсько-літунського пластування ГПБ.

Велика Рада, присвячена 50-им роковинам смерти Шуха, відбулася 24-25 червня 2000 р. на пластовій оселі “Новий Сокіл”. Обрано провід куреня на роки 2000-2002 р. у такім складі: курінний - Нестор Колцьо, суддя - Орест Гаврилюк, писар - Володимир Темницький, скарбник - Юрій Крижанівський, зв’язковий - Дам’ян Гандзій, постачання - Олег Колодій, ФОДОРОМП - Володимир Пилищенко, архівар і редактор “Чорноморця” - Орест Гаврилюк. Чисельний склад куреня - 71. Святочна ватра була присвячена 50-ій річниці смерти генерала УПА Тараса Чупринки - Романа Шухевича - Шуха, члена 10 К. Поминальне слово сказав Йонтек. Голова ЛОМТ (Ланки Організаторів Морського Табору), ст. пл. Юрій Кузьмич, ЧМ звітував, що морський табір у 2000 р. є вже підготований, число зголосивших - 50. Рада ухвалила відбути подорож в Україну у 2001 р. Збірка на ФОДОРОМП доходить до 10,000 доларів. На пропозицію управи цього фонду, вирішено поширити призначення фонду не тільки на Україну, але також на інші краї (Австралія, США, Канада), де існує потреба допомоги. Члени куреня є згуртовані у 9-ти залогах: 6 - у США, по одній - у Канаді, Україні і Австралії. Є також залога Безлюдного Острова, до якої належать ті, які в той час не є формально членами Пласти.

Крайовий Морський Табір (КМТ) ім. Романа Шухевича відбувся 11-23 липня 2000 р. на озері Світязь Волинської області. Капітаном був пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ, Рак. Число учасників - 32. Надзвичайно важливим у КМТ було проведення ВКПМП (Вишкільний Курс Провідників Морського Пластування), де учасники мали змогу пробувати свої сили у педагогіці. У булаві табору і ланці інструкторів були вірлиці-гребці: пластунка Оля Полішко і ст. пл. Ілона Тижбір.

14-ті Збори КУПО відбулися перший раз в Україні, в Києві, 9-12 листопада 2000 р. Головою ГПР був вибраний Ярослав Гаврих, ЧМ, Славко, а генеральним секретарем ГПБ - Юрій Слюсарчук, ЧМ, Коледзьо.

Сходини Чорноморської Ради у 2000 році відбулися 3 грудня у готелі “Рамада”, Іст Гановер, Нью-Джерсі. Сходинами провадив у відсутності Морського Вовка, Любка, курінний 10-го К. УПС, Нестор Колцьо, ЧМ. На сходинах від 10-го К. УПС були: Нестор Колцьо, Орест Гаврилюк, Дам'ян Гандзій, Олег Колодій, Юрій Крижанівський і Володимир Темницький; від 40-го К. УПС - Л. Геймур, Оленка Колодій, Зірка Клюфас; від 25 К. УСП - О. Брожина і Юрій Кузьмич і від 16-го К. УСП - Лариса Крижанівська, Л. Голинська. Рішено у 2001 році відбути дві Чорноморські Зустрічі: перша 23-24 червня на “Новім Соколі”, а друга - 23 серпня на острові Дніпра біля Києва. На Раді рішено створити Крайові Морські Ради. Завдання Крайової Морської Ради є подібне до завдання Чорноморської Ради з тим, що воно є обмежене до координації між залогами морських куренів УПС і УСП (“Чорноморці” і “Чорноморські Хвилі”), які знаходяться на терені певної країни (наприклад, Австралія, Україна), де діє щонайменше три залоги, по одній із морських куренів. Морською Радою провадить Голова Морської Ради, якого вибирають з-поміж членів або членок тих залог.

Вже 23-тя з черги і дуже популярна Чорноморська Лещетарська Клініка під проводом Северина Палидовича, ЧМ, Ерка (голови Карпатського Лещетарського Клубу у США) і Ореста Федаша, ЧМ, Портника та з допомогою залоги Атлантійського океану - Захід, відбулася 25-28 січня 2001 року у Гантер, Нью-Йорк. Число учасників - 27 “Чорноморців” і гостей.

Ерко, ЧМ (Е. Палидович) і Портик, ЧМ (О. Федаш)

Велика Рада Пластового Сеніорату відбулася 5-6 травня 2001 р. у Ніягара Фолс, Канада, в якій участь брали дев'ять “Чорноморців”: Беркут, Йонтек, Кенгуру, Кізьо, Коледзьо, Лісовий Сокіл, Любко, Нелько і Портник.

Під час Літньої Зустрічі куреня 23-24 червня 2001 р. на пластовій оселі “Новий Сокіл” відбулася також Чорноморська Зустріч (Частина Перша) чотирьох чорноморських куренів, з'єднаних у Чорноморську Раду. Число присутніх - 60 осіб. Крім загальних зайняття, кожен курінь мав свої окремі сходини і зайняття. Під час Зустрічі у 16-ім Курені десять членок одержало піднесені ступені в членстві куреня, у 25-ім Курені вісім членів піднесло свої ступені, а в 10-му Курені два члени (з докторатами) стали дійсними членами, а п'ять було прийнято на кандидатів. Стан каси ФОДОРОМП збільшився до 13,320 доларів, втім, недавно зложили по 1000 доларів: Любко, Платон і Рекін.

8 липня 2001 р. відплів в Останній Рейс в Нью-Вестмінстер, Канада, капелян "Чорноморців" отець Богдан Ганушевський, ЧМ, Бо-Ган, ч. 74, Чорноморський Вовк. Разом із Шухом і Яром, Бо-Ган був одним із найбільш заслужених "Чорноморців". Організатор морського пластиування від 1946 р.,

перший Діловод Морського Пластиування, опікун Самостійного Гуртка УСП "Чорноморці", який був ядром 25 К. УСП "Чорноморці", редактор журналу "Бібліотечка Чорноморця", в якому вперше було подано організаційно-вишкільні матеріали для морського пластиування. Впродовж свого життя Бо-Ган був душою морського пластиування.

Чорноморський Рейс 2001 р. "Агої, Україно" відбувся 13-26 серпня 2001 р. Рейс, в загальному, організувала курінна старшина з допомогою Чорноморської Ради і залоги Чорного моря в Україні. Володимир Раковський, ЧМ, Рак, відповідав за підготовлення рейсу та його провадив в Україні. Юрій Ганушевський, ЧМ, Гемба, Нестор Колцьо, ЧМ, Нелько, і Орест Гаврилюк, ЧМ, Йонтек, підготовили справи зголосення і подорожі у США. Це була перша така поїздка "Чорноморців" на вільну Україну. Участь взяли члени 40 К. і 10 К. УПС, разом з гістюми 35 осіб і між ними були: редакторка українського тижневника УНС "Юкренієн Віклі" - Рома Гадзевич, голова ГПР - Ярослав Гаврих, ЧМ, колишній голова ГПР і ГПБ - Орест Гаврилюк, ЧМ, Крайова Референтка УПС США - Христя Олексин, ЧХ, Морський Вовк - Любомир Гевко і курінний 10 К. УПС - Нестор Колцьо, ЧМ. Цей 12-денний рейс відбувався автобусом і мав три фази: Львів, Крим, Київ. Об'єкти відвідин були: Львів, Білогорща, де загинув Шух, Сокіл, Яремче, Коломия, Кам'янець-Подільський і Вінниця. У Севастополі була зустріч із підпоручником Військово-Морських Сил України, капітаном 1-го рангу Орестом Марущуком та гостина чаєм і солодощами на флагманськім кораблі "Гетьман Сагайдачний". На палубі корабля відбулася перша в історії Пласти церемонія прийняття в морські пластунки Роксоляни Раковської. Була вечера з старшинами Військово-Морських Сил. Дальші відвідини: Бахчисарай, Алупка, у Краснопerekops'ku приймали з обідом місцева голова пластової станиці і мер міста. Далі - оглядини Києва та участь у закритті Морського Табору на острові Дніпра Великий біля Києва та у Чорноморській Зустрічі (Частина Друга). В передостаннім дні рейсу в одностроях брали участь у Києві разом із пластунами України у святкуванні 10-ліття Незалежності України. Останній день рейсу закінчився участью в освяченні чорноморського прапору 25 К. УСП для ужитку в Україні, у каплиці на Аскольдовій Могилі, в Києві, а увечері на прощальній вечері з участью пластового юнацтва з Морського Табору.

Чорноморська Зустріч (Частина Друга) четирьох чорноморських куренів, з'єднаних у Чорноморську Раду, відбулася 23 серпня 2001 р. на острові Дніпра Великий біля Києва, зараз

по закінченні Крайового Морського Табору. Представниками з України на сходинах Чорноморської Ради були: 10 К. УПС - Олесь Криськів, ЧМ, від 16 К. УСП - Оля Чуквінська, ЧХ, від 25 К. УСП - Ігор Трегуб. Святочний наказ підписали курінні: 40 К. УПС - Христя Клюфас, ЧХ, 16 К. УСП - Сяня Половчан, ЧХ, 10 К. УПС - Нестор Колцьо, ЧМ, 25 К. УСП - Андрій Нинка, ЧМ. Цікаво, що під час зустрічі 10 членок у 16-ім К. УСП піднесли свої ступені у курені, а з них три були вірлиці-гребці (Марта Мілянчук, Ілона Тижбір, Наталія Снуранікова).

Освячення прапору 25 К. УСП в Україні. Київ, 2011 р.

В Україні створено у серпні 2001 р. пост Референта Розвитку Морського Пластування, який зайняв ст. пл. Роман Тарасович. На початок його праці Курінна старшина 10-го К. згодилася покрити адміністративні видатки.

4 жовтня 2001 р. відбулися перші сходини Морської Ради (МР) в Україні. Членами Ради стали: голова - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ, референт розвитку морського пластування - ст. пл. Роман Тарасович, члени МР від залог: Залога Чорного Моря - пластуни-сеніори Володимир Раковський, ЧМ і Марко Чуквінський, ЧМ, залога Білі Води, стерновий ст. пл. Ігор Трегуб, залога Дев'ятий Вал, стернова ст. пл. Христина Казмірчук і писар МР, залога Озера Синевир, стернова ст. пл. Ірина Метельська. На сходинах затверджено правильник Морської Ради в Україні.

Наступні сходини курінної старшини відбулися 23 листопада 2001 р. у готелі "Рамада", Іст Гановер, Нью-Джерсі. Обговорено справу книжки - збірника споминів про Яра. Запропоновано звернутися до пл. сен. Ольки Кузьмович відносно зібрання та редакції матеріалів про пластову діяльність Яра. Вже зібрано 500 доларів до фонду книжки Яра.

Другі з чергі сходини Морської Ради (МР) в Україні відбулися 5 лютого 2002 р. у Львові. Голова МР, Олесь Криськів провадив сходинами. Референт розвитку морського пластування (РРМП) - ст. пл. Роман Тарасович, член МР, має в пляні зустрітися у Севастополі з ВМС відносно надісланого листа щодо договору співпраці і подати до музею Шухевича матеріал

про Шуха- пластуна.

10 березня 2002 р. відплів в Останній Рейс у Клівленді, Огайо, Чорноморський Вовк Ярослав Кришталович, ЧМ, Шляхтич, ч. 78, заслужений пластун, станичний Клівленду, організатор та управитель пластової оселі “Писаний Камінь”.

Велика Рада відбулася 22-23 червня 2002 р. на оселі “Верховина”, Глен Спей. Рада була присвячена 75-ї річниці існування 10-го морського куреня УПС “Чорноморці”. Нову старшину обрали у такому складі: курінний - Нестор Колцьо, суддя - Дам’ян Гандзій, писар - Петро Козел, скарбник - Юрій Крижанівський, зв’язковий - Орест Пенцак, постачання - Ярема Михалович, ФОДОРОМП - Володимир Пилищенко, архівар і редактор “Чорноморця” - Орест Гаврилюк, а головний прапороносець (хорунжий) - Юрій Кузьмович.

Велика Рада і 75-ліття “Чорноморців”, “Верховина”, Глен Спей, 22-23 червня 2002 р.

Також Роман Рондяк став членом ФОДОРОМП. Присутніх на раді "Чорноморців" - 38. Чисельний стан куреня - 83. Святочна ватра була присвячена 75-ій річниці існування Куреня. Кожна залога куреня має відсвяткувати цей ювілей 75-ліття Куреня впродовж 2002-2003 років. Збірка на ФОДОРОМП передйшла 14,000 доларів. Відбулися чорноморські балі: у США - 23 листопада 2001 р. у готелі "Рамада", Іст Гановер, Нью-Джерсі, а в Україні - 16 лютого 2002 р. в приміщенні театру Леся Курбаса в Львові. У 2001 році відбувся в США один морський табір і в Україні один морський табір і вже 4-ий з черги Вишкільний Курс Провідників Морського Пластування. "Чорноморці" взяли участь у відкритті музею Шухевича в Білогорщі, біля Львова. Залога Тихого Океану (Австралія) має нових членів-кандидатів і разом із "Хвильками" відбула Чорноморську Зустріч. Чорноморська Лещатарська Клініка відбулася 7-11 лютого 2002 р. у Гантері, Нью-Йорк.

Мах і Зулу

ДіСі

Компас, Генко, Зен, Папай

При ватрі

Генко, Мах

У дорозі до морського табору Вишколу Практичного Пластування Черемош-2002 8 травня 2002 р. о 13 годині сталася аварія. У вантажівці згоріло усе майно, зібране за 10 років на морські табори. Також згоріло приватне тaborове майно ряду учасників. Ця втрата виряду на морські табори стримала дальші пляни відбути морські табори у 2002 році або в подальшому часі, поки можна буде придбати нове знаряддя. "Чорноморці" в Україні і діяспорі відразу взялися за збірку фондів на закуп нового знаряддя. Під час телеконференції членів Чорноморської Ради 17 травня 2002 р., на пропозицію курінного 10 К. УПС Нестора Колця, створено Фонд Морського Вовка СОС на покриття особистих і курінних втрат, спричинених вогнем на вантажівці 8 травня 2002 р. Адміністратором того фонду став Морський Вовк Любомир Гевко, ЧМ, який подав, що до часу Великої Ради, 22 червня 2002 р., на фонд зложили (в долірах): від залог у США - 1500, від куреня "Червона Калина" - 400, від ФОДОРОМП - 1000, від ГПБ - 500, від Пластової Фундації (США) - 6000, від залоги Озера Ірі - 600. Разом - 10,050 доларів. Збірка на фонд СОС продовжується.

Курінна старшина, 2002-2004 рр. Зліва: Йонтек, Кенгуру, Спіритус, Платон, Каз, Любко - Морський Вовк і Нелько

Гантер, Нью-Йорк, 2002 р. Чорноморська Лещатарська Клініка

2002 р. Аварія в Україні. Згоріла вантажівка, в якій містилося усе приладдя на морські табори

Ювілейна Міжкрайова Пластова Зустріч-02 (ЮМПЗ) відбулася у серпні 2002 р. в Україні, в якій “Чорноморці” взяли активну участь.

24 вересня 2002 р. у Виппані, Нью-Джерсі, відплів в Останній Рейс пл. сен. Зенон Онуфрик, ЧМ, Рекін, ч. 95, заслужений “Чорноморець”, член залоги “Вікінг”, пластовий виховник, курінний, організатор морських таборів і крайовий комендант пластунів США.

“Чорноморці” під час ЮМПЗ- 2002. Зліва: Шміль, Каз, Йонтек, Лісовий Сокіл, Одіссей

31 грудня 2002 р., в Лондоні, Англія, відплив в Останній Рейс пл. сен. кер. Ярослав Гаврих, ЧМ, Славко, ч. 130, організатор і пластовий провідник у Великобританії, голова Головної Пластової Ради.

Сходини Курінної Старшини відбулися 22 листопада 2002 р. у готелі “Рамада”, Іст Гановер, Нью-Джерсі. Петро Козел, Кенг'уру звітував про його зустріч з рамени курінної старшини з залогою Тихого Океану у вересні 2002 р. і передав до курінного архіву знімки і коротку історію “Чорноморців” в Австралії. Звіт голови ФОДОРомП, Володимира Пилишенка, Гарпуна, виказує, що вже зібрано на цей фонд 17,520 доларів. Орест Гаврилюк, Йонтек, займається збіркою фондів на віdbудову “Сокола” в Україні, курінна старшина вирішила дати від куреня 500 доларів, з того 250 з курінної каси, а 250 зібрати від членів куреня. Зараз по сходинах курінної старшини відбулися сходини Чорноморської Ради. Присутні: від 16 К. УСП і 40-го К. УПС - Зірка Клюфас, ЧХ, від 25-го К. УСП - Роман Брожина і Юрій Кузьмич, від 10 К. УПС - Орест Гаврилюк, Дам'ян Гандзій, Нестор Колцьо (предсідник у відсутності Морського Вовка) і Петро Козел, писар. Вирішено видати правильник, який би підходив до обставин праці крайових Морських Рад в Україні і Австралії. Морський Вовк подав у своїм звіті, що Фонд СОС на 22-го листопада 2002 р. становить 16,390 доларів, з того 25 К. УСП зібрав 1290. До Морської Ради в Україні вже передано з Фонду СОС 8379 доларів.

Чорноморський баль, 2002 р.

Чорноморська Зустріч з нагоди 75-ліття Куреня відбулася 28-29 червня 2003 р. на пластовій оселі “Писаний Камінь” за участі 24 членів 10-го Куреня УСП і 22-х членів 25 Куреня УСП. На відкритті Зустрічі вітали присутніх: члена Крайової Пластової Ради - Ігоря Гайду, ЧМ, дорадника і парляментариста Головної Пластової Булави - Ореста Гаврилюка, ЧМ, члена Крайової Пластової Старшини США, Ростика Слабіцького, ЧМ. Ювілейне 54-те число “Чорноморця”, присвячене ювілею 75-ліття Куреня, вийшло 19 грудня 2002 р. Юрій Кузьмович, Каз підготував і переслав редакторові “Юнака” допис про 75-ліття “Чорноморців”; допис появився у пластовім журналі УПЮ “Юнак” число 3-2003.

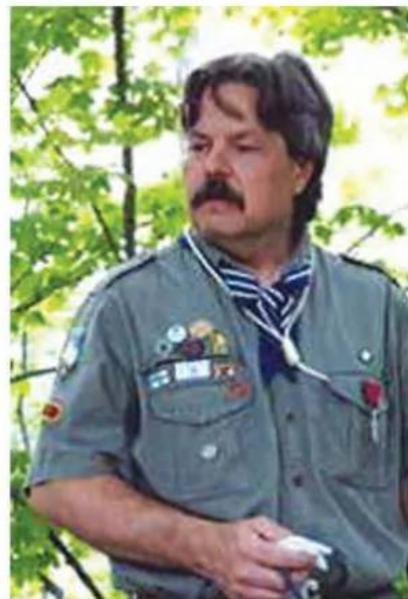
На Крайовім Пластовім З’їзді США, який відбувся 18-19 жовтня 2003 р. на оселі УНС “Союзівка”, взяли участь вісім “Чорноморців”: Йонтек, Коледзьо, Белог’, Пльомба, Беркут, Каз, Попсуймайстер і Волоцюга. Також, під час 15-их Зборів КУПО, 29 жовтня до 2 листопада

Зустріч на “Писаному Камені”, 2003 р.

2003 р. в Києві, взяли участь: Йонтек, Лісовий Сокіл, Попсуймайстер і Одіссей, який діяв як голова Реєстраційно-Верифікаційної Комісії; він також є членом КРК України і керманичем програмових зайнять. Петро Стеценюк, ЧМ був від 25-го К. УСП. До керівних органів Пласту були обрані: Коледзьо (Юрій Слюсарчук, ЧМ) - голова Головної Пластової Ради, Беркут (Ігор Гайда, ЧМ) - член Крайової Пластової Ради США, Белог (Роман Рондяк, ЧМ) - голова Крайової Таборової Комісії США, Попсуймайстер (Ростислав Слабіцький, ЧМ) - писар Орлиного Круга Йонтек (Орест Гаврилюк, ЧМ) - редактор Бібліотеки Вогню Орлиної Ради.

Велика Рада відбулася 26-27 червня 2004 р. на пластовій оселі “Вовча Тропа”. Число присутніх - 27. Обрано до курінної старшини таких: курінний - Юрій Кузьмович, суддя - Ігор Слабіцький, писар - Петро Козел, скарбник - Євген Мандзій, редактор “Чорноморця” - Орест Гаврилюк, зв’язковий - Орест Пенцак. Чисельний стан куреня - 83.

Каз, курінний

Під час років 2002-2003 ювілей 75-ліття куреня був відсвяткований Чорноморськими Зустрічами у США, Україні та Австралії. В 2003 р. вложено пропам'ятну таблицю у Монастирку над Дністром на місці, де відбувалися перші морські тaborи у роках 1927-1930. Під час зими у 2003 і 2004 роках у Гантері відбувалися (майже щорічні) Чорноморські Лещатарські Клініки. Число 60 "Чорноморця" з 29 квітня 2004 р. було присвячене пам'яті Оріона, Яра Гладкого, ЧМ, видавець Орест Гаврилюк. Також у роках 2003-2004 традиційні морські балі відбулися у США і Україні. Збірка на фонд Морського Вовка СОС закінчилася у 2004 р., і фонди у сумі 14,970 доларів передано в Україну на закуп нового приладдя на морські тaborи в Україні. У 2002 році внаслідок пожежі втрачено майже усе приладдя, що вживалося на морських тaborах. У 2003 році Володимир-Мірко Пилищенко, ЧМ, Гарпун, довголітній (майже 10 років) голова і один із основників ФОДОРОМП, з особистих причин зрезигнував з головства і передав курінному скарбникові зібрані фонди на суму 18,500 доларів. Курінна старшина і уся чорноморська братія вдячна Гарпунові за його працю у ФОДОРОМП. Обрано новий провід ФОДОРОМП у складі: голова - Белог (Роман Рондяк), скарбник - Байда (Андрій Храпливий), члени: Портник (Орест Федаш) і Мах (Андрій Гадзевич). До куреня подалося в кандидати 8 осіб. Обговорено спосіб переходу *повних* (найвищий ступінь членства) членів 25 К. УСП до 10-го К. УПС. Під час Ради присутній курінний 25 К. УСП Ігор Павлюк, ЧМ, Стопка подав, що 25-ий К. УСП начислює 61 членів, мають постійний зв'язок із залогами куреня в Австралії і Україні, діє ЛОМТ в США (Ланка Організаторів Морських Тaborів) і має задовільне знаряддя на морські тaborи. Була пропозиція від 25-го К. УСП для створення у 10-ім К. УПС стипендії для допомоги у фінансуванні участі кандидатів у вишкільних курсах і потрібних ділянках морського пластиування. Велика Рада прийняла цю пропозицію під назвою "Чорноморська Академія", і її правильник буде поміщений в "Чорноморці".

Деякі дані із цікавих успіхів "Чорноморців" в роках 2002 до 2004: Коледзьо (Юрій Слюсарчук, ЧМ) як член Видавничої і Стипендіальної комісії НТШ США, дістав медалю й грамоту Верховної Ради України *за заслуги перед українським народом*, Байда (Андрій Храпливий, ЧМ) працює у членській комісії Наукового Товариства ім. Шевченка США і мав доповідь у математично-фізично-технічній секції, Каз (Юрій Кузьмович, ЧМ) за свою працю в Пласті був нагороджений орденом *св. Юрія в Сріблі*, Рак (Володимир Раковський, ЧМ) вже п'ять років працює в Львівській пластовій окрузі як Голова ОПС, і Мірко Пилищенко, ЧМ (Гарпун) був відзначений за свою 50-річну працю в українській громаді міста Рочестер, Нью-Йорк, *Українцем Року*, також Гарпун одержав пластову Чорноморську Грамоту *Заслуги за 54 роки успішної праці для розвитку Морського Пластиування*. Віднайдено місце могили Івана Сеніва, ЧМ, ч. 1, одного з основників Куреня і першого курінного, у Львові, на Личаківськім цвинтарі, поле 36. Іван Сенів помер 5 вересня 1984 р. Залога Чорного моря займеться опікою над могилою.

Для допомоги в Помаранчевій Революції в Україні в 2004 р. причинилися "Чорноморці"-сеніори і старші пластуни та "Чорноморські Хвилі" в Україні і діаспорі. "Чорноморці" брали участь, допомагали та координували справу у самому Києві і Львові. У діаспорі "Чорноморці" та "Хвилі" взялися за збірку фондів на потреби Помаранчевої Революції, щоб допомогти тим, що в той час були на Майдані. Ось, як це ставалося: заробіток із Чорноморського балю в останню п'янницю листопада, яким нормально діляться Залога Атлантического Океану - Захід і Залога Гамалія з 25-го К. УСП, у сумі 2927 доларів, пішов на допомогу на Майдані. До цієї суми грошей включено 650 доларів, подарованого заробітку оркестри Темпо. Зараз по забаві, повідомили "Чорноморці" з Києва, що потрібно там радіоапарати і на ту ціль вплинуло 2300 доларів. Також переведено збірку між "Чорноморцями" і "Хвилями" до Фонду Морського Вовка як СОС - Помаранчевий, та переслано до ГПБ 3650 доларів. Багато "Чорноморців" писали, що дали вже на ту ціль через інші організації. Бракувало в діаспорі установ для скорої координації збірки фондів, однак зібрано все, що було по можливості сил. Важне і приємне зауваження, що в Україні був скорий і масовий рух спротиву, а в діаспорі така спонтанна охота допомогти.

13 лютого 2005 р. відплів в Останній Рейс Чорноморський Вовк пл. сен. кер. Іван Скочиляс, ЧМ, ч. 80, заслужений пластовий діяч.

16-та Велика Рада Уладу Пластунів-сеніорів (УПС) відбулася 13-15 травня 2005 р. в готелі "Рамада", Іст Гановер, Нью-Джерсі. Присутні "Чорноморці": Йонтек (Орест Гаврилюк, ЧМ)

був обраний до Статутової Комісії УПС і нагороджений Орденом св. Юрія в золоті за свою 58-річну працю в новацтві, Коледзьо (Юрій Слюсарчук, ЧМ) був іменованій пластуном-сеніором керівництва, Каз (Юрій Кузьмович, ЧМ) перебрав уряд Головного Булавного УПС, Попсуймайстер (Ростислав Слабіцький, ЧМ) - був предсідником Ради, також присутні були: Пльомба (Яромир Оришкевич, ЧМ), Беркут (Ігор Гайда, ЧМ), Волоцюга (Орест Темницький, ЧМ) і Лісовий Сокіл (Олесь Криськів, ЧМ). Рада наділила Мішу (Тиміша Гнатейка, ЧМ) Орденом св. Юрія в сріблі за переведену в КПС США комп'ютеризацію канцелярії.

Під час Великої Ради УПС, 2005 р. Зліва: Коледзьо, Авра Слюсарчук, Я. Гаврих, Беркут, Аня Гаврилюк, Йонтек, Лісовий Сокіл, Христя Олексин, ЧХ, Порт і Нелько

Літня Зустріч Куреня відбулася 11-12 червня 2005 р. на пластовій оселі "Вовча Тропа" з участию 25 членів. У звіті членів курінної старшини було подано, що свої сходини Курінна Старшина відбула 2 квітня 2005 р. Про свою діяльність звітували усі залоги писемно, а залога Тихого океану (Австралії) телефонічно. Стан каси ФОДОРомп вже переступив 20,000 доларів. У 2005 р. Морський Табір відбувся у Кемп Маріон Вайт біля Пітсфільд, Масачусетс, 6-13 серпня - місце, де він вже відбувався три рази, є недалеко "Вовчої Тропи", де переховується виряд на морські табори і човни. Під час спільніх нарад з 25-им К. УСП проголошено вислід голосування на Морського Вовка, яким став пл. сен. кер. Нестор Колцьо, ЧМ, Нелько, ч. 94. Сам акт введення в уряд Морського Вовка відбувся 25 листопада 2005 р., в готелі "Голідей Інн", Тотова, Нью-Джерсі, в присутності Чорноморської Ради.

Морські Вовки Любко і Нелько

Літня Зустріч морських залог, злучених у Морській Раді України, відбулася 10 липня 2005 р. в с. Грушів Яворівського району. На деннім порядку було обговорити стратегію розвитку морського пластиування та обрати голову Морської Ради. Присутні: 4 члени залоги 10 К. УПС “Чорне More”, Одіссея (Марко Чуквінський, ЧМ) - стерновий, 11 членів залоги 25 К. УСП “Білі Води”, ст. пл. Данило Полюга - стерновий, і 4 членки 16 К. УСП. Дано признання уступаючому голові Морської Ради (МР), ст. пл. Ігореві Трегубу і обрано пл. сен. Володимира Раковського, ЧМ на голову МР.

У Крайовому Пластовому З’їзді США 22-23 жовтня 2005 р. на оселі УНС “Союзівка” взяли участь такі “Чорноморці”: Йонтек, Коледзьо, Беркут, Каз, Попсуймайстер, Белог, Волоцюга і Бараболя. Цікаво згадати, що дружину Каза, Марту, обрано головою КПС США, а Попсуймайстера дружину, Уляну, коменданткою УПН.

Велика Рада 10-го Морського Куреня УПС “Чорноморці” відбулася 24-25 червня 2006 р. на пластовій оселі “Новий Сокіл”. Склад нового проводу: курінний - Юрій Кузьмович, ЧМ; суддя - Ігор Слабіцький, ЧМ; писар - Орест Гаврилюк, ЧМ; протоколярний писар - Петро Козел, ЧМ; скарбник - Євген Мандзій, ЧМ; референти постачання - Петро Елийв, ЧМ і Роман Кравс, ЧМ; редактор “Чорноморця” - Орест Гаврилюк, ЧМ; головний прапороносець - Юрій Кузьмович, ЧМ. Присутніх на раді 16 членів. Чисельний стан куреня - 95, а на Безлюднім Острові (неактивних в курені чи Пласті) - 21. Змінено одну статтю курінного статуту відносно прийняття нових членів.

Курінне свідоцтво Заслуги одержали Мах (Андрій Гадзевич, ЧМ) і Байда (Андрій Храпливий, ЧМ) за безперервну 25-літню активність у проводі Залоги Атлантійський Океан-Захід. Ця залога є найбільшою в курені і начислює 31 члена. Голова ФОДОРОМП, Белог, звітував, що каса фонду має 21,956 доларів і що прийшлаapplікація від 25-го К. УСП на покриття фондів на закуп двигуна для човна на морські тaborи. Морський Вовк подав, що у фонді Морського Вовка СОС тепер є 3190,25 доларів, і ці гроші є призначенні на видання “Чорноморської Мудrosti”. Йонтек, адміністратор Фонду “Сокола”, та рушитель Акції відбудови “Сокола”, подав пропозицію, яка була прийнята, щоби уфундувати куренем кімнату на “Соколі” імені Шуха. На ту ціль вже зібрано 1065 доларів. Курінь вже уфундував кімнату Орійона (Яра Гладкого, ЧМ). Варто згадати, що Гарпун (Володимир Пилищенко, ЧМ) заохотив українські кредитівки у США підтримати в загальному Акцію відбудови “Сокола”. І так “Самопоміч” у Нью-Йорку склала 5,000 доларів, а у Чікаґо “Самопоміч” також зложила 2500 доларів.

Баль “Чорноморців” і “Чорноморських Хвиль” у Львові

Залога “Чорного моря” провела свої сходини 9 липня 2006 р. у Мізунці, Карпати. Стерновим залоги обрано Рака (Володимира Раковського, ЧМ). Чисельний стан залоги - 8 і один на Безлюдному Остріві. Рак діє, як голова Львівської Окружної Пластової Ради, Одіссея (Марко Чуквінський, ЧМ) - референт 3-ої морської проби, працює у булаві УПЮ, член КТК, Чугайстер (Богдан Іваницький, ЧМ) - голова Станичної Ради Нового Роздолу, Микола Гнатів - станичний в Миколаєві, Гума (Мирон Гуменецький, ЧМ) - одночасно капітан і будівничий козацької чайки “Спас” та капітан проекту “Козацька Атлантика”, Місько (Михайло Ревуцький, ЧМ) - осередковий мпг. Н. Яричів. В загальному, члени залоги під час року відвідали двоє сходин та ініціювали програму розвитку морського пластування на 5 років.

Мах, ЧМ (А. Гадзевич) і Байда, ЧМ (А. Храпливий)

На 16-их Зборах КУПО в Києві 2-5 листопада 2006 р. були такі “Чорноморці”: Йонтек, Лісовий Сокіл, Одіссея, Каз (Юрій Кузьмович, ЧМ) - головний Булавний УПС і Коледзьо (Юрій Слюсарчук, ЧМ) - голова ГПР. Також ст. пл. Петра Лісовського обрано діловодом фінансів і господарки ГПБ.

Варто згадати “Чорноморців”-кооператорів, які в той час працювали в Українських Кредитівках Америки. Нік (Микола Григорчук, ЧМ) - член дирекції “Самопоміч” у Дітройті і заступник голови ЦУКА (Централі Українських Кредитівок Америки), Гарпун (Володимир Пилищенко, ЧМ) - президент і голова Дирекції Української Федеральної Спілки з осідком у Рочестері і філіями від Бостону до Каліфорнії; також Гарпун був членом екзекутиви Світової Ради Українських Кредитових Спілок. Рівночасно, членами Дирекції Української Федеральної Спілки, з осідком у Рочестері були: Гемба (Юрій Ганушевський, ЧМ), Вовка (Володимир Бутенко, ЧМ) і Христя

Олексин, ЧХ, Звір (Роман Стельмах, ЧМ) - був членом екзекутиви Кредитової Спілки "Самопоміч" у Філадельфії, а Щогла (Богдан Гермак, ЧМ) - членом дирекції Української Національної Кредитової Спілки в Нью-Йорку. Дуже похвальним є, що усі українські кредитові спілки в Америці дають щорічно понад два мільйони доларів на українські цілі і в них, крім "Чорноморців", працює ще багато пластунів.

Чорноморська Зустріч Морських Куренів, з'єднаних в Чорноморській Раді, з нагоди 80-ліття 10-го Куреня "Чорноморці" і Морського Пластування, відбулася 30 червня до 1 липня 2007 р. на пластовій оселі "Вовча Тропа". Крім окремих курінних нарад, відбулися спільні наради куренів і сходини Чорноморської Ради, а під час ватри відсвятковано ювілей 80-ліття. На нарадах 10-го К. УПС присутніх 18 членів. Крім звітів залог у США, звітували залоги з Австралії та України. Члени куреня брали участь в освяченні курінного прапору 25 К. УСП у США. Гума (Мирон Гуменецький, ЧМ) збудував козацьку чайку "Спас", був капітаном у рейсі чайки зі Севастополя до Грузії. Курінь став членом Благодійної організації "Сокіл". Тепер на "Соколі" є кімната Оріона і кімната Шуха, уфондовані "Чорноморцями" і "Хвилями". В час Ювілейної Зустрічі 26 грудня 2007 р. до 3 січня 2008 р. на пластовій оселі "Сокіл" біля Мельборну, Австралія, відбувся З'їзд Морських Залог. Присутніх було 21 членів 10 К. УПС і 16-го та 25-го К. УСП. Рішенням З'їзду було діяти як одна залога Мельборн-Аделаїда і збиратися на рейс кожних 12-18 місяців. Стерновий - Мацьо, ЧМ.

Відзнака 30-ліття
Чорноморської
Лещатарської Клініки

Зустріч на "Вовчій Тропі", 2007 р.

Рада, 2008 р.

Велика Рада Куреня відбулася 28-29 червня 2008 р. на “Федашівці”, Кергунксон, Нью-Йорк. Обрано курінну старшину у такому складі: курінний - Пльомба (Яромир Оришкевич, ЧМ), суддя - Йонтек (Орест Гаврилюк, ЧМ), писар - Дені (Олег Денисик, ЧМ), скарбник - Платон (Юрій Крижанівський, ЧМ), зв’язковий - Торпедо (Андрій Білик, ЧМ). Управа ФОДОРОМП: голова - Каз (Юрій Кузьмович, ЧМ), скарбник - Ерко (Северин Палидович, ЧМ), член - Белог (Роман Рондяк, ЧМ). Стан каси ФОДОРОМП - 21,956.82 доларів. Присутніх на раді - 30. Стан куреня - 99, на Безлюдному Остріві - 19, разом - 118.

Пльомба, курінний

Стан куреня по залогах: Атлантик Захід - 31, Затока Чесапік - 5, Озеро Іпі - 13, Озеро Онтаріо Південь - 7, Атлантик Полуднє - 8, Атлантик Північ - 8, Тихий океан - 14, Озеро Онтаріо Північ - 4, Чорне Море - 9, Безлюдний Острів - 19. Курінна Старшина створила у 2007 році е-поштові списки членів для загального вжитку: повідомлень, дискусій та обговорення курінних справ. Курінь разом із 25 К. УСП 30 червня 2007 р. на “Вовчій Тропі” присвятив Службу Божу в намірі відзначення 100-річчя дня народження Шуха (Романа Шухевича, ЧМ).

Також редактор "Чорноморця" Йонтек (Орест Гаврилюк, ЧМ) видав 5 березня 2008 р. число 75-те "Чорноморця" з нагоди 100-ліття уродин Шуха. Члени Залоги Чорного моря (Україна), стерновий - Рак (Володимир Раковський, ЧМ) протягом останнього року праці (2007-2008) провели двоє сходин та займалися проведенням крайових морських таборів, поширенням матеріальної бази (човни та інше) і піднесенням ступеня інструкторської ланки на рівень державних вимог.

Відплів в Останній Рейс 11 вересня 2008 р. Чорноморський Вовк Ераст Бурачинський ЧМ, Пливака, ч.64.

14-15 лютого 2009 р. в домівці пластової станиці Борислав відбулася Зимова Зустріч залог "Чорноморців" і "Хвильок" в Україні. Зроблено плян дії на 2009 рік. Одне із завдань - це акція увічнення Оріона (Яра Гладкого, ЧМ), виготовлення двох інформаційних фотоплакатів і брошурок та присвячення йому *Ватри Героїв* під час Джемборі з нагоди 20-ліття відродження Пласти в Україні. За цю акцію відповідає ст. пл. Юля Полюга, ЧХ. Дальший плян - це участь в освяченні нового пам'ятника Шухові 5 березня у Білогорці, який побудував Лісовий Сокіл (Олеся Криськів, ЧМ).

6 лютого 2009 р. відплів в Останній Рейс Роман Олексишин, ЧМ, Тарпан, ч. 97, бувший стерновий залоги Тихого Океану Захід.

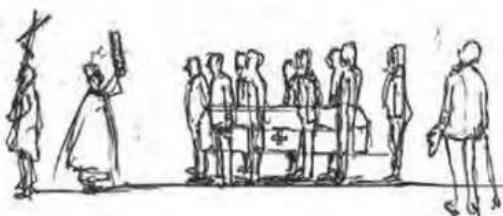
4 червня 2009 р. відплів в Останній Рейс в Трентоні, Нью-Джерсі, Іван Гафткович, ЧМ, Іван, ч. 114.

19 червня 2009 р. відплів в Останній Рейс в Дітройті Володимир Кізима, ЧМ, Кізьо, ч. 87.

3 липня 2009 р. відплів в Останній Рейс в Дітройті Ярослав Кривий, ЧМ, Славко, ч. 86.

Чорноморська Зустріч морських куренів, злучених у Чорноморській Раді, відбулася 27-28 червня 2009 р. на пластовій оселі "Вовча Тропа". Присутні - 75 учасників і учасниць. Обговорено справи підготовки до святкувань у 2011 р. на пластовій оселі "Вовча Тропа" ювілею 100-ліття Пласти і 85-ліття Морського Пластування. Обрано комітет підготовлення цих святкувань у 2011 і у 2012 роках в Україні, голова Зен (Зенко Стаків, ЧМ), а зв'язковий з Україною - Гарячка (Володимир Темницький, ЧМ).

У Великій Раді УПС і Зборах КУПО, що відбулися в Торонті 5-8 листопада 2009 р., участь взяли: Йонтек, Каз і Попсуймайстер. Булавною УПС обрано дружину Каза - Марту. До її булави входять Каз і Одіссеї.

19 січня 2010 р. відплів в Останній Рейс у Вашингтоні Роман Купчинський, ЧМ, Жулік, ч. 144. Варто згадати, що про його смерть писала світова преса. Президент України Віктор Ющенко висловив співчуття у зв'язку зі смертю колишнього директора української служби Радіо "Свобода", яким був Роман Купчинський.

“Від нас пішла прекрасна людина, видатний журналіст, істинний патріот України, який усе життя присвятив служінню рідній нації”, - наголосив В. Ющенко. Президент підкреслив, що Роман Купчинський надзвичайно багато зробив для розвитку незалежної української публіцистики й літератури, активно сприяв відродженню української державності, утвердження в нашій країні демократії й свободи слова. “Його передчасна смерть - це непоправна втрата для рідних, близьких, друзів, колег і однодумців, для всього українства”, - йдеться у співчутті Глави держави.

30 квітня 2010 р. відплів в Останній Рейс в Лос-Анджеles, Олександер Дмитрів, ЧМ, Сашко, ч. 103. 1 квітня 2010 р. відплів в Останній Рейс Чорноморський Вовк, Богдан Чайковський, Швейк, ч. 59. Він був останнім з покоління “Чорноморців”, які зорганізували Курінь в Україні. Швейк був близьким співробітником Шуха і провадив підприємство, яке було покришкою й постачало фонди на визвольну боротьбу, яку вів Шух.

**Нагорода - медаля “Чорноморцям”
від ВМС України, 2010 р.**

Капітан II рангу ВМС України Тимур Баротов прибув із Севастополя до Львова, і 10 квітня 2010 р. стала важлива подія для “Чорноморців”, коли дістали нагороду-медалю - У зв’язку з тим, що “Чорноморці” причетні до відродження цього прапору. Адже і до відродження морської справи в Україні та за пропагування морської справи протягом усіх минулих років, від імені командування ВМС ЗС України нагороджує Вас цею медалею - Пам’ятна Відзнака - 90 років Прапору ВМС ЗС України. У своїй промові капітан Баротов сказав, що діяльність “Чорноморців” в Пласті дає молодим юнакам потяг до моря, до кораблів, до всієї морської справи загалом. Після морських таборів вони потім прийдуть на флот, вірні присязі і традиціям, патріотами. А це саме те, що потрібно сьогодні Українському флоту. Присутніми в лавах була більшість “Чорноморців” 10-го Куреня з України, як і також члени 16-го і 25-го куренів. “Чорноморці” стали першим в історії Пласту куренем, нагородженим державною нагородою.

Велика Рада Куреня відбулася 26-27 червня 2010 р. на “Федашівці”, Кергонксон, Нью-Йорк. Обрано курінну старшину у такому складі: курінний - Пльомба (Яромир Оришкевич, ЧМ), суддя - Каз (Юрій Кузьмович, ЧМ), писар - Компас (Олег Колодій, ЧМ), скарбник - Звір (Роман Стельмах, ЧМ), зв’язковий - Байда (Андрій Храпливий, ЧМ). Вийшла пропозиція до зміни статуту, щоби замість “*вичеркнути з Пласту*” дати на “*Безлюдний Острів*”. Чорноморська Зустріч у 2011 році буде присвячена 100-літтю Пласту і 85-літтю Морського Пластування.

Під час уділення “Чорноморцям” нагороди-медалі ВМС України 10 квітня 2010 р.

Зліва: Євген Стасюк, Тарас Тимчишин, Богдан Іваницький, Юрій Кузьмович, о. Богдан Гудзяк, Капітан II рангу ВМС України Тимур Баротов, Богдан Гринько, Андрій Пирч, Ігор Роботицький, Данило Полюга, Микола Гнатів, Роксолана Двораковська-Тимчишин, Орест Паславський, Марко Чуквінський, Ігор Трегуб, Мирон Гуменецький, Марта Міллянчук-Гуменецька, Олеся Криськів

Під час Великої Ради 2010 р., через стан здоров’я, уступив як редактор “Чорноморця” Орест Гаврилюк, ЧМ, Йонтек, ч. 84. Він виконував своє завдання редактора курінного листка зв’язку “Чорноморець” совісно, точно і взірцево. Впродовж своєї каденції редактора, від травня 1998 р. (від числа 37) до грудня 2010 (число 86), Йонтек видав 50 чисел журналу, де поміщував усі повідомлення курінної старшини, новини про членів куреня, важніші новини у Пласті, спомини і новини та інформації про Чорне море і Українську Фльоту. Завдяки Йонтеку “Чорноморець” є важливим джерелом історії куреня і морського пластування. Під час Зустрічі куреня 26 червня 2011 р. рішенням чорноморської братії було дати Йонтекові признання, пошану та відзначити його вклад праці для Куреня, Морського Пластування та Пласту загалом. Орест Гаврилюк, ЧМ - це один з найбільш заслужених членів куреня. Можна подивляти і наслідувати осяги його праці. Йонтек був першим курінним 25-го Куреня УСП “Чорноморці”. В 10-му К. УПС, впродовж 52-річної праці і дотепер, він кількаразово займав майже усі пости в курінній старшині - писаря, судді, курінного та редактора “Чорноморця”. В ділянці морського пластування, в 50-60-их роках, він був одним із чільних організаторів морських таборів як Діловод Морського Пластування, устійнював справи організації і вишколу. Для розвитку пластового новацтва протягом довгих років виявив себе Йонтек як Головний Референт УПН, провадив Орлиним Кругом, видав новацьку вмільність “Чорноморець” і причинився, що курінь уфундував збірник виховних матеріалів для новацтва, який він підготував і видав. Йонтек був нагороджений Орденом св. Юрія в золоті за свою 58-річну

Курінний Пльомба вручає відзначення Йонтекові

працю в новацтві. Був головою Статутової Комісії УПС. Пізніше був головою ГПБ і ГПР. Йонтек діє як адміністратор Фонду "Сокола" та рушитель Акції відбудови "Сокола". За його старанням курінь уфундував кімнати на "Соколі": одну в імені Оріона, а другу - в імені Шуха. Також там знаходитьться господарський курінь ім. Ярослава Кришталовича, ЧМ, Шляхтича, ч. 78 і кімната родини Темницьких, ЧМ.

Залога Чорного моря звітує, що за 2009-2010 рр. відбула двоє сходин, стерновий і скарбник - Гума (Мирон Гуменецький, ЧМ), число членів - 9 і 3 кандидати: Ігор Трегуб (Гук) Львів; Сергій Лехан (Хитрий Лис), Білгород-Дністровський, Одеська обл., і Юрій Житлов, м. Кремінна, Луганська обл., Рак - член Львівської окружної ради. Гума почав будову козацької чайки "Отаман", вже третьої з черги. Одіссея на зборах КУПО обрали заступником голови УПС в ГПБ.

Залога Тихого океану звітує за час дії 2008-2010 рр. Стерновий - Марко Варцаба, ЧМ.

Рада 26-27 червня 2010 р. на "Федашівці"

Діяльність базується на праці в Пласті і українській громаді. Микола Добротвір, ЧМ (Мико) - голова перебудови Української Католицької Катедри в Мельборні. Юрко Федик, ЧМ - референт фінансів і господарки КПС Австралії, господар пластового музею. Славко Когут, ЧМ - член КПР, видає спільно з редколегією КПС "Альманах Пласти Австралії". Ст. пл. Адріян Магаляс, ЧМ - комендант лещатарського табору в Австралії. Тереса Ляхович, ЧХ - скарбник станиці Мельборн. Ляриса Новгебавер, ЧХ - член КПС. Залога має три моторівки - дві на 12 футів довжини (5 особові) і одну 23-футову - на 6 осіб.

"Чорноморці", Пластова Свічечка, 8 січня 2011 р., пластова станиця Виппані

Сходини Курінної Старшини відбулися 5 лютого 2011 р. на "Федашівці". Прочитано листа від Йонтека, в якім він пише, що через стан здоров'я не може продовжувати свого обов'язку бути редактором "Чорноморця". Також Ерко, з особистих причин, залишає обов'язок скарбника ФОДОРОМП. Курінна Старшина підшукає відповідних людей на місце уступаючих. Курінь допоможе 25-му К. УСП у переведенні теренової гри, присвяченої морському пластуванню під час МПЗ-2011.

Чорноморська Зустріч Морських Куренів, з'єднаних в Чорноморській Раді, відбулася 25-26 червня 2011 р. на пластовій оселі "Вовча Тропа". Зустріч була присвячена відзначенню 100-ліття Пласти і 85-ліття Морського Пластування. Крім окремих курінних нарад, відбулися спільні наради Морської Ради. На нарахах 10-го К. УПС було обговорено участь і допомогу членів куреня 25-му К. у перепровадженні занять під час МПЗ США і Канади з нагоди 100-ліття Пласти.

Чорноморська Лещатарська Клініка 2-6 лютого 2011 р. Гантер, Нью-Йорк

Чорноморська Зустріч 25-26 червня 2011 р., “Вовча Тропа”

Святкування 100-ліття Пласти США і Канади - МПЗ-2011 (Міжкрайова Пластова Зустріч) - відбулося 6-13 серпня 2011 р. на пластовій оселі “Вовча Тропа”. “Чорноморці” і “Чорноморські Хвилі” брали активну участь у переведенні МПЗ; на відкритті було усіх 55 осіб. У неділю 7 серпня, після участі у відкритті і дефіляді, святкування 85-ліття Морського Пластування для пластового юнацтва відбулося способом теренового змагу, в якому взяли участь 350 учасників і учасниць УПЮ. Тереновий змаг проходив у двох колах (у кожному по

Зимова Зустріч “Чорноморців” і “Чорноморських Хвиль”
в Яремчі, Україна, 3-4 грудня 2011 р.

п’ять зупинок). У кожній зупинці гурток юнацтва (по 20 осіб) мав змогу почути і побачити фрагмент з 85-ліття історії морського пластування і його устрою. “Чорноморці” і “Чорноморські Хвилі” перевели цей змаг, а його координатором був Гарячка (Володимир Темницький, ЧМ). Показ світлин з морських таборів виготовив Зен (Зенко Стаків, ЧМ). Броштуру “100-ліття Пласти і 85-ліття Морського Пластування”, яка була роздана пластовому юнацтву, як також і дві великі афіші на ту ціль, виготовили Нелько (Нестор Колцьо, ЧМ) і Гарпун (Володимир

Пилищенко, ЧМ). Компас (Олег Колодій, ЧМ) підготував і висвітлював під час теренового змагу фільм про життя Шуха.

20 серпня 2011 р. Голова Крайової Пластової Старшини США, пл. сен. Петро Ставничий, ЛЧ, під час Морського Табору у Кемп Маріон, МА, вручив Грамоту Призnanня для 10 К. УПС і 25 К. УСП "Чорноморці" за довголітнє, взірцеву виховну працю з Пластовим Юнацтвом, а зокрема, за організацію, плянування й успішне проведення морських таборів для юнацтва, започаткованих у 1952 р. табором "Новий Крим" у Канаді. Ці табори служать прикладом Вашої відданості пластовій ідеї і духу та пластовій родині.

Пл. сен. Петро Ставничий, ЛЧ зачитує Грамоту Призnanня
для 10 К. і 25 К. "Чорноморці". 20 серпня 2011 р.

Морський Баль в Українському Культурному центрі,
Випшані, Нью-Джерсі, 26 листопада 2011 р.

“Чорноморці” та “Чорноморські Хвилі”
під час МПЗ на “Вовчій Тропі”, 6-13 серпня 2011 р.

Зимова Зустріч “Чорноморців” і “Чорноморських Хвиль” відбулася в Яремчі, Україна, 3-4 грудня 2011 р. на базі медичного інституту.

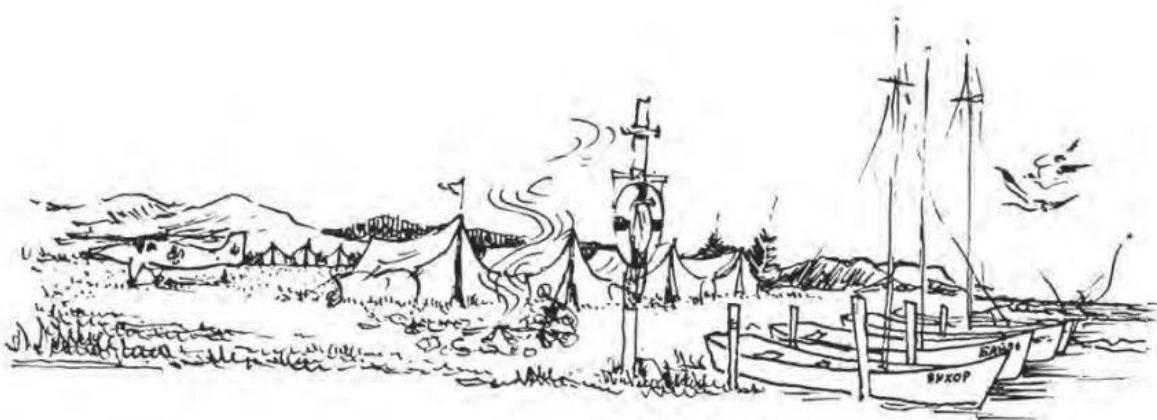
2012 рік - це століття Української Скавтської Організації Пласт. Ми щасливі дочекатися, що якраз цей ювілей святкували у вільній Україні. “Чорноморці” святкують своє 85-ліття, і Пласт може гордитися, що Морському Пластуванню також 85 років.

Ряди “Чорноморців” і “Чорноморських Хвиль” вложили багато праці для розвитку цієї ділянки пластової самовихованої програми для добра Пласти і України.

Сподіваємося, що пластова праця для морського пластування у новім столітті принесе належні успіхи.

“Чорноморці” та “Чорноморські Хвилі” під час МПЗ на “Вовчій Тропі”, 6-13 серпня 2011 р.

2.5.2 Історія 10-го куреня “Чорноморці” - Залога в Австралії

Залога Тихого Океану

Микола Добротвір, ЧМ і Марко Варцаба, ЧМ

Першим “Чорноморцем” на терені Австралії був пл. сен. Роман Олесницький (ч. 54), який прибув до міста Аделаїда, столиці штату Південна Австралія, серед перших імігрантів-пластунів (1949-1950 рр.), яким вдалося врятуватися від московської окупації України в час Другої світової війни. Тут він бере участь з іншими імігрантами-пластунами в створенні Пластової Станиці Аделаїда і веде там виховну працю з першими новаками і юнаками.

1958 р. - Залога “Чорноморців” була створена у червні 1958 р. у Мельборні, Вікторія. Засновниками залоги були: ст. пл. Микола Добротвір, Марко Варцаба та Ігор Стасишин.

1958-1963 рр. - Мельборн, Вікторія - головна активність в цей період була виховна діяльність із юнацтвом, особливо опікування юнацького гуртка “Тигри” в Саншайні ст. пл. М. Добротвіром та проведення юнацьких тaborів, включно із тaborами над морським побережжям, першим з яких був табір “Хортиця” у 1959 р. у Сомерс, Вікторія.

1963 р. - Юнацький гурток “Тигри” переходить до УСП та творить перший великий доплив до куреня УСП на терені Австралії у місті Мельборн. Курінь начисляє 32 члени та купує свій перший (18 м) моторний човен.

Зліва: М. Шевчик, Я. Андрухович, Р. Олесницький, д-р Е. Гурко, ЧМ (голова)

1965 р. - У червні 1965 р. ст. пл. М. Добротвір відвідав водний табір 25-го Куреня "Чорноморці" у США, де офіційно Мельборнська залога була прийнята до 25-го Морського Куреня УСП "Чорноморці". Присутні Нелько і Рекін.

1966 р. - Водний табір - озеро Джордж, Вікторія, 22 м вітрильник та 15 м моторний човен. Залога із 18 учасників. Капітан М. Добротвір.

Гурток "Тигри" переходить до УСП

1966-1974 рр. - Залога бере активну участь у виховній праці УПІО та УСП, особливо у станичних проводах, таборах та ЮПЗ.

Залога видала такі Пластові підручники:

- Записник впорядника - "Пластовий Біг" 1971/1972;
- Записник впорядника - "Пластові Проби" 1973.

1974 р. - старші пластуни Добротвір, Фурик, Поперечний, Венгринович та Василенко ("Чорноморці-нафтовики") з родинами переселяються до Лондону, Велика Британія, і там продовжують пластову діяльність.

1974-1976 рр. - члени куреня займаються пластовою виховною працею у станиці Мельборн. Ст. пл. Т. Буць бере участь у Чорноморському таборі у США.

1976 р. - Головна подія цього етапу - створення залоги "Чорноморців" в Аделаїді, Південна Австралія та вплив членів цієї залоги на працю у їхній станиці, за яку вони були нагороджені:

- пл. сен. Р. Олесницький - Св. Юрій у золоті і бронзі;
- пл. сен. П. Миронюк - Св. Юрій у бронзі та сріблі.

**Водний табір - озеро Джордж
та творять першу залогу "Чорноморців"**

1978 р. - Велика Чорноморська Рада надає офіційне членство в курені "Чорноморці" таким членам у Мельбурні: пл. сен. Марко Варцаба (ч. 134), пл. сен. Микола Добротвір (ч. 135), пл. сен. Юрій Венгльовський (ч. 136), пл. сен. Михайло Солтис (ч. 137), пл. сен. Володимир Пайда (ч. 138), пл. сен. Антін Буць (ч. 139), пл. сен. Петро Миронюк (ч. 140) і пл. сен. Василь Фурик (ч. 141).

**Другий ряд: Богдан Поперечний, Андрій Павук, Созонт
Бенгринович, Славко Когут, Любко Швайлик, Богдан Бриндзя;
спереду: Маріян Юхима, Тонік Буць, Марко Варцаба,
Андрій Олійник, Василь Вишньовський, Микола Добротвір**

Зліва направо: Богдан, Лука і Петро Миронюк, почесний консул України Козаченко, Юрко Федик, Богдан Воєвідка, Зенон Кіналь

1978-1984 рр. - Члени залог Мельборну і Аделаїди беруть активну участь у діяльності станиць і ведуть дальшу виховну діяльність з новацтвом і юнацтвом. У 1984 р. до 10-го куреня УПС "Чорноморці" прийнято дійсними членами таких кандидатів: пл. сен. Мар'ян Юхима (ч. 154), пл. сен. Вадим Добрянський (ч. 155), пл. сен. Роман Гаврилюк (ч. 156), пл. сен. Богуслав Когут (ч. 157), пл. сен. Ярема Полатайко (ч. 158), пл. сен. Микола Поварчук (ч. 159), пл. сен. Любомир Сліпецький (ч. 160) і пл. сен. Василь Вишньовський (ч. 161).

26 вересня 1980 р. - Зустріч пл. сен. М. Варцаби у Дітройті з членами залоги Озеро Ірі.

1984 р. - Повернення "Чорноморців-нафтовиків" з Лондону, Велика Британія, до Мельборну, Вікторія.

ЮМПЗ-2006-2007. Кристал Лейк, Аделаїда. Стоять: Лука Миронюк, Адріян Магаляс, Богдан Миронюк, Данило Магаляс, Зенон Кіналь, Юрко Федик, Юрко Радіон, Славко Когут, Андрій Павук, Павло Стефанів. Сидять: Наталя Павук, Ганя Оверзбі, Тереса Ляхович, Богдан Воєвідка (комендант), Ляриса Нойгебауер, Зіна Герчанівська

1984-1990 рр. - Працю члени куреня на цьому етапі зосередили на нижче описаному:

1985-1986 рр. - Перший крайовий з'їзд Пласти і СУМу. Члени куреня займають такі посади:
Добротвір - співкомандант зустрічі, Когут - співкомандант юнаків.

З'їзд охопив понад 750 учасників та був одиноким таким чисельним з'їздом української молоді на Австралійськім континенті.

Поодинокі члени куреня беруть активну участь в Пласті, управах українських громад, хорах, кооперативі "Дністер" і танцювальних колективах.

1990-2012 рр. - Продовження членами куреня пластової та громадської праці.

Пластова праця:

члени фінансової комісії Пластової площи "Сокіл" у Мельборні.

члени Таборових Булав, члени станичних і КПС-проводів - Федик, Когут, Воєвідка.

Громадська праця:

Директори (Поварчук і Воєвідка) Української Кооперативи "Дністер" у Мельборні.

Головний хореограф танцювального ансамблю "Байда Козаки" - Василенко.

Члени церковних та громадських управ.

Члени управ громади в Мельборні та Аделаїді.

Редактор філятелічних журналів у США та Австралії - Ю. Федик.

3-й ряд: Микола Добротвір, Тонік Буць, Данило Магаляс, Микола Буць, Гриць Радіон, Юрко Федик, Богдан Миронюк, Юрко Радіон;

2-й ряд: Орко Миронюк, Славко Когут, Адріян Миронюк, Марко Варцаба, Павло Стефанів, Богдан Воєвідка; 1-й ряд: Данка Федишин, Тереса Ляхович, Зіна Герчанівська, Марія Попович, Ганя Оверзбі, Ляриса Нойгебауер, Наталка Когут

2002 р. - Три члени 25-го Куреня "Чорноморці" в Мельборні беруть участь у ЮМПЗ в Україні й подають свої кандидатури до 10-го Куреня "Чорноморці".

На Чорноморськім балю, 2003 р.

2003 р. - Ті члени є офіційно прийняті до 10-го Куреня "Чорноморці": Симон Верещака (ч. 190), Юрко Радіон (ч. 191) і Павло Стефанів (ч. 192).

2003 р. - Урочисте святкування 75-ліття "Чорноморців" - Пластова забава у Народнім домі в Мельборні, організована 25-им та 10-им куренями.

Відвідини Головним Булавним УПС Австралії.

2-й ряд: Юрко Радіон, Богдан Миронюк, Володя Пайда,
Гриць Радіон, Юрко Федик, Адріян Магаляс, Ярема Полатайко,
Вадим Добрянський, Павло Стефанів; 1-й ряд: Славко Когут,
Марко Варцаба, "Каз" (Головний Булавний УПС),
Микола Добротвір, Тереса Ляхович

2003-2007 рр. - Продовження пластової та громадської праці як у 1990-2002 рр.

2008 - пл. сен. Микола Добротвір (Мико) перебирає організацію успішних будівель і ремонтів пафіяльної школи, нового садочка і музею при Католицькій Катедрі ім. св. Петра і Павла в Мельборні.

2009, 27 червня - прийнято в дійсні члени 10-го Куреня: з Аделаїди - Юрій Федик (Гадюка), ч. 208; Богдан Воєвідка (Ня-Ню), ч. 209.

Мельборн. У Катедрі св. Петра і Павла Апель з нагоди відновлення Пластової Присяги

Канберра (столиця Австралії): ЮМПЗ з нагоди святкування 100-ліття Пласту

2011 р., 24 червня - стерновий пл. сен. Марко Варцаба (Мацьо) бере участь в Чорноморській Зустрічі на "Вовчій Тропі" в США.

2012 - Славко Когут, бувший член Ради КПС - обраний головою УПС при КПС та успішно видає "Альманах Пласти Австралії" із редакційною колегією КПС.

Грудень 2011 - серпень 2012 р. - Члени 10-го, 25-го та 40-го Куренів беруть участь в ЮМПЗ з нагоди святкування 100-ліття Пласти, в Мельборні, Канберрі (столиця Австралії) та в Україні.

Україна, "Сокіл". Карпати. Австралійська група пластунів.
"Чорноморці" Микола Поварчук і Микола Добротвір - праворуч

2.5.3 Нарис історії відновлення Чорноморських куренів в Україні

**Одіссеї, ЧМ
Початки**

Першим “Чорноморцем” в історії відновленого Пласти в Україні став пл. сен. Олесь Криськів (Лісовий Сокіл, ч. 168). Він був хрещений 23 червня 1990 р. на “Новому Соколі”, а пластову Присягу складав перед головою ГПБ, Йонтеком, ЧМ, у присутності Яра Гладкого, Оріона, ЧМ. Наступні роки Олесь активно розбудовує Пласт у Львові та в Україні, закладає основи морського пластування та Куреня на рідних землях.

**ВКПМП, 1992 р.
Капітани Лісовий Сокіл і Нелько**

Рік по тому ст. пл. Мирон Гуменецький, який був учасником першого пластового табору ще у 1989 році, стає членом 25-го куреня УСП “Чорноморці”. Його запальна козацька вдача приваблює до ідеї морського пластиування старше юнацтво з підготівного куреня ім. князя Лева. Ці юнаки згодом стають основою морського Пласту та у майбутньому дійсними членами куреня “Чорноморці”.

Завершився початковий етап тим, що у 1992 р. Нелько, Компас, Звір, Ксеня Колцьо та Наталка Бендюк провели в “Артеку” над Чорним морем Вишкільний Курс Провідників Морського Пластиування (ВКПМП). Небагато учасників того вишколу затрималося в Пласті, а в морському пластиуванні і поготів. Але цього було досить, щоб закласти основу і надати системний характер морському пластиуванню в Україні.

Становлення

25-ий курінь УСП, 16-ий курінь УСП

З 1992 р. починається історія творення залоги 25-го куреня УСП “Чорноморці”. Тоді на околиці Львова, в селищі Бірки, будувалася перша козацька чайка “Пресвята Покрова”. Активну участь у цьому брав ст. пл. Мирон Гуменецький (Гума) зі своїм гуртком “Леві”, підготівного куреня УПЮ “ім. князя Лева”. Більшою морською акцією, в якій гурток “Леві” брав участь у повному складі (Руслан Палажій, Назар Будзановський, Володимир Юристовський, Андрій Вархола, Ігор Трегуб, Степан Дзенджура), був Перший водний табір станиці Львів “Мокрота”, на озері в околицях с. Оселя, що на Львівщині. Організували табір Мирон Гуменецький, Лесик Мамонтов та Марко Чуквінський, котрий, власне, отримав від ВКПМП-92 запал до пластиування. Табір був чимсь новим і захоплюючим для тодішнього пластового юнацтва Львівщини, і наслідки не забарілися. Далі акції відбувалися одна за одною - курінні, станичні, крайові водні тaborи та мандрівки.

Відзначення річниці загибелі Шуха -
акція “Молодь пам’ятає Шухевича”.
Ст. пл. Андрій Шупер, пл. скоб-гребець
Ярослав Джала, ст. пл. Святослав Осадця

На літо 1995 року назбиралася значна кількість юнацтва та старшого пластунства, зацікавленого в морському пластиуванні. Спільними зусиллями був проведений ВКПМП на озері Світязь, що на Волині (капітан пл. сен. Олег Колодій, Компас, ЧМ, перший асистент ст. пл. Марко Чуквінський). От тоді, в ніч на Купала, була створена перша в новітній історії Пласти України залога 25-го куреня “Чорноморці” та 16-го куреня “Чорноморські Хвилі”. Названо залогу “Львів-Україна”. Засновниками були: Марко Чуквінський, Володимир Раковський, Ігор Трегуб, Руслан Палажій, Іван Мариняк, Оля Міліянчук. Першим стерновим був обраний Марко Чуквінський. У 1997 році він, першим з України, стає повним членом 25-го куреня. До залоги в різні періоди входили пластуни з Рівного, Острога, Ужгорода, Івано-Франківська.

ЮМПЗ-2002, Україна

На перших порах залога була спільною для хлопців та дівчат. Через три роки дівчата знайшли сили відокремитись у залогу 16-го куреня “Чорноморські Хвилі”. Їй надали назву “Залога озера Синевир”. Приблизно в цей час визріла і назва залоги 25-го куреня - “Білі Води”. До назви йшли досить довго. “Білі Води” для морців України є близькими по духу і настроях, оскільки багато мандрівок, таборів та вишколів проводяться на гірських ріках Карпат навесні, коли вони, власне, і виглядають, як біла вода - бурхливі, голосні й швидкі.

10-ий курінь УПС

Формально “Залога Чорного моря” 10-го куреня УПС була створена також влітку 1995 р. Крім Олеся Криськіва (призначений наказовим стерновим) та Євгена Стасюка (Джміль, ч. 172), до неї приписано пл. сен. Ярослава Гавриха (ч. 130) з Великої Британії.

Ширшу діяльність залоги розпочала у 1997 році, коли до неї увійшли пл. сен. Юрко Ващук (Котик, ч. 173) та пл. сен. Володимир Раковський (Рак, ч. 174). Тому можна вважати, що “Залогу Чорного моря” засновано у серпні 1997 року на “Соколі”. З переходом до УПС прийшли в залогу: Марко Чуквінський, (Одіссей, ч. 182), Михайло Ревуцький (Місько, ч. 187), Мирон Гуменецький (Гума, ч. 193), Богдан Іваницький (Чугайстер, ч. 194), Микола Гнатів (Когут, ч. 204). Стерновими в різний час були: Лісовий Сокіл, Рак, Одіссей.

Діяльність залоги спрямовано на пропагування морського пластиування, українських морських традицій, проведення чорноморських таборів та акцій. У різні роки члени залоги займали провідні пости в станицях, округах, краю, в Головному Пластовому Проводі. Не меншою активністю характеризується і їхня громадська діяльність:

- Лісовий Сокіл, Джміль, Чугайстер були депутатами різних рівнів, керували державними органами та установами;

- Рак отримав вагомі здобутки на освітній ниві та у спортивних організаціях;
- Гума присвятився популяризації ідеї українського козацтва - будував перші в Україні чайки "Пресвята Покрова" та "Спас", здійснив ними низку видатних походів;
- Одіссеї з Гуком заснували перший громадський яхт-клуб у Львові...

Важливі дати "Чорноморських Хвиль" в Україні

7 липня 1995 р. - хрещення перших "Хвиль" в Україні: Олі Міліянчук (ступінь "Чорноморська Хвиля"), Любці Яскал (ступінь "Хвильки").

23 листопада 1998 р. - створена залога "Озеро Синевир" (Оля Чуквінська, Марта Міліянчук, Наталка Міліянчук, Ілона Тижбір, Ірина Бик).

7 листопада 2000 р. - частина членок залоги "Озеро Синевир" куреня "Чорноморські Хвилі" утворюють залогу "Дев'ятий Вал".

Серпень 2001 р. - вперше капітаном ВКПМП була "Чорноморська Хвиля" - ст. пл. Оля Чуквінська, ЧХ.

Лютий 2004 р. - вперше проведено "Морський Баль" у Львові. Організатори - ст. пл. вірл. Марічка Шупер, ст. пл. гетьм. вірл. Анна Скоропад.

Вересень 2006 р. - члени залоги "Дев'ятий Вал" повертаються до залоги "Озеро Синевир".

Серпень 2008 р. - Вперше капітаном Крайового морського табору була "Чорноморська Хвиля" - ст. пл. Маріанна Бобко, ЧХ.

Липень 2010 р. - вперше Головою крайової Морської Ради обрано "Чорноморську Хвилю" - ст. пл. Юлю Полюгу, ЧХ.

Стернові УСП "Чорноморців" (Залоги "Львів - Україна" та "Білі Води"):

1995 - залога "Львів-Україна" - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ.

1996 - залога "Львів-Україна" - ст. пл. Іван Мариняк, ЧМ.

1997 - залога "Львів-Україна" - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ.

1998 - залога "Львів-Україна" - ст. пл. Ігор Трегуб, ЧМ.

1999 - 2000- залога "Білі Води" - ст. пл. Руслан Палажій.

2000 - 2002 - залога "Білі Води" - ст. пл. Андрій Шупер.

2002 - 2004- залога "Білі Води" - ст.пл. Богдан Гринько.

2004 - 2005 - залога "Білі Води" - ст. пл. Святослав Осадця.

2005 - 2007 - залога "Білі Води" - ст. пл. Данило Полюга.

2007 - 2009- залога "Білі Води" - ст. пл. Олег Осадця.

2009 - 2011- залога "Білі Води" - ст. пл. Тарас Гаврилишин.

2011 - залога "Білі води" - ст. пл. Роман Балук.

Стернові УПС "Чорноморців" (залога "Чорне море"):

2002 - 2003 - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ.

2003 - 2005 - пл. сен. Марко Чуквінський, ЧМ.

2006 - 2008 - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ.

2008 - пл. сен. Мирон Гуменецький, ЧМ.

Морська Рада України

Ріст членства Чорноморських залог, потреба координування роботи та представлення морського пластиування назовні викликали необхідність створення Морської Ради в Україні, що і було зроблено у 2001 році. Морська Рада формується з представників кожної залоги, голови та, за потреби, окремих діловодів. Очолювали Морську Раду напереміну: Лісовий Сокіл, Одіссеї, Рак, Гук. Якийсь час при Морській Раді працював референт розвитку морського пластиування. Але через брак необхідних коштів, а головно, через відсутність відповідальної особи з необхідними діловими якостями та вільним часом цей пост занехаяно. Уже кілька років при Морській Раді успішно діє Технічна Комісія, що має за завдання розв'язувати

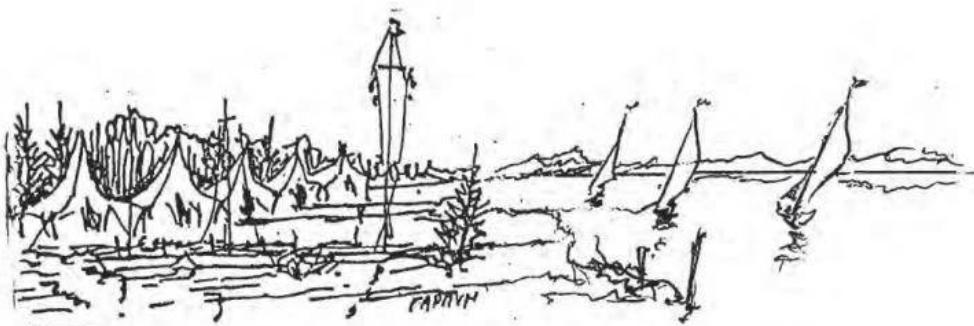
питання матеріального і технічного забезпечення потреб морського пластиування. Наприклад, де та яке майно чи виряд придбати, що та яким чином виготовити, збереження майна, транспортні питання. Голова Техкомісії є членом Морської Ради. Усі роки з цим знаменито справляється Гук.

Діяльність

Спільною метою “Чорноморців” все є і буде плекання морського пластиування як дієвого засобу виховання юнацтва. Засобами для цього є всілякі акції, пов’язані морською тематикою. Ще в часі становлення було вироблено низку акцій, які з роками стали традиційними. Це - морські табори (станичні, окружні, крайові), водні мандрівні табори, водні ділянки на Святах Весни станиць та округ, День Українського Моря, День пам’яті Шухевича, свято Миколая для дітей-сиріт, організація свята на Івана Купала та багато іншого. Але особливою і характерною темою морців України стали сплави бурхливими ріками на катамаранах та каяках. Завдячуємо розвитку цього виду морського пластиування, перш за все, Олесю Криськіву. Він, давній спортсмен-водник, зумів заразити молоде покоління чудовим відчуттям змагу з норовливим гірським потоком. Олесь був ініціатором і організатором перших таборів на Черемоші, що стали згодом візитною карткою “Чорноморців” в Україні, ба більше: започаткував школу інструкторського підготовлення водних інструкторів. Адже морське пластиування - спеціалізаційне, і без постійного технічного вдосконалення тут не обйтись. “Чорноморці” - перші в Пласті здобувають посвідки державного взірця про відповідний туристичний, спортивний та інструкторський досвід у різних ділянках: веслування на гірській ріці, вітрильництво, підводне плавання, водне мандрівництво і навіть лещатарство.

Окремо від виховних пластових акцій треба відзначити представлення куреня та Пласти на змаганнях та чемпіонатах різного рівня як в Україні, так і за кордоном. Вихованці куреня здобули звання майстрів та кандидатів в майстри спорту, різні інші спортивні, суддівські та інструкторські звання. А в часи занепаду водного туризму (1990-2000 рр.) були опорою та най масовішою структурною одиницею цього виду спорту, за що і відзначенні грамотами та пам’ятними знаками. При цьому всі виступи супроводжувалися пропагандою української морської традиції серед загально російськомовного середовища водників.

У різні роки чисельність чорноморських куренів в Україні була різною, хоча переважна більшість членства завжди належала до станиці Львів. Це і не дивно. Львів - найбільша станиця не тільки в Україні, але й у світі. Хоча традицією є проводити морські табори та вишколи кожен раз в іншому куточку нашої держави, стало осередки морського пластиування на сході чи півдні не виникли. Щороку зростає число охочих складати морську пробу на ступінь скоба/вірлиці гребця, збільшується кількість морських пластунів, географія та різноманітність морських акцій. А це і є запорукою подальшого розвитку куреня на рідних землях.

2.5.4 Хроніка морських акцій, організованих та проведених куренями “Чорноморці” та “Чорноморські Хвилі” в Україні (з часу відродження Пласти)

Дата	Акція
Травень 1990	1-й водний табір відновленого Пласти на р. Чорний Черемош. Капітан - пл. сен. Олесь Криськів.
Липень 1990	Пл. сен. Олесь Криськів, першим в історії відновленого Пласти України, став членом 10-го куреня УПС “Чорноморці” ім. св. Миколая (оселя “Вовча Тропа”, США).
Серпень 1990	Пл. сен. Євген Стасюк організовує водну мандрівку гуртка “Щуки” - р. Дністер від Галича до Заліщик.
Травень 1991	Водний табір на р. Чорний Черемош. Капітан - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ.
Липень 1991	Старші пластуни: Мирон Гуменецький, Андрій Кохман, Володимир Хомин організовують старше юнацтво на допомогу козацькому товариству “Кіш” у будівництві чайки “Пресвята Покрова”. З цього часу історія чайки нерозривно пов’язується з “Чорноморцями”.
Серпень 1991	Водна мандрівка рр. Чорний Черемош - Черемош - Прут від Ільців на Верховині до Чернівців на Буковині. Капітан - ст. пл. Мирон Гуменецький.
Серпень 1991	Водна мандрівка гуртка “Щуки” - р. Дністер: від Миколаєва до Галича. Капітан - пл. сен. Євген Стасюк.
Липень 1992	Вишкільний Курс Провідників Морського Пластування (ВКПМП) “Артек”, Крим. Капітан - пл. сен. Нестор Колцьо, ЧМ.
Липень 1992	Чайка “Пресвята Покрова” під вітрилом і на веслах виходить з Києва у похід Дніпром, Чорним морем і далі - до Туреччини, Греції, Італії, Монако, Франції. Така подія є першою в історії України. Членами залоги є старші пластуни: Мирон Гуменецький, Андрій Кохман, Володимир Хомин.
Жовтень 1992	Відзначення свята Покрови масовим сходженням на г. Лопата (Сколівські Бескиди), де у серпні 1944 р. відбувся переможний бій УПА з німецькими та угорськими військами. Організатори - Марко Чуквінський, Володимир Раковський.
Червень 1993	Мандрівка для юнацтва ст. Львів на г. Маківка з нагоди

Зелених свят (Сколівські Бескиди).

- Липень 1993 1-й Водний табір станиці Львів "Мокрота" - водосховище біля с. Оселя на Яворівщині. Капітан - ст. пл. Мирон Гуменецький, 1-ий асистент - ст. пл. прих. Марко Чуквінський.
- Липень 1993 1-й Крайовий Морський Табір "Повернення моря", - бухта Піщана, військово-морський інститут ім. Нахімова, Севастопіль, Крим. Капітан - ст. пл. прих. Марко Чуквінський, 1-ий асистент - ст. пл. Юрко Микитка, капелян - ст. пл. прих. о. Іван Пециох.
- Липень 1993 Головою оргкомітету першої ЮМПЗ в Україні є пл. сен. Євген Стасюк, ЧМ.
- Серпень 1993 "Чорноморці", на чолі зі ст. пл. Мироном Гуменецьким, входять до постійного складу залоги козацької чайки "Пресвята Покрова". У наступні роки чайка здійснює походи до Англії, Еспанії, Бельгії, Голляндії, відвідує практично всі порти Франції. В історії України аналогів походу немає.
- Жовтень 1993 На відзначення свята Покрови масове сходження представників УСС, СУМу та Пласти на г. Лопата (Сколівські Бескиди). Організатори - Володимир Раковський, ст. пл. Марко Чуквінський.
- Листопад 1993 Мандрівка на г. Парашка (Сколівські Бескиди). Організатори - пл. розв. Руслан Палажій, пл. розв. Ігор Трегуб.
- Грудень 1993 19 грудня у Моршині ст. пл. прих. о. Іван Пециох освятив прапор Української Військової Фльоти, виготовлений ст. пл. Лесиком Мамонтовим. Провадив акцію ст. пл. Марко Чуквінський.
- Січень 1994 Зимова мандрівка на г. Парашка (Сколівські Бескиди).
- Квітень 1994 На Погулянці проводиться Свято моря з різноманітною програмою: виступи, конкурси, забави, дискотека. Цим започатковується щорічне відзначення Дня Українського Моря у ст. Львів. Організатор - ст. пл. Марко Чуквінський.
- Травень 1994 Вишкіл Практичного Пластування (водний) - р. Чорний Черемош. Капітан - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ, 1-ий асистент - ст. пл. Марко Чуквінський.
- Червень 1994 Водна мандрівка - р. Дністер: від Миколаєва до Галича. Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, 1-ий асистент - Володимир Раковський.
- Липень 1994 Міжнародний польсько-французько-український сплав - р. Дністер: від Журавна до Галича. Капітан - пл. сен. Євген Стасюк, ЧМ, 1-ий асистент - ст. пл. Мирон Гуменецький.

Серпень 1994	2-й Крайовий Водний Табір “То мое море”, - водосховище біля с. Оселя на Яворівщині. Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, 1-ий асистент - ст. пл. Володимир Федорчук, ст. пл. Ігор Трегуб.
Вересень 1994	Крайова водна мандрівка р. Дністер: від Миколаєва до Галича. Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, 1-ий асистент - ст. пл. Олег Западнюк.
Вересень 1994	З метою поширення ідей Пласти та морського пластиування поїздка в Керч (Озівське море). Організатор - ст. пл. Оля Міліянчук.
Жовтень 1994	Відзначення свята Покрови масовим сходженням представників СУМу та Пласти на г. Лопата (Сколівські Бескиди). Організатори - Володимир Раковський, ст. пл. Марко Чуквінський.
Лютій 1995	Члени куреня ст. пл. Марко Чуквінський і Оля Міліянчук забезпечують інструкторську ділянку першого лещатарського табору станиці Ужгород з назвою “Алярм!” (с. Ставне, Закарпаття).
Травень 1995	Під час станичного Свята Весни у Полянах, коло Львова, “Чорноморці” організовують морську ділянку. З того часу водна точка програми та забезпечення охорони стає для “Чорноморців” традицією.
Травень 1995	Вишкільний Курс Провідників Морського Пластиування (ВКПМП) “Водна Школа” - р. Чорний Черемош, с. Ільці на Верховині. Капітан - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ, 1-ий асистент - ст. пл. Марко Чуквінський.
Червень 1995	1-й етап Вишкільного Курсу Провідників Морського Пластиування (ВКПМП) “Водна Школа” (практичний етап) - сплав р. Дністер: від Галича до Заліщик. Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, 1-ий асистент - Володимир Раковський.
Липень 1995	2-й етап Вишкільного Курсу Провідників Морського Пластиування (ВКПМП) - озеро Світязь на Волині. Капітан - пл. сен. Олег Колодій, ЧМ, 1-ий асистент - ст. пл. Марко Чуквінський.
Липень 1995	У ніч на Купала (7 липня) на озері Світязь створено спільну залогу ЧМ-ЧХ під робочою назвою “Львів” (Україна). Стерновий - ст. пл. Марко Чуквінський.
Серпень 1995	Представлення України на 18 Всесвітньому Джемборі (Дронтен, Голландія). Організатори делегації України пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ, ст. пл. Оля Міліянчук.
Вересень 1995	Стараннями пл. сен. Євгена Стасюка, ЧМ та пл. сен. Олеся Криськіва в морській домівці на вул. Погулянка (у Львові) почала

	діяти “Вітрильна школа”, що дала початок “Львівського міського яхт-клубу”. Керував школою яхтовий капітан Валерій Шмідт. Школа діяла до 1998 р.
Жовтень 1995	На відзначення свята Покрови масове сходження пластунів ст. Львів на г. Лопата (Сколівські Бескиди). Організатори - Володимир Раковський, ст. пл. Марко Чуквінський.
Листопад 1995	У рамках IV КПЗ “Чорноморці” влаштовують морську виставку і беруть на себе організацію з’їзду. Організатор - ст. пл. Марко Чуквінський.
Грудень 1995	Організація свята св. Миколая для новаків станиці Львів. Організатори - ст. пл. Марко Чуквінський, Наталка та Марта Міліянчук.
Березень 1996	Лещатарський табір “На ясні зорі, тихі льоди” - Славсько, Сколівські Бескиди. Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, 1-ий асистент - ст. пл. Руслан Палажій.
Травень 1996	Вишкіл Практичного Пластиування (водний) - пр. Чорний Черемош, Черемош. Сплав від с. Дземброня до с. Кути. Капітан - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ, пл. сен. Євген Стасюк, ЧМ, 1-ий асистент - ст. пл. Марко Чуквінський.
Травень 1996	Участь у Міжнародному туристичному рейді “Бескиди-96”, що проходив на території Польщі і Словаччини. Перемога у змаганнях з плавання. Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський.
Червень 1996	Відкриття вітрильного сезону на озері Задорожнє біля Миколаєва. “Чорноморці” під проводом яхтового капітана Валерія Шмідта започатковують постійно діючий осередок вітрильництва на Львівщині.
Червень 1996	Пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ представляє український Пласт на зустрічі лідерів морських скавтських організацій Європи (Осло, Норвегія).
Червень 1996	Водна мандрівка р. Дністер: від Миколаєва до Галича. Капітан - ст. пл. Володимир Раковський, 1-ий асистент - пл. розв. Іван Мариняк.
Липень 1996	Літня зустріч на озері Задорожнє та відвідання табору “Гайда до Пластву!” на “Соколі”. Виконуючий обов’язки стернового - пл. розв. Іван Мариняк.
Серпень 1996	Мандрівний табір Україною з представниками молодіжних організацій м. Келінгтавзен (Німеччина): Львів - Страдч - Янів - Бубнища - Сокіл - Манява - Яремче - Ворохта - Івано-Франківськ - Галич - Львів. Капітан - ст. пл. Володимир Раковський.
Серпень 1996	Забезпечення водної (керманич - ст. пл. Марко Чуквінський) та спортивної (керманич - пл. сен. Володимир Раковський) ділянок 1-го Українського Джемборі, с. Невицьке, Закарпаття.

Серпень 1996	Сходження на г. Говерлю, присвячене річниці незалежності України. Керівник - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ.
Жовтень 1996	На відзначення свята Покрови сходження пластунів станиці Львів на г. Лопата (Сколівські Бескиди). Організатор - ст. пл. Марко Чуквінський.
Лютий 1997	З метою поширення ідей Пласти та морського пластиування "Чорноморці" організовують поїздку до м. Маріуполя (Озівське море).
Квітень 1997	Самотня мандрівка ріками Чорний Черемош і Черемош: від с. Ільці, на Верховині, до с. Вижниця, на Буковині, старших пластунів Марка Чуквінського та Тараса Тимчишина.
Квітень 1997	Проведення Дня Моря для станиці Львів у домівці на Погулянці. Організатор - ст. пл. Марко Чуквінський.
Травень 1997	Дошкіл інструкторів з техніки водного туризму, р. Прут, околиці м. Яремче. Серед учасників представники "Об'єднання білоруських скавтів". Капітан - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ, 1-ий асистент - ст. пл. Марко Чуквінський.
Травень 1997	Вишкіл Практичного Пластиування (водний) - р. Чорний Черемош. Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, 1-ий асистент - ст. пл. Ігор Трегуб.
Липень 1997	"Чорноморці" беруть участь у підготовленні та проведенні ЮМПЗ в Україні.
Липень 1997	Оформлення кімнати Яра Гладкого на "Соколі". Стерновим обрано ст. пл. Ігоря Трегуба.
Липень 1997	Мандрівка р. Штор та на Північне море - під час табору у м. Келінгтавзен (Німеччина), що проводився спільно з представниками місцевих молодіжних організацій. Капітан - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ.
Серпень 1997	Водна мандрівка Львівської станиці р. Дністер: від Самбора до Галича. Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб, 1-ий асистент - пл. розв. Іван Мариняк.
Серпень 1997	1-й Крайовий Мандрівний Морський Табір - р. Дністер: з Галича до Заліщик. Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб, 1-ий асистент - пл. розв. Іван Мариняк.
Вересень 1997	Відеоролик про "Чорноморців" на Черемоші "ЧМ in action" здобуває приз на міжнародному конкурсі молодіжних короткометражних фільмів "SMOFI" у Krakowі (Польща). Реалізація - ст. пл. Оля Чуквінська, ЧХ.
Жовтень 1997	На відзначення свята Покрови мандрівка пластунів станиці Львів на г. Лопата (Сколівські Бескиди). Організатори - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ, ст. пл. Тарас Тимчишин.

Листопад 1997	Вишкіл впорядників УПЮ у Маріуполі (Озівське море). Командант - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ, інструктори - ст. пл. Оля Чуквінська, ЧХ, ст. пл. Аркадій Сльоза.
Квітень 1998	Семінар інструкторів середньої інструкторської підготовки з техніки водного туризму, участь у відкритій Першості України з техніки водного туризму "Інтерраллі Прут-98", околиці м. Яремче (3 місце у слаломі). Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб.
Травень 1998	Свято моря станиці Львів. Організатори - ст. пл. Руслан Палажій, ст. пл. Ігор Трегуб.
Травень 1998	Участь у водному раллі "Кубок Черемошу-98". Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб.
Травень 1998	Вишкіл Практичного Пластиування (водний) - р. Чорний Черемош. Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ, 1-ий асистент - ст. пл. Ігор Трегуб.
Червень 1998	Участь у Міжнародному туристичному рейді "Словачський Рай - Татри-98" на території Польщі і Словаччини. Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб (здобули 1-е місце).
Липень 1998	Забезпечення водної ділянки Крайового юнацького табору Пласти в Польщі "Мазурська Чайка", озеро Войново, Мазури. Старші пластуни: Мирон Гуменецький, Марко і Оля Чуквінські, ЧМ, ЧХ.
Липень 1998	Літня зустріч на водосховищі біля с. Оселя на Яворівщині. Стерновим обрано ст. пл. Ігоря Трегуба.
Серпень 1998	Забезпечення водної та пластової програми скавтського збору - Каркінітська затока, мис Картказак, біля м. Краснопerekопська, Крим. Старші пластуни Ігор Трегуб, Тарас Тимчишин.
Серпень 1998	3-й Крайовий морський табір "Під вітрилами", озеро Біле, Волинь. Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ, 1-ий асистент - ст. пл. Ігор Трегуб.
Серпень 1998	Ст. пл. Мирон Гуменецький стає капітаном козацької чайки "Пресвята Покрова". Чайка потребує поважного ремонту, не має залоги, не має коштів, не має майбутнього.
Вересень 1998	Залога "Чорноморців" організовує міську вітрильну регату до Дня Львова на озерах Глинна Наварія.
Листопад 1998	"Чорноморці" організовують відзначення 80-ї річниці Листопадового збриву станиці Львів. Відповідальні: ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ, пл. розв. Ігор Карабін.
Листопад 1998	Мандрівка на хребет Полонина Боржава (Карпати).
Лютий 1999	Члени куреня - старші пластуни Марко і Оля Чуквінські, Ігор Трегуб, Руслан Палажій, Ігор Карабін, Андрій Шупер забезпечують інструкторську ділянку лещатарського табору

	станиці Ужгород; с. Верхній Студений, Закарпаття.
Квітень 1999	Організація і участь в Олімпіяді України з неолімпійських видів спорту. Команда катамарану четвірки здобула друге місце. У часі змагань “Чорноморці” відбувають семінар середнього інструкторського підготовлення туристів-водників. Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ.
Травень 1999	Вишкільний Курс Провідників Морського Пластування (ВКПМП) ч. 3 (перший етап), р. Черний Черемош біля с. Дземброня. Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ, скіпер - ст. пл. Оля Чуквінська, ЧХ.
Травень 1999	Вишкіл Практичного Пластування (водний) - р. Черний Черемош. Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб, 1-ий асистент - ст. пл. Ігор Карабін.
Травень 1999	Участь у Міжнародному туристичному рейді “Бескид Сондецький - Чергув” на території Польщі і Словаччини. Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб (здобули 2 місце).
Липень 1999	Вишкільний Курс Провідників Морського Пластування (ВКПМП) ч. 3 (другий етап), селище Мирне біля Євпаторії, Крим. Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб, 1-ий асистент - ст. пл. Тарас Тимчишин, скіпер - ст. пл. вірл. гр. Наталка Міліянчук.
Липень 1999	Під час літньої зустрічі залога 25-го куреня УСП “Чорноморці” “Львів” (Україна) обирає назву “Білі Води”. Стерновим обрано ст. пл. Руслана Палажія.
Серпень 1999	Забезпечення водної ділянки Міжкрайового старшопластунського водного мандрівного табору на Мазурських озерах (Польща). Капітан - пл. сен. Марко Скірка, 1-ий асистент - ст. пл. Руслан Палажій.
Серпень 1999	Ст. пл. Мирон Гуменецький збирає з “Чорноморців” нову залогу на чайку “Пресвята Покрова”. Роблять ґрунтовний ремонт і перебудову човна.
Квітень 2000	Сплави по річках Опір і Свіча.
Травень 2000	Участь у чемпіонаті України “Кубок Черемошу-2000” (друге командне місце).
Травень 2000	Вишкіл Практичного Пластування (водний) - р. Черний Черемош, с. Дzembronя. Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб, 1-ий асистент - ст. пл. Руслан Палажій.
Травень 2000	Старші пластуни Руслан Палажій, Мар'яна Дмитрах, Ігор Трегуб представили Пласт на закладанні пам'ятника Іванові Підкові в Каневі.
Червень 2000	Участь у Міжнародному туристичному рейді “Татри-2000” на території Польщі і Чехії. Капітан - ст. пл. Ігор Карабін (2 місце).

Липень 2000	Чайка “Пресвята Покрова” здійснює похід вздовж Атлантичного побережжя довжиною у 2000 м. Початок роботи над проєктом перетину Атлантики. Капітан - ст. пл. Мирон Гуменецький, ЧМ.
Липень 2000	Літня зустріч відбувається на Погулянці та на водосховищі біля с. Зашків. Стерновим обрано ст. пл. Андрія Шупера.
Липень 2000	Комерційний сплав Дністром з метою пластового заробітку.
Серпень 2000	4-й Крайовий Морський Табір ім. Романа Шухевича, оз. Світязь, с. Гріда, на Волині. Капітан - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ, 1-ий асистент - ст. пл. Андрій Шупер.
Серпень 2000	Вишкільний Курс Провідників Морського Пластування (ВКПМП), оз. Світязь на Волині. Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ, скіпер - ст. пл. Оля Чуквінська, ЧХ.
Серпень 2000	“Чорноморці” провадять підтабір на Днях Пласти в Києві. Капітан - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ.
Вересень 2000	ВКПМП (річковий етап) р. Дністер від Галича до Заліщик. Капітан - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ, 1-ий асистент - ст. пл. вірл. гр. Наталка Снурнікова.
Вересень 2000	Інтелектуальний змаг для юнацтва станиці Львів. Організатори - ст. пл. Оля Чуквінська, ЧХ, ст. пл. гетьм. вірл. Анна Скоропад.
Листопад 2000	Товариська зустріч на “Соколі”. Прийняли проєкт статуту та відзнаку залоги “Білі Води”.
Листопад 2000	Частина членок залоги “Озеро Синевир” куреня “Чорноморські Хвилі” утворюють залогу “Дев’ятий Вал”.
Грудень 2000	Свято Миколая для дітей-сиріт Сколівського інтернату. Керівник - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ.
Лютий 2001	Лещатарський вишкіл залоги “Білі Води” на “Грабовці”.
Березень 2001	Естафета, присвячена пам’яті генерал-хорунжого Тараса Чупринки(Романа Шухевича, ЧМ). Керівник - ст. пл. Андрій Шупер.
Квітень 2001	Сплави річками Свіча і Мізунка.
Травень 2001	Участь у чемпіонаті України “Кубок Черемошу-2001”.
Червень 2001	Серія комерційних сплавів Дністром з метою пластового заробітку. Капітан - ст. пл. Віталій Душенько.
Липень 2001	Літня зустріч на р. Стир (біля Берестечка). Стерновим залоги “Білі Води” обрано ст. пл. Ігоря Трегуба. Створення Морської Ради в Україні (голова - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ, референт розвитку морського пластування - ст. пл. Роман Тарасович).

Липень 2001	Сплав р. Дністер: від Галича до Заліщик. Капітан - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ.
Липень 2001	Капітан чайки "Пресвята Покрова" ст. пл. Мирон Гуменецький, ЧМ, приводить човна з Франції до Одеси.
Серпень 2001	5-й Крайовий Морський Табір "На Дніпрі", острів Великий, що на Дніпрі біля Києва. Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб, 1-ий асистент - ст. пл. Святослав Осадця, скіпер - ст. пл. вірл. гр. Наталка Снурнікова.
Серпень 2001	Чорноморський рейс "Агой, Україно!". Капітан - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ, 1-ий асистент - ст. пл. Роман Тарасович.
Серпень 2001	У церкві святого Миколая на Аскольдовій могилі в Києві урочисто освячено прапор 25-го куреня "Чорноморці" (куреня "Чорноморці" в Україні). Хресна - ст. пл. Оля Чуквінська, ЧХ, хресний - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ. Хорунжі - ст. пл. Богдан Гринько, ст. пл. Андрій Шупер, ст. пл. Святослав Осадця.
Серпень 2001	Вишкільний Курс Провідників Морського Пластування (ВКПМП), о. Великий, що на Дніпрі, поблизу Києва. Капітан - ст. пл. Оля Чуквінська, ЧХ.
Серпень 2001	"Чорноморці" провадять піттабір в рамках Днів Пласти в Києві. Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб.
Серпень 2001	У рамках акції "Україна без Кучми" чайка "Пресвята Покрова" здійснює похід з Одеси до Києва з 25-ма активістами проекту "За правду!" на покладі. Влада всіляко перешкоджає просуванню - не пропускають через дніпровські шлюзи, арештовують човен у портах. Капітан - ст. пл. Мирон Гуменецький, ЧМ.
Листопад 2001	Представлення морського пластування на Крайовій старшопластунській зустрічі. Відповідальні - ст. пл. Роман Тарасович, ст. пл. Андрій Шупер.
Листопад 2001	Організація відзначення Листопадового Зриву станицею Львів.
Грудень 2001	Свято св. Миколая для дітей-сиріт Сколівського інтернату під керівництвом пл. сен. Володимира Раковського, ЧМ.
Лютій 2002	Зимова зустріч: урочище Зелем'янка, біля Гребенова (Сколівські Бескиди).
Лютій 2002	Відбувся перший Морський баль у м. Львові. Організатор - ст. пл. вірл. Марічка Шупер.
Лютій 2002	Команда "Чорноморці" здобуває друге місце у міжкурунному турнірі з копаного м'яча.
Березень 2002	На відзначення річниці загибелі Шуха - акція "Молодь пам'ятає Шухевича". Організатор - пл. скоб. гр. Ярослав Джала,

відповідальний - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ.

- Квітень 2002 Участь в змаганнях з техніки водного туризму "Опір-2002" на р. Опір (Сколівські Бескиди). Капітан - пл. сен. Ігор Трегуб (3 місце в класі катамаранів-четвірок).
- Квітень 2002 Категорійний сплав ріками Опір, Стрий (Сколівські Бескиди). Капітан - ст. пл. Тарас Білошицький.
- Квітень 2002 Участь у Чемпіонаті України з техніки водного туризму "Прут - 2002", р. Прут біля Яремче. Дошкіл інструкторської майстерності. Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ.
- Травень 2002 Вишкіл Практичного Пластиування (водний) "Черемош" не відбувся через те, що згоріла вантажівка ЗІЛ з усім водним спорядженням, тaborовим вирядом і приватними речами "Чорноморців". Початок діяльності "Фонду S. O. S." та відновлення майна, здобутого за попереднє десятиліття.
- Червень 2002 Відкриття вітрильного сезону (водосховище біля с. Зашків), присвячене річниці Євгена Коновалця.
- Липень 2002 Перший Окружний Морський Табір „Останній Герой“ - водосховище поблизу с. Грушів на Яворівщині. Капітан - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ, 1-ий асистент ст. пл. Олег Осадця.
- Липень 2002 Літня зустріч на озері поблизу с. Грушів, що на Яворівщині. Стерновим залоги Чорного моря обрано пл. сен. Олеся Криськіва - Лісового Сокола, ЧМ. Головою Морської Ради в Україні обрано пл. сен. Марка Чуквінського - Одіссея, ЧМ. Стерновим залоги "Білі Води" обрано ст. пл. Богдана Гринька.
- Липень 2002 Серія комерційних сплавів р. Дністер з метою пластового заробітку. Капітан ст. пл. Богдан Гринько.
- Серпень 2002 "Чорноморці" беруть активну участь у підготовленні та проведенні різних частин "ЮМПЗ-2002". Членами оргкомітету є: пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ, пл. сен. Марко Чуквінський, ЧМ, ст. пл. Роман Тарасович.
- Серпень 2002 У рамках „ЮМПЗ-2002“ проведено Морський Мандрівний Табір Дністром - від Галича до Заліщик. Капітан - ст. пл. Роман Тарасович, 1-ий асистент - пл. Олег Осадця. На місці первого морського табору (в Монастирку над Дністром) встановлено хрест.
- Серпень 2002 У рамках „ЮМПЗ-2002“ "Чорноморці" забезпечують водну ділянку (озero біля замку в Свіржі). Капітан - ст. пл. Роман Тарасович, 1-ий асистент - ст. пл. Олег Осадця.
- Серпень 2002 Урочисте перепоховання д-ра Олександра Тисовського на Личаківському цвинтарі у Львові. Голова оргкомітету - пл. сен. Олеся Криськів, ЧМ.

Вересень 2002	Мандрівка ЧМ-ЧХ чайкою „Пресвята Покрова” Дніпром. Капітан чайки - пл. сен. Мирон Гуменецький, ЧМ.
Січень 2003	Різдвяний вертеп “Чорноморців” виступає на міському конкурсі вертепів. Керманич - ст. пл. Богдан Гринько (3 місце).
Лютий 2003	Зимова зустріч під горою Тростян у с. Славськ.
Лютий 2003	“Чорноморські Хвилі” проводять Морський баль. Організатори - ст. пл. Оля Калітовська, ст. пл. вірл. гр. Ілона Тижбір.
Березень 2003	Пробіг на відзначення 53-ї річниці загибелі Романа Шухевича. Відповідальний - ст. пл. Олег Осадця.
Квітень 2003	На ставі на Погулянці під час „Дня моря”, організованого ст. пл. вірл. Мартою Муляк, відбулася урочиста посвята нових плавзасобів.
Квітень 2003	Участь у змаганнях з техніки водного туризму “Опір-2003” на р. Опір (Сколівські Бескиди). Капітан - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ (2 місце в класі катамаранів - двійок, 2 місце в класі катамаранів-четвірок, 2 місце в загальному залику).
Квітень 2003	Участь у чемпіонаті України “Черемош-2003”. Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб.
Травень 2003	Вишкіл Практичного Пластиування (водний) - р. Чорний Черемош, с. Дземброня (Карпати). Капітан - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ, 1-ий асистент ст. пл. Олег Осадця.
Травень 2003	Вишкільний Курс Провідників Морського Пластиування (ВКПМП) (річковий етап) “Черемош”, р. Чорний Черемош біля с. Дzembronja. Капітан - ст. пл. Оля Чуквінська, ЧХ.
Травень 2003	Представлення морського пластиування під час святкування Дня молоді - водосховище біля с. Зашків. Організатор - ст. пл. Роман Тарасович.
Червень 2003	Станичний категорійний сплав р. Дністер (від Галича до Заліщик) станиці Львів. Капітан - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ, 1-ий асистент - ст. пл. вірл. гр. Наталка Снурнікова, ЧХ.
Липень 2003	Літня зустріч в с. Монастирок над Дністром. На місці першого морського табору встановлено пам’ятний знак з таблицею. Стерновим залоги Чорного моря обрано пл. сен. Марка Чуквінського - Одіссея, ЧМ. Стерновим залоги “Білі Води” обрано ст. пл. Святослава Осадцю. Головою Морської Ради в Україні обраний ст. пл. Ігор Трегуб.
Липень 2003	Міжнародний мандрівний юнацький табір (українськими Карпатами) станиці Львів та членів молодіжної організації м. Кемніц (Німеччина). Капітан - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ, керманич виховної програми - ст. пл. гетьм. вірл. Анна Скоропад.

Серпень 2003	Серія комерційних сплавів р. Дністер з метою пластового заробітку. Капітан - ст. пл. Богдан Гринько.
Серпень 2003	6-й Крайовий Морський Табір “На Дніпрі-2003”, острів Великий, що на Дніпрі біля Києва. Капітан - ст. пл. Святослав Осадця, 1-ий асистент - ст. пл. Данило Полюга.
Вересень 2003	Участь у змаганнях з техніки водного туризму “Кубок Південного Бугу-2003”, Південний Буг біля с. Соколець на Вінниччині. Капітан - пл. сен. Марко Чуквінський, ЧМ (3 місце в класі катамаранів-двійок).
Листопад 2003	Урочисте перепоховання Дмитра Вітовського та Євгена Петрушевича на Личаківському цвинтарі у Львові. Голова оргкомітету - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ.
Грудень 2003	Через заборону Козацькою Радою товариства “Кіш”, використання чайки “Пресвята Покрова” для переходу через Атлантику пл. сен. Мирон Гуменецький, ЧМ розпочинає будівництво чайки “Спас”.
Грудень 2003	“Святий Миколай - дітям з інтернатів” - керівник проекту - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ (Сколівський, Підкаменецький інтернати, Жовтанецький та Новомилятинський сиротинці).
Грудень 2003	Розповсюдження Вифлиємського Богню, отриманого від польських харцерів, церквами України. Акція “Вифлиємський Богонь Миру”. Керманич - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ.
Січень 2004	Різдвяний вертеп “Чорноморців”. Керманич - ст. пл. Богдан Гринько.
Січень 2004	Благодійна акція для 30 дітей зі Сколівського інтернату - триденний табір у м. Львові. Керівник проекту - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ.
Січень 2004	Зимова зустріч у Космачі (Гуцульщина). Капітан - ст. пл. Святослав Осадця, домівкар - ст. пл. Антін Кияк.
Лютій 2004	Проведено “Морський баль”. Організатори - ст. пл. вірл. Марічка Шупер, ст. пл. гетьм. вірл. Анна Скоропад.
Березень 2004	Пробіг на відзначення 54-ї річниці загибелі Романа Шухевича. Організатор - ст. пл. Олег Осадця.
Квітень 2004	Проведено День моря станиці Львів. Організатор - ст. пл. вірл. Марта Муляк.
Квітень 2004	Участь у змаганнях з техніки водного туризму “Весняний екстрім” на річках Свіча і Мізунка (Карпати). Капітан - ст. пл. Святослав Осадця (2 місце в класі катамаранів-двійок, 3 місце - дівоча команда в класі катамаранів-двійок, грамота за найекстремальнішу ситуацію - у катамарана-четвірки).
Квітень 2004	Участь у змаганнях з техніки водного туризму “Опір-2004” на

	р. Опір (Сколівські Бескиди). Капітан - ст. пл. Святослав Осадця. (3 місце в класі катамаранів-двійок, 3 місце в класі катамаранів-четвірок).
Травень 2004	Участь у чемпіонаті України з техніки водного туризму “Черемош-2004”. Капітан - ст. пл. Святослав Осадця (2 місце в класі катамаранів-двійок, 3 місце - дівоча команда в класі катамаранів-двійок).
Травень 2004	Вишкіл Практичного Пластування (водний) - р. Чорний Черемош, с. Дземброня (Карпати). Капітан - ст. пл. Петро Стецюк, 1-ий асистент - ст. пл. Олег Осадця.
Липень 2004	Літня зустріч поблизу с. Нижнє Синевидне. Стерновим залоги “Білі Води” обрано ст. пл. Святослава Осадцю. Головою Морської Ради в Україні обраний ст. пл. Ігор Трегуб - Гук, ЧМ.
Липень 2004	Станичний категорійний сплав станиці Львів р. Дністер від Галича до Заліщик. Капітан - ст. пл. вірл. гр. Наталка Снурнікова, скіпер - Наталка Веремій.
Серпень 2004	7-й Крайовий Морський Табір “На Дніпрі-2004”, острів Великий, що на Дніпрі біля Києва. Капітан - ст. пл. Руслан Палажай, 1-ий асистент - ст. пл. Олег Осадця.
Вересень 2004	Міжнародний табір з метою обміну досвідом між Пластом та (Польща) - Львів - Крим - Київ - Варшава. Капітан - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ, керівник української делегації ст. пл. гетьм. вірл. Анна Скоропад.
Листопад 2004	“Чорноморці” беруть участь у Помаранчевій Революції.
Грудень 2004	“Святий Миколай - дітям з інтернатів”. Керівник проєкту - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ (Сколівський інтернат, Жовтанецький сиротинець).
Грудень 2004	Розповсюдження Вифлиємського Богню, отриманого від польських харцерів, церквами України. Акція - “Вифлиємський Богонь Миру”. Керманич - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ.
Лютий 2004	Зимова зустріч у с. Грабовець поблизу Славська.
Лютий 2005	“Морський баль”. Організатори - ст. пл. гетьм. вірл. Анна Скоропад, ст. пл. вірл. гр. Наталка Снурнікова.
Березень 2005	Сплави ріками Чечва, Свіча.
Квітень 2005	Участь у змаганнях з техніки водного туризму “Весняний екстрім” на річках Свіча і Мізунка (Карпати). Капітан - ст. пл. Святослав Осадця (2 місце в класі катамаранів-двійок).
Квітень 2005	Участь у змаганнях з техніки водного туризму “Опір-2005” на р. Опір (Сколівські Бескиди). Капітан - пл. сен. Чуквінський Марко, “Чорноморці” (1 місце в класі катамаранів-двійок, 3 місце - в

	класі катамаранів-четвірок).
Квітень 2005	Сплави р. Свіча. Капітан - пл. сен. Марко Чуквінський, ЧМ.
Травень 2005	Участь у чемпіонаті України з техніки водного туризму "Черемош-2005". Капітан - пл. сен. Марко Чуквінський, ЧМ (5 командне місце).
Травень 2005	Вишкіл Практичного Пластиування (водний) - р. Чорний Черемош, с. Дземброня (Карпати). Капітан - ст. пл. Святослав Осадця, 1-ий асистент - ст. пл. гетьм. вірл. Анна Скоропад.
Травень 2005	Відкриття вітрильного сезону на о. Задорожнє поблизу м. Миколаєва.
Липень 2005	Літня зустріч на водосховищі с. Грушів біля Яворова. Стерновим залоги "Білі Води" обрано ст. пл. Данила Полюга. Стерновим залоги Чорного моря обрано пл. сен. Марка Чуквінського - Одіссея, ЧМ. Головою Морської Ради в Україні обрано пл. сен. Володимира Раковського - Рака, ЧМ.
Липень 2005	Окружний Морський Табір "Останній герой-2" на водосховищі с. Грушів біля Яворова. Капітан - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ, 1-ий асистент ст. пл. Олег Осадця.
Липень 2005	Мандрівка Україною в пошуках місця для КМТ (Львів-північ Волині-Полісся-Дніпро, від Києва до Кременчука-Львів). Зустріч у Холодному Яру з представниками Черкаського козацтва - пл. сен. Марко Чуквінський, ЧМ, ст. пл. Ігор Трегуб, ЧМ.
Серпень 2005	Комерційний сплав по р. Дністер з метою пластового заробітку. Капітан - ст. пл. Андрій Жолоб.
Серпень 2005	8-й Крайовий Морський Табір "Енейда" на Дніпрі поблизу м. Світловодська на Черкащині. Капітан - ст. пл. Руслан Палажій, 1-ий асистент - ст. пл. Данило Полюга.
Серпень 2005	Вишкільний Курс Провідників Морського Пластиування (ВКПМП), Дніпро поблизу м. Світловодська на Черкащині. Капітан - ст. пл. гетьм. вірл. Анна Скоропад, скіпер - ст. пл. Олег Осадця.
Серпень 2005	Крайова післятaborова зустріч в Алупці, Крим. Забезпечення водної ділянки. Капітан - ст. пл. Руслан Палажій.
Вересень 2005	Категорійний сплав по Дністру. Капітан - ст. пл. Іван Сороківський, 1-й асистент - ст. пл. Роман Кінах.
Вересень 2005	Сплав р. Стохід (Полісся). Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб, ЧМ.
Лютий 2006	Морський баль. Організатори: ст. пл. гетьм. вірл. Анна Скоропад, ст. пл. вірл. гр. Наталка Снурнікова.
Лютий 2006	Зимова зустріч у м. Берегово на Закарпатті.

Березень 2006	Мандрівка до с. Княгиничі, біля Рогатина на Івано-Франківщині. Вшанування пам'яті Романа Шухевича, зустріч з охоронцем Шуха п. Любомиром Полюгою. Капітан - ст. пл. Данило Полюга.
Квітень 2006	Кубок України з техніки водного туризму на р. Свічі „Весняні Води”. Капітан - пл. сен. Чуквінський Марко, ЧМ (1 місце в класі катамаранів-двійок серед дівочих команд - екіпаж: ст. пл. вірл. гр. Наталка Снурнікова, ЧХ, ст. пл. гетьм. вірл. Анна Скоропад та З командне місце).
Квітень 2006	Вишкіл Практичного Пластиування (водний) „Свіча” на р. Свіча поблизу Вигоди (Карпати). Капітан - ст. пл. Данило Полюга, 1-ий асистент ст. пл. Роман Кінах, скіпер - ст. пл. вірл. гр. Наталка Снурнікова, ЧХ.
Квітень 2006	Участь у чемпіонаті України з техніки водного туризму “Черемош-2006”. Капітан - пл. сен. Чуквінський Марко, ЧМ.
Квітень 2006	Категорійна мандрівка ріками Чорний і Білий Черемош, Тиса Чорна і Біла, Прут, Говерля, Брустурянка, Тересва. Капітан - ст. пл. Данило Полюга.
Травень 2006	Відкриття вітрильного сезону на о. Задорожнє поблизу м. Миколаєва.
Червень 2006	Мандрівка Поділлям у пошуках місця для КМТ (Львів-Скалат-Сatanів (Збруч)-Сутківці-Шарівка-Зіньків-Бакота (Дністровське вдхс.)-Кам'янець-Подільський (Смотрич)-Теребовля-Львів) - Чуквінські Марко, ЧМ і Оля, ЧХ, ст. пл. Палажії Руслан і Софія, ст. пл. Ігор Трегуб, ЧМ.
Липень 2006	У день Військово-Морської Флоти України (1 липня) у Севастополі спущено на воду козацьку чайку “Спас”. Капітан чайки - пл. сен. Мирон Гуменецький, ЧМ.
Липень 2006	Літня зустріч на р. Мізунка поблизу Вигоди (Карпати). Стерновим залоги “Білі Води” обрано ст. пл. Данила Полюгу. Стерновим залоги “Чорного моря” обрано пл. сен. Володимира Раковського - Рака, ЧМ. Головою Морської Ради в Україні обрано пл. сен. Марка Чуквінського - Одіссея, ЧМ.
Липень 2006	Крайовий (експериментальний) Мандрівний Морський Табір р. Дністер з Галича до Заліщик. Капітан - ст. пл. Олег Осадця, 1-ий асистент - ст. пл. Тарас Гаврилишин, скіпер - пл. розв. Катерина Чуквінська.
Серпень 2006	9-й Крайовий Морський Табір “Острів Скарбів”, острів Великий, що на Дніпрі біля Києва. Капітан - ст. пл. Данило Полюга, 1-ий асистент - ст. пл. Іван Сороківський, скіпер - ст. пл. вірл. гр. Наталка Снурнікова, ЧХ.
Серпень 2006	Представлення Пласти на Першому Евразійському Джемборі, м. Єреван, Вірменія. Керівник делегації - ст. пл. Олег Осадця.

Серпень 2006	Крайова післятаборова зустріч в Алупці, Крим. Забезпечення водної ділянки. Капітан - ст. пл. Данило Полюга.
Вересень 2006	Участь у змаганнях з техніки водного туризму „Кубок Південного Бугу-2006”, Південний Буг біля с. Соколець на Вінниччині. Капітан - ст. пл. Данило Полюга.
Вересень 2006	Під прапором куреня “Чорноморці” козацька чайка “Спас” відбуває першу плавбу Чорним морем від Миколаєва на Південному Бугу до Балаклави в Криму. У Балаклавській бухті, біля музею Військово-Морської Флоти України, чайка стала на зимівлю. Капітан - пл. сен. Мирон Гуменецький, ЧМ.
Вересень 2006	Вітрильна мандрівка Мазурськими озерами (Польща) - пл. сен. Марко Чуквінський, ЧМ, ст. пл. Ігор Трегуб, ЧМ, скіпер - ст. пл. Оля Чуквінська, ЧХ.
Вересень 2006	Категорійний сплав р. Случ: від Новоград-Волинського до м. Сарни. Капітан - ст. пл. Іван Сороківський, 1-ий асистент - ст. пл. Тарас Гаврилишин.
Вересень 2006	Під егідою „Центру вивчення і збереження історичної пам'яті українського народу” Пласт, спільно з товариством „Меморіал” ім. В. Стуса, створив робочу групу пошуку останків генерал-хорунжого Романа Шухевича, ЧМ. Керівник - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ. Робоча поїздка на р. Збруч, в околиці смт. Скала Подільська (Тернопільська обл.), с. Гуків (Хмельницька обл.).
Вересень 2006	Члени залоги „Дев'ятий вал” повертаються до залоги „Озеро Синевир”. Стерновою обрано ст. пл. гетьм. вірл. Анну Скоропад, заступницею - ст. пл. вірл. гр. Наталка Снурнікова, ЧХ.
Жовтень 2006	У рамках святкування річниці створення УПА пластуни заклали калиновий гай на місці імовірного знищення останків генерал-хорунжого Романа Шухевича, ЧМ (р. Збруч, в околицях м. Скала Подільська Тернопільської обл. - с. Гуків Хмельницької обл.). Керівник - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ.
Грудень 2006	Свято св. Миколая для станиці Самбір організовує ст. пл. Іван Сороківський.
Лютий 2007	Зимова Морська Зустріч, с. Славське.
Лютий 2007	Чорноморський баль, Палац мистецтв м. Львів (комендант - ст. пл. гетьм. вірл. Аня Скоропад, ЧХ).
Квітень 2007	Малювання писанок в сиротинці с. Жовтанці. Організатор - ст. пл. вірл. Олена Галушка.
Травень 2007	ВПП (в) “Черемош”: капітан - ст. пл. Данило Полюга, скіпер - ст. пл. вірл. греб. Наталя Снурнікова, ЧХ.
Травень 2007	ВКПМП “Черемош”: капітан - пл. сен. Марко Чуквінський, ЧМ, скіпер - ст. пл. гетьм. вірл. Аня Скоропад, ЧХ.

Травень 2007	Свято Весни станиці Львів, морська ділянка. Організатор - ст. пл. вірл. Олена Галушка.
Липень 2007	Окружний мандрівний морський табір "У пошуках Шуха" по р. Дністер. Капітан - пл. сен. Микола Гнатів, ЧМ, 1-ий асистент - ст. пл. прих. Юля Полюга.
Липень 2007	Літня зустріч, с. Монастирок. Головою Морської ради обрано пл. сен. Марка Чуквінського, ЧМ.
Серпень 2007	Допомога в організації Крайового апробаційного табору "Побурлакуємо світами". Інструктор з водної ділянки - ст. пл. Юля Полюга.
Серпень 2007	Крайовий морський табір. Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб, скіпер - ст. пл. скоб-гребець Іван Сороківський, 1-ий асистент - ст. пл. Олег Осадця.
Вересень 2007	Тренувальний сплав верхів'ям р. Дністер.
Вересень 2007	Вітрильна мандрівка Мазурськими озерами.
Жовтень 2007	Категорійний сплав 2-го ступеня по р. Південний Буг. Капітан - ст. пл. Олег Осадця.
Листопад 2007	Участь "Чорноморців" та "Чорноморських Хвиль" у Крайовій Спартакіяді у м. Івано-Франківськ.
Грудень 2007	Свято св. Миколая для дітей з Жовтанецького сиротинця. Організатор - ст. пл. вірл. Олена Галушка.
Січень 2008	Зимове сходження на г. Пікуй пластунами з м. Миколаїв. Капітан - пл. сен. Микола Гнатів, ЧМ.
Лютий 2008	Зимова Морська Зустріч, міста Рогатин - Миколаїв.
Березень 2008	Морський баль, Палац мистецтв (комендант - ст. пл. гетьм. вірл. Аня Скоропад, ЧХ).
Березень 2008	Організація пробігу з нагоди річниці з дня смерті Романа Шухевича.
Березень 2008	Тренування та участь у Кубку України на ріках Свіча-Мізунка "Весняні води". Мішана команда. Шосте загальне місце.
Квітень 2008	Участь в обласних змаганнях на р. Опір (3 командне місце).
Квітень 2008	Організація Свята Моря для юнацтва Львова. Капітан - ст. пл. вірл. Олена Галушка.
Травень 2008	Комерційні сплави по ріці Черемош. Капітан - ст. пл. скоб-гребець Іван Сороківський.
Травень 2008	ВПП (в) Черемош. Капітан - ст. пл. скоб-гребець Іван Сороківський, скіпер - ст. пл. вірл. Олена Галушка.

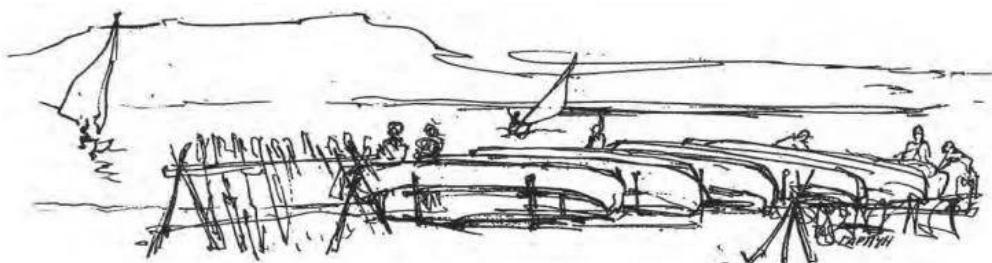
Травень 2008	Свято Весни станиці Львів, морська точка. Організатор - ст. пл. Ляна Двораковська.
Червень 2008	Окружний мандрівний морський табір по р. Дністер. Із Миколаєва до Монастирка. Капітан - пл. сен. Микола Гнатів, ЧМ, скіпер - ст. пл. Юля Полюга.
Липень 2008	Літня зустріч, с. Монастирок. Головою Морської ради обрано ст. пл. Ігоря Трегуба, ЧМ. Головою техкомісії - ст. пл. Ігоря Роботицького.
Липень 2008	Крайовий мандрівний морський табір по р. Дністер: з Монастирка до Хотина. Капітан - пл. сен. Микола Гнатів, ЧМ, скіпер - ст. пл. Люда Добриніна.
Серпень 2008	Крайовий морський табір на о. Великому біля Києва. Капітан - ст. пл. Маріянна Бобко, ЧХ, скіпер - ст. пл. Ляна Двораковська, 1-ий асистент - ст. пл. Ілля Гончаров.
Серпень 2008	Міжкрайовий морський табір "Замазури" на базі "Gwarek" у Piekna Gora, поблизу Gizycko, північна Польща. Мазурські озера. Капітан - ст. пл. скоб-гребець Іван Сороківський, скіпер - ст. пл. Юля Полюга.
Серпень 2008	Вітрильна мандрівка на Мазурських озерах. Капітани - пл. сен. Марко Чуквінський, ЧМ, ст. пл. Олег Осадця.
Вересень 2008	Допомога в організації Крайового апробаційного табору "Побурлакуємо світами". Організатори водної ділянки - ст. пл. вірл. Віта Долик, ст. пл. Люда Добриніна.
Листопад 2008	Першість міста Львова з ТВТ, команда "Чорноморські Хвилі", 2 загальне місце.
Грудень 2008	"Свято св. Миколая для дітей з сиротинців". Організатор - ст. пл. вірл. Олена Галушка.
Лютий 2009	Морський баль в УКУ, м. Львів. Комендант - ст. пл. вірл. Олена Галушка.
Березень 2009	Організація пробігу з нагоди річниці з дня смерті Романа Шухевича. Комендант - ст. пл. Роман Кінах.
Березень 2009	Теренова гра пам'яті Романа Шухевича. Комендант - ст. пл. Люда Добриніна.
Березень 2009	"Чорноморці" беруть участь у змазі із копаного м'яча серед куренів УСП-УПС ім. С. Охримовича (м.Стрий).
Квітень 2009	Участь у Кубку України "Карпатське раллі" на річках Свіча-Мізунка, Івано-Франківської області.
Квітень 2009	Першість області з ТВТ на р. Опір. 4 місце в індивідуальному заліку С-2, 3 місце в індивідуальному заліку С-4, 3 командне місце.

Травень 2009	Чемпіонат України з ТВТ “Черемош-2009”. 4 місце в індивідуальному жіночому заліку С-2 (ст. пл. Юля Полюга, ст. пл. вірл. Олена Галушка).
Травень 2009	Комерційні сплави по ріці Черемош. Капітан - ст. пл. скоб-гребець Іван Сороцівський.
Травень 2009	ВПП(в) Черемош. Капітан - ст. пл. скоб-гребець Іван Сороцівський, скіпер - ст. пл. вірл. Олена Галушка, 1-ий асистент - ст. пл. Ігор Роботицький.
Червень 2009	У співпраці із Львівським яхт-клубом організовуємо відкриття вітрильного сезону на о. Сірка, Львівська обл.
Липень 2009	Літня Зустріч, о. Сірка, Яворівський р-н, Львівська обл. Головою Морської Ради обрано на другий термін Ігоря Трегуба, Гука, ЧМ. Голова техкомісії - ст. пл. скоб-гребець Іван Сороцівський.
Липень 2009	Крайовий (експериментальний) Мандрівний Морський Табір “Друга стихія-2009”, р. Дністер: від м. Галич до Хотина. Капітан: пл. сен. Гнатів Микола, скіпер - ст. пл. Добриніна Людмила, 1-ий асистент - ст. пл. вірл. Долик Віта.
Серпень 2009	Крайовий морський табір “КМТ-ФМ”. Одеська обл. поблизу с. Лебедівка. Капітан - ст.пл. скоб-гребець Сороцівський Іван, скіпер - ст.пл. Юля Полюга, 1-ий асистент - ст. пл. Роман Балук.
Серпень 2009	Забезпечення водної ділянки на міжнародному Джемборі поблизу с. Нирків. Капітан - ст. пл. Тарас Гаврилишин. Заодно провели дошкіл ПМП. Капітан - пл. сен. Марко Чуквінський, ЧМ, скіпер - ст. пл. Юля Полюга.
Вересень 2009	Мандрівка “Чорноморців” на чайці “Спас”. Капітан - пл. сен. Мирон Гуменецький, ЧМ.
Грудень 2009	Зимова зустріч у с. Східниця, Львівська обл.
Грудень 2009	Організація міської акції “Сніжність” для дітей із сиротинців. Організатор - ст. пл. Людмила Добриніна.
Грудень 2009	Похід на Личаківське кладовище для вшанування поховань “Чорноморців” та “Хвиль”.
Лютий 2010	Морський баль до свята святого Валентина відбувся спільно з Інститутом Громадського лідерства, львівський Будинок вчених. Капітан - ст. пл. Юля Полюга.
Березень 2010	Пробіг до вшанування пам'яті Р. Шухевича. Комендант - ст. пл. Роман Кінах.
Березень 2010	“Чорноморці” з Івано-Франківська організовують станичний змаг із плавання для юнацтва. Капітан - ст. пл. Ілля Гончаров.

Березень 2010	“Чорноморці” та “Хвилі” вшановують Романа Шухевича на місцях, де він проживав та працював. Акція “Запали свічку пам’яті”. Організатор - пл. сен. Ігор Трегуб, ЧМ.
Квітень 2010	Тренування на р. Свіча та участь у Кубку України з водного туризму “Карпатське раллі” на рр. Свіча-Мізунка. Команда від “Чорноморців” і “Чорноморських Хвиль”.
Квітень 2010	Під час святкування Дня Пласти у Львові відбулося вручення нагороди від Військово-Морських сил ЗС України куреню “Чорноморці” за 90-літню традицію підняття прапору флоти на пластових таборах.
Травень 2010	Вишкіл практичного пластиування (водний) “Черемош” на р. Чорний Черемош. Капітан - ст. пл. Гаврилишин Тарас, скіпер - ст. пл. Добриніна Люда, 1-ий асистент - ст. пл. Гончаров Ілля.
Травень 2010	Водна ділянка на Святі Весни станиці Львів.
Травень 2010	“Чорноморці” та “Хвилі” допомагають ГО “Манівці” очищувати озеро на Погулянці, аби мати змогу там тренуватись.
Червень 2010	“Чорноморці” та “Хвилі”, разом із Львівським яхт-клубом, організовують відкриття вітрильного сезону на о. Сірка, Львівська область. Капітан - ст. пл. Ігор Роботицький.
Липень 2010	Літня зустріч морських куренів в с. Оселя на Яворівщині, Львівська обл. Головою Морської ради обрано ст. пл. Юлю Полюга, ЧХ, головою техкомісії - ст. пл. Руслана Палажія, ЧМ.
Липень 2010	Крайовий мандрівний морський табір на Дністрі: від Монастирка до Хотина. Капітан - ст. пл. вірл. Вікторія Долик, ЧХ, скіпер - ст. пл. Марічка Королішин, 1-ий асистент - ст. пл. Андрій Пирч.
Серпень 2010	Морський табір “Підводне царство Атлантиди” на о. Сірка, Яворівський район, Львівська обл. Капітан - ст. пл. Юля Полюга, ЧХ, 1-ий асистент - ст. пл. скоб-гребець Іван Сороківський.
Серпень 2010	ВКПМП в часі КМТ на о. Сірка, Яворівський район, Львівська обл. Капітан - пл. сен. Марко Чуквінський, скіпер - ст. пл. Юля Полюга, ЧХ, 1-ий асистент - ст. пл. скоб-гребець Іван Сороківський.
Вересень 2010	Вітрильний вишкіл на Мазурських озерах. Капітан - Роман Тарасович (Пух).
Вересень 2010	Відбувся вечір шанувальників морських пісень - шант, де представниками були члени куренів “Чорноморці” (УСП і УПС), “Чорноморських Хвиль”. Назва гурту “Чорний острів”.
Листопад 2010	“Чорноморці” взяли участь у відкритих галицько-волинських змаганнях під назвою “Матч Рейс”, організатором яких був Червоноградський яхт-клуб. Команда - Петро Садовий, Тарас Садовий, Тарас Гаврилишин.

Листопад 2010	В Івано-Франківську представники “Чорноморців” і “Чорноморських Хвиль” відновили показ кінофільмів. Організатор - ст. пл. Ілля Гончаров.
Грудень 2010	Зимова Морська Зустріч на березі р. Опір, в садибі “Лев” у с. Тухля Львівської області. Референтом ВКПМП обрано ст. пл. вірл. Олену Галушку, ЧХ.
Січень-лютий 2011	Львівський вишкіл бальних танців. Організатори - ст. пл. вірл. Наталя Медвідь та ст. пл. Марічка Королишин.
Лютий 2011	Ювілейний Морський баль до 50-річчя 16-го куреня УСП “Чорноморські Хвилі”. Командант - ст. пл. Люда Добриніна, ЧХ.
Березень 2011	Теренова гра до вшанування пам’яті Романа Шухевича у Миколаєві. Організатор - пл. сен. Микола Гнатів, ЧМ.
Березень 2011	“Чорноморці” та “Хвилі” вшановують Романа Шухевича на місцях, де він проживав та працював. Акція “Запали свічку пам’яті”. Організатор - ст. пл. прих. Іван Подоляк.
Квітень 2011	Тренування та участь у Кубку України з ТВТ “Карпатське раллі” на рр. Свіча - Мізунка.
Квітень 2011	Першість області з ТВТ на р. Опір поблизу с. Сколе (4 командне місце).
Квітень 2011	Теренова гра у місті Івано-Франківськ до святкування Дня моря. Командант - ст. пл. вірл. Оля Слободян.
Квітень 2011	Теренова гра до святкування Дня моря у м. Львові. Командант - ст. пл. Мар’яна Моравська.
Травень 2011	Вишкіл Практичного Пластування (водний) “Черемош-2011”. Капітан - ст. пл. Юрко Пеленський, скіпер - ст. пл. скоб-гребець Петро Садовий, 1-ий асистент - ст. пл. Ілля Гончаров.
Травень 2011	Свято Весни Львівської округи. Організація морської ділянки - ст. пл. вірл. Софія Гарбузюк.
Травень 2011	Свято весни станиці Львів. Організація ділянок із сигналізації та піонірки: ст. пл. Роксоляна Двораковська, ст. пл. Тарас Гаврилишин.
Травень 2011	Участь в урочистості параді до Дня Героїв у Львові. Організатор - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ.
Червень 2011	Спуск на воду чайки “Отаман” у с. Зашків. Над її будовою працювали “Чорноморці” - пл. сен. Мирон Гуменецький, ЧМ, ст. пл. Любко Полюга, ст. пл. скоб-гребець Петро Садовий, ст. пл. Іван Подоляк, ст. пл. прих. Славко Кулак, Тарас Тимчишин.

Липень 2011	Мандрівка “Чорноморських Хвиль” на чайці “Спас” по Дніпру як подарунок на день народження ЧХ від сеніорів-ЧМ. Капітани - пл. сен. Мирон Гуменецький, ЧМ та ст. пл. Марія Королишин.
Липень 2011	“Чорноморські Хвилі” проводять заняття з каякування на курінному юнацькому таборі станиці Львів.
Липень 2011	Крайовий Мандрівний Морський Табір “Друга стихія-2011”. Капітан - ст. пл. Тарас Гаврилишин, скіпер - ст. пл. Марічка Королишин, 1-ий асистент - ст. пл. Роман Кінах.
Липень 2011	Літня Зустріч поблизу озера Синевир, Закарпатська обл. Головою Морської Ради залишено на другу каденцію ст. пл. Юлю Полюгогу, ЧХ. Голова техкомісії - ст. пл. Тарас Гаврилишин, в.о. референта ВКПМП - ст. пл. Люда Добриніна, ЧХ. Представлено нову ринду від ст. пл. О.Паславського та ст. пл. А. Пирча.
Серпень 2011	Крайовий морський табір “Останній герой” на о. Біле, Рівненська обл. Капітан - ст. пл. Орест Паславський, скіпер - ст. пл. вірл.-греб. Уляна Вдовичин, 1-ий асистент - ст.пл. Андрій Пирч.
Серпень-вересень 2011	Вітрильні мандрівки на Мазурські озера, Польща. Капітани залог - ст. пл. Орест Паславський, ст. пл. Люда Добриніна, ЧХ.
Жовтень 2011	До Львова приїздить яхта “Шквал” та активно розпочинається підготовлення до її реставрації. Капітан - пл. сен. Мирон Гуменецький, ЧМ.
Жовтень 2011	“Чорноморські Хвилі” активно долучаються до організації Крайової пластової спартакіяди, а також виставляють команду від куреня та займають третє командне місце серед дівочих куренів УСП, “Чорноморці” - друге командне місце серед хлоп’ячих куренів УСП.
Грудень 2011	Зимова зустріч поблизу м. Яремче Івано-Франківської області на базі медичного університету.
Грудень 2011	Свято св. Миколая для дітей з Жовтанецького сиротинця. Організатор - ст. пл. вірл. Ірина Гофрик.
Січень 2012	“Чорноморські Хвилі” організовують пластовий заробіток на пошиття копії курінного прапору та щедрють по домівках членів куренів та друзів.
Лютий 2012	Морський Баль до 100-ліття Пласти в Палаці танцю у м. Львові. Організатор - ст. пл. Мар’яна Моравська.

2.6 25-ий КУРІНЬ УСП “ЧОРНОМОРЦІ”

Історія Морського 25-го Куреня УСП “Чорноморці”, яка знаходитьться у цьому виданні, складається із чотирьох частин: загальна історія Куреня, важливі дати з історії і коротка історія залог.

2.6.1 Історія Морського 25-го Куреня УСП “Чорноморці”

Почалося тоді, коли в повоєнній Німеччині гурт старших пластунів відкрив кілька старих воєнних човнів. Тут відкрилися перед ними обрії нових пригод, небуденних, пригод морякування. Вони спустили знайдені човни на води німецьких озер. Із підтримкою й порадами старих “Чорноморців”, пл. сен. о. Богдана Ганушевського зокрема, вони задумали відновити в Пласті ділянку морського пластування. 7 травня 1947 р. в Міттенвальді, в Західній Німеччині, ці пластуни створили самостійний старшопластунський гурток “Чорноморці”.

Коледж на судні “Крим”, 1957 р.

“Чорноморці”, 1953 р.

Такий був початок “Чорноморців”, 25-го куреня старших пластунів. У травні 2012 р. сповнилося 64 роки від заснування цього славного Куреня, 65 років відданої праці для Пласти.

Кому ж із пластунів невідомі “Чорноморці”? Де ж непомітні вони в своїх білих беретках? Коли ж не звертають увагу їхній завжди бадьорий настрій, їхня пригодницька вдача? А хто бував на їхніх морських таборах, той ділив із ними всю романтику й пригоди морського пластування.

25-ий Курінь УСП “Чорноморці” розвинув морське пластування як окрему ділянку великої пластової гри, віддаючи йому найбільше своїх зусиль. Він відродив традицію первісних “Чорноморців”, 10-го куреня, що в 1920-их роках в Україні дав початок морському пластуванню. Праця 10-го куреня перервалася в бурі Другої світової війни, внаслідок якої Пласт опинився поза українськими землями.

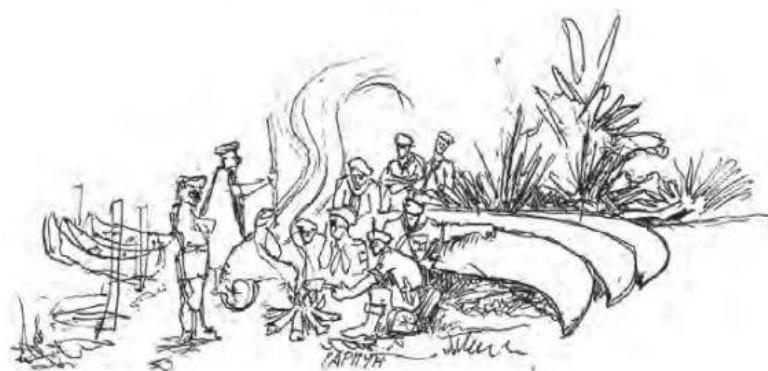

Рекін і Гарпун, 1952 р.

На озерах Німеччини виникли під проводом старого і нового вже покоління “Чорноморців” нові морські табори. При тих таборах новостворений гурток зріс у силу, придбав багато водного виряду й поставив напрямні для подальшого розвитку морського пластиування.

Деякі члени залоги “Дітройт”, 1958 р. Зліва: Гак,
Богдан Барнич, Юрій Годів, Нелько, Коледзьо;
клячать: Стефан Когут, Ігор Іваницький

1953-2003. 50-ЛІТНЯ 1^Ф ЗАЛОГИ МОРСЬКИХ ПЛАСТУНІВ "ВІКІНГ" В РОЧЕСТЕР, НЙОРК
Л-П ГРИЦЬ КОСТИНЮК, ВЛАДИМІРІШЕНКО, ЗЕНОН ОУНДРІК, ВІДАН ГУРАН, ВОЛОД ІУТЕНКІ, НЕСТОР КОЛЬО
ЧОРНОМОРЦІ

Залога "Вікінг", Рочестер, 1955 р.

Мандрівкою за океан у 1950-их роках "Чорноморці" знайшли себе в США й Канаді. Їхній гурток тут у 1952 р. виріс у курінь, прийняв порядкове число 25. Від того ж року 25-ий курінь уряджує майже щорічно морські табори й вишкільні курси. За 65 років куреня таких таборів і курсів відбулося майже 105: у Німеччині, по "Великих Озерах" США й Канади й на водах сходу США. Розвинувся ряд правил і звичаїв, питомих морським таборам. Комендант табору, наприклад, звався "капітаном", а зайняття ведеться за морським годинником, який вахтовий (стійковий) видзвонював на гонґу. Табори ці стають кожного року кращими, кожного року приеднують нових морських пластунів із старшого юнацтва.

Змагання УСЦАК, 1964 р. Зліва: Чаклун, Ширяк, Ерко, Портік, Ольо і Андрій Богатюк, Завадович; клячать: Зен, Стефан Ковалик, Гарячка, Бурмило

Гак на змаганнях УСЦАК, 1965 р.

Роман Мазяк з чашею УСЦАК,
яку одержали "Чорноморці"

На змаганнях УСЦАК, 1965 р.
Зліва: Р. Купчинський, Б. Стхів, Т. Костюк,
З. Стхів; клячать: Бобо Еліашевка, О. Колодій

С. Лучкань, А. Витвицький, Р. Купчинський,
Лесик Гаврилюк, Р. Олексюк

З поширенням морського пластиування для нагляду над цією ділянкою з'явилися окремі діловоди морського пластиування при пластових старшинах, якими завжди провадили "Чорноморці". Чимало "Чорноморців" увійшли в головний пластовий провід і до краївих проводів Пласту.

Роки залишили 25-му куреневі багату курінну традицію обрядів та пісень, сповнену морської романтики й пластової життерадісності. Патрон куреня - св. Николай, давній опікун матросів. Шапка "Чорноморців" до однострою - біла моряцька беретка.

1966 рік

Видається дружній листок зв'язку "Оріон". Курінь відбуває щорічно влітку Великі Ради, а також Зимові Зустрічі. Розподіл членів - по залогах, які знаходяться у США, Канаді, Австралії та в Україні.

Судно "Крим" залоги "Дітройт"

Нові покоління членів приносили в Курінь усе нові вітри. З часом “Чорноморці” набрали більшого розмаху в спорті. У змаганнях з плавання, відбиванки й легкоатлетики здобувають високі місця, ставлять рекорди. Під проводом “Чорноморців” у 1964 р. відбувся перший пластовий літунський табір. Але в основі 25-ий Курінь залишився морським куренем. Його члени вивчають усі штуки й науки мореплавства й морезнавства.

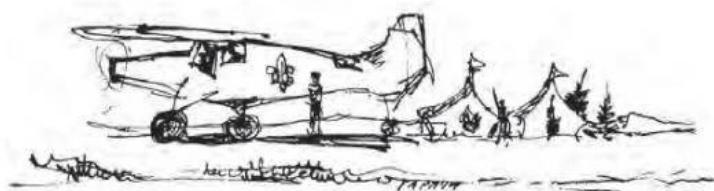
Судно “Одеса” залоги “Торонто”

У своїх таборах і в улаштовуваних святах Українського моря “Чорноморці” вказують завжди на історичний зв’язок українського народу з Чорним морем і на вагу мореплавства й морських традицій для державної нації.

“Чорноморці” в Австралії

У 1963 р. уряд Української Народної Республіки в екзилі висловив признання 25-му Куреневі, надаючи йому велику честь - дозвіл вивішувати на пластових суднах прапор Української Державної Фльоти.

ЮМПЗ, 1962 р.

Рада, 1964 р.

Щорічне відзначення "Чорноморцями" річниці загибелі Шуха. Білогорща, 5 березня 2007 р.
Стоять зліва: Любомир Полюга (діdo, теж Любомир, був охоронцем Шуха у 1946-1947 pp.),
Микола Гнатів, Богдан Іванищук, Тарас Гаврилишин, Марко Чуквінський, Орест Паславський.
Сидять: Юрко Пеленський, Ігор Роботицький, Олег Осадця, Андрій Пирч

У "Чорноморців" по стількох роках збереглися їхній веселий, життерадісний дух та їхній гін до нових, невипробуваних пригод, до незмірених вод. З ними пливуть вони по запінених хвилях і тепер уже на чарівних морях України!

2.6.2 Важливі дати з історії 25-го Куреня “Чорноморці”

5.V.1947	I Велика Рада, зорганізована самостійним гуртком УСП “Чорноморці”. Гуртковий - Любко, зв’язковий - о. Бо-Ган. Місце Ради - Міттенвальд.
1.IX. 1947	II Велика Рада на “Великій Березі”. Гуртковий - Любко.
I. 1948	З’являється перше число “Бібліотеки Чорноморця”, видане гуртком.
5-9.V.1948	Міжнародний Вишкільний Курс Впорядників Морського Пластиування над Штарнбергензе. Командант - пл. сен. о. Бо-Ган, 1-ий асистент - Любко.
16-30.VIII.1948	Вишкільний курс Впорядників морського пластиування над Вальхензе. Командант - Бо-Ган, 1-ий асистент - Міма.
19.VIII.1952	Міжнародний Вишкільний Курс Морського Пластиування “Новий Крим” ім. морського міністра ст. лейт. Михайла Білінського у Порт Веллер. Командант - Любко, 1-ий асистент - Гарпун. Нелько, Рекін і Гарпун іменовані на скоба-гребця.
1.IX.1952	III Велика Рада “Чорноморців” у Торонті. Реорганізація гуртка на Курінь. Курінний - Йонтек.
13-14.VI.1953	IV Велика Рада на “Пластовій Січі”. Курінний - Ролянд.
4-18.VII.1953	Вишкільний Курс морського пластиування на “Пластовій Січі”. Командант - Любко, 1-ий асистент - Ролянд.
19-20.VI.1954	V Велика Рада у Гамільтоні, Онтаріо. Курінний - Ролянд.

Велика Рада у Гамільтоні, Канада, 1954 р. Зліва сидить: Володимир Кізима; стоять: Орест Гаврилюк, ххх, Євген Михалович, ххх, Нестор Колцьо, Любомир Гевко, Зенон Онуфрик, Богдан Федорак, Ігор Велигорський; другий ряд: ххх, Роман Рудницький, Юрій Макух, Юрій Слюсарчук, Олександр Бережницький, Михайло Бучок, Юрій Козак і Володимир Пилишенко

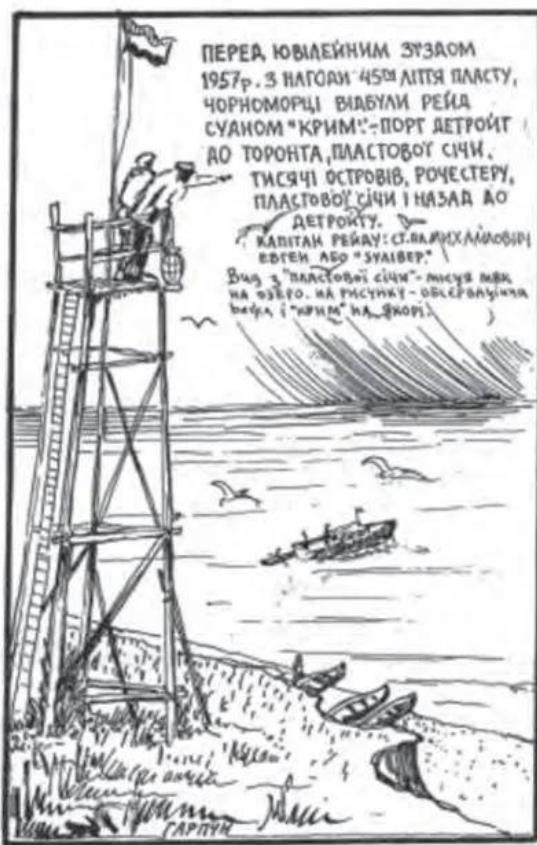
22.VII-4.IX.1954	Вишкільний Інструкторський Табір “Дніпровий Лиман” ім. князя Олега Вітшого у Віноні. Коменданнт - Йонтек, скіпер - Любко, 1-ий асистент - Кізьо.
25-26.XII.1954	I Зимова Зустріч у Торонті.
18-19.VI.1955	VI Велика Рада “Чорноморців” у Віндзорі, Онтаріо. Курінний - Утьо.
26.VI-3.VII.1955	Крайовий вишкільний курс вітрильництва ім. Романа Шухевича на острові Хортиця. Коменданнт - Йонтек, скіпер - Нелько. Вперше участь пластунок у водному курсі.
23.VIII.1955	Міжкрайові Вишкільні Рейди пластовим судном “Одеса” на озерах Онтаріо. Коменданнт - Утьо.
17-18.XII.1955	II Зимова зустріч Рочестері.
18-19.VIII.1956	VII Велика Рада на Пойнт Пілі. Курінний - Йонтек.
19-31.VIII.1956	Міжкрайовий вишкільний табір морського пластиування ім. гетьмана Петра Коняшевича-Сагайдачного на Пойнт Пілі. Коменданнт - Йонтек.
16-17.II.1957	III Зимова Зустріч у Ньюарку.
20.VII-2.VIII.1957	Вишкільний Табір морського пластиування на “Пластовій Січі”. Коменданнт - Рекін, скіпер - Гулівер.
3.8.-10.8.1957	ЮПЗ-45-ліття Пласти. “Чорноморці” беруть участь. Судно “Крим” офіційно відвідує ЮПЗ, і Любко звітує Сірому Левові. Чорноморська флота, моторові човни “Крим”, “Одеса” і вітрильник “Вихор”.

Любко звітує Сірому Левові під час ЮПЗ, 1957 р.

3-4.VIII.1957	VIII Велика Рада на “Пластовій Січі”. Курінний - Нелько.
21-22.XII.1957	IV Зимова зустріч у Дітройті на “Діброві”.
29-30.VII.1958	IX Велика Рада у Бффало. Курінний - Нелько. “Оріон” видає 8-ма залоги “Вікінги”.
3-5.IX.1959	X Велика Рада на “Вовчій Тропі”. Курінний - Рекін. Рекін відходить до війська 1960 р. - назначено Вовку курінним.
7-28.II.1960	V Зимова Зустріч в Ньюарку. При участі 10 К. і 16 К. виникає Чорноморська Рада. На голову вибрано Яра Гладкого, Оріона. Надано титул “Морський Вовк”.

- 20-21.VIII.1960 XI Велика Рада на "Діброві". Курінний - Гак.
- 27-28.VIII.1961 XII Велика Рада в Рочестері не відбулася.
- 10-11.II.1962 XII Велика Рада у Гантері, НЙ. Курінний - Рекін.
- 28.VII-3.IX.1962 ЮПЗ. "Чорноморці" привезли роверами вічний вогонь з могили Сірого Лева у Боффало, НЙ до "Вовчої Тропи" на відкриття Ювілейної Пластової Зустрічі. У змагу з-поміж 9 куренів УСП "Чорноморці" беруть перше місце у відбиванці і легкоатлетиці.
- 25.XII.1962 IX Залога "Гамалія" з Нью-Йорку є офіційно затверджена проводом куреня. Першим стерновим обрано Жуліка.
- 26-27.1.1963 XIV Велика Рада в Дітройті. Курінний - Рекін, суддя - Вихор, писар - Батяр, редактор "Оріона" - Ді Сі, Гак.
- 29.IV.1963 45-ліття піднесення прапорів на Чорноморській Фльоті. 9-та залога підготувала Свято станиці Нью-Йорку при участі 600 людей.
- 30.V.-2.VI.1963 Свято Юрія на "Вовчій Тропі". 25-ий Курінь приймає прапор Чорноморської Фльоти від президента Української Республіки д-ра Витвицького.

- 16-17.VIII.1963 Перша літня зустріч на "Бобрівці".
- 17-29.VIII.1963 Морський Вишкільний Табір "Ойген" ім. члена 10-го куреня Євгена Полотнюка. Капітан - Гарпун, 1-ші асистенти - Зен, Батяр.
- 26.XI.1963 Друге видання "Жовтої Книги". Редактор - Вихор.
- 29.XI-1.XII.1963 XV Велика Рада в Рочестері. Курінний - Вихор, суддя - Жулік, писар - Нелько, редактор "Оріона" - Рибалка.

- 27.VI.1964 “Чорноморці” масово беруть участь в освяченні пам’ятника Шевченку у Вашингтоні.
- 15-16.VIII.1964 II літня зустріч на “Бобрівці”.
- 15-29.VIII.1964 Морсько-Літунський Табір. Трикутне Озеро - “Бобрівка”. Капітан морського - Нелько, капітан літунського - Вихор. Провідник кадри морських виховників - Яро Гладкий, Оріон.
- 8.VII.1964 “Порадник та інформатор для Морських Пластунів” видав Гарпун та юнацька залога морських пластунів “Вікінг-2”.

1962 р. “Чорноморці”-розверисти, які везли Вічний вогонь на ЮПЗ.
Зліва: Микола Григорчук, Стефан Когут, Зенко Онуфрік, Володимир Томин, Петро Славник.
Клячать юнаки-”Вікінги”: Ярко Лозинський і Юрій Повх

- 28-29.VII.1964 Дружина “Чорноморців” бере участь у легкоатлетичних змаганнях УСЦАК у Дітройті та здобуває друге місце.
- 27-29.XI.1964 XVI Велика Рада в Нью-Йорку. Курінний - Недобиток, суддя - Зен, писар - Ю. Білик, редактор “Оріона” - Батяр.
- 10.11.IV.1965 На VII Крайовому Пластовому З’їзді Вихор стає Крайовим комендантом пластунів - вдруге по Рекіні, котрий став крайовим комендантом пластунів на VI З’їзді. Нелько стає крайовим комендантом пластунів після Вихора.
- 3-5. VII.1965 III Літня зустріч у Графтоні. Капітан - Рибалка, Зен, Жулік в автовому випадку не доїжджають на раду.
- 3-18.VII.1965 Водно-гірсько-літунський табір. Капітан морського - “Ойген II” - Гарпун. Капітан літунського - Вихор. Понад 120 учасників.
- 28-29.VIII.1965 VII Легкоатлетичні змагання УСЦАКу, Графтон. “Чорноморці” здобули третє місце, виграючи 4x100 м естафету. Компас здобув український рекорд на 400 м - 52,7 секунди.
- 25-28.XI.1965 XVII Велика Рада в Торонті. Курінний - Рибалка, суддя - Гак, писар - Di Ci, редактор ”Оріона” - Жулік. Схвалено Курінний Статут.
- VII.1966 IV Літня Зустріч в Грефтоні.

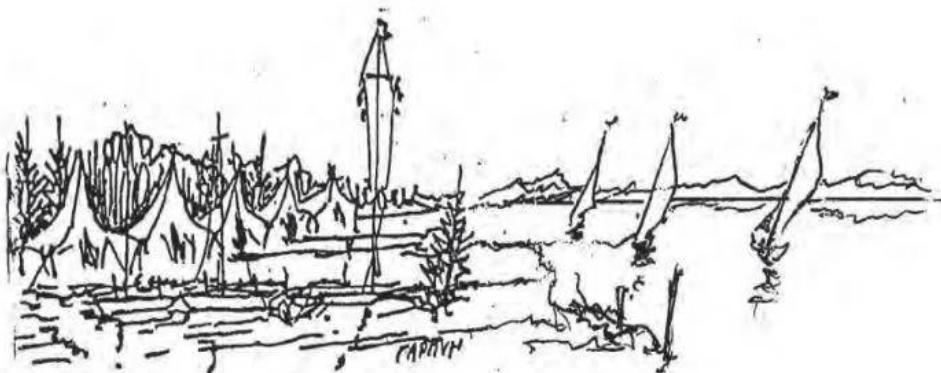
22.VII-3.IX.1966	Морсько-літунський табір на Плезент Озеро, Адірондак Стейт Парк, НЙ. Капітан морського - Компас. Капітан літунського - Вихор. Губернатор стейту Нью-Йорк Нельсон Рокфеллер відвідав цей табір.
IX.1966	Ю.Ганушевський "Гемба" перебрав редакторство "Оріона".
25-26.II.1967	XVIII МПЗ на оселі "Батурин", біля Монреалю. 25, 16 та 10 курені провадили водний підтабір для інструкцій учасників під проводом Екса та Рибалки. Літня зустріч відбулася 29-30 червня.
27-28.IV.1968	Надзвичайна Рада в Нью-Йорку, скликана в справі неактивності куреня.
27-28.VI.1968	XIX Велика Рада біля озера Гоніо, Рочестер. Курінний - Рибалка, суддя - Зен, писар - Адъо, редактор "Оріона" - А. Білик.
24-30.VIII.1968	Курінний Водно-вишкільний табір на Стилвотер Резервуар. Капітан - Рибалка, 1-ий асистент - Компас.
28-31.XI.1968	Святочна та товариська зустріч в Торонті.
31.XII.1968-1.I.1969	VI Зимова зустріч на "Союзівці".
29.VI.1969	XX Велика Рада на "Бобрівці". Курінний - Ді Сі, суддя - Щогла, редактор "Оріона" - Бадз.
16-29.VIII.1969	Морсько-літунський табір на Стилвотер Резервуар. Капітан - Гарпун.
24-25.VII.1969	УСЦАК: Легкоатлетичні змагання на оселі "Січ", Графтон. "Чорноморці" беруть третє місце.
13.IX.1969	СУАСТ - схід відбиванковий турнір на "Союзівці". "Чорноморці" здобули друге місце.
31.XII.1969-1.I.1970	Зимова Зустріч на "Союзівці".
15-29.VIII.1970	Морсько-літунський табір на Стилвотер Резервуар. Капітан - Вихор, 1-ий асистент - Щогла. Надзвичайна Рада.

10-12.X.1970	XXI Велика Рада біля Симко Озера, капітан і курінний - Компас, суддя - Бобо, редактор "Оріона" - Бадз.
31.XII.1970-1.I.1971	VIII Зимова Зустріч на "Союзівці".
29-31. V.1971	"Чорноморці" організовують та ведуть Свято Юрія на "Вовчій Тропі", 650 учасників. Командант - Вихор, 1-ий асистент - Б. Ганушевський.
26-27.VI.1971	XXII Велика Рада на "Новому Соколі" спільно з 10-им куренем. Курінний - Компас, суддя - Бобо, редактор "Оріона" - Ю. Турчин.
14-28.VIII.1971	Морсько-літунський табір на Стилвотер Резервуар. Капітани - Компас, Рибалка, 1-ий асистент - Зен, Куку. 95 учасників, Надзвичайна Рада.
29. VIII.1971	УСЦАК: Легкоатлетичні змагання на оселі "Січ", Графтон. "Чорноморці" здобули друге місце. СУМ, Торонто - 149, "Чорноморці" - 143.
31.XII.1971-1.I.1972	IX Зимова зустріч на "Союзівці".

29-31.V.1972	“Чорноморці” вдруге перебирають Св. Юрія на “Вовчій Тропі”. Командант - Вихор, 1-ий асистент - І. Раковський, 700 учасників.
24-24.VI.1972	ХХІІІ Велика Рада на “Бобрівці”. Курінний - Байда, суддя - Компас, редактор “Оріона” - Клапіщак, хронікар - Папай.
4-12. VIII.1972	Морський табір на Стилвотер Резервуар. Капітан - Бобо, 1-й асистент - Б. Поритко.
19-27.VIII.1972	ЮМПЗ. “Чорноморці” успішно перевели Змаг практичного пластиування для 30 куренів під проводом Б. Поритка.
29-30. IV.1972	П’ять “Чорноморців” беруть участь у фіналах відбиванкового турніру УСЦАК в Рочестері.
31.XII.1972-1.I.1973	Х Зимова Зустріч на “Союзівці”.
27.I.1973	Морська Забава - Нью-Йорк - під проводом Владзя і при помочі Боба.
10.II.1973	Баль лікарів, Нью-Йорк. Два чорноморські столи, 10 пар.
6.V.1973	Легкоатлетичний змаг для юнаків, 200 змагунів. Переводили “Чорноморці” та “Спартанки” під проводом Сетча.
2-3.VI.1973	ХХІІІ Велика Рада на “Бобрівці”. Предсідник - Владзьо, курінний - Папай, суддя - Max, скарбник - Байда, редактор “Оріона” - Ліщинський, господар - Олесницький.
4.12. VIII.1973	Морський Табір. Капітан - Бобо, 1-ий асистент - Сетч, К.В.П. - Владзьо.
22-23.XII.1973	XI Зимова Зустріч в Глен Спей, Компаса весілля.
20.I.1974	Морський баль - Народний дім.
12.II.1974	Баль лікарів.
5.V.1974	“Чорноморці” - “Спартанки”, Спортивний табір.
15-16-VI.1974	ІІ Спортивні ігрища, оселя СУМ. Пласт переводить при помочі Сетча і “Чорноморців”. Владзьо - бунчужний.
29-30. VI.1974	ХХV Велика Рада із 10-им куренем на “Новому Соколі”. Предсідник - Сетч, писар - Куку. Курінний - Компас, суддя - Владзьо, скарбник - Л. Олесницький, “Оріон” - Клопіщак.
3-17.VIII.1974	Морський табір. Капітан - Зен, К.В. - Владзьо, Сетч. Головні організатори - Компас, Макс, Владзьо, Л. Олесницький, 63 учасники, опікун - Любко.
24-25.VIII.1974	УСЦАК, 2 місце. Пласт, Торонто 155 - ЧМ 144.
7.IX.1974	Нью-Йорк, зібралися 18 “Чорноморців” попрощати Сетча до Мехіко.
31.XII.1974-1.I.1975	XII Зимова Зустріч на “Союзівці”.
13.VI.1975	Спорт для юнацтва, Юрій Шипайло.
28.VI.1975	ХХVI Велика Рада на “Вовчій Тропі”. Курінний - Max, суддя - Владзьо, скарбник - Байда.
2-16.VIII.1975	Морський табір “Шух”. Капітан - Зен, 1-ий асистент - Ю. Шипайло. Голова вишколу - Владзьо.
22.VIII.1975	Легкоатлетичні змагання УСЦАК США і Канади в Елленвіл, НЙ. “Чорноморці” - 1 місце. Андрій Козак встановив новий рекорд

	УСЦАКу в скоку з жердиною.
31.XII.1975-1.I.1976	XIII Зимова зустріч на "Союзівці".
24.I.1976	Чорноморська забава, Нью-Йорк.
16.V.1976	"Чорноморці" - "Спартанки": легкоатлетичний турнір для УПЮ.
5.VI.1976	XXVII Велика Рада на "Бобрівці". Курінний - Мах, суддя - Владзьо, скарбник - Байда.
VI.1976	СУАСТ-відбиванка. "Чорноморці" - 1 місце.
7-21.VIII.1976	Морський табір. Капітан - Владзьо, КПВ - Бараболя, 1-ий асистент - А. Логуш, Голова вишколу - Мах.
29.VII.1976	УСЦАК: легкоатлетика у Рочестері.
5.IX.1976	КЛК: плавання на "Союзівці".
31.XII.1976-1.I.1977	XIV Зимова Зустріч в Гантері.
19.II.1977	Чорноморська вечірка в Пассейку. Головний організатор - Бейбз.
22.II.1977	Чорноморський відбиванковий турнір в Нью-Джерсі. Головний організатор - В. Темницький. "Чорноморці"-сеніори - друге місце.

7.VI.1977	Освячення (Бо-Ганом) Чорноморських пропорів 25 К. і 10 К. в Нью-Йорку на кораблі-вітрильнику "Пекінг". Бенкет і забава в Моряцькому Інституті-Церкві. Капітан свята - Яро, відповідальні курінні - Мах і Нелько.
28-30.V.1977	"Чорноморці" переводять Свято Юрія на "Вовчій Тропі". Головний організатор - Каз, 1-ий асистент - Владзьо.
25-26.VI.1977	Старшопластунська зустріч на "Вовчій Тропі". "Чорноморці" організовують спорт. Побили всіх у змаганнях копаного м'яча, кошиківки та відбиванки.
4-5.VI.1977	XXVIII Велика Рада на "Бобрівці". Курінний - Владзьо, суддя - Бараболя, скарбник - Каз.
27-28.VIII.1977	УСЦАК: легкоатлетика в Рочестері. "Чорноморці" - 1 місце.
31.XII.77-1.I.78	XV Зимова зустріч на "Союзівці".
1-6.I.1978	Лещатарська прогулка до Вермонту. Головний організатор - А. Козак.
18.II.1978	УСП турнір у Ратгерс. "Чорноморці" - 1 місце.
20.V.1978	СУАСТ: відбиванка. "Чорноморці" - 3 місце.

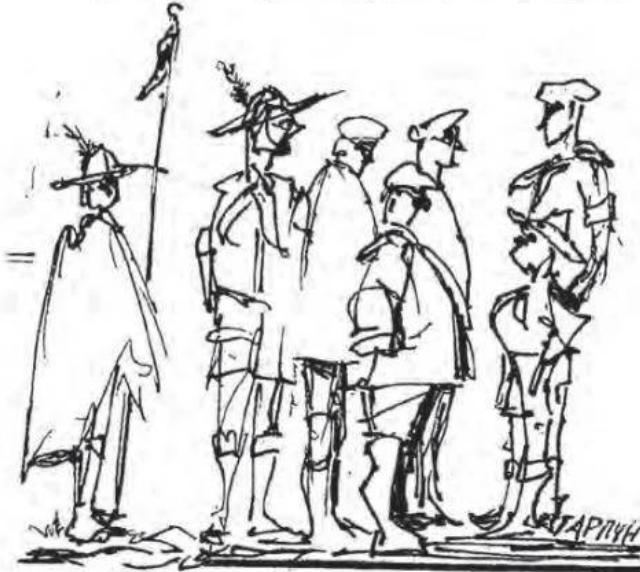
3-4.VI.1978	XXIX Велика Рада на “Новому Соколі”. Курінний - Каз, суддя - Срібний Іван, скарбник - Бейбз.
24-25.VI.1978	Відбиванкова Олімпіяда в Елленвіл. “Чорноморці” - 1 місце.
15-29.VII.1978	Морський табір “До води”. Капітан - Бараболя, 1-ий асистент - Звір, КВП - Вуж.
25-27. VIII.1978	МПЗ - УСП на “Вовчій Тропі”. “Чорноморці” організовують спорт.
1-7.I. 1979	Лещатарська прогулка до Вермонту. Головний організатор - А. Козак.
17.III.1978	Відновлення Залоги “Вікінг-3”. Екс є впорядником.
23-24.VI.1978	XXX Велика Рада на “Бобрівці”. Курінний - Сатч, суддя - Срібний Іван, скарбник - В. Лапичак.
29. VII.-11.VIII. 1979	Морський табір “Острів фантазії”. Головний організатор і капітан - Каз, 1-ий асистент - Е. Камінський, КВП - Вуж.
XII.1979-1.1980	Лещатарська прогулка до Вермонту. Головний організатор - А. Козак.
19-20.I.1980	XVI Зимова зустріч на “Союзівці”.
24-26.V.1980	“Чорноморці” перепроваджують Св. Юрія на “Вовчій Тропі”. Головні організатори - Вуж, Владзьо, комендант - Зен, 1-ий асистент - Гарячка.
21-22.VI.1980	XXXI Велика Рада на “Бобрівці”. Курінний - Срібний Іван, суддя - Чаклун, скарбник - Лапичак.
2-26. VIII.1980	Морський табір “Ти хіба жартуеш”. Капітан - Сатч, КВП - Молоток, Ноіро, 1-ий асистент - І. Федорович. Головний організатор - Гарячка.
17-18.I.1981	XVII Зимова Зустріч на “Союзівці”.
24.I.1981	Чорноморська вечірка для молоді “Ню Вейв” в Народному домі, Нью-Йорк.
25-27.VI.1981	XXXII Велика Рада на “Бобрівці”. Курінний - Бараболя, суддя - Ноіро, скарбник - В. Натина.
25.VII-8.VIII.1981	Морський табір “Альбатрос”. Капітан - Срібний Іван, 1-ий асистент - Гарячка, А. Дзерович.
Різдво, 1981	“Чорноморці” колядують.
III.1982	Відбиванковий турнір в Елленвіл. “Чорноморці” - друге місце.
11-13.VI.1982	XXXIII Велика Рада на “Вовчій Тропі”. Курінний - Гарячка, суддя - Звір, скарбник - Бараболя.
25-27.VI.1982	УСЦАК/СУАСТ в Елленвіл. ЧМ “Д-дружина” - 1 місце, ЧМ “Б-дружина” - 2 місце.
14-22.VIII.1982	ЮМПЗ на “Вовчій Тропі”. “Чорноморці” переводять програму морського пластиування два рази, провадять теренову гру, є булавними в таборах УПН, УПЮ. Не було Морського табору.
25.IX.1982	Чорноморська прогулянка канойками по ріці Делавер.
26.XI.1982	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
15-16.I.1983	XVIII Зимова зустріч в Рамада Інн, Іст Геновер.
21.V.1983	75-річчя Ярослава Гладкого, Оріона. Пластова вечеря на “Союзівці”.

18-19.VI.1983	XXXIV Велика Рада на “Бобрівці”. Курінний - Гудз, суддя - Коко, скарбник - Бараболя.
30.VII-6.VIII.1983	Морський табір “Мокрі вітрила”. Капітан - Мах, 1-ий асистент - Терлецький, П-ий асистент - Р. Фіголь, ЧХ.
25.XI.1983	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
14-15.I.1984	“Чорноморці” переводять Свято Юрія на “Вовчій Тропі”, дівочий курінь - “Спартанки”.
16-17.VI. 1984	XXXV Велика Рада - “Пластова Січ”, Графтон. Курінний - Вуж, суддя - Срібний Іван, скарбник - Губка.
28. VII-4.VIII.1984	Морський Табір “Цибуля Бастерс” на Кренбері озеро. Капітан - Гарячка, 1-ий асистент - Губка, Марта Фіголь, ЧХ.
23.IX.1984	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
19-20.I.1985	XX Зимова Зустріч в Гленс Фолс, НЙ.
22-23.VI.1985	XXXVII Велика Рада на “Бобрівці”. Курінний - Кит.
27.VII-3.VII.1985	Морський Табір “Клуб Голота” на Кренбері озеро. Капітан - Вуж, 1-ий асистент - О. Пенцак, КВП - Гарячка.
22.XI.1985	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
II.1986	XXI Зимова зустріч в Сиракуз.
V.1986	“Чорноморці” організовують морську частину Св. Юрія, Філадельфія.
VI.1986	XXXVII Велика Рада на “Бобрівці”. Курінний - Гарячка, суддя - Д. Дзерович, скарбник - О. Пенцак. Курінь створить нову залогу у Філадельфії.
VII-VIII.1986	Морський Табір “Острів Гілігана” на Кренбері Лейк. Капітан - Гарячка, 1-ий асистент - Т. Гнатейко, КВП - І. Терлецький, 52 учасники, Надзвичайна Рада.
30.X.1986	“Аргонавти” організовують маскараду у Філадельфії.
11.XI.1986	Орликіяда. Пл. скоб Д. Гандзій іменований скобом-гребцем.
29.XI.1986	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
30.XI.1986	“Хмель Бовл” - футбол проти “Хмелів”.
14-15.II.1987	XXII Зимова зустріч в Сиракуз. “Чорноморці” виграють медалі в лещатарських змаганнях.
16-17.V.1987	Пластовий Відбиванковий Турнір. “Чорноморці” - 2 місце.
24-26.V.1987	“Чорноморці” організовують морську частину Свята Юрія у Філадельфії. Бунчужний свята - Д. Гандзій.
VI.1987	XXXVIII Велика Рада на “Новому Соколі”. Курінний - Гарячка, суддя - І. Терлецький, скарбник - П. Штомпіль.
25.VII.-1. VIII.1987	Морський Табір “СПАМ” на Кренбері Лейк. Капітан - Ноіро, 1-ий асистент - Вітрогон, КВП - Д. Гандзій, 51 учасник.
8-23.VIII.1987	ЮМПЗ “75-річчя Пласти” у Канаді. “Чорноморці”-виховники в таборах учасників, розвідувачів та УСП.
1-2.VIII.1987	Надзвичайна Рада.

28.XI.1987	“Хмель Бовл” - футбол проти “Хмелів”.
29.XI.1987	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
20-21.II.1988	XXIII Зимова Зустріч в Сиракюз під час лещатарських змагань.
28-29.V.1988	“Чорноморці” організовують програму Свята Юрія у Філадельфії. I-й асистент - І. Терлецький, II-й асистент - Т. Гантейко.
25-26.VI.1988	XXXVIII Велика Рада на “Новому Соколі”. Курінний - Спіритус, суддя - Губка, скарбник - П. Штомпль.
30.VII-6.VIII.1988	Морський табір “Табір проти сонця Нумер 88” на Балд Іг'ел Стейт Парк, Пенсильванія. Капітан - Варіят, I-й асистент - П. Рондяк, КВП - Гарячка. 27 учасників.
25.XI.1988	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
11-12.II.1989	XXIV Зимова Зустріч в Сиракюз. “Чорноморці” виграють медалі. Гарячка одержує відзначення Ордена св. Миколая, ч. 1.
29.VII-5.VIII.1989	Морський табір “Фагауі” на Рейставн Лейк, Пенсильванія. Капітан - Бурмило, I-й асистент - Ю. Лавришин, КВП - Спіритус. 29 учасників.
30.IX-1.X.1989	XV Велика Рада на “Бобрівці”. Курінний - Ноа, суддя - Міша, скарбник - П. Штомпль.
25.XI.1989	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
3-4.III.1990	XXV Зимова зустріч в Сиракюз.
25-27.V.1990	“Чорноморці” організовують та переводять Свято Юрія в Лігайтоні, Пенсильванія. Головний організатор - Н. Гандзій, Спіритус, Ноа. Капітан - i-Грушка, Кокетка Гр., I-й асистент - П. Елийв, II-га асистент - Застир, Гр. 129 учасників. Тема - розпад комуністичної системи. Морська програма. Пл. скоб Марко Брикович іменований першим скобом-обсерватором у світі.
2.VI.1990	Сходини приготовлення нового видання “Жовтої Книги”. Редактор - Ноа, Міша, Спіритус, i-Грушка.
23-24.VI.1990	XLI Велика Рада в Лігайтоні. Курінний - Фатом, суддя - Ноа, скарбник - Пабст. Остання Велика Рада Пана Варіята, ЧМ. Варіят, ЧМ одержує відзначення Ордена св. Миколая в синім.
VIII.1990	Морський табір на озері Онтаріо. Капітан - Гарячка, КВП - Н. Воронка, I-й асистент - Петро Елийв. Табір включив двовидну прогулянку на яхтах. Понад 50 учасників.
31.X.1990	“Аргонавти” організовують Галовінську маскараду у Філадельфії.
XI.1990	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
X.1991	XXVI Зимова Зустріч біля Сиракюз. “Чорноморці” ідуть на круглі.
IV.1991	“Аргонавти” організовують відбиванковий турнір.
V.1991	“Чорноморці” ведуть морську частину Свята Весни на Асетік Айленд.
VI.1991	Спільна Велика Рада з сеніорами на “Писаному Камені”. Курінний - Фатом, суддя - Ноа, скарбник - Пабст. Варіят одержує відзначення Ордена св. Миколая в синім ч. 2.
VII.1991	Спіритус, Павук, Н. Гандзій, М. Кохановський провадять хрещення першого члена 25-го Куреня з України. Мирон Гуменецький (Гума) хрещений калабанником.

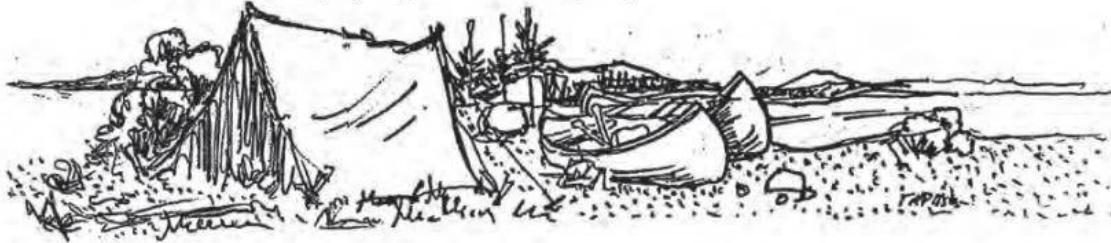
3-10.VIII.1991	Морський табір "Разом 69" на Рейз Тавн Лейк. Капітан - Спіритус, КБП - Паст, 1-ий асистент - Буря. Прогулянка на поромах. Перший раз, що табір мав "Поміст". Понад 50 учасників.
10.VIII.1991	Надзвичайна Рада "Чорноморців" на Рейз Тавн Лейк.
22.VI.1992	Залога "Дітройт" о год. 9:27 поп. на Старборд Так на вітрильнику "Оріон" вибирає назву "Валгала".
27-28.VI.1992	43-тя Велика Рада на "Новому Соколі". Курінний - Спіритус, суддя - Р. Маслей, скарбник - Хлюп.
6.VIII.92	Чорноморська Надзвичайна Рада в Торонті.
8-24.VIII.92	Морський табір під час ЮМПЗ на озері Онтаріо. Найбільший табір під час ЮМПЗ. Головний організатор - Н. Гандзій, капітан - Гарячка, КВП - і-Грушка, 1-ий асистент - Якір. Прогулянка на вітрильниках та канойках.
22.VIII.92	Надзвичайна Рада на Морському таборі.
27.IX.92	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
Різдво, 1993	"Чорноморці" колядують.
30.I.93	Сходини осучаснення "Жовтої Книги".
6-7.II.93	XXVII Зимова Зустріч "Чорноморців" в Талі (біля Сиракюз), Нью-Йорк.
26-27.VI.93	44-та Велика Рада на "Вовчій Тропі". Курінний - Якір II, суддя - Спіритус, скарбник - Хлюп.
7-14.VIII.1991	Морський табір на Рейз Тавн Лейк. Капітан - Павук, 1-ий асистент - Зенон Курилець, керманич - Маруся Бачинська.
25.XI.93	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
5-6.III.94	XXVIII Зимова Зустріч "Чорноморців" в Сиракюз, Нью-Йорк.
25-26.VI.94	45-та Велика Рада в Канаді на воді. Курінний - Таріль, суддя - Коко Раковський, скарбник - Данило Лісовський.
5-13.VIII.1994	Морський табір на озері Онтаріо. Капітан - Дида, 1-ий асистент - Коко Раковський, керманич - Таріль. 40 учасників.
25.XI.94	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
3-5.III.95	XXIX Зимова Зустріч "Чорноморців" в Сиракюз, Нью-Йорк.
24-25.VI.95	46-та Велика Рада на "Новому Соколі". Курінний - Спіритус, суддя - Сплюх, скарбник - Олесь Брожина.
11-19.VIII.1995	Морський табір на озерах Валенпавпак, ПА. Капітан - Спіритус, 1-ий асистент - Юрій Морачевський, керманич - Маруся Бачинська. 69 учасників.

24.XI.95	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
2-3.III.96	XXX Зимова Зустріч "Чорноморців" в Сиракуз, Нью-Йорк.
29-30.VI.96	47-ма Велика Рада на "Вовчій Тропі". Курінний - Павук, суддя - Сплюх, скарбник - Олесь Брожина.
11-19.VIII.1996	Морський табір, "ЧМЮ", на озері Валенпавпак, ПА. Капітан - Якір II, 1-ий асистент - Олег Рослицький, керманич - Марко Крутиголова.
22.XI.96	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
1-2.III.97	XXXI Зимова Зустріч "Чорноморців" в Рочестер, Нью-Йорк.
28-29.VI.97	XLVIII Велика Рада на "Писаному Камені". Курінний - Сплюх, суддя - Зенон Курилець, скарбник - Олесь Брожина.
8-16.VIII.1997	Морський Табір на Рейз Тавн Лейк. Капітан - Таріль, 1-ий асистент - Коко Раковський, керманич - Юрій Морачевський.
28.XI.97	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
7-8.III.98	XXXII Зимова Зустріч "Чорноморців" в Стейт Коледж, Пенсильванія.
27-28.VI.98	XLIX Велика Рада на "Вовчій Тропі". Курінний - Спіритус, суддя - Андрій Нинка, скарбник - Женя Лой.
8-16.VIII.1998	Водно-мандрівний морський табір на 1000 островів. Капітан - Ноа, 1-ий асистент - Юрій Морачевський, керманич - Женя Лой.

27.XI.98	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
6-7.III.99	XXXIII Зимова Зустріч "Чорноморців" в Гантер, Нью-Йорк.
12-13.VI.99	L Велика Рада на "Вовчій Тропі". Курінний - Сірен, суддя - Данило Бутенко, скарбник - Женя Лой.
14-21.VIII.1999	Морський табір на Рейз Тавн Лейк. Капітан - Сітка, 1-ий асистент - Данило Кузьмич, керманич - Орест Бауер. 31 учасник.
26.XI.99	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
9-11.III.00	XXXIV Зимова Зустріч "Чорноморців" в Глен Спей, Нью-Йорк.

24-25.VI.00	LІ Велика Рада на “Писаному Камені”. Курінний - Сірен, суддя - Данило Бутенко, скарбник - Женя Лой.
5-12.VIII.2000	Морський табір на Рейз Тавн Лейк. Капітан - Сітка, 1-ий асистент - Данило Кузьмич, керманич - Орест Бауер. 82 учасники.
12.VIII.00	Надзвичайна Рада на Морському таборі.
24.XI.00	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
2-4.III.01	XXXV Зимова Зустріч “Чорноморців” у Пенсильванії.
23-24.VI.01	LІІ Велика Рада на “Новому Соколі”. Курінний - Майже, суддя - Сітка, скарбник - Павло Фарміга.
11-18.VIII.2000	Морський табір в Пітсфілд, МА. Капітан - Стопка, 1-ий асистент - Бізун, керманич - Ліда Крижанівська.

24.XI.01	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
2-3.III.02	XXXVI Зимова Зустріч “Чорноморців” у Пенсильванії.
24.VI.2002	LІІІ Велика Рада на “Новому Соколі”. Курінний - Сітка, суддя - Росомаха, скарбник - Нестор Воронка.
11-18.VIII.2002	Морський Табір в Пітсфілд, МА. Капітан - Шкіра, 1-ий асистент - Дам'ян Матусяк, керманич - Ліда Крижанівська.
11-18.VIII.2002	Водно-мандрівний Морський Табір на Сейнт Лоренс Севай, Нью-Йорк. Капітан - Стопка, 1-ий асистент - Бізун, керманич - Примара.
29.XI.2002	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
8-9.III.2003	XXXVII Зимова Зустріч “Чорноморців” в Гантері.
28-29.VI.2003	LIV Велика Рада на “Писаному Камені”. Курінний - Примара, суддя - Адріян Оришкевич, скарбник - Григорій Ткачук.
9-16.VIII.2003	Морський Табір на озері Валенпавпак, ПА. Капітан - Росомаха, 1-ий асистент - Марко Мелімука, керманич - Петро Стецюк.
25.XI.2003	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
5-7.III.2004	XXXVIII Зимова Зустріч “Чорноморців” в Рочестері.
18-20.VI.2004	LV Велика Рада на “Новому Соколі”. Курінний - Стопка/Бик, суддя - Адріян Оришкевич, скарбник - Григорій Ткачук.
14-21.VIII.2004	Морський Табір в Пітсфілд, МА. Капітан - Стопка, 1-ий асистент - Павло Фарміга, керманич - Алекса Крижанівська.
26.XI. 2004	Морський баль в Рамада Інн, Іст Геновер.
11-13.III.2005	XXXIX Зимова Зустріч “Чорноморців” на “Союзівці”.
10-12. VI.2005	LVI Велика Рада на “Вовчій Тропі”. Курінний - Бик, суддя - Роман

	Шаповал, скарбник - Петро Лісовський.
6-13. VIII.2005	Морський Табір в Пітсфілд, МА. Капітан - Бик, 1-ий асистент - Олесь Оришкевич, керманич - Сяня Поливчак.
25.XI.2005	Морський баль в Голідей Інн, Тотова.
10-12.III.2006	XL Зимова Зустріч "Чорноморців" на "Союзівці".
9-11. VI.2006	LVII Велика Рада на "Новому Соколі". Курінний - Сова, суддя - Іван Фединський, скарбник - Петро Лісовський.
12-20.VIII.2006	Морський табір в Пітсфілд, МА. Капітан - Кіхоте, 1-ий асистент - Роман Шаповал, керманич - Ярема Белей/Андрея Попович.
24.XI.2006	Морський баль в Голідей Інн, Тотова.
10.XII.2006	Освячення Курінного Прапора в Українському Інституті, Нью-Йорк.
9-11.II.2007	XLI Зимова зустріч "Чорноморців" на "Зеленому Ярі", Брайтон, МІ.
29.VI-1.VII.2007	LVIII Велика Рада на "Вовчій Тропі". Курінний - Сова, суддя - Іван Фединський, скарбник - Петро Лісовський.
30.VI.2007	100-ліття дня народження Тараса Чупринки.
1-4.VII.2007	Чорноморський університет ("ЧМ-Ю") на "Вовчій Тропі", Пітсфілд, МА. Капітан - Сова, 1-ий асистент - Іван Фединський, керманич - Орест Бауер.
24.XI.2007	Морський баль в Культурнім центрі, Виппані.
7-9.III.2008	XLII Зимова Зустріч "Чорноморців" в Гантері.
6-8.VI.2008	LIX Велика Рада на "Писаному Камені". Курінний - Ягу, суддя - Степан Колодій, скарбник - Стригун.
9-16.VIII.2008	Морський Табір на озері Валенпавпак, ПА. Капітан - Кіхоте, 1-ий асистент - Олесь Оришкевич, керманич - Андрея Попович/Христя Попович.

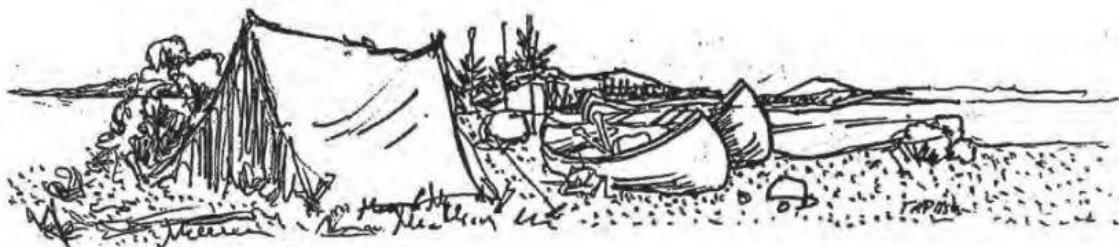
МТ-2010, Кемп Маріон Вайт

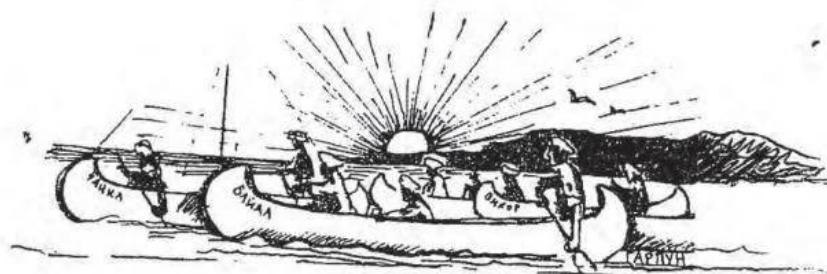
28.XI.2008	Морський баль в Культурнім центрі, Виппані.
6-8.III.2009	XLIII Зимова Зустріч “Чорноморців” в Лігайтон, ПА.
19-21.VI.2009	XL Велика Рада на “Вовчій Тропі”. Курінний - Москаль, суддя - Роман Шаповал, скарбник - Горіх.
15-22.VIII.2009	Морський Табір в Пітсфілд, МА. Капітан - Сова, 1-ий асистент - Олександер Оришкевич, керманич - Ліля Артимишин.
27.XI.2009	Морський баль в Культурнім центрі, Виппані.
19-21.III.2010	XLIV Зимова зустріч “Чорноморців” в Гантері.
11-13.VI.2010	LXI Велика Рада на “Писаному Камені”. Курінний - Москаль, суддя - Александр Кузик, скарбник - Горіх.
7-14.VIII.2010	Морський Табір в Пітсфілд, МА. Капітан - Горіх, 1-ий асистент - Олександер Кузик, керманич - Христя Попович.
14.VIII.2010	Надзвичайна Рада на “Вовчій Тропі”.
25-27.II.2010	XLV Зимова Зустріч “Чорноморців” в Сталставн, ПА.
24-26.VI.2011	LXII Велика Рада на “Вовчій Тропі”. Курінний - Горіх, суддя - Олександер Кузик, скарбник - Дам'ян Грушкевич.

Під час Дня Пластуна у 2011 р. на пластовій оселі “Писаний Камінь” комендантом новацького підтабору був Андрій Оришкевич, програма мала морський характер і її провадили “Чорноморці”: Денис Білецький, Осип Белкірис, Андрій і Петро Гафтковичі та Андрій Лалюка.

День Пластуна. “Писаний Камінь”, 2011 р.

2.6.3. Коротка історія залог

I Залога “Дітройт”

Однією з перших Залог, що отрималися з еміграційного шоку переїзду за океан, була Залога “Дітройту”. Перший приїхав до Дітройту Любко, тодішній гуртковий 1-го Самостійного Гуртка “Чорноморці”. В 1954 році Залога купила за \$1,500 долярів човен - 36 стіп довжини, 9 стіп ширини, 3 стопи погрузу, два рушії, разом 120 кінських сил та відповідне навігаційне приладдя. Цей човен охрещено “Крим”. Кожного року кілька членів Залоги брали участь у підготовленні та проведенні морських таборів. 21 квітня 1992 року на плавбі вітрильника “Оріон” о год. 9:27 поп. на старборд так Залога вибрала назву “Валгала”. 43-тя Велика Рада змінила стан залоги на *активну*.

II Залога “Ст. Луїс”

II Залога “Ст. Луїс” виникла 10 липня 1951 року. Діяльність була силою обставин обмежена. Влітку 1953 року Залога перестала формально діяти. Проте призначене їй Курінною Старшиною порядкове число II залишається в резерві до часу, коли тут знову почне діяти Чорноморська Залога, бо так диктує курінна традиція.

III Залога “Ньюарк”

Курінна Рада, що відбулася в Торонті 1952 року, започаткувала історію III Залоги в Ньюарку. Діяльність Залоги, крім нормальних занять, проявлялася, головно, серед юнацтва. В 1954 році Залога припинила діяльність. Відмолодження Залоги настало восени 1956 року з приходом нових калабанників.

IV Залога “Трентон”

Четверта Залога повстала восени 1951 року. Праця йшла жваво аж до 1955 року. Члени Залоги займали високі пости в станиці. З огляду на те, що багато членів Залоги виїхало на студії, праця стала помалу занепадати. В 1956 році Залога стала неактивною. Проте призначене їй Курінною Командою порядкове число IV залишається в резерві до часу, коли тут знову почне діяти Чорноморська Залога.

V Залога “Едмонтон”

Залога в Едмонтоні почала формально діяти 1 вересня 1952 року. Залога відбувала сходини двічі на місяць, а в разі потреби - частіше. Члени Залоги були активні на терені станиці: станичний, кошовий, впорядники. З відходом декотрих членів Залога припинила діяльність 1 березня 1955 року. Призначене їй Курінною Старшиною число далі залишається.

VI Залога “Торонто”

VI Залога як така вперше побачила світ у листопаді 1952 року. Вона поставила собі за ціль допомагати куреневі в організації та переведенні морських тaborів. Залога мала до диспозиції вже перед тим набутий човен 37 стіл довжини, котрий охрестили “Одеса”. Від 1952 до 1957 року Залога активно працювала в станиці та курені. “Одеса” дала спроможність переводити морське пластиування в традиційний спосіб. Пізніше Залога занепала, але з приходом нових членів у 1963 році відновила свою активність. У 1985 році Залога знову стала активною. Вітрогон притягнув багато нових членів, і вони обрали собі ім’я “Північні Вітри”. Щороку вони організовують вечірку-забаву у Торонті.

VII Залога “Чикаго”

VII Залога була затверджена Курінною Старшиною в дні 26 вересня 1953 року. Залога придбала вітрильник “Байда”, який освячено з великою парадою і при участі громадянства в місті Чикаго. Відбуто кілька плавб. Залога діяла активно понад рік, але з кінцем 1954 року формально припинила свою діяльність. Відновила свою активність 1962 року та формально тепер називається VII Залога ім. “Тараса Чупринки”. Неактивна з 1968 до 2007 рр., коли на Великій Раді курінь прийняв новоактивну залогу.

VIII Залога “Рочестер - Вікінг”

Активність Залоги Вікінг почалася в січні 1953 року, коли Нелько, Рекін, Гарпун та Екс переіменували свій юнацький гурток “Тигр” на морську залогу “Вікінг”. 18 жовтня 1953 року надано Залозі порядкове число VIII. Праця тривала охоче і жваво. Залога вже в квітні 1953 року купила вітрильник кляси “Бліскавка” 19 стіл, котрий охрестила назвою “Вихор”. У наступних роках Залога брала участь в морських тaborах та влаштовувала імпрези - Свято Моря. Члени Залоги були активними членами станиці, займаючи пости кошового, гніздового, впорядників і т.д. З виїздом членів на студії та до війська праця зменшилася, але не стала. У 1986 р. ця Залога поповнилася шістьма новими членами, котрі вив’язалися дуже добре як редактори “Oriona”.

IX Залога “Нью-Йорк”

У Нью-Йорку хлопці зорганізувалися вже в 1960 році. Назва “Чорноморці” в цей час для них ще не була знана. Ідею морського пластиування дістали від Романа Купчинського, коли він приїхав з II-ої Зимової Зустрічі. Перші зв’язки з куренем Залога мала в травні 1962 року, коли до Нью-Йорку приїхав Йонтек. До ЮПЗ хлопці збирали всі матеріали, споріднені з традиціями українського мореплавства. По ЮПЗ в листопаді 1962 року, коли до Нью-Йорку приїхав Нелько, Курінна Старшина затвердила її, надаючи порядкове число IX. У 1969 році Залога “Нью-Йорк” з’єдналася з Залогою “Ньюарк”, а тепер співпрацюють як одна Залога, названа “Гамалія”. Дотепер “Гамалія” активна.

X Залога “Філадельфія”

XXXVII Велика Рада створила цю залогу, бо було видно, що досить багато нових членів мешкали біля Філадельфії. Вибрали назву “Аргонавти” і під проводом Джейсона (їхнього стернового) були дуже активні в курені та станиці. Члени Залоги займали пости зв’язкового, гніздового, впорядника та осередкового УСП. Щороку “Аргонавти” організовують галовінську маскараду.

XI Залога “Львів”

Білі Води.

XII Залога “Бостон”

Існує в околиці міста Бостон.

XIII Залога “Сидні”

Існує в околиці міста Сидні.

XIV Залога “Мелборн”

Існує в околиці міста Мелборн.

XIV Залога “Клівленд”

Створена в 2007 р. на Великій Раді на “Вовчій Тропі”.

XIV Залога “Затока Чесапік”

Створена в 2007 р. на Великій Раді на “Вовчій Тропі”.

Чорноморський баль. Львів, 18 лютого 2012 р.
з нагоди 100-ліття Пласту

Президент Української Народної Республіки

Нью Йорк 30. травня 1963

До:

Проводу 25. Куреня
Уладу Старших Пластунів
"Чорноморці"
в Морістані, Но Джерзі.

Генерал Полковник Олександр Загродський
повідомляє мене, що на прохання Головної Пла-
стової Булави він, як Уповноважений для війсь-
кових справ Виконного Органу Української Націо-
нальної Ради, дав дозвіл Пластові, а зокрема
пластовому куріневі "Чорноморці", вивішувати
на його воєнних суднах прапор Української Чор-
номорської флотилії.

Я радію тим виявом Ваших державницьких
почувань, і бажаю Вам, щоб Ви назавжди як і
тепер залишалися однаково віддані ідеалові
Української Самостійної Держави.

Степан Витвицький

др. Степан Витвицький

КОНФЕРЕНЦІЯ
Українських Пластових Організацій

Львів - Дрогобич - Рівне - Борислав - Збараж - Кам'янець - Мукачево

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

Гаррісбург, дия 30. травня 1983.

До Учасників Пластової Зустрічі
з приводу вітанування Патрона
Українського Пласти св.Юрія
на Вовчій Тропі.

Дорогі Друзі!

Головна Пластова Булава вітає Вас з приводу святкового підняття прапору
Української Державної флоти на Вашому світі у честь св.Юрія.

Сорок пять років минуло від тієї пропам'ятної дати 29.квітня 1918
року, коли то знова по кілька сот літній перерви замайли знамена
вільної Української Держави над хвилями Українського Чорного Моря.

Коли ж сьогодні, по стільки роках, тисячі миль від Рідного Краю, знова
лопотить над нами це знамя вільної Української Держави, то це є види-
мий знак незмінності ідеї Української Державності поміж молоддю
Українського Пласти.

Порох тільки до висот, де має нам прапор і шаковчики традицію
Української Зброй з міровою маршуймо шляхом боротьби до нашої найвищої
мети добуття Української Держави.

СКОБ - ДОБРОГО ВІТРУ!

За Головну Пластову Булаву

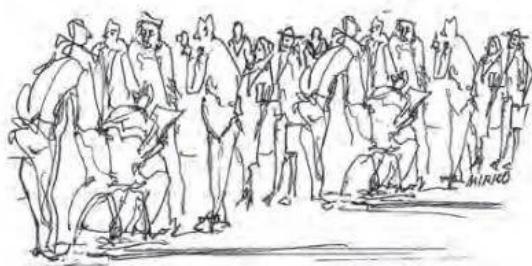
- Ю. Гладкий
п.с. с. Лісовий Яр. Гладкий, голова ГПБ?

Розділ 3 - ЧЛЕНСТВО

3.1 ЧОРНОМОРСЬКА РАДА - МОРСЬКІ ВОВКИ

Список Морських Вовків

1960 - 1996 - пл. сен. кер. Яро Гладкий, ЧМ, Яро

1999 - 2005 - пл. сен. кер. Любомир Гевко, ЧМ, Любко

2005 - пл. сен. кер. Нестор Колцьо, ЧМ, Нелько

3.2 КРАЙОВІ МОРСЬКІ РАДИ

Список голів Морської Ради в Україні

2001- пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ

2002- пл. сен. Марко Чуквінський, ЧМ

2003 і 2004 - ст. пл. Ігор Трегуб, ЧМ

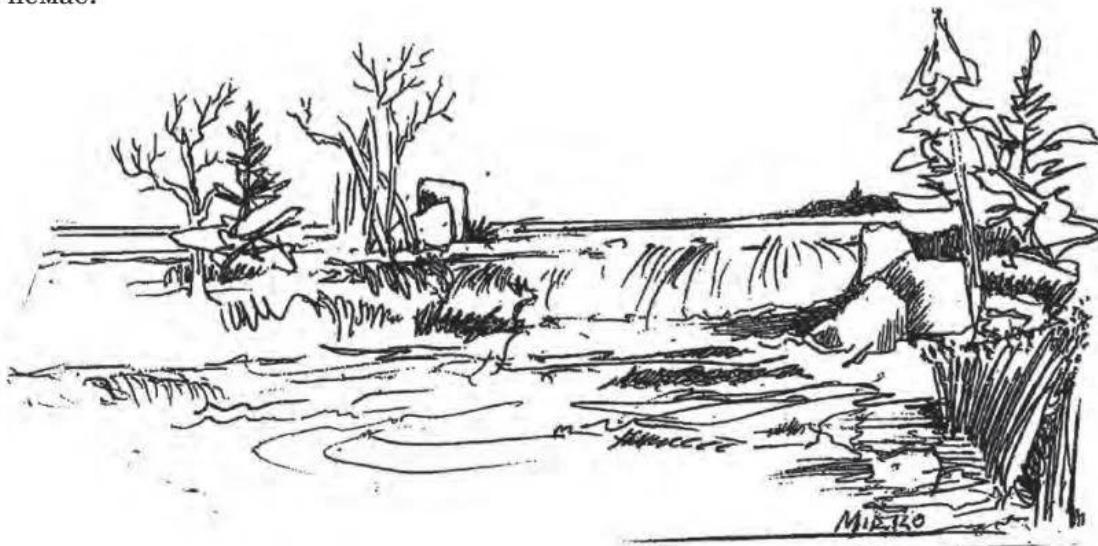
2005 - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ

2006 і 2007 - пл. сен. Марко Чуквінський, ЧМ

2008 і 2009- пл. сен. Ігор Трегуб, ЧМ

2010, 2011, 2012 - ст. пл. Юля Гвоздович (Полюга), ЧХ

До Морської Ради в Україні входять: Голова МР, Голова Техкомісії, стернові: залоги “Озеро Синевир” (16 курінь), залоги “Чорне море” (10 курінь), залоги “Білі води” (25 курінь), скарбник МР, референт ВКПМП (по необхідності). 40-го куреня сенюрок “Чорноморських Хвиль” в Україні немає.

3.3 10 К. УПС “ЧОРНОМОРЦІ”

3.3.1 Реєстр членів

<u>Ч.П.</u>	<u>Прізвище й ім'я</u>	<u>Псевдо</u>	<u>Статус</u>
1	Сенів Іван		Помер 5.IX.1984, Личаків, поле 35
2	Шухевич Роман	Шух	Згинув за Україну 5. III. 1950
3	Качмарський Володимир		Доля невідома
4	Підгайний Богдан		Помер
5	Долинський Лев	Бик	Помер 1963, Личаків, поле 22
6	Галібей Петро		Помер 1936 (1937?)
7	Хомин Михайло		Згинув за Україну 1941
8	Гладкий Ярослав	Оріон	Помер 22. IV. 1996
9	Полотнюк Євген	Ойген	Згинув за Україну VIII. 1943
10	Карпевич Ярослав	Пуриць	Згинув за Україну 1943 (1944?)
11	Ганушевський Мирон	Якір	Помер 14. I. 1990
12	Яросевич Анатоль		Помер
13	Івахнюк Антін	Вуйко	Помер 27. V. 2001
14	Рак Роман	Мантік	Помер (дата невідома)
15	Гела Степан	Мариська	Помер 25. X. 1997
16	Ластовецький Богдан	Катапуля	Помер 8. XI. 1995
17	Андрушків Володимир	Дзьоньо	Доля невідома
18	Струк Осип	Станько	Згинув за Україну VI. 1941
19	Шухевич Юрій		Згинув за Україну 27. VI. 1941
20	Турко Роман		Помер
21	Рудакевич Осип		Згинув за Україну VII. 1944
22	Костецький Сергій		Згинув за Україну 1941
23	Дурбак Тарас		Помер 31. XII. 1996

24	Процишин Жигмонт		Доля невідома
25	Андрухович Маркіян	Панціо	Згинув за Україну 1944
26	Матла-Дорошкевич?		Доля невідома
27	Саврук Осип		Доля невідома
28	Сілецький Антін		Помер 1941 (1942?)
29	Макар Модест		Помер 22. I. 1966
30	Андрушак ?		Вибув
31	Семенюк Степан		Згинув за Україну 1943
32	Ромах Микола		Вибув
33	Равлик Іван		Згинув за Україну 1943 (?)
34	Боднарук Юліян		Вибув
35	Грицай Дмитро	Перебийніс	Згинув за Україну 22. XII. 1945
36	Прокопович Іван		Помер 13. XI. 1977
37	Росткович Василь		Вибув
38	Блажкевич Богдан		Доля невідома
39	Гаврилюк Ярослав		Згинув за Україну 1941
40	Кіндрачук Михайло		Вибув
41	Лялька Михайло	Дідо	Помер 30. VIII. 2000
42	Прокопович Володимир		Помер
43	Адамчук Андрій		Доля невідома
44	Долинський Степан		Згинув за Україну 1941
45	Харкевич Ярослав		Доля невідома
46	Кивелюк Богдан		Помер 19. IV. 1962
47	Машак Осип	Мак	Доля невідома
48	Коваль Богдан		Доля невідома
49	Левицький Володимир		Доля невідома
50	Шерстило Іван		Доля невідома
51	Сліпко Володимир		Доля невідома
52	Сітницький Юрій		Помер 28. IX. 1992, Личаків, п.71
53	Сітницький Богдан		Помер 29. I. 1997, Личаків, п.70
54	Олесницький Роман	Ролес	Помер 25. I. 1989
55	Гресько Михайло		Доля невідома
56	Домбровський Марко		Доля невідома
57	Кузьмович Микола	Міколь	Помер 11. VI. 1981
58	Кивелюк Роман		Згинув за Україну 1942, Личаків, п.49
59	Чайківський Богдан	Швейк	Помер 1. IV. 2010
60	Хамула Богдан		Згинув за Україну VII. 1941
61	Калинович Володимир		Доля невідома
62	Гандзій Дам'ян		Згинув за Україну
63	Бурачинський Нестор		Доля невідома
64	Бурачинський Ераст	Пливака	Помер 11.IX.2008
65	Галібей Богдан		Доля невідома
66	Глібовицький Степан		Доля невідома
67	Чорнега Дионізій	Дизьо	Згинув за Україну II.1940
68	Костельник Богдан		Згинув за Україну 1941
69	Костельник Іреней		На безлюдному острові
70	Гошко Володимир		Згинув за Україну 1940

71	Кащицький Володимир		Помер 17.Х.2001, Личаків, п.52
72	Масний Степан		Згинув за Україну 1941
73	Цибрук Святослав		Доля невідома
73а	Котович Зенон		Помер 29.XII.1986, Личаків, п.6
74	Ганушевський Богдан	о. Бо-Ган	Помер 8.VI.2001
75	Лещин Іван	Лесько	Помер 11.VIII.1998
76	Бережницький Олександер	Або	Помер 25.V.1979
77	Самотулка Теодозій	Старий Орел	Помер 31.X.2001
78	Кришталович Ярослав	Шляхтич	Помер 10.III.2002
79	Копач Роман	Слон	Помер 20.XII.2000
80	Скочиляс Іван		Помер 13.II.2005
81	Журапський Іван		Доля невідома
82	Велигорський Ігор	Валігурда	Помер 26.VI.1997
83	Герчук Іван		Доля невідома
84	Гаврилюк Орест	Йонтек	Помер 17.X.2012, бувший ЧМ Вовк
85	Гевко Любомир	Любко	ЧМ ВОВК, бувший Морський Вовк
86	Кривий Ярослав	Славко	Помер 3.XII.2009
87	Кізима Володимир	Кізьо	Помер 19. VI. 2009
88	Козак Юрій	Утьо	Помер 20.I.2001
89	Рудницький Роман	Механік	Помер 10.III.1992
90	Михалович Євген	Гулівер	ЧОРНОМОРСЬКИЙ ВОВК
91	Бучок Михайло	Ролянд	На безлюдному острові
92	Пилищенко Володимир	Гарпун	
93	Лучкань Ярослав	Вихор	Помер 22.IX.1973
94	Колцьо Нестор	Нелько	МОРСЬКИЙ ВОВК
95	Онуфрик Зенон	Рекін	Помер 24.II.2009
96	Гуран Богдан	Екс	
97	Олексишин Роман	Тарпан	Помер 6.IX.2002
98	Нетеса Віталій		На безлюдному острові
99	Парфанович Ігор	Бунц	Помер (дата невідома)
100	Бутенко Володимир	Вовка	На безлюдному острові
101	Костинюк Григорій		Мокрий Гриць
102	Ганківський Василь	Аскольд	
103	Дмитрів Олександер	Сашко	Помер 30.IV.2010
104	Федорак Богдан	Богдасик	На безлюдному острові
105	Мельник Володимир	Владзьо	Помер 12.XI.1981
106	Павлович Роман		Помер 27.X.1976
107	Чайковський Йосип		Помер 1.III.1977
108	Слюсарчук Юрій	Коледзьо (Пінцетка)	Помер 23.IV.2012
109	Шаран Роман	Шпагат	Помер 9.V.1997
110	Рондяк Роман	Белог'	
111	Шмігель Любомир	Бузьо	Помер 29.V.1997
112	Паладович Северин	Ерко	
113	Бойчук Юрій	Гак	
114	Гафткович Іван	Іван	Помер 4.XI.2009
115	Крижанівський Юрій	Платон	
116	Попович Лев		Помер 11. II. 1974

117	Фіцик Константин	Кость	Помер (дата невідома)
118	Григорчук Микола	Нік	
119	Оришкевич Яромир	Пльомба	
120	Стахів Зенон	Зен	
121	Кузьма Михайло	Довбуш	
122	Попович Анатоль		На безлюдному острові
123	Керод Адріян	Адъо	На безлюдному острові
124	Гермак Богдан	Щогла	
125	Денисенко Юрій	ДіСі	На безлюдному острові
126	Ліщинський Дам'ян	Нано	Помер 21. XII. 2005
127	Белендюк Михайло		
128	Костюк Теодор	Рибалка	
129	Гайда Ігор Е.	Беркут	
130	Гаврих Ярослав		Помер 31. XII. 2002
131	Федаш Орест	Портік	
132	Колодій Олег	Компас	
133	Ганушевський Юрій	Гемба	
134	Варцаба Марко		
135	Добротвір Микола	Юрій	
136	Венгльовський Юрій	Утьо	На безлюдному острові
137	Солтис Михайло	Солтс	
138	Пайда Володимир	Ридж	
139	Буць Антін	Криж	
140	Миронюк Петро	Мацько	Помер 5.II.2007
141	Фурік Василь	Фос	На безлюдному острові
142	Стахів Борис	Бобо	
143	Денисенко Юрій	Риба	
144	Купчинський Роман	Жулік	На безлюдному острові
145	Залуцький Дон	Зулу	
146	Комарницький Ігор	Порт	
147	Гадзевич Андрій	Мах	
148	Храпливий Андрій	Байда	
149	Білик Андрій	Торпедо	
150	Крижанівський Богдан	Кадзьо	
151	Попович Олександер	Папай	
152	Козак Ярема	Шарко	
153	Зазуля Роман	Ку-Ку	На безлюдному острові
154	Юхима Мар'ян	Мезі	На безлюдному острові
155	Добрянський Вадим	Доб	
156	Гаврилюк Роман	Гаврило	Помер 8.VIII.1999
157	Когут Богуслав	Славко	
158	Полатайко Ярема	Петро	
159	Поварчук Микола		
160	Сліпецький Любомир	Буб	На безлюдному острові
161	Вишньовський Василь	Щур	На безлюдному острові
162	Поритко Богдан	Влодзьо	
163	Денисик Олег	Дені	

164	Войтович Андрій	Вуж
165	Слабіцький Ігор	Срібний Іван
166	Савчук Ігор	Сач
167	Стельмах Роман	Звір
168	Криськів Олесь	Лісовий Сокіл
169	Кузьмович Юрій	Каз
170	Темницький Володимир	Гарячка
171	Слабіцький Ростислав	Попсуймайстер
172	Стасюк Генадій	Джміль
173	Вашук Юрій	Котик
174	Раковський Володимир	Рак
175	Мандзій Євген	Генко
176	Гела Юрій	Напруга
177	Гнатейко Тиміш	Міша
178	Пенцак Орест	Бурмило
179	Темницький Юрій	Чаклун
180	Гандзій Дам'ян	Спіритус
181	Козел Петро	Кенг'уру
182	Чуквінський Марко	Одіссеї
183	Темницький Орест	Волоцюга
184	Елиїв Петро	Якір
185	Кравс Роман	Ноа
186	Іскalo Богдан	Зоря
187	Ревуцький Михайло	Місько
188	Гудзяк Марко	Гудзик
189	Михайлович Ярема	Хлюп
190	Верещака Симон	
191	Радіон Юрій	
192	Стефанів Павло	Кагуна
193	Гуменецький Мирон	Гума
194	Іваницький Богдан	Чугайстер
195	Прибила Богдан	Кишка
196	Павлюк Борис	Павук
197	Шипайло Юрій	Бараболя
198	Лісовський Данило	Сплюх
199	Воронка Нестор	Волянс
200	Павлюк Ігор	Стопка
201	Кукуруза Мирон	Молот
202	Козак Андрій	Ширяк
203	Кохан Ярема	Гайдамака
204	Гнатів Микола	Когут
205	Грабовський Олег	Грім
206	Терлецький Ігор	Варіят
207	Червоняк Павло	Таріль
208	Федик Юрій	Гадюка
209	Восвідка Богдан	Нянко
210	Олесницький Богдан	Сват
182		На безлюдному острові

3.3.2 Реєстр курінних

1927-(?)	Іван Сенів	1973-1975	Любомир Гевко
1930-(?)	Сергій Костецький, кількаразовий курінний	1975-1980	Нестор Колцьо
1947-1949	Роман Олесницький	1980-1984	Орест Гаврилюк
1949-1950	Мирон Ганушевський	1984-1987	Андрій Храпливий
1950-1951	Яро Гладкий	1987-1988	Любомир Гевко
1951-1952	Роман Олесницький	1988-1990	Роман Шаран
1952-1959	Степан Гела	1990-1992	Андрій Войтович
1959-1961	Олександер Бережницький	1992-1994	Богдан Поритко
1961-1966	Яро Гладкий	1994-2004	Нестор Колцьо
1966-1969	Нестор Колцьо	2004-2008	Юрій Кузьмович
1969-1971	Орест Гаврилюк	2008-2012	Яромир Оришкевич
1971-1973	Володимир Пилищенко	2012 -	Андрій Козак

3.4 16-ий КУРІНЬ УСП "ЧОРНОМОРСЬКІ ХВИЛІ"

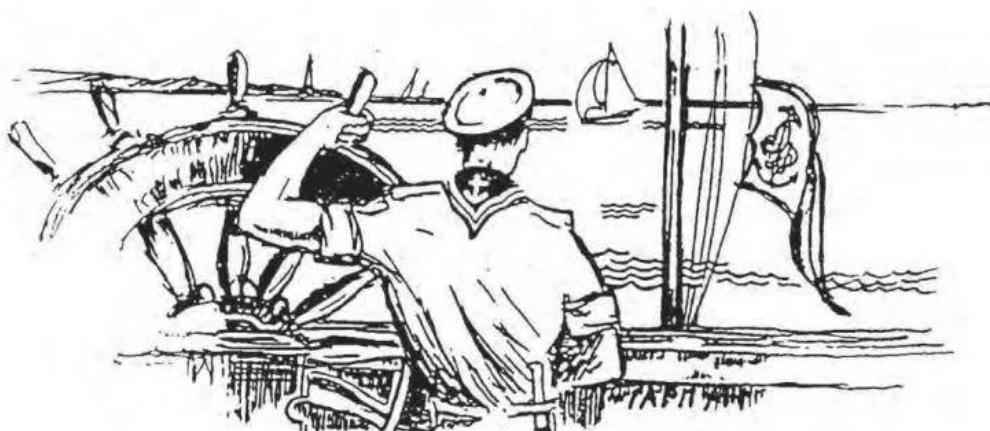
3.4.1 Реєстр членів

1. Люба Китаста (Савчук)
2. Оксана Качинська (Кордуба)
3. Зірка Клюфас (Мілянич)
4. Оксана Кузьмак (Смішкевич)
5. Діді Бутенко (Домбровська)
6. Марія (Міцька) Полянська (Осінська)
7. Христина Шипилява
8. Рома Фігаш (Савчук)
9. Дора Сторожинська (Борис)
10. Нілля Герус (Левицька)
11. Богданна Худьо (Дзедзик)
12. Таня Сілецька (Бабюк)
13. Дарка Долинська (Заблоцька)
14. Оля Бурч (Ширилява)
15. Христина Липецька (Семенюк)
16. Христя Козак (Байко)
17. Рома Когут (Крохмалюк)
18. Миросся Стефанюк (Савчук)
19. Марта Собко (Савчук)
20. Квітка Григорчук (Дяків)
21. Віра Русецька (Трешневська)
22. Оксана Гудз (Григорчук)
23. Ріта Бжеська
24. Гая Шубин (Стецяк)
25. Марійка Скасків (Стець)
26. Рома Рейні (Баб'юк)
27. Квітка Бушнел (Гайвас)
28. Ляля Томаселі (Заклинська)
29. Маґда Колцьо (Остапюк)
30. Рената Волинець
31. Адя Федаш (Бойдуник)
32. Зеня Яворська (Смішкевич)
33. Оксана Кіналь (Козак)
34. Ірина Рогуцька (Демидович)
35. Ніна Бангс (Калиновська)
36. Ірка Кирилов (Калиновська)
37. Уляна Глинська (Цяпка)
38. Таня Д'Авіньон (Михайлишин)
39. Іня Попович (Копачинська)
40. Дарія Буадана (Чайківська)
41. Іка Касанова (Кознарська)
42. Марія (Ляля) Витвицька
43. Оксана Андерсен (Хомут)
44. Зеновія Брожина (Ковальчин)
45. Дарка Якимчук
46. Орися Фішер (Палюх)
47. Гая Головінська (Король)
48. Оксана Соболта (Занко)
49. Зеновія Кунцьо (Дідушак)
50. Леся Матійцьо (Колцьо)

51. Христина Клюфас (Пінковська)
 52. Маруся Мулик (Дармограй)
 53. Орися Бузетта (Дмитрик)
 54. Віра Косович (Семущак)
 55. Лідія Целюх (Дяченко)
 56. Рута Сіоріно (Кіселеевська)
 57. Марта Ковалів (Якимчук)
 58. Леся Кушнір
 59. Оксана Мандич
 60. Ляриса Гладка (Мартинюк)
 61. Мотря Сосенко (Чорнобіль)
 62. Христина Демидович (Романів)
 63. Міра Кизик
 64. Христина Швед
 65. Христина Руфін (Олексин)
 66. Ірка Горбатюк
 67. Ліда Пашковська
 68. Люба Придаткевич
 69. Міра Рудакевич
 70. Христя Ващук
 71. Дарка Заблоцька
 72. Христинка Андрушків
 73. Катруся Цісарук
 74. Оксана Андрушків
 75. Христя Качан
 76. Ксеня Колцьо
 77. Ніна Волчаста
 78. Наталка Гарві
 79. Христина Гірняк
 80. Регіна Дяченко
 81. Дарія Пришляк
 82. Христина Пришляк
 83. Христина Сливінська
 84. Марта Стасюк (Щуровська)
 85. Пріся Цегельська
 86. Рома Шипайлло (Фіголь)
 87. Марта Дергак (Теслюк)
 88. Марійка Яхницька
 89. Дарія Марків
 90. Марічка Марків
 91. Уляна Олексишин
 92. Оксана Тромса
 93. Дарія Троян
 94. Люба Біла
 95. Наталія Горак
 96. Христя Климишин
 97. Ліда Костинюк
 98. Марта Кушнір
 99. Іна Шустов
 100. Ліда Тарновська
 101. Ліля Еліяшевська (Мінкович)
 102. Софійка Стецік
 103. Зеня Гельбіг
 104. Лариса Балабан (Крижанівська)
 105. Марта Стефанюк
 106. Ольга Міліянчук (Чуквінська) 1995, Україна
 107. Алекса Крижанівська
 108. Аля Рудакевич
 109. Анастазія Грабовська
 110. Андрея Попович
 111. Христя Гудь
 112. Христя Попович
 113. Сяня Половчак - виступила
 114. Дарка Білоус
 115. Богдана Гілен
 116. Інна Лончина
 117. Іванка Фаррел
 118. Катерина Меціяк
 119. Катерина Сіделник
 120. Катерина Гудзяк
 121. Лариса Красій
 122. Ліля Голинська
 123. Леся Павлишин
 124. Ліда Крижанівська
 125. Ліда Ковінко
 126. Ліля Артимишин
 127. Маланка Мисило
 128. Марія Чопівська
 129. Мелася Гурен
 130. Таля Волчаста
 131. Олена Кебало
 132. Роксоляна Козицька
 133. Світлана Грабовська
 134. Таля Павлюк (Федаш)
 135. Таля Зиттер
 136. Таня Григорович
 137. Таня Зінич (Петраш)
 138. Тетяна Матусяк
 139. Марта Платош (Клюфас)
 140. Доня Колцьо (Глинська)
 141. Мар'яна Дмитрах (Трегуб) - 2001, Україна
 142. Ілона Тижбір - 2001, Україна
 143. Наталя Снурнікова - 2001, Україна
 144. Анна Скоропад (Полюга) - 2005, Україна
 145. Маріянна Бобко - 2008, Україна
 146. Ольга Калітовська - 2008, Україна
 147. Олена Галушка - 2010, Україна
 148. Вікторія Долик - 2010, Україна
 149. Людмила Добриніна - 2010, Україна
 150. Юля Полюга (Гвоздович) - 2010, Україна
 151. Роксолана Двораковська - 2011, Україна

3.4.2 Реєстр курінних

1959-1961	Оксана Смішкевич	1984-1985	Рома Шипайло
1961-1963	Зірка Мілянич	1992-1996	Марта Стефанюк
1963-1965	Діді Бутенко	1996-1997	Зеня Гельбіг
1965-1967	Магда Колцьо	2000-2001	Ліда Крижанівська
1967-1969	Марта Савчук	2001-2002	Сяня Половчак
1969-1971	Рената Волинець	2002-2006	Таля Павлюк
1971-1973	Оксана Хомут	2006-2007	Алекса Крижанівська
1973-1975	Зеня Брожина	2007-2008	Andreя Попович
1975-1978	Орися Дмитрик	2008-2009	Алекса Крижанівська
1978-1980	Маруся Дармограй	2009-2010	Andreя Попович
1982-1984	Марта Теслюк	2010-2011	Христя Попович
		2011-2012	Христя Попович

3.5. 25-ий КУРІНЬ УСП "ЧОРНОМОРЦІ"

3.5.1 Реєстр членів

Номер	Псевдо	Ім'я	Старший Брат	Дата Підвищення
1	Любко	Любомир Гевко		
2	Джек	Зенон Басараб		
3	Лесик	Лев Богацький		
4	Міма	Мирон Стефанів		
5	Рак	Роман Возняк		
6	Тарасик	Тарас Триш		
7	Ролянд	Михайло Бучок		
8	Войта	Володимир Войтович		
9	Аскольд	Василь Ганківський		
10	Йонтек	Орест Гаврилюк		
11	Утьо	Юрій Козак		
12	Богданчик	Богдан Федорак		
13	Іван	Іван Гафткович		
14	Коледзьо	Юрій Слюсарчук		
15	Гуньо	Олександер Харків		
17	Бурко	Богдан Петрусик		
18	Мойсей	Тарас Брезень		

19	Валігура	Ігор Велигорський
20	Лис	Іван Івасишин
21	Геньо	Євген Куришин
22	Ромко	Роман Мицик
23	Махно	Осип Сахно
24	Івась	Іван Стадник
25	Марс	Юрій Макух
26	Кізьо	Володимир Кізима
27	Славко	Ярослав Кривий
28	Цвір	Мирон Цвіренко
29	Рекін	Зенон Онуфрик
30	Нелько	Нестор Колцьо
31	Каміонка	Леонід Каменецький
32	Гарпун	Володимир Пилишенко
33	Механік	Роман Рудницький
34	Екс	Богдан Гуран
35	Гулівер	Євген Михалович
36	Радіокомпас	Омелян Дмитришин
37	Панцирник	Микола Липовецький
38	Белог'	Роман Рондяк
39	Слонь	Ярослав Лавришин
40	Банька	Ігор Іваницький
41	Макс	Богдан Максимець
42	П'явка	Петро Сплавник
43	Глибокий	Юрій Долинський
44	Вовка	Володимир Бутенко
45	Мокрий Гриць	Григорій Костинюк
46	Стъопа	Стефан Когут
47	Гак	Юрій Бойчук
48	Ник	Микола Григорчук
49	Мус	Роман Мазяк
50	Вихор	Ярослав Лучкань
51	Гондоля	Володимир Томин
52	Шарко	Ярко Козак
53	Бунц	Ігор Парфанович
54	Тарпан	Роман Олексишин
55	Еней	Юрій Кузьмич
56	Жулік	Роман Купчинський
57	Зен	Зенон Стажів
58	Рибалка	Теодор Костюк
59	Батяр	Андрій Витвицький
60	Недобиток	Богдан Терлецький
61	Порт	Ігор Комарницький
62	Щогла	Богдан Гермак
63	Компас	Олег Колодій
64	Бобо	Борис Стажів
65	Адьо	Адріян Керод
66	Маяк	Лев Микитчук
67	Ді Сі	Юрій Денисенко
68	Скіпер	Олег Канадюга
69	Зулу	Ігор Залуцький
70	Байда	Андрій Храпливий
71	Куку	Роман Зозуля
72	Папай	Олесь Попович
		Рекін
		Жулік
		07/1967
		Рибалка
		Компас
		Скіпер
		Гандоля
		08/1970
		10/1970
		01/1971

73	Бадз	Богдан Боднарук	Зен	01/1972
74	Влодзьо	Богдан Поритко	Зен	01/1973
75	Мах	Андрій Гадзевич	Компас	01/1973
76	Сатч	Ігор Савчук	Зен	01/1973
77	Бо-Ган II	Богдан Ганушевський	Скіпер	06/1973
78	Франц	Роман Добрянський	Рибалка	06/1974
79	Мацько	Ігор Раковський	Зен	06/1974
80	Срібний Іван	Ігор Слабіцький	Зен	06/1975
81	Каз	Юрій Кузьмович	Байда	06/1975
82	Геч	Стефан Геча	Бобо	06/1975
83	Бараболя	Юрій Шипайлло	Сатч	01/1976
84	Звір	Роман Стельмах	Влодзьо	01/1976
85	Гудз	Михайло Ковалик	Сатч	01/1976
86	Мряка	Тарас Ліщинський	Ку Ку	01/1976
87	Кит	Любодар Олесницький	Мах	01/1977
88	Бейбз	Ігор Гіль	Байда	01/1977
89	Гарячка	Володимир Темницький	Влодзьо	06/1977
90	Вуж	Андрій Войтович	Влодзьо	01/1978
91	Ширяк	Андрій Козак	Бараболя	06/1978
92	Чаклун	Юрко Темницький	Байда	06/1979
93	Молоток	Едвард Камінський	Компас	01/1980
94	Попсуймайстер	Ростислав Слабіцький	Каз	06/1982
95	Ноіро	Ераст Гафтович	Вуж	06/1982
96	Коко	Віктор Лапічак	Кит	06/1982
97	Губкула	Іляріон Чоглан	Бараболя	06/1982
98	Вітрогон	Марко Пенцак	Гарячка	02/1988
99	Спіритус	Дам'ян Гандзій	Ноіро	02/1988
100	Варіят	Ігор Терлецький	Гарячка	06/1988
101	Павук	Борис Павлюк	Вітрогон	06/1988
102	Бурмило	Орест Пенцак	Ноіро	02/1989
103	Міша	Тиміш Гнатейко	Чаклун	10/1989
104	Масло	Юрій Лавришин	Ширяк	10/1989
105	Ноа	Роман Кравс	Ноіро	10/1989
106	Клен	Роман Дубчак	Гарячка	10/1989
107	Фатом	Петро Штомпіль	Бараболя	03/1990
108	i-Грушка	Ігор Баб'юк	Коко	03/1990
109	Баб	Теодор Кузьо	Гарячка	06/1990
110	Пабст	Петро Рондяк	Бурмило	02/1991
111	Якір II	Петро Елійв	Вітрогон	06/1991
112	Буря	Адріян Пенцак	Міша	06/1991
113	Дида	Богдан Дмитришин	Бурмило	02/1992
114	Хлюп	Ярема Михалович	Павук	06/1992
115	Таріль	Павло Червоняк	Бурмило	08/1992
116	Сплюх	Данило Лісовський	Масло	06/1996
117	Одіссеї	Марко Чуквінський	i-Грушка	08/1997
118	Сірен	Корнило Раковський	Пабст	02/1999
119	Сітка	Юрій Кузьмич	Ноа	06/1999
120	Шкіра	Юрко Морачевський	Бурмило	08/2000
121	Платон	Андрій Нинка	Спіритус	03/2001
122	Стопка	Ігор Павлюк	Варят	06/2001
123	Бізун	Олесь Брожина	i-Грушка	06/2001
124	Гребець	Данило Бутенко	Якір II	06/2001
125	АЗИМУТ	Евген Лой	Ноа	06/2001
126	Примара	Роман Брожина	Сірен	06/2001
127	Росомаха	Данило Кузьмич	Сплюх	06/2002

128	Волянс	Нестор Воронка	Спіритус	03/2003
129	Бик	Маркіян Павлюк	Таріль	03/2004
130	Гук	Ігор Трегуб	Шкіра	05/2004
131	Москаль	Петро Стецюк	Шкіра	03/2005
132	Сова	Адріян Оришкевич	Сірен	06/2005
133	Ягу	Матей Раковський	Хлюп	03/2006
134	Кіхоти	Павло Фарміга	Сітка	03/2006
135	Конфуцій	Андрій Демидович	Примара	03/2007
136	Ішмаїл	Марко Мелимука	Сітка	06/2008
137	Горіх	Ярема Белей	Росомаха	06/2008
138	Стригун	Маркіян Кузьмович	Москаль	06/2008
139	Мастило	Павло Яримович	Стопка	06/2010
140	Трембіта	Олександер Оришкевич	Бик	06/2010
141	Румпель	Руслан Палажій	Одіссей	08/2010
142	Атлас	Роман Шаповал	Платон	08/2010
143	Корсар	Олег Осадця	Москаль	06/2011
144	Поршень	Адріян Станько		
145	Криголам	Славко Осадця		

3.5.2 Реєстр курінних

Рік	Псевдо	Рада	Дата	Місце
1947-52	Любко (замітка)	I, II	V 1947	Міттенвальд
1952-53	Йонтек	III	IX 1952	Торонто
1953-54	Ролянд	IV	VI 1953	“Пластова Січ”, Канада
1954-55	Ролянд	V	VI 1954	Гамільтон, Канада
1955-56	Утьо	VI	VI 1955	Віндзор, Канада
1956-57	Йонтек	VII	VIII 1956	Пойнт Пілі
1957-58	Нелько	VIII	VIII 1957	“Пластова Січ”, Канада
1958-59	Нелько	IX	VIII 1958	“Новий Сокіл”
1959-60	Рекін-Вовка	X	IX 1959	“Вовча Тропа”
1960-62	Гак	XI	VIII 1960	“Діброва”, США
1962	Гак	XII	II 1962	Дітройт, США
1962-63	Рекін	XIII	VII 1962	Гантер, США
1963	Рекін	XIV	I 1963	Дітройт
1964	Вихор	XV	XII 1963	Рочестер
1965	Недобиток-Зен	XVI	XI 1964	Гоніо Озеро, США
1966	Рибалка	XVII	XI 1965	Торонто
1967	Порт	XVIII	II 1967	Рочестер
1968-69	Рибалка-Зен	XIX	VI 1968	Гоніо Озеро, США
1969-70	Ді-Сі	XX	VI 1969	“Бобрівка”, США
1970-71	Компас	XXI	X 1970	Симко Озеро, Канада
1971-72	Компас	XXII	VI 1971	“Новий Сокіл”
1972-73	Байда	XXIII	VI 1972	“Бобрівка”
1973-74	Папай	XXIV	VI 1973	“Бобрівка”
1974-75	Компас	XXV	VI 1974	“Новий Сокіл”
1975-76	Max	XXVI	VI 1975	“Вовча Тропа”
1976-77	Max	XXVII	VI 1976	“Бобрівка”
1977-78	Влодзьо	XXVIII	VI 1977	“Бобрівка”
1978-79	Каз	XXIX	VI 1978	“Новий Сокіл”
1979-80	Сатч	XXX	VI 1979	“Бобрівка”
1980-81	Срібний Іван	XXXI	VI 1980	“Бобрівка”
1981-82	Бараболя	XXXII	VI 1981	“Бобрівка”

1982-83	Гарячка	XXXIII	VI	1982	“Вовча Тропа”
1983-84	Гудз	XXXIV	VI	1983	“Бобрівка”
1984-85	Вуж	XXXV	VI	1984	“Пластова Січ”
1985-86	Кит	XXXVI	VI	1985	“Бобрівка”
1986-87	Гарячка	XXXVII	VI	1986	“Бобрівка”
1987-88	Гарячка	XXXVIII	VI	1987	“Новий Сокіл”
1988-89	Спіритус	XXXIX	VI	1988	“Новий Сокіл”
1989-90	Ноа	XL	X	1989	“Бобрівка”
1990-91	Варіят	XLI	VI	1990	Лігайтон, США
1991-92	Фатом	XLII	VI	1991	“Писаний Камінь”
1992-93	Спіритус	XLIII	VI	1992	“Новий Сокіл”
1993-94	Якір	XLIV	VI	1993	“Вовча Тропа”
1994-95	Таріль	XLV	VI	1994	1000 Острів, Канада
1995-96	Спіритус	XLVI	VI	1995	“Новий Сокіл”
1996-97	Павук	XLVII	VI	1996	“Вовча Тропа”
1997-98	Сплюх	XLVIII	VI	1997	“Писаний Камінь”
1998-99	Спіритус	XLIX	VI	1998	“Вовча Тропа”
1999-00	Сірен	L	VI	1999	“Вовча Тропа”
2000-01	Сірен	LI	VI	2000	“Писаний Камінь”
2001-02	Платон	LII	VI	2001	“Новий Сокіл”
2002-03	Сітка	LIII	VI	2002	“Новий Сокіл”
2003-04	Примара	LIV	VI	2003	“Писаний Камінь”
2004-05	Стопка/Бик	LV	VI	2004	“Новий Сокіл”
2005-06	Бик	LVI	VI	2005	“Вовча Тропа”
2006-07	Сова	LVII	VI	2006	“Новий Сокіл”
2007-08	Сова	LVIII	VI	2007	“Вовча Тропа”
2008-09	Ягу	LIX	VI	2008	“Писаний Камінь”
2009-10	Москаль	LX	VI	2009	“Вовча Тропа”
2010-11	Москаль	LXI	VI	2010	“Писаний Камінь”
2011-12	Горіх	LXII	VI	2011	“Вовча Тропа”

Примітка. 1947-1952 рр. Любко був гуртковим Самостійного Гуртка УСП “Чорноморці”.

3.5.3 Інструктаж праці

Щоб стати повним членом 25-го куреня УСП “Чорноморці”, кожен водяник мусить написати інструктаж у якійсь ділянці морського пластиування. Ці праці, зазвичай на 8-15 сторінок машинопису, є корисними для вивчення української морської термінології, для підготовлення зайняття у морських таборах та для зберігання бібліотеки морського пластиування. Архів складається з наступних:

74	Влодзьо, ЧМ	Теренові ігри під час Великих Зустрічей
75	Мах, ЧМ	Роди суден
76	Сатч, ЧМ	Скіперство
77	Бо-Ган II, ЧМ	Організація водних таборів
78	Франц, ЧМ	Підручник вітрильництва
79	Мацько, ЧМ	Засади канойкарства
80	Срібний Іван, ЧМ	Водна піонірка
81	Каз, ЧМ	Водне мандрівництво
82	Геч, ЧМ	Суднознавство/Будова суден у ранніх дебавах
83	Бараболя, ЧМ	Сигналізація між суднами
84	Звір, ЧМ	Українська Фльота 1917-1918 р.
85	Гудз, ЧМ	Линви
86	Мряка, ЧМ	Приписи таборового куховарення
87	Кит, ЧМ	Водолаження - Скуба
88	Бейдз, ЧМ	Самозарядність
89	Гарячка, ЧМ	Якірництво
90	Вуж, ЧМ	Інструктаж навігації на таборі
91	Ширяк, ЧМ	Лет ширяків
92	Чаклун, ЧМ	Рибальство
93	Молоток, ЧМ	Водолаження
94	Попсуймайстер, ЧМ	Рятівництво
95	Ноіро, ЧМ	Оріон
96	Коко, ЧМ	Погодознавство
97	Губкула, ЧМ	Маяки

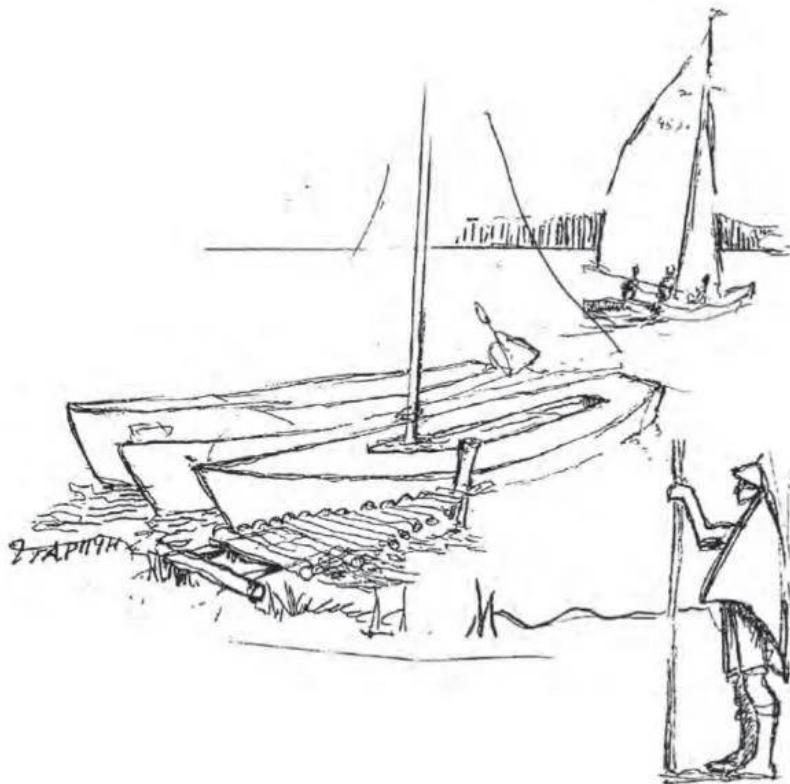
98	Вітрогон, ЧМ	Вітроплавання
99	Спіритус, ЧМ	Проба скоб-гребець
100	Варіят, ЧМ	Скіперство
101	Павук, ЧМ	Моторівки
102	Бурмило, ЧМ	Загальний підручник першого асистента
103	Міша, ЧМ	Легенда Одіна
104	Масло, ЧМ	Перегони на вітрильниках
105	Ноа, ЧМ	Їзда на хвилях
106	Клен, ЧМ	Веслування
107	Фатом, ЧМ	Пілотаж
108	i-Грушка, ЧМ	Снорклінг'
109	Баб, ЧМ	Ватри
110	Пабст, ЧМ	Заавансоване вітрильництво
111	Якір II, ЧМ	Каяки
112	Буря, ЧМ	Водна навігація, уживаючи радіоприймачі
113	Дида, ЧМ	Підручник медичних справ на МТ
114	Хлюп, ЧМ	Вітрильництво в бурі
115	Таріль, ЧМ	Організація кухні
116	Сплюх, ЧМ	Їзда на водних лещетах
117	Одіссей, ЧМ	Нові вимоги на ступінь скоба/вірлиці-гребця
118	Сірен, ЧМ	Новацький табір до морської теми
119	Сітка, ЧМ	Інформатор для інструкторів "Пережиток на човні"
120	Шкіра, ЧМ	Пластове літунство
121	Платон, ЧМ	Організація і структура ЛОМТ-у
122	Стопка, ЧМ	Особисті водяні машини
123	Візун, ЧМ	Будуймо корпус
124	Гребець, ЧМ	Юнацькі тaborи на морську тему
125	Азимут, ЧМ	Коран скарбника
126	Примара, ЧМ	Довідник моторових човнів
127	Росомаха, ЧМ	Скіперство
128	Волянс, ЧМ	Підводна фотографія
129	Бик, ЧМ	Їзда на водних дошках
130	Гук, ЧМ	Організація водної мандрівки
131	Москаль, ЧМ	Академічне веслування
132	Сова, ЧМ	Вмілість каяки
133	Ягу, ЧМ	Безпека на морському таборі
134	Кіхоти, ЧМ	Їзда на дощці, вживаючи повітряного орла
135	Конфуцій, ЧМ	Історія Чорноморської Флоти
136	Ішмаїл, ЧМ	Самозарадність на морі
137	Горіх, ЧМ	Спомини пана Любка, #1
138	Стригун, ЧМ	Байдарка
139	Мастило, ЧМ	Плаваючі сухі доки і частинно погружні вантажні кораблі
140	Трембіта, ЧМ	Підручник адміністратора ЛОМТ-у
141	Румпель, ЧМ	Природа вітру
142	Атлас, ЧМ	Припливи і відпливи
143	Корсар, ЧМ	

3.5.4 Реєстр Ордену св. Миколая в синім

Член куреня може одержати найвище Чорноморське відзначення за:

- довголітню працю;
- пожертви для Морського Пластування;
- найглибшеся осягнення духовності Чорноморського Пластування.

1	Гарячка, ЧМ	II	1989
2	Варіят, ЧМ	VI	1993
3	Бурмило, ЧМ	VI	1993
4	Ноа, ЧМ	VIII	1996
5	Павук, ЧМ	VI	1997
6	і-Грушка, ЧМ	II	1998
7	Якір II, ЧМ	II	1998
8	Шкіра, ЧМ	VI	2003
9	Стопка, ЧМ	VI	2004

3.6. 40-ий КУРІНЬ УПС "ЧОРНОМОРСЬКІ ХВИЛІ"

3.6.1 Реєстр членів

1. Оксана Андерсен (Хомут)	18. Оксана Кузьмак (Смішкевич)
2. Діді Бутенко (Домбчевська)	19. Люба Китаста (Савчук)
3. Лідія Целюх (Дяченко)	20. Люба Лабунька (Гіна)
4. Христина Демидович (Романів) - виступила	21. Оленка Макарушка-Колодій
5. Марта Дергак (Теслюк)	22. Леся Матійцьо (Колцьо)
6. Орися Бузетта (Дмитрик)	23. Маруся Мулик (Дармограй)
7. Адя Федаш (Бойдуник)	24. Ірина Рогуцька (Демидович)
8. Христина Гейнор (Круп)	25. Мотря Сосенко (Чорнобіль)
9. Леся Геймур (Баранська)	26. Мирослава Стафанюк (Савчук)
10. Уляна Глинська (Цяпка) - в 2011	27. Зеня Яворська (Смішкевич)
11. Оксана Кіналь (Козак)	28. Христина Шипилява - виступила
12. Христина Клюфас (Пінковська)	29. Рома Фігаш (Савчук) - виступила
13. Зірка Клюфас (Мілянич)	30. Ксения Колцьо
14. Магда Колцьо (Остапюк)	31. Лариса Балабан (Крижанівська)
15. Віра Косович (Семущак)	32. Ліліяна Еліашевська (Мінкович)
16. Христина Козак (Байко)	
17. Зеновія Кунцьо (Дідушак)	

3.6.2 Реєстр курінних

1995 - 1998	Адя Федаш	2002 - 2010	Зірка Клюфас
1998 - 2000	Маруся Мулик	2010 - 2012	Орися Бузетта
2000 - 2002	Христя Клюфас	2012 -	Зірка Клюфас

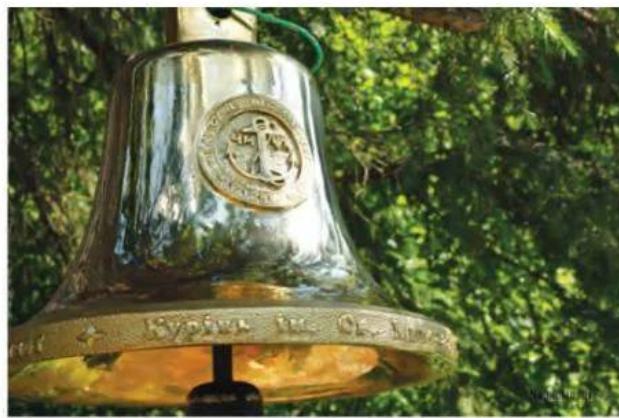
Розділ 4 - МОРСЬКІ ТАБОРИ, ПЛАВБИ

ПЛАСТОВІ МОРСЬКІ ВИШКІЛЬНІ КУРСИ
І РЕЙАН В КАНАДІ І АМЕРИЦІ В ЯКИХ ЗАЛОГА
"ВІКІНГ" БРАЛА УЧАСТЬ.

СІ НІДВУЧЕ ВІДВАНІ ЗАЩИТОЮ КОРСИ БУЛИ ОРГАНІЗОВАНІ ГІПНОТЕРАПІЕЙ В.Л. "ЧОРНОМОРЦІ"

4.1 УКРАЇНА

Дата: 1928

Назва: Табір морського пластиування.

Місце: Монастирок над Дністром.

Провід: Комендант - сктм. Юліян Каменецький, заступник коменданта - ст. пл. Осип Рудакевич, ЧМ.

Фльотилія: 4 веслові човни.

“Чорноморці”, 1929 р. На збірці. Перегляд - Яро, хх, Сірий Лев

Дата: 1929

Назва: Табір морського пластиування.

Місце: Монастирок над Дністром.

Провід: Комендант - сктм. Степан Семенюк, ЧМ, Обозний - ст. пл. Іван Сенів, ЧМ.

Фльотилія: 4 веслові човни.

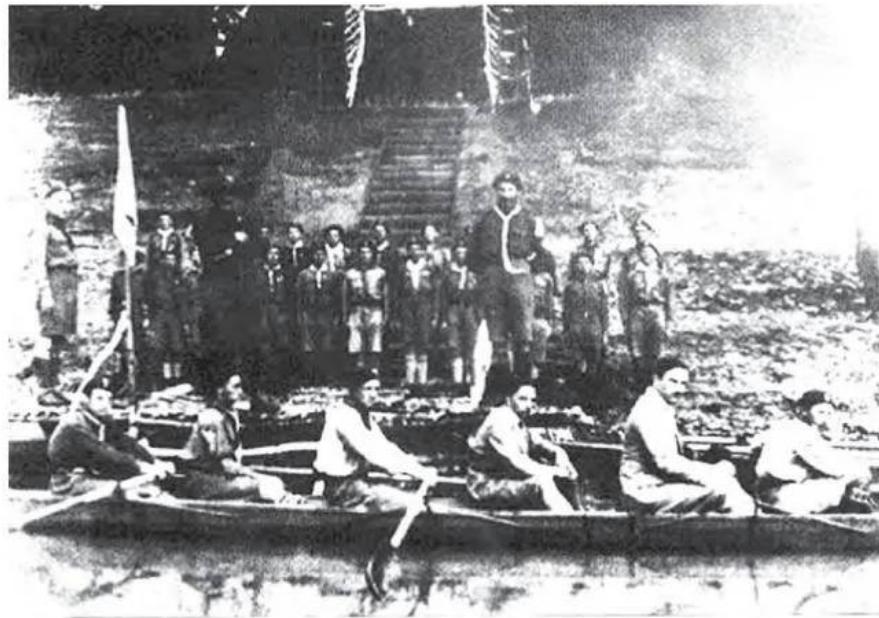
1929 р. Водний табір в Монастирку над Дністром

Дата: 1930. 3-31 липня

Назва: Водний табір.

Місце: Монастирок над Дністром.

Провід: Комендант - сктм. Осип Рудакевич, ЧМ, Обозний - ст. пл. Яро Гладкий, ЧМ.

■ Водний табір куреня «Чорноморці» в Монастирку над Дністром

Дата: 1930. 3-28 серпня

Назва: Водний табір пластунок.

Місце: Монастирок над Дністром.

Провід: Комендант - сктм. Леонід Бачинський, обозна - ст. пл. Галля Мороз.

Дата: травень 1990

Назва: Перший Морський Табір.
Місце: р. Чорний Черемош.
Провід: Капітан - пл. сен. Олесь Криськів.

Дата: травень 1991

Назва: Морський Табір.
Місце: р. Чорний Черемош.
Провід: Капітан - пл. сен. Олесь Криськів.

Дата: 30. VI - 8. VII. 1992

Назва: Вишкільний Курс Провідників Морського Пластування.
Місце: "Артек".
Провід: Капітани - пл. сен. Нестор Колцьо, ЧМ (вишкіл і організація) - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ (орг. в Україні), І асистент - чергувався.
Число учасників: 33 + 14 провід; разом 47.

ВКПМП, "Артек", 1992 р.

Дата: VI. 1993

Назва: 1-ий Морський табір "Мокрота" Львівської станиці.
Місце: озеро Оселя.
Провід: Капітан - ст. пл. Мирон Гуменецький, ЧМ, І асистент - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ.
Число учасників: 44.
Фльотилія: 6 канойок, 1 вітроплав, 1 катамаран з доробленим вітрилом.

Дата: VII. 1993

Назва: 1-ий Крайовий Морський Табір "Повернення моря".
Місце: Севастополь.
Провід: Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ, І асистент - ст. пл. Юрко Микитка.
Число учасників: 33.

**ВКПМП, 1992 р., інструктори зі США. Зліва: Компас,
Звір, Ксеня, Лісовий Сокіл (Україна), Нелько**

Дата: 20-23. V. 1994

Назва: Вишкіл Практичного Пластування (водний).
Місце: р. Черемош.
Провід: Капітан - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ, І асистент - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ.
Число учасників: 33.

Дата: 9- 3. VI. 1994

Назва: Водна мандрівка Дністром.
Місце: Від Миколаєва до Галича.
Провід: Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ, І асистент - ст. пл. Володимир Раковський.
Число учасників: 12.
Фльотилія: 4 байдарки.

Дата: 23-25. VII. 1994

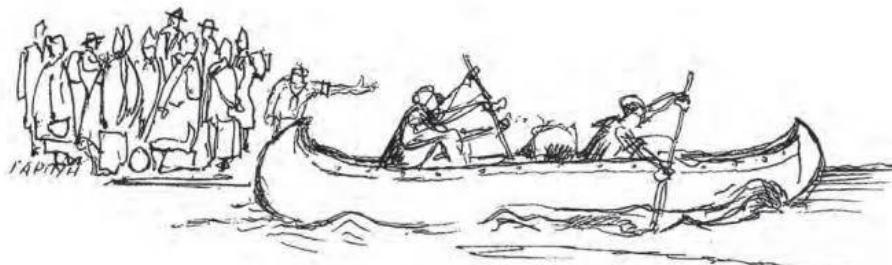
Назва: Сплав Дністром.
Місце: Від Журавна до Галича.
Провід: Капітан - пл. сен. Євген Стасюк, ЧМ, І асистент - ст. пл. М. Гуменецький.

Дата: 13-21. VIII. 1994

Назва: 2-ий Крайовий Морський Табір "To мое море".
Місце: озеро Оселя.
Провід: Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ, І асистент - ст. пл. Володимир Федорчук.
Число учасників: 33.

Дата: 23-26. IX. 1994

Назва: Крайова водна мандрівка Дністром.
Місце: Від Миколаєва до Галича.
Провід: Капітан - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ, І асистент - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ.

Дата: 18-24. VI. 1995

Назва: Проміжний етап ВКВМП - сплав р. Дністром.
Місце: Від Галича до Заліщик.
Провід: Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ, І асистент - ст. пл. Володимир Раковський.

Дата: VII. 1995

Назва: 2-ий етап ВКВМП.
Місце: озеро Світязь.
Провід: Капітан - пл. сен. Олег Колодій, ЧМ, І асистент - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ.

Дата: V. 1996

Назва: Вишкіл Практичного Пластиування (водний) та сплав р. Черемош.
Місце: Від с. Дземброня до Кутів.
Провід: Капітан - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ, І асистент - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ.

Дата: V. 1997

Назва: Дошкіл інструкторів технік водного туризму.
Місце: р. Прут, околиці Яремча.
Провід: Капітан - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ, І асистент - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ.

Дата: V. 1997

Назва: Вишкіл Практичного Пластиування (водний).
Місце: р. Черемош.
Провід: Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ, І асистент - ст. пл. Ігор Трегуб, ЧМ.

Дата: VIII. 1997

Назва: Водна мандрівка Львівської станиці Дністром.
Місце: Від Самбора до Галича.
Провід: Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб, ЧМ, І асистент - пл. розв. Іван Мариняк.

Дата: VIII. 1997

Назва: Крайова водна мандрівка Дністром.
Місце: Із Галича до Заліщик.
Провід: Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб, ЧМ, І асистент - пл. розв. Іван Мариняк.

Дата: 25. IV- 3.V.1998

Назва: Семінар інструкторів середнього інструкторського підготовлення з техніки водного туризму - "Прут-98".
Місце: околиці Яремча.
Провід: Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб, ЧМ.

Дата: 8-12. V. 1998

Назва: Вишкіл Практичного Пластиування (водний) "Черемош-98".
Місце: Дземброня.
Число учасників: 40.

Дата: 20-29. VIII. 1998

Назва: 3-й Крайовий морський табір "Під вітрилами".
Місце: озеро Біле.
Провід: Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ, I асистент - ст. пл. Ігор Трегуб, ЧМ.

Гого - 1-ий асистент,
Одіссей - капітан КМТ,
1998 р.

Гого з секстантом

Дата: 3 - 9. V. 1999

Назва: Вишкіл Практичного Пластування (водного) "Черемош-99".

Дата: 5 - 15.VII. 1999

Назва: Крайовий Морський Табір.

Місце: Євпаторія.

Дата: 11 - 23. VIII. 2000

Назва: Крайовий Морський Табір ім. Романа Шухевича.

Місце: Озеро Світязь.

Провід: Капітан - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ, I асистент - ст. пл. Андрій Шупер, скіпер - ст. пл. Ольга Калітовська.

Число учасників: 32.

Дата: 12 - 22. VIII. 2000

Назва: Вишкільний Курс Провідників Морського Пластування.

Місце: Озеро Світязь.

Провід: Капітан - ст. пл. Марко Чуквінський, ЧМ, скіпер - ст. пл. Оля Чуквінська, ЧХ.

Число учасників: 15.

Дата: 10-16.IX. 2000

Назва: Вишкільний Курс Провідників Морського Пластування - сплав.

Місце: Річка Дністер.

Провід: Капітан - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ, 1-ий асистент - ст. пл. вірл. гребець Наталя Снурнікова.

Число учасників: 7.

Флотилія: 5 байдарок.

2001

Дата: **серпень**

Назва: Крайовий Морський Табір "На Дніпрі".

Місце: Острів Великий, що на Дніпрі біля Києва.

Провід: Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб, 1-ий асистент - ст. пл. Святослав Осадця, скіпер - ст. пл. вірл. гр. Наталка Снурнікова.

Дата: **серпень**

Назва: Вишкільний Курс Провідників Морського Пластування (ВКПМП).

Місце: Острів Великий, що на Дніпрі, поблизу Києва.

Провід: Капітан - ст. пл. Оля Чуквінська, ЧХ.

Крайовий Морський Табір в часі ЮМПЗ-2002. Україна, Свірж

2002

Дата: **липень**

Назва: Перший Окружний Морський Табір "Останній Герой".

Місце: Водосховище поблизу с. Грушів на Яворівщині.

Провід: Капітан - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ, скіпер - ст. пл. Ярослав Джала, 1-ий асистент - ст. пл. Олег Осадця.

Дата: **серпень**

Назва: Морський Мандрівний Табір Дністром від Галича до Заліщик.

Місце: р. Дністер.

Провід: Капітан - ст. пл. Роман Тарасович, 1-ий асистент - ст. пл. Олег Осадця.

о. Іван Петляк, ЛЧ освячує прапор УДФ під час ЮМПЗ-2002

2003

Дата: травень
Назва: Вишкіл Практичного Пластування (водний).
Місце: р. Чорний Черемош, с.Дземброня.
Провід: Капітан - пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ, 1-ий асистент - ст. пл. Олег Осадця.

Дата: травень
Назва: Вишкільний Курс Провідників Морського Пластування (ВКПМП) (річковий етап) "Черемош".
Місце: р. Чорний Черемош біля с. Дземброня.
Провід: Капітан - ст. пл. Оля Чуквінська, ЧХ.

Дата: липень
Назва: Міжнародний мандрівний юнацький табір.
Місце: Українські Карпати.
Провід: Капітан - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ, скіпер - ст. пл. гетьм. вірл. Анна Скоропад.

Морський табір , 2003 р.

204

Дата: **серпень**
Назва: Крайовий Морський Табір “На Дніпрі-2003”.
Місце: Острів Великий, що на Дніпрі біля Києва.
Провід: Капітан - ст. пл. Святослав Осадця, скіпер - ст. пл. Олег Осадця,
1-ий асистент - ст. пл. Данило Полюга.

2004

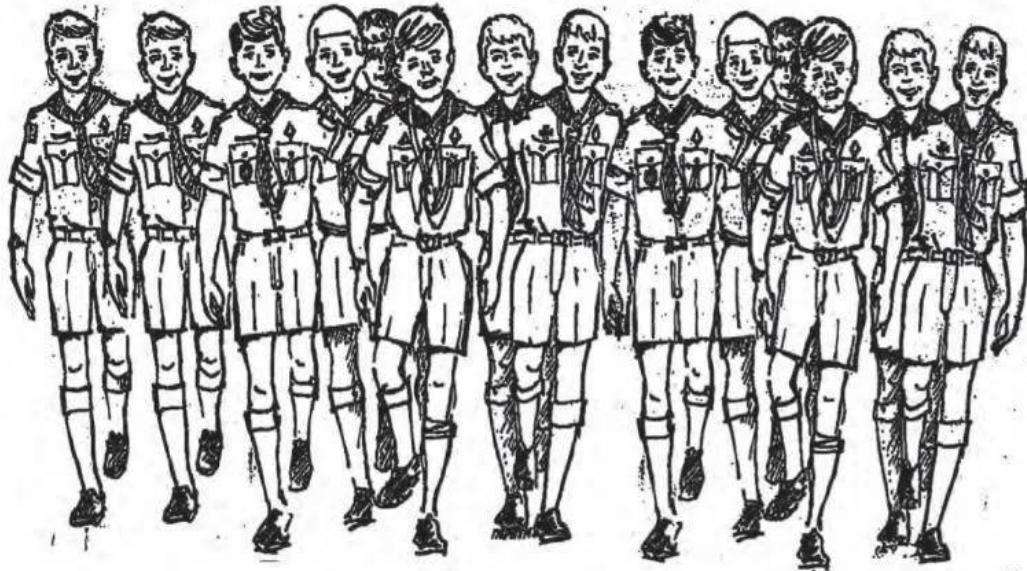
Дата: **травень**
Назва: Вишкіл Практичного Пластиування (водний).
Місце: р. Чорний Черемош, с. Дземброня.
Провід: Капітан - ст. пл. Петро Стецюк, 1-ий асистент - ст. пл. Олег Осадця.

Дата: **серпень**
Назва: Крайовий Морський Табір “На Дніпрі-2004”.
Місце: Острів Великий, що на Дніпрі біля Києва.
Провід: Капітан - ст. пл. Руслан Палажій, 1-ий асистент - ст. пл. Олег Осадця.

Дата: **вересень**
Назва: Табір з метою обміну досвідом між Пластом та ZHR (Польща).
Місце: Львів - Крим - Київ - Варшава.
Провід: Капітан - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ, керівник української
делегації - ст. пл. гетьм. вірл. Анна Скоропад.

2005

Дата: **травень**
Назва: Вишкіл Практичного Пластиування (водний).
Місце: р.Чорний Черемош, с. Дzembronja.
Провід: Капітан - ст. пл. Святослав Осадця, скіпер - ст. пл. вір. гребець Наталя
Снурнікова, 1-ї асистент - ст. пл. гетьм. вірл. Анна Скоропад.

Дата: липень
Назва: Окружний Морський Табір “Останній Герой-2”.
Місце: На водосховищі с. Грушів біля Яворова.
Провід: Капітан - пл. сен. Володимир Раковський, ЧМ, скіпер - ст. пл. Ігор Роботицький, 1-ий асистент - ст. пл. Орест Паславський.

Дата: серпень
Назва: Крайовий Морський Табір “Енеїда”.
Місце: На Дніпрі поблизу м. Світловодськ на Черкащині.
Провід: Капітан - ст. пл. Руслан Палажай, скіпер - ст. пл. Оля Камінечна, 1-ий асистент - ст. пл. Данило Полюга.

Дата: серпень
Назва: Вишкільний Курс Провідників Морського Пластиування (ВКПМП).
Місце: На Дніпрі поблизу м. Світловодськ на Черкащині.
Провід: Капітан - ст. пл. гетьм. вірл. Анна Скоропад, скіпер - ст. пл. Олег Осадця.

2006

Дата: квітень
Назва: Вишкіл Практичного Пластиування (водний) “Черемош”.
Місце: р. Свіча поблизу Вигоди.
Провід: Капітан - ст. пл. Данило Полюга, 1-ий асистент - ст. пл. Роман Кінах, скіпер - ст. пл. вірл. гр. Наталка Снурнікова, ЧХ.

Дата: липень
Назва: Крайовий (експериментальний) Мандрівний Морський Табір.
Місце: р. Дністер - з Галича до Заліщик.
Провід: Капітан - ст. пл. Олег Осадця, 1-ий асистент - ст. пл. Тарас Гаврилишин, скіпер - пл. розв. Катерина Чуквінська.

Дата: серпень
Назва: Крайовий Морський Табір “Острів скарбів”.
Місце: Острів Великий, що на Дніпрі біля Києва.
Провід: Капітан - ст. пл. Данило Полюга, 1-ий асистент - ст. пл. Іван Сороківський, скіпер - ст. пл. вірл. гр. Наталка Снурнікова, ЧХ.

2007

Дата: травень
Назва: Вишкіл Практичного Пластиування (водний) “Черемош”.
Місце: р. Чорний Черемош, с. Дземброня.
Провід: Капітан - ст. пл. Данило Полюга, скіпер - ст. пл. вірл. греб. Наталя

Снурнікова, ЧХ, І асистент - ст. пл. Роботицький Ігор.

Дата: **серпень**
Назва: Крайовий Морський Табір “Біле нефільтроване”.
Місце: Рівненська область, оз. Біле.
Провід: Капітан - ст. пл. Ігор Трегуб, скіпер - ст. пл. скоб-гребець Іван Сороківський, І асистент - ст. пл. Олег Осадця.

2008

Дата: **4-8.05.2008**
Назва: Вишкіл Практичного Пластиування (водний) “Черемош”.
Місце: р. Черний Черемош, с. Дземброня.
Провід: Капітан - ст. пл. скоб-гребець Іван Сороківський, скіпер - ст. пл. вірл. Оленка Галушка, І асистент - ст. пл. Іван Спринь.

Дата: **24.06-5.07.2008**
Назва: Окружний мандрівний морський табір “У пошуках Шуха”.
Місце: р. Дністер.
Провід: Капітан - пл. сен. Гнатів Микола, скіпер - ст. пл. Полюга Юля, І асистент - ст. пл. вірл. Галушка Оленка.

Дата: **5-17.07.2008**
Назва: Крайовий (експериментальний) Мандрівний Морський Табір “Друга стихія”.
Місце: р. Дністер, від Монастирка до Хотина.
Провід: Капітан - пл. сен. Гнатів Микола, скіпер - ст. пл. Добриніна Людмила, 1 асистент - ст. пл. вірл. Віта Долик.

Дата: **11-25.08.2008**
Назва: Крайовий Морський Табір “Таємничий острів”.
Місце: о. Великий, що на Дніпрі, поблизу Києва.
Провід: Капітан - ст. пл. Маріянна Бобко, скіпер - ст. пл. Роксолана Двораковська, 1 асистент - ст. пл. Ілля Гончаров.

Дата: **18-30.08.2008**
Назва: Міжкрайовий Морський Табір “Замазури”.
Місце: Мазурські озера, м. Гіжицько, Польща.
Провід: Капітан - ст. пл. скоб-гребець Іван Сороківський, скіпер - ст. пл. Юля Полюга, 1 асистент - ст. пл. скоб Іван Спринь.

2009

Дата:

3-7.05.2009

Назва:

Вишкіл Практичного Пластиування (водний) "Черемош".

Місце:

р. Чорний Черемош, с. Дземброня.

Провід:

Капітан - ст. пл. скоб-гребець Іван Сороківський, скіпер - ст. пл. вірл.

Оленка Галушка, 1 асистент - ст. пл. Ілля Гончаров.

Дата:

8-19.07.2009

Назва:

Крайовий (експериментальний) Мандрівний Морський Табір "Друга стихія-2009".

Місце:

Річка Дністер: від м. Галич до Хотина.

Провід:

Капітан - пл. сен. Гнатів Микола, скіпер - ст. пл. Добриніна Людмила, 1 асистент - ст. пл. вірл. Долик Віта.

Дата:

10-22.08.2009

Назва:

Крайовий морський табір "КМТ-FM".

Місце:

Чорне море, Одеська обл. поблизу села Лебедівка.

Провід:

ст. пл. скоб-гребець Іван Сороківський, скіпер - ст. пл. Юля Полюга, 1 асистент - ст. пл. Балук Роман.

Крайовий Морський Табір

Мандрівний табір “Дністер”

2010

Дата:

26-30.04.2010

Назва:

Вишкіл Практичного Пластування (водний) “Черемош-2010”.

Місце:

р. Чорний Черемош, с. Дземброня.

Провід:

Капітан - ст. пл. Гаврилишин Тарас, скіпер - ст. пл. Добриніна Люда,
1 асистент - ст. пл. Гончаров Ілля.

Дата:

22.07-3.08.2010

Назва:

Крайовий Мандрівний Морський Табір “Друга стихія-2010”.

Місце:

р. Дністер, від Монастирка до Хотина.

Провід:

Капітан - ст. пл. Вікторія Долик, скіпер - ст. пл. Марічка Королишин,
1 асистент - ст. пл. Андрій Пирч.

Крайовий Морський Табір, 2009 р. Чорне море

“Карпатське раллі” 4-5 квітня 2009 р. Спільна команда
“Чорноморських Хвиль” і “Чорноморців” УСП представляла НСОУ-Пласт
на змаганнях кубку України з водного туризму “Карпатське раллі-2009”

Дата:	9-22.08.2010
Назва:	Крайовий морський табір “Підводне царство Атлантиди”.
Місце:	ур. Якша на о. Сірка Львівської області.
Провід:	Капітан - ст. пл. Юля Полюга, 1 асистент - ст. пл. скоб-гребець Іван Сороківський.
Дата:	9-22.08.2010
Назва:	Вишкільний Курс Провідників Морського Пластування (ВКПМП на стоячій воді).
Місце:	ур. Якша на о. Сірка Львівської області.
Провід:	Капітан - пл. сен. Марко Чуквінський, скіпер - ст. пл. Юля Полюга, 1 асистент - ст. пл. скоб-гребець Іван Сороківський.

КМТ-ВКПМП-2010 р., оз. Сірка на Яворівщині

2011

Дата: **30.04 - 3.05.2010**
Назва: Вишкіл Практичного Пластування (водний) "Черемош-2011".
Місце: р. Чорний Черемош, с. Дземброня.
Провід: Капітан - ст. пл. Юрко Пеленський, скіпер - ст. пл. скоб-гребець Петро Садовий, 1 асистент - ст. пл. Ілля Гончаров.

Дата: **20-31.07.2011**
Назва: Крайовий Мандрівний Морський Табір "Друга стихія-2011".
Місце: р. Південний Буг.
Провід: Капітан - ст. пл. Тарас Гаврилишин, скіпер - ст. пл. Марічка Королишин, 1 асистент - ст. пл. Роман Кінах.

Дата: **13-25.08.2011**
Назва: Крайовий морський табір "Останній герой".
Місце: озеро Біле, Рівненська область.
Провід: Капітан - ст. пл. Орест Паславський, скіпер - ст. пл. вірл. гребець Уляна Вдовичин, 1 асистент - ст. пл. Андрій Пирч.

Крайовий Морський Табір (КМТ), 2011 р.

2011 р. Плавба на чайці “Спас”

4.2 США

Дата: 6.VI- 3.VII. 1955

Назва: Крайовий Вишкільний Курс Вітрильництва ім. Романа Шухевича.

Місце: Острів Хортиця.

Провід: Командант - ст. пл. Орест Гаврилюк, ЧМ, скіпер - ст. пл. Нестор Колцьо, ЧМ.

Число учасників: пластунів 6, пластунок 9.

Флотилія: Вітрильник "Комета", 1 моторівка.

У дорозі на Морський табір. Зліва: Роман Мазяк, Белог, Ігор Іваницький

Дата: 23.VIII-1.IX.1955
Назва: Мандрівний табір судном “Одеса”.
Місце: оз. Онтаріо.
Провід: Скіпер - ст. пл. Юрій Козак, ЧМ.
Флотилія: Моторове судно “Одеса”.

Дата: 23-30.VI.1956
Назва: Вишкільний Водний Табір Вітрильництва “Чорне море”.
Місце: Бабілон.
Провід: Капітанша - пл. сен. Анна Бойцун, I асистент - ст. пл. Христя Карпевич.
Число учасників: 13.
Флотилія: 1 вітрильник, 1 моторовий човен.

Курс вітрильництва, Бабілон, 1956 р., вітрильник “Комета”

Дата: 5-11.VIII.1956
Назва: Морський Вишкільний Курс “Зелений клин”.
Місце: Рочестер.
Провід: Капітани - ст. пл. Нестор Колцьо, ЧМ і ст. пл. Зенон Онуфрик, ЧМ.
Число учасників: 12.
Флотилія: Вітрильник “Вихор”, 2 веслярські човни, 1 моторовий човен, 1 пором на 15 осіб.

Морський Вишкільний Курс, 1956 р.

Морський Вишкільний Курс, 1956 р.

Дата: **24.VIII-1.IX.1957**
Назва: Водний табір “Крим”.
Місце: Рочестер.
Провід: Комендантика - пл. сен. Анна Бойцун, заступник комендантки - пл. сен. Анна Домбчевська.
Число учасниць: 15.
Флотилія: 1 моторовий човен, 2 веслярські човни, 6 канойок.

“Чорноморці” та учасниці Водного табору “Крим”, 1957 р.
Сидять інструктори: Рекін, Ю. Раковський, Нелько, Белог, Д. Дурбак

Дата: 1958
Назва: Міжкрайовий Інструкторський Курс Морського Пластування.
Місце: "Діброва".
Провід: Капітан підтабору пластунів - ст. пл. Нестор Колцьо, ЧМ, капітан підтабору пластунок - ст. пл. Діді Бутенко, ЧХ.
Число учасників: 28, плюс булава 10.
Флотилія: 6 канойок, 6 веслярських човнів.

Освячення човнів на "Діброві", 1958 р.
 Позаду справа стоять Нелько і Діді, КДМП, США

Дата: 29.VIII - 5. IX.1959
Назва: Вишкільний Курс Впорядників та Впорядниць Морського Пластування "Всі враз".
Місце: Савт Лейк, Нью-Йорк.
Провід: Капітан - пл. сен. Яро Гладкий, ЧМ, скіпери - ст. пл. Юрій Слюсарчук, ЧМ і ст. пл. Оксана Смішкевич, ЧХ, I асистент - ст. пл. Микола Григорчук, ЧМ.
Число учасників: 15.
Флотилія: 2 металеві канойки, 5 веслярських човнів.

Дата: 21.VIII-3.IX.1960
Назва: Водні Вишкільні Табори “Дніпровий Лиман”.
Місце: “Зелений Яр”.
Провід: Командант - ст. пл. Нестор Колцьо, ЧМ, комендантка - ст. пл. Діді Домбчевська, ЧХ, скіпер - ст. пл. Юрій Бойчук, ЧМ, I асистент - ст. пл. Микола Григорчук, ЧМ.
Число учасників: 20.
Флотилія: 1 моторовий човен, 5 веслярських човнів, 2 канойки, 1 каяк.

Дата: 1961
Назва: Табір Морського Пластування “Вальгалля”.
Місце: Крос Лейк.
Провід: Комендантка - ст. пл. Діді Бутенко, ЧХ.
Флотилія: 2 моторові човни, 6 веслярських човнів.

Морський вишкільний табір “Ойген”, 1963 р.

Дата: 17-29.VIII. 1963
Назва: Морський Вишкільний Табір "Ойген" ім. Євгена Полотнюка.
Місце: Трайенл Лейк.
Провід: Командант - ст. пл. Володимир Пилищенко, ЧМ, комендантка - ст. пл. Зірка Мілянич, ЧХ, I асистент - ст. пл. Андрій Витвицький.
Число учасників: 45.
Флотилія: 20 човнів і канойок.

Учасники МВК ім. Петра Сагайдачного. Юнаки складають слово морського пластиуни. Проводить кр. діловод морського пластиування, ст. пл. Н. Колцьо.

Дата: 15-29. VIII. 1964
Назва: Морсько-літунський Вишкільний Курс ім. гетьмана Петра К.-Сагайдачного.
Місце: Трайенл Лейк.
Провід: Капітани - ст. пл. Нестор Колцьо, ЧМ, ст. пл. Ярослав Лучкань, ЧМ (літунський вишкільний курс), ст. пл. Діді Бутенко, ЧХ (морський вишкільний курс для пластунок), провідник Кадри Морських Виховників - пл. сен. Яро Гладкий, ЧМ, I асистент - ст. пл. Володимир Бутенко, ЧМ.
Число учасників: 26.
Флотилія: 2 вітрильники, 8 канойок, 10 веслярських човнів, 1 каяк, 1 літак, 4-особовий.

Дата: **3-18.VII.1965**
Назва: Морсько-літунсько-гірський табір “Ойген II”.
Місце: Індіян Лейк.
Провід: Капітан морського табору - пл. сен. Володимир Пилишенко, ЧМ.
 Капітан літунського табору - ст. пл. Ярослав Лучкань, ЧМ. Капітан мандрівно-гірського табору - ст. пл. Богдан Клюфас, ЧК.
Число учасників: 22.
Флотилія: Літак “Пайпер-235”, вітрильник, 3 моторові човни і 6 канойок.

Дата: **13-27.VIII.1966**
Назва: Морсько-літунський табір “Буркутські штанци”.
Місце: Плезент Лейк, Нью-Йорк.
Провід: Капітан - ст. пл. Олег Колодій, ЧМ, капітанша - ст. пл. Магда Колп'о, ЧХ.
Число учасників: 11 пластунів і 13 пластунок.
Флотилія: Літак “Пайпер-180”.

Дата: **24-30.VIII.1968**
Назва: Водно-вишкільний табір 25-го Куреня УСП “Чорноморці”.
Місце: Стилвотер Резервуар, Нью-Йорк.
Провід: Капітан - ст. пл. Теодор Костюк, ЧМ, I асистент - ст. пл. Олег Колодій, ЧМ.

Дата: **16-29. VIII. 1969**
Назва: Морсько-літунський табір “Літаючі канойки”.
Місце: Стилвотер Резервуар, Нью-Йорк.
Провід: Капітани - пл. сен. Ярослав Лучкань, ЧМ, пл. сен. Богдан Гуран, ЧМ, капітанша - ст. пл. Зірка Мілянич, ЧХ.
Число учасників: 18.
Флотилія: Літак “Цесна-172”.

Дата: **15-29.VIII.1970**
Назва: Морсько-літунський табір.
Місце: Стилвотер Резервуар, Нью-Йорк.
Провід: Капітани - ст. пл. Олег Колодій, ЧМ і ст. пл. Богдан Гермак, ЧМ, капітанша - ст. пл. Адя Бойдуник, ЧХ, I асистенти - ст. пл. Зеня Ковальчин і ст. пл. Андрій Храпливий, ЧМ.
Число учасників: 22 пластуни і 11 пластунок.
Флотилія: 2 літаки.

Еней і Вихор, 1966 р.

Дата: 14-28.VIII.1971
Назва: Морсько-літунський табір “Ясні зорі, тихі води”.
Місце: Стилвотер Резервуар, Нью-Йорк.
Провід: Капітани - ст. пл. Олег Колодій, ЧМ і ст. пл. Теодор Костюк, ЧМ, капітанша - ст. пл. Адя Бойдуник, ЧХ, 1 асистент - ст. пл. Євген Стаків, ЧМ, ст. пл. Роман Зозуля, ЧМ.
Число учасників: 39 пластунів і 38 пластунок.
Флотилія: Вітрильник “Вихор II”, моторівки, 2 літаки.

Дата: 5-12.VIII.1972
Назва: Морський табір.
Місце: Стилвотер Резервуар, Нью-Йорк.
Провід: Капітан - ст. пл. Борис Стаків, ЧМ, капітанша - ст. пл. Гіга Сорочко, 1 асистент - ст. пл. Богдан Поритко, ЧМ.
Число учасників: 21 пластун і 8 пластунок.

Дата: 1973
Назва: Водний табір “Бульки з носа”.
Місце: Стилвотер Резервуар, Нью-Йорк.
Провід: Капітан - ст. пл. Борис Стаків, ЧМ, капітанша - ст. пл. Зеня Яворська, ЧХ.
Число учасників: 20 пластунів і 21 пластунка.
Флотилія: 2 вітрильники, 2 моторові човни, кільканадцять канойок.

Дата: 3-17.VIII.1974
Назва: Водний табір “Вихор” ім. пл. сен. Ярослава Лучканя, ЧМ.
Місце: Стилвотер Резервуар, Нью-Йорк.
Провід: Капітан - пл. сен. Зенон Стаків, ЧМ, капітанша - ст. пл. Іця Леуш, скіпер - ст. пл. Богдан Поритко, ЧМ.
Число учасників: 63.
Флотилія: 5 вітрильників, 7 моторових човнів, 2 веслярські човни, 20 канойок.

Вправи семафору, 1971 р.

Дата:

2-16.VII.1975

Назва:

Водний табір "Шух".

Місце:

Стілвотер Резервуар, Нью-Йорк.

Провід:

Капітан - пл. сен. Зенон Стаків, ЧМ, капітанші - ст. пл. Маруся
Дармограй, ЧХ і ст. пл. Марта Якимчук, ЧХ, I асистент - ст. пл. Юрій
Шипайло.

Число учасників: 42.

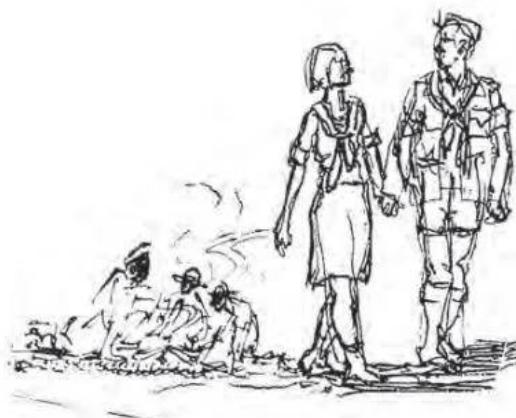
Флотилія: 3 моторові човни, 1 вітрильник "Снайлп", 5 м, 3 малі вітрильники,
1 вітрильник-катамаран, 1 веслярський човен, 22 канойки.

Дата: **7-21.VIII.1976**
Назва: Табір Морського Пластиування.
Місце: Стилвотер Резервуар, Нью-Йорк.
Провід: Капітан - ст. пл. Богдан Поритко, ЧМ, капітанша - ст. пл. Марта
ст. пл. Роман Ковалів, ЧХ, 1 асистент - А. Логуш.
Число учасників: 40.

Дата: **8-22.VIII.1978**
Назва: Морський табір “До води”.
Місце: Кранбері лейк, Нью-Йорк.
Провід: Командант - ст. пл. Юрій Шипайло, ЧМ, I асистент - Стельмах, ЧМ.
Число учасників: 11 пластунів і 6 пластунок.

Дата: **28.VII-11.VIII.1979**
Назва: Морський табір “Острів фантазії”.
Місце: Стилвотер Резервуар, Нью-Йорк.
Провід: Капітан - ст. пл. Юрій Кузьмович, ЧМ, капітанша - ст. пл. Марта
Ковалів, ЧХ, I асистент - ст. пл. Едвард Камінський, ЧМ.
Число учасників: 38.

Дата: **2-16.VIII.1980**
Назва: Морський табір “Ти хіба жартуєш”.
Місце: Стилвотер Резервуар, Нью-Йорк.
Провід: Капітан - ст. пл. Ігор Савчук, ЧМ, капітанша - ст. пл. Доня Савчук,
I асистент - ст. пл. Ігор Федорович.
Число учасників: 12 пластунів і 3 пластунки.

Дата: **25.VII-8.VIII.1981**
Назва: Морський табір “Альбатрос”.
Місце: Стилвотер Резервуар, Нью-Йорк.
Провід: Капітан - ст. пл. Ігор Слабіцький, ЧМ, I асистент - ст. пл.
Володимир Темницький, ЧМ.
Число учасників: 6 пластунів і 3 пластунки.
Флотилія: 4 вітрильники, 3 канойки, 1 моторівка.

Дата: **25.XI.1982**
Назва: Чорноморська плавба канойками.
Місце: Ріка Делявер.

Дата: 30.VII-6.VIII.1983

Назва: Морський табір "Мокрі вітрила".

Місце: Стилвотер Резервуар, Нью-Йорк.

Провід: Капітан - пл. сен. Андрій Гадзевич, ЧМ, 1 асистент - ст. пл. Ігор Терлецький, ЧМ.

Число учасників: 11 пластунів і 18 пластунок.

Флотилія: 4 вітрильники, 4 канойки, 2 моторівки.

Дата: 28.VII-4.VIII.1984

Назва: Морський табір "Цибуля Бастерс".

Місце: Кранбері лейк, Нью-Йорк.

Провід: Капітан - ст. пл. Володимир Темницький, ЧМ, I асистент - ст. пл. Марта Фіголь, ЧХ.

Число учасників: 36.

Флотилія: 8 канойок, 4 вітрильники, 3 моторівки.

Дата: 27.VII-3.VIII.1985

Назва: Морський табір "Клюб Голота".

Місце: Кранбері лейк, Нью-Йорк.

Провід: Капітан - ст. пл. Андрій Войтович, ЧМ, I асистент - ст. пл. Орест Пенцак, ЧМ.

Дата: 26.VII-2.VIII.1986

Назва: Морський табір "Острів Плігана".

Місце: Кранбері лейк, Нью-Йорк.

Провід: Капітан - ст. пл. Володимир Темницький, ЧМ, I асистент - ст. пл. Тиміш Гнатейко, ЧМ.

Число учасників: 52.

Дата: 25.VII-1.VIII.1987

Назва: Морський табір "Спати".

Місце: Кранбері лейк, Нью-Йорк.

Провід: Капітан - ст. пл. Ераст Гафткович, ЧМ, I асистент - ст. пл. Марко Пенцак, ЧМ.

Число учасників: 51.

Дата: **30.VII - 6.VIII.1988**
Назва: Табір “Проти сонця нумер 88”.
Місце: Балд І'єл Стейт Парк, Пенсильванія.
Провід: Капітан - ст. пл. Ігор Терлецький, ЧМ, I асистент - ст. пл. Петро Рондяк, ЧМ.
Число учасників: 57.

Дата: **29.VII- 5.VIII.1989**
Назва: Морський табір “Фалаці”.
Місце: Рейставн Лейк, Пенсильванія.
Провід: Капітан - ст. пл. Орест Пенцак, ЧМ, I асистент - ст. пл. Юрій Лавришин, ЧМ.
Число учасників: 29.

Дата: **VIII. 1990**
Назва: Морський Табір.
Місце: озеро Онтаріо.
Провід: Капітан - Гарячка, КВП - Н. Воронка, 1-ий асистент - Петро Елийв.
Число учасників: 50.

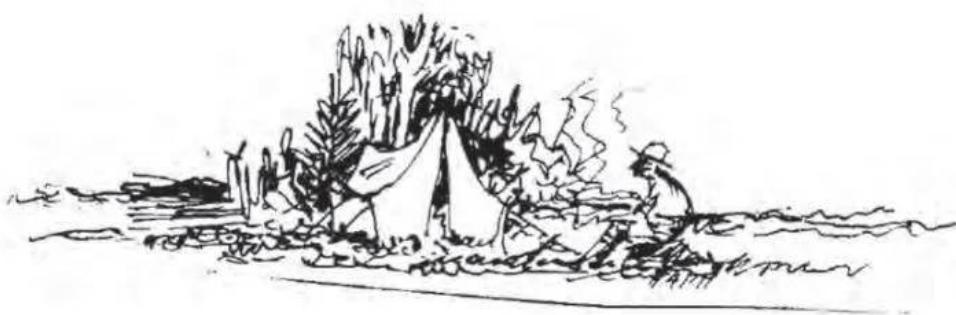
Дата: **3-10.VIII.1991**
Назва: Морський табір “Разом 69”.
Місце: Рейставн Лейк, Пенсильванія.
Провід: Капітан - ст. пл. Дам'ян Гандзій, ЧМ, I асистент - ст. пл. Адріян Пенцак, ЧМ.
Число учасників: 50+.

Дата: **8-24.VIII.1992**
Назва: Морський Табір під час ЮМПЗ.
Місце: озеро Онтаріо.
Провід: Головний організатор - Н. Гандзій, капітан - Гарячка, Грушка, 1-ий асистент - Якір. Плавби на вітрильниках і канойках.

Дата: 7-14.VIII.1993
Місце: Рейставн Лейк, Пенсильванія.
Провід: Капітан - Павук, 1-ий асистент - Зенон Курилець, керманич - Маруся Бачинська.

Дата: 5-13.VIII.1994
Назва: Морський табір.
Місце: Озеро Онтаріо.
Провід: Капітан - Дида, 1-ий асистент - Коко Раковський, керманич - Таріль.
Число учасників: 40.

Дата: 11-19.VIII.1995
Назва: Морський табір.
Місце: Озеро Валенпавпак, Пенсильванія.
Провід: Капітан - Спіритус, 1-ий асистент - Юрій Морачевський, керманич - Маруся Бачинська.
Число учасників: 69.

Дата: 8-11.VIII.1996
Назва: Морський табір-1996, ЧМЮ.
Місце: Озеро Валенпавпак, Пенсильванія.
Провід: Капітан - ст. пл. Петро Еліїв, ЧМ, керманич - ст. пл. Марко Крутиголова, 1-ий асистент - ст. пл. Олег Рослицький.
Число учасників: 30.

Дата: 8-16.VIII.1997
Назва: Морський табір.
Місце: Рейставн Лейк, Пенсильванія.
Провід: Капітан - Таріль, 1-ий асистент - Коко Раковський, керманич - Юрій Морачевський.
Число учасників:

Дата: 8-16.VIII.1998
Назва: Водномадрівний морський табір.
Місце: 1000 островів.
Провід: Капітан - Ноа, 1-ий асистент - Юрій Морачевський, керманич - Женя Лой.

Дата: 14-21.VIII.1999
Назва: Морський табір.
Місце: Рейставн Лейк, Пенсильванія.
Провід: Капітан - Сітка, 1-ий асистент - Данило Кузьмич, керманич - Орест Баєр.
Число учасників: 31.

Дата: **5-12. VIII. 2000**
Назва: Морський табір.
Місце: Рейставн Лейк, Пенсильванія.
Провід: Капітан - Сітка, 1-ий асистент - Данило Кузьмич, керманич - Орест Баєр.
Число учасників: 82.

Дата: **11-18.VIII.2001**
Назва: Морський табір.
Місце: Кемп Маріон Вайт, Пітсфілд, Массачусетс.
Провід: Капітан - Стопка, 1-ий асистент - Бізун, керманич - Ліда Крижанівська, ЧХ.

Дата: **2002, 8, 11-18**
Назва: Водно-мандрівний морський табір.
Місце: Сейнт Лоренс Севай, Нью-Йорк.
Провід: Капітан - Стопка, 1-ий асистент - Бізун, керманич - Примара.

Дата: **11-18.VIII.2002**
Назва: Морський табір.
Місце: Кемп Маріон Вайт, Пітсфілд, Массачусетс.
Провід: Капітан - Шкіра, 1-ий асистент - Дам'ян Матусяк, керманич - Ліда Крижанівська, ЧХ.

Дата: **9-16.VIII.2003**
Назва: Морський табір.
Місце: Озеро Валенпавпак, Пенсильванія.
Провід: Капітан - Росомаха, 1-ий асистент - Марко Мелимуха, керманич - Петро Стецюк.

Дата: **6-13.VIII.2004**
Назва: Морський табір.
Місце: Кемп Маріон Вайт, Пітсфілд, Массачусетс.
Провід: Капітан - Стопка, 1-ий асистент - Павло Фарміга, керманич - Алекса Крижанівська, ЧХ.

Морський табір, 2004 р.

Дата: **6-13.VIII.2005**
Назва: Морський табір.
Місце: Кемп Маріон Вайт, Пітсфілд, Массачусетс.
Провід: Капітан - Бик, 1-ий асистент - Олесь Оришкевич, керманич - Сяня Поливчак, ЧХ.

Морський табір, 2005 р. Гутірка Нелька: устрій морського пластування

Дата: **12-20.VIII.2006**
Назва: Морський табір.
Місце: Кемп Маріон Вайт, Пітсфілд, Массачусетс.
Провід: Капітан - Кіхоте, 1-ий асистент - Роман Шаповал, керманич - Ярема Белей, Андрея Попович, ЧХ.

Дата: 1-4.VII.2007
Назва: Чорноморський Університет (ЧМ-Ю).
Місце: "Вовча Тропа", Пітсфілд, Массачусетс.
Провід: Капітан - Сова, 1-ий асистент - Іван Фединський, керманич - Орест Баєр.

Дата: 15-22.VIII.2008
Назва: Морський табір.
Місце: озеро Валенпавпак, Пенсильванія.
Провід: Капітан - Кіхоте, 1-ий асистент - Олесь Оришкевич, керманичі - Андрея і Христя Попович, ЧХ.

010052011

Морський табір, 2011 р. Кемп Маріон Вайт, Пітсфілд, Массачусетс

Дата: 15-22.VIII. 2009
Назва: Морський табір.
Місце: Кемп Маріон Вайт, Пітсфілд, Массачусетс.
Провід: Капітан - Сова, 1-ий асистент - Олександр Оришкевич, керманич - Ліля Артимишин, ЧХ.

Дата: 7-14.VIII.2010
Назва: Морський табір.
Місце: Кемп Маріон Вайт, Пітсфілд, Массачусетс.
Провід: Капітан - Горіх, 1-ий асистент - Олександр Кузик, керманич - Христя Попович, ЧХ.

Дата: VIII.2011
Назва: Морський табір.
Місце: Кемп Маріон Вайт, Пітсфілд, Массачусетс.
Провід: Капітан - Андрій Демідович, 1-ий асистент - Олесь Кузик, керманич - Оля Кебало.
Число учасників: 49.

Морський табір, 2011 р. Кемп Маріон Вайт, Пітсфілд, Массачусетс

Алек Кузик звітує капітану Андрію Демидовичу (Конфуцію)

Морський табір, 2011 р. Камп Маріон Вайт,
Пітсфілд, Массачусетс

4.3 КАНАДА

Дата:
Назва:
Місце:
Провід:

1949

Табір станиці в Едмонтоні.
Вабамун Лейк.
Капітан - пл. сен. о. Богдан Ганушевський, ЧМ.

Дата:
Назва:
Місце:
Провід:
Число учасників:
Фльотилія:

VII.1950

Табір Морського Пластування.
Голубине озеро.
Капітан - пл. сен. о. Богдан Ганушевський, ЧМ, I асистент - ст. пл. Євген Крумшин.
10.
3 човни.

Дата:
Назва:
Місце:

1951

Табір Морського Пластування.
Сейнт Кетеринс.

Дата:
Назва:
Місце:
Провід:
Число учасників:
Фльотилія:

22-28.VI.1952

Пластовий Морський Вишкільний Курс ім. ст. лейт. УДФ Михайла Білінського.
Голубине озеро.
Комендант - пл. сен. о. Богдан Ганушевський, ЧМ, I асистент - ст. пл. Євген Крумшин.
7.
Канойка з допоміжним вітрилом, веслярський човен.

Дата:
Назва:
Місце:
Провід:
Число учасників:
Фльотилія:

19.VII-1.VIII.1952

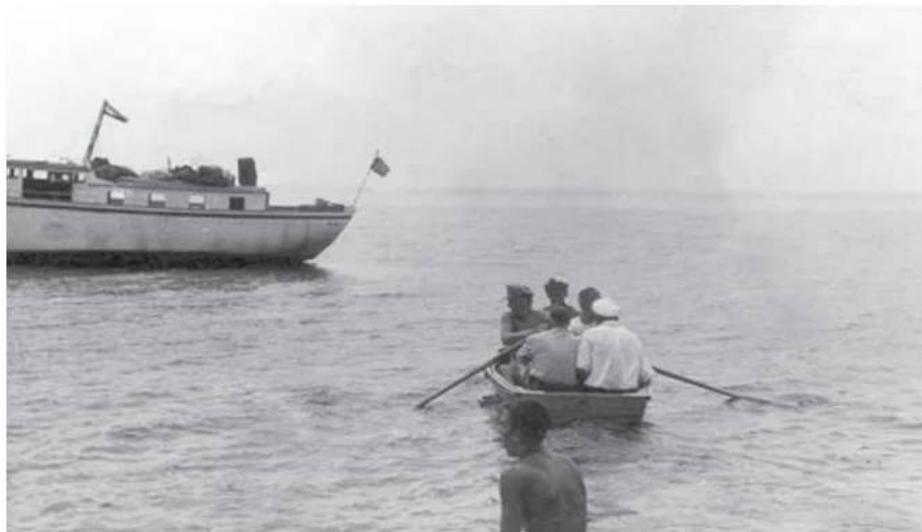
Міжкрайовий Вишкільний Курс Морського Пластування для УПЮ-ів
“Новий Крим” ім. морського міністра ст. лейт. Михайла Білінського.
Порт Веллер.
Комендант - ст. пл. Любомир О. Гевко, ЧМ, I асистент - пл. юн. Володимир Пилишенко.

16.
2 веслярські човни.

Міжкрайовий Вишкільний Курс, 1952 р. Плетуть драбину,
стоїть Ігор Велигорський-Валігур, ЧМ

Дата: 1953
Назва: Табір станиці в Едмонтоні.
Місце: Вабамун Лейк.
Провід: Капітан - пл. сен. о. Богдан Ганушевський, ЧМ.
Флотилія: 5 веслярських човнів.

Судно “Одеса” МВКМП, 1953 р.

Дата: 4-18.VII.1953
Назва: Міжкрайовий Вишкільний Курс Морського Пластиування “Новий
Монастирок”.
Місце: “Пластова Січ”.
Провід: Командант - ст. пл. Любомир О. Гевко, ЧМ, скіпер - ст. пл. Богдан
Яців, БК, I асистент - ст. пл. Михайло Бучок, ЧМ.
Число учасників: 25.
Флотилія: Моторове судно “Одеса”, 12 м, 1 вітрильник, 3 веслярські човни.

Гарпун

МВК “Новий Монастирок”, 1953 р. Копають лятрину.
Зліва: Гарпун, Нелько, Рекін у протесті. Коледзьо наказує.

МВК “Новий Монастирок”, 1953 р., учасники і гості

Дата: 23-30.VIII.1953
Назва: Вишкільний Курс Водного Пластиування “Дніпровий Лиман”.
Місце: Вабамун Лейк.
Провід: Командант - пл. сен. о. Богдан Ганушевський, ЧМ, I асистент - ст. пл. Євген Крумшин.
Число учасників: 10.
Флотилія: 2 моторові човни, 1 вітрильник.

ВІТ “Дніпровий Лиман”, 1954 р., озеро Онтаріо

Дата: 22.VIII- 5.IX.1954
Назва: Вишкільний Інструкторський Табір 25-го Куреня УСП “Чорноморці”, “Дніпровий лиман” ім. кн. Олега Віщого.
Місце: Вінона.
Провід: Командант - ст. пл. Орест Гаврилюк, ЧМ, скіпер - ст. пл. Любомир О. Гевко, ЧМ, I асистент - ст. пл. Володимир Кізима, ЧМ.
Число учасників: 14.
Флотилія: Вітрильник “Вихор”.

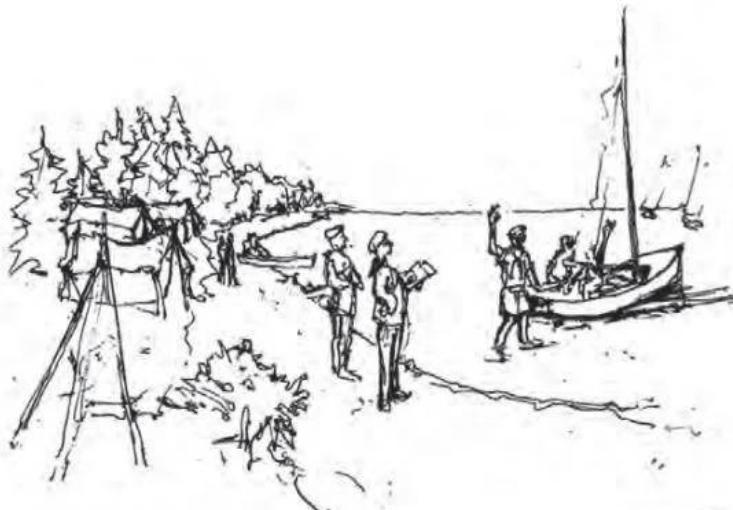
Дата: 19-31.VIII.1956
Назва: Міжкрайовий Вишкільний Табір Морського Пластиування ім. гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного.
Місце: Пойнт Пілі.
Провід: Капітан - ст. пл. Орест Гаврилюк, ЧМ, скіпер - ст. пл. Євген Михалович, ЧМ, I асистент - ст. пл. Володимир Медвідський.
Число учасників: 19.
Флотилія: Моторове судно “Крим”, 12 м, 2 мотори, 5 веслярських човнів, кожний по 3 м, 1 гумовий човен, 2 м.

Вітрильник “Вихор” на Вишкільному інструкторському таборі, 1954 р.

- Дата:** 20.VII-2.VIII.1957
Назва: Вишкільний Морський Табір.
Місце: “Пластова Січ”.
Провід: Командант - ст. пл. Зенон Онуфрик, ЧМ, скіпер - ст. пл. Євген Михалович, ЧМ.
Флотилія: Моторовий човен “Крим”, 12 м, моторовий човен “Ляля”, вітрильник “Вихор”, 2 веслярські човни.
- Дата:** VIII. 1990
Місце: Парк “Піщані береги”.
Провід: Капітан - пл. сен. Володимир Темницький, ЧМ, I асистент - ст. пл. Петро Елийв, ЧМ.
Число учасників: 77.
Флотилія: 2 вітрильники, 2 моторівки.
- Дата:** 8-24.VIII.1992
Місце: Парк “Піщані береги”.
Провід: Капітан - пл. сен. Володимир Темницький, ЧМ, I асистент - ст. пл. Петро Елийв, ЧМ.
Число учасників: 108.
Флотилія: 3 вітрильники, канойки.

4.4 НІМЕЧЧИНА

Дата: **1-16.IX.1946**

Назва: Водний табір.

Місце: оз. Вальхензе.

Провід: Командант - пл. сен. Олександр Бережницький, ЧМ.

Число учасників: близько 40.

Фльотилія: 5 великих веслярських човнів, 2 вітрильники.

Дата: **липень-серпень 1947**

Назва: Табір Куреня УСП "Водяник".

Місце: острів Мала Береза, оз. Штафельзе.

Провід: Командант - пл. сен. Петро Веприк, скіпер - ст. пл. Володимир Войтович, ВД.

Фльотилія: Вітрильник "Пірат".

Дата: **5-9.V.1948**

Назва: Зональний Вишкільний Курс Впорядників морського пластиування.

Місце: оз. Штарнбергерзе.

Провід: Командант - пл. сен. о. Богдан Ганушевський, ЧМ, I асистент - ст. пл. Любомир О. Гевко, ЧМ.

Число учасників: 32.

Фльотилія: 1 вітрильник, 6 веслярських човнів, 1 моторовий човен, 1 туристичний пароплав.

Дата: **16-30.VIII.1948**

Назва: Міжнародний Вишкільний Курс Впорядників 1-го ступеня для гуртків морського пластиування ім. контрадм. Михайла Остроградського-Апостола.

Місце: оз. Вальхензе.

Провід: Капітан - пл. сен. о. Богдан Ганушевський, ЧМ, I асистент - ст. пл. Мирон Стефанів, ЧМ.

Число учасників: 14.

Фльотилія: Вітрильник "Пірат", 3 м, 1 щогла, 6 осіб. Вітрильник "Байда", 8 м, 20 осіб. Весловики "Смерч" і "Альбатрос", кожний по 10 осіб. Моторовий човен "Чорноморець", 10 осіб. Дочіпка "Мева". Човен для майстерки.

Вітрильник "Пірат" під час Вишкільного
Курсу Впорядників морського пластвуання
на оз. Вальхензе

Дата:

1949

Назва:

Табір морського пластвуання.

Місце:

оз. Амерзе.

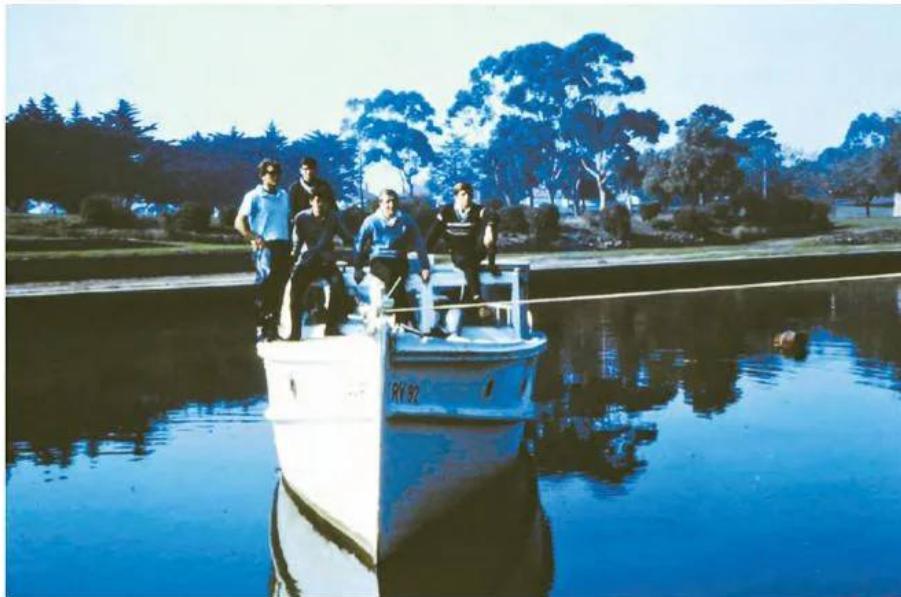
Число учасників: (кілька, які по кількох днях мали виїхати).

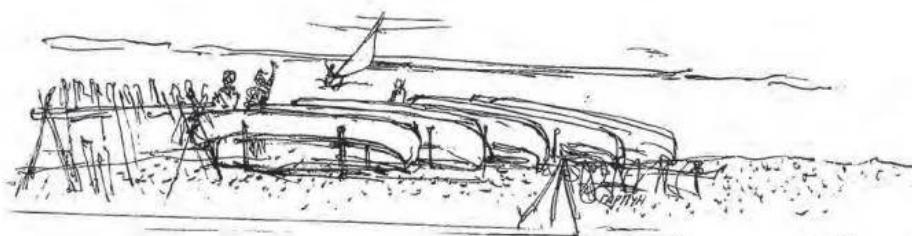
4.5 АВСТРАЛІЯ

1966 р. -

Водний табір - озеро Джордж, Вікторія. 22 м вітрильник та 15 м моторний човен. Залога із 18 учасників. Капітан - М. Добротвір.

Моторовий човен залоги в Австралії

Розділ 5 - ЧОРНОМОРСЬКІ ВИДАННЯ ТА УСТРОЄВО-ОРГАНІЗАЦІЙНІ ДАНІ

5.1 ЗАГАЛЬНИЙ РЕЄСТР ЧОРНОМОРСЬКИХ ВИДАНЬ

1948. Бібліотека “Чорноморця”. Неперіодичне видання 1-го Самостійного гуртка “Чорноморці”. Міттенвальд. Редагує колегія. Редактор - пл. сен. о. Богдан Ганушевський, ЧМ, технічне виконання - ст. пл. Любомир Гевко, ЧМ. Число 1, січень 1948, стор. 16. Число 2, лютий-березень, 1948, стор. 16.

1951: Неперіодичний журнал для виховників та вишколу морських пластунів. Видають - 10 Курінь УПС “Чорноморці” та 1-ий Самостійний гурток УСП “Чорноморці”. Відповідальний редактор - о. Богдан Ганушевський, технічний редактор - Антін Івахнюк. Торонто, число 3, 5 березня 1951, стор. 20. Число 4, 29 травня. 51, стор. 35. Число 5 - листопад 1951, стор. 25.

1952: Відповідальний і технічний редактор - пл. сен. о. Богдан Ганушевський. Число 6, 29. 5. 1952, стор. 45 + обгорта.

“ОРИОН”

1951: “Оріон” Ч.1, 20.04.1951 р., Дітройт, стор. - одна, видав ст. пл. Любко Гевко.

1952: “Оріон” - Листок дружнього зв’язку 1-го Самостійного гуртка УСП “Чорноморці” Дітройт. Ч. 2 - січень-лютий (ч. 1 уважають “Обіжник” ч. 1/5Г з датою 20. IV. 1951), стор. 3. Ч. 3 - березень, стор 4. Ч. 4 - квітень, стор - 4. I. Ч. 5 - Листок дружнього зв’язку Куреня УСП-ів “Чорноморці”, вересень, наклад 30 прим., Сейнт Луїс, стор. 6. Ч. 6 - листопад, наклад 30 прим., стор. 7. Ч. 7 - грудень, стор. 6.

1953: Ч. 8 - січень, стор. 6. Ч. 9 - Листок дружнього зв’язку 25-го Куреня УСП “Чорноморці”, березень, стор. 8. Ч. 10 - квітень, стор. 9. Ч. 11 - травень, стор. 10. Ч. 12 - червень, стор. 5. Ч. 13 - липень, Гемилтон, наклад 70 прим., стор. 6. Ч. 14-15 - серпень-вересень, наклад 80 прим., стор. 12. Ч. 16-17-18 - жовтень-листопад-грудень, стор. 14.

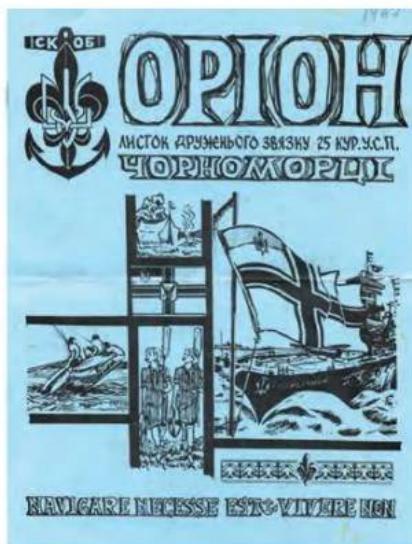
1954: Ч. 19 - січень, наклад 75 прим., стор. 8. Ч. 20 - лютий, Дітройт, наклад 80 прим., стор. 7. Ч. 21 - березень, наклад 70 прим., стор. 10. Ч. 22 - квітень, стор. 11. Ч. 23 - травень, наклад 80 прим., стор. 13. Ч. 24 - червень, стор. 13. Ч. 25-26-27 - липень-серпень-вересень, стор. 16. Ч. 28 - жовтень, стор. 16. Ч. 29 - листопад, стор. 14. Число 30-31 - грудень 1954.

1955: січень, стор 14. Ч. 32-33 - лютий-березень, стор. 12. Ч. 34 - квітень, стор. 12. Ч. 34 А - червень, стор. 8. Ч. 35 - вересень, Торонто, стор. 13. Ч. 36 - листопад, редакція - Микола Липовецький, стор. 7.

1956: Ч. 37 - травень, стор. 12 + 6 + 3 неп. Ч. 38 - липень, стор. 2. Ч. 39 - жовтень, Сейнт Чарлс, стор. 23. Ч. 40 - грудень, стор. 16.

1957: Число 41 - січень, стор. 8. Ч. 42 - лютий, наклад 90 прим., стор. 18. Ч. 43 - березень, наклад 75 прим., стор. 6. Ч. 44 - квітень, стор. 22. Ч. 45 - травень, стор. 13. Ч. 46 - липень, стор. 11. Ч. 47 - листопад, редакція колегія під проводом пл. сен. Ореста Гаврилюка, Альфред, стор. 15.

1958: Ч. 48 - січень, стор. 23. Ч. 49 - стор. 17. Ч. 50 - серпень, Рочестер, стор. 11. Ч. 51 - жовтень, Дітройт, стор. 14. Ч. 52 - грудень, стор. 24.

1959: Ч. 54 - червень, журнал морського пластиування, видає 25-ий Курінь УСП при співпраці діловода морського пластиування ГПБ і 10-го Куреня УПС "Чорноморці", Рочестер, наклад 200 прим., стор. 19. Ч. 55 - жовтень, наклад 100 прим., стор. 15 + обгортка. Ч. 56 - грудень, видає 25-ий Курінь УСП-ів "Чорноморці" при співпраці Діловода Морського Пластиування при ГПБ, 10-го К. УПС "Чорноморці" і Куреня УСП-ок "Чорноморські Хвилі", наклад 200 прим., стор. 19 + обгортка. Ч. 56 - грудень, стор. 19.

1960: Число 57 - березень, стор. 19. Ч. 58 - липень, стор. 19.

1962: Число 59 - серпень, видають Курені морського пластиування: 16-ий УСП "Чорноморські Хвилі", 25-ий УСП "Чорноморці" і 10-ий УПС "Чорноморці", редактує колегія під проводом пл. сен. Мирона Ганушевського, Дітройт, наклад 300 прим., стор. 30 + обгортка. Ч. 60 - грудень, видає курінна команда, зредагувала Залога Нью-Йорк, наклад 70 прим., стор. 6 + обгортка.

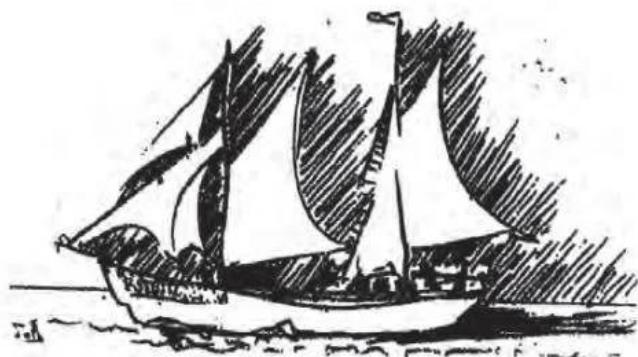
1963: Число 61 - січень, листок дружнього зв'язку 25-го Куреня УСП "Чорноморці", Мориставн, наклад 70 прим., стор. 7 (неп.) + обгортка. Ч. 62 - квітень, Дітройт, стор. 12. Ч. 63 - червень, редактор - Юрій Денисенко, асистент - Зенон Стаків, зредагувала Залога "Гамалія", стор. 10 + обгортка. Ч. 64 - жовтень, стор. 6 + обгортка.

1964: Число 65 - лютий, редактор - Теодор Костюк, асистент - Юрій Денисенко, стор. 16 + обгортка. Ч. 66 - квітень, Бронкс, наклад 80 прим., стор. 12. Число 67 (помилково вказано: 68) - жовтень, стор. 11 + обгортка.

1965: Число 1 (68?) - березень, відповіdalний редактор - Андрій Витвицький, технічний і художній редактор - Адріян Керод, стор. 20 + обгортка. Ч. 69 - травень, Нью-Йорк, наклад - 100 прим., стор. 18 + обгортка. Ч. 70 - жовтень, стор. 20 + обгортка.

1974: Число 78 - листопад, головний редактор - Богдан Боднарук, Торонто, стор. 15.

1982: Число 104 - січень, Патерсон, наклад - 80 прим., стор. 49.

1953: "БАЙДА". Одноднівка з приводу дня Українського моря й освячення вітрильника морських пластунів "Нептун". 30.VIII.1953 р. Чикаго. Стор. 6+1.

1953: "ПОРАДНИК ТА ІНФОРМАТОР ДЛЯ МОРСЬКИХ ПЛАСТУНІВ В США".

Неперіодичне видання діловода морських пластунів на США. Число 1, січень 1953, Дітройт, наклад 50 прим., стор. 10, ст. пл. Любомир Гевко, ЧМ. Число 2 - наклад 70 прим., стор. 9. Число 3 - стор. 20.

1976: Ч. 4 - наклад 125 прим., стор. 7+5.

1975: Ч. 5 - Нью-Йорк, наклад 200 прим., стор. 96 + обгортка.

1992: "ПОРАДНИК ТА ІНФОРМАТОР ДЛЯ МОРСЬКОГО ПЛАСТУВАННЯ"

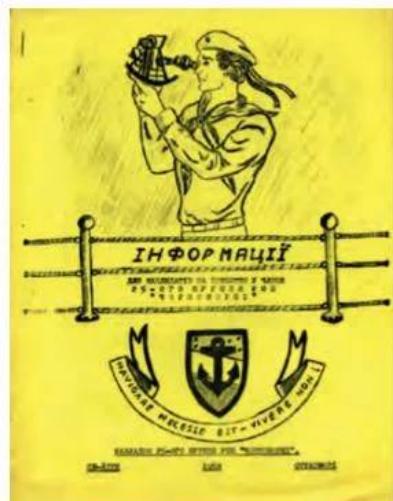
Число 6. 125 примірників. 208 сторінок. Видання 10 К. УПС і 25 К. УСП "Чорноморці". Видав пл. сен. Нестор Колцьо, ЧМ.

„ПОРАДНИК ТА
ІНФОРМАТОР ДЛЯ
МОРСЬКОГО
ПЛАСТУВАННЯ”

NAVIGARE NECESSE EST-VIVERE NON!

1957: “ВІТРИЛА”. Збірник морського пластиування з нагоди 10-ліття 25-го Куреня УСП “Чорноморці”. Сейнт Чарлс - Нью-Йорк, 1957 р. Накладом 25-го Куреня УСП “Чорноморці”. Наклад 300 прим. Зредагувала колегія під проводом ст. пл. поуч. Ореста Гаврилюка, ЧМ. Стор. 54 + обгортка.

“IV ЗИМОВА ЗУСТРІЧ”. Одноднівка 25-го К. УСП “Чорноморці”. Рочестер, наклад 70 прим. Стор. 6 (неп.).

1958: “ІНФОРМАЦІЇ ДЛЯ КАНДИДАТІВ НА ПРИЙНЯТТЯ У ЧЛЕНИ 25-ОГО КУРЕНЯ УСП “ЧОРНОМОРЦІ”. Накладом 25-го Куреня УСП “Чорноморці”. Боффало - Рочестер. Наклад 100 прим. Зредагувала колегія під проводом пл. сен. Ореста Гаврилюка і залога “Вікінг”, 1958 р. Стор. 12.

1963: Видання II. Зредагував ст. пл. Ярослав Лучкань, ЧМ. Нью-Йорк - Стратфорд. Наклад 125 прим. Стор. 18+1 неп.

1972: “ЖОВТА КНИГА”. - Інформації для кандидатів на прийняття у члени 25-го Куреня “Чорноморці”. Видання 25-го Куреня УСП “Чорноморці”. Редактор: Зен, ЧМ. Нью-Йорк. Це - III видання інформацій.

1975: Четверте видання “Жовтої Книги”. Редакція: Срібний Іван, ЧМ і Ю. Головінський, Вод.

1976: П’яте видання “Жовтої Книги”. Інформатор для кандидатів. Стор. 44 (неп.) + обгортка.

ЖОВТА КНИГА

ІНФОРМАТОР
ДЛЯ КАНДИДАТІВ

1999: 12 червня. Видання шосте “Жовтої Книги” виходить вже як Підручник Куреня “Чорноморці”. Стор. 60 (неп.).

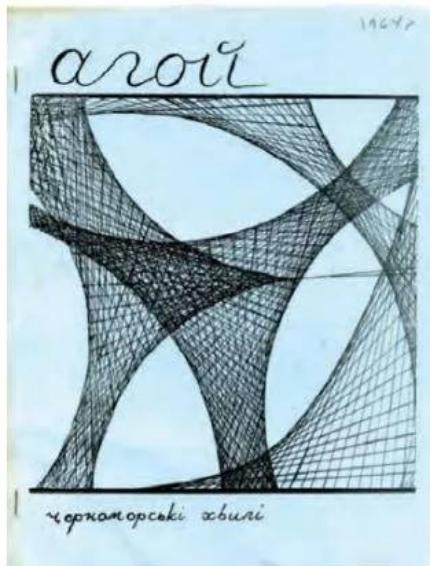
2007: Видання сьоме “Жовтої Книги” виходить вже як підручник Куреня УСП “Чорноморці”. Стор. 60 (неп.).

2011: Видання восьме “Жовтої Книги” виходить вже як підручник Куреня “Чорноморці”. Стор. 65, включає важливі зміни до статуту 25 К. УСП “Чорноморці”.

1959: “ОДНОДНІВКА З НАГОДИ В-ої ЗИМОВОЇ ЗУСТРІЧІ, 1959 р.” 25-ий Курінь УСП “Чорноморці”. Стор. 7 + обгортка.

ПРОГРАМА - СВЯТО МОРЯ. Координаційний Комітет Організацій Молоді Дітройту. 17. V. 1959 р. Стор. 8 (неп.) ст. пл. Нестор Колцьо, ЧМ.

1961: "АГОЙ!" Журнал 16-го Куреня УСП "Чорноморські Хвилі". Видано заходом Залоги "Валькірія". Нью-Йорк. Наклад - 75 прим. 1961.

1964: Число 3 "Агой". Січень - березень 1964, 75 примірників.

1965: Число (?). "Агой", 15 стор.

1961: "БАЙДАК". Одноднівка 9-ї Залоги "Гамалія" з нагоди XIII Великої Ради "Чорноморців". 26-27.I.1961р. Дітройт. Наклад 75 прим. Стор. 12 (неп.) + обгортка.

1961: "ЧОРНЕ МОРЕ - УКРАЇНСЬКЕ МОРЕ". Одноднівка, видана 9-ю залогою "Гамалія" з нагоди 45-ліття піднесення українських прапорів над Чорноморською Фльотою. 5.V.1961 р. Нью-Йорк. Стор. 6 + 2 неп. + обгортка.

1965: "ВІКІНГ". Одноднівка морських пластунів, видана з нагоди Сьомого Крайового Пластового З'їзду в станиці Рочестер, НЙ, 10-11 квітня 1965 р. Залога УПЮ "Вікінг", редактор - пл. скоб-гребець Юрій Повх. Стор. 50 + 20 (неп.) + обгортка.

1968: "СВЯТО МОРЯ". 28.IV.1968 р., Пласт - Організація Української Молоді, станиця в Дітройті. Стор. 12 + обгортка.

"ЛИСТОК ЗВ'ЯЗКУ". Видання Команди 10-го Куреня УПС "Чорноморці", стор. 17 (неп.) ч. 3/1971, грудень, стор. 1 (неп.) + 2 + 2 + 2 (неп.).

- 1972: 4. 1/72 - стор. 2 (неп.) Ч. 2/72 - стор. 2 (неп.) Ч. 3/72 - стор. 4.
- 1973: Ч. 1/73 - стор. 11 (неп.), Ч. 2-3/73 - стор. 20 + обгортка.
- 1974: Ч. 1/74 - стор. 8. Ч. 2/74 - Порт Кліnton, стор. 12 + обгортка.
- 1975: Ч. 1/75 - стор. 3. Ч. 2/75 - стор. 13 + 3 (неп.) + обгортка.
- 1976: грудень 75 - січень 76, стор. 18 (неп.) Весна - стор. 21 (неп.) + обгортка.

1977: "МОКРИЙ ЯЗИК". Товарицький листок 16-го Куреня УСП "Чорноморські Хвилі".

МОКРИЙ ЯЗИК

Алой Хані, На нашій останній раді було пропоновано відновити нашу внутрішню курінну газету під назвою "Мокрий Язык". Це оправданіше наша старо-платунівська газета якоть була друкарня ще не дохто в нас були створені пластиначами. Ціль "Мокриого Язика" була дати нам змогу пропагувати і дозволити діти про життя наших членів-юнін, успіхи, перемоги, тощо... як і раніше дати новини з куреня у легкій, веселій формі. Тему що наявні теж можна подібність і поговорити, рішені попробувати цею дорогою дати змогу нам одній допуті кращі запитання. В цьому числі ми постаралися як найбільше цікавого як лише мотив доказувати. Щоби наша газета була успішною, пропросимо всіх надсилати нам ці зázемни від хотіть поділитися. Віра і Ориса		Новини Маруся Мудріна, наша більша курінна, дісталася правоє при публічності школах в Но Лорреї. Якраз тепер вона є учителькою космодепартаментом у психіатричним відділені Метрополітені Штутгарті в Но Лорреї. Кажуть, Наруся відповідає на питання "Чому саме не змогла?", Але ми цього не знаємо... Під час Маруся пала нам добрий підлічий сміх і гумор. У 3:30 рані, Наруся не знала чи іде в ліжко чи в вад підніматися на "відпочинок". На думку моєї дружини це було ідеальним рішенням, і відбулося це відкрито. Світ залітав і мусила тоді відійти на верхнє ліжко побачити, як буде відповісти, як відповіла Наруся, мала легкий сміх - а тепер заспіла спілко в сім'ї. Канікльє мусили привезти її додому.

Редакторка - Орися Дмитрик. 1977 р.

1981: Редакторки: Ляриса Мартинюк і Рома Фіґоль.

1984: "ЧОРНОМОРСЬКА МУДРІСТЬ". Видання Чорноморської Ради, редакційна колегія - пл. сен. Орест Гаврилюк, ЧМ, ст. пл. Богдан Поритко, ЧМ, ст. пл. Лариса Мартинець-Гладка, ЧХ. Друк офсетом 250 примірників у Вашингтоні. 1984 р.

1977: "ЧОРНОМОРЕЦЬ". Листок Зв'язку 10 К. УПС "Чорноморці". Число 1. Лютий 1977. Філадельфія. Стор. 20 (неп.). Видає Курінна Старшина. Пл. сен. Нестор Колцьо, ЧМ, курінний, писар і редактор пл. сен. Мирон Ганушевський, ЧМ.

ЧОРНОМОРЕЦЬ ЛИСТОК ДРУЖНЬОГО ЗВ'ЯЗКУ 10-го КУРЕНЯ УПС 30 ЧЕРВНЯ 100 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ РОМАНА ШУХЕВИЧА NAVIGARE NECESSE EST – VIVERE NON Ч. 73 1. VII. 2007	ЧОРНОМОРЕЦЬ ЛИСТОК ДРУЖНЬОГО ЗВ'ЯЗКУ 10-го КУРЕНЯ УПС NAVIGARE NECESSE EST – VIVERE NON Ч. 85 4.VII. 2010

1978: Число 2, 29. IV, стор. 8 (неп.) Число 3, 27-28. V, стор. 23 (неп.).

1979: Число 4, 23-24. VI, за редакцію відповідає Мирон Ганушевський, наклад 100 прим.,

стор. 17 + 1 (неп.).

1980: Ч. 5, 5. III, стор. 20 (неп.) Ч. 6, 21-22. VI, стор. 14 + обгортка.

1981: Ч. 7, Рочестер, стор. 2 (неп.) Ч. 8, вересень, за редакцію відповідає Шпагат, Сиракуз, стор. 21 + обгортка.

1982: Ч. 9, січень, стор. 7. Ч. 10 - травень, наклад 75 прим., стор. 17 + обгортка.

1983: Ч. 11, січень, зредагував Йонтек, ЧМ, Вашингтон, наклад 80 прим., стор. 19. Ч. 12, травень, відповідальний редактор - Юрій Ганушевський, стор. 8 + 12 (неп.) + обгортка. Ч. 13, грудень, стор. 15 (неп.).

1984: Ч. 14, 15. VI., Вашингтон, зредагував Йонтек, ЧМ, стор. 17. Ч. 15, грудень, стор. 20.

1985: Ч. 16, 29 квітня, Матаван, зредагував Байда, ЧМ, стор. 11. Ч. 17, грудень, стор. 15.

1986: Ч. 18, червень, стор. 15 + 3 (неп.) Ч. 19, вересень, листок дружнього зв'язку 10-го Куреня УПС "Чорноморці", редагує Йонтек, ЧМ, Срібне Джерело, наклад 100 прим., стор. 10, ч. 20, грудень, виходить квартально, стор. 10.

1987: Ч. 21, березень, стор. 10. Ч. 22, червень, Дітройт, стор. 10. **1988:** Ч. 23, 24, 25, березень, стор. 9. Ч. 26, червень, стор. 8 + 1 (неп.).

1989: Ч. 27, квітень, редакція: Любко, Гемба, Гарпун, стор. 15 + 1 (неп.).

1991: Січень, стор. 21. Червень, стор. 15 (неп.).

1992: Червень, стор. 17 (неп.).

1993: Редактор Юрій Кузьмович, стор. 20 (неп.) + обгортка. Червень, стор. 18 (неп.) + обгортка.

1995: Ч. 33, 29. IV, Філадельфія, наклад 125 прим., оформив Йонтек, ЧМ, стор. 28 + обгортка.

1996: Ч. 34, червень, стор. 28 + обгортка. **1997:** Ч. 35, 29. IV, стор. 18 + 2 (неп.) + обгортка.

1998: Ч. 36, 29. IV, стор. 26 + 10 + обгортка. Ч. 37, 1. VIII, стор. 24 + обгортка. Ч. 38, 19. XII, Філадельфія, наклад 100 прим., редактор - Йонтек, ЧМ, стор. 54 + обгортка.

1999: Ч. 39, 5. III, стор. 41 + 1 (неп.) + обгортка. Ч. 40, 29. IV, стор. 16 + обгортка. Ч. 41, 1. VIII, стор. 50 + обгортка. Ч. 42, 19. XII, стор. 20 + 1 (неп.) + обгортка.

2000: Ч. 43, 5. III, стор. 58 + обгортка. Ч. 44, 29. IV, стор. 38 + обгортка. Ч. 45, 1. VIII, стор.

66 +обгортка. Ч. 46, 19. XII, стор. 50 + обгортка.

2001: Ч. 47, 5. III, стор. 42 + обгортка. Ч. 48, 29. IV, стор. 30 + обгортка. Ч. 49, 1. VIII, стор. 72 + обгортка. Ч. 50, 19. XII, стор. 40 + обгортка.

2002: Ч. 51, 5. III, стор. 20 + обгортка. Ч. 52, 29. IV, стор. 28 + обгортка. Ч. 53, 1. VIII, стор. 76 + обгортка. Ч. 54, 19. XII, стор. 32 + обгортка.

2003: Ч. 55, 5. III, стор. 42 + обгортка. Ч. 56, 29. IV, стор. 14 + обгортка. Ч. 57, 1. VIII, стор. 54 + обгортка. Ч. 58, 19. XII, стор. 40 + обгортка.

2004: Ч. 59, 5. III, стор. 24 + обгортка. Ч. 60, 29. IV, стор. 56 + 2 неп. + обгортка. Ч. 61, 1. VIII, стор. 72 + обгортка. Ч. 62, 19. XII, стор. 28 + обгортка.

2005: Ч. 63, 5. III, стор. 22 + обгортка. Ч. 64, 29. IV, стор. 40 + обгортка. Ч. 65, 1. VIII, стор. 42 + обгортка. Ч. 66, 19. XII, стор. 40 + обгортка.

2006: Ч. 67, 5. III, стор. 30 + обгортка. Ч. 68, 29. IV, стор. 22 + обгортка. Ч. 69, 2. VIII, стор. 70 + обгортка. Ч. 70, 19. XII, стор. 32 + обгортка.

2007: Ч. 71, 5. III, стор. 28 + обгортка. Ч. 72, 29. IV, стор. 14 + обгортка. Ч. 73, 1. VII, стор. 82 + обгортка. Ч. 74, 19. XII, стор. 26 + обгортка.

2008: Ч. 75, 5. III, стор. 44 + обгортка. Ч. 76, 29. IV, стор. 26 + 2 неп., + обгортка. Ч. 77, 6. VII, стор. 62 + обгортка. Ч. 78, 19. XII, стор. 52 + обгортка.

2009: Ч. 79, 5. III, стор. 54 + обгортка. Ч. 80, 29. IV, стор. 20 + обгортка. Ч. 81, 5. VII, стор. 38 + обгортка. Ч. 82, 19. XII, стор. 32 + обгортка.

2010: Ч. 83, 5. III, стор. 28 + обгортка. Ч. 84, 29. IV, стор. 28 + 2 неп., + обгортка. Ч. 85, 4.VII, стор. 32 + обгортка. Ч. 86, 19. XII, стор. 34 + 2 неп., + обгортка.

2011: Ч.87, 05.03., стор. 31, новий редактор Пльомба, ЧМ, Ч. 88, 29.04.11, стор. 24, Ч. 89, 24.08.11, стор. 48., Ч. 90. 31.12.11, стор. 31.

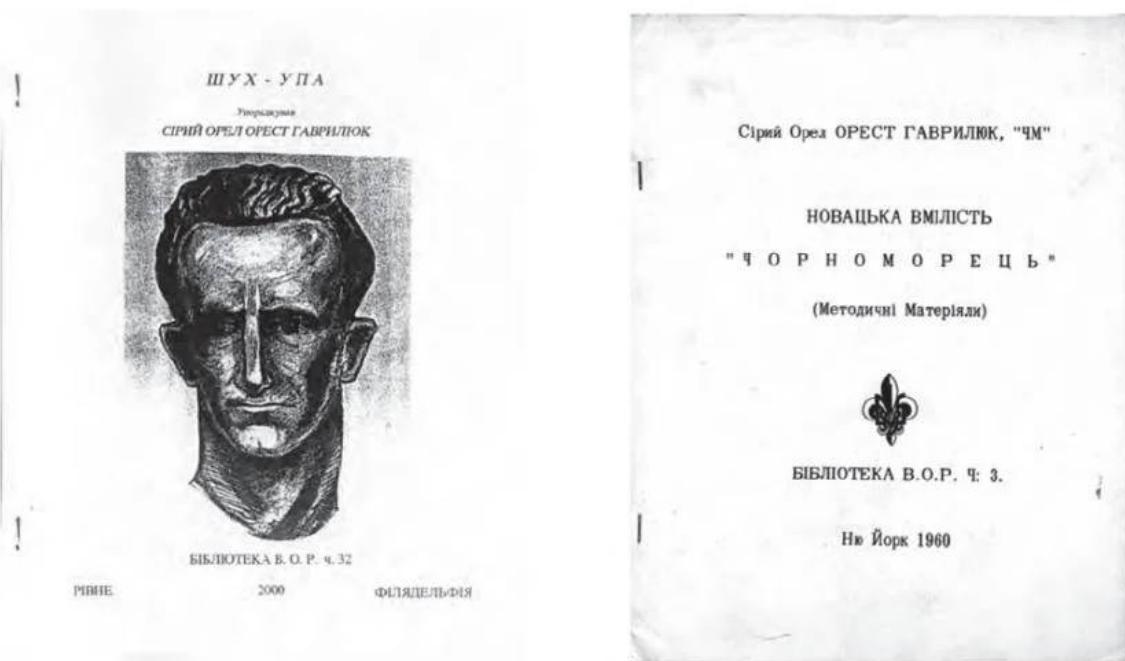
2012: Ч. 91, 05.04, стор. 20.

ОДНОДНІВКА - 100-ліття Пласту і 85-ліття Морського Пластування, МПЗ, "Вовча Тропа", 06 - 13. 08. 2011 р., 4 сторінок, виготовили Нелько і Гарпун, 05. 08. 2011р., Гіганум.

Шух - УПА, матеріяли для УПН, 2000 р. Бібліотека В.О.Р. Ч. 32, видав Сірий Орел Орест - пл. сен. Орест Гаврилюк, ЧМ, кошт видання покрив 10 К. УПС "Чорноморці".

"Чорноморець" - Новацька Вмілість, 1960 р., Нью-Йорк, Бібліотека В.О.Р. Ч 3, видав Сірий Орел Орест - пл. сен. Орест Гаврилюк, ЧМ, кошт видання покрив 10 К. УПС "Чорноморці".

Частина виставки під час МПЗ 2011 р.
85-ліття Морського Пластування

5.2 ДЕЩО ПРО ОРГАНІЗАЦІЙНО-УСТРОЄВІ ДАНІ МОРСЬКОГО ПЛАСТУВАННЯ

Нелько, ЧМ

Ціллю цього допису є подати дещо про розвій вишколу у морському пластуванні.

5.2.1 “Водне” чи “Морське” пластування?

Від початків, аж десь до 1946 р., у Пласті здебільшого вживався термін “водне пластування”. Це можливо тому, що перші зайняття були на ріках Західної України, далеко від моря, і термін “морське” тоді не мало практичного значення. Наприклад, так писали про творення ділянки морського пластування: “Початком водного пластування можна вважати 1927 р., коли Водний Пластовий Гурток УПЮ почав оформлювати себе як самостійний гурток УУСП “Чорноморці” і невдовзі оформився як курінь водного пластування з назвою 10-ий Курінь УУСП “Чорноморці”.

Однак термін “морське” набирає тоді більше значення, коли курінь накреслив головні напрямні своєї діяльності. Деякі з тих напрямних діяльності охоплюють поняття Чорного моря і морського вишколу, а саме:

Пропагувати клич: „Чорне море - Українське море”.

Морський вишкіл як окрема ділянка морського пластування.

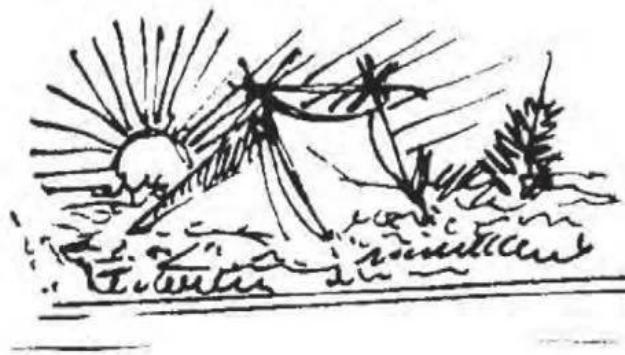
У поясненні цієї точки писалося: “Вже в тому часі зарисувалася потреба поширити виховну програму пластового юнацтва на більш інтересні для неї зайняття. Показалося, що **водне** пластування є такою ділянкою, що молодь нею заінтересувалася”.

Хоча у цій точці напряму діяльності є вжитий термін морське пластування, то вже у наступній точці переходиться на водне, а саме: *організація таборів водного пластування*.

Тут знову в поясненні цієї точки пишеться: “Щоб реалізувати точку “морський вишкіл” у ширшій площині, треба було мати вишколених впорядників та інструкторів. Такі вишколи треба було провадити більше практично. Для тієї цілі Курінь заангажував себе в організації й веденні сталих вишкільних таборів водного пластування”.

Отже, тоді в пластовій термінології “водне пластиування” переважає “морське пластиування”. Можна сказати, що це, властиво, був доволі короткий час, а саме від 1927 до 1930 рр. По забороні Пласту в Галичині 1930 р. польською владою активна діяльність морського пластиування була припинена аж до відновлення Пласту у 1946 році у Німеччині. В тому часі поширювався розгляд проблематики Чорного моря і вплив його на українську державність. Праця Юрія Липи про “Чорноморську доктрину” чи публікації науковців, об’єднаних в Українському чорноморському інституті, піднесли більше загальну свідомість і вартості Чорного і Озівського морів в рамках історично-політично-стратегічного аспекту. В тім розумінні почалося відновлення морського пластиування у 1946 році. В підготовленні вишкільних матеріалів слово “водне” вже не вживалося. Замість “водний курінь” вживали “морський курінь”, водне пластиування міняє назву на морське пластиування, морський пластун, морський табір і т. д.

Отже, в Пласті, так як інші держави вживают, ми повинні вживати термін “морське”, а не “водне”, так як, наприклад, “морське пластиування” чи “морські тaborи”.

5.2.2 Історія Вишколу Морського Пластиування

Коли у 1927-1930 роках було зацікавлення серед членів УСП (наприклад, прогулянки “Лісових Чортів”) відбувати плавби на ріках і озерах Галичини, Волині і Полісся, то тільки Курені УСП “Чорноморці” і “Дністрянки” взяли собі за ціль почати і розвинути серед пластового юнацтва ділянку Морського Пластиування. Це діло почалося тим, що “Чорноморці” піднайшли місце у Монастирку над Дністром на базу для переведення морських тaborів для УПЮ. Таких тaborів для пластових юнаків в роках 1927-1930 відбулося три, а “Дністрянки” перевели один табір для пластових юначок у 1930 році. Для придбання інструкторів на морські тaborи “Чорноморці” провадили курси, які відбувалися щотижня. В тім часі вишкільна програма під час морських тaborів обмежувалася побільше до вправ стилевого плавання, веслування, сигналізації, водної піонірки та деяких вправ рятівництва на воді. Це були перші кроки у творенні програми вишколу у морськім пластиуванні. “Чорноморці” дістали мандат до організації і провадження морського пластиування на початку 1930 р., коли Верховний Пластовий З’їзд надав Куреневі *водний реферат*, і референтом став Іван Сенів.

Відродження морського пластиування почалося у 1946 році, рік після відродження СУПЕ (Союз Українських Пластунів Емігрантів), коли пл. сен. кер. отець Богдан Ганушевський, ЧМ, Бо-Ган, під час пластового тaborу біля озера Вальхензе в Німеччині, включив до виховної програми тaborу також зайняття на воді. Це викликало зацікавлення серед юнацтва до морського пластиування і спричинилося до того, що деякі юнаки, члени гуртка “Беркут”, зараз по переході до УСП у 1947 р. дали початок створенню Самостійного Гуртка УСП “Чорноморці”. Згодом члени Самостійного Гуртка “Чорноморці”, під впливом сеніорів-“Чорноморців”, а головно - Яра Гладкого (коменданта пластунів) і о. Бо-Гана (опікуна цього гуртка), увійшли до Булав Вишкільних Тaborів, що відбувалися у 1947 році на острові Велика Береза, на озері Штафельзе. Програма цих літніх тaborів включала зайняття на воді, і тими зайняттями провадили молоді “Чорноморці”. Тaborи відбувалися під командою Яра і Бо-Гана та технічний виряд на воді майже повністю був придбаний “Чорноморцями”.

Під кінець 1947 р. і початок 1948 р. о.Бо-Ган разом із членами Самостійного гуртка "Чорноморці" під проводом ст. пл. Любомира Гевка (гуртового) опрацювали вимоги до:

- Морських іспитів вміlosti;
- Правильника устрою морського пластування;
- Правильника морських одностройiв;
- Вимог морських проб - на ступiнь скоба-гребця та Впорядника Першого Ступеня Морського Пластування.

Також важливим кроком у програмі вишколу Морського Пластування є поява в січні 1948 р. першого числа газети-журналу "Бiблiотека "Чорноморця" (вийшло 6 чисел), що помiстила статтi з морською тематикою та вишкiльнi i виховнi матерiали для морських пластунiв. Інiцiатором цього видання був ст. пл. Л. Гевко, ЧМ, допомагали ст. пл. та iншi "Чорноморцi". Редактором журналу був о. Бo-Ган.

У травнi 1948 р. Головний Комендант Пластунiв, пл. сен. кер. Яро Гладкий, ЧМ назначив о. Бo-Гана Дiловодом Морського Пластування. Ця дата стала iсторичною для Пласту, а головно, для Морського Пластування, бо тодi провiд Пласту вперше визнав доцiльнiсть i конечнiсть морського пластування як окремої дiлянки пластової самовиховної програми.

Початком пiдготовлення кадri виховникiв морського пластування був у часi 5-9 травня 1948 р. Мiжзональний Вишкiльний Курс Впорядникiв Морського Пластування над озером Штаfельзе, Нiмеччина. На тiм озерi знову 16-30 червня 1948 р. вiдбувся Вишкiльний Курс Морського Пластування. Обa курсi були пiд проводом о. Бo-Гана i мали до uжитку два велиki вiтрильники, моторiвку та 6 веслярських човнiв на 10 весел кожний. На цих курсах вперше в iсторiї Пласту переводилися iспити до морських проб та iспitiv вмilosti.

На переселеннi пластунiв до США i Канади у квiтнi 1951 року появляється у "Вiстях Булави" об'ява Головного Булавного Пластунiв (Яра, ЧМ) про морське пастування. Ця об'ява покликue на дальше о. Бo-Гана на Дiловода Морського Пластування Уладiв у булавi ГБП. Об'ява оголошує вимоги на ступiнь скоба-гребця та Виховника 1-го Ступеня Гурткiв Морського Пластування. Також у "Вiстях Булави" є звернення о. Бo-Гана до пластунiв-виховникiв у справi органiзацiї морського пластування. Також о. Бo-Ган як Дiловод Морського Пластування у Головнiй Пластовiй Булавi покликав Дiловодiв Морського Пластування (ДМП): в Канадi пл. сен. Б. Яцiva, ВБ i у США ст. пл. Л. Гевко, ЧМ. У сiчнi 1953 року виходить Порадник та Інформатор для Морських Пластунiв США, який видав Дiловод Морських Пластунiв США, ст. пл. Любомир Гевко, ЧМ. Це видання подae вимоги на ступiнь скоба-гребця i вимоги до iспitiv вmіlosti з морського пластування. У 1954 р. Пласт оформлює себе у КУПО (Конференцiю Украiнських Пластових Органiзацiй). Наступнi вже Крайовi дiловоди Морського Пластування (КДМП) стали: в США ст. пл. поучник Орест Гаврилюk, ЧМ i в Канадi ст. пл. Igor Велигорський, ЧМ. 18 червня 1955 р. КДМП ст. пл. поучник Орест Гаврилюk, ЧМ надiлив ст. пл. гр. Несторовi Колцьovи, ЧМ I-ий Ступiнь Впорядника Юнацьких Гурткiв Водного Пластування.

Крайовi дiловоди Морських Пластунiв як також i Морських Пластунок були покликанi з рамени крайових старшин. У роках 1955-1971 Крайовi дiловоди Морських Пластунiв i Пластунок були у булавах Крайових Референтiв УПЮ, а пiзнiше увiйшли до булав (ККП- iв, ККП-ок) Крайових Комендантив Пластунiв i Пластунок. Однаке тяглiсть дiї КДМП залежала вiд покликання iх на цей пост Крайовими Комендантиами Пластунiв i Пластунок, так що повторювалися часi, коли вони не були покликанi ККП. Список КДМП у США та iнших країнах, хоча неповний, подaсть час, коли вони дiяли:

- пл. сен. кер. отець Богдан Ганушевський, ЧМ, Бo-Ган при ГПБ;
- 1958 -1962(?) пл. сен. Юрiй Слюсарчuk, ЧМ, Коледzьo при ГПB;
- 1951 - 1955 пл. сен. Б. Яцiв, ВБ, КПС, Канадa;
- ст. пл. Л. Гевко, ЧМ, КПС, США;
- ст. пл. О. Гаврилюk, ЧМ, КПС, США;
- ст. пл. I. Велигорський, ЧМ, КПС, Канадa;
- ст. пл. З. Онуфрик, ЧМ, КПС, США;

- ст. пл. Н. Колцьо, ЧМ, КПС, США;
- ст. пл. Діді Бутенко, ЧХ, КПС, США;
- ст. пл. В. Поритко, ЧМ, при ГПБ;
- ст. пл. А. Войтович, ЧМ, КПС, США;
- 1996 - 2000 пл. сен. Юрій Кузьмович, ЧМ, ККЮ, США;
- 1997 - 2000 пл. сен. Юрій Кузьмович, ЧМ, ГПБ-УПЮ.

У 1963 р. покликаний у булаві ККП-ів США (ст. пл. Зенон Онуфрик, ЧМ) Крайовий діловод літунського пластиування, яким став ст. пл. Ярослав Лучкань, ЧМ, Вихор. Він виготовив вишкільно-організаційний правильник для літунського пластиування, і у 1964 р. відбувся перший літунський табір. Завдяки великій праці Я. Лучканя поширюється зацікавлення в літунському пластиуванні серед пластового юнацтва і творяться гуртки-крила літунських пластунів у пластових станицях Гартфорд, Бріджпорт і Філадельфії. В той час у булаві ККП-ів США були діловоди з морського і літунського пластиування. У 1969-1970 роках замість окремих діловодів з морського і літунського пластиування діяв тільки один діловод під назвою Крайовий діловод Спеціялізаційного Пластиування. Це викликало, до певної міри, нерозуміння серед виховників відносно цілі і різниці між літунським і морським пластиуванням, що мають свої окремі виховні системи і ділянками спеціялізацій так, як *мистець, спортовець, технік* і інші, що охоплюють тільки по кілька іспитів вміlosti. Ця справа була розв'язана, коли у 1971 р. Крайова Старшина США прийняла *Виховну Програму Для Старшого Юнацтва*, яку тоді підготовив ККП-ів пл. сен. Нестор Колцьо, ЧМ. Ця програма точно різничує ділянки пластиування (морське і літунське) від *ділянок спеціялізації* (медик, технік, лісовик).

Діловоди Морського Пластиування виконували велику працю для розвитку Морського Пластиування. Завдяки КДМП появляється у 1959 і 1962 рр. журнал Морського Пластиування *"Orion"*. Також творяться гуртки-залоги морських пластунів і пластунок УПЮ по пл. станицях в містах Ньюарку, Сиракуз (залога *"Рекін"*), Дітройт (залога *"Матроси"*), Рочестер (залога *"Вікінг"*-хлопці і залога *"Перли"*-дівчата), Торонто. У квітні 1964 р. пластовий журнал *"Юнак"* є вповні присвячений морському пластиуванню. Матеріали на це видання підготовили КДМП-ів ст. пл. Нестор Колцьо, ЧМ і КДМП-ок ст. пл. Діді Бутенко, ЧХ. Згодом, за старанням КДМП, кожного квітня у наступних роках журнал *"Юнак"* був вповні або частинно призначений морському пластиуванню (Куток Морського Пластиування). Також варто згадати, що у вересні 1964 р. завдяки КДЛП, ст. пл. Славкові Лучканю, ЧМ, журнал *"Юнак"* був вповні присвячений літунському пластиуванню.

Рік після об'яви про морське пластиування у "Вістях Булави", де було оголошено вимоги на ступінь скоба-гребця, в часі від 19 липня до 1 серпня 1952 р. відбувся у Порт Веллер, Канада, Міжкрайовий Вишкільний Курс Морського Пластиування "Новий Крим". У цьому курсі взяли участь юнаки з багатьох пластових осередків США і Канади, і багато з них здобули іспити вміlosti з морського пластиування і також декілька юнаків здобули ступінь скоба-гребця. Хоча дотепер ще немає повного реєстру тих юнаків, юначок, які здобули ступінь скоба-гребця, вірлиці-гребця, то все ж таки варто подати список тих, яких імена вдалося знайти у пластових виданнях.

- 1948 - ст. пл. скоб-гребець Любомир Гевко, іменований о. Бо-Ганом, ДМП.
- 1948 - скоб-гребець Орест Гаврилюк, іменований о. Бо-Ганом, ДМП.
- 1952 - скоб-гребець Володимир Пилищенко, скоб-гребець Зеновій Онуфрик, скоб-гребець Нестор Колцьо, усі три були членами морської залоги УПЮ "Вікінг", Америка.
- 1953-1955 - скоб-гребець Роман Рондяк, скоб-гребець Дмитро Дурбак, Америка.
- 1964 - скоб-гребець Юрій Повх, член морської залоги УПЮ "Вікінг-2", Америка.
- 1970 - скоб-гребець Аскольд Козбур, Америка.
- 1971 - скоб-гребець Юрій Кузьмович, Америка.
- 1976 - скоб-гребець Андрій Войтович, Америка.
- 1986 - скоб-гребець Дам'ян Гандзій, Америка.
- 1998 - вірлиця-гребець Катрія Кузьмович, Америка.
- 1995 - вірлиця-гребець Наталія Міліянчук, Україна.
- 1996 - вірлиця-гребець Марта Міліянчук, Україна.
- 1998 - вірлиця-гребець Ілона Тижбір, Україна.
- 1999 - скоб-гребець Маркіян Павлюк, Америка.
- 2000 - вірлиця-гребець Наталія Снурнікова, Україна.
- 2000 - вірлиця-гребець Ольга Полішко, Україна.
- 2001 - вірлиця-гребець Тетяна Кузьмович, Америка.
- 2002 - скоб-гребець Ярослав Джала, Україна.
- 2004 - скоб-гребець Маркіян Кузьмович, Америка.
- 2004 - скоб-гребець Іван Сороківський, Україна.
- 2009 - скоб-гребець Петро Садовий, Україна.
- 2011 - вірлиця-гребець Уляна Вдовичин, Україна.
- 2012 - скоб-гребець Стефан Слабіцький, Америка.

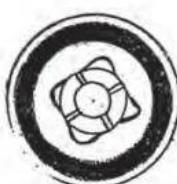
За старанням та при допомозі “Чорноморців” Головна Пластова Булава формалізує Морське Пластиування як окрему ділянку пластової виховної програми. ГПБ в тій справі у 1960 р. у “Записках Українського Пластуна”, число 29, подає організаційні і діяльностеві напрямні під назвою “Морське Пластиування”. Для вишколу виховників і провідників морського пластиування “Чорноморці” у 1964 році започатковують і проводять Вишкільні Курси Провідників Морського Пластиування. Діловод Морського Пластиування при ГПБ ст. пл. Богдан Поритко, ЧМ в роках 1976-1978 підготував і видав “Іспити Вміостей Морського Пластиування”, це є поширення існуючих 17 іспитів вміостей з додатком п’яти нових вміостей. У 1980 р. ГПБ затверджує хустку для морського пластиування.

Водолаження

Водна піонірка

Водне рятівництво

Будівництво човнів

Водне мандрівництво

Тоді, під час 12-их Зборів КУПО, які відбулися 9-10 жовтня 1994 р. в готелі Рамада, Іст Гановер, Нью-Джерсі, Велика Рада Скобиного Круга вирішила включити морське і літунське пластиування до третього етапу юнацької програми. У 1999 р. Діловод Морського Пластиування при ГПБ Юрій Кузьмович, ЧМ видав доповнений індекс проби скоба-гребця і вірлиці-гребця.

Варто згадати, що “Чорноморці” причинилися до створення і провадження ділянки Літунського Пластиування. Завдяки “Чорноморцеві”, пл. сен. Ярославу Лучканю, ЧМ, Вихор, ч. 93, у 1960-их і 1970-их роках “Чорноморці” організували і провадили в США ряд літунських таборів для УПЮ. Також за старанням Я. Лучканя, ЧМ Головна Пластова Булава формалізує Літунське Пластиування як окрему ділянку пластової виховної програми. ГПБ в виданні “Записки Українського Пластуна”, число 34, у 1970 р. подала організаційні і діяльностеві напрямні під назвою “Літунське Пластиування”. Першим скобом-обсерватором був іменований пл. скоб Марко Брикович.

Починаючи від першого морського табору в 1950 році у Північній Америці, майже безперервно, щороку, відбуваються морські табори, морські курси або морські плавби, які є

підготовані і проваджені “Чорноморцями” і “Хвильками”. Придання човнів та іншого знаряддя, підшук інструкторів та проводу, місця на тaborування та різних адміністративних потреб вимагає багато праці і посвяти. Для полегшення підготовлення і провадження таких тaborів чи плавб вже наприкінці 1960-их років була спроба створити комітет, який міг би вповні зайнятися тим ділом. З початком 1970-их років створилася Ланка Організаторів Морських Тaborів (ЛОМТ), яку в деталях опрацював ст. пл. Богдан Поритко, ЧМ. Адміністратором ЛОМТ-у є член 25-го куреня. До його обов’язків належать такі пункти: скликати перші сходини ЛОМТ-у, на котрих обирається на певний час головний організатор ЛОМТ-у (голова ЛОМТ-у); тримати окремо фінансові справи Морського Тaborу; опікуватися всіма зголосеннями та аплікаціями у справі Морського Тaborу; приготувати та вислати всі оголошення про Морський Табір. До ЛОМТ-у входять представники з 16-го Куреня і 25-го Куреня УСП.

Успіх вишколу в ділянці морського пластування під час морських тaborів і курсів у великий мірі залежить від кількості інструкторів і рівня їхнього знання. 25-ий Курінь УСП “Чорноморці” взяв собі за ціль придбати інструкторів в ділянках морського пластування. Один спосіб виконання цього завдання - це вимога для членів куреня вивчити і написати інструктаж (спеціалізацію) в одній ділянці морського пластування.

5.3 ВИМОГИ ДО ПРОВОДУ, УЧАСНИКІВ, ІНСТРУКТОРІВ МОРСЬКИХ ТАБОРІВ В УКРАЇНІ

Одіссей, ЧМ

Перший Курс Провідників Морського Пластування в Україні відбувся у Криму на оселі “Артек” у 1992 р. За вишкільну програму цього курсу відповідали “Чорноморці” і “Чорноморські Хвилі” з США, і ця програма базувалася на матеріалах, поданих у підручнику під назвою “Порадник та Інформатор для Морського Пластування”. Це дало початок до подальшого розвитку програми вишколу у ділянці морського пластування, яка більше підходить до обставин і потреб в Україні.

5.3.1 Вимоги до Проводу на морські тaborи

1. Власне бажання, здоровий глузд та відчуття відповідальнosti.
2. Принадлежність до УСП (вік від 17 років).
3. Досвід організації морських тaborів (для крайових тaborів).
4. Відбутий вишкіл виховників.
5. Зарахований ВКПМП.
6. Відбутий ЛШ/ШБ.
7. Спортивний та туристичний досвід з водних видів спорту та туризму (для інструкторів обов’язково).
8. Провід має бути командою однодумців.

Обов'язки проводу (загальні):

- провід жваво встає зі всіма;
- провід є командою однодумців;
- команди виконуються бігом;
- звіт інструктору на початку і при кінці зайняття;
- точність в початку зайняття;
- підбір учасників (вік, досвід, фізичний розвиток);
- легенда табору має бути;
- теренівки мають бути;
- алярми в формі практичних змагів;
- у програмі має бути ідеологія моря;
- вишкільний характер табору;
- обов'язки членів проводу мають бути чіткі.

5.3.2 Вимоги до учасників ВКПМП:

1. Власне бажання, здоровий глузд та відчуття відповідальності.
2. Приналежність до УСП (чи старше юнацтво від 17 років).
3. Відбутий КМТ.
4. Зарахований вишкіл виховників.
5. Вчасне виконання усіх вимог до табору.

Вимоги до учасників краївих морських тaborів:

1. Пластовий досвід.
2. Щонайменший пластовий ступінь розвідувача/-чки.
3. Вік від 15 років.

5.3.3 Референт ВКПМП (Вишкільного Курсу Провідників Морського Пластиування) в Україні:

Вимоги до референта ВКПМП:

- приналежність до УСП чи УСП;
 - абсолювенство ВКПМП;
 - ступінь у Кадрі виховників (КВ I/II);
 - абсолювенство "Лісової Школи" (ЛШ) чи "Школи Булавних" (ШБ);
 - досвід у проведенні морських пластових тaborів та акцій;
 - професійні (спортивні) осяги чи кваліфікації у водних видах спорту чи туризму.
1. Референт Вишкільного курсу провідників морського пластиування дбає за підвищення кваліфікації та професійний розвиток кожного члена морських куренів.
 2. Референт ВКПМП входить до Морської Ради.
 3. Референт ВКПМП веде реєстр проведених ВКПМП на бурхливій та стоячій водах, вишколів із інших напрямків, дотичних до морської тематики, а також учасників, які пройшли вишколи і яким їх зараховано.
 4. Референт ВКПМП досліджує та аналізує потребу і нагальність проведення кожного чергового ВКПМП, поширює про нього інформацію, організовує процес збору зголосень, розподіл завдань учасникам та перевірку їхньої підготовленості.
 5. Референт ВКПМП організовує процес складання та реалізації програми ВКПМП та набір кваліфікованих інструкторів для його проведення.
 6. Референт ВКПМП дбає за вчасне звітування за проведені вишколи до Морської Ради та краївих керівних органів Пласту.
 7. Референт ВКПМП організовує роботу референтури ВКПМП. Можливий розподіл обов'язків між членами референтури:

- відповіdalний за проведення ВКПМП на стоячій воді;
- відповіdalний за проведення ВКПМП на бурхливій воді;
- відповіdalний за вітрильні вишколи;
- відповіdalний за вишколи із водолаження;
- відповіdalний за реєстр та зв'язок із морськими пластунами;
- відповіdalний за залучення коштів на проведення вишколів.

8. Референт ВКПМП сприяє участі членів морських куренів підвищення кваліфікації (вишколах інструкторської підготовки тощо).

9. Референт ВКПМП сприяє розвитку бренду ВКПМП в Пласті, відкритості вишкільного курсу для учасників з-поза морських куренів у державних курсах категорійних сплавах.

10. Референт ВКПМП веде реєстр усіх пластунів, що склали морську присягу, а також підтримує із ними зв'язок.

5.4 СПЕЦІЯЛІЗАЦІЙНЕ ПЛАСТУВАННЯ

Д-р О. Тисовський

Пл. сен. О. Тисовський у другому виданні “Життя в Пласті” передбачає напрямні для виховної програми старшого юнацтва, де звертає увагу на морське пластування в рамках спеціалізаційного пластування. Головна Пластова Булава формалізує Морське Пластування як окрему ділянку пластової виховної програми. ГПБ в тій справі у 1960 р. у “Записках Українського Пластуна”, число 29 подає організаційні і діяльностеві напрямні під назвою “Морське Пластування”.

Від самого започаткування Пласти спеціалізаційні табори були підставою пластування і співжиття між пластунами. Виховно-вишкільні табори, так як ми їх нині знаємо, ще не існували. Перші пластові спеціалізаційні табори були мандрівні та канойкарські, які відбувалися у Карпатах і на ріці Дністер в Західній Україні.

Буває, що гурток юнаків, які з успіхом відбули пробу “Скобиного хвату”, виявляє особливе зацікавлення пластуванням на воді. Не занедбуючи праці над собою, згідно з вимогами проби “Скобиного лету”, вони можуть присвятити більше уваги своїй улюбленій формі пластування.

Ось так у першому випадку члени гуртка морського (водного) пластування спільно засвоюють моряцькі вміlostі, набувають знання з широкої ділянки мореплавства, суднобудівництва тощо. Власною зарадністю, пластовим заробітком і ощадністю, буває, зуміють набути у власність менший чи більший човен, вітрильник або навіть і моторовий човен, спільно устатковують своє судно, підготовляють до плавби по річках чи озерах.

Улітку гурток може організувати водний табір чи сталий над якимсь озером чи рікою, чи то мандрівний, малими човнами (каюками), відвідуючи різні околиці.

Пляноване, розумне пластиування на воді, плавання, водні спорти, плавба вітрильними чи моторовими човнами - все це має свій особливий чар. Змагання в різних уміlostях і зарадність у співжитті з цією могутньою стихією природи розвивають і гарячуть душу й тіло.

Але природні сили води річок, озер і моря не тільки повні краси, могутності і принади. Вони теж і грізні, особливо для необережних чи недосвідчених.

Тому гурток, що вирішить прийняти таку форму пластиування, може провадити свої вправи і ступнево набувати досвіду тільки під керівництвом фахового інструктора.

Інструктором морського пластиування повинен бути не тільки досвідчений пластун, але людина, що має такий вишкіл у цій ділянці, який дозволяє брати відповідальність за безпеку зайнять і здоров'я юнаків.

Гуртки спеціалізаційного пластиування належать до звичайних юнацьких куренів і виконують усі обов'язки, що з цієї приналежності випливають. Провід куреня однаке бере до уваги їхні зацікавлення і дає змогу, де це можливе, в рамках діяльності куреня цю їхню спеціальність виявляти і вдосконулювати.

Морські (водні) гуртки приирають особливі, підхожі їм назви, як от: "Морські Соколи", "Альбатрос", "Чорноморці" та ін.

Правильник спеціалізаційного пластиування передбачає теж окремі відзнаки та деякі особливості пластового однострою, як, наприклад, моряцьку форму накриття голови, штані під час плавби тощо.

Згідно з цим правильником, вимоги III пластової пробы доповнені двома точками, в яких з'ясовані знання й уміlostі кандидата, що бажає здобути найвищий юнацький ступінь для таких пластунів.

Для відзначення особливого знання в морському (водному) пластиуванні, пластиуна-скоба звемо "пластиун скоб-гребець", або "пластиунка вірлиця-гребець".

При булавах краївих комендантів та при Головній Пластовій Булаві існують референти для такого пластиування, які допомагають морським гурткам і спрямовують їхню діяльність на правильний шлях.

Спеціалізаційне пластиування має тоді справжню вартість для самовиховання юнаків, коли вони уникають перебільшення, коли завжди мають на увазі, що це тільки особлива, найбільш підхожа для їхніх зацікавлень форма пластиування, а не якась ціль сама для себе.

Тож якби Ти, друже, став морським пластиуном, вивчай значення моря і мореплавства для нації, плекай традиції рідної флоти і набувай знання, фізичної наслаги й досвіду в Твоїй спеціальльній ділянці завжди з думкою про те, що ця підготова може бути корисною для цілої нашої спільноти, яка завжди потребуватиме різних фахівців.

Д-р Олександр Тисовський. Життя в Пласті. Посібник для українського пластового юнацтва. - Друге, доповнене видання. - Торонто-Дітройт, Пластове видавництво "Молоде життя". - С. 524-526.

5.5 ДЕЯКІ ВІДМІННОСТІ У ВЕДЕННІ МОРСЬКОГО ПЛАСТУВАННЯ В УКРАЇНІ

“Чорноморці”:

Традиції залог пов’язані із мориністичною культурою різних часів: від козацьких до традицій радянських моряків.

1. **Назовництво:** кухня - камбуз, корма, ніс судна тощо, господарник - баталер тощо.
2. **Носіння тільників** (моряцька сорочина у синьо-білу полоску), зокрема як елемент однострою.
3. **Підняття лампадки на щоглу на ніч** (на стаціонарному таборі) як вказівник для усіх, хто заблукав чи потребує допомоги.

“Чорноморські Хвилі”:

1. Залогове гасло “Озера Синевир” - “Без бурхливої води - ні туди і ні сюди!”.
2. Кандидатка у залогу має назовництво - Росинка.
3. Крім загальнопластових цілей, які ставить перед собою кожен курінь, залога має спеціалізаційні:
 - а) популяризація і поширення культу Українського моря, організація Днів моря;
 - б) збереження та плекання традицій українського моряцтва;
 - в) організація морських таборів різних рівнів (Окружний морський табір, Окружний мандрівний морський табір, Крайовий морський табір, Крайовий мандрівний морський табір, Міжкрайовий морський табір);
 - г) збір та опрацювання матеріалів для проведення теоретичних і практичних вишколів морських пластунів;
 - д) організація благодійної акції “Святий Миколай”;
 - е) спортивний розвиток та вдосконалення членок залоги, участь у змаганнях з техніки водного туризму, участь та організація категорійних та некатегорійних сплавів;
 - е) організація та проведення “Морського балю”. Відповідальною єстернова.

Залогові традиції та церемоніали:

- 1) на заручини членкині залоги дарують рятівне коло, на весілля - штурвал, а на хрестини - кораблик;
- 2) перед весіллям кожна членкиня залоги організовує дівич-вечір, згідно із курінними традиціями;
- 3) членкині залоги спільно з членами куреня “Чорноморці” кожного року 1 листопада відвідують могили “Чорноморців” та “Чорноморських Хвиль” на Личаківському кладовищі;
- 4) членкині залоги Різдво святкують разом;
- 5) у всіх членкині залоги є одинаковий елемент одягу на Морському балі;
- 6) відкриває Морський баль пара “Чорноморця” або “Чорноморської Хвилі”, в яких останніх було весілля;
- 7) всі членкині залоги, які вперше присутні на Зимовій зустрічі, повинні представити торт, який вони зготували;
- 8) всі членкині залоги обов’язково роблять спільне фото на кожній Великій та Малій ради.

5.6 "ЧОРНОМОРЦІ" У ГОЛОВНИХ ПРОВОДАХ ПЛАСТУ

Нелько

Окрім праці у Морському Пластуванні, ряди "Чорноморців" виявили себе у Пласті в проводах станиць, краївих проводах (КПС і КПР) та головних проводах (ГПБ і ГПР). Тут подається їхній вклад у головних проводах Пласту. Одначе варто згадати ще про їхній вклад у краївих проводах Пласту. Наприклад, у роках 1965-1971 Крайові Коменданти Пластунів у КПС США були по два роки - Рекін (Зенон Онуфрик), Вихор (Ярослав Лучкань) і Нелько (Нестор Колцьо). Дальші дані про працю "Чорноморців" по краях можна знайти в історії куреня. За останній 81 рік (1930-2011рр.) "Чорноморці" майже безперервно (поминаючи час 1980-1984 рр.) діють у головнім пластовім проводі. У ГПБ, 15 років або 5 каденцій, головами ГПБ були "Чорноморці", а у ГПР головство мали 24 роки або 8 каденцій. Загальне число "Чорноморців", які працювали у головних проводах Пласту за останніх 54 роки, є понад 30 осіб. Цей чин праці "Чорноморців", мабуть, один з найкращих в Пласті.

Є чим гордитися!

5.6.1 Пластовий Провід у роках 1930-1954

На початку 1930 р. Верховний Пластовий З'їзд надав "Чорноморцям" Водний Реферат і Референтом став ст. пл. Іван Сенів, число 1 (курінний "Чорноморців").

1933-1941 рр. Яро (Ярослав Гладкий, Оріон, число 8) провадить таємним Пластовим Центром. Також членами Пластового Центру були Сергій Костецький, ч. 22 (в тім часі був кількаразовим курінним) і Дионізій Чорнега, ч. 67, діловод зв'язків Пластового Центру.

1945-1954 рр. Яро - Головний Командант Пластунів, о. Бо-Ган (о. Богдан Ганушевський) - Діловод Морського Пластування.

5.6.2 Головна Пластова Булава (ГПБ)

1954-1958 рр.	Перші збори КУПО, Яро - голова ГПБ.
1962-1967 рр.	Яро - голова ГПБ.
1973-1976 рр.	Нелько (Нестор Колцьо) - референт зв'язків з іншонаціональними скавтовими організаціями-Інтернешенал Камішнер ГПБ.
1976-1980 рр.	Нелько - референт ГПБ зі зв'язків з іншонаціональними скавтовими організаціями.
1988-1991 рр.	Йонтек (Орест Гаврилюк) - голова ГПБ, Коледзьо (Юрій Слюсарчук) - діловод дослідно-планувальної комісії, Гулівер (Євген Михалович) - діловод фінансів і господарки.
1991-1994 рр.	Йонтек - голова ГПБ, Коледзьо-діловод фінансів і господарки.
1994-1997 рр.	Коледзьо - голова ГПБ, Валігура (Ігор Велигорський) - 1-ий заступник голови, Порт (Ігор Комарницький) - Головний Булавний УПС.
1997-2000 рр.	Лісовий Сокіл (Олеся Криськів) - 2-ий заступник голови.
2000-2003 рр.	Йонтек - редактор "Пластових Вістей".
2003-2006 рр.	Каз (Юрій Кузьмович) - Головний Булавний УПС.
2006-2009 рр.	Попсуймайстер (Ростислав Слабіцький) - заступник Булавної УПН, Одіссей (Марко Чуквінський) - заступник Головного Булавного УПС.

5.6.3 Головна Пластова Рада (ГПР)

1954-1958 рр.	Перші збори КУПО, Або (Олександер Бережницький) - член ГПР.
1958-1962 рр.	Яро - голова ГПР, Або - член ГПР.
1962-1967 рр.	Або - член ГПР, Вихор (Ярослав Лучкань) - член ГПР.
1967-1970 рр.	Або - член ГПР.
1973-1976 рр.	Яро - голова ГПР.
1976-1980 рр.	Яро - голова ГПР.
1994-1997 рр.	Йонтек - голова ГПР.
1997-2000 рр.	Йонтек - голова ГПР.
2000-2003 рр.	Ярослав Гаврих - голова ГПР, Коледзьо - секретар ГПБ.
2003-2006 рр.	Коледзьо - голова ГПР.
2006-2009 рр.	Коледзьо - голова ГПР.

5.6.4 Провідники ОрлиногоКругу

1957-1959 рр.	Сірий Орел Орест - Йонтек (Орест Гаврилюк).
1961-1966 рр.	Сірий Орел Орест - Йонтек.
1970-1973 рр.	Сірий Орел Орест - Йонтек.
2010----	Сірий Орел Ростислав - Попсуймайстер (Ростислав Слабіцький).

5.7 ВАЖЛИВІ ДАТИ З ІСТОРІЇ МОРСЬКОГО ПЛАСТУВАННЯ

Нелько

1927 р. - заснування 10-го Куреня Морського Пластування УСП “Чорноморці”. Дві з головних напрямних Куреня є: 1) Морський Вишкіл як окрема ділянка морського пластування; 2) організація таборів морського пластування. Одні із основників Куреня “Чорноморці” - це Яро Гладкий - Орійон, ЧМ, ч. 8 і Роман Шухевич - Шух, ЧМ, ч. 2, герой України, Головний Командант УПА.

1928 р. - відбувся перший морський табір для юнаків, організований “Чорноморцями” над рікою Дністер біля Монастирка.

1928 р. - під час року “Чорноморці” переводять курси для інструкторів з ділянки морського пластування.

1930 р. - Верховний Пластовий З’їзд наділив “Чорноморцям” *Водний Реферат*, референтом став ст. пл. Іван Сенів, ЧМ.

1930 р. - заснування Куреня Морського Пластування УСП “Дністрянки”.

1930 р. - Курінь УСП “Дністрянки”, під проводом ст. пл. Галі Мороз, переводить перший морський табір для юначок над рікою Дністер біля Монастирка.

1946 р. - відродження Морського Пластування. Під час пластового табору біля озера Вальхензе в Німеччині частиною виховної програми табору є також заняття на воді. Від того часу майже щорічно відбуваються морські табори, плавби або вишкільні курси морського пластування.

1947 р. - твориться Самостійний Гурток УСП “Чорноморці”, який займається провадженням пластової виховної програми в ділянці Морського Пластування серед пластового юнацтва. Пізніше, в 1952 р., постає 25-ий Курінь УСП “Чорноморці”.

1948 р. - “Чорноморці” опрацьовують морські іспити вміlosti, правильник устрою морського пластування і вимоги до морських проб на ступінь скоба-гребця та на Впорядника Першого Ступеня Морського Пластування.

1948 р. - з’являється перше число газети-журналу “Бібліотека Чорноморця”, що помістила статті з морською тематикою та вишкільні і виховні матеріали для морських пластунів.

1948 р. - Головний Командант Пластунів призначає *Діловода Морського Пластування*. Ця дата стала історичною для Пласти, а зокрема для Морського Пластування, бо тоді Провід Пласти вперше визнає доцільність і конечність морського пластування як *окремої ділянки пластової самовиховної програми*.

1948 р. - початком підготовки кадри виховників морського пластування став Міжзональний Вишкільний Курс Морського Пластування над озером Штаffenze, Німеччина. Вперше в історії Пласти переведено іспити до морських проб та іспити вміlosti з ділянки морського пластування. Одними з перших *скобів-гребців* стали ст. пл. Любомир Гевко і ст. пл. Орест Гаврилюк.

1949 р. - відбувся перший морський табір у Північній Америці, озеро Вобман, Альберта, Канада.

1951 р. - виходить “Орійон”, листок зв’язку 25-го Куреня УСП “Чорноморці”.

1951 р. - у “Віснях Булави” появляється об’ява Головного Булавного Пластунів про Морське Пластування та оголошення про вимоги до скоба-гребця і Виховника 1-го Ступеня Гуртків Морського Пластування.

1951 р. - Діловод Морського Пластування в Головній Булаві призначає окремих Діловодів Морського Пластування в Канаді і США. Пізніше Крайові Пластові Старшини покликають Діловодів Морських Пластунів і Діловодів Морських Пластунок. Також при Головній Пластовій Булаві діють Діловоди Морського Пластування.

1952 р. - початок творення по пластових станицях США і Канади залог (гуртків) морських пластунів і пластунок УПЮ. Наприклад, станиця Рочестер, Залога "Вікінг" ч. 1, ч. 2 і ч. 3 (1952-72) юнаки, і Залога "Перли"- юначки, станиця Сиракюз, Залога "Рекін", станиця Дітройт, Залога "Матроси", також діють залоги у пластових станицях Ньюарку, Торонто, Чикаго та інші.

1952 р. - в пластових станицях США і Канади за допомогою "Чорноморців" започатковано святкування Свята Моря, участь у яких бере пластове юнацтво і новацтво. Згодом, в деяких випадках, до цих святкувань, крім пластунів, також долучається українська молодь з інших молодіжних організацій.

1953 р. - виходить "Порадник та Інформатор для Морських Пластунів" в США.

1957 р. - вперше флота морських пластунів- "Чорноморців" бере участь у святкуваннях 45-ліття Пласти в Ювілейній Пластовій Зустрічі на "Пластовій Січі" над озером Онтаріо, Канада. Участь беруть безпосередньо судно "Крим", а в порті судно "Одеса" і вітрильник "Вихор".

1959 р. - з'являється перше число "Оріона", журналу для Морського Пластиування.

1959 р. - відбувається на озері *Південне Озеро* (США) Вишкільний Курс Впорядників і Впорядниць Морського Пластиування.

1960 р. - твориться курінь морських пластунок, 16-ий Курінь УСП "Чорноморські Хвилі". "Хвильки", як і старші пластуни- "Чорноморці" займаються і провадять ділянкою морського пластиування.

1960 р. - Головна Пластова Булава формалізує Морське Пластиування як окрему ділянку пластової виховної програми. У "Записках Українського Пластуна", число 29, подаютьсяся організаційні та діяльностеві напрямні під назвою "Морське Пластиування".

1960 р. - твориться Чорноморська Рада, завданням якої є координувати дії морських куренів - 10-го Куреня УПС і 25-го Куреня УСП "Чорноморці", та 40-го Куреня УПС і 16-го Куреня УСП "Чорноморські Хвилі", як, рівно ж, бути духовними батьками усіх морських пластунів і пластунок. На Голову Чорноморської Ради, під назвою *Морський Вовк*, обирають пл. сен. кер. Ярослава Гладкого, ЧМ.

1960 р. - Орлиній Круг, заходом Сірого Орла Ореста (Йонтека, ЧМ) видається новацька вмілість "Чорноморець".

1963 р. - Уряд Української Народньої Республіки в Екзилі дає дозвіл пластунам- "Чорноморцям" вивішувати на пластових суднах прапор Української Державної Фльоти.

1964 р. - пластовий журнал "Юнак" присвятив своє квітневе видання морському пластиуванню. Згодом, за старанням Діловодів - Морських Пластунів і Морських Пластунок, впродовж років, кожного квітня, з нагоди Свята Моря, журнал "Юнак" був повністю або частинно присвячений морському пластиуванню.

1964 р. - починає виходити "Агой", листок зв'язку 16-го Куреня "Чорноморські Хвилі".

1966 р. - перший морський табір в Австралії, під назвою Водний Табір, над озером Джордж, Вікторія.

1970 р. - твориться *Ланка Організаторів Морських Тaborів*, яка має за ціль підготовляти, організувати та переводити Морські Тaborи та Морські Вишкільні Курси у США і Канаді.

1977 р. - починає виходити "Чорноморець", журнал зв'язку 10-го Куреня УПС "Чорноморці", в якому - новини з дії куреня, морського пластиування, Пласти та дані про Українську Фльоту і Чорне море.

1978 р. - Діловод Морського Пластиування при ГПБ видає вже поширення списку і вимог іспитів вміlosti під назвою "Іспити Вміlosti Морського Пластиування".

1980 р. - Головна Пластова Булава затверджує хустку для морського пластиування.

1984 р. - з'являється книга "Чорноморська Мудрість", видання Чорноморської Ради, довідник морських куренів УСП і УПС.

1990 р. - перший морський табір відновленого Пласти в Україні на річці Чорний Черемош.

1992 р. - виходить "Порадник та Інформатор для Морського Пластиування".

1992 р. - відбувається Вишкільний Курс Провідників Морського Пластиування в оселі

“Артек” у Криму над берегом Чорного моря. Це - перший вишкільний курс морського пластиування у вільній Україні, який закріплює розвиток морського пластиування в Україні.

1994 р. - під час 12-их Зборів КУПО Велика Рада Скобиного Круга вирішила включити морське і літунське пластиування до третього етапу юнацької програми.

1995 р. - першу пластунку в незалежній Україні Наталку Міллянчук (Чуквінську) іменовано вірлицею-гребцем.

1996 р. - твориться курінь морських пластунок-сеніорок, 40-ий Курінь УПС “Чорноморські Хвилі”. Сеніорки-”Хвильки”, як і старші пластунки, займаються та допомагають в ділянці морського пластиування.

1999 р. - Діловод Морського Пластиування при ГПБ видає доповнений індекс проби скоба-гребця і вірлиці-гребця.

1999 р. - пл. сен. кер. Любомир Гевко, ЧМ стає Головою Чорноморської Ради як *Морський Вовк*.

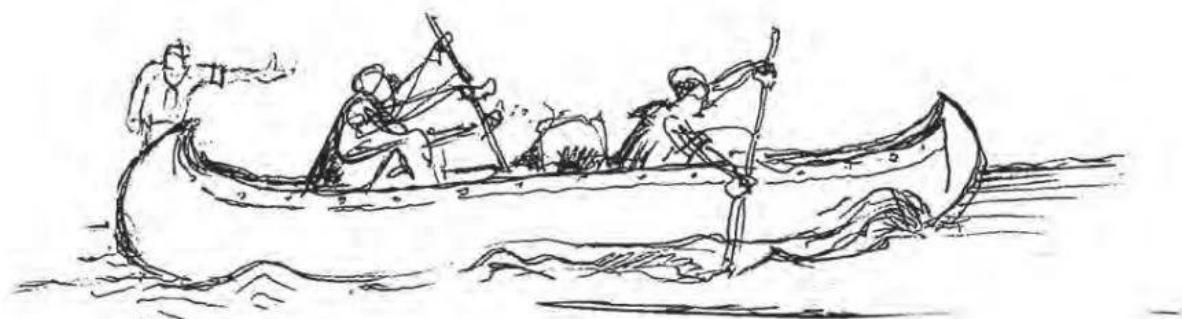
2001 р. - організується в Україні *Морська Рада*. Головою стає пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ. Завданням Морської Ради є координувати в Україні діяльність морських залог УСП і УПС.

2001 р. - під час чорноморського рейсу “Агой, Україно” морських пластунів і пластунок із США в Україну одна із головних зустрічей відбулася у Севастополі із підпоручником Військово-Морських Сил України капітаном 1-го рангу Орестом Марущуком. Морських пластунів зі США і України гостили на флагманськім кораблі “Гетьман Сагайдачний”. На палубі цього корабля сталося таке явище вперше в історії Пласти: пластунка Роксоляна Раковська склала присягу-слово *морської пластунки*.

2005 р. - пл. сен. кер. Нестор Колцьо, ЧМ стає Головою Чорноморської Ради як *Морський Вовк*.

2006 р. - під пластовим прапором “Чорноморців” козацька чайка “Спас” відбула першу плавбу Чорним морем. Капітаном чайки був пластун-”Чорноморець” пл. сен. Мирон Гуменецький, ЧМ.

2010 р. - перші в історії Пласти морські пластуни-чорноморці одержали державну нагороду - медалю від Військово-Морських Сил України за те, щобули причетні до відродження *Прапору ВМС України* (військово-морського прапору України) та пропагування морської справи протягом усіх минулих років.

Розділ 6 - ЧОРНОМОРСЬКІ ТРАДИЦІЇ І ПІСНІ

6.1 ПІСНІ

Пісня Залоги “Бурмили” *ст. пл. М. Кравців*

Гей, Бурмили, ставаймо у ряди
І ладуймо припаси на човни,
Бо ми завтра попливем,
Як вітрила всі напнем,
Озерами і морями до мети!

У-уу-уу! У-уу-уу!
Бо ми завтра попливем,
Як вітрила всі напнем,
Озерами і морями до мети!

Рано-вранці, як подули вітри,
Всі Бурмили разом відпилили,
Перед нами океан,
Мов грізний турецький хан,
Підкладає перешкоди грізно нам!

У-уу-уу! У-уу-уу!
Перед нами океан,
Мов грізний турецький хан,
Підкладає перешкоди грізно нам!

Хочу стати Чорноморцем!

Хочу стати Чорноморцем (3х) - грай, море, грай!
Зібралися ми, друзяки, (3х) - грай, море, грай!
Звали Залог "Гамалія" (3х) - грай, море, грай!
Гамаліє, серце мліє (3х) - грай, море, грай!
Синім морем кермували (3х) - грай, море, грай!
Мандрували та й співали (3х) - грай, море, грай!
Славу собі здобували (3х) - грай, море, грай!
Понесе нас буйний вітер (3х) - грай, море, грай!
Вже пора нам відпливати (3х) - грай, море, грай!
Залишаєм вас, юні друзі, (3х) - грай, море, грай!
Хочу стати Чорноморцем (3х) - грай, море, грай!

Пісня Вікінгів

По морю, по морю, по плинних валах
Пливем на щоглистих, щоглистих зміях -
За нами, за нами буйний вітер віє:
Грізна, грізна, грізна Валькіріє!

Хто вернесь додому - той з золота п'є,
А хто в лютій січі, у січі умре -
Той з Одіном вічно в Вальгалі ясніє!
Грізна, грізна, грізна Валькіріє!

Гей, хлопці, молодці - меч гострий у руці,
Промірим всі землі, всі землі, краї,
Страху ми не знаєм, бо щитом нас криє
Грізна, грізна, грізна Валькірія!

Агой! Агой! Агой!

Як став я Чорноморцем

Як став я Чорноморцем і 20 років мав,
Не вмів я сумувати і журби не зінав.
Дівчата насміхались: веселій баламут,
А хвилі розливались: все кап і цяп та й хлюп.

Аж раз я дочекався пам'ятного дня:
Зустрів я Морську Хвилю біля корабля.
Удвох ми прислухались, як серця наші б'ють,
А хвилі розливались: все кап і цяп та й хлюп.

І так то почалася спільна наша плавба,
І звідкись узялася в нас шпроточка мала.
Безмежно ми кохались у щастя час і скрут,
А хвилі розливались: все кап і цяп та й хлюп.

Багато вод проплило повз наші береги,
І море затопило знайомі острови,
Лиш спомини остались, що душу нам печуть,
А хвилі розливались: все кап і цяп та й хлюп.

Чорноморець, матінко...

Чорноморець, матінко, Чорноморець, гей!
Вивів мене босую на морозець.

Вивів мене босую та й тікає, гей!
А морозець ніженьки припікає!

А мені морозець та й байдуже, гей!
Люблю Чорноморця, люблю дуже!

Чорноморці ми

Чорноморці ми, браві пластуни,
Чорного моря сини.

ПРИСПІВ: Ми пливемо в даль незнану,
 В ясний день і ніч зоряну.
 Ми пливем вперід здобувати світ,
 Рідному краю шлем привіт: Агой!
 Рідному краю шлем привіт.

Не лякають нас хвилі, ні вітри,
Ні грізні морські тайфуни.

ПРИСПІВ...

Любимо моря, наше в них життя,
Радістю сяють нам лиця.

ПРИСПІВ...

Візьму я нецьки

Візьму я нецьки і коромесло,
Це буде човен, - то буде весло.
Море, як казка, хвилі, як мрія,
Пливу й співаю: Санта Лючія!

Аж втім розбився човен на морі,
Я опинився в морськім таборі.
Кухня, як казка, кухар, як мрія,
Лежу й співаю: Санта Лючія!

Люблю я дуже всі морські вправи,
Пливу по водах човном дірявим.
Сонце, як казка, плесо, як мрія,
Гребу й співаю: Санта Лючія!

Ми, Чорноморці

Ми, Чорноморці, веселі хлопці,
Мандруєм крізь широкий світ.
В портах буваєм, пісні співаєм,
Вам посилаєм свій привіт.

ПРИСПІВ: Море грає, пливемо в далекий світ,
 Вперед! - це наш наказ. Агой, всі враз!
 Море грає, пливемо в незнаний край -
 Дівча пращай, не забувай!

Ми хочем вміти, як в світі жити,
Пізнати труди і страхи.
Сталити волю, кувати долю,
Ми - чорноморські пластуни!

ПРИСПІВ...

Ой, сяду я край віконця

Ой, сяду я край віконця
Проти ясного сонця,
Проти ясного сонця -
Виглядати Чорноморця.

Чорноморець степом їде,
Ще й семеро коней веде -
А сам їде на восьмому,
У жупані голубому.

Він на коні вороному,
У жупані голубому -
Я ж думала, що до гаю -
Він до тихого Дунаю.

Став він коней напувати,
Пісні, як колись, співати,
Стала вода прибувати,
Чорноморця потопати.

Чорноморець потопає
Та й на дівчину гукає:
Рятуй, рятуй, моя мила -
Ти ж мене вірно любила!

Як би човник та весельце,
Врятувала б тебе, серце, -
Залляла вода дороги -
Замачаю собі ноги!

Матросики

Матросики, браві Чорноморці - а де ж ваша сила?
Наша сила - на човнах вітрила, ось де наша сила.

Матросики, браві Чорноморці - а де ж ваша слава?
Наша слава - це княжа держава, ось де наша слава.

Матросики, браві Чорноморці - а де ж ваші сестриці?
Наши сестриці - на човнах котвиці, ось де наши сестриці.

Матросики, браві Чорноморці - а де ж ваша Батьківщина?
Наша Батьківщина - славна Україна, ось де наша Батьківщина!

Корчомка

Ой в полі корчомка муром мурівана, (2 р.)
Муром мурівана, дильом дильована.

А у тій корчомці, там п'ють Чорноморці, (2 р.)
Там п'ють та гуляють, дівча підмовляють.

Ходи, дівча, з нами, з нами моряками, (2 р.)
Буде тобі лучше, як в рідної мами!

Дурна дівка була, розуму не мала,
Пішла з моряками та й заночувала.
Ой, ти, Галю, Галю молодая,
Пішла з моряками та й заночувала.

Везли Галю, везли темними ярами,
Прив'язали Галю до сосни косами.
Ой, ти, Галю, Галю молодая,
Прив'язали Галю до сосни косами.

Розійшлися по лісу, назбирали хмизу,
Підпалили сосну од гори донизу.
Ой, ти Галю, Галю молодая,
Підпалили сосну од гори донизу.

Горить сосна, горить, горить та палає, -
Кличе Галя, кличе, кличе-промовляє:
Ой, ти, Галю, Галю молодая,
Кличе Галя, кличе, кличе-промовляє.

А хто в лісі чує, той нехай рятує,
А хто дочок має, нехай уважає!
Ой, ти, Галю, Галю молодая,
А хто дочок має, нехай уважає!

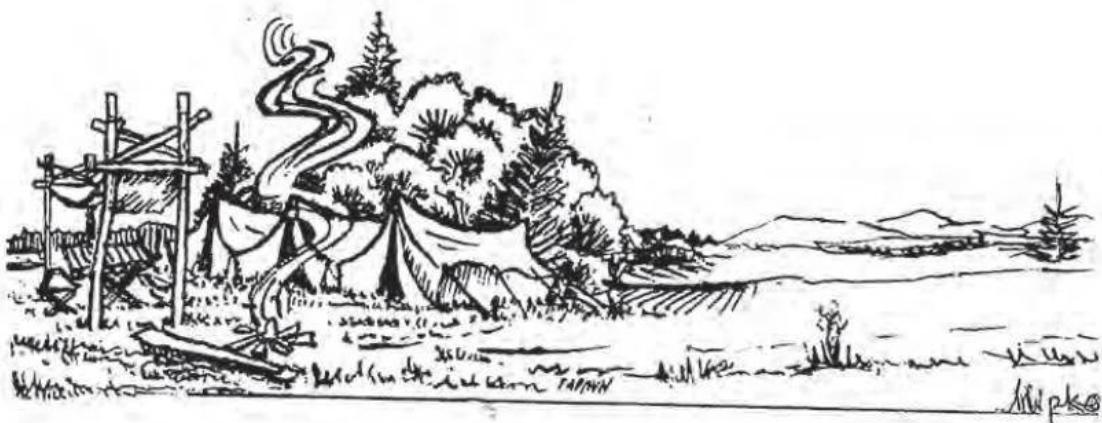
А хто дочок має, нехай уважає, -
За темної ночі гулять не пускає!
Ой, ти, Галю, Галю молодая,
За темної ночі гулять не пускає!

Човен хитається

Човен хитається серед води, плеще об хвилю весло,
В місячнім сяєві мріють сади, здалека видно село.
Люба дівчино, прийди, прийди,
Забудем денне зло!

Човен по воді вихитується,
Козак дівчини випитується:
- Чом в тебе, дівчино, уста солоденькі?
- Щоби цілував, мій милесенький!

Човен хитається серед води, тільки одні комиші,
З вітром шуткуючи на всі лади, ворушать тишу ночі.
Люба дівчино, прийди, прийди,
Дати розраду душі.

6.2 ЧОРНОМОРСЬКІ ТРАДИЦІЇ Й ЦЕРЕМОНІЯЛИ

Загальні

1. Провідна ідея куреня - плекання та поширення культу Українського моря серед українського суспільства та організування і ведення водного пластиування.
2. Під час тaborу чи курсу, якого комендантом чи бунчужним є "Чорноморець", на головній щоглі вивішується під час відкриття Чорноморський курінний прaporець. Прaporець на суші остає на щоглі протягом тaborування і знімається аж під час закриття тaborу чи курсу.
3. На пам'ятку підняття українських прaporів над Чорноморською Фльотою, 29 квітня 1918 р. о годині 16-їй по пол., всі морські тaborи та вишкільні курси, комендантами яких є "Чорноморці", відкриваються о 16 год. Всі курси закриваються о 12 год., коли сонце стойт в zenіті.
4. У курені той, хто одержує наказ, відповідає: "Аякже, аякже!" Це значить: "Я зрозумів і виконаю Ваш наказ" або просто: "Так є!"

5. Хрещення “Чорноморців” відбувається опіночі.

6. Коли болотяник або калабанник говорить до або про “Чорноморця”, він зобов’язаний попередити псевдо словом “пан”. Коли він говорить про або до Водяника, зобов’язаний попередити ім’я словом “друг”.

7. Коли члени куреня їдуть разом, вони мусять попросити найвищого “Чорноморця” (найнижче число, курінний, предсідник, капітан табору) словами: “Пане капітане, просимо смачного”. Він відповідає: “Смачного”, а вони: “Дай нам, Боже, смачного”.

8. Молодші брати подають старшим братам їжу.

9. Дарунки:
заручини - рятункове колесо;
весілля - якір;
хрестини - кораблик.

10. Похорон:

- а) “Чорноморці “в одностоях і з курінним прапором держать почесну стійку в каплиці;
- б) у похоронному поході визначений “Чорноморець” несе ікону св. Миколая, патрона українських моряків;
- в) якщо родина собі цього бажає, то “Чорноморці” можуть нести або допомогти нести домовину;
- г) перед опущенням домовини в могилу скроплюють її водою з Чорного моря.

11. Словничок:

- а) аякже, аякже - я розумію і виконаю;
- б) булька - чоловік “Чорноморської Хвилі”;
- в) вахта - стійка на кораблі чи в морському таборі;
- г) капітан - комендант морського табору;
- г) Чорноморські Вовки - З члени 10-го куреня УПС із найнижчими порядковими числами;
- га) Морський Вовк - голова Чорноморської Ради;
- д) мудре слово - “Навігаре Нецессе Ест - Вівере Нон!” (Navigare Necessse Est - Vivere Non!).
Мудре слово поміщають на титульній сторінці кожного чорноморського видання;
- да) Чорноморський поздоров: “Доброго Вітру!”;
- е) однострій до занять - білі шкарпетки й білі тенісівки. Можна носити це тільки під час морського пластиування (Чорноморської Ради, Морський Табір і т. д.);
- е) русалка - наречена “Чорноморця”;
- ж) скіпер - капітан морського судна або провідник водних зайняття на таборі;
- з) фльондра - дружина “Чорноморця”;
- и) шпротка - дитина;
- і) поміст - Штаб команди Морського Табору;
- ї) 1-ий асистент - бунчужний;
- ї) 2-ий асистент - писар;
- к) 3-ий асистент - інтендант;
- л) 4-ий асистент - кухар.

Одін

Одін є нордійським (тевтонським) богом. Хоч є одним із найсильніших, він не є богом моря. Більш знаний як бог мудrosti, перемоги і поезії. До Одіна молилися всі вояки за силу та хоробрість. Одін вирішував, котрі полеглі вояки показали себе, наскільки гідні і хоробрі у битві, щоб здобути вступ до Валгалли, царства Одіна.

Одін має двох хоробрих помічників та прекрасних жінок - Валкірій, котрі літали над тереном битви, поверталися до Одіна та повідомляли його, котрі вояки є готовими вступити до Валгалли.

6.2.1 На Морському Таборі

1. Мусить бути гонг для визначення часу вахти.
2. Є капітанський стіл, по котрому ніхто не сміє ходити.
3. Таборовики мають заспівати жваву пісню для підбадьорення кухарів, щоб швидше подали їжу.
4. Вахт Начальний подає капітанові їжу, усі таборовики чекають на “Смачного!”.
5. Таборовики відповідають за будову капітанського крісла при кухні та ватрі, також за прикрашення капітанського стола.
6. Капітанський Вхід - на збірках, капітан входить в лаву після знаку трьох свистків босана свистка.
7. Консеквенції (порушення традиції) є кинення “до води”. Останній/я з шатра рано іде до води. Якщо член табору єсть перед “Смачного！”, то ставить його/її їжу на стіл. Він/вона мусить видумати спосіб, щоб дістати ту їжу, але не вільно покласти ніг на стіл.
8. Старшина табору керує табором з помоста. Це означене й прикрашене місце, в яке не вільно без дозволу входити. Коли капітан входить на поміст, всі на помості стоять, і той з них з найвищою рангою каже: “Капітан на помості”.
9. Коли член табору або булавний чи учасник є на воді, він/вона мусить носити рятівничий пояс.

6.3 ЧОРНОМОРСЬКА РАДА - ВВЕДЕННЯ МОРСЬКОГО ВОВКА

6.3.1 Церемоніял - введення Морського Вовка

1. Церемоніял переводить найстарший (за порядковим числом) Чорноморський Вовк, який присутній.
2. Писар відчутиє наказ із вислідом голосування на Морського Вовка.
3. Новообраний Морський Вовк виступає на середину.
4. Чорноморський Вовк вітає Морського Вовка з вибором.
5. Курінні морських куренів висловлюють свої побажання до Морського Вовка, обіймають та бажають йому: “Доброго Вітру!”
6. Морський Вовк (коротко) з'ясовує свої пляни.
7. Чорноморський Вовк кропить Морського Вовка водою з Чорного моря.
8. Курінний суддя вручає Морському Вовкові його відзнаку.
9. Попередній Морський Вовк передає капітанський дзвінок.
10. Всі співають “По морю, по морю”.
11. Чорноморський Вовк може модифікувати цю процедуру відповідно до ситуації й потреби.

6.4 КРАЙОВІ МОРСЬКІ РАДИ - ВВЕДЕННЯ ГОЛОВИ МОРСЬКОЇ РАДИ

Голова Морської Ради 2007 р. - пл. сен. Марко Чуквінський, ЧМ

ПОЛОЖЕННЯ

про порядок ведення нарад Морської Ради (МР)

6.4.1 Загальні положення

1.1 Членами МР є стернові морських залог, голова МР, референт Морського Пластування (рішення Морської Зустрічі 8. 07. 01), інші діловоди, обрані до складу МР на морській зустрічі (рішення Морської Зустрічі 9. 07. 06).

1.2 Для проведення наради є необхідним присутність більше половини членів МР.

1.3 Усі присутні на нарадах МР одягнені в пластовий однострій.

1.4 Морські пластуни, які не є членами МР, беруть участь у нарадах з правом дорадчого голосу у тій частині наради, яку вони представляють. Їхні питання рекомендується вносити на початок наради.

6.4.2 Формування порядку денного Морської Ради

2.1 Пропозиції щодо питань, які плянуються для розгляду на МР, передаються членам МР за 10 днів до початку проведення нарад. Питання передаються у форматі: назва, проект, рішення.

2.2 Ніякі інші питання, окрім поданих у програмі, не можуть обговорюватись на МР.

2.3 Перед початком наради члени МР можуть лише подати додатково інформацію до відома у точці "Різне". Після цього остаточно затверджується порядок денний МР.

6.4.3 Порядок ведення нарад Морської Ради

3.1 Наради МР проводить Голова або заступник. Нарада починається молитвою (індивідуально) і пластовим привітом "СКОБ! Доброго вітру!".

3.2 На початку наради затверджується протокол попередньої наради з можливими поправками. Голова зачитує пропозиції щодо порядку денного наради. МР затверджує порядок денний наради.

3.3 МР приступає до почергового розгляду питань.

3.4 Першим питанням кожної наради рекомендується розглядати стан виконання попередніх рішень МР, контроль здійснюється у формі коротких усних повідомлень чи звітів відповідальних осіб. Даються оцінки кожним членом МР.

3.5 Голова МР починає розгляд кожного питання точним з'ясуванням теми, після чого надає слово для виступу з вихідною інформацією особі, котра готувала питання і рішення по ньому, або виступає з такою інформацією сам. Члени МР подають, при необхідності, запити доповідачеві, після чого проводиться обговорення.

3.6 Всі пропозиції щодо змін чи перефразування тексту рішення подаються, як правило, у письмовій формі.

3.7 Після обговорення проект рішення даного питання виноситься на голосування.

3.8 Проект рішення може бути прийнятий, неприйнятий або відправлений на доопрацювання. Підсумки голосування вносяться до протоколу.

3.9 Після висвітлення всіх питань порядку денного підводяться загальні підсумки наради. Підтверджується дата і місце проведення наступної наради, а також її орієнтовний порядок денний.

3.10 Наради МР завершуються пластовим кличем “СКОБ! Доброго вітру!” та молитвою (індивідуально).

6.4.4 Ухвалення рішення

4.1. Рішення приймаються звичайною більшістю голосів при наявності кворуму. Рішення вважається чинним з моменту його прийняття (якщо в тексті не вказано інше).

4.2. Рішення МР, які мають бути оголошенні пластовому загалу, оформляються у вигляді постанов МР і входять в дію після підписання їх Головою МР.

4.3. У кожному рішенні вказується, по можливості, термін дії або виконання та на кого покладається контроль за виконанням.

4.4. Рішення, які не підлягають розголосу за межі МР, обумовлюються окремим протоколом, який затверджується не менше як 2/3 присутніх на нараді членів МР.

6.5 16 К. УСП “ЧОРНОМОРСЬКІ ХВИЛІ”

Курінна Маршева Пісня

Гей, ми, морські хвильки з роду, 1,2,3

По коліна лізем в воду, 1,2,3

Дальше ми не поступаєм, бо цілком ся замачаєм. 1,2,1,2,1,2,3.

Наша фльота примітивна, 1,2,3

Та нікому це не дивно, 1,2,3

Начисляєм аж три човна,

Ще й ціла канойка повна, 1,2, 1,2, 1, 2, 3.

Мати ми табори водні 1,2,3

Лиш над озером ми годні, 1,2,3

А як перший страх поборем,

Таки випливем на море. 1,2, 1,2, 1, 2, 3.

Рятівництво нас учили, 1,2,3

Кравля ми пливем щосили, 1,2,3

Тільки мусим пам'ятати

Рятунковий пояс врати. 1,2, 1,2, 1, 2, 3.

Ще вам скажем під секретом: 1, 2, 3, 3

З нашим водним ми балетом 1,2,3

Можем сміло виступати

У Нептунових палатах. 1,2, 1,2, 1, 2, 3.

Навздогін за вітром жвавим 1,2,3

Ми пливем човном дірявим. 1,2,3

І гребем веслами сміло

Стар-борт вправо, порт-сайд вліво. 1,2, 1,2, 1, 2, 3.

6.5.1 Звичаї і традиції

6.5.1.1 Хрещення

- Хрещення на “Чорноморця” відбувається в присутності лише “Чорноморців”.
- Хрещення на водяника відбувається в присутності лише водяників та “Чорноморців”.
- Хрещення на калабанника відбувається в присутності лише калабанників, водяників і “Чорноморців”.
- Окремі курені мають свої традиції хрещення. Вони можуть бути примінені відповідно до статі, віку й можливостей даного Куреня.

6.5.1.2 Дівич-Вечір: виряд

Мильна вода, з якої можна видувати бульки, морські предмети до прикраси кімнати, свічки і сірники, галузка, горнятко з водою, ванночка з водою, паперовий човник із написаними іменами молодої пари, коса з волосся, квіти і нитки до вінка, криниця щастя.

- Кімната повинна бути прикрашена гарно - на морську тему.
- Всі “Хвильки” вітають молоду морським кличем: “Агой (ім’я) Агой!” В тому самому часі дурут із мила бульки довкола неї.
- Курінна передає молодій свічки, які вона роздасть усім “Хвилькам” і засвітить їх. Усі стоять колом, тримаючись ланцюгом, і співають: “По морю, по морю”.
- Курінна бере галузку, яку змочила в воді, і охрещує молоду: “Хрещу тебе (ім’я) цею мокрою галузкою, щоб сильна була, як морські хвилі; багата, як морські скарби; а здорована, як морські вітри”. Галузку передає по черзі всім членкам, які легенько скроплюють молоду.
- Дівчата тепер сідають. Перед молодою стоїть ванночка з водою. Молода полоче руки. Говорить курінна: “Змиваєш із себе дівоче життя, а переходиш у супружний стан”.
- Човник, зроблений із паперу, плаває на воді. За одним подувом молодої човник мас переплисти на другий бік, не перевернувшись. Це є ознакою доброго і щасливого життя.
- Молода розчісує і заплітає косу, розказуючи, як запізнала молодого. Вона повинна описати деталі свого романсу, наприклад: перша randka, як довго ходили разом, коли почали думати серйозно про подружжя, заручини, пляни майбутнього життя.
- Всі плетуть вінок, співаючи: “Гей на Івана, та на Купала”.
- Молода відкриває дарунки, які є в криниці щастя.

6.5.1.3 Весілля: виряд

Весільний човен; оркестра, що вміє грати пісню “Човен хитається”; маленький стіл; склянка води; галузка на хрещення; пляшка вина зі склянками.

1. Курінна, репрезентуючи Нептуна, виходить і промовляє: “Бурхливі хвилі Чорного моря від віків носили українські козацькі човни, які добували славу і волю й панували над Чорним українським морем. Залога “Чорноморських Хвиль” усе прямувало під одним стягом до обраної мети, до щастя, слави і свободи. Серед бур і невигод багато переживань зустрічала залога, але могутні “Чорноморські Хвилі” все прямували до намічененої цілі. Коли втихала буря, успокоені хвилі несли залогу на ясні зорі й тихі води. У сяєві ночі припливало залога своїм кораблем до берега”.

2. Всі “Чорноморські Хвилі” виходять із весільним човником, хитаючись до мелодії “Човен хитається серед води”, яку оркестра грає. Човник кладуть на спеціально приготований столик. “Хвильки” обкружляють стіл і творять півколо, лицем до публіки.

3. Молодий сидить при головному столі. Молода - “Хвилька” підходить до нього, бере його і приводить до човника.

4. Курінна, репрезентуючи Нептуна, промовляє до молодих: “Тоді “Хвиля” приманювала і поривала на свій корабель заздалегідь вибраного товариша життя, щоб спільно плисти у дальшу життєву мандрівку. Сьогодні “Хвиля”, що на ім’я їй (ім’я), приплівла зі своєю залогою до берега і забирає на корабель свого вибраного козака з-під стягу “Чорноморців”. Ми, “Чорноморські Хвилі”, приймаємо його на свій корабель і бажаємо їм на новій дорозі життя багато щастя і здоров’я. МНОГАЯ ЛІТА і ДОБРОГО ВІТРУ!”

5. Нептун звертається до всіх присутніх у залі: “Нашою традицією є, що коли “Хвилька” виходить заміж, її мужа приймаємо як почесного члена нашого куреня. Стас він у ряди мужеської підзалоги, що називається “Бульки”. Тому віднині молодий стає “Булькою”. Хрещу тебе “Булькою” (ім’я) цею водою, щоб ти ріс душою і серцем чистий та скріплював любов до морських звичаїв. Сьогодні ти є капітаном дня”.

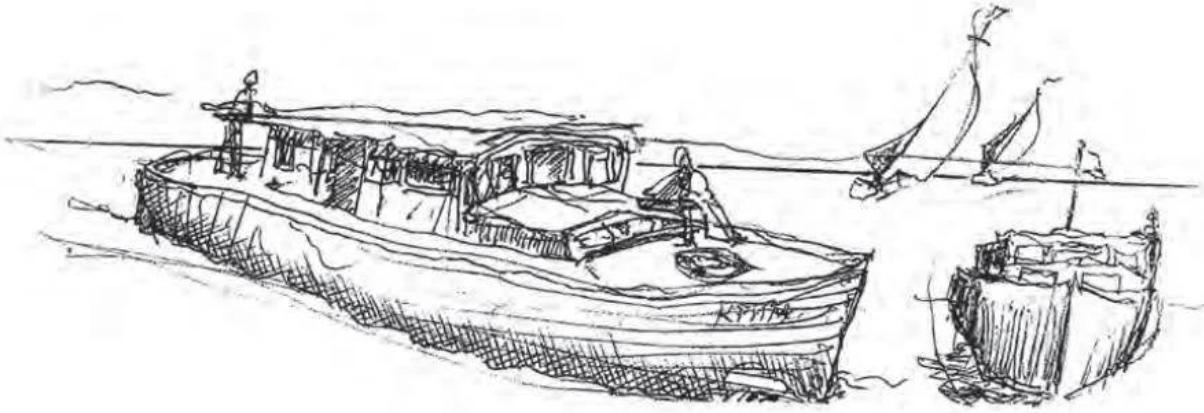
6. Нептун благословляє його водою і галузкою. Накладає шапку капітанську.

7. Молодий наливає кожному вина на тост. Тримаючи склянки в руках, Нептун висловлює щире побажання молодій парі.

8. Молодий, на наказ Нептуна, перетанцює з кожною “Хвилькою”. “Хвилька” передає свою капітанську шапку кожній наступній “Хвильці”.

9. Молода пара виходить на корабель із усіма “Хвильками” і відпливає зі зали.

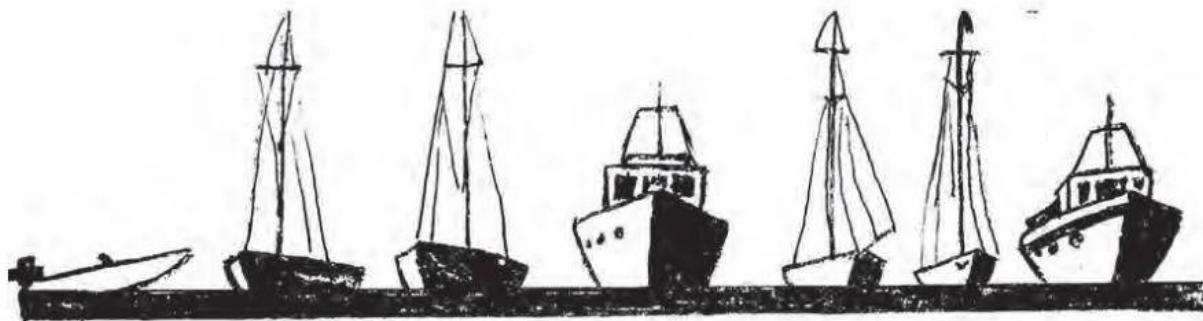
Оркестра грає “Човен хитається”.

Розділ 7 - ЧОРНОМОРСЬКЕ МАЙНО

7.1 РЕЄСТР ЧОРНОМОРСЬКИХ СУДЕН

1. Веслові човни (6), власність 10-го Куреня УСП “Чорноморці”, 1928.
2. Моторовий човен, власність 10-го Куреня УСП “Чорноморці”, 1930.
3. Вітрильник “Пірат”, власність Куреня УСП “Водяник”, 1947.
4. Вітрильник “Байда”, власність 1-го Самостійного гуртка “Чорноморці”, 1948.
5. Весловики “Смерч” і “Альбатрос”, власність 1-го Самостійного гуртка “Чорноморці”, 1948.
6. Моторовий човен “Чорноморець”, власність 1-го Самостійного гуртка “Чорноморці”, 1948.
7. Вітрильник “Комета”, власність Міколя, ЧМ, 1955.
8. Моторове судно “Одеса”, власність Залоги “Торонто”, 1955.
9. Вітрильник “Вихор”, власність Залоги “Рочестер”, 1956.
10. Моторове судно “Крим”, власність Залоги “Дітройт”, 1956.
11. Моторовий човен “Ляля”, власність Рекіна, ЧМ, 1957.
12. Вітрильник “Гамалія”, власність старших пластунів у Чикаго, 1957.
13. Вітрильник “Акула”, власність Белога, ЧМ, 1957.
14. Вітрильник “Вихор II”, власність Залоги “Рочестер”, 1971.
15. Моторовий човен “Чайка”, власність Гулівера, ЧМ.
16. Вітрильник “Оріон”, власність Гулівера, ЧМ, 1998.
17. 3-моторові човни, власність Любка - “Лиман”, “Скоб” і “Мева”.
18. Моторовий човен і вітрильник “Ксеня”, власність Нелька, 1969.
19. Моторовий човен, власність Кізя.
20. Вітрильник “Ліда”, власність Мокрого Гриця - 1980-1986.
21. Вітрильник “Стріла”, власність Мокрого Гриця - 1980-1986.
22. Моторовий човен “Чайка”, власність Маха, 2012.
23. Вітрильник-катамаран “Місяць і зорі”, власність Ксені Колцьо, 2012.

Човен Нелька. Зліва: Нелько, Якір, Яро, позаду: Любко і Гарпун, 1966 р.

“Мева” - човен Любка

“Чайка” - човен Маха

Вітрильник Гулівера “Оріон”, 1997 р.
“Чорноморці” і “Чорноморські Хвилі”
з родинами на плавбі

Вітрильник-катамаран “Місяць і зорі”

Ксені Колцю, 2012 р.

7.2 СПИСОК СПОРЯДЖЕННЯ НА БАЛАНСІ “ЧОРНОМОРЦІВ” В УКРАЇНІ

1. Катамарани туристичні - 7 шт. (двійка - 1, четвірок - 5, шестірка - 1); ще у процесі виготовлення перебувають 3 катамарани.
2. Катамарани спортивні - 2 шт. (двійка та четвірка).
3. Човни-кеаню - 10 шт.
4. Човни-байдарки “Таймень” - 4 шт.
5. Каяки - 2 шт.
6. Яхта шверт-бот (15 футів) - 1 шт.
7. Вітроплави швертові - 10 шт.
8. Акваланги - 4 шт.
9. Супроводжуюче та рятункове спорядження для 30 осіб.
10. Таборове і кухонне спорядження, апаратура та інструменти.
11. Автомобіль УАЗ 3909 “Гануся” та причіп.
12. Моторний човен “Зодіак”.
13. Ринда - 2 шт.

Човни, які подарували “Чорноморці” з діяспори: сім катамаранів (назви човнів - “Славко”, “Нелько”, “Гульвіса”, “Шух”, “Ерко”, “Робусь” і “Стрілець”), а також супроводжуюче та рятункове спорядження. Дякуємо!

7.3 “ЧОРНОМОРЦІ” НА КОЗАЦЬКИХ ЧАЙКАХ ТА ІНШИХ ВЕЛИКИХ КОРАБЛЯХ

Українці здавна ходили на човнах по річках, доходили до Чорного моря та й не раз перетинали його, торгуючи з Візантією та іншими країнами. З тих часів до нас дійшли такі назви човнів, як: “дуб”, “байдак”, “чайка” та інші.

В кінці 80-х років у Львові козацьке товариство “Кіш” вирішило відбудувати козацьку чайку за плянами Г. Боплана. Активно долучилися пластуни-“Чорноморці”.

Чайка “Пресвята Покрова”

(Головний архітектор - Василь Качмар).

Початок будівництва (посвята кіля) - весна 1991 року, спуск на воду - весна 1992 року (оз. Наварія біля Львова). Виготовлена повністю з дуба. Довжина - 20 м, ширина - 3,40 м, пряме вітрило 56 кв. м. Чайка має 9 пар весел та 8 гармат-фальконетів.

У будівництві брали участь пластуни пл. сен. Мирон Гуменецький, ЧМ, Андрій Кохман, Володимир Хомин.

Чайка “Пресвята Покрова”

Човен побував у багатьох морських походах та брав участь у численних фестивалях.

Мережа: <http://www.kish.lviv.ua/pp-overview.html>

Після морських переходів, здійснених на “Пресвятій Покрові”, виникла думка збудувати ще одну чайку, більш пристосовану до багатоденного перебування далеко від берега. Так народився “Спас”.

Чайка “Пресвята Покрова”

Чайка “Спас”

Чайка “Спас”

Головний архітект - пл. сен. Мирон Гуменецький, ЧМ.

Посвята кіля - 13 грудня 2003 року, спуск на воду - липень 2006 року (Севастопіль).

Матеріал будівництва - дуб (кіль та шпангоути) та модрина (обшивка). Чайка має 9 пар весел, озброєна прямим вітрилом (80 кв. м). Також є 6 гармат-фальконетів.

У будівництві брали участь пластиуни пл. сен. Мирон Гуменецький, ЧМ, ст. пл. Іван Гаврилко, ВБ.

Веб: <http://chaykaspas.org.ua>

У 2009 році власник Мирон Гуменецький від власника ресторану “Колиба Берековиця” (с. Зашків) отримав замовлення на побудову ще однієї чайки. І в тому ж році почалося будівництво.

Чайка “Спас”. На Дніпрі неподалік Києва, КМТ-2008

Мандрівка “Чорноморських Хвиль” Дніпром.Чайка “Спас”, липень 2011 р.

Головний архітект - пл. сен. Мирон Гуменецький, ЧМ.

Посвята кіля - осінь 2009 р., спуск на воду - червень 2011 року (с. Зашків біля Львова). Виготовлена з дуба (кіль та шпангоути), модрини (обшивка).

Довжина 17 м, ширина - 3,30 м. Вітрильне озброєння - латинське вітрило (53 кв. м). Має 9 пар весел.

У будівництві брали участь пластуни-“Чорноморці” пл. сен. Мирон Гуменецький, ЧМ, ст. пл. Любко Полюга, ст. пл. скоб-гребець Петро Садовий, ст. пл. Іван Подоляк, ст. пл. прих. Славко Кулак, Тарас Тимчишин.

Мережа: <http://kolyba-zashkiv.lviv.ua/ua/cossack-chaika>
<http://chyc.io.ua/album455620>

Лангкіп “Дрекнор”.

Під час перебування у Франції пл. сен. Мирон Гуменецький, ЧМ і Тарас Тимчишин (тоді був у “Чорноморцях”) долучилися до побудови військового човна вікінгів “Дрекнор”.

Лангкіп (довгий човен) збудовано як історичну (максимально відповідну оригіналу) копію човна, знайденої наприкінці XIX ст. у Гокштаді (Норвегія).

Гума, ЧМ

Дещо про Гуму, ЧМ. За словами Романа Балука і Людмили Добриніної, пл. сен. Гуменецький Мирон Мирославович народжений у Львові в серпні 1968-го. Капітан козацької чайки “Пресвята Покрова”, яку провів навколо Європи, зараз - капітан чайки “Спас”, яку сам проектував і будував. Ініціатор і технічний директор проекту “Козацька Атлантика”. Один із відновників та перших членів Пласти в незалежній Україні. Був організатором у 1989 р. першого у повоєнний період пластового табору в Україні. Також був першим членом 25 куреня УСП “Чорноморці” в Україні. Нагороджений почесним орденом ВМС ЗС України. За освітою - швець. Довгий час прожив у Франції, де вчився кораблебудування та мореплавства. Має красуню дружину і трьох дітей.

7.4 ЧОРНОМОРСЬКИЙ ВИРЯД

Ст. пл. Олена Кебало, ЧХ, Нью-Йорк

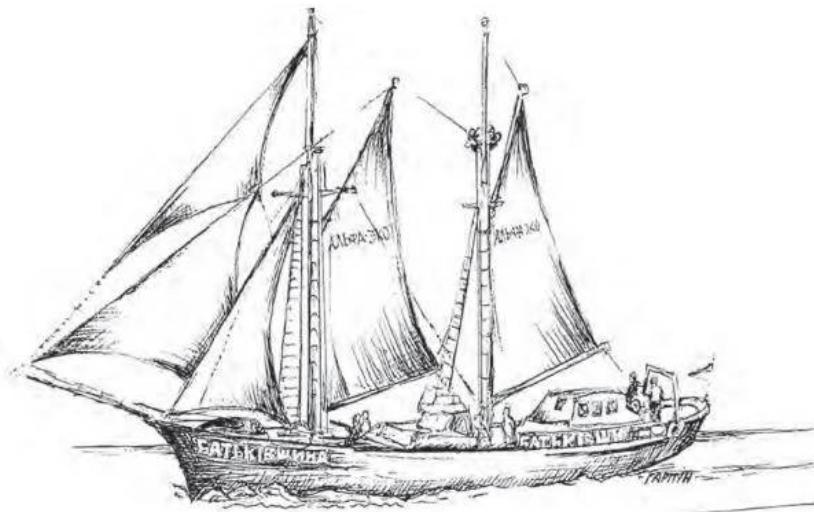
Чорноморський виряд гарно служить всім таборовикам Морського Табору. Улітку чорноморські човни, каяки, канойки, водні дошки і лещета лишаються на воді на теплому сонці. Після закриття табору виряд також відбуває своє власне “закриття” на зимові місяці. Кожної осені “Чорноморці” зустрічаються на “Вовчій Тропі”, щоб підготувати виряд до зимівлі. Цього року дві “Чорноморські Хвильки” - Христя Попович і Олена Кебало - долучилися до помочі.

“Хвильки” разом з “Чорноморцями” (іх була сила, може, з 15 пластунів) співпрацювали через два дні на оселі.

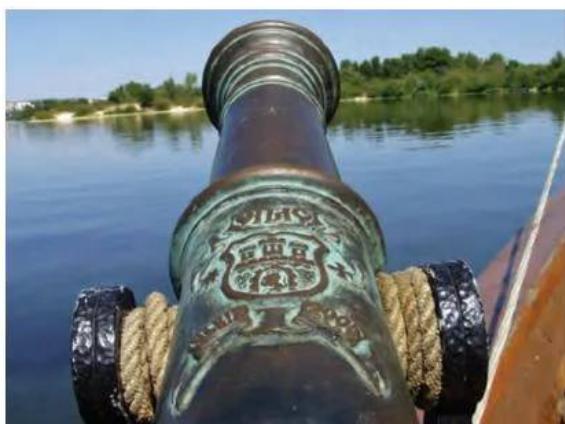
Треба було змінити оливу в моторах човнів, помити і покрити моторівки цельтами, зорганізувати решту виряду, який переховується у великій морській скрині на паркувальній площі “Вовчої Тропи”.

За останніх 10 років “Хвильки” щораз більшу ролю відіграють у підготовленні і переведенні Морського Табору: вони входять до складу асистентів Капітана і беруть на себе відповідальність головних інструкторів морських ділянок. Цього року “Хвильки” також ознайомилися з процесом піклування вирядом в період між літніми таборами.

Навесні Морці знов зустрінуться на “Вовчій Тропі”, щоб переглянути виряд перед літнім табором. “Хвильки” плянують знову допомагати їм. Це не тільки важлива праця в приємній товариській зустрічі, але також добра нагода довідатися багато нового про виряд, яким ми користуємося кожного літа.

Розділ 8 - ЛИСТА МАТЕРІЯЛІВ ПОСТАЧАННЯ

8.1 СУВЕНІРИ

Речі, які можна купити на порталі “Чорноморців” (Україна)

8.2 ХУСТКИ, НОШІ

Моделювання сорочинок “Чорноморських Хвиль”
і “Чорноморців” в Україні

Зліва: Юля Поляга, ЧХ, Мар'яна Моравська, ЧХ,
Люда Добриніна, ЧХ

Ігор Трегуб - Гук, ЧМ, Тарак Тимчишин - Поль

Моделювання ЧМ-сорочок у США

8.3 КУРІННІ ВІДЗНАКИ

Відзнака - щит Морського Пластування

Чорноморські грамоти, посвідки і привіти

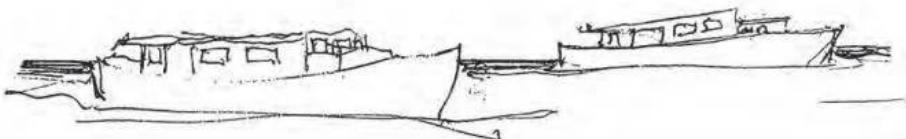
8.4 МАТЕРІЯЛИ ПОСТАЧАННЯ ЗІ США, УКРАЇНИ ТА АВСТРАЛІЇ

Картки з нагоди 80-ліття морського пластиування. Виконав Гарпун

Картки з Австралії з нагоди 100-ліття Пласту

Розділ 9 - СПОМИНИ

9.1 ДЕЩО ПРО ВКЛАД “ЧОРНОМОРЦІВ” В ІСТОРІЮ ПЛАСТУ

Нелько, ЧМ

*Цей допис підготовлений з нагоди ювілеїв 100-ліття Української Скавтської
Організації Пласт і 85-ліття Морського Пластування.*

9.1.1 Початок Морського Пластування

Історія морського 10-го куреня УПС “Чорноморці” тісно пов’язана з історією морського пластування в Україні та діяспорі. Початком морського пластування можна вважати роки 1926-1927. Ця ідея зродилася незалежно, але майже одночасно у трьох більших пластових осередках: Львові, Перемишлі і Стрию. Перемиський Сян, озеро Світязь та ріки Стрий і Дністер давали тим пластовим осередкам найкращу нагоду ознайомитися із заняттями на воді. Переломним треба назвати 1927 рік, коли відбулися дві більші водні прогулянки Дністром. Одна зі Стрия до Заліщик, організована членами 5-го Куреня УПЮ ім. Ярополка Завойовника, а друга - з Галича до Заліщик, організована новозаснованим Куренем УСП “Чорноморці”. Довкруги тих двох прогулянок розвинулося зацікавлення морським пластуванням не лише у самому Львові, але і в трьох інших пластових осередках, що в тій ділянці відіграли поважну роль, а саме: в Рогатині, Станиславові і Тернополі. З тих місцевин - Львів, Перемишль, Стрий, Станиславів, Рогатин і Тернопіль - не тільки було найбільше тих, які зацікавилися морським пластуванням, але теж звідти вийшли всі видатні ініціатори морського пластування.

У роках 1928-1930 відбулися три табори морського пластування в Монастирку над Дністром, зорганізовані Куренем УСП “Чорноморці”, і один табір морського пластування, зорганізований Куренем УСП “Дністрянки”. Також у 1930 р. “Чорноморці” закупили перший

моторовий човен, який викликав велику сенсацію в населення. Все ж таки, незважаючи на вже загальне зацікавлення тією ділянкою, тільки одна пластова частина - Курінь УСП "Чорноморці" поміж пластунами і на короткий час Курінь УСП "Дністриянки" з Тернополя - окреслили себе як частини морського пластиування та вели широку діяльність у тому напрямі. Великі технічні труднощі, брак фондів, а передовсім заборона Пласти в 1930 р., не дозволили поширювати цю ділянку пластиування на дальші пластові осередки. В роках 1930-1945, після заборони Пласти, виникли інші пластові проблеми, що не дали можливості піддержати і поширити цю ділянку пластиування.

Щойно в роках 1945-1948, вже на еміграції у Німеччині, завдяки 10-му Куреневі УПС "Чорноморці", відновилося морське пластиування. У Булаві Головного Коменданта Пластунів (тоді був ним Яро Гладкий, ЧМ) покликано Діловода Морського Пластиування, яким став пл. сен. о. Богдан Ганушевський, ЧМ, Бо-Ган (ч. 74). Від того часу морське пластиування входить у загальну систему виховання пластової молоді.

У 1945-1950 рр. ті "Чорноморці", які опинилися в Західній Європі, головно - у Німеччині, відновили діяльність вже як сеніорський 10-ий Курінь УПС "Чорноморці". Вони організовували залоги морського пластиування серед юнацтва та перепровадили ряд морських таборів та вишкільних курсів. У 1947 р. під впливом сеніорів "Чорноморців", а головно - пл. сен. о. Богдана Ганушевського, ЧМ, створено 1-ий Самостійний Гурток УПС "Чорноморці". Вони, як старші пластуни, перебрали на себе відповідальність активного ведення ділянки морського пластиування серед пластової молоді. Одним із організаторів і першим гуртковим був ст. пл. Любомир Гевко, ЧМ, Любко (ч. 1), який вкладав багато праці для створення організаційних і діяльностевих напрямних у провадженні морських таборів. У 1963 р. Уряд Української Народної Республіки в Екзилі висловив признання 25-му Куреневі УПС "Чорноморці", надаючи "Чорноморцям" велику честь: дозволили вивішувати на пластових суднах прапор Української Державної Флоти.

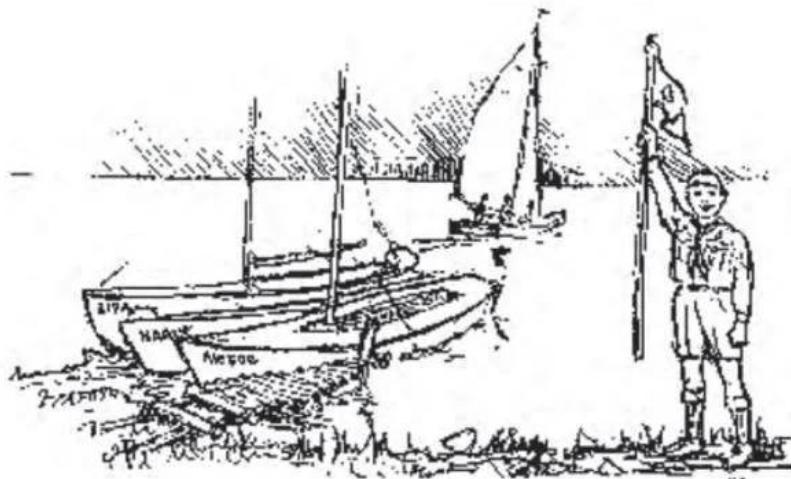

9.1.2 Початки розвитку Морського Пластування на Еміграції і знову в Україні

З початком 1950 року “Чорноморці” виїжджають на еміграцію, багато їх опиняється у США і Канаді.

Перший морський табір у Північній Америці відбувся у 1949 р. у Канаді, над озером Вобман, під проводом пл. сен. о. Богдана Ганушевського, ЧМ. Згодом, в Канаді або в Америці, щороку відбуваються морські табори чи морські вишкільні курси. Крім того, “Чорноморці” активно включаються у виховну працю та провадять залоги (гуртки) морських пластунів серед УПЮ. У 1952 р. старші пластуни “Чорноморці” переформовуються на курінь під назвою 25-ий Курінь УСП “Чорноморці”. Першим курінним став ст. пл. Орест Гаврилюк, Йонтек, ЧМ. Багато “Чорноморців” займають пости станичних та працюють у КПС та ГПБ. Для розвитку пластового новацтва протягом довгих років виявив себе пл. сен. Орест Гаврилюк, ЧМ, Йонтек, ч. 84 як Головний Референт УПН, провадив Орлиним Кругом. Пізніше був головою ГПБ і ГПР.

У 1949 р. переїхав до Австралії пл. сен. Роман Олесницький, ЧМ, Ролес, ч. 54, працюючи для розвитку Пласти в Австралії (перший голова КПС і КПР), та дав там початок морському пластуванню. Згодом, у 1958 р., твориться у Мельборні (Вікторія) залога “Чорноморців”, яку заснували старші пластуни Микола Добротвір, Марко Варцаба та Ігор Стасишин. Там “Чорноморці” чільно займаються виховною працею серед пластової молоді. Залога куреня розросталася так, що у 1963 році начисляла 32 члени і купила свій перший 18 м моторний човен.

Першим “Чорноморцем” в історії відновленого Пласти в Україні став пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ, Лісовий Сокіл, ч. 168. Він вступив до “Чорноморців” 23 червня 1990 р. на “Новому Соколі”, а пластову Присягу складав перед головою ГПБ пл. сен. Орестом Гаврилюком, ЧМ у присутності Яра Гладкого, ЧМ. Наступні роки Олесь активно розбудовує Пласт у Львові та в Україні, закладає основи морського пластування та розвитку “Чорноморців” на рідних землях. Завершився початковий етап, коли у 1992 р. пл. сен. Нестор Колцьо, ЧМ, Нелько, ч. 94 і пл. сен. Олесь Криськів, ЧМ зорганізували та провели в “Артеку” над Чорним морем Вишкільний Курс Провідників Морського Пластування (ВКПМП). Цей курс зумів закласти основу і надати системний характер морському пластуванню в Україні. Тепер “Чорноморці” в Україні набули значного досвіду у провадженні ділянки морського пластування та прямують до повного його розвитку областями України. “Чорноморців” першими в історії Пласти нагородили офіційною державною нагорою: 10 квітня 2010 р. одержали відзнаку- медалью “90 Років Прапору ВМС ЗС України” за те, що були причетні до відродження цього прапору та пропагування морської справи протягом усіх минулих років.

Серед пластунок працю у морськім пластуванні, яку започаткував у 1930 р. курінь УСП “Дністрянки” з Тернополя, продовжує 16-ий Курінь УСП “Чорноморські Хвилі”. Курінь був затверджений у 1958 р. і тепер має залоги (гуртки) у США, Австралії й Україні. У 1995 році створився в США із бувших членок 16-го Куреня старших пластунок вже сеніорський 40-ий Курінь УПС “Чорноморські Хвилі”. Цей курінь має залоги у США й Україні.

Тепер ведуть працю у ділянці морського пластування чотири морські курені, а саме: 40-ий Курінь УПС “Чорноморські Хвилі”, 16-ий Курінь УСП “Чорноморські Хвилі”, 10-ий Курінь УПС “Чорноморці” і 25-ий Курінь УСП “Чорноморці”.

У 1960 р. створено Чорноморську Раду, завданням якої є координувати дії морських куренів УПС і УСП “Чорноморці” та “Чорноморські Хвилі”, бути духовними батьками усіх морських пластунів і пластунок. Першим Головою Чорноморської Ради під назвою “Морський Вовк” був пл. сен. Яро Гладкий, ЧМ.

Далі, по смерті Яра, вже на шестирічну каденцію обрано у 1999 р. Морським Вовком пл. сен. Любомира Гевка, ЧМ, Любка, ч. 85, а у 2006 р. - пл. сен. Нестора Колця, ЧМ. Виданням Чорноморської Ради є “Чорноморська Мудрість”, що є організаційно-інформативним збірником для чорноморських куренів. Завдяки “Чорноморцям” і “Хвилькам” до теперішнього часу для пластової молоді на ріках, озерах чи морях України, США, Канади й Австралії відбулося приблизно 130 морських чи водних тaborів та вишкільних курсів за участі понад 4500 осіб.

Крім праці у морському пластуванні, члени 10-го Куреня “Чорноморці” займали провідні пости у крайових та головних (ГПБ і ГПР) проводах Пласту. За старання і допомоги “Чорноморців” Головна Пластова Булава формалізує Морське Пластування як окрему ділянку пластової виховної програми. ГПБ в тій справі у 1960 р. видала організаційні і діяльністеві напрямні під назвою “Морське Пластування” - “Записки Українського Пластуна” ч. 29. Для вишколу виховників і провідників морського пластування курінь у 1964 році видав “Порадник та Інформатор для Морського Пластування”, започаткував і проводить Вишкільні Курси Провідників Морського Пластування.

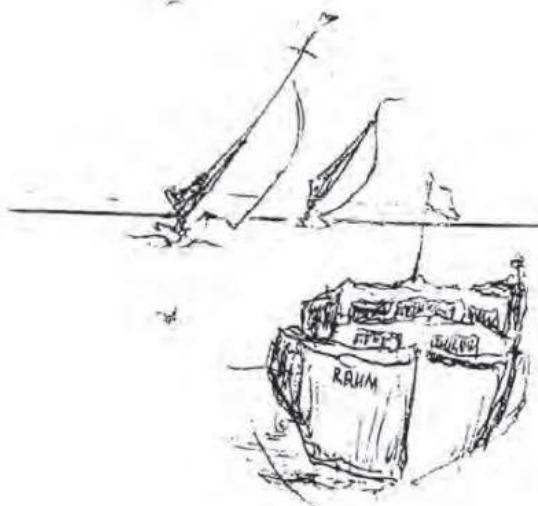
“Чорноморці” протягом 85-річного існування вложили і продовжують вкладати багато праці для розвитку Пласту, а зокрема, для розвитку ділянки пластової виховної програми - Морського Пластування.

Варто згадати, що “Чорноморці” спричинилися до створення і провадження ділянки Літунського Пластування. Завдяки “Чорноморцю” пл. сен. Ярославу Лучканю, ЧМ, Вихор, ч. 93, у 1960-х і 1970-х роках “Чорноморці” організовували і провадили в США ряд літунських тaborів для УПЮ. Також за старанням Я. Лучканя, ЧМ, Головна Пластова Булава формалізує Літунське Пластування як окрему ділянку пластової виховної програми. ГПБ в тій справі у

1970 р. видала організаційні і діяльностеві напрямні - "Записки Українського Пластуна" ч. 34 під назвою "Літунське Пластиування".

9.1.3 "Чорноморці" - спортивці

У листопаді 1929 р. за ініціативою Шуха (Романа Шухевича, ЧМ) створилася у курені спортова секція. Впродовж 1929-1930 рр. ряд "Чорноморців" здобули поважні успіхи у спорти. Наприклад, Євген Полотнюк, ЧМ, Ойген, ч. 9 став першуном Західної України у бігу на далекі віддалі. Юрій Шухевич, ЧМ, ч. 19 - мистець у плаванні. Остап Струк, ЧМ, Станько, ч. 18 - першун Західної України у бігу на 800 м. Роман Шухевич - кількакратний мистець у плаванні, першун на лещатах. Ярослав Гаврилюк, ЧМ, ч. 39 - першун у бігу на далекі віддалі.

Також варто згадати, що Роман Шухевич, ЧМ був одним із засновників Карпатського Лещатарського Клубу. Теперішнім головою КЛК у США є "Чорноморець", знаний лещетар пл. сен. Ерко Палидович, ЧМ, Ерко, ч. 112.

Знова на еміграції, починаючи із 1960-х років, "Чорноморці", члени 25-го УСП і 10-го УПС зі США й Канади здобувають високі осяги у змаганнях УСЦАК. Наприклад, у 1965 р. під час VII Легкоатлетичних Змагань УСЦАКу в Графтон Олег Колодій, ЧМ, Компас, ч. 132 здобув український рекорд у бігу на 400 м. Також у 1975 р. під час легкоатлетичних змагань УСЦАК США і Канади в Елленвіл, НЙ "Чорноморці" здобули 1 місце, і Андрій Козак, ЧМ, Ширяк, ч. 202 встановив новий рекорд УСЦАК-у в скоку з жердиною. "Чорноморці" впродовж довгих років здобувають перші місця у легкоатлетиці, відбиванці та медалі у плаванні і лещетарстві.

В Україні "Чорноморці" відновили діяльність невдовзі після здобуття Незалежності. Пл. сен. Олесь Криськів (Лісовий Сокіл, ч. 168) був ініціатором і організатором перших таборів на Черемоші і започаткував школу підготовання водних інструкторів. "Чорноморці" першими в Пласті здобувають посвідки державного взірця про відповідний туристичний, спортивний та інструкторський досвід у різних ділянках: веслування на гірській ріці, вітрильництво, підводне плавання, водне мандрівництво і навіть лещетарство. Окремо від виховних пластових акцій треба відзначити представлення "Чорноморців" як пластунів на змаганнях та чемпіонатах різного рівня в Україні і за кордоном.

Вихованці куреня здобули звання майстрів та кандидатів у майстри спорту, інші спортивні, суддівські та інструкторські звання. А в часи занепаду водного туризму (1990-2000 рр.) були опорою та най масовішою структурною одиницею цього виду спорту, за що і відзначенні грамотами та пам'ятними знаками.

9.1.4 Деякі зі славних “Чорноморців”, які на Вічній Плавбі

Після заборони Пласту польською адміністраційною владою восени 1930 року курінь не перестав діяти, але характер його діяльності змінився. У тому періоді курінь відіграв найважливішу роль в організації нелегального Пласту. Ярослав Гладкий, Оріон, ч. 8, очолив таємний “Пластовий Центр”, що керував нелегальним Пластом. Коли у 1945-1947 рр. відновився Пласт на еміграції в Німеччині, Ярослав Гладкий, ЧМ (Яро) стає Головним Комендантом Пластунів. По створенні КУПО (Конференції Українських Пластових Організацій) в роках 1950-1980 Яра декілька разів обрано головою ГПБ або ГПР.

Всім відоме ім'я генерального секретаря військових справ Української Головної Визвольної Ради і головного командира Української Повстанської Армії ген.-хор. Тараса Чупринки - Романа Шухевича, Шуха, ч. 2. Він - “Чорноморець”, один із організаторів куреня. Під час і після Другої світової війни керував визвольними змаганнями українського народу. Згинув у бою з большевиками 5 березня 1950 р.

Другий генерал УПА, “Чорноморець”, - це Дмитро Грицай, Грицьо, ч. 35. Він, як генерал Перебийніс, був шефом Військового Штабу УПА та членом ОУН. Згинув у січні 1946 р.

У тих змаганнях за волю України склав своє життя 21 “Чорноморець” - майже половина тодішнього членства куреня.

9.2 “ДНІСТРЯНКИ”

Начальний Пластун, Сірий Лев

Це цікавий спомин Начального Пластуна, Сірого Лева про створення Куреня УСП “Дністрянки”, які почали водне пластиування серед пластунок, і під проводом курінної “Дністрянок” ст. пл. Галі Мороз відбувся перший морський табір для пластунок у Монастирку біля Дністра. У влаштуванні морського тaborу допомагали Ірина Гладка та Ліда Кудрик.

У пам'ять ст. пл. Галі Мороз посвячує автор

Погідне гаряче українське літо 1930 року на полях широкого галицького Поділля. Гаряче було воно не лише цим липнево-серпневим сонячним теплом, але із зростаючим революційним зривом українського підпілля проти польського панування на західних українських землях. Пласт тоді був у Галичині, хоч у сусідній Волині вже його були розв'язали два роки перед тим. Хоча в краю ішли чисельні арешти серед української молоді, між іншим, і між пластунами, хоч сам він і тут був уже частинно заборонюваний, так був у силі свого розвою. І цього літа вже не сотки, а тисячі українського покоління переходили пластовий тaborовий вишкіл, веселий своєю молодечою безжурністю, але і твердий, бо це була тільки заправа до ще більших діл.

Серед широких, збіжжям покритих, як плита рівних полів, загально без лісів, широка синя лента могучого тут уже Дністра-ріки, що вужем в'ється, як би ріка Місісіпі, та тільки що захована в глибокому, на яких 20 і більше поверхів високому ярі. Стрімкі береги яру покриті загально лісом, одиноким на цілом Поділлі. Як пливеш тихим човном по глибоких та зрадливо спокійних водах Дністра, відкриваєш щораз то нові і нові урочища - від гористого ще княжого Галича аж до виноградників захованого містечка - на плоскому тут півострові положеного міста - літниська Заліщик. Правда, можеш плисти тут і пароплавом, але ж хто б з шануючих себе пластунів користав з того, без власного труду даного засобу? Човен-вітрильник, звичайно, ще й власної роботи - це гордість пластуна, що вже від кількох літ, разом з іншими, вперто вправляється у водному пластиуванні. Та й того року поплила велика екіпа човнів-каюків “Лісових Чортів” на Волинь і Полісся. “Чорноморці” розкинули черговий свій шатровий табір на одному дністровому урочищі біля села Ісакова, в прекрасній дубовій діброві Монастирка, а біля шатер - і пластунами збудована пристань, і варстati для направи суден, і чаруюча смачна кухня під власним зарядом, без помочі мамці чи членів Пластприяту...

А от навесні 1930 року таки цілком несподівано приходить до Верховної Пластової Команди у Львові з міста Тернополя зголосення, що й пластунки включаються в діл водного пластиування. Якийсь там новий Курінь УСП “Дністрянки” під проводом свіжої старшої пластунки Галі Мороз хочуть організувати цього літа водний табір над Дністром для першого вишколу. Розвідуємося близче - це свіжі градуанти двох юнацьких Куренів - 32-го в Тернополі й 29-го в Рогатині, оба в терені VI-ої Пластової Подільської Округи, яку тоді очолював старенький уже тоді лікар весеннего адміральського корабля сен. д-р Володимир Вербенець, фанатик водного пластиування не тільки в теорії, але й мимо своїх старших літ і на практиці. 10-ий К. УСП “Чорноморці” згоден їм допомагати, дати перших інструкторів. Ми - дозвіл, отже, дали, бо і як же? Та ж вони мали такі приклади жіночої української активності, як Олени Степанівни в бойовому чині УСС, Олі Басараб у революційній боротьбі, які часто були патронками юнацьких пластових Куренів, - бо не ідея самого спорту, але заправа до важких визвольних дій окреслювала цей перший Курінь водного пластиування українських дівчат.

Коменданткою тaborу була молоденька ст. пл. Гая Мороз. Інструкторами були, між іншим, ст. пл. С. Семенюк з Рівного, який мав до того діла польський державний вишкіл, ст. пл. “Чорноморець” Сліпко, названий “Гайве”, й інші члени 10-го Куреня УСП “Чорноморці”.

Опікуном цього табору був сктм. Леонід Бачинський, довголітній організатор і керівник пластових таборів на Закарпатті.

Був я в них у цьому таборі. Пригадую собі добре з нього молоден'ку комендантку Галю, середнього росту, добре збудовану, гарну з лиця, шатенку, засмажену сонцем, вітром і водою; її бунчужну, рівно ж молоден'ку тоді ст. пл. Ірину Гладку; мабуть, і Зоньку Снігурівську, ст. пл. з Перемишли, та ряд тaborовичок, головно - юначок з Тернополя і Рогатина. Як чудесно виглядав звіт чи робітня поготівля з веслами в тому таборі! Однострій тaborовичок: кокетлива, набакир насаджена на буйне волосся беретка, а також пластовий однострій зі спідничкою, що розчіпається спереду, біла "Т" блюзочка-сорочка з короткими рукавцями, темні плавки - спроявляв дуже приємне враження.

Вишкіл йшов більш, як успішно - стилеве плавання, скоки в ріку з човнів, веслування одиноко, парами або і більшою обсадою, робота у варстаті, біля одержування помостів, біля шатер, розметаних по широкій дубовій діброві в глибокому Дністровому яру, при завідуванні кухні.

Відвідували цей табір сусідні мешканці сіл і містечок. До мами і тата було задалеко, ледве чи хоч одно з них відвідувало свою дитину. Зате дійсну материнську опіку мав цей табір в особі вельмишанової пані б. п. Марії Дворянин, власниці фільварку в недалекому селі Ісакові, яка не тільки часто відвідувала цей табір, але й служила завжди порадою, своїми харчами, а навіть не раз гостила цю цілу громаду в своєму гостинному домі. За це та інші добрі діла Пласт наділив її титулом "Добродія Пласти" та пластовою "Свастикою Вдячності".

Мабуть-таки, зараз восени того ж року виїхала Галя Мороз до Відня на студії і там несподівано для всіх нагло померла на удар мозку. Її смерть вкрила на довгі часи великим смутком усіх, хто знов ту енергійну, але при тім таку приязнну і лагідну дівчину, зокрема всіх тих, хто високо цінував її прив'язання до Пласти і працю для нього. Ще живуть ті, хто її добре знов. Варто було би зложити її життєпис, щоб та молоден'ка пластунка стала і патроном одного з дівочих куренів, особливо того, що займається водним пластиуванням.

Не стало, мабуть, у живих і того веселого інструктора з Рівного ст. пл. Семенюка. Він пропав у лапах НКВД, як Червона Армія зайніяла м. Рівне в 1939 р. Пані Марія Дворянин померла на 72-му році життя в Мюнхені 27 червня 1951 року.

Запитаймо себе, чим ми причинилися до пошанування пам'яті і цієї Добродійки Пласти і першої комендантки водного табору ст. пл. Галі Мороз? А можемо ще надігнати!

9.3 ДЕЩО З ДІЯЛЬНОСТИ 16-го К. УСП “ЧОРНОМОРСЬКІ ХВИЛІ”, 1974-1976 рр.

Ст. пл. Маруся Дармограй, ЧХ

11 травня 1974 року - незабутній день в історії нашого куреня: “Чорноморські Хвилі” освятили свій курінний прапор в пластовій домівці в Нью-Йорку. З цієї нагоди в готелі “Статлер Гілтон” відбувся бенкет з імпрезою, підготовленою нашим куренем. Потім була забава.

У травні 1975 р. наш курінь перебрав команду дівочої частини Свята Весни на пластовій оселі “Вовча Тропа”. Свято Весни пройшло дуже успішно, члени куреня були дуже задоволені у переведенні його.

5-14 грудня 1975 р. “Чорноморські Хвилі” брали участь у виставці самодіяльності Нью-Йоркської станиці. Наш курінь - єдиний з УСП-ок, який зацікавився цією виставкою. Курінь показував примірники журналу “Агой” (дружний листок зв’язку членок куреня), модель корабля, морське знамено Фльоти (прапор української Чорноморської фльоти), морські сітки, мушельки, курінний спортивний одяг, хроніки та декілька речей з виряду морського пластування.

Свято Моря у станиці Нью-Йорк

Курінь “Чорноморські Хвилі” провів Свято Моря на кошовій збірці юначок 9 квітня 1976 р. у пластовій станиці Нью-Йорку. Програма почалася проголошенням Акту піднесення українських прапорів на кораблях Чорноморської Фльоти рівно о 16 годині 29 квітня 1918 року. Курінна (ст. пл. Маруся Дармограй, ЧХ) перевела гутірку про значення Чорного моря для українців і важливість створення української фльоти. У залі був захований паперовий прапор Чорноморської Фльоти. Після показу правдивого прапору фльоти відбувся маленький змаг між куренями юначок. Курінь, який знайшов цей паперовий прапор фльоти, міг повісити його у своїй кімнаті. Для вивчення морського годинника юначки провели ще одну гру. Курінна “Чорноморських Хвиль” вибивала морську годину, а юначки якнайшвидше відгадували, яка це звичайна година. Ми вчили юначок співати пісню “Чорноморець степом іде”. Члени нашого куреня дали веселу точку. Перебралися у морський одяг і перевели сценку нашої курінної пісні “Гей, ми, морські хвильки з роду, 1, 2, 3”, которую читав Нептун - бог моря. Ця комічна сценка дуже подобалася юначкам. Наприкінці свята ми показали фільм з одного морського табору, під час якого пояснювали про заняття на морському таборі у 1976 році. Закрили Свято Моря пластовим кличем “СКОБ!” та морським “Агой!” і “Доброго Вітру!”.

Дещо про активність членок куреня у 1974-1976 рр.:

а) виховно-вишкільний табір у 1974 р. - виховниця ст. пл. Маруся Дармограй, ЧХ;

б) ЛОМТ (Ланка Організаторів Морського Табору); члени: Зеня Брожина (1974-1975), Маруся Дармограй (1975-1976) і Марта Якимчук (1974-1976) як керманич виховної програми;

в) у морському таборі 1975 р. в проводі: Марта Якимчук і Маруся Дармограй. У вишколі - Христя Романів і Ніна Волчаста;

г) виховна праця по станицях. Новацькі виховниці.

- 1975-1976 рр. - Ліда Дяченко, гнідова у пластовій станиці Пасейку.

- 1974-1976 рр. - Маруся Дармограй, гнідова у пластовій станиці Нью-Йорку.

- 1974-1975 рр. - Аніта Федак, сестричка у пластовій станиці Філадельфія.

Юнацькі виховниці у 1975-1976 рр.:

- Віра Косович, зв'язкова і виховниця у пластовій станиці Нью-Йорку;

- Орися Дмитрик, виховниця у пластовій станиці Нью-Йорку;

- Зеня Брожина, зв'язкова і виховниця у пластовій станиці Пасейку;

- Мотря Чорнобіль, зв'язкова і заступниця у пластовій станиці Філадельфії;

- Ліда Дяченко, заступниця зв'язкової (1974-1975) в пластовій станиці Пасейку;

- Наталка Рудько, виховница в пластовій станиці Гартфорд.

г) Члени пластового проводу.

Станична старшина у станиці Нью-Йорку: Маруся Дармограй і Віра Косович.

ГПБ - Оксана Козак.

КПС США - Віра Косович.

У булаві Крайового діловода УСП-ок - Орися Дмитрик.

Склад курінної старшини на 1975-1976:

Курінна - Маруся Дармограй.

Суддя - Зеня Кунцьо.

Писар - Оксана Хомут.

Скарбник, господар - Міра Кузик.

Хронікар - Ляля Мартинюк.

9.4 "ЧЕРЕМОШ-2008" - СПОГАДИ

Ст. пл. Олег Осадця, ЧМ і ст. пл. вірл. Олена Галушка, ЧХ

Все почалося 4 травня десь о 23:10 (хоча можна посперечатись, що для когось і раніше). Веселий моторний звук автобуса, що віз учасників, долетів до вух проводу, який грівся біля вогника на камбузі. Вечірнє розпакування і розтаборування було всім по душі, адже це означало кінець тривалої мандрівки і початок пригод на ВПП (в) Черемош ;)

Коли лише сонце з'явилося серед каньйонів нашої річки, відбувся традиційний церемоніал, що символізував перемогу духа над тілом... То я так про вставання постарається вимудрувати ;)

Скажу кілька слів про учасників та провід, яких бачила на своїх водах тих днів річка Чорний Черемош...

- Доблесні пан Капітан (ст. пл. скоб-гребець Іван Сороківський) та І асистент (ст. пл. скоб Іван Спринь) невпинно стежили за порядком на таборі та віддавались сплавам при першій нагоді...

- Любі подруги скіпер (ст. пл. вірл. Олена Галушка) та ІІ асистент (ст. пл. Юля Полюга) мали стільки спортивної наснаги, що за ними більшість хлопців не встигала грабати. А вся програма йшла рівненько та гладенько, мов дощова вода по ринві...

- ІІІ асистент (ст. пл. Олег Осадця), то є третій асистент... Дембель на камбузі, то ще в армії придумали ;)

- IV асистент (ст. пл. Тарас Гаврилишин) лазив по деревах, ремонтував все, що не надавалось до ремонту, і складав майно із вправністю досвідченого "каптъорщика"...

- Інструктори (ст. пл. Святослав Осадця, ст. пл. вірл. гребець Наталя Снурнікова, ст. пл. Роман Кінах, Андрій Шупер та Бодя Гринько) подарували проводу та учасникам незабутні моменти на воді та на суші. Та! І футболька - респект Андрію. Та! Наталці за всяку допомогу та гарний настрій :)

- Ще був мітичний водій (Сергій) та Толік (Анатолій Добросинець), про яких таборовики мало що відали... "Серьожа" всіх катав так, як в Карпатах ліс возять ;) А Толік втік на початку табору, перед тим купивши хліба і зробивши лавки за капітанським столом...

- А також думаю багатьом сподобалась гутірка "Історія лісосплаву" від поважного гостя табору, голови Морської Ради в Україні пл. сен. Марка Чуквінського, Одіссея, ЧМ.

Щодо учасників, тут взагалі бардак :) Описати те, що творилося і хто звідки буде, трохи важко, оскільки географія обширна і курені представлени розмаїті: "Бурлаки", "Відьми", "Греблі", "Виговці", "Купчинці" та й інші...

При підбитті підсумків вишколу виявлено, що:

а) середній рівень смертності катамаранів не перевищив 76% (як і було заплановано =), тому кількість латок, якими лікували поранених "бійців", не зашкалила, і цілком вистачило п'яти рулонів ПВХ по 20 м цього матеріалу у кожному, які були завбачливо покладені у ремонтний набір "про всяк випадок";

б) кожен з присутніх на таборі поправився в середньому на 3-4 кг і це при тому, що двічі на день спалював кальорії, борючись з "білими водами" неспокійного Черемошу!

в) нарешті, о, так, нарешті, любі учасники навчилися відрізняти бочку від пінного казана, рятівну камізельку від весла, гребок вперед від гребка назад, мокрий гідрокостюм від сухого (для тих, хто не був на "Черемоші" - мокрий гідрокостюм - це не намочений сухий, просто інший матеріал)), дізналися, що фльондра - це дружина "Чорноморця", а не... ну, а не його дівчина, як дехто міг подумати =), а також заразилися хворобою зневажливого фурктіння, коли в їхній присутності хтось питав: "А катамаран - то таке, де треба швидко-швидко крутити педальки?!"

9.5 КМТ-2009 “НА ХВИЛЯХ ЧОРНОГО МОРЯ АБО КМТ-ФМ”

Ст. пл. вірл. Вікторія Долик

У той час, як одні пластуни намотували кілометри трасами та сільськими доріжками, крутячи педалі своїх велосипедів та милуючись чудовими краєвидами, другі здіймалися до хмар, щоб стати ближчими до сонця та побачити землю з висоти пташиного польоту, треті тримували від забитих голів у ворота суперників та виграних медалей за біг на короткій дистанції, “Чорноморці” та “Чорноморські Хвилі” запропонували деякі інші, з одного боку - традиційні, а з іншого - кардинально нові атракції тим, хто побажав стати частинкою сім’ї Крайового Морського Табору на ці два серпневі тижні...

Вправи семафора

КМТ - 2009 "На хвилях Чорного моря або КМТ-FM" проводився з 8 до 18 серпня 2009 року Божого поблизу с. Лебедівка Білгород-Дністровського району Одеської області, неподалік кордону з Румунією. Через віддаленість табору та складність добирання на місце прибули трохи менше, ніж за добу з моменту виїзду з львівського вокзалу, тобто 8 серпня по обіді. Завдяки оперативній діяльності учасників та їхньому бажанню якомога скоріше приступити до практичних зайняттів, до кінця другого дня більшість таборових споруд уже були закінчені, а плавзасоби акуратно складені та готові "до вжитку".

Загалом, програма табору була насычена такими пізнавальними теоретичними гутірками, необхідними морякам-початківцям, як: лоція, навігація, теорія вітрильництва та водолаження, такелаж, сигналізація, водно-дорожня розмітка, збір і будова яхти, катамарана, байдарки, історія українського та всесвітнього мореплавства, види плавзасобів, а також практичні заняття з греблі на катамарані та байдарці, нуркування, керування вітрильником та вітроплавство, які з хорошим настроєм, шумом вечірнього прибою, чайками-шукачками пригод, соленим присмаком морської води на губах та жагою до змагання зробили цей табір легкозаймистою сумішшю, що вибухала при будь-якому, навіть найменшому контакті з серпневим сонцем Причорномор'я!

Коктейль зайнятъ вдало доповнювався змагами та конкурсами інтелектуального, розважально-творчого та спортивного характерів. Поряд з естафетами на воді, справжнім морським боєм та відчайдушними "корабельними баталіями" учасники мали шанс позмагатися також у майстерності будування яхт з піску або викладання качок з водоростей. У результаті конкурсу останніх справедливо перемогла дружба, адже вибрата найкращий серед створених шедеврів, виявилося, надто складно, навіть для справді компетентного у цій справі журі.

За час табору КМТ кілька разів приймав в гостях дельфінів, які собі пригледіли шварт-бот "Скіпер", коли він виходив у далеке плавання і припливали разом з ним до берега; а також планктонів, які за гостинний прийом дві останні ночі надавали морю невимовної краси - салатовий відблиск. Видовища, забезпечені як першими, так і другими гостями, були просто фантастичними. Такі речі краще раз побачити на власні очі, аніж сто разів прочитати навіть найдетальніші їхні описи - воно насправді того варте.

Не таємниця, що все хороше має здатність швидко закінчуватися, то ж морський табір винятком не став. Десять днів пролетіло, як два довгі, точкою розподілу яких став екватор - довга линва, натягнута над вечірнім морем, пройшовши під якою кожен учасник поставив собі запитання: "Що я вже отримав тут із того, за чим приїхав?". Мабуть, те ж питання виринало в голові у юнацтва і в момент, коли відбувалося закриття табору, і перший асистент дав останній розхід, коли пана Капітана несли до води, за компанію мокнули і решту проводу, коли всі, вже переодягнуті у сухі речі, збуджені і щасливі складали на березі "живу" абревіятуру КМТ, а потім, сівши у автобус, сумно востаннє махали рукою морю, яке невпинно віддалялося... Питання виринало, а учасники щиро і широко посміхалися.

9.6 З'ЇЗД ЗАЛОГИ "ВІКІНГ" Ч.1

Гарпун, ЧМ (Володимир Пилищенко)

6-8 вересня 2002 року відбувся товариський з'їзд першої Залоги "Вікінг". Цю зустріч було присвячено "На здоров'я Зенкові Онуфрикові", котрий 50 років тому був одним з організаторів цієї пластової юнацької залоги морського пластиування в Рочестер (Нью-Йорк) і котрий вже третій рік бореться з безпощадною хворобою - раком. Господарями цієї зустрічі були Нестор і Магда Колцьо. Живуть вони недалеко міста Колюмбус в штаті Огайо.

Приїхали чи прилетіли: Гриць і Ліда Костинюк з Дітройту (Мішіг'ан), Богдан і Рома Гуран із Сарасота (Флорида), Володимир і Діді Бутенко із Сиракуз (Нью-Йорк) і Володимир Пилищенко без Ірми із Рочестеру (Нью-Йорк). Одним словом, зібралися майже усі "Вікінги" відмітити 50-літній ювілей створення першої Залоги "Вікінг".

Всі ми помолоділи за тих три дні споминами нашого життя в часах нашої юності. Всі ми були пов'язані линвою пластових таборів, пластового гумору, співу і безтурбоття та молодості. Увечері, при ватрі, співали пісні, дивилися на іскри, які летіли в небо і губилися між зорями темного, тихого небосходу.

Далеко в Нью-Джерсі лежав прикутий тяжкою хворобою наш незабутній товариш, наш побратим Зенко. Ми безрадно відчували брак його присутності між нами, брак його баритону в наших співах, брак його гри на гітарі, брак його гумору, брак... У неділю ми сповістили Зеня телефоном про нашу зустріч. Він вітав нас... голос у нього був слабий, змучений...

За три тижні ми, всі "Вікінги" першої Залоги, знову зустрілися. Ми несли його труну на цвинтарі св. Андрея в Бавнд-Брук в останню дорогу, останню плавбу. Ми співали в день над його могилою "Ніч вже йде"... Доброго Вітру Тобі, наш дорогий Друже...

**Меморіальний Щит
Першої Залоги "Вікінг", 10 Куреня УПС "Чорноморці".**

Список тих Вікінгів, які є у Безсмертній Плавбі.

Вічна їм пам'ять і Доброго Вітру!

Рекін, ч. 95 Зенон Онуфрик. 13 квітня 1936 р. - 24 вересня 2002 р.

Дня Божого 24.09.02 р. о 8 годині почав Вічну Плавбу наш дорогий друг Рекін, заслужений: член залоги "Вікінг", - член 25 К. УСП "Чорноморці", число 29, бувший курінний (3 рази) - член 10 К. УПС "Чорноморці", число 95, - бувший Крайовий Комендант Пластунів США, бувший Крайовий Референт Морських Пластунів США, бувший капітан низких морських таборів і курсів, пластовий виховник і кошовий.

9.7 ТАБОРИ МОРСЬКОГО ПЛАСТУВАННЯ В МОНАСТИРКУ НАД ДНІСТРОМ

Орійон, ЧМ (Ярослав Гладкий)

Цікавий спомин Яра, як він та Ойген, ЧМ на початку 1928 р. виконали завдання - підшукати місце на стali морські табори, і як їм це вдалося в Монастирку над Дністром.

На початку 1928 року я одержав доручення від проводу 10-го Куреня Уладу Українських Старших Пластунів "Чорноморці" зорганізувати сталій табір для морського пластування. У першу чергу я заплянував підшукати відповідне місце для такого табору.

У 1927 році я був учасником мандрівного табору Дністром на відтинку Галич - Заліщики. Терени вздовж Дністра припали нам дуже до вподоби, і тому я постановив піdnайти відповідне місце на цьому ж відтинку. Вибір площи під водний табір - це нелегка справа, бо вона мусить відповідати багатьом вимогам, що їх трудно знайти в одному ж місці. Тож щоб мати якнайбільше часу для пошуків, я вирішив вибрратися в дорогу вже в половині березня, хоч у Львові на Кайзервальді та брюховицьких лісах було ще досить снігу для лещетарів.

Товаришем мандрівки я обрав члена нашого Куреня ст. пл. Євгена Полотнюка - Ойгена, студента політехніки. Десь 15 березня ми виїхали поїздом зі Львова до Галича, а звідти перейшли пішки до містечка Маріямполя над Дністром, де у панства Галібейв був на перехованні наш курінний човен - на п'ять метрів довга і на метр широка "крипа" з грубих дощок і треба було чотирьох веслярів, щоб нею правно орудувати. Маючи плисти тільки вниз Дністра, я сподіався, що Ойген і я дамо собі раду з тією крипою. Хоч величина крипи була для наших цілей імпозантна, то її непромакальність була під великим знаком запитання. Тому, вибираючись в дорогу, ми взяли досить клоччя і смоли, щоб крипу в потребі підлатати.

Наши сподівання виправдалися, бо виявилося, що крипа впродовж осені і зими розсохлася, і на її дні та по обох боках показалися розколини. Ми взялися до роботи вишукувати їх, затикати клоччям і залили гарячою смолою. Роботи було багато, але за два дні ми були готові і опустили крипу на воду.

Заладувавши виряд і харчі, ми відчалили від берега. Стан води у Дністрі був високий, і місцями ще плила крига. Всі більші притоки Дністра між Галичем і Заліщиками вливаються до нього вже в горішньому його бігу. Трохи нижче Галича, приблизно на висоті Нижнєва, Дністер несе води таких більших приток: Страв'яжа, Стрия, Свічі, Лімниці, Бистриці Солотвинської і Бистриці Надніпрянської з правого боку і Гнилої та Золотої Липи - з лівого боку. І так ми плили на змішаних водах Бескиду, Горган та Поділля. Ці води омивали такі місцевості, як Хирів, Старий і Новий Самбір, Стрий, Боляхів, Підлюте, Станиславів, Рогатин і Бережани. Це місцевості, в яких я бував у мандрівках і які залишили мені гарні споминів. Було приємно плисти рікою, що поєднувалася в одну цілість багатство споминів.

Щоб бачити добре обидва береги, ми плили серединою Дністра. Течія була бистра, але ми не дуже посувалися вперед, бо причалювали то до одного, то до другого берега, як тільки побачили місце, що здалека виглядало пригоже під табір. Але першого дня ми не підшукали нічого. Увечері ми причалили до берега і вирішили спати під шатром, щоб не тратити багато часу на шукання нічлігу в одному із прибережних сіл. Ми зварили вечерю, що складалася, як зазвичай у пластунів, із кулеші, вуженої солонини, сирої цибулі і гарячого чаю. Вставши вдосвіта, дещо задеревілі від холоду і вологості, ми зварили сніданок (знов кулеша) і негайно поплили далі. Погода була гарною, на небі ні хмаринки, а легкий вітерець з гір похитував човном і вдаряв хвилями у борти човна.

Ми плили гарно і були сповнені оптимізму у швидкий успіх нашої виправи. Десь біля полуудня запримітили, що вода починає просочуватися до човна. Чи вона діставалася через нові розколини, чи, може, ми не всі полатали, тяжко було збагнути. В кожному разі до човна потрапляло щораз більше води, так що треба було її вичерпувати. На зміну один вичерпував воду, а другий веславав. Це додаткове заняття сповільнило нашу плавбу. Під вечір, як ми пристанули, старалися знайти розколини, але ніяк не могли. Вночі знявся сильний вітер, і плахта нашого шатра почала сильно лопотіти. Ми мусили прикріпити її додатковими кілками, щоб вітер її не зірвав. Вдосвіта, як встали, побачили, що небо вкрилося темними хмарами. Ця зміна в погоді не ворожила нічого доброго, але ми вирішили не переривати плавби. Сильний вітер підіймав високу хвилю з білими гребенями, і вода почала напливати до човна теж і понад борт. Раз-у-раз ми черпали воду і дуже скоро зовсім перемокли. Так і цього дня, хоч ми часто причалювали до одного, то до другого берега, не бачили такого місця, що надавалося б під табір. Увечері ми сушили наші речі біля ватри. Ми розбили наше шатро під деревом,

завісивши верхівку шатра до сильної галузки, а долину шатра сильно прикілкували. Це вийшло нам на користь, бо вночі зірвався такий сильний вітер, що з певністю був би нам завалив шатро. Вдосвіта ми побачили, що все довкруги побіліло, бо вночі впав сніг і вкрив усе білою габою. Так то третій день нашої плавби почався під час снігової завірюхи. Плисти було дуже тяжко. Сніг лішив нам очі, а мокрий одяг почав покриватися льодовими крижинами. Щоб мати силу до плавби, ми їли цукор, змішаний зі сухим какао. Пізно пополудні ми з мапи довідалися, що перепливаємо коло села Горигляди. Приблизно в тому місці починаються славні мандри Дністра - на переміну круті закруті й береги - один високий і стрімкий, а другий низький і плоский. Перед нами були терени, що в більшості не надавалися на стале тaborування. На високому березі ми не могли робити тaborу, а на низькому селяни мали свої збіжеві поля і пасовиська, тож знайти там якісь неужитки під табір було майже неможливо.

З карти ми бачили, що допливамо до сіл Ісаків, Лука і Незвиська. Ми хотіли доплисти до Луки або Незвиська і там заночувати. Саме тоді ми в'їздили в один із більших і дуже характеристичних мандрів Дністра - лівий берег був високий, покритий густим лісом, а правий - плоский, вкритий полями. За кілометр або два лівий берег починає обнижатися, а правий підноситься щораз, то вище, і на ньому виступають масивні скелі. Тут Дністер творить наче велику петлю довжиною приблизно дванадцять кілометрів, а шийка тієї петлі довга - на кілометр-півтора. Коли б її прокопати, то на Дністрі творився б водоспад, двадцять п'ять метрів високий.

Ще один закрут наліво, і ми доплили до Луки. Ми держалися в плавбі більше лівого берега. Коли лівий берег помітно знизився, запримітили там декілька дубів, а за ними площину, за якою темнів дубовий ліс. Це місце прикувало нашу увагу.Хоч ми були дуже втомлені, а до того сильний вітер лішив нам очі снігом, однак вирішили причалити до берега і роздивитися там. На березі ми підійшли дещо вгору і відразу оцінили, що це саме те місце, яке шукали. Берег піднімався тут на чотири метри понад рівень високої води, далі простягалася досить велика рівнина, а за нею на лагідному горбку ріс дубовий ліс.

Посередині цього ліска була галявина, ідеальне місце для тaborу під шатрами.

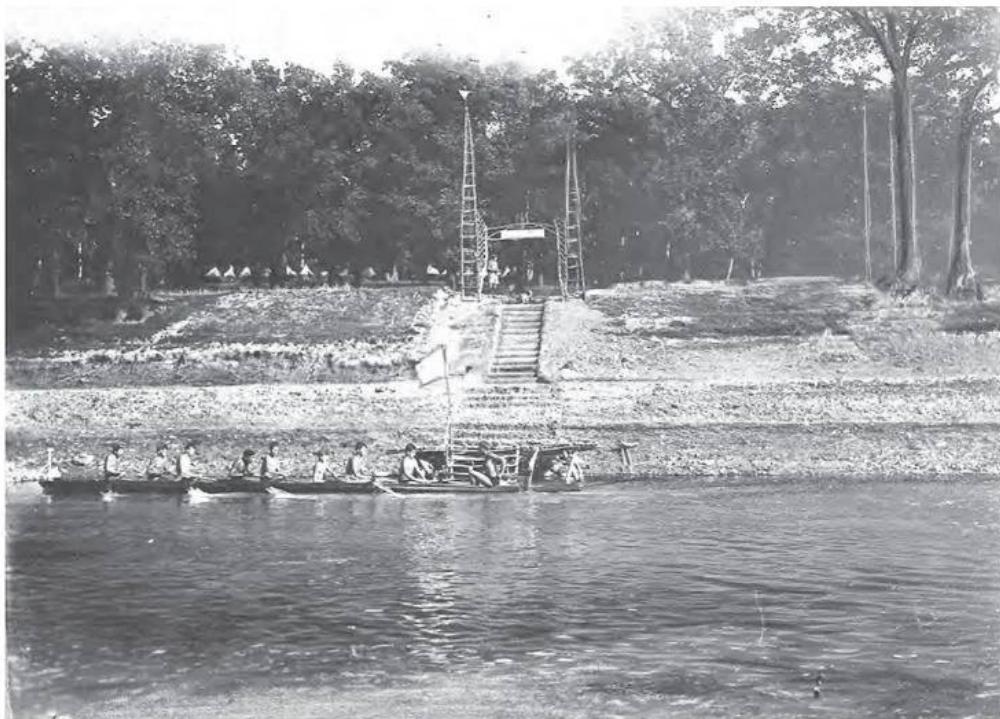

Яро у 1928 р.

Перед нами постало чергове питання - розвідати, хто є власником цієї посіlosti і увійти з ним в розмови, щоб обрати це місце для наших таборів. На правому, вищому березі Дністра ми бачили світла Ісакова, і ми вирішили не їхати далі, але переправитися туди і засягнути там потрібні інформації. Причаливши до правого берега напроти "нашого" місця, ми зауважили, що з-під високої скелі випливає струмочок з хрустально чистою водою, пригожою до пиття і варення. Це ще більше скріпило в нас переконання, що ми знайшли "наше" місце. Нам довелося іти під гору приблизно півтора кілометра, щоб потрапити до Ісакова. Перша хата, яку побачили, - муріваний житловий будинок, добре освітлений, а за ним видніли інші господарські будинки. Цілість виглядала, наче двір. Першого стрічного чоловіка ми спитали, хто живе у тому дворі? У відповідь почули, що там мешкає "пані" з донькою і що вона є українка. Ми вирішили вступити до цього двора.

Власниця цього двора пані Марія Дворянин і її дочка Галя, яка була пластункою Станиславівського Коша, прийняли нас дуже гостинно і дали нам всі пояснення, а саме, що площа і лісок, які ми намітили під водний табір, лежать у селі Монастирок і належать до о. Советника Гаванського, який є парохом у сусідньому селі Луці. Обидві пані порадили поїхати до о. Гаванського і з ним переговорити про можливість відбувати пластові водні тaborи на його посіlosti.

Наступного дня вирушили до Луки - до о. Гаванського. По дорозі ми ще раз оглянули площу, найближчу околицю і ствердили, що під кожним оглядом це було найкраще місце, яке могли піdnайти під час нашої плавби аж до Заліщик. О. Советник Гаванський вислухав нас з повним розумінням і порадився зі своїм сином Володимиром (якого всі кликали Дзюнком і який адміністрував справи проходства), дав свій дозвіл на те, щоб ми користувалися згаданою площею і ліском під тaborи водного пластування. Нашу пропозицію фінансової рекомпензати о. Гаванський не прийняв і віддав нам цю посіlostь до безоплатного користування. Уся родина о. Советника Гаванського, тобто його дружина, дочка Ніна і оба сини Володимир і Роман, лікар, цікавилися нашими тaborами, відвідували нас і надавали допомогу порадами і харчами.

Місце водних тaborів: Монастирок над Дністром. 1929-1930 pp.

Другою добродійкою для нас була пані М. Дворянин, яка так щедро допомагала тaborам, а в її домі ми мали перехідну квартиру в дорозі до Олеші і Товмача.

Така генеза пластових водних тaborів у Монастирку над Дністром. Тaborів відбулося три для пластунів і один для пластунок в роках 1928, 1929 і 1930. Коли б не те, що польська адміністраційна влада розв'язала Пласт у вересні 1930 р., то ми відбували б там постійно тaborи, і сама місцевість стала б базою для водного пластиування.

До водних тaborів приїздили пластуни з усіх більших міст Галичини й Волині - Львова, Перемишля, Стрия, Станиславова, Тернополя, Рогатина, Володимира-Волинського та Рівного. Тaborи для пластунів організував 10-ий Курінь УСП "Чорноморці", а табір пластунок зорганізував у 1930 р. Курінь УСП-ок "Дністриянки" з Тернополя і Рогатина. Комендантами тaborів пластунів були по черзі сктм. Юліян Каменецький з Рогатина, сктм. Степан Семенюк з Рівного та сктм. Осип Рудакевич зі Львова. Комендантом тaborу пластунок був сквтм. Леонід Бачинський з Перемишля. Обозними для пластунів були О. Рудакевич, І. Сенів і Я. Гладкий. Обозною тaborу пластунок була ст. пл. Галя Мороз з Тернополя. Учасниками і інструкторами у цих тaborах були пластуни, які пізніше відзначилися в національно-політичному, а зокрема, підпільному русі: Р. Шухевич, Л. Ребет, Д. Грицай, В. Гладкий, С. Костецький, Є. Полотнюк та інші.

Тaborи відвідали Верховний Отаман С. Левицький, д-р І. Макух з ріднею, проф. В. Кузьмович та інші чільні громадяни.

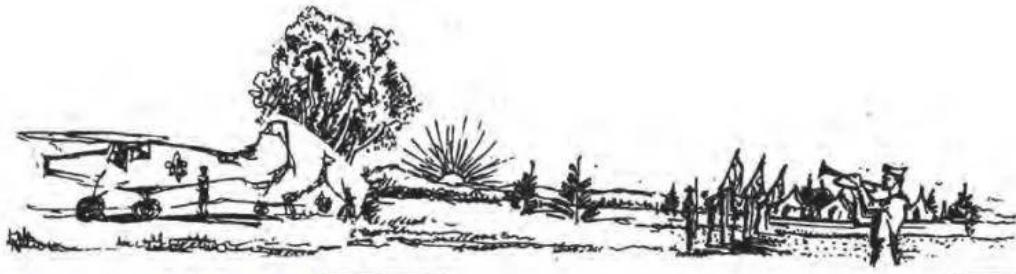

Пропам'ятна плита
в Монастирку

Поява більшої групи пластунів у цій околиці розворушила і скріпила національну свідомість серед селян, які там жили. Наша участь у Богослужіннях в дооколичних церквах, пластових фестивалях в Товмачі, зустріч з селянами в місцевих читальннях, поїздка до Городенки, а навіть передання забороненої патріотичної літератури з рук, - все те причинилося до скріплення національно-громадського життя в цілій окрузі. Ця патріотична активність пластунів і прихильний відгомін серед сільської молоді стягнули увагу польської поліції, яка не тільки декілька разів увійшла до тaborів, але перевела ревізію навіть у тaborі пластунок.

2002 р. Місце морських таборів у Монастирку над Дністром.
Зліва направо: Юрій Кузьмович (Каз), Руслан Палажій
(Румпель), Роман Тарасович, Олег Осадця (Корсар),
Тарас Тимчишин, Богдан Гринько, Ярослав Джала

9.8 РОЗВИТОК ЛІТУНСЬКОГО ПЛАСТУВАННЯ В США

Пл. сен. Ярослав Лучкань, ЧМ, Вихор, ч. 93 - це велика постать в історії Літунського Пластування. Завдяки його зусиллям та наполегливій праці Літунське Пластування, подібно до Морського Пластування, стало окремою ділянкою пластової виховної системи, коли Головна Пластова Булава формалізує Літунське Пластування у виданні “Записки Українського Пластуна”, число 34, у тій справі у 1970 р. подає організаційні і діяльностеві напрямні під назвою “Літунське Пластування”. В часі між 1964 і 1974 рр. під проводом Вихора майже щороку відбувалися літунські табори і курси. В леті на Курінну Зустріч 22 вересня 1973 р. до острова Катавба (Огайо) внаслідок злой погоди розбився літак, в якому загинув пл. сен. Ярослав Лучкань, ЧМ, Вихор. Літаком провадив Вихор, і він вилетів з Гартфорду, мав вступити до Рочестеру і там підібрati “Чорноморців” в дорозі до острова Катавба на Чорноморську зустріч.

Вихора поховано 29 вересня 1973 р. на українському православному цвинтарі у Бавнд-Бруку при великій участі пластунів та українського громадянства. Пращало Вихора на його Вічну Плавбу п'ятдесят три “Чорноморці” і “Чорноморські Хвілі”. Нагла смерть бл. пам. Вихора спричинилася до стримання подальшого розвитку літунського пластування у США.

Вихор, ЧМ

Вихор, ЧМ (Ярослав Лучкань)

На початку 1960-х років провід пластової організації у США запримітив, що серед старшого юнацтва є поважні прояви щораз більшої байдужості до цього матеріалу, що лежав в основі пластового виховання. Це було, головно, яскраво помітним на виховно-вишкільних таборах. Щораз менше старших юнаків з'являлося на цих таборах, щораз більше відчувалася їхня байдужість до проробленого матеріалу. Це старше юнацтво, яке вже склало другу пробу й перейшло підставовий пластовий вишкіл, не проявляло більшого зацікавлення у виховно-вишкільних таборах. Вік цього старшого юнацтва шукав за чимось новим - здійснюванням якихось нових думок, новими пригодами та переживаннями. Ці чи подібні гуртки, цей спосіб життя по таборах ставали мало цікавими або й цілком нецікавими для цього старшого юнацтва, яке духовно з'язане з технічним гоном теперішнього часу.

Вже в 1950-х роках частину цієї порожнечі заповнювали морські табори. Але це ще не розв'язувало проблеми загалом, бо не вся молодь має однакові зацікавлення. Життєва конечність підказувала, щоб створити більший вибір і цим дати можливість до розвою своїх зацікавлень більшій кількості юнаків. Аналізуючи ці проблеми, я почав думати над здійсненням літунського пластиування. Щоправда, літунство не є чимось новим, і спроби оформити його в систему пластового виховання були, але до 1964 року на просторі США і Канади не було жодних пластових з'єднань, які практично здійснювали б цю ідею.

Щоб розв'язувати порушені проблеми, наприкінці 1963 року я ввійшов до складу булави ККП-ів США (Крайового Коменданта Пластунів) на пост Крайового діловода Літунського пластиування. В цьому часі я виготовив організаційно-вишкільний правильник для літунського пластиування на базі видання ГПБ "Записки Українського Пластуна" (число 29 про морське пластиування).

Стоять: Рейнарович, Яро, Еней і Вихор

Рік 1964. Вже в цьому році, з допомогою 25-го К. УСП "Чорноморці", вдалося влаштувати перший літунський табір над озером *Трикутник* біля української оселі "Бобрівка" в стейті Конектікат. Я став комендантом того ще досить бідненького чисельно табору. Було четверо учасників: ст. пл. З. Рейнарович, ст. пл. Б. Зуб, пл. роз. І. Бережницький і пл. роз. Б. Домбчевський. Функцію першого асистента виконував ст. пл. Кузьмич, ЧМ.

Почалася праця. Спершу теоретичне навчання з літунства, а опісля - практичні заняття на літаку типу "Цесна-172", який ми використовували протягом чотирьох днів. Важливо охопити конкретні можливості розбудови літунського пластиування та виявити ставлення юнаків до цього задуму. І, виявилося, що цей малий гурток юнаків сприймав цю новість з

великим зацікавленням, задоволенням та яскравим бажанням поширювати почате діло. Спостереження цього факту додало мені охоти до подальшої праці в цьому напрямку та було важливим доказом, що літунське пластиування може принести користь пластовій виховній системі.

Рік 1965. З ініціативи ККП-ів США та особистих старань ст. пл. Зенона Онуфрика, ЧМ старшопластунські курені зорганізували морсько-літунсько-гірський табір. Участь у тому тaborуванні взяли:

- а) 25-ий Курінь УСП “Чорноморці” провадив морський і літунський табір;
- б) 1-ий Курінь УСП “Бурлаки” і 23 К. УСП “Червона Калина” провадили гірський табір;
- в) 7-ий Курінь УСП “Чота Крилатих” зайнявся адміністрацією тaborів.

Згаданий табір відбувся в *Адірондакс Форест Презерв* парку в стейті Нью-Йорк. Пл. сен. Володимир Пилищенко, ЧМ був капітаном морського тaborу на острові озера *Індіян Лейк*. Ст. пл. Ярослав Лучкань, ЧМ був капітаном літунського тaborу над озером *Піасеко*. Ст. пл. Богдан Клюфас, ЧК був комендантом мандрівного тaborу між згаданими тaborами.

Літунський Табір, 1965 р.

Всі учасники (16 - зі США та 6 - з Канади) були поділені на три групи, і кожна переходила п'ятиденний вишкіл в гірському, морському і літунському тaborах. КПС США і станиці покрили більшу частину коштів, що дало можливість мати кращий літак типу “Пайпер-235”. З цього тaborування пл. сен. М. Пежанський зробив 16-міліметровий фільм, що його опісля висвітлювали по станицях і на тaborах.

Результати вложеної праці були вже помітні. В пластових станицях Гартфорд, Бріджпорт і Філадельфія оформилися літунські крила (гуртки) юнаків, а юначки й старші пластунки виявляли бажання брати участь в літунському тaborуванні.

Рік 1966. Цього року до програми морського тaborу для пластунів і пластунок, що відбувся над озером Плезент, включено частину про літунське пластиування. Однією з атракцій на тaborі був лет літаком типу “Пайпер-180” до міста Бонфало на освячення пам'ятника бл. пам. Сірого Лева.

Під кінець літа Крайова Пластова Старшина США покликала мене на свого представника у справі підготовки і участі в Міжкрайовій Пластовій Зустрічі (МПЗ), що була запланована на липень 1967 року в Канаді. На сходинах ділового комітету МПЗ устійнено програму й, крім спорту, дня на ЕКСПО в Монреалі, дня теренових ігор, додано день для морського і літунського пластиування.

Рік 1967. Згідно з пляном відбулася МПЗ у Канаді. Програмою Дня Морського Пластування на МПЗ провадили члени 16-го К. УСП “Чорноморські Хвилі” і 25-го К. УСП “Чорноморці”. Через невдалу погоду, брак часу, а головно - непридатність терену на літання літаком - запланована програма літунського пластування не відбулася, хоча літак типу “Цесна-150” був до диспозиції. Зате відбулося вітрильництво, водолаження і канойкарство у вправах морського пластування. Велике скупчення молоді, однак, дало можливість добре поінформувати присутніх про літунське пластування.

Рік 1968. Склалися такі обставини, що літунського табору цього року не було.

Рік 1969. Під кінець серпня, з рамени Чорноморської Ради, відбувся морсько-літунський табір на острові Стилватер (Тиха Вода) в парку Адірондакс у стейті Нью-Йорк. Було це новим місцем, дуже гарним і придатним для таборування. На одному кінці озера є привітне мале летовище, я там ми тримали літак типу “Цесна-172”. У перший тиждень таборування я обійняв пост капітана, а пл. сен. Н. Колцьо, ЧМ - пост адміністратора. Пост капітана на другий тиждень зайняв пл. сен. Б. Гуран, ЧМ, а адміністратором був пл. сен. В. Пилищенко, ЧМ. Всіх учасників було 16 і 6 членів булави.

Рік 1970. Як до цього часу, це був найбільш успішний рік. Морсько-літунський табір відбувся на островах озера Тиха Вода в Адірондакс парку. Учасників було 48 осіб. З цього - 22 учасників, 11 учасниць і 15 членів проводу. Я провадив адміністрацію табору та, одночасно, практичні лети літаком. На другий тиждень таборування приїхали до помочі пл. сен. В. Пилищенко, ЧМ і пл. сен. Б. Гуран, ЧМ. Капітанами для пластунів були: ст. пл. О. Колодій, ЧМ і ст. пл. Б. Гермак, ЧМ, а для пластунок - ст. пл. Адя Байдуник, ЧХ. Можливості праці цього року збільшилися, бо до диспозиції ми мали аж два літаки. Другим провадив ст. пл. Б. Куріль з Гардфорду. В часі таборування відбулася теренова гра у виді військових маневрів, в якій взяла участь ціла фльота та один літак. Для порозуміння між собою ми вживали апарати до говорення (вокі-токі).

Рік 1971. Цього року втретє морсько-літунський табір відбувся на островах озера *Тиха Вода* в Адірондакс парку. Учасників і членів проводу начислялось 89. Саме число надзвичайно імпозантне, проте успіх через завелику кількість людей не надто великий. Табір відвідали:

пл. сен. Яро Гладкий, ЧМ - Морський Вовк, пл. сен. Ярослав Бойдунік - голова КПР США, пл. сен. Ярослава Рубель - ККП-ок США і пл. сен. Володимир Свінтух - ККП-ів США. До проводу табору входили: пл. сен. Ярослав Лучкань, ЧМ - опікун та інструктор літання, пл. сен. Роман Рондяк, ЧМ - опікун (другий тиждень), ст. пл. Адя Бойдунік, ЧХ - капітанша табору пластунок, а ст. пл. Оксана Хомут - 1-ша асистентка, ст. пл. Олег Колодій, ЧМ - капітан (1-ий тиждень), а ст. пл. Теодор Костюк, ЧМ - капітан (2-ий тиждень), ст. пл. Зенон Стаків, ЧМ - 1-ий асистент і адміністратор цілого табору і ст. пл. Роман Зозуля, ЧМ - 1-ий асистент (2-ий тиждень). Другим літаком провадила п. Оля Кордуба-Цегельська.

З дотеперішніх вислідів у літунському пластуванні можна зробити деякі висновки. Залишається дійсністю, що попри наполегливі старання українська молодь замало цікавиться справами літунства. Ця проблема в інших націях має кращі успіхи. У нас існує якийсь страх, упередження та неповне чи неясне усвідомлення значення, що його має теперішнє літунство у світі. Тому поширювання літунського тaborування в Пласті натрапляє на невиправданий частинний опір. Найважливішою справою є брак кваліфікованих людей, охочих взяти на себе обов'язок організувати та провадити літунські крила в УПЮ. Попри це, частина перепон є вже проламаною, і я вірю, що в Пласті вже виросла нова людина, яка творить бази для наших задумів і дає обґрунтування надії на краще.

Я вірю, що в найближчому часі літунські табори збільшаться і створять старшому юнацтву можливості знайти для себе місце в Пласті.

9.9 НАЙДОВША ПЛАВБА В ІСТОРІЇ "ЧОРНОМОРЦІВ"

Гулівер, ЧМ (Євген Михалович)

У 1957 р. Український Пласт відзначив свій 45-літній Ювілей Міжкрайовою Пластовою Зустріччю на оселі станиці Торонто "Пластова Січ" в містечку Грефтон на озері Онтаріо в Канаді. Курінна Старшина 25-го Куреня "Чорноморців" звернулася до всіх залог, які мали човни, взяти участь у цій Ювілейній Зустрічі.

36-футова яхта "Крим" залоги "Дітройт" була на той час найбільшою і знаходилася якнайдалі від пластової оселі "Пластова Січ". Залога "Дітройт" вирішила взяти участь в цій Зустрічі. Скіпером "Криму" був ст. пл. Гулівер (Євген Михалович), механіком - п. Іван Сеньків. Курінний ст. пл. Йонтек (Орест Гаврилюк) і ст. пл. Рекін (Зенон Онуфрік) приїхали до Дітройту та були членами команди "Криму". Брали участь в плавбі також ст. пл. Ігор Гайда та пл. юнаки Зенон Климишин і Маріян Заревич з Дітройту.

Гулівер на "Криму", 1956 р.

Вирушаючи в 1200-милеву (1920 км) плавбу на старому дерев'яному човні, ми, молоді, навіть уявити не могли, які несподіванки і випробування готує нам природа. Ми гарно підготували човен ззовні, відремонтували два мотори, але жодного морського обладнання, крім компаса, не мали. Чого не бракувало - це тільки нашої молодечої завзятості, відчайдушності, сміливості і величезного бажання відчути себе мореплавцями. "Крим" вирушив у плавбу гарного сонячного дня 12 серпня 1957 р. Без особливих пригод ми проплили з Дітройту по озеру Ірі до Велланд Канал. Там ми провели цілий день, де через 8 шлюзів нас з човном опустили на 320 футів вниз до озера Онтаріо. Надвечір ми наповнили баки бензином, скіпер Гулівер сконтактувався з Канадійською водною службою безпеки щодо прогнозу погоди на ніч. Канадійці запевнили нас, що передбачається чудова місячна ніч без жодної небезпеки.

Приблизно о 7 год. вечора "Крим" відчалив від Велланд Канал і взяв курс на "Пластову Січ". Раптом, біля опівночі, на озері зірвалася буря. Хвилі ставали все більшими і більшими, досягаючи висоти понад 20 футів. Озеро перетворилося на великий бурхливий кипучий котел. Наше маленьке судно було, мов іграшка, в обіймах стихії. Його постійно заливало водою і перетворювало в маленьку субмарину. В цій складній ситуації єдине, що ми намагалися робити, - спрямовувати човен прямо в хвилі, щоб його не вдарило збоку. Такої сили "Крим"

не витримав би. Ми бачили сигнали С.О.С., які посилали інші човни, які буря також захопила на озері. Негода тривала майже цілу ніч, і весь цей час ми були один-на-один з цією страшною силою природи, але з нами був Бог. Я не знаю, про що ми думали, але пам'ятаю, що молилися і боролися з останніх сил. Найменша помилка могла стати катастрофою. Над ранком, зовсім знесилені, ми помітили, що хвилі почали меншати.

36-футова яхта "Крим" біля оселі "Пластова Січ"

З'явилася надія. Нарешті, озеро заспокоїлося. З великими труднощами і майже без бензину наш маленький старий "Крим", чудом непошкоджений, причалив до якоїсь найближчої пристані в Канаді. Люди бігли до нас і питали, звідки ми приплили і дивувалися, що наш човен витримав таку страшну бурю, і ми були живі. Нас повідомили, що три катери Канадійської й Американської водної безпеки (Coast Guard) та численні приватні човни

Яхта "Крим" в пристані Грефтон
біля "Пластової Січі", 1957 р.
Зліва: Євген Михалович, учасник
морського табору, Зенон Онуфрік

потонули.

Втомлені і щасливі, що витримали такий могутній наступ стихії, ми почували себе справжніми мореплавцями. Залога "Криму", мабуть, ніколи не забуде цієї драматичної ночі на озері Онтаріо. Прийшовши до тями, трохи відпочивши і підкріпившись, ми продовжили свою плавбу.

Пополудні "Крим" без пригод приплів до пластової оселі "Пластова Січ" (Грефтон) на Вишкільний Морський Табір, який відбувався за тиждень перед початком Ювілейної Зустрічі. Тут він був головним вишкільним судном. Провід і учасники Морського Табору тепло привітали нас, почастували смачною вечерею і при ватрі далеко за північ тривала дружня розмова про морське пластиування, а особливо - про дії під час пережитої бурі на озері.

Вранці до нас приєдналися приблизно 17 учасників Морського Табору, і "Крим" відплів на вишкільну плавбу по озеру Онтаріо, пройшовши через ріку Ст. Лавренс, зайдовши на "1000 островів", порт Клайтон (НЙ), і Рочестер (НЙ), де ми відвідали залогу "Чорноморців". Під час плавби відбувалися заняття на зразок морських: навігація, морський пілотаж, зміна вахти, строго дотримування правил безпеки на воді і в навігації та ін. Виконуючи вказівку Курінної Старшини, команда "Криму" повинна була допомогти залозі "Рочестер" доставити вітрильник "Вихор" на Ювілейну Зустріч, оскільки "Вихор" не був готовий додалкої плавби самостійно. В Рочестері до нас приєдналися ст. пл. Гарпун (Володимир Пилищенко), ст. пл. Екс (Богдан Гуран), ст. пл. Белог (Роман Рондяк) і ст. пл. Коледзьо (Юрій Слюсарчук). Наши човни повинні були проплисти поперек озера Онтаріо - від Рочестеру до Грефтона. Прив'язавши "Вихор" до стерна "Криму" линвою, ми вирушили в плавбу (приблизно 100 миль). Недовго довелося нам тішитися плавбою. "Вихор" відразу почав текти та наповнюватися водою. Члени залоги "Рочестер" були змушені практикувати такий вид морського вишколу, як "постійне черпання води з човна", щоб не допустити його затоплення. Це тривало від Рочестеру до Грефтона. Рочестерці добре пройшли вишкіл, але неприємна несподіванка була попереду. Вже під час причалювання на "Пластовій Січі" при закруті кліт, до якого була прив'язана линва на "Вихорі", зламався, і "Вихор", перевернувшись на бік, потонув, змушуючи Гарпуна скакати у воду та плисти до берега (після Зустрічі "Вихор" був витягнений на берег). Незважаючи на неприємну пригоду і в тому, ми всі з гордістю одягли моряцькі уніформи та білі морські кашкети, спустилися з яхти "Крим" і помарширували однією колоною, співаючи: "Гей, Бурмили, ставаймо у ряди..." до "Великої Ватри".

Плавба "Криму" з Рочестеру на "Пластову Січ", 1957 р.
Зліва: Роман Рондяк, учасник морського табору, Евген Михалович

Під час Ювілейної Зустрічі “Крим” відвідали та відбули коротку плавбу лег'єнди Пласту - Дрот, Сірий Лев, Яро, члени ГПБ та КПС Америки і Канади. Після закінчення Ювілейної Зустрічі “Крим” з командою щасливо повернувся до Дітройту, здійснивши плавбу Великими Озерами довжиною понад 1200 миль. Це, мабуть, була найдовша плавба “Чорноморців” в історії куреня.

9.10 ПЛАВБИ “ЧОРНОМОРЦІВ” СТАНИЦІ “ДІТРОЙТ”, 1949-1999 рр.

Гулівер, ЧМ (Євген Михалович) і Любко, ЧМ (Любомир Гевко)

Дітройтська Залога 25 К. УСП “Чорноморці” однією з перших відновила свою діяльність в США по переселенні з Європи. Звідси вийшов перший листок дружнього зв’язку членів куреня - “Оріон”. Тут протягом кількох років був осередок Курінної Старшини. В Дітройті теж був осідок Крайового Реферату Морського Пластування у США, коли його референтом був ст. пл. Л. Гевко, ЧМ.

“Чорноморці”, згідно з провідною ідеєю свого Куреня, займаються морським пластуванням, організацією вишкільних курсів морського пластування та пропагандою ідеї українського Чорного моря серед пластунства та широких кругів нашого громадянства. Тому “Чорноморці” організовують самі чи з іншими молодіжними організаціями Свята Моря, виставки та подібне. Їхнє курінне гасло “*Navigare necesse est - vivere non*” було колись гаслом римських

ПРОГРАМА
СВЯТО МОРЯ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ
MARTIN I MICIGAN

мореплавців.

Відколи ряд членів-основників перейшов до сеніорату, до 10-го куреня УПС "Чорноморці", тепер в Дітройті є дві Залоги "Чорноморців" - старшопластунська і сеніорська. Число членів у чорноморських залогах змінюється. Під теперішню пору до старшопластунської залоги належать І. Козак, П. Лісовський, Я. Михалович. До сеніорської залоги - Л. Гевко, М. Григорчик, М. Гудзяк, Я. Козак, Г. Костинюк та Є. Михалович.

Тісна співпраця та співжиття членів Залог довела до створення питомих "Чорноморцям" церемоніялів та традицій, як, наприклад, хрещення *калабанника*, коли його переводять навищий ступінь *водяника* в дорозі до здобуття ступеня повноправного "Чорноморця", тaborові морські церемоніяли та інші.

Діяльність членів залог 10-го куреня УПС та 25-го куреня УСП "Чорноморці" охоплювала працю в провідних адміністративних, вишкільних і тaborових ділянках станиці Дітройт. Дітройтські "Чорноморці" рівно ж практикували морське пластування у вишколі пластунів та пластунок на морських тaborах, а особливо на плавбах, рейдах по Великих Озерах чорноморськими вишкільними човнами-яхтами. Плавби по Великих Озерах почалися влітку 1955 р., коли Дітройтська залога 25 К. УСП "Чорноморці" закупила моторовий човен-яхту "Крим" довжиною 26 стіп, з двома моторами та каютою, в якій могло поміститися на нічліг приблизно 10 пластунів. "Крим" відбув численні плавби по озерах Сан-Клер, Гурон, Iрі, Онтаріо, як по ріках Дітройт і Сен-Клер з участю пластової молоді зі станиці Дітройт, як рівно ж й інших станиць Америки і Канади.

Плавба "Кримом", 1958 р.

Вишкіл у морському пластуванні, який відбувався на морських тaborах і плавбах у вишкільних чорноморських човнах, був справно підготований і фахово переведений старшими пластунами і сеніорами-“Чорноморцями”. Скіпери човнів, тобто капітани - відповідальні за човен, мусили перед тим перейти вишкіл на морських тaborах і закінчити курси навігації, пілотажу, вітрильництва та водного рятівництва Американської прибережної служби або іншої апробованої організації. На вишкільних плавбах порядок занять відбувався на моряцький взір, наприклад: зміни вахти (служби при орудуванні судна) були по чотири години, вибивання годин часу кожних півгодини морським дзвоном, та всі строго дотримувалися правил безпеки на воді та в навігації. Часто плавби відбувалися безперервно 24 години на добу, де навігація була лише за компасом, або останньо при помочі сателітної системи (GPS). Впродовж минулих 50 років ніколи не було серйозного випадку на чорноморських заняттях.

До більших морських плавб можна зачислити:

1956 р. Зустріч в Дітройті. Зліва стоять: хх, Зенон Онуфрик, Євген Михалович, Гриць Костинюк, Нестор Колцьо, Микола Григорчук, Орест Гаврилюк, Стефан Когут, Орест Чорнописький, Зенон Климишин; сидять: Ігор Шот, Юрій Бойчук, Ігор Іваницький, Богдан Барнич

- 1956 рік. 8-ма Курінна Рада 25 К. "Чорноморці" відбулася на яхті "Крим" на озері Сен-Клер. Перше хрещення нових членів - посередині великого озера (всі нові члени мали вміти плавати).

- 1956 рік. Міжкрайовий Вишкільний Табір Морського Пластування на Пойнт Пілі, Канада, де "Крим" був головним вишкільним судном та відбув численні вишкільні плавби з учасниками табору, перепливши понад 300 миль по озері Ірі, включно з відвідинами порту Клівленд та зустріччю з членами пластової станиці в Клівленді.

- 1957 рік. Плавби на пластову оселю станиці Торонто "Пластова Січ" в Графтон над озером Онтаріо. Там "Крим" брав участь у Міжкрайовій Пластовій Зустрічі (МПЗ) з нагоди Ювілею 45-ліття Українського Пласти. "Крим" був головним вишкільним судном Вишкільного Морського Табору, який відбувся на "Пластовій Січі" тиждень перед МПЗ. Під час цієї плавби з Дітройту "Крим" переплив понад 1000 миль по озерах Ірі, Велланд Канал і Онтаріо, відвідавши ріку Лавренс, порт та станицю Рочестер, НЙ. З Рочестеру "Крим" перетягнув вітрильник "Вихор", власність чорноморської залоги "Вікінг" в Рочестері впоперек озера Онтаріо в дорозі на МПЗ. У тій плавбі "Крим" щасливо перебув одну з найгрізніших бурей-тураганів в історії озера Онтаріо, яку залога "Криму", мабуть, ніколи на забуде.

Від 1973 до 1977 року пластова молодь та "Чорноморці" продовжували морські плавби на моторовій яхті "Чайка", довжиною 32 стіп, власності родини Михаловичів. Юнацтво станиці Дітройт, як рівно ж члени залоги "Чорноморців", відбули численні вишкільні та розвагові

Зліва: Коледзьо, ЧМ (Юрій Слюсарчук), Механік, ЧМ
(Роман Рудницький) на “Криму”, 1957 р.

плавби озерами Сен-Клер, Гурон, Ірі та ріках Сен-Клер і Дітройт.

З 1984 року “Чорноморці” продовжують морську традицію плавб Великими Озерами вітрильником “Оріон” - довжиною 36 стіп з двома вітрилами, також закупленим родиною Михаловичів.

Плавба великим вітрильником вимагає знань та вишколу у вітрильництві, є набагато інтенсивнішою, а тому цікавішою для пластової молоді. Вона потребує постійної уваги і швидкої дії залоги вітрильника в керуванні човна та в змінюванні й напруженні вітрил відносно до напрямку вітру.

“Оріон” відбув численні вишкільні плавби з “Чорноморцями” 25-го Куреня та булавами різних морських вишкільних таборів, організованих “Чорноморцями”. У висліді добого вишколу характер пластових морських таборів змінився. Морський вишкіл в той час перейшов з малих озер і малих човнів-канойок на Великі Озера, де вишкіл відбувався на великих вітрильниках.

З цікавіших плавб можна відмітити плавбу “Оріона” до Пут-Ін-Бей на озерах Ірі (1992 рік). Там “Чорноморці” з Дітройту зустрілися з “Чорноморцями” з Нью-Йорку і Нью-Джерсі та спільно відбули товариську зустріч і триденну плавбу “Оріоном” озером Ірі. Залога “Чорноморців” на вітрильнику “Оріон” відвідувала порт Пут-Ін-Бей частіше. Учасники таких плавб приємно згадують водні пригоди та час на тому розваговому острові, що може підтвердити стерновий залоги Гриць Костинюк, ЧМ, учасник таких плавб.

Майже кожного року залога “Чорноморців” Дітройту відбувала свої традиційні сходини і плавби на “Оріоні”. Це відбувалося часами за участі родин. Такі плавби скріплюють пластове і товариське співжиття, дають приємну розвагу (а часом страх під час бурі) на свіжому повітрі та нагадують пластові морські заняття і пережиття молодих літ.

Крім судна “Крим”(власність “Чорноморців” Дітройту), моторового судна “Чайка” і вітрильника “Оріон” (власність пл. сен. Є. Михаловича, ЧМ), були й інші човни, власниками яких були “Чорноморці” з Дітройту. Наприклад, пл. сен. Л. Гевко, ЧМ мав впродовж років кілька моторових човнів. Першими були “Лиман” і “Скоб”, якими “Чорноморці” плавали на

своїх Зустрічах на острові Катавба і біля інших островів озера Ірі. У 1990-их роках “Чорноморці” плавали на його 30-стоповій моторовій яхті “Мева”. Також пл. сен. Г. Костинюк, ЧМ мав два вітрильники, а пл. сен. В. Кізима, ЧМ - швидкий моторовий човен для водного лещетарства. Тими човнами “Чорноморці” плавали по менших, внутрішніх озерах Мічігену.

З 1991 року дітройтські “Чорноморці” зосереджують свою увагу на відновленні Чорноморських Куренів в Україні та започаткуванні там вишколу пластунів у морському пластуванні.

Зустріч членів Залоги “Дітройт”, 2004 р. Зліва: М. Гузяк,
Г. Костинюк, Є. Михалович, Л. Гевко, Н. Колцьо, Я. Кривий,
Я. Козак, В. Кізима

9.11 ПЛАСТУН РОМАН ШУХЕВИЧ

Молоде життя чч. 102-103, лютий 1953 р.

Народжений у галицькому містечку Krakowec Яворівського повіту, Роман Шухевич від дитячих років виявив велике зацікавлення і захоплення водяною стихією. Веслування, плавання, ковзани на замерзлій ріці - це перші спорти, які Роман Шухевич залюбки вправляв і яким залишився вірний аж до років вищих студій. Молодим хлопцем проходить Шух свою першу пробу рятівництва, коли з-під криги на ріці Буг врятує з нараженням свого життя дитину, і за це платить піврічною важкою недугою.

Середню школу відбуває Роман Шухевич у т. зв. філії Академічної гімназії у Львові і там бере вже активну участь у праці Пласти. Відбуває зі своїм юнацьким гуртком довгі мандрівки влітку та взимку в околиці Львова, щоб добре їх пізнати, вже тоді думаючи про майбутню можливість війни та здобуття Львова для України.

Гімназійні та перші роки вищих студій у Львівському університеті Р. Шухевич присвячує поза наукою, музиці та спортом. У 1922 р. організовує пластовий спортивний гурток "Ясний Тризуб", бере активну участь у праці гімназійного футбольного клубу "Русалка", а відтак засновує з іншими українськими спортсменами відомий Карпатський Лещетарський Клуб.

Грає не лише у футбол, але і кошівку, відбиваючи та в 1923 р., в Запорозьких Іграх, установлює український рекорд у бігу через перешкоди на 400 метрів, як також установлює рекорд в улюблена плаванні на віддалі 100 метрів.

У лещетарських змаганнях 1933 р. здобуває перше місце в бігу сенійорів. У цьому році він веде на відомих тоді у Галичині Запорозьких Іграх дефіляду всіх спортсменів на площі Сокола-Батька у Львові. Тодішні змагуни були свідомі того, що Роман Шухевич найкращий з-поміж них, зразок спортсмена-пластуна, який міг з успіхом прийняти програму та із завзяттям боротися за країні осяги.

Але, без уваги на це всебічне зацікавлення спортом, Шух ніколи не забуває про свій улюблений водний спорт. Тому присвячує йому у своїй праці у Пласти найбільшу увагу. Шух був одним із першої вісімки старших пластунів, які створили на початку 1927 р. гурток УСП "Чорноморці", який переорганізувався опісля в 10-ий курінь УСП "Чорноморці". Саме даючи почин до спеціального зацікавлення водним спортом серед пластунів, Шух організовує вишкільні водні табори, пропливає човнами всі важливі річки Західної України і старається приступити своїм молодим пластовим друзям традиції Українського Чорного Моря та плекати їх серед пластової молоді. Ніякий задум і ніяка діяльність у курені УСП-ів "Чорноморці" не відбувалися в тому часі без участі Романа Шухевича.

Життерадісний, дружній, ініціативний і повний молодого пориву та сил, Шух цілком віддавав себе пластовій діяльності. Усюди, де діяльність вимагала найбільшого зусилля, він брав на себе завдання і в моментах зневіри підтримував духом інших та завжди був щирим другом у хвилинах радощів і смутку.

У Пласті Шухевич навчився того, чого воякові найбільше треба, а саме - послуху. Його курінні друзі згадують, що, будучи рядовим членом "Чорноморців", Шух виконував усі накази, ніколи не пропускав пластових занять чи обов'язків без виправдання, брав участь у маршах, змаганнях. Пізніша дія Романа Шухевича як головного командира УПА дала йому можливість наказувати із розумінням, як треба виконати кожний наказ.

Ці довгі роки щирого і повного пластиування дали майбутньому підпільному діячеві та головному командирові УПА ту підставу, на якій розвинувся характер цієї непересічної людини з усіма її цінностями - сталевою волею, безмежною жертовністю, замілуванням до влади, організаційним хистом і життерадісністю та вірою в остаточну перемогу добра над злом.

9.12 ЗАЛОГА МОРСЬКОГО ПЛАСТУВАННЯ УПЮ "ВІКІНГ-3", 1970 р.

Гарпун, ЧМ

Перший морський табір у Північній Америці відбувся у 1949 р. в Канаді, над озером Вобман, під проводом пл. сен. о. Богдана Ганушевського, ЧМ, Бо-Гана. Згодом в Канаді або в Америці щороку відбуваються морські табори чи морські вишкільні курси. Крім того, "Чорноморці" активно включаються у виховну працю та провадять залоги (гуртки) морських пластунів серед УПЮ.

Однією з таких залог УПЮ була "Вікінг" у пластовій станиці міста Рочестер, Нью-Йорк. Цікаво, що залога "Вікінг", яка повстала у 1952 році, знову відродилася у 1962 році як залога "Вікінг-2", а у 1970 році як залога "Вікінг-3". Два "Чорноморці", які в 1950-1952 рр. дали запал хлопцям до морського пластиування та спричинилися до створення залоги УПЮ "Вікінг", - пл. сен. Олександр Бережницький, ЧМ, ч. 76, Або і пл. сен. Михайло Лялька, ЧМ, ч. 41, Дідо, який також був опікуном залоги. Опікуном залоги "Вікінг-2" був пл. сен. Володимир Пилищенко ЧМ, ч. 92, Гарпун, бувши Вікінг. А опікуном залоги "Вікінг-3" став бувши Вікінг пл. сен. Богдан Гурян, ЧМ, ч. 96, Екс.

У 1952 році у пластовій станиці Рочестер, НЙ, зорганізувалася із членів першого юнацького гуртка "Тигр" залога морського пластиування УПЮ "Вікінг". Членами гуртка "Тигр" були Орест Бедрій, Ігор Вітковицький, Зенон Снилик, Богдан Гуран, Нестор Колцьо, Зенон Онуфрик, Борис Шмігель і Володимир Пилишенко. Першими Вікінгами стали Нестор Колцьо, Богдан Гуран, Володимир Пилишенко і Зенко Онуфрик. Вони зі своїх студентських заробітків купили 21-футовий вітрильник кляси "Бліскавка" і ним почали плавби озером Онтаріо. Пізніше Гриць Костинюк і Володимир Бутенко підрошли і стали Вікінгами. Кажуть, що ця шістка Вікінгів могла обертати горами. Хлопці працювали як новацькі виховники, підготовляли і переводили морські балі, на які з'їжджалася пластова молодь із близьких станиць, видавали стінну газету "Вікінг", ну і морякували. На пластових морських тaborах здобувають ступінь скоба-гребця.

Зацікавлення юнацтва у морському пластиуванні продовжується, і в 1962 році твориться залога УПЮ "Вікінг-2". Членами залоги стають Юрій Ганушевський, Юрій Повх, Юрій Овод, Андрій Білик, Богдан Приймак і М. Волянський. Впорядником був ст. пл. Володимир Пилишенко, ЧМ. Ця залога пластиунів була особливо проворна і zdібна. Цікавими досягненнями їхнього існування були: участь як морських пластиунів 1969 року в Світовому Джемборі Скавтів у Греції та видання одноднівки журналу "Вікінг" під редакцією Юрія Ганушевського.

Протягом 18 років багато Вікінгів стали майже професійними пластиунами. Вони присвятили багато часу, енергії і знань для поширювання водного (морського) пластиування серед молоді в Пласті. "Якби не Рочестерські Вікінги, не знати, чи курінь "Чорноморці" і водне пластиування були б такі популярні серед пластової молоді", - не раз говорили пл. сен. Володимир Приймак і пл. сен. Михайло Лялька - колишні виховники і дорадники Вікінгів.

І так це вже увійшло в традицію, що Вікінги в Рочестері не переводяться.

Третя з чергі юнацька залога "Вікінг-3" в Рочестері не поступається нічим перед попередніми двома залогами. Всі вони є пластиунами-скобами. Майже всі були відзначенні пластиовими відзначеннями за взірцеву пластову працю як виховники. Поодинокі юнаки перейшли курси Кадри Виховників, вишкіл "Лісової Школи", більшість є ветеранами морсько-літунських чорноморських тaborів, на які вони приїжджали зі своїм власним вітрильником "Вихор-2". Всі Вікінги є учнями або градуантами школи Українознавства ім. Тараса Шевченка в Рочестері. Фльота залоги складається з двох вітрильників. Один - 16 футів довжини (на три особи) і другий - 19-футовий (на 4-5 осіб). Членами залоги "Вікінг-3" були: Яромир Приймак, Роман Омецінський, Андрій Цегельський, Олег Крамарчук, Роман Филуп, Роман Стеців та Іван Лабас. Опікуном залоги був пл. сен. Богдан Гуран, ЧМ, бувший Вікінг.

Стерновим залоги у 1970 р. є пластиун-скоб Ярко Приймак. Редактором журналу "Сліди Розбані" є курінний 19-го куреня УПЮ, zdібний молодий журналіст Андрій Цегельський - Вікінг. Решта залоги жваво співпрацює і допомагає йому у виданні і розповсюдженні цього небуденного юнацького журналу.

Життя і діяльність цієї залоги - дуже цікава і різноманітна. Любо дивитися, як все горить у їхніх руках, як вони беруться до праці. Чи це ремонт вітрильника, чи плянування прогулянки або тaborу, чи підготовлення програми історично важливого свята рефератом, доповіддю, або збагачення якоїсь громадської імпрези грою на скрипці чи фортепіані, чи декламацією вірша. На всі ці штуки проворні Вікінги 3-ої Залоги.

Але найкращі їхні zdібності виявлялися на природі - при ватрі, під зоряним небом, при світлі місяця в супроводі гітари... "Лети, тужлива пісне, понад море у даль... Лети у далекі простори". Гармонійно від душі і серця ліне рідна пісня юних сердець. Ех, молодість!!!

І піснею, і гумором та веселощами без підготовлення, без проб, а щиро, спонтанно молоді пластиуни забавляють своїх гостей, батьків, юначок і друзів. А гумор в них тонкий, без вульгарностей. У кожному Вікінгові відіграється природно чемність, стриманість і тепла мужність. Одне слово, хлопці, як орли.

Гарпун, 1963 р.

У лютому 1970 р. залога успішно влаштувала дуже оригінальну модерну забаву для студентів та взагалі для української молоді під назвою “Забава світел”. А тепер, у березні, Вікінги плянують на весну вдарити веслами в плесо води і поплисти байдарками на двовидну мандрівку каналом Ірі до мене на хутір, в Бракпорт, де вони вже не раз шатрували на фермі... Щастя їм, Боже! Доброго і погожого Вітру!

9.13 ХРОНІКА ДІЯЛЬНОСТИ ПЛАСТОВОЇ ЗАЛОГИ “ВІКІНГ”, 1952-1963 рр.

Гарпун, ЧМ, 3 квітня 2006 р.

Видання пластової преси в Рочестері, НЙ, почалося зі стінних газет, які провадило юнацтво в 1951-1953 роках у пластовій домівці будинку товариства “Самопоміч”. Робилося і писалося це все дуже просто, від руки або машинописом. Ці стінні газети мали гарний вигляд.

1 січня 1952 р. я почав писати хроніку юнацької залоги “Вікінг” і зробив 126 окремих записів про діяльність залоги до 21 квітня 1954 р. У цій хроніці є два довгі, по 6 сторінок кожний, записи Зенка Онуфріка і один короткий, недокінчений, без дати і підпису... Нестора Колця.

20 квітня 1960 р. у цій самій книзі, на сторінці 91, починається історія діяльності 2-ої залоги “Вікінг”. Зроблено 21 впис з календарними датами. Останній впис їхньої хроніки - 3 лютого 1963 р., а останні вписи в книгу зроблено 2002 року.

9.14 ПОЧАТОК І ПРАЦЯ 8-ї ЗАЛОГИ "ВІКІНГ", 1952-1957 рр.

Гарпун, ЧМ

З приїздом нової еміграції до міста Рочестер, Нью-Йорк, приїхала туди чимала група пластового братства. Незадовго засновано пластову Станицю, і в 1949 р. пластова праця втішалася певними успіхами. Юнацтво було зорганізоване в Самостійному Гуртку "Тигр", який нараховував 10 членів. Праця серед юнаків ішла черепашим кроком. Після перших піонірських таборів на "Новому Соколі" в роках 1951-1952, в яких ми брали участь, троє нас з гуртка "Тигр" поїхали шукати пригод у першому Морському Вишкільному Курсі (МВК) "Новий Крим" у Канаді (1952 р.). Здобувши першу пробу гребця та зазнавши цілу купу пригод-невигод у цім таборі, наша трійка, тобто Нелько, Рекін і Гарпун, вирішили переорганізувати наш Гурток на підготівну залогу морського пластиування. В міжчасі багато членів Гуртка відпили у "цивіляки".

Рекін, Нелько і Гарпун, Морський Вишкільний Курс, 1952 р.

З тим часом починається активізація наших рішень.

Січень 1953 р. - місяць активної праці, перевиборів, плянів, рішень. Склад залоги: стерновий - Нелько, заступник - Екс, писар - Рекін, скарбник - Гарпун. Гурток переіменовано на підготівну залогу "Вікінг". Вирішено держати тісний зв'язок з куренем "Чорноморці", котрий був ядром початку морського пластиування. Ухвалено збирати гроші та якнайшвидше купити вітрильник. Впроваджено в життя нами ухвалений закон взаємної співпраці та дисциплінарності. Постановлено видавати стінну газетку "Вікінг" та ширити пропаганду морського пластиування серед молоді.

Ухвалено герб залоги і прапорець. Вже 24 квітня 1953 р. куплено вітрильник (19 стіп, кляси "Бліскавка") за 500.00 доларів. Урочисте освячення вітрильника відбулося 27 червня 1953 р. під час Свята Весни над озером Онтаріо. Вітрильник носить назву "Вихор".

У серпні 1953 р. Залога брала участь у другому Морському Вишкільному Курсі на пластовій оселі "Пластова Січ" у Канаді, над озером Онтаріо. Там Вікінги відбули 3-денну плавбу як

частина залоги судна “Одеса”, перший пластовий рейд до Торонта. По закінченні МВК члени залоги “Вікінг” переходят до УСП. Вже старшими пластунами вони 18 жовтня 1953 р. вступають як калабанники до 25-го Куреня УСП “Чорноморці”. Залога “Вікінг” одержує порядкове число 8.

**Вікінги (Рекін, Гарпун і Нелько) співають під час
Дня Морського Пластуна на “Новому Соколі”, 1954 р.**

У квітні 1954 р. Залога 8-ма “Вікінг” улаштувала “День Українського Моря” і моряцьку забаву для загалу української колонії міста Рочестер. Обидві імпрези пишаються успіхами із сумлінним фінансовим прибутком. 19-20 червня 1954 р. під час 6-ої Великої Ради 25 Куреня УСП “Чорноморці” у Гамільтоні, Канада, членів Залоги прийнято у дійсні члени Куреня й надано їм порядкові числа.

У серпні 1954 р. залога з вітрильником “Вихор” бере участь в морському таборі “Дніпровий Лиман” в Канаді. Там, під час бурі, вітрильник зазнав поважних ушкоджень.

У квітні 1956 р. до Залоги прийнято Володимира Бутенка - Вовка і Гриця Костинюка - Мокрого Гриця.

Це - головні дати з хроніки 8-ої Залоги “Вікінг”. Залишається сила менш важливих фактів, які важко описати в короткому скетчі праці Залоги. Крім того, що Залога є однією з найактивніших у Курені “Чорноморці”, ми виконуємо важливі функції в Станичній Старшині, займаємо пости кошового, гніздового, впорядників і т. д.

Під час п’ятирічної праці членами Залоги, які брали участь чи відвідували пластові табори в більшій віддалі від міста Рочестер, влаштовано “День Морського Пластуна” у багатьох таборах. У міжчасі улаштовано декілька забав, з яких ми виходили і переможно і... з дефіцитом. Коротко кажучи, нема життя без пригод!

Влітку 1956 р. крім того, що деякі члени Залоги були інструкторами в першому дівочому морському курсі “Чорне море”, Залога зорганізувала на терені міста Рочестер у затоці Арондекуайт, озера Онтаріо, двотижневий морський вишкільний курс “Зелений клин”. Між іншим, ми мали колосальну флотилію - аж 5 плаваючих фортець: вітрильник “Вихор”, моторівка “Ляля”, два веслярські човни і один пором містив 10-12 осіб. Щоправда, половина флоти була “підводна” - тобто дірява, як решето, але морський пластун до всього звик. Табір був вдалий завдяки Нелькові й Рекінові, що його вели, та булаві. Ціла ця булава була, як інструктори на дівочому курсі, де, напевно, набрались досвіду в “морськім пластуванні”.

У 1956-1957 роках Залога збагатіла на один мотор - 12 кінських сил, циклостилеву машину, яка вибиває наш курінний орган “Оріон” і приносить нам час від часу солідну суму пластового заробітку, 15-фунтовий якір та інші дрібнички.

**Вікінги, 1956 р. Стоять: Вовка, Нелько і Екс;
сидять: Мокрий Гриць, Рекін, Гарпун**

Залога за п'ять років свого існування мала видатки на суму понад 1500 долярів. Більша частина тих грошей, розуміється, вийшла з кишень членів Залоги. Три члени Залоги мають інструкторські посвідки плавання і водного рятівництва. Всі члени Залоги студіюють, що до певної міри утруднює працю на "повну пару", бо деякі з нас перебувають в університетах поза Рочестером. Всі ми свято віримо, що невдовзі Всешишній дозволить повернутися нам на Батьківщину і вільно, під українськими прапорами, провадити кораблі хвилями Чорного моря!!!

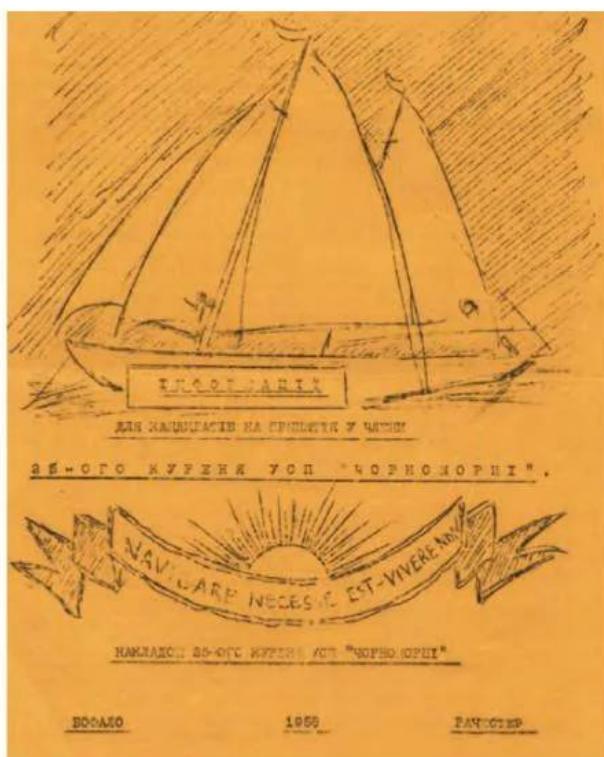

**Деякі члени залоги "Вікінг" і "Вікінг-2", 1962 р. Зліва: Гемба,
Гарпун, Мокрий Гриць, Юрій Повх, Нелько, Вовка**

9.15 ЯК ВИНИКЛА НАЗВА "ЖОВТА КНИГА"?

Нелько, ЧМ

У роках 1956-1959 найбільш активними залогами 25 К. УСП "Чорноморці" були залога "Вікінг" у Рочестері і залога "Дітройт". У 1957 році Залога "Вікінг" збагатіла на один мотор - 12 кінських сил і цикльостилеву машину, яку Вікінги використовували для друкування курінного органу - "Оріон". Зимові Зустрічі Куреня тоді відбувалися у Дітройті на оселі "Діброва", де переводилися церемонії прийняття кандидатів у члени куреня. Бракувало книжечки- інформатора для кандидатів. Отож курінний суддя Йонтек наважився такий інформатор видати вже на Зимову Зустріч 1958 р. Вікінги Гарпун, Рекін і Нелько мали завдання оформити і видрукувати виготовлені Йонтеком "Інформації для кандидатів на прийняття у члени 25-го Куреня УСП "Чорноморці". Вирішили використати синій папір на обкладинку і останню сторінку. Однаке як довелося друкувати на цикльостилі, то був тільки білий і жовтий папір. Отже, замість синього на обкладинку взято жовтий папір. Ці інформації для кандидатів вийшли у січні 1958 року. Коли у 1963 році Вихор перевидав це видання, то його часто називали "Жовта Книга". Отож коли у 1972 році вийшло третє видання під проводом Зена, то назва його була "ЖОВТА КНИГА - Інформації для кандидатів на прийняття у члени 25-го Куреня УСП "Чорноморці". Між роками 1972 і 1998 вийшли ще два видання "Жовтої Книги". Кожне видання поміщувало щораз більше даних про курінь: статут, історію, хроніку діяльності та інше. Шосте видання "Жовтої Книги" у 1999 році набирає вже іншого характеру, включає не тільки інформації для кандидатів, але й багато потрібних матеріалів про курінь, стає правильником кожного "Чорноморця". Виходить під назвою "ЖОВТА КНИГА - Правильник 25-го Куреня УСП "Чорноморці".

Перша "Жовта Книга", 1958 р.

9.16 КОРОТКА ІСТОРІЯ 1-ої ЗАЛОГИ "ДІТРОЙТ", 1949-1956 рр.

Любко, ЧМ

Початок 1950-их років - це час великого розвитку морського пластування в США і Канаді. Творилися залоги морських пластунів УПЮ і чорноморські залоги 25 К.УСП. Чорноморські залоги закуповують судна, наприклад, I Залога у Дітройті (1954 р.) - моторовий човен "Крим", VI Залога в Торонті (1953 р.) - моторовий човен "Одеса" (36 стп довжини) і VIII Залога "Вікінг" в Рочестері (1953 р.) - вітрильник "Вихор" (19 стп довжини). У той час пластові морські заняття здебільшого відбувалися на суднах як рейси-плавби. Згодом, через обставини, пов'язані з коштом направи та вдергання великих човнів та потребою вишколу в морському пластуванні, до кінця 1950-их років усі більші човни як "Крим" і "Одеса" продано, і вишкіл на морських таборах перейшов на менші судна, як канойки, малі моторівки та вітрильники.

Однією з перших залог, що отямилася з еміграційного шоку, переїхавши за океан, була Залога "Дітройт". Звідтіля вийшов перший "Оріон", та впродовж перших років діяльності на американському континенті тут містився осідок курінного проводу.

Першим приїхав до Дітройту Любко, тодішній гуртковий 1-го Самостійного гуртка УСП "Чорноморці". Тут застав він невелику групу пластунів, що зорганізувала пластову станцію в Дітройті. Рівно ж застав він у Дітройті Утя (Юрка), ветерана морських таборів на Вальхензе в Німеччині, та Богдасика (Богдана), котрий якраз перейшов тут до старшого пластунства з фраймарського (в Німеччині) юнацького куреня. Ця трійка - це перший зав'язок Залоги, що в пізніших роках начислював десять членів.

Після Великої Ради в Торонті 1.9.1952 р. (першої на американському континенті) "Чорноморці" по всій Америці і Канаді почали активнішу діяльність серед юнацтва. З ініціативи Залоги виник в Дітройті юнацький морський гурток (залога) "Альбатрос". Цей гурток-залога готується до морських проб, веде послідовну пластову працю та навіть висилає трьох своїх членів на міжкрайовий морський табір у Порт Веллер (ОНтаріо, Канада).

Серед членів Залоги "Дітройт" починає щоразу конкретніше вимальовуватися бажання набути власне судно та інший мореплавний виряд. Виринає думка спершу купити вітрильник відповідної величини та придатний до морських таборів, а це коштує багато. Ішлося про те, щоби купити дешево старе судно й самому його привезти до ладу.

Вкоротці вступають до Залоги Коледзьо (Юрій Слюсарчук), Марс (Юрій Макух), Славко (Ярослав Кривий), Механік (Роман Рудницький) та Гулівер (Євген Михалович). Робота в Залозі починає, справду,йти в скорому темпі. Інтенсивно ціла Залога проводить низку імпрез з ціллю придбати гроші на човен. Коледзьо організовує чорноморську друкарню, що прославилася на терені Дітройту неабиякими осягами, а для "Чорноморців" неабиякими доходами. За посередництвом "Молодого Життя" члени Залоги беруть на себе розпродаж "Енциклопедії Українознавства". Ця акція увінчалася досить поважним прибутком для Залоги. Під час кожного кінця тижня влітку провадилися розшуки за відповідним судном. Узимку 1954 р. Богдасик знайшов човен, що в загальному відповідав нашим вимогам. Після

“Чорноморці” варять на ватрі таборову юшку.
Оселя біля Понтияку – 1952 р.

З ліва до права: Е. Михалович, Л. Гевка, Б. Федорак.

докладних оглядин та нарад Залога вирішила купити човен за 1500 долярів. Він мав 36 стіп довжини, 9,5 стопи ширини та 2,5 стопи погрузу, всередині - велика каюта для залоги, умивальня, кухня, навігаційна каюта, задні та передні палуби. Два рушії (разом 120 кінських сил) та відповідне навігаційне приладдя робили цей човен дуже придатним до морських занять.

Разом з купівлею човна починається новий етап праці в Залозі. Ціла Залога (разом з незаступним Сеньєм) переводить тепер майже весь свій час на човні. Його куплено в досить занедбаному стані. Треба було кількох місяців послідовної праці, щоби цей човен привести до морездатного стану. Навесні 1955 року човен охрещено назвою “Крим”. Свято хрещення відбулося з великими парадами та при чисельній участі громадянства. Обов’язково, згідно з усіма чорноморськими традиціями, у найважливіший момент хрещення (збирання датків) почав лляти страшний дощ. Але все якось пішло благополучно, і “Чорноморці” стали повноправними (сплативши борг) власниками вишкільного судна “Крим”.

Кожного року кілька членів Залоги брали участь у підготовленні та переведенні морських таборів, уладжених Куренем (25-ий К. УСП) та Діловодом Морського Пластування. Рівно ж стало щорічно традицією уряджувати Свято Українського Моря в Дітройтській станиці. Прибавши човен, Залога відбула ряд плавб-прогулянок Великими Озерами, озером Iri, Ст. Клер, Гюрон і річках Ст. Клер і Дітройт. У 1956 році “Крим” був до розпорядження команді морського табору на Пойнт Пілі над озером Iri.

Під теперішню пору Залога начислює 6 членів, бо четверо перейшли до сеніорату. Ведеться інтенсивне підготовлення “Криму” до плавби на Ювілейну Пластову Зустріч з нагоди 45-ліття Пласти до Грефтону (Канада) на оселю “Пластова Січ”, куди Залога плянує поплисти.

9.17 ПЛИВУЧИ КРІЗЬ ЗАСНІЖЕНИ СИЛЮЕТИ КАРПАТ

Де Коста, ЧМ

“Повнота життя визначається не кількістю подихів, які людина зробила, а моментами, які примушують затамувати подих”.

Довга вервечка з 20 лещетарів, що розтягнулася більш ніж на 300 метрів, невимушено спускалася широкими схилами гори Гантер. Тут, в Кесткільських горах штату Нью-Йорк, наші батьки відтворили гуцульське село та традиції в якихось 150 км на північ від Нью-Йорку. Ось уже понад 50 років це - наші Карпатські гори.

Сліпуче січневе сонце кидало своє кришталеве проміння на блакитне небо та освітлювало наші гори. Вдалини виднілися обриси ще вищих гір, які різко контрастували зі сліпучою близиною м'якого пухнастого снігу, що випав напередодні. Це був нетиповий гантерський штучний сніг, а небесна манна, що покрила всі вічнозелені дерева, тихе життя яких переривалося рипінням та шурхотінням 20 пар лещат - снігових катамаранів, що проривалися крізь пишну снігову сметанку. То був чудовий день блакитного неба та сліпучобілого снігу. Саме таким і має бути лещетарство - ми, в буквальному сенсі, пропливали крізь сніг, чітко слідуючи один за одним майстерно прокладеною Ерком (Северином Палидовичем) звивистою колією. Ми танцювали чи не найбільш досконалій ритмічний лещетарський балет на тлі поетичного пейзажу, намальованого самою природою.

Це було унікальне видовище: двадцять “Чорноморців”, яким зазвичай складно навіть крокувати в шерензі, спливали під гору в граціозному єднанні, при кожному повороті носиками лещат прорізуєчи пухнасті хлюпотливи хвилі снігу. То була регата людських катамаранів, вдягнених у різникольорові шапочки та лещатарські строї, що нагадували вітрила, які тріпочуть на вітрі. Вони пливли, вирували та пінилися, як неспинна морська течія, пробиваючи собі дорогу в блискучому хвилеподібному сніжному морі. Це був один із тих рідкісних моментів, які не можна ні спланувати, ні знову відтворити протягом нашого життя. То був час, коли ті з нас, хто щороку приїздив до Чорноморського лещатарського табору (ЧЛТ) наприкінці тижня, коли відбувається фінальна гра футбольного чемпіонату (супербовл), насправді приїздили задля снігоплавання в Гантері. У такі чарівні моменти уява переносила мене в далеке минуле і я уявляв собі, що ми їздимо по улюблених нашими батьками Карпатських горах. Оскільки перед тим жоден з нас не їздив на лещатах у Карпатах, то тоді - цього січневого дня 1988 р., року 1000-ліття хрещення України - ми собі лише могли уявити, що, можливо, саме так Роман Шухевич разом з приятелями з КЛК та побратимами - “Чорноморцями” 60 років раніше плив крізь засніжені силюети Карпат.

Якщо задуматися, то лещатарство - це різновид мореплавства, поєднання вітроплавства та дошкоплавства. Це лише різновид просування крізь сніг, адже сніг - то тільки один із станів води. Однак дуже іронічно, що ми, американські “Чорноморці”, є набагато кращими лещатарями чи спортсменами, ніж моряками. Для мене завжди було найбільшою загадкою, чому чоловіки, яких нібіто приваблює романтика моря та мореплавства, витрачають стільки вільного часу на плавання в снігу. Один із “Чорноморців” висловив припущення, що це, мабуть, тому, що на гірських схилах ніхто не заслабне на морську хворобу. Хоча, слід зазначити, що відпочинок після лещатарських змагів (“апрей-скі”) більш ніж компенсує відсутність морської хвороби, викликаючи аналогічні симптоми - хіба що на день пізніше. Дуже добре відомо, що спільними рисами мореплавання та лещатарства є пісні, сало та рідини (вода, сніг, лід, туман, дощ, відпари, різні цікаві напої).

По дорозі на гору Тростян — Славсько.

Існує щось виняткове в лещатарстві та інших зимових видах спорту, виняткове навіть для спортивного світу, що і пояснює влаштування особливих зимових Олімпіяд кожних чотири роки. Ці риси включають у себе багато ознак мореплавання - захоплення широкими природними просторами, наражання на небезпечне та незвідане. Тут неминуче ідеться про приборкання мінливої та непередбачуваної природної стихії, яке приносить людині задоволення. Якщо говорити про мореплавство, збурення почуттів створюють шторми, вітри, хвилі, течії та вода. В своїй основі характерними рисами лещатарства є круті схили, підступний лід та захмарні швидкості. Як мореплавання, так і лещатарство можуть бути небезпечними, але саме ці їхні ризики притягають до себе унікальний тип людей. Це - любителі пригод, які не бояться кидати виклик небезпечним та збуджуючим радощам природи, а притаманні їм риси також подібні: особлива стильність, чванство, веселощі, відважність та безрозсудство. З того, що я читав про ранніх "Чорноморців" 20-х і 30-х років ХХ століття, саме ці риси визначали їхні особистості. По-іншому воно і не могло бути. Адже саме ці характеристики відображали саму сутність тих сміливців та лідерів.

Ерко

Мабуть, саме тому лещатарство свого часу і захопило Романа Шухевича, а двома поколіннями визначило й характер Ерка. В свою чергу Ерко переробив лещетарську "культуру" для потреб сучасного покоління "Чорноморців" Америки. Він відкрив для нас винятково бездоганий стиль їзди легендарних олімпійських чемпіонів Стейна Еріксона та Жан-Клода Кіллі. Нас вражали його безрозсудні вчинки - імпульсивні стрибки зі скель, безсоромне та відважне виставляння своїх виняткових умінь, розраховане на "глядацький ефект" спускання неймовірно крутими та вузькими, всипаними уламками гірськими стежками, коли він кидав нам виклик іти слідом за ним. У його характері рідкісно поєдналися погорда, елегантність та бравада - це Барішніков і Рембо в одній особі. Хоча, як це не дивно, Ерко не любить перегонів і рідко коли змагається, якщо тільки йому хтось не кине виклик "сам на сам". Він - надзвичайний змагун, але для мотивації йому потрібен якийсь особливий виклик. І в жодному разі програш не входить до його планів. Чемпіонами не стають - ними народжуються. І нам дуже пощастило, що в цій одній людині уособилася душа Карпат.

Наша "чорноморська лещатарська культура" розвивалася у досить специфічний спосіб впродовж 30 з гаком років, відколи ми почали збиратися на Гантері. Лещетарям притаманно наражатися на небезпеку, гострі відчуття і виклики, але саме тому вони ще більше полюбляють відпочинок після їзди. Після тяжкого холодного дня боротьби з природною стихією і виживання, після ризикованих маневрів та несподіваних поворотів, які завжди супроводжують спуск з гори, немає нічого кращого, ніж легка розслаблена атмосфера, коли ти сидиш перед комінком у хаті в **Портіка (Ореста Федаша)** і попиваєш гарячий сидр.

Кожного дня ці стандартні процедури починаються рівно о 6-й ранку, коли телефонним дзвінком гетьман Ерко всіх будить, а вже о 9-й ранку треба вишикуватися в шеренгу на горі Гантер. Таке повторюється протягом кількох днів - аж до знемоги - та, слава Богу,

закінчується увечері в неділю, коли всі сідають переглядати на великий фінал - футбольну гру за суперкубок (супербоул) в хатці Карміне Лемме, нашого старого італійського приятеля. Щоранку ми метушимося та намагаємося зібратися з силами, щоб встигнути рівно на 9-у ранку вишикуватися чи то на Гантері, чи на Віндгемі. Адже саме там "гетьман" чекатиме на свою "козацьку когорту". Триває вічна боротьба за те, щоб усі зібралися вчасно (бо достатньо лише одного чи двох "православних" і все може уповільнитися до слімакової ходи). Я інколи замислююся, чи Байда Вишневецький та Петро Сагайдачний свого часу також стикалися зі схожими проблемами? Може, цим пояснюється і поразка Мазепи під Полтавою... Зрештою, хіба не було в нього проблеми зібрати свої війська для битви та прибути до Полтави вчасно? Можливо, недарма Богдан Хмельницький вважається нашим найбільш успішним гетьманом - бо він був католиком? Але повернімося до теми. Хоча Еркові майже нічим не дододиш, найбільшим джерелом його роздратування є запізнення, особливо, коли він уже готовий долати схили, а наша лещатарська група ще тільки поволі збирається. Одного такого дня років 15 тому він був просто розлючений, тому що навіть Зен (Зенон Стаків), його тодішній бунчужний, запізнився, а решта групи ледь зібралася за яких півгодини. Ерко був розгніваний і безбожно сварив тих з нас, хто вже прийшов та швиденько мовчки взував чоботи.

"Ви мене, хлопці, не виводьте з себе, бо я колись зварію, - голосно заявив Ерко. - Я не збираюся вас тут більше чекати. Ідіть самі і стійте в черзі на підйомники разом з іншими лещатарями".

Настала незручна павза, а потім Зен підвів очі від пряжок на чоботях і безневинно поцікавився: "Ерку, а як ми дізнаємося, коли ти дійсно зваріош?"

Решта групи дістала тихий шок від Зенкової зухвалості. Ерко кинув на Зена злий погляд, на якусь хвильку замислився, а тоді голосно розреготався - він здав собі справу, як важко буде його друзям хоч трошки відрізнити його нормальній стан від скаженого! Напруга спала, і всі весело пішли на лещата. До сьогодні Ерко тепло згадує цей момент.

За більш ніж 30 років спільногого лещатарювання групи "Чорноморців" Ерко пристосував традиційно усталену ідею відпочинку після їзди до рис свого характеру. Центром цих перетворень стала його пивниця в гірській хаті. Це місце, де ми навчалися цінувати традиції екзотичних лещетарських культур, де ми співали різних чудернацьких пісень. Це було місце, де ми уявляли собі, що знову переживаємо древні ритуали українських варварських цивілізацій - кіммерійців, вісіг'отів, остроготів, скітів і сарматів та історичні епохи варягів, лицарів, козаків та гайдамаків. Кожного року наставав час, коли чоловіки поводилися так, як і личило мужчинам, а побратимство формувалося згідно з древніми неписаними законами й генетично закладеними кодами. Більшість з нас, "Чорноморців" (і кількох "Бурлаків"), протягом останніх 30 років набив саме відпочинок після лещет - навіть після того, як для багатьох з нас романтика засніжених гантерських схилів перестала зачаровувати. Посиденьки та співання старих і нових українських пісень стали нашим способом підтримання традицій Карпат та збереження духовного контакту з нашими предками. Ці пісні були естафетою чи смолоскипом, що передавалися з покоління в покоління та підтримували історичну пам'ять, накопичену древніми карпатськими цивілізаціями.

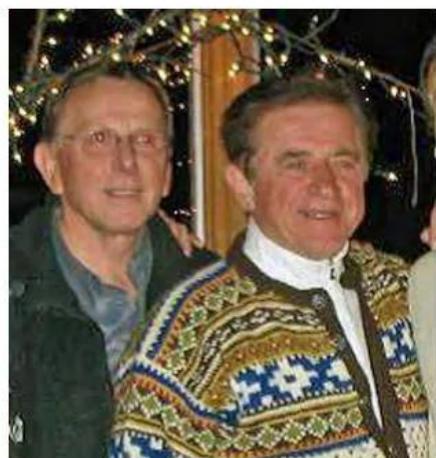
Тридцять років - це проміжок часу, який зазвичай визначає покоління або професійну кар'єру. Журналісти традиційно закінчують дописувати, даючи заголовок "30" для свого останнього газетного матеріалу. Типовий іпотечний кредит видається на 30 років (хоча більшість із нас свої кредити ще не виплатили). 30 років можуть служити мінімальним проміжком часу для послідовності повторюваних дій, які можна визначити терміном "традиція". Дивно усвідомлювати, що ціла історія американського "дикого Заходу" - ера ковбоїв та індіянців - ледь протривала 30 років. Майже 30 років після Громадянської війни переселенці переганяли велику рогату худобу з Техасу до Монтани, і ця ера закінчилася приборканням останніх племен апачів в Арізоні у 1890 р. та індіянців в 1895 р. З появою автомобіля на початку ХХ століття романтика "дикого Заходу" закінчилася, проте традиція "дикого Заходу" і досі живе у багатьох романах, телевізійних програмах та кінофільмах. Якщо вже традиція встановилася, навіть якщо їй легковажна, вона заслуговує принаймні на

XXX

посилання в кінці сторінки, а може, навіть і на оповідання, перш ніж вона помре разом зі своїми засновниками та послідовниками.

У сучасному світі комп'ютерних мереж спілкування, коли 200 млн. американців мають власні сторінки в міжсітці, де вони хвалькувато описують найменші події та досягнення в своєму нудному, рутинному житті, наша скромна "традиція", яка живе ось уже 32 роки, безперечно, заслуговує на певне визнання. І навіть за цих обставин важко писати про "щось несуттєве", хоча Джеррі Зайнфельд провадив досить успішну телевізійну програму протягом тривалого часу, занотовуючи події власне "ні про що". Отже, знадобилося багато часу, щоб по шматочку зібрати численні тривіяльні та розрізnenі моменти, які становлять наші неформально створені "традиції" - щорічні збори Чорноморського лешетарського табору, - і викопувати в цьому аморфному матеріялі хоч якісь значущі речі, що служили б високій меті. Досить важко підняти досвід 30-ти років зібрань звичайних сибаритів та нарцисів до більш високої, а може, навіть, і метафізичної площини. В цьому має таки бути якийсь більш високий сенс - такий, щоб навіть серйозні високопоставлені українські дипломати та командири Чорноморської флоти з України старалися взяти участь у наших розвагах, теревенях, фривольностях та тривалих роздумах.

Портік і Ерко

Однак неспростовним є той факт, що без Ерка та Портіка - двох ключових осіб, які несуть найбільшу відповідальність за підтримання цієї щорічної традиції, - наші зібрання навряд чи тривали б більше трьох років, не кажучи вже про 30. Обидва вони - визначні особистості, які надають своїй домівки, вкладають енергію в цю справу, створюють відповідну атмосферу та забезпечують наступність "традиції". Навіть за наявності цих передумов має бути ще щось, що спонукає нас з нетерпінням чекати повернення кожного року для щорічної дози омолодження. Для чого ми щороку повертаємося? Яким чином можна втримати групу з майже 30 ексцентричних та норовливих осіб протягом такого тривалого часу?

Однією з причин може бути дивнувата та майже абсурдна низка взаємних кепкувань, блатних пісень та гумору в поєднанні з фальшивою напівшвійськовою козацькою дисципліною (у минулому в козаків завжди були проблеми з дисципліною) та панібратством. Одним із несподіваних яскравих моментів нашої більш ніж 30-річної групи стало те, що у 1998 р. нас офіційно прийняли до "Українського козацтва". Ми всі зростали, орієнтуючись на романтичні історичні образи національних козацьких героїв. Колись під час однієї з Еркових подорожей до "Вітчизни" він зустрівся з (офіційним) українським Гетьманом - генералом Іваном Біласом та умовив його створити козацьку станицю в США.

Одним розчерком пера він офіційно призначив тридцятьох із “Чорноморців” до лав “козацького братства”, а Ерка - нашим гетьманом. Таким чином, ми стали козаками, про що завжди мріяли з дитинства, а щорічні зібрання на Гантері стали нашими походами. Однак це високе призначення не поліпшило нашої дисципліни. Більше того, вона за останнє десятиліття помітно впала.

До цієї групи “козаків-лещатарів” входять діаметрально протилежні за натурами, ексцентричні та невідповідні члени - “дивні дуєти”: Max (Андрій Гадзевич) і Байда (Андрій Храпливий), Зен (Зенон Стаків) і Рибалка (Тодіо Костюк), Компас (Олег Колодій) та Юрко Попель, Молот (Мирон Кукуруза) і Степан Касьяненко, Белог (Роман Рондяк) та Ерко, Гак (Юрій Бойчук) і ДіСі (Юрій Денисенко), Генко (Євген Мандзій) та Юрій Демидович, Денні (Олег Денисик) та Платон (Юрій Крижанівський), Петро Дармограй та Юрко Гук, Грім (Олег Грабовський) та Портник (Орест Федаш), а також два наших акордеоністи - Стефан Татаренко й Алекс Юшкін. Це політики й музиканти, архітекти й книговоди, математики й фізики, дантисти й аптекарі, майже Нобелівські лавреати та астрономи, науковці й соціологи, офіцери й хірурги, православні й католики. Ніби якась збочена вища сила звела цих мізантропів та скнар разом для величного експерименту, щоб побачити, як вони зможуть прожити 4 дні, закриті під одним дахом, витримуючи шквал взаємних образ у ході виконання інтенсивного плану дій, несподіваних змін у графіках, що трапляються через примхи нашого “гетьмана”. Це - “ріеліті-шоу”, яке триває вже 30 років; лише за тим винятком, що ті, кого викидають з нього, не хочуть його залишати та приїздять сюди знову й знову, ніби за ще більшою порцією образ. У цій групі “Чорноморців” треба бути спритним, гнучким, вправним та затятим - завжди готовим стати на лещата, з’їсти, заспівати пісню чи розповісти анекdot. Але здебільшого треба поводитися мудро, якщо тебе ображают, та не лізти за словом у кишенню і при цьому залишатися товстошкірим. І потрібно весь час встигати за цим польотом духу.

Якщо виділити основні характеристики наших стосунків, вони полягають в тому, що ми намагаємося одержати найбільший результат від розумного поєднання бравади, агресивності та презирства, що виражаються в словесних образах. Мені здається, що це - українська риса ще з доби Запорозької Січі, і ми іноді потребуємо в цьому “політично коректному” світі такого безоглядного самовираження. Гантер - це єдине місце, де ми можемо собі дозволити перейти межі нахабства, цілком відкинути чемні манери, суспільних звичаїв або абсолютно не зважати на почуття інших. Це те, для чого ми живемо, за чим щороку повертаємося - за стравою, яку готовують нам головні послідовники цього образливого гумору та розваг - Ерко, Max, Байда та Зен. І в характері того дивного зібрання хлопаків, мабуть, щось добраче закопано.

Я пригадую, як протягом кількох років дантисти (Зулу і Платон) завели моду продавати нам різного роду предмети санітарії й гігієни. Нам потрібні були знеболюючі засоби, але вони чомусь вважали, що нам потрібні вітаміни та магнітні браслети. І не можна сказати, щоб ці хлопці злидарювали. Ні, кожен у своїй галузі був досить добрим фахівцем. І все ж Зулу почав продавати нам різного роду препарати для невтралізації поганого запаху з рота та відбілювання зубів. Потім він перекинувся на пропаганду всілякого роду вітамінів та здорової їжі. Для нас це було рівнозначно тому, якби французові сказали, що замість паштету з гусячої печінки йому слід їсти тофу. Наш раціон складався з варіацій двох основних компонентів їжі: часник (або огірки), сало (чи ковбаса).

Природно, що це викликало різного роду заслужені нарікання на Зулу, а до його характеристик ще слід додати, що він тричі одружувався і розлучався - про його пригоди з виплатою аліментів ходили легенди. Сидіти з ним на підйомнику було незабутньою пригодою - це ніби сидіти в кабінеті дантиста під час чистки зубного каналу: тобі нікуди йти, а тому доводиться вислуховувати базікання або оповідки про те, яким щастям чи горем є подружне життя. Завдяки йому ми отримували “шалену насолоду”. Але потім на арену вийшов Платон. У той час, як продукція Зулу мала хоч якесь застосування (хоча я навіть не міг використати його відбілювача зубів для чистки свого унітазу), Платон одного разу привіз магнітні браслети, які мали б вилікувати нас від усіх болячок - від поганого запаху з рота до геморою. Він називав це магнітотерапією та щиро вірив у те, що ці магніти, якщо їх покласти під матрац, носити у

Ерко

вигляді браслетів або класти під сидіння авта, притягатимуть цілющу силу магнітного поля Землі. Зен називав його “Доктором Магнето” і безбожно кепкував з нього. На щастя, Платон не їздив на лещатах, а отже, не міг укладати свої торговельні угоди на підйомнику з “полоненим” клієнтом. Доктор Магнето припинив нав’язувати магніти лише наступного року. Одного дня він вийшов на поле пограти в ґолф та дістав удар блискавки. Мабуть, це лише додало йому енергії.

Пісні та їжа - це основа нашого відпруження після лещат. Ми беремо ці пісні з двох культур - американської, до якої ми долучилися, та пісень наших батьків - невимовно сумні пісні про кохання і розлуку, а також довгу, повну відчаю і нерідко безрезультатну боротьбу України за волю. Ми - справжні чоловіки - не говоримо про кохання, почуття, мрії та сподівання; ми про це співаємо. Пісні дозволяють нам висловити свої почуття про наших дружин, батьків, Вітчизну, друзів, предків та нашу непросту історію. Ці пісні - наша музична поезія, героїчні баляди, що виражают наші почуття. Ці пісні стали нашою другою мовою - мовою висланих українців, які тужать за Батьківщиною, якої більше немає.

Ерко - наш шансоньє - за останні 10 років багато зробив для збагачення цієї мови, записавши багато маловідомих, проте дуже мелодійних українських пісень. Ці пісні нагадують нам про зникаюче минуле та навіюють думки про легші часи, відображаючи ефемерне та швидкоплинне сьогодення і тугу за тим, що могло б статися, якби все було хоч трішечки інакше - для нас, для України, для наших давніх чорноморських предків. Еркові поїздки в Україну допомогли виявити цілий пласт нового матеріялу, поезій, нюансів та діялктів, які розширили лексикон небагатослівних “Чорноморців”. Подібно до того, як нас омолодило здобуття Україною незалежності, розширивши наші зв’язки та асоціації з літературою, культурою та історією, які застигли для нас у часі, ми тепер маємо нагоду вільніше розмовляти нашою збагаченою мовою ліричної поезії.

Втім, Ерко був не єдиним визнаним музикантом у нашему середовищі. У січні 1995 р. ми святкували 50-річчя Компаса, Рибалки та Зена. В ресторані “Шато Бельв’ю” було влаштовано великий бенкет за участю понад 40 “Чорноморців” та їхніх друзів. Тоді вперше у Гантері з’явилася двоє наших талановитих акордеоністів - **Стефан Татаренко та Саша Юшкін**, під чий веселий музичний акомпаньемент і пройшов цей вечір. То була чудова і пам’ятна вечірка, коли Стефан і Саша ходили навколо великого святкового столу у формі літери “П”, граючи чудові класичні мелодії та старі пісні й серенади, поки ми спілкувалися між собою. Ми вили,

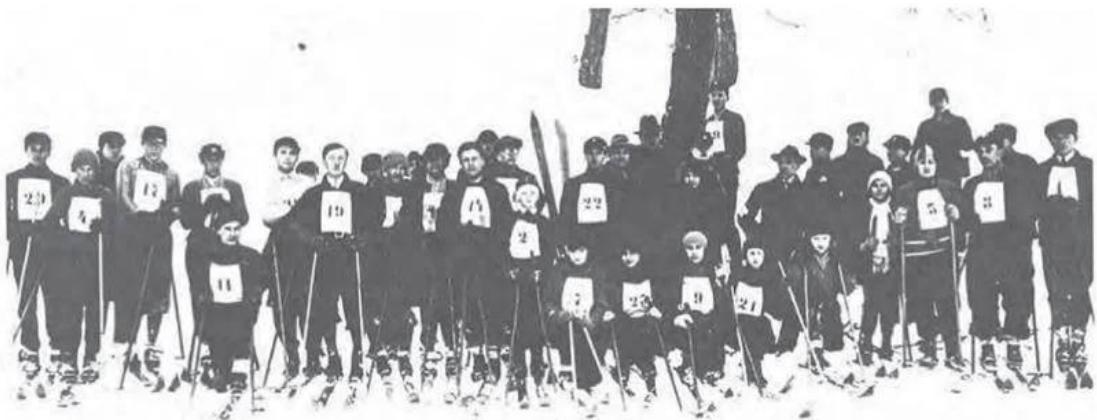
як вовки, та щодуху волали, а також підспівували їм. Вечірка всім дуже сподобалася. Під час однієї павзи, коли подавалися нові страви, Компас вирішив продемонструвати свою ввічливість та завів розмову з австрійським консулом, якого запросив австрієць Карл Платтнер, колишній чемпіон світу з гірського лещатарства. “Отже, з якої ви частини Німеччини?” - запитав Компас у своїй типово безневинній забудькуватій та наївній манері. Ерко, який сидів поруч, кинув сердитий погляд на Колодзя (“Компаса” - Олега Колодія), намагаючись згладити цю образу для високопоставленого гостя. “Сер, Колодій неправильно зрозумів, яку країну представляєте, тому що він чув, як ви з Карлом розмовляєте німецькою”. Це стало ще одним “колодіїзмом” у постійно зростаючому переліку “Компасових” ляпів, котрих він часто припускається, як і його нью-йоркський герой Йогі Берра.

Степан Татаренко, Саша Юшкін, Платон, Рибалка, xx

Донедавна ми й не знали, що наша чорноморська лещатарська “традиція” була започаткована досить давно в історії нашого куреня. І в якийсь дивний спосіб ми, не знаючи цього, відновили її двома поколіннями пізніше в Америці, як ніби були запрограмовані на це всередині наших сплячих генів. Традиція є суспільною пам'яттю - нашою вдячністю та носталгією за благородним минулим, нашою спробою залишатися в гармонії з минулим. Найкращі традиції вкорінюються та визначають нашу ідентичність і базові цінності, хоча більшість традицій переважно церемоніальні, а їхне походження давно забуте. Ми практично загубили ці першооснови та спогади з України, тому що більшість перших “Чорноморців” - спортсменів та лещатарів - загинула під час війни. Якимось чином, у якийсь загадковий спосіб ці спогади відновилися у вигляді колективної свідомості, що пройшла крізь війни, політичні репресії, вигнання та еміграцію до віддалених земель. Ніби якась невидима космічна сила притягувала нас один до одного - чужаків, які народилися для того, щоб пливти посеред засніжених силюетів Карпат.

Лещатарська традиція “Чорноморців” зародилася фактично тоді, як лещатарство набуло популярності в Україні, і вона нерозривно пов’язана з історією нашого куреня. Лещатарство було практично невідоме в Україні перед першими зимовими Олімпійськими іграми, які відбулися у французькому містечку Шамоні в січні-лютому 1924 р. Перша зимова Олімпіада, хоч вона і виглядала за нинішніми витонченими і екстравагантними стандартами примітивною, все ж тривала майже місяць. Це була відпочинкова розвага, адже на неї зібралися переважно заможні члени спортивно-оздоровчих клубів. І хоча в багатьох мемуарах нашого Карпатського лещатарського клубу (КЛК) (див. посилання 1) нічого не

Львів-Погулянка, 1931 р.
Змагуни перед лещетарськими змаганнями організованими КЛК.

згадується про Шамоні, найбільш імовірно, що до заснування у Львові цього клубу спричинилися перші зимові Олімпійські ігри. КЛК був створений невдовзі після цього - в листопаді 1924 р. - без сумніву, на хвилі великого інтересу, породженого першою зимовою Олімпіадою до виду спорту, який тоді вважався новинкою.

На лещетарській прогулці у Карпатах, 1931 р.
Від ліва: Ярема Попель, Юрій Шухевич,
Тарас Левицький, Михайло Мороз
і Михайло Руденський.

Брати Юрій і Роман Шухевичі були серед членів та організаторів першого КЛК. Ключовими дисциплінами як на Олімпійських іграх, так і в КЛК протягом перших років його існування були лещетарські біги на 5, 10 і 15 кілометрів, фігурна їзда і дещо під назвою "альпіністика" (мабуть, еквівалент альпінізму з лещатами). Гірські лещата та слалом з'явилися в історії КЛК набагато пізніше, після війни, особливо з відродженням КЛК у Сполучених Штатах у 1950 р.

Ці ниточки паралелей Чорноморської історії нагадують мені про старі та рвані гобелени Баю, на яких зображені норманське вторгнення в Англію в 1066 році і де можна побачити

людей, схожих на мультиплікаційних героїв, які займаються багатьма справами і які легко впізнати. Проте ці зображення не супроводжуються словесними розповідями. Ким були ті історичні постаті, які відображені в цих образах? Яку ролю кожна з них зіграла в цій визначній історичній події? Що сталося такого важливого, що надихнуло на створення цього складного полотна? Як сталося, що ця важлива розповідь обірвалася у віддаленому монастирі в Баю? Подібно до гобеленів Баю, нам слід дати пояснення цій історії на підставі старих фотографій та уривчастих спогадів, що були приховані від нас протягом останніх 60 років у закуточках карпатських монастирів. Якимось чином, без усвідомлення нами, генетичний матеріал та душа Карпат містично відродилася в нас поколінням пізніше через лещтарство. Їзда на лещатах заполонила уяву наших чорноморських засновників ще до створення нашого куреня. Хоча Роман та Юрій Шухевичі належали до числа засновників КЛК, коли Шухевич ще був “Лісовим Чортом”, пізніше - у 1927 р. - він приєднався до “Чорноморців”. Проте центральним є питання про те, чому він поміняв курінь? Можливо, Роман став “Чорноморцем”, усвідомивши, що ця нова група молодих ідеалістів більше орієнтувалася на спорт, а можливо, була й більш затятою, ніж забюрократизована група міських “Чортів”. А може, він відчув спорідненість душ зі своїми новими колегами-спортсменами, пов’язану з високою метою визволення України. В кінцевому підсумку багато хто з його найближчих друзів - “Чорноморців” стали бойовими командирами УПА та полягли разом з ним в бою. Цілком імовірно, що сам характер та дух цього першого чорноморського куреня притягали до себе таких чоловіків.

■ Р. Шухевич під час спортивних змагань

Роман Шухевич був одним з чемпіонів Західної України з багатьох видів спорту (плавання, легка атлетика, лещтарство, відбиванка, кошівка). Він започаткував спортивні традиції свого новоадаптованого куреня, що відображало зв’язок стародавніх грецьких Олімпіяд між спортом і вправністю, потрібною для виживання та ведення війни. В одному з перших протоколів періодичних зборів “Чорноморців” (ходини № 8, 6 жовтня 1928 р.) можна прочитати дискусію про те, хто відповідатиме за провадження різних видів діяльності згідно з річною програмою для юнацтва. Шух (Шухевич) був призначений відповідальним за плавання та легку атлетику. У протоколі сходин №11 (13 жовтня 1929 р.) читаємо такий запис: “Євген Полотнюк реферує справу лещат. Дошки на лещата можна буде купити за суму близько 30 злотих, в’язання близько 15 злотих. Якщо може, нехай від листопада складає гроші на лещета”.

Протокол №12 (10 листопада 1929 р.):

Число 4. “Утворено спортивний кружок, в склад якого увійшли Роман Рак, Роман Шухевич, Анатоль Яросевич, Петро Галібей і Євген Полотнюк”.

Число 5. “Утворено лещатарський гурток із проводом Ойгена”.

Спокусливість лещатарства подібна до спокуси мореплавання. Обидва ці види діяльності надають надзвичайні можливості “затамувати подих” та відчути визначальні моменти в житті, які можливо оцінити лише на вершині крутогорі гори, оточеної краєвидами таких же снігових вершин, або ж пливучи в невеличкому човні в океані штурмів, коли об нього розбиваються триметрові хвилі. Водночас, дуже дивно й незвично, що “Чорноморці” є кращими лещатарями, ніж моряками, хоча ми маємо кількох переможців змагань з морської регати. Одночасно з лещатарством - і це зафіксований факт - протягом 1962-1995 років американські “Чорноморці” вигравали багато канадсько-американських відбиванкових чемпіонатів (були чемпіонами УСЦАК 5 разів поспіль у 1983-1988 рр.); змагань з легкої атлетики (3 роки підряд були чемпіонами: 1974-1977 рр.); а також перемагали на менших змаганнях з плавання, тенісу та копаного м'яча. Наші члени входили до національної збірної Америки з футболу та відбиванки, а також виступали на змаганнях за коледжі та спортивні клуби. Але для більшості наших “справжніх спортсменів” лещата і теніс вважалися чимось інакшим - елітними відпочинковими видами спорту, з якого змагаються лише в межах КЛК, а не якимись серйозними видами спорту.

Більшість сучасних видів спорту - “штучні” в тому сенсі, що людина не бореться з силами природи. Це, швидше, штучні утворення для виявлення у людині тих здібностей, які необхідні для її виживання та водночас розваг (бейсбол, європейський та американський футбол, теніс, гольф). До програми перших Олімпійських ігор періоду Стародавньої Греції були включені такі види спорту, навички яких були необхідні для виживання та ведення війни, тобто такі, де потрібні були швидкість, спритність і сила. Види спорту, які відображають боротьбу первісної людини за виживання - біатлон (лещатарство та влучна стрільба), або ті, що демонструють військовий досвід (метання спису, легка атлетика), із часом були замінені на “кімнатні” ігри чи спорт на галівині для знаті та представників вищої кляси - крокет, великий теніс, різні варіанти круглів, гольф та “шафтлборд” - так звані “види спорту”, від яких навіть не впрієш. Адже впрівати можна було не лише жінкам. Відповідно, жінки могли брати участь у нових змаганнях з “розвагових” видів спорту. Так виникли “клубні види спорту”.

Зліва: Нестор Кольцо, Богдан Курілко, Ігор Білинський, Олег Лисяк, Орест Слупчинський, Н. Напурко, Теодор Ступницький, Роман Волчук.

Дивно, але до “Чорноморської залоги” з Рочестеру “Вікінг”, яка не була такою відомою своїми спортсменами, входили лещатарі, які встановлювали рекорди на загально-американських змаганнях на початку 50-х років. Це - Нелько (Нестор Колцьо), Екс (Богдан Гуран), Шпагат (Роман Шаран) та Гарпун (Володимир Пилищенко). Але вони переважно плавали по Великих Озерах, і це їх єднало та дозволяло добре один одного розуміти. Зен брав участь у змаганнях на початку існування КЛК (починаючи з 1957 р.) та переміг у кількох юнацьких змагах КЛК в той час, як Ерко став інструктором з лещатарства на горі Гантер фактично з моменту її відкриття у 1960 р. Белог скоро пішов до Армії США служити у десантно-диверсійних частинах, відточуючи свою гірськолижну майстерність уже скоріше як боротьбу за виживання, ніж спосіб відпочинку. І навіть покійний **Вихор (Ярослав Лучкань)** схилявся до лещатарства, хоча ніколи не займався ним серйозно, бо більше їздив на лещатах по рівній місцевості, що було характерно для КЛК в початковий період.

Зліва: Зенон Маркевич, Юрій Купчинський, Володимир Шарко, Ігор Воєвідка, Орест Слупчинський, Юрій Раковський, усі з Н.Й., Н. Мороз, Ліда Папій, Н.Н., Степан Букоємський, Степан Мазяр, усі з Торонто. Р. Шаран, (Сокіл Сираюзи).

Перші змагання КЛК (1954 - 1970 рр.) проводилися в умовах, далеких від досконалости. Лещатарські схили тоді не прочищали машинами, як тепер. Тоді доводилося їздити на лещатах по снігу з льодом, камінцями чи травою. Тоді ще не було машин із навіюванням снігу, все було природним. У більшості випадків учасники змагань самі втрамбовували схили, торуючи шляхи для слалому, прокладаючи колії своїми лещатами, а потім позначали по боках колію для змагань, вирівнюючи колію і фактично діючи, як людські машини для розрівнювання снігу перед змаганнями. Воротами зазвичай служили бамбукові жердини, не позначені червоним чи синім кольором. Отож ти не завжди знат, де праві, а де ліві ворота, особливо коли надворі був туман. Оскільки бамбукові жердини були негнучкими, вони часто ламалися та розліталися на шматки, залишаючи на колії уламки деревини тим, хто з'їжджає пізніше. А іноді можна було й загнати собі скалку. Часто “переможці” намагалися об’їжджати зламані бамбукові ворота в той час, як найкращі лещатарі не могли через це здобути своїх заслужених медалів. Отаким і був початковий період змагань у КЛК в Америці.

Здобуття Портником чемпіонських титулів у лещатарстві стало унікальним явищем у лещатарській історії нашого куреня. Він став на лещата вже у відносно зрілому віці, десь наприкінці 70-х, кількома роками пізніше, як приїхав до США з Польщі. Він був одним із перших у тій малій групі “Чорноморців”, яка в 1977 р. започаткувала традицію збиратися в Гантері на “Супербовл”. Після невеликого курсу тренувань на гантерському НАСТАРі Зен одразу відзначив поєднання в ньому відваги й безстрашності (а це є передумовою для успіху в гірському лещатарстві) та вмовив Портника виступити на змаганнях УСЦАК на “Сонг

Маунтін” у м. Сиракюз у лютому 1985 р. І це було зовсім не співпадіння. Адже зимова Олімпіада в Лейк-Плесіді (13-24 лютого 1980 р.) надихала нас на це. І знову, цілком без усвідомлення з нашого боку, історія повторилася. Як і у випадку перших організаторів КЛК, зимові Олімпійські ігри надихали Зена та Портіка до змагань і поставили нас на шлях відновлення зв’язків з КЛК. І тут на поверхню виринуло ще одне полотно чорноморського “гобелену Баю”. Хоча Портік був дуже спортивним за своєю природою (перемагав у змаганнях з відбиванки), лещатарство вимагало все ж багатьох інших умінь. Але після кількох офіційних тренувань Портік на лещатарській арені показав незабутній виступ. Разом із Зеном вони виграли того року кубок КЛК серед чоловіків: Портік виборов 1 та 2 місця у слаломі та гіантському слаломі (і 2 місце в загальному заліку), а Зен здобув два треті місця (і 3 місце в загальному заліку). Вони отримали 6 із 9 медалів чоловічого чемпіонату. І, що важливо, вони обидва тоді зійшлися з Юрком Попелем, визнаним лещатарем у КЛК, який тоді очолювали “Бурлаки”. Попель був головним розпорядником на тих змаганнях і був децо здивований і вражений, що ці двоє невідомих розбили лещатарів з КЛК та інших клубів з Дітройту, Чікаго, Торонто й Сиракюз та забрали майже всі медалі. Випадково, беручи витоки в олімпійському натхненні, несподівано відкрита ниточка нашої історії знову долучилася до рваного гобелену, на якому було зображене нашу чорноморську історію. Які чудернацькі космічні сили спричинилися до цього?

Портік думав, що він одразу стане чемпіоном у загальному заліку, оскільки мав 1 та 2 місце у гіантському слаломі та звичайному слаломі відповідно. Але замість цього переможцем у загальному заліку став лещатар, який прийшов четвертим у гіантському слаломі і першим у слаломі. На щастя, Юрко Попель був у притаманній йому манері кмітливо, терпляче та з гумором терпеливо пояснив Портіку і Зену, взявші до рук товсту книжку записів, що виглядала радше як журнал для зореплавання чи логаритмічна таблиця, як то міг Портік програти 1/100 очка тому, хто мав 4 місце у гіантському слаломі і тверде 1 місце - у звичайному. Після тривалих гарячих суперечок та Попелевих повчань “абстрактній теорії чисел” (він був викладачем математики) та порівнянь з такою ж абстрактною олімпійською системою підрахунків у стрибках у воду, фігурній їзді та гімнастиці з боку Зена Портік шляхетно прийняв ту реальність, що загальний залік був схожий до системи підрахунку балів у десятиборстві - ту систему він розумів добре. На основі цього загального аритметичного підрахунку того вечора сформувалася міцна тривала дружба між “Бурлаками” та “Чорноморцями”, які сприяло розв’язання математичної головоломки, котра не поступалася за складністю теоремі Ферма - чи так принаймні тоді видавалося. Але ця подія поклала початок і відновленню лещатарства та тенісу “Чорноморцями”, адже саме тоді “Чорноморці” знову стали членами КЛК приблизно через 50 років після того, як вони допомогли заснувати цей клуб у Львові. Протягом наступних 25 років це виявилося у дружніх лещатарських змаганнях, які “Чорноморці” спочатку зверхнью вважали “клубовими змагами КЛК”, а не “чоловічими” видами спорту попередніх поколінь.

Існує природна схожість між “бурулаками” (сільськими бродягами) та “чорноморцями”, тобто морськими бродягами, які плавають якщо не власне по морю, то принаймні ходять околицями Вайлдвуду - нашої української Рів’єри, яка в нашій уяві є близькою до моря. Обидва курені люблять спорт, бути на повітрі та їздити на лещатах. “Бурлаки” зробили лещатарство головним видом спорту в своїй програмі. Десятиріччями вони були серед організаторів спортивного клубу КЛК, а також протягом більше 50 років успішно провадили пластові лещатарські тaborи. Тому вітати в себе, у чорноморському лещатарському таборі, таких “бурулаків”, як Попель, Гук, Гого і Курилас, було для нас досить природно та почесно. Адже ми всі були колись пластунами. Ми всі були спортсменами, багаторічними членами КЛК і знали один одного не один рік. Для багатьох з нас Гого (Орест Слупчинський) був першим інструктором з лещатарства. І пройшло багато років, поки ми відійшли від тих початкових лекцій. Ці дві групи поважають одна одну. Кожна з них вклала за довгі роки у свої функції багато праці та неймовірних спільніх зусиль. По суті, після довгого терміну перебування на посту президента КЛК Юрій Попель (“Бурлака”) передав естафету Еркові (“Чорноморцеві”),

котрий і є президентом впродовж останніх 10 років. І це було правильно, оскільки, очевидно, що “Чорноморці” все одно є кращими лещатарями та влаштували чи не найбільше лещатарських змагів КЛК у всіх видах змагань за останні десятиліття.

Здобуття Україною незалежності стало головною подією, яка відродила наш дух. Це стало для нас початком нової епохи якраз у той момент, коли ми стали на порозі майже відходу в небуття і наші запал та молодість стали вичерпуватися. Ми майже були готові піддатися спокійному плину життя, як чоловіки середнього віку. У своєму житті ми багато мріяли про незалежність України, проводили демонстрації за її свободу, агітували за неї. Нарешті 24 серпня 1991 р. - наші мрії здійснилися. І що ж тепер нам залишалося робити? Головною метою нашого існування була боротьба з “Імперією зла”. Як виявилося, це було досить легко; тепер же нам слід було подумати над тим, що потрібно нашій рідній країні на її шляху до процвітання і демократії. А це вже зовсім непросто. Щорічні лещатарські тaborи були лише нашим власним мікрокосмом, трохи схожим на гураган - стислим, інтенсивним виявом нашого способу життя. Три десятиліття, протягом яких ми збиралися разом, були досить динамічним напруженім періодом - із здобутками та програшами на світовій арені, низкою визначних подій, коли майже щороку виникала реальна загроза існуванню нашої цивілізації від воєнних дій чи економічного розвалу. Але ми іздили на лещатах, співали і пропонували свої варіянти розвитку світу після розвалу Радянської імперії, після першої війни у Перській затоці, терористичних актів 11 вересня, Помаранчевої революції та другої війни у Перській затоці. Гучні перемоги та тріумфи неминуче змінювалися розчаруваннями. А ми все продовжували збиратися на лещата, співати, сперечатися про життя, політику, спорт та поспівчувати Україні про її долю. Безлад та нестабільність стали квінтесенцією життя, що підтримувало нас на плаву та змушувало триматися у формі.

Благодушність могла б стати похоронним дзвоном по наших зібраних. На той час ми досягли середнього віку, і після 30 років різних заходів, організації походів та демонстрацій за незалежність України тепер ми повинні були почати думати про Україну трохи інакше, заводити нові знайомства і намагатися зрозуміти, як ми можемо почати діяти на цій новій та незвіданій території. Виступати проти “Імперії зла” було простіше. Тепер ми повинні були зрозуміти, за що нам боротися, за кого і чому. Спершу ми повинні були зрозуміти, які вони - теперішні українці, котрі майже за одну ніч з колишніх затятах комуністів перетворилися на нових “демократичних соціалістів”. Нам пощастило: ми налагодили добре стосунки з деякими українськими дипломатами в Америці. Спочатку ми якимось чином заманили кількох схильних до ризику молодих дипломатів приєднатися до щорічних “суперборвл уїк-ендів”. Саме завдяки їм ми змогли краще зрозуміти турботи і потреби сучасної України.

Ці дипломати приїздили до нас протягом визначального для української політики десятирічного перехідного періоду. Вони додавали до наших дискусій якісні нові спрямування, бо вони ж були безпосередньо пов’язані з нашою Бітчиною. І хоча ми приїздили на Гантер, щоб втекти від реальностей та розчарувань повсякденного життя, наша зацікавленість подіями в Україні, її заплутана політика та стосунки зі Сполученими Штатами завжди висувались на передній план розмов. Значущість цих подій виявилася у бурхливі перші дні Помаранчевої революції, наприкінці листопада 2004 р. та початку 2005 р., коли до нас у Гантер завітало кілька близьких приятелів-дипломатів.

І от знову, завдяки загадковому процесу спорідненості душ, велика група дипломатів виявила себе сміливими патріотами. Взагалі-то дипломати завжди є дуже політично обережні - вони навчені бути невтральними і поводитися дипломатично. І все ж, навіть сама їхня присутність серед розрізненої та недисциплінованої групи “реваншистів” та “націоналістів” дещо нам показала. Більшість дипломатів у Нью-Йорку та Вашингтоні просто боялася приїздити до Гантеру на наші сходини, оскільки їх учили уникати участі в таких зустрічах; насамперед, щоб не стати потенційними жертвами контррозвідки. Але деякі з них, про кого я вже згадував, зробили сміливий та мужній крок на початковому етапі Помаранчевої революції. Олександр Потехін та Володимир Чумак стали авторами надзвичайної “Заяви”, а Валерій Гребенюк та Олексій Святун були серед багатьох, хто потім підписав уже її наступний змінений варіант.

Отже, з нами в той час було тих кілька чоловік, яких приваблювали ті ідеї, за які ми виступали, хоча ми й не знали, ким вони були на той час, але тоді ми одразу відчули, що вони виступають за те, з чим ми органічно зростали - патріотизм став частиною нашої вдачі та душі, і це була та ниточка, яка пов'язувала нас із Тарасом Чупринкою.

ВІДКРИТА ЗАЯВА групи українських дипломатів

Ми, українські дипломати, висловлюємо рішучий протест проти ганебної війни із власним народом, на яку перетворилися президентські вибори 2004 року. Сьогодні, коли наши рідні, близькі, друзі знаходяться на Майдані Незалежності, ми не можемо мовчати. Керуючись совістю, професійною честю та присягою вірно служити державі Україна, приеднуємося до голосу українського народу, в якому звучить протест проти порушення права громадян обирати президента демократичним шляхом. Попри тиск, залякування і масовий обман, український народ виявив свою волю. Його вибір не влаштовує тих представників політичної еліти України, які роками говорили про її європейську і демократичну орієнтацію, але у вирішальний момент показали, що Європа і демократія для них порожні слова. Народ України, лише мала частина якого мерзне сьогодні на Майдані Незалежності в Києві, довів, що він заслуговує на іншу владу. Ми переконані, що наше мовчання сьогодні матиме наслідком подальше падіння авторитету держави, а отже, і перетворення дипломатичної служби на інструмент обслуговування влади, легітимність якої вже поставлена під питання світовою спільнотою. Це остаточно перекреслить міжнародну репутацію нашої країни, відверне від неї демократичні нації світу. Ми не можемо мовчкі дивитися, коли закопується в землю майбутнє України, майбутнє наших дітей. Ми закликаємо український дипломатичний корпус підняти свій голос на захист того, у що ми всі віримо - незалежної, демократичної, чесної України. Ми, українські громадяни, вимагаємо, щоб результати виборів відображали дійсне волевиявлення народу як єдиного джерела влади в Україні.

Віримо, що інші працівники дипломатичної служби приеднаються до цієї заяви.

Радник Посольства України в США О. В. Щерба; Другий секретар Посольства України в США Ю. Б. Пархоменко; Радник Посольства України в США О. В. Потєхін; Радник Посольства України в США В. М. Чумак.

Щоправда, з кожним роком дипломати ставали молодшими, а ми - старшими. І все ж, думаю, що їх зачарувала товариська атмосфера та унікальні взаємини, в які вони вступили з нашою маленькою, проте особливою частинкою "діяспори" - те, що ми називаємо "еміграцією". Їх заінтригували унікальні люди, з якими вони зустрілися спочатку у Вашингтоні, де Зен та Рибалка залучили їх до гри в теніс, а потім вони ж запросили до "найвищої точки" - лещетування з Ерком, Портником; до пісень, дебошу та поїдання сала разом із нами. Але перед тим, як їх туди запросити, вони мали пройти кілька складних випробувань на витривалість - вони мали привезти з собою справжнє українське сало (отримане дипломатичною поштою), і взяти курси лещатарства у Тодя Костюка (Рибалки), Зена (Зенка Стакова) чи Гака (Юрія Бойчука). Якщо вони проходили цей іспит, могли залишатися з нами, співати й їздити на лещетах з Ерком. Це була найвища винагорода. Адже наш лещатарський клуб став нейтральним майданчиком для друзів різних політичних поглядів та все більш ексцентричних особистостей. Ми швидко ставали групою дратівливих, вічно чимось невдоволених, ексцентричних старих друзів.

Спілкуючись із цими дипломатами, деякі з нас робили для себе неймовірні відкриття в тому, що це були хлопці, які виростали в цілком інакшому та обмеженому світі радянської культури, проте деякі були багато в чому схожими на нас, навіть незважаючи на необхідність дотримуватися дипломатичного вишколу. Всі вони були високопоставленими дипломатами - керівники торговельних місій, радники посольства, начальники консульських відділів, представники військового аташату. Я пам'ятаю більшість із них, і кожен з них був по-своєму унікальною особистістю: Василь (Вася) Зоря, Олексій Бережний, Валерій (Вел) Гребенюк, Ярослав (Джеррі) Войтко, Олександр (Саша) Садовський, Юрій Панасюк, Олександр (Кон'ячок) Потехін, Володимир (Вальдемар) Чумак, Олексій (Смайлі) Святун та інші, імена яких я забув, а також посли України до Об'єднаних Націй Валерій Кучинський та Юрій Сергеєв. До нас навіть приїздив справжній капітан Чорноморської Флоти Сергій Гиштимулт, єдиний правдивий "Чорноморець" серед нас. Всі вони вносили щось цікаве у наші зібрання, а також допомагали підтримувати нашу "традицію" та навіть розширювати її. Вони всі були цікавими хлопцями, оскільки при тому, що повинні були залишатися "дипломатичними" й стриманими, можна було помітити, що вони хотіли приєднатися до веселощів. Вони були звичайними хлопцями, проте завжди їх щось стримувало, вони були обережні - не забуваймо, що вони були виховані в системі, яка виховувала в них недовіру. А може, це був пережиток вишколу часів "холодної війни", статусу дипломата й певного страху бути якимось чином скомпромітованим. Зрештою, серед нас є хлопці-військовики, які працювали і у Міністерстві оборони США, і Бог знає ще в яких агенціях. А їх навчали, що ми - націоналісти і "бандерівці". І все ж вони приїздили сюди до нас, і їм подобалося бути серед синів, батьки яких були затятими ворогами "Імперії зла" та комунізму.

Але тепер усі вони - наші добрі друзі, зі своїми звичними людськими вадами та недоліками. Саме ці риси характеру та вади, що виявилися протягом понад тридцяти років взаємодії в нашій компанії, і викликають цілий вир чудових спогадів. Дружба передбачає послідовне нагромадження довіри та спільногого досвіду, які допомагають самовиявленню та взаєморозумінню. Ми стали кращими людьми, бо бачили наших друзів у їхніх найкращих проявах, а деякі з них стали для нас зразками для наслідування. Люди, які вважають себе друзями, зберігають свої проблеми та секрети і можуть поділитися такою інформацією лише зі своїми найближчими товаришами. Саме в цей спосіб починаєш розуміти, що вони, твої друзі, діляться з тобою тим, що їх найбільше хвилює, але вони це роблять приховано. Ця мовчазність і робить дружбу справжньою, бо ми не хочемо навантажувати наших друзів своїми проблемами. Стриманість, відома як класично британська "жорстка верхня губа" - це швидше соціальне досягнення, ніж психологічне порушення; саме вона уможливлює дружбу. Аристотель вважав, що дружба - дуже важлива якість для доброго громадянина: "Але правда й те, що поведінка добropорядної людини часто пояснюється інтересами її друзів та її країни, і якщо треба, вона може віддати за них життя". Це було справді характерно для першої генерації "Чорноморців", більшість з яких віддала свої життя за Україну, свої родини та

друзів.

Протягом трьох десятиліть наступна генерація молодших "Чорноморців" стала досконалими лещатарями та чемпіонами. Це - Марко Гудзяк (Гудзик), Владко (Гарячка) і Юрко (Чаклун) Темницькі, Андрій Козак (Ширяк). Нині йде четверте десятиліття нашого лещатарства. Змагання й товариська обстановка - Гантер, УСЦАК, НАСТАР та КЛК - стали свого роду клеєм, який сполучає нас один з одним і надає імпульс для більш серйозної чорноморської діяльності. Багато, здавалося б, не пов'язаних між собою ниточок нашої історії, дружби й спортивної діяльності, що пов'язують нас воєдино, зійшлися в одній точці, у чудовій низці чемпіонатів КЛК з лещатарства, з 2006-2008 років. Практично всі лещатари - "Чорноморці" зібралися на горі Гантер чи то поїздити на лещатах, позмагатися, чи поплавати засніженими силюетами Карпат. І більшість була зі своїми родинами, а деякі навіть з онуками.

Зліва: Зен, Мах, Портік, Ерко, Ширяк, Гарячка, Чаклун

Найновіший ланцюг тріумфів і рекордів припав на 24 лютого 2007 р., а за ним згадаємо й пам'ятні змаги КЛК 8 березня 2008 р. в Гантері. У забігу 2007 р. Ширяк (Андрій Козак) мав найкращий час за всю історію змагань (27,09 сек.) та виборов звання "Найкращий лещатар КЛК" і, звичайно, 1 місце у своїй віковій категорії разом з Гарячкою (Владко Темницький), який став другим. Із забігу 2008 р. запам'яталося те, що Ширяк побив рекорд гантерського рекордсмена НАСТАРу, завоювавши плятинову медалю. У 2006 р. Мах (Андрій Гадзевич) виграв першість у своїй віковій категорії, а Зен став переможцем у старшій групі (оскільки Портік благородно відмовився від участі у змаганнях, бо вже перемагав Зена останніх 3 роки поспіль). Юрко Темницький показав прекрасний час і виборов 3 місце у своїй віковій підгрупі, хоча в 2006 р. він став переможцем у своїй віковій категорії після того, як цілий сезон цілеспрямовано тренувався за жорстким режимом. Мах не брав участі у забігу, бо був травмований.

У 2008 році ми виступили ще краще, а 10 лещатарів КЛК нагороджено плятиновими медалями. Це означає, що вони побили найкращий час професійних рекордсменів, які виставили таку часову планку саме для цього забігу - і всі мали постаратися побити цей рекорд. Проте ще більше запам'яталася жахлива погода: цілий день ішов дощик та був густий туман. І все ж Ширяк знову показав найкращий час, а його 10-річний син був другим. Обидва дістали відповідні відзнаки у своїй віковій категорії та плятинові медалі НАСТАР. А малий Ширяк ще й отримав кубок "Найкращий лещатар" через рік після того, як його батько здобув такий самий трофей. Гарячка був другим у віковій категорії Ширяка та отримав золоту медалю НАСТАР, а Зен знову переміг у категорії "літніх чоловіків", здобувши золото. Орест був другим (срібна медаля НАСТАР), Тодіо Костюк - третім (бронзова медаля НАСТАР). Ерко як президент, що очолює КЛК вже 10 років, тренер та наставник щорічних "Чорноморських курсів удосконалення змагунів", лише гордо спостерігав за тим каскадом тріумфів та нагород,

що їх здобули “Чорноморці”.

Хтось мені нагадав, що **100-річчя з дня народження Шухевича** (народився 17 липня 1907 р.) відзначалося і його лише злегка відзначили тільки у нашому курені. Я іноді замислюся над тим, які риси треба мати, щоб стати патріотом чи героєм, і якби ми якимось дивом опинилися серед “Чорноморців” 1928 чи 1938 року, то хто б із нас міг виділитися та приєднатися до Шухевича? Звичайно, покійний Славко Лучкань (Вихор) був би серед таких; також це міг бути Белог', нагороджений кількома бронзовими медалями за героїзм та орденом “Пурпурое серце” за участь у в'єтнамській війні; Йонтек, який також воював у В'єтнамі. Ерко також був би в тій групі, оскільки його мама активно допомагала УПА у Львові; а він би вже змусив нас усіх приєднатися - саме тому він і “гетьман”. Лише одне покоління - 30 років - відділяє Шуха від Ерка, Белога та Вихора. Шух (це його пластовий псевдонім) був спортсменом від початку й до кінця. Він встановлював рекорди на олімпіяді “Запорізькі ігрища” (1923 р.) у 16-річному віці в бігу на дистанцію 400 м з перешкодами та запливах на 100 м вільним стилем. А взимку 1923 р. на річці Західний Буг Шухевич врятував молодого лещетаря, який провалився під лід і вже топився. Шухевич врятував лещетаря, а сам захворів на бронхіт. За цей геройчний вчинок він отримав подяку Пластового штабу - Бронзову зірку (*посилання 2*). Під час своїх останніх змагань на Олімпіяді 1933 р. у Львові він знову переміг на дистанції 400 м з перешкодами, а пізніше, взимку 1933 р., став переможцем чемпіонату КЛК у старшій віковій категорії в лещетарському кросі. Він був у складі відбиванкової та кошівкової команд, грав у копаний м'яч за клуб “Русалка” (*посилання 3*). То було його підготовлення до наступної боротьби, це зміцнювало його тіло і дух та навчило командній роботі.

Белог'

Найбільш вражаючим фактом з життя Шухевича було те, що протягом цього ж періоду 1923-1933 років, коли він був найбільш активним членом Пласти, в 1923 р. молодий Шух спершу став членом Української військової організації (УВО), а пізніше, в червні 1930 р. - бойовим референтом Організації Українських Націоналістів (ОУН). Протягом того неймовірного десятиліття цей пластун-“Чорноморець”, учень коледжу, атлет і піяніст потайки й успішно грабував банки та поштові відділення - для підпільної роботи потрібні були гроші; він знищив кількох важливих польських посадовців та російського консула у Львові. І лише після отримання диплому в Технічному університеті (червень 1934 р.) його заарештували і утримували в тюрмі, вчинивши кілька судових розправ. Його судили разом із Степаном Бандерою у червні 1936 р. і поляки додали йому до вироку 4 роки. Він попав під загальну амністію польського уряду і його звільнили у 1937 р. (*посилання 3*). А решта - вже історія.

Моряки, солдати, лещетарі, спортсмени і туристи - вони відрізняються між собою, оскільки в кожного є нахил до одного або іншого виду діяльності. Але спільне - це те, що у них все починалося з любові до природи та бажання кинути виклик природній стихії та перешкодам

Рибалка і Ерко

і подолати їх. Це - споконвічний виклик людини природі. Як видається, наш чорноморський курінь має ці явно виражені групи індивідуальностей, більшість із яких схилялися до певної спортивної орієнтації як частини пластових інтересів. Існують взаємозв'язки та спільні точки наших інтересів, які нині виражуються лише як рекреаційні зайняття. Адже ми просто взяли те, що колись становило виклики самому виживанню людини і перетворило його на періодичні спортивні змагання, що випробовують нашу вдачу. Але для "Чорноморців", які жили 80 років тому, ці види спорту стали їхнім іспитом на виживання.

Якось, кілька років тому, ми тихо сиділи з нашим "гетьманом". Трапилася якась павза у нашій "програмі", і ми чекали наступного анекдоту, пісні чи образливої фрази. Ми потомилися за кілька днів виснажливої їзди на лещатах та відпочинку після цього. Наш "іспит на виживання", що полягав у суворому дотриманні графіка розваг та фривольної забави, всіх просто замучив - з кожним роком він ставав щоразу суворішим. Після того, як Ерко переніс кілька серйозних операцій, що становили загрозу його життю, дехто відкрито ставив питання, чи вдастся через рік знову зібратися в Ерковій "спелунці". Усі ми сподівалися, що якимось чином ми все одно знову зберемося разом ще для одного збіговиська. Можливо, й востаннє. Це міг бути наш останній похід. Дехто навіть хотів зробити знімку з "гетьманом" Ерком - про всякий випадок. На щастя, Ерко, з його невгамованістю, "вичухався" і - знову повів нас уперед із його юнацьким ентузіазмом та напористістю; ми могли бути спокійні ще кілька років. Але для нашого покоління нарешті настане час припинити цю традицію. Як вона завершиться і хто залишиться стояти до кінця? Чи зможе наступне покоління "Чорноморців" еволюціонувати й перетворити ці щорічні зібрання у щось інше? Можливо, слід зосередитися на організації звичайних лещатарських спусків із членами родини, міряти сніг чи їздити на дошках. Традиції та ритуали мають свій початок і кінець, і більшість із них забиваються вже через одне покоління. Наші традиції відродилися в Америці і пройшли через три покоління. То хто ж прийме смолоскип, щоб передати його наступній генерації?

Посилання

1. Kuzhmovych O. (Ed.), 1989. Almanac, 1924-1984, KLK-Ukrainian-American Sport Club; Kviv-Munchen-New York. 240 pp.
2. Штокало В. (ред.) 2005. Роман Шухевич: постать на тлі доби воюючої України. Тернопіль. "Ідея і чин", 336 стор. Доповіді з конференції, 28-29 вересня 2000 р. в Тернополі.
3. Мірчук П. (1970). Роман Шухевич - командир армії безсмертних. Товариство колишніх вояків УПА, Нью-Йорк-Торонто-Лондон, 269 стор.

9.18 У ПАМ'ЯТЬ пл. сен. кер. ОРЕСТА ГАВРИЛЮКА, ЙОНТЕКА, ч. 84. ДЕЩО ПРО ЙОГО ПРАЦЮ У "ЧОРНОМОРЦЯХ" І ПЛАСТІ

Нелько, ЧМ

Орест Гаврилюк, ЧМ - це один з найбільш заслужених членів 10-го Куреня УПС "Чорноморці". Можна подивляти і наслідувати осяги його праці. Йонтек був першим курінним 25-го Куреня УСП "Чорноморці" і редактором першого видання "Жовтої Книги". В 10-му К. УПС впродовж 53-річної праці він кількаразово займав майже усі пости в курінній старшині: писаря, судді, курінного та редактора "Чорноморця". В ділянці морського пластування в 1950-1960 роках він був одним із чільних організаторів морських таборів і, як Діловод Морського Пластування, устійновав справи організації і вишколу.

Під час Великої Ради 2010 р. через стан здоров'я Йонтек уступив як редактор "Чорноморця". Він виконував своє завдання редактора курінного листка зв'язку "Чорноморець" совісно, точно і взірцево. Під час своєї каденції редактора від травня 1998 р. (від числа 37) до грудня 2010 (число 86) Йонтек видав 50 чисел журналу, де поміщував усі повідомлення курінної старшини, новини про членів куреня, важливі новини у Пласті, спомини і новини та інформації про Чорне море та Українську Фльоту. Завдяки Йонтеку "Чорноморець" є важливим джерелом історії куреня і морського пластування. Під час Зустрічі куреня 26 червня 2011 р. рішенням чорноморської братії було дати Йонткові признання, пошану та відзначити його вклад праці для Куреня, Морського Пластування та Пласти загалом.

Йонтек як Головний Референт УПН виявив себе протягом довгих років для розвитку пластового новацтва. Провадив Орлиним Кругом (Сірий Орел Орест) в роках 1957-1959, 1961-1966 і 1970-1973. Видав новацьку вмілість "Чорноморець" і причинився до у фондування куренем збірника виховних матеріалів для новацтва, яке він підготував і видав. Йонтек був нагороджений Орденом св. Юрія в золоті за свою 58-річну працю в новацтві.

У 1984 р. Йонтек був редактором першого видання "Чорноморська Мудрість" - довідника трьох Пластових Морських Куренів: 25 К. УСП "Чорноморці", 16 К. "Чорноморські Хвилі" і 10 К. УПС "Чорноморці".

У головнім пластовім проводі був головою Головної Пластової Булави (ГПБ) двічі:

1988-1991 рр. і 1991-1994 рр. Також був два рази - 1994-1997 і 1997-2000 - головою Головної Пластової Ради (ГПР). У роках 2000-2003 був редактором “*Пластових Вістей*”.

Був головою Статутової Комісії УПС.

Йонтек до смерти діяв як адміністратор Фонду “Сокола” та рушитель Акції Розбудови “Соколу”. За його старанням курінь уфондував кімнати на “Соколі”, одну в імені Орійона (Яра Гладкого), а другу - в імені Шуха (Романа Шухевича). Також там знаходиться господарський курінь ім. Ярослава Кришталовича, ЧМ, Шляхтича, ч. 78 і кімната родини Темницьких, ЧМ.

17 жовтня 2012 р. відплив в Останній Рейс наш дорогий Йонтек. Це велика втрата для усіх “Чорноморців”, “Чорноморських Хвиль” і для Пластву. Оцінюємо і подивляємо його великий вклад для розвитку Морського Пластиування і Пластву. Він, напевно, залишиться тим світлом - маяком, який покаже нам правильний шлях та дасть запал до праці для добра Плаstu і України.

Йонтек (перший справа), травень 1948 р.
Під час Чорноморського Інструкторського Вишкільного
табору на Старнбергерзе, Німеччина

Йонтек на “Пластовій Сіці”, 1957 р.
Крайовий Діловод Морських
Пластунів США

Плавба "Кримом" до Грефтон (Онтаріо), 1957 р. Йонтек при стерні

1957 р. Йонтек і Гулівер під час плавби великими озерами Вайлдер канал

Йонтек у В'єтнамі під час війни

Йонтек і Аня,
Порт і Сяня Комарницькі
на зустрічі з нагоди
95-ліття Пласту
в Грефтоні, 19.08.2007 р.

Йонтек з дружиною Анею. Філадельфія , 18.07. 2008 р.

Курінний Ярко Оришкевич вітає Йонтека з 80-літтям
та вручає курінне відзначення. Філадельфія, 16.07. 2011 р.

Софійка Геврик, Йонтек промовляє, Юрій Кузьмович.
КУПО в Києві, 04.06. 2010 р.

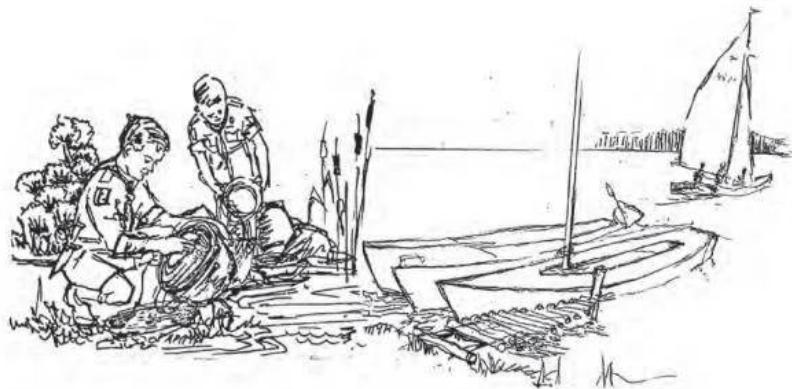

Йонтек промовляє на святкуванні 100-ліття Пласти
у Львові. 28.05.2012 р.

Начальний Пластун, "Чорноморці" та "Хвилі" пращають Йонтека
в Останню Плавбу. 23 жовтня 2012 р.

Розділ 10 - СТАТУТИ І ПРАВИЛЬНИКИ

10.1 ЧОРНОМОРСЬКА РАДА

Правильник Чорноморської Ради

1. ЗАВДАННЯ

Завданнями Чорноморської Ради є:

- Високо держати прапор ідей українського моря.
- Бути духовними батьками всіх морських пластунів і пластунок, дбаючи про правильність їхньої праці, поступовання, товариськості, братерства і згоди.
- Координувати дії куренів морського пластування, включно з улаштуванням таборів і курсів морського пластування, виданням допоміжних матеріалів із тієї ділянки; інформувати про справи українського моря, керувати спільними зовнішніми виступами частин морського пластування тощо.

2. ОКЛАД

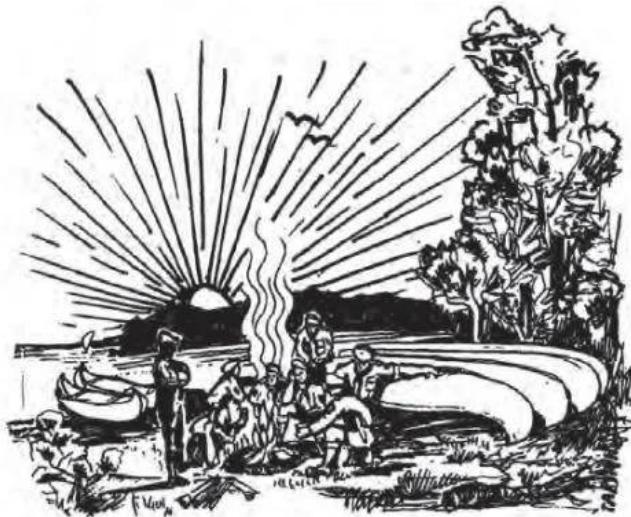
Чорноморська Рада діє під проводом Морського Вовка, який є членом 10-го Куреня УПС “Чорноморці”, якого Велика Рада проголосила на той уряд. Морський Вовк має право участі з повними уповноваженнями в усіх чорноморських зайняттях. Okрім нього, до Чорноморської Ради входить від кожного морського куреня в УПС і УСП його курінний (- а) і ще один визначений куренем делегат. У випадку, коли Морський Вовк є перешкоджений у виконуванні своїх обов’язків, курінний 10-го Куреня УПС “Чорноморці” дає ініціативу для дальшої діяльності Чорноморської Ради.

3. СХОДИНИ

Морський Вовк скликає сходини Чорноморської Ради принаймні два рази на рік або частіше, коли виникне потреба.

4. РІШЕННЯ

Всі рішення Чорноморської Ради переходять звичайною більшістю голосів. У випадку рівності голосів вирішальний голос є Морського Вовка.

10.2 КРАЙОВІ МОРСЬКІ РАДИ

Правильник Морської Ради

Правильник Крайової Морської Ради є подібний до правильника Чорноморської Ради з тим, що він є обмежений до координації між залогами морських куренів УПС і УСП “Чорноморці” і “Чорноморські Хвилі”, які знаходяться на терені певної країни (наприклад, Австралія, Україна), де діє щонайменше три залоги, по одній із морських куренів.

1. ЗАВДАННЯ

Завданнями Крайової Морської Ради є:

- Високо держати прapor ідей українського моря.
- Бути духовними батьками всіх морських пластунів і пластунок, дбаючи про правильність їхньої праці, поступовання, товариськості, братерства і згоди.
- Координувати дії залог морського пластування, включно з улаштуванням таборів і курсів морського пластування, виданням допоміжних матеріалів із тієї ділянки; інформувати про справи українського моря, керувати спільними зовнішніми виступами частин морського пластування тощо.

2. ОКЛАД

Морська Рада діє під проводом Голови Морської Ради, якого вибирають з-поміж членів або членок тих залог. Голова Морської Ради має право участі з повними уповноваженнями в усіх чорноморських зайняттях. Okрім нього, до Морської Ради входить стерновий від кожної залоги і ще один визначений залогою делег'ат. У випадку, коли Голова Морської Ради є перешкоджений у виконуванні своїх обов'язків, його (її) заступник (-ця) дає ініціативу для дальшої діяльності Морської Ради.

3. СХОДИНИ

Голова Крайової Морської Ради скликає сходини Морської Ради принаймні два рази на рік або частіше, коли виникне потреба.

4. РІШЕННЯ

Всі рішення Морської Ради переходять звичайною більшістю голосів. У випадку рівності голосів вирішальний голос є Голови Морської Ради.

10.3 40-ий КУРІНЬ УПС “ЧОРНОМОРСЬКІ ХВИЛІ”

СТАТУТ 40-го Морського куреня УПС “Чорноморські Хвилі”

I. НАЗВА

40-ий Морський Курінь Уладу Пластового Сеніорату (УПС) “Чорноморські Хвилі”.

II. ЦІЛЬ КУРЕНЯ

1. Підстава і ціль Куреня є такі самі, які має Український Пласт.
2. Окрім того, специфічною ціллю Куреня є поширення і поглиблення традицій українського моря.
3. Засоби для осягнення цілі:
 - а) плекання традицій Української Державної Флоти;
 - б) пропагування клича “Чорне море - Українське море”;
 - в) морський вишкіл як окрема ділянка пластування;
 - г) співпраця в організуванні і переводженні таборів морського пластування;
 - г) публікація з морської тематики;
 - д) організування Свята Моря, а в таборах - Дня Морського Пластуна;
 - е) створення і удержання фінансової бази для переведення програми морського пластування, а зокрема, для морських таборів;
 - е) праця в місцевих пластових осередках;
 - ж) праця в громадських товариствах та організаціях.

III. КЛИЧ КУРЕНЯ

1. Кличем куреня є пластовий клич “С.К.О.Б.” і морський “Агой - Доброго Вітру”.
2. Окрім офіційного клича, Курінь уживає “Мудре Слово”: “НАВІГАРЕ НЕЦЕССЕ ЕСТ - ВІВЕРЕ НОН”.

IV. ЧЛЕНСТВО

Членом Куреня може стати кожний пластун-сеніор, що виказує заінтересування справами українського моря й морського пластування та який виконає нижче подані вимоги:

1. Прохання про прийняття до Куреня слід складати на руки Курінного Судді в формі, приписаній Курінною Старшиною. Прохання мусить містити поручення двох дійсних членів

Куреня.

2. Курінна Старшина проголошує на Раді кандидатуру даної особи членам куреня.

3. Час кандидатури триває:

а) для кандидатів, які переходят із 16-го Куреня Уладу Старших Пластунів (УСП) "Чорноморські Хвилі" з позитивною опінією Курінної Старшини, кандидатка стає повним членом Куреня УПС на Раді;

б) для інших кандидатів - мінімум один рік, та вони не мають права носити курінної відзнаки;

в) у надзвичайних випадках Рада має право вирішення щодо долі кандидатки.

4. По успішнім відбутий часу кандидатури Курінний Суддя ставить внесок на Раді на прийняття кандидатки в дійсні члени. Внесок мусить бути затверджений 2/3 голосами дійсних членів, присутніх на Раді. Щоб стати дійсним членом Куреня, кандидатка мусить бути фізично приявна на Раді, звільнені тільки ті кандидатки, котрі є далеко віддалені, в чужих краях.

5. Права і обов'язки членів:

а) виконувати всі обов'язки пластина та дотримуватися Пластового Закону;

б) реалізувати цілі Куреня, як подано в II цього Статуту;

в) платити членські внески до Куреня в висоті, устійненій Радою;

г) виконувати всі постанови Ради і Курінної Старшини;

г) брати участь в заняттях Куреня, вибирати та бути вибраним до проводу Курінної Старшини;

д) членам-кандидатам прислуговують у Курені всі права, за винятком:

- бути вибраним на пост в Курінній Старшині;

- вносити застереження супроти прийняття нових кандидатів;

- голосувати;

- бути прaporonooscem.

7. Втрата членства: членна Куреня тратить своє членство в таких випадках:

а) на власне бажання, подане писемно і прийняте Курінним Проводом;

б) за неоправдану відсутність на двох підряд Курінних Радах;

в) незаплачення Курінних членських внесків за три роки підряд;

г) звільнення з членства в Пласті.

Членна, котра втратила членство, має право відклику до Курінного Проводу і до Курінної Ради.

V. ЗАЛОГИ КУРЕНЯ

1. Залогу Куреня творять члени, що стало перебувають в одному осідку/околиці. Залогу творять щонайменше три члени.

2. Залога на своїх річних сходинах вибирає стернову, яка відповідає за всі справи Залоги. В разі потреби можна теж вибрати додаткових членів проводу Залоги.

3. Кожна залога намічує собі такий плян праці, який уважає за відповідний, однаке в річниках обов'язуючих у Пласті і напрямних і цілей куреня, як з'ясовано в II цього Статуту. Плян праці має бути пересланий до Курінної Старшини.

4. Кожна Залога зобов'язана відбути сходини або зустріч своїх членів принаймні раз на рік. Програма може бути довільна, однак мусить включати перевибір проводу Залоги.

5. Кожна Залога повинна відзначити історичну дату Свята Моря - 29 квітня, роковини підняття українських прапорів на Чорноморській Флоті. Способ відзначення є довільний, за вибором Залоги.

6. Залоги звітують згідно з вимогами Курінної Старшини.

VI. КУРІННА РАДА

1. Найвищим авторитетом у Курені є Курінна Рада, яка вибирає Курінну Старшину.

2. Курінна Рада відбувається кожних два роки. В разі потреби Курінна Старшина має право скликати Надзвичайну Раду.

3. Курінну Раду скликає Курінна Старшина, повідомляючи членів про її час, місце, й передбачену програму принаймні три місяці наперед.

4. Участь в Курінній Раді беруть усі члени Куреня. Члени, що мають перешкоду, можуть себе писемно виправдати.

5. Право голосу на Великій Раді мають усі дійсні члени Куреня, які вирівняли курінні внески. Члени, неприсутні на Раді, оправдані зі заплаченими внесками, можуть передати свій голос дійсній членці на письмі. Дійсна членна може мати тільки один додатковий голос.

6. До завдань Курінної Ради належить:

- а) оцінка діяльності Куреня і уступаючої Курінної Старшини;
- б) вибір нової Курінної Старшини;
- в) намічення плянів дальшої діяльності;
- г) прийняття кандидаток у дійсні члени Куреня;
- г) полагодження відкликів від рішень Курінної Старшини;
- д) устійнення висоти курінних внесків.

7. Нарадами Курінної Ради провадить Предсідник, вибраний Курінною Радою.

8. Усі рішення Курінної Ради, прийняття кандидатів на дійсних членів і зміни статуту потребують 2/3 голосів дійсних членів.

VII. КУРІННА СТАРШИНА

1. Курінна Рада вибирає Курінну Старшину в складі:

- а) курінна;
- б) курінний суддя;
- в) курінний писар;
- г) курінний скарбник;
- г) хронікар/господар.

2. Завданням Курінної Старшини є вести всі справи Куреня до наступної Курінної Ради.

VIII. ПРАПОРИ І ЗНАМЕНА

Будуть подані пізніше.

IX. ОДНОСТРІЙ І ВІДЗНАКА

1. Члени 40-го Куреня УПС “Чорноморські Хвилі” носять однострій, як приписано для пластунів-сеніорів, з такими змінами:

- а) беретка білого кольору;
- б) хустка гранатова з трьома білими полосами (затверджена Головною Пластовою Булавовою в дні 8 березня 1980 р.).

2. Курінною відзнакою є синьо-біло-чорний щит (порядок кольорів згори вдolinу) із золотою обвідкою та “хвилями” на синьому полі. На щиті вдolinі є вигаптований золотий якір.

X. ЗМІНИ СТАТУТУ

Цей статут може бути змінений рішенням Курінної Ради, причому справа зміни мусить бути поставлена на програму в повідомленні про Курінну Раду, та кожна зміна мусить бути схвалена 2/3 голосами присутніх дійсних членів на Курінній Раді.

10.4 16-ий КУРІНЬ УСП “ЧОРНОМОРСЬКІ ХВИЛІ”

ПРАВИЛЬНИК 16-го Морського Куреня УСП “Чорноморські Хвилі”

I. НАЗВА

16-ий Морський Курінь Уладу Старших Пластунок “Чорноморські Хвилі”.

II. ЦІЛЬ КУРЕНЯ

- домінуючою ціллю Куреня є та, яку має Український Пласт;
- плекати й поширювати культ Українського моря через збереження традицій українського моряцтва, організування нових Залог Куреня, організування морських таборів, виховування морського пластунства в патріотичному дусі на соборницьких ідеях, організування Днів Моря серед громадянства на місцях і Днів Морського Пластуна в пластових таборах та інших таборах молоді, збирання матеріалів для виховання й вишколу морських пластунів, пропагування ідей Українського моря серед української молоді та серед чужинців.

III. ЗАСОБИ ДЛЯ ОСЯГНЕННЯ ЦІЛІ

- приналежність до УСП та до 16-го Куреня “Чорноморські Хвилі”;
- українська культура, військові морські традиції, пластові морські традиції;
- праця в місцевих пластових осередках;
- праця в громадських товариствах та організаціях.

IV. ВІДЗНАКА

V. КЛИЧ КУРЕНЯ

Кличем Куреня є пластовий клич “СКОБ!”, український морський: “АГОЙ!” і “ДОБРОГО ВІТРУ!” і в неформальному вжитку: “Не тратьте, куме, сили - спускайтесь на дно!”

VI. ЗНАМ'Я КУРЕНЯ

Як приписано постановами про прапори й знамена в Українському Пласті.

VII. ЧЛЕНСТВО

- Нова членка - кандидатка.

- Мусить мати другу юнацьку пробу й бути прийнятою Рефератом УСП і виказувати

зainteresування до справ морського пластиування.

2. Кандидатка мусить уміти плавати.

3. Прохання - прийняття до Куреня треба вислати на адресу судді, а по одержанні анкети треба її виповнити й вислати до судді з такими залучниками:

- посвідка прийняття до УСП;
- опінія кошової про пластову поставу й працю кандидатки;
- життєпис;
- один долар на покриття коштів кореспонденції.

4. Якщо провід Куреня погодиться на прийняття, кандидатка стає прихильницею і продовжує виконання вимог до одержання першого ступеня “Чорноморської Краплі” та до прийняття до Куреня.

б) Вимоги на прийняття до Куреня та на ступінь “Краплі”.

1. Процес прийняття до Куреня триває не менше як шість місяців, у якім часі прихильниця є принаджна до приписаної Залоги. В цім часі вона виконує такі обов’язки:

- демонстрація активності в Пласті та зацікавлення в морському пластиуванні, тобто прихильниця є впорядницею в станиці чи на таборі, є учасницею морського чи іншого водного табору, чи є значно заангажована в станиці, де вона плекає ідеали морського пластиування;
- хоч два дописи до курінної газетки “Спущений Якір”, котра виходить сезоново і висилається поштово до всіх членок Куреня;
- активність у Залозі.

2. Прихильниця підлягає стерновій своєї Залоги, тільки за рекомендацією якої вона буде прийнята до Куреня.

3. Якщо погодяться на прийняття всі “Чорноморські Хвилі”, прихильницю по виконанні повищих вимог приймають до Куреня на наступній Раді на ступінь “Краплі”. Вибір мусить бути одноголосний. Здерганий голос не є голосом проти.

4. З датою прийняття прихильниці в “Краплі” починається її формальне членство в Курені.

5. Крапля є зобов’язана платити курінні внески, починаючи з дня прийняття.

6. Краплі не прислуговує право голосу на Курінній Раді.

7. Кожній “Краплі” Курінна Старшина призначає “сестру”, котра наглядатиме за поступом “Краплі”. Сестрою має бути одна з “Чорноморських Хвиль”. Час “крапання” триває найменше шість місяців і в тому часі “Крапля” виконує вимоги на наступний ступінь.

8. “Крапля” має право носити курінну відзнаку, білу беретку й синю хустку з одним білим паском.

в) Вимоги на ступінь “Хвильки”.

1. Бездоганна праця в Пласті та Курені.
2. Мусить держати тісний зв’язок із сестрою.
3. Мусить успішно вести якесь діловодство в Залозі або Станиці.
4. Напише два дописи до Курінної газетки.
5. Мусить бути одноголосно прийнята на Раді (здерганий голос не рахується голосом проти).

6. “Хвилька” має право дорадчого голосу на Раді, але не виборчого.

7. “Хвилька” має право носити хустку з двома білими пасками.

г) Дійсні члени Куреня.

1. Кандидатка-“Хвилька”, яка відповідала всім вимогам на те, щоб стати повною членкою Куреня, має право стати повною членкою, коли під час кандидатури вона:

- провадить активно пластову працю;
- брала участь у проводах пластових таборів;
- відбула водний табір (якщо причина невідсутності табору є прийнята Курінною Радою як вистачаюча, Рада має право підвищити ступінь, якщо кандидатка викажеться всіма вміlostями, яких набуває на водних таборах).

2. Обов’язком членки Куреня є належати до Залоги Човна Куреня, якщо така існує в місці її перебування, або в віддаленні не більше 50 миль від місця осідку членки, платити членський

внесок до Куреня, виконувати працю на терені Залоги й Куреня та вести активну працю в Пласті.

3. Членка має право бути вибраною і вибирати під час Курінної Ради чи Річних Сходин Залоги Човна до Чорноморської Ради, Курінної Старшини й Проводу Залоги Човна.

4. Членка, яка відмовляється від виконування обов'язків, вложених на неї принадлежністю до Пласти, Чорноморської Ради, Куреня чи Залоги, що ігнорує заклики провідних органів Куреня чи загалу членства, збуваючи їх мовчанкою, що йде в розріз з цілями й напрямними праці Куреня, не бере активної участі впродовж року в праці Куреня без важливої причини й не виконує обов'язань, як членка, приносить неславу Куреневі, тратить усі права в Курені й має бути з нього виключена після трикратного упіmnення Курінною Старшиною. Упіmnення має бути на письмі зі збереженням копії в архівах Куреня.

5. Про виключення членки вирішує Курінна Рада. Виключена членка має право відклику до Чорноморської Ради. Виключення з Куреня не є рівнозначне з виключенням із Пласти.

6. Членка має право носити синю хустку з трьома білими пасками.

VIII. УПРАВА КУРЕНЯ

а) Патрон: крім пластового патрона св. Юрія Переможця, курінним патроном є Андрій Войнаровський;

б) Найвищим авторитетом Куреня є Курінна Рада, яка вибирає представниць Куреня до Чорноморської Ради й Курінну Старшину. Курінну Раду скликає Курінна Старшина щороку. Якщо неможливо перевести її з'їздом, то можна відбути кореспонденційним шляхом. Виборчий голос мають повні членки, які мають заплачений внесок;

в) Чорноморська Рада - це координаційне тіло всіх морських Куренів УСП і УПС. Вона діє на підставі свого правильника, схваленого всіма морськими Куренями. Під час року можна змінити тільки одну представницю Куреня до Чорноморської Ради;

г) Курінна Старшина є виконним органом Курінної Ради й Чорноморської Ради. Курінна Старшина складається з Курінної, Курінного Судді, Писаря, Скарбника, Пресового (Ділового) Референта та інших потрібних діловодів. До Курінної Старшини повинні належати Крайові Діловоди морського пластиування в Булаві Крайової Комендантки Пластунок, якщо вони належать до 16-го Куреня УСП "Чорноморські Хвилі". За потреби Курінна Старшина може покликати більше діловодів до Курінної Старшини.

До обов'язків Курінної Старшини належить:

1. Склікати раз на рік Курінні Ради, на яких переводяться перевибори.

2. Звіти поодиноких діловодів мусять бути готові та їхні копії вислані до всіх Залог щонайменше один місяць перед кожною Радою. Кожна Залога має надіслати свій звіт два місяці перед Радою.

3. Склікати сходини Курінної Старшини й вирішувати на них справи, що належать до виконного органу Куреня.

4. Вписувати в реєстр прийнятих кандидаток і переведених у члени. Вписування в реєстр має попередити спеціальна церемонія, що йшла б із духом традицій Куреня, Курінна Старшина має доручити комусь із членів, обізнаних із Курінною традицією, уложить правильник церемонії вписування в реєстр Куреня. Одним з елементів має бути офіційне проголошення, що ніхто з членок не був проти прийняття та про виповнення членського внеску до Куреня й УСП.

5. Приймати охотниць у кандидатки на членок Куреня.

6. Вести книги поодиноких діловодств та давати їх контролювати на кожне бажання членів Чорноморської Ради, призначених для перевірки книг Куренів.

7. Пересилати звіти діяльності принайменше раз у рік до Чорноморської Ради, а після відbutтя Курінної Ради - протокол з її переведення, зглядно копію протоколу.

8. Уділювати відзначення, упіmnення й інші кари, передбачені Правильником УСП.

9. Наглядати за діяльністю Залог та перевіряти їх книgovедення.

10. Приймати річний план праці Залог Човнів.

11. Приймати й реєструвати членські внески.

12. Виплачувати бажану суму Чорноморській Раді, як передбачає бюджет Чорноморської Ради.

13. Організувати й переводити морські табори й курси, відправи впорядниць та інструкторок морського пластиування, Кадри Виховниць морського пластиування, призначати виховниць і інструкторок до морських таборів, організувати курси для інструкторок і Кадри Чорноморських Виховниць.

14. Вести касу Куреня та касову книгу.

15. Вести інвентар майна Куреня як: спортивне приладдя, судна, суднове приладдя, бібліотека тощо.

16. Репрезентувати Курінь назовні перед Проводом Пласти та громадянством.

17. Видавати обіжники.

IX. ЗАЛОГА ЧОВНА КУРЕНЯ

Курінь - це наче судно, що його ціла залога має відповідну скількість човнів. Структура Пласти базована на запорозькій традиції; козаки перебували в куренях на Січі, а в похід ішли пішки, пливли човнами або їхали на конях. Кожний січовий Курінь у поході був поділений на відповідну скількість залог човнів, залежно скільки могло козаків поміститися в човні-чайці. Йдучи за тією моряцькою традицією запорожців, наш Курінь ділиться також на Залоги Човнів.

а) Члени Куреня, що стало перебувають в одному осідку, творять Залогу Човна Куреня. Скількість членів Залоги - принайменше три "Хвильки".

б) Залога на своїх річних сходинах вибирає Провід у складі: Стернової, Писаря, Скарбника. У випадку малої скількості членів діловодства можна кумулювати. Ведення діловодств Проводу Залоги Човна аналогічне з діловодством у Курінній Старшині, тільки в засяぐу Залоги.

в) Вибраний Провід Залоги Човна плянує свою працю що три місяці, а річний плян праці відсилає до Курінної Старшини на руки писаря;

г) Залога Човна відбуває свої сходини принайменше раз у місяць. Програма сходин складається з трьох частин:

- **офіційної**, під час якої полагоджують усіякі справи офіційного характеру;

- **повчаючої**, під час якої хтось із членів відчитує чи виголошує доклад у засягу зainteresувань Залоги, або зі спорідненою тематикою. Дискусія належить до повчаючої частини;

- **розвивкової**, під час якої члени довільно забавляються. Перекуска повинна бути, але аж після офіційного закриття сходин пластовим і чорноморським кличами: "СКОБ! ДОБРОГО ВІТРУ!";

г) Члени Залоги Човна платять внески, встановлені Курінною Радою з тим, що розподіл членського внеску є: 2/3 до Залоги, 1/3 до Куреня;

д) Писар Залоги відсилає кожного року протокол із попередніх річних сходин Залоги та просить Курінну Старшину затвердити склад Проводу Залоги Човна, подаючи кожночасно статистику членів Залоги;

е) Провід Залоги (скарбник) веде касову книгу Залоги, приходову та розходову книжку посвідок, а теж інвентар майна Залоги;

е) Провід Залоги Човна репрезентує Курінь і морське пластиування перед Проводом місцевого Пластового осередку та громадянством.

X. РЕЗИГНАЦІЯ З ДІЛОВОДСТВА

Резигнуючий член Чорноморської Ради, Курінної Старшини чи Проводу Залоги Човна подає свою резигнацію на письмі 30 днів наперед.

XI. ЗМІНИ В ПРАВИЛЬНИКУ

Зміни в правильнику Куреня може зробити Курінна Рада.

10.5 10-ий КУРІНЬ УПС “ЧОРНОМОРЦІ”

СТАТУТ

10-го Морського Куреня УПС “Чорноморці”

(схвалені зміни Великою Радою Куреня дня 25.VI.2006)

I. НАЗВА

10-ий Морський Курінь Уладу Пластового Сеніорату “Чорноморці”.

II. ЦІЛЬ КУРЕНЯ

1. Підставовою ціллю Куреня є та, яку має Український Пласт.
2. Окрім того, специфічною ціллю Куреня є поширення й поглиблення культу Українського Моря і мореплавного та водного вишколу пластової молоді.
3. Засоби длясягнення цілі.
 - a) плекання традицій Української Державної Фльоти;
 - b) пропагування клича: “Чорне море - Українське море”;
 - c) морський вишкіл як окрема ділянка пластування;
 - d) співпраця в організуванні й переводженні тaborів морського пластування в усіх краях;
 - e) публікації з морською тематикою;
 - f) організування Свята Моря, а в пластових тaborах - Дня Морського Пластуна;
 - g) створення й удержання фінансової бази для переведення програми морського пластування, а зокрема, для морських тaborів.

III. ТЕРИТОРІЯ ДІЯЛЬНОСТИ КУРЕНЯ

1. Членами Куреня можуть бути пластуни, замешкалі в будь-якій державі світу.
2. Курінна Старшина може організувати залоги в країнах, де є три або більше членів Куреня.
3. Діяльність Куреня в усіх краях і його відношення до крайових пластових організацій є нормоване статутом Конференції Українських Пластових Організацій, і курінь усе діє в рамках цього статуту і директив КУПО, ГПВ і Крайових Пластових Старшин.

IV. КЛИЧ КУРЕНЯ

1. Кличем Куреня є пластовий клич: “СКОБ!” і морський: “Доброго Вітру!”
2. Окрім офіційного клича, Курінь уживає “Мудре слово”: **NAVIGARE NECESSE EST - VIVERE NON** (“НАВІГ'АРЕ НЕЦЕССЕ ЕСТ - ВІВЕРЕ НОН”) - прислів'я римських мореплавців.

V. МАРШЕВА ПІСНЯ

Маршевою піснею Куреня є: “Серед шуму бурної негоди”, музика і слова укладу пл. сен. о. Богдана Ганушевського, ЧМ:

Серед шуму бурної негоди
І в обіймах крилатих вітрів,
Серед хвиль водяної безодні
Чуєм зов чорноморських вовків.

Україно, геройський наш краю, -
Ми для тебе живем в боротьбі,
Нашу юність і силу, і труди
Ми приносимо в жертву тобі!

Ми живем батьківщині на славу,
Ще бурлить в нас козацька кров.
Пластуни-Чорноморці ми юні,
До походу з нас кожний готов.

Україно, геройський наш краю, -
Ми для тебе живем в боротьбі,
Нашу юність і силу, і труди
Ми приносимо в жертву тобі!

VI. ПРЕСОВІ ОРГАНИ КУРЕНЯ

1. Офіційним внутрішнім пресовим органом Куреня є бюллетень “Чорноморець - Листок Дружнього Зв’язку” - видаваний квартально Курінною Старшиною. В ньому друкуються доручення і повідомлення Курінної Старшини, інформації про діяльність залог, новини з життя членів та різні актуальні інформації, цікаві морським пластунам-“Чорноморцям”.

2. Офіційним зовнішнім органом Куреня є неперіодичне видання “Порадник та Інформатор для Морських Пластунів”, в якому поміщаються технічні матеріали підготовлення морських таборів, здавання морських пластових проб та загального морського пластиування. Його видає, в міру потреби, редакційна колегія, покликана курінним, у склад якої можуть входити також члени інших чорноморських куренів.

3. Курінь може також видавати інші публікації, присвячені морській і пластовій тематиці, за рішенням Курінної Старшини.

VII. ЧЛЕНСТВО

1. Членом Куреня може стати кожний пластун-сеніор, який виказує заінтересування справами українського моря й морського пластиування, та якого Курінь визнає гідним прийняття.

2. Прохання про прийняття до Куреня слід складати на руки курінного судді в формі, присіаній Курінною Старшиною. Прохання мусить містити поручення двох дійсних членів Куреня. Курінна Старшина може теж вимагати вплати вписового в устійненій нею висоті.

3. Члени Куреня мають два ступені:

- а) кандидат;
- б) дійсний член.

4. По одержанні прохання Курінна Старшина проголошує кандидатуру даної особи членам Куреня. Якщо котрий-небудь дійсний член Куреня висловить свої застереження, то патент не може бути прийнятий, але має право відклику до Великої Ради. Коли ж немає застережень, тоді Курінна Старшина повідомляє аспіранта про прийняття його до Куреня як члена-кандидата, тобто на пробу.

5. Час кандидатури:

а) для кандидатів, що переходят із 25-го Куреня УСП “Чорноморці” (з позитивною опінією Курінної Старшини того Куреня) - мінімум півроку;

- б) для інших кандидатів - мінімум один рік;
- в) для всіх кандидатів - не більше, як два роки;

г) Курінна Старшина може у виняткових випадках продовжити кандидатуру члена на один додатковий рік, тобто до трьох років;

г) Велика Рада або Чорноморська Зустріч може продовжити відбуту вже трирічну канди-

датуру два рази, по одному році, тобто до п'яти років;

д) якщо кандидат до п'ятирічного строку не стане дійсним членом, то він мусить відійти з Куреня.

6. По успішнім відбутих часу кандидатури, під час якого кандидат виказався взірцевою поведінкою й точним виконуванням усіх обов'язків, курінний суддя ставить внесок на Великій Раді або Зустрічі Куреня на прийняття кандидата в дійсні члени. Кандидат мусить бути фізично приявний на Великій Раді чи Зустрічі, де відбувається прийняття його в дійсні члени. Від цієї вимоги є звільнені тільки члени, що постійно живуть поза континентом, на якому відбувається Велика Рада. Для прийняття кандидата в дійсні члени потрібно 2/3 голосів, приявних на Великій Раді чи Зустрічі дійсних членів.

7. Якщо новоприйнятий дійсний член не був охрещений у 25-му Курені УСП або не був його членом (тобто вступає до 10-го Куреня як звичайний сеніор), тоді він мусить бути охрещений згідно з обов'язуючим "Чорноморським церемоніалом хрещення нового члена", описаним нижче. Чорноморське хрещення можна мати тільки один раз.

8. "Чорноморський Церемоніал Хрестення Нового Члена" є живою традицією "Чорноморців" 10-го Куреня УПС і 25-го Куреня УСП. Тому форма його переведення може з часом мінятися. Однак головні елементи хрещення все мусять бути включені, а саме:

- а) хрещення переводить курінний суддя або делегований ним дійсний член Куреня;
- б) хрещення відбувається все на воді (море, озеро, річка, став і т.п.);
- в) церемоніал хрещення нового члена являється тайною Куреня і відбувається на підставі описаного спільног звичаю, прийнятого Радами 10-го і 25-го Куренів "Чорноморці".

9. При прийнятті в дійсні члени кандидат одержує порядкове число в Курені. Коли дійсний член вибуває з Куреня, його числа нікому іншому не дають. Коли ж цей член повертається до Куреня, одержує назад своє старе число.

10. Права й обов'язки членів:

- а) виконувати всі обов'язки, що випливають із приналежності до Української Церкви, українського суспільства й Українського Пласти;
- б) реалізувати цілі Куреня, як подано в статті II цього Статуту;
- в) належати до залоги Куреня в місці свого перебування або там, де його призначить Курінна Старшина, та працювати на терені своєї Залоги;
- г) платити членські внески до Куреня в висоті, устійненій Великою Радою;
- г) виконувати всі постанови Великої Ради, Курінної Старшини та Проводу Залоги;
- д) брати участь у всіх заняттях Залоги й Куреня, вибирати та бути вибраним до Проводу Залоги чи Курінної Старшини;
- е) членам-кандидатам прислуговують у Курені всі права за винятком: бути вибраним курінним або курінним суддею, бути вибраним на інші пости в Курінній Старшині протягом першого року своєї кандидатури, вносити застереження супроти прийняття нових кандидатів, голосувати над прийняттям кандидатів у дійсні члени і над вибором Морського Вовка, бути прапороносцем.

11. Утрата членства:

- а) член, що не виконує обов'язків, випливаючих із приналежності до Пласти, Куреня чи Залоги, що ігнорує заклики Курінної Старшини чи Великої Ради, збиваючи їх мовчанкою, що йде в розріз із цілями й напрямними праці Куреня без важливої причини й не виконує зобов'язань, приносить неславу Куреневі й має бути з нього вичеркнений. Про вичеркнення вирішує Курінна Старшина. Вичеркнений член має право відклику до Великої Ради. Вичеркнення з Куреня не є рівнозначне з вичеркненням із Пласти. Вичеркнений член може наново повернутися до Куреня з числом і ступенем, які він мав перед вичеркненням, якщо Велика Рада устійнить, що він направив свої занедбання й визнає його гідним дальше бути "Чорноморцем";

- б) член Куреня, що з будь-якої причини формально перестав бути членом пластової організації, автоматично перестає бути активним членом Куреня. Ті, що вибули з Пласти через звільнення або викреслення, стають "Чорноморцями на безлюдному острові", мають право допомагати Куреневі в міру потреби й брати участь у заняттях Куреня на окреме запрошення Курінної Старшини.

12. Почесні члени Куреня:

a) Чорноморський Вовк:

Три дійсні члени Куреня з найнижчими курінними числами одержують пожиттєвий почесний титул “Чорноморського Вовка”. Чорноморський Вовк, у додатку до всіх прав дійсного члена, має привілей носити на пластовому однострою відзнаку Чорноморського Вовка, як приписано в статті XIII цього Статуту, та йому призначається почесну грамоту титулу Чорноморського Вовка на Великій Раді або Зустрічі в торжественному курінному церемоніалі. Курінний суддя веде реєстр Чорноморських Вовків і інформує членство про наступство у випадку відпливу одного з трьох в останній рейд. Наступником являється член з наступним найнижчим числом.

b) Морський Вовк:

Цей титул автоматично одержує член 10-го Куреня УПС “Чорноморці”, якого Велика Рада проголосила на голову Чорноморської Ради. Він може вживати цей титул впродовж своєї 6-літньої каденції. Рівно ж впродовж цього часу має право носити чорноморську відзнаку Морського Вовка, яка є описана в статті XIII цього Статуту.

Морський Вовк репрезентує символ виробленого і досвідченого морського пластиуни, символ духа морського пластиування, єдності всіх чорноморських куренів і чорноморських традицій. Цей почесний і діловий титул надають “Чорноморцеві” за заслужену довголітню працю для розвитку морського пластиування, в якій він доказав ціхи характеру й уміння будувати й успішно провадити чорноморську працю.

Вибори Морського Вовка відбуваються що 6 років, згідно зі статтею IX цього Статуту.

VIII. ЗАЛОГИ КУРЕНЯ

Курінь - це неначе судно, що його цілий екіпаж має відповідну кількість човнів. По запорозькій традиції козаки перебували в куренях на Січі, а в похід марщували, їхали верхи або плили човнами. Кожний січовий курінь у водному поході був поділений на залоги човнів, залежно від того, скільки козаків могло поміститися в човні-чайці. Йдучи за тією традицією запорожців, наш Курінь ділиться також на залоги.

1. Залогу Куреня творять члени, що стало перебувають в одному осідку/околиці та ті члени, що їх Курінна Старшина приділить до даної залоги. Кількість членів Залоги: принаймні три “Чорноморці”.

2. Курінна Старшина призначає кожній Залозі назву відповідно до водного простору околиці Залоги, наприклад, Залога Атлантійського океану - Північ.

3. Залога на своїх річних сходинах вибирає стернового, який відповідає за всі справи Залоги. В разі потреби можна теж вибрати додаткових членів Проводу залоги.

4. Кожна залога намічує собі такий плян праці, який уважає за відповідний, однаке в рамках обов'язуючих у Пласті направлених і цілей Куреня, як з'ясовано в статті 11 цього Статуту. Копія пляну праці має бути переслана до Курінної Старшини.

5. Кожна Залога зобов'язана відбути сходини або зустріч своїх членів принаймні раз на рік. Програма може бути довільна, однак мусить включати перевибір Проводу залоги.

6. Кожна Залога повинна відзначати історичну дату “Свята Моря” - 29 квітня - підняття українських прапорів на Чорноморській Флоті та державного Свята Моря чи Флоти України. Спосіб відзначення є довільний, за вибором Залоги.

7. Залоги звітують згідно з вимогами, устійненими Курінною Старшиною.

IX. ВЕЛИКА РАДА

1. Найвищим авторитетом у Курені є Велика Рада, яка вибирає Курінну Старшину і проголосує Морського Вовка.

2. Велика Рада відбувається що два роки, точніше: кожного парного року. В разі потреби Курінна Старшина має право скликати Надзвичайну Велику Раду.

3. Велику Раду скликає Курінна Старшина, повідомляючи членів про час, місце й передбачену програму принаймні два місяці наперед.

4. Участь у Великій Раді беруть усі члени Куреня. Члени, що мають важливу перешкоду, можуть бути виправдані, однаке кожна Залога мусить вислати на Велику Раду бодай одного зі

своїх членів. Від цього обов'язку є звільнені лише ті Залоги, що існують поза континентом, де відбувається Велика Рада, а інші Залоги можуть бути звільнені Курінною Старшиною тільки у виняткових випадках.

5. Право голосу на Великій Раді мають усі члени Куреня (див.: стаття VII, т. 10 про права кандидатів). Дійсні члени Куреня, що з оправданих причин не можуть бути присутні на Великій Раді, можуть передати свої голоси на письмі котрому будь-іншому дійсному членові Куреня, однаке їхні оправдання й передача голосів мусять бути зголошені Курінній Старшині найпізніше при реєстрації. Жоден учасник Великої Ради не може мати більше як три голоси.

6. До завдань Великої Ради належить:

- а) оцінка діяльності Куреня й уступаючої Курінної Старшини;
- б) вибір нової Курінної Старшини з-поміж членів, фізично присутніх на Великій Раді;
- в) намічення плянів дальшої діяльності;
- г) прийняття кандидатів у дійсні члени Куреня (це можна теж перевести на офіційній Зустрічі Куреня);
- г') поновне прийняття до Куреня попередньо вичеркнених членів;
- д) полагодження відкликів від рішень Курінної Старшини;
- е) устійнення висоти курінних внесків;
- е') проголошення Морського Вовка.

7. Нарадами Великої Ради провадить від початку до кінця уступаючий курінний або, у виїмкових випадках (неперебачена відсутність курінного) - уступаючий курінний суддя.

8. Усі рішення Великої Ради переходят звичайною більшістю голосів, за винятком прийняття кандидатів на дійсних членів і зміни статуту, що потребують більшості 2/3 голосів.

9. Присутні на Великій Раді три члени Куреня з найнижчими порядковими числами творять Комісію-Матку. Завданням Комісії-Матки є перевірка діловодства уступаючої Курінної Старшини й намічення кандидатів до нової Курінної Старшини. Якщо за тим правилом до Комісії-Матки входить хтось з уступаючої Курінної Старшини, то він може брати участь у наміченні кандидатів до нової Курінної Старшини, але для перевірки діловодства його застуває наступний за черговістю порядкових чисел член Куреня.

10. Вибір Морського Вовка:

а) Реченець вибору є на шість років активної служби як голова Чорноморської Ради. Вибори нового Морського Вовка відбуваються на один рік перед тим, як він має перебрати свій пост голови Чорноморської Ради;

б) Номінаційна Комісія в складі Курінної Старшини номінує двох кандидатів (які дали свою згоду і які відповідають вимогам статті VII - 12 б). Курінний суддя висилає поштою виборчу картку до всіх дійсних членів Куреня. Вибір більшістю голосів проголошують на Великій Раді. Каденція починається на рік пізніше, на Зустрічі. Впродовж цього року Морський Вовк - "елект" не може вживати цього титулу, але може заступати Морського Вовка при його відсутності на нарадах Чорноморської Ради.

X. ЧОРНОМОРСЬКА ЗУСТРІЧ

Чорноморська Зустріч відбувається що два роки, точніше: кожного непарного року. На Зустріч приїздять "Чорноморці" з родинами. Головним завданням Зустрічі є закріплення товариських зв'язків та співжиття членства. На Зустрічі можна теж приймати кандидатів у дійсні члени.

XI. КУРІННА СТАРШИНА

1. Велика Рада вибирає Курінну Старшину в складі п'ятьох осіб:

- а) курінний;
- б) курінний суддя;
- в) курінний писар;
- г) курінний скарбник і господар;
- г') референт зв'язків і таборів.

Капелян Куреня теж має всі права члена Курінної Старшини. Капеляна запрошує на цей

пост Курінна Старшина.

2. Завданням Курінної Старшини є вести всі справи Куреня до наступної Великої Ради. Додатково наступні завдання є включені в обов'язки поодиноких членів Курінної Старшини:

- а) курінний: звітує Великій Раді про стан Куреня;
- б) суддя: веде картотеку членства, заступає курінного, коли треба, ініціює підвищення ступенів і нагороди;
- в) писар: дбає про тяглість книги протоколів, кореспонденцію, курінну готовість, звіти;
- г) скарбник і господар відповідає за касову книгу, книгу внесків (висилає в лютім рахунок до кожного члена), збіркові акції;
- г) референт зв'язків і тaborів бере участь у плянуванні і переведенні тaborів, звітує про тaborи на Великій Раді і Зустрічі, координує між куренями надбання й удержання морського майна і приладдя.

XII. ПРАПОРИ Й ЗНАМЕНА

1. Прапор Української Державної Фльоти.

а) Декретом Президента Української Народної Республіки з дня 30.V.1963 “Чорноморці” можуть уживати прапор Української Державної Фльоти;

б) прапор УДФ “Чорноморці” вживають там, де нормальну прийнято вживати національний прапор, наприклад, на щоглі під час чорноморських імпрез і на задній щоглі чорноморських суден;

в) у кожному випадку для вжитку прапору УДФ Курінна Старшина призначає “ад гок” хорунжих.

2. Курінний Стяг.

а) стяг, або - як ми звикли називати - прапор Куреня, - це символ пластової ідеї. Освячений та завершений лентою в національних кольорах, яка, по суті, є формою національного прапора, він творить для нас, “Чорноморців”, найвищу цінність Куреня і йому ми віддаємо почесті, належні національному прапорові;

б) зі стягом виходить Курінь під час святкових (урочистих) виступів;

в) Курінна Старшина призначає сталого прапороносця (постійно опікується стягом) і допоміжних прапороносців, а всі вони відповідають честю своєю за збереження прапору й мають боронити його навіть своїм життям. Прапороносцями можуть бути лише дійсні члени Куреня;

г) Присяга прапороносців на прапор: “Даю Пластове Слово Чести, що цей, повірений мені Вами, Друзі, - прапор 10-го Морського Куреня УПС “Чорноморці” - зберігатиму й носитиму в пошані, належній знамену Пластової Ідеї та Українського Пласти”. Присягу прапороносців переводить курінний або призначений ним дійсний член Куреня;

г) коли Курінь виступає з прапором, його несе головний прапороносець в асисті двох допоміжних прапороносців. У службі, як прапороносці, вони мають білі рукавички й білі беретки, яких не сміють скидати так довго, поки прапор не є звинений (навіть при Богослужбі);

д) у випадку сталої перешкоди, яка не дозволяє головному прапороносцеві виконувати дальше своїх обов'язків, Курінна Старшина покликає нового прапороносця, який складає присягу на прапор, як у т. 2 цієї статті. У випадку тимчасової перешкоди головного прапороносця заступає один із допоміжних прапороносців;

е) курінний стяг мусить бути в сталому посіданні одного з прапороносців. Його не можна передавати через третю особу (яка не була заприсяжена як прапороносець) ні пересилати поштою тощо;

е) стягу не можна вживати в ніякому випадку так, що він не є під опікою прапороносців, наприклад, для декорації залі під час імпрез і т. п.

3. Курінне Знам'я.

а) Знам'я Куреня - це полотняний або сатиновий квадрат розмірами 75x75 см. Він складається з трьох окремих смуг, кожна шириною у 25 см у кольорах (згори вдolinу): темносиня, біла, чорна. Посередині правої сторони плахти срібна лілея з якорем і золотим (жовтим) тризубом висоти 15 см, по лівому боці лілеї число “10”, по правім букви “Сн”. Число й

букви висоти 10 см, блакитного кольору. Ліва сторона плахти є порожня, без нашивок;

б) Курінне знам'я вживаємо при нагоді звичайних збірок Куреня та при інших нагодах, де Курінь або його відпоручники виступають як пластова частина (наприклад, на зустрічах чи конференціях його, разом із знаменами інших куренів, можуть завішувати на щоглу або стіну);

в) Курінне знам'я носять на палиці або завішують на щоглі;

г) носить і зберігає його головний прaporonoсець.

4. Чорноморський прaporець на суші.

а) вигляд: полотенце величини 60x30 см, що складається з трьох рівних горизонтальних смуг у кольорах Куреня, а саме: горішня - темно-синя (гранатова), середня - біла, долішня - чорна (кожна смуга 10 см широка);

б) прaporець уживають на суші під час внутрішньо-курінних зайнят, коли непрактично вживати курінне знам'я;

в) прaporець підтягають на щоглу кожного пластового табору, де комендантом або бунчужним є "Чорноморець".

5. Чорноморський прaporець на воді (вимпель).

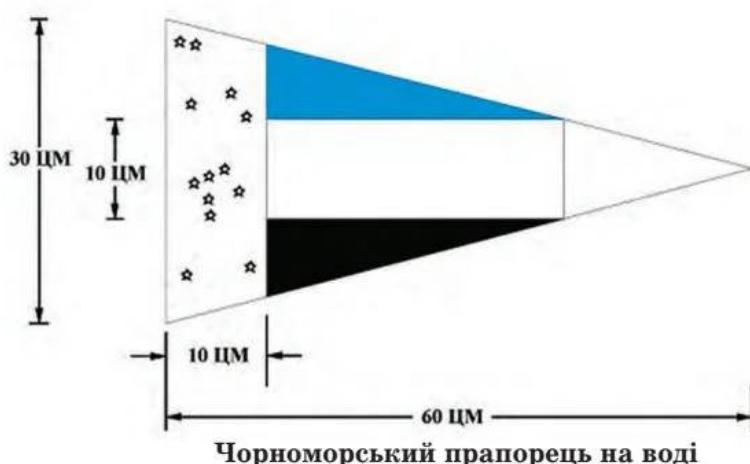
а) форма: рівнораменний трикутник, якого підстава 30 см, а висота (довжина вимпеля) - 60 см;

б) вимпель прикріплюють за його підставу до головної щогли кожного судна, якого капітаном є "Чорноморець";

в) вигляд вимпеля, як на рисунку:

60 ЦМ
Чорноморський прaporець на суші

60 ЦМ
Чорноморський прaporець на воді

XIII. ОДНОСТРІЙ І ВІДЗНАКИ

1. Члени 10-го Куреня УПС “Чорноморці” носять однострій, як приписано для пластунів-сеніорів, з такими специфічними частинами:

- а) беретка білого кольору;
- б) хустка гранатова з трьома білими пасками (затверджена Головною Пластовою Булавою 8.III.1980);
- в) торочки до підколінок у кольорах Куреня (темно-синій, білий, чорний).

Однострій

2. Курінною відзнакою є синьо-біло-чорний щит (порядок кольорів згори вдолину) із золотою обвідкою та сузір'ям Оріон на синьому полі. На щиті є вигаптований золотий якір.

Курінна відзнака

3. Почесні курінні відзнаки:

а) Відзнака “Чорноморського Вовка” - це курінна відзнака, обведена стяжкою, 1 1/4 см широкою, в чорноморських кольорах: синій - найближче до відзнаки, білий - посередині, а чорний - назовні;

Відзнака
Чорноморського Вовка

б) Відзнака “Морського Вовка” - це курінна відзнака, поверх якої є синє поле, ширини відзнаки й висоти 3 см. Посередині поля - чотири кола, утворені зі скрученої золотої линви. Ясно-синє (блакитне) поле - це ознака неба. Чотири кола - це ознака чотирьох Чорноморських куренів (10-го, 16-го, 25-го і 40-го). Золота линва є ознакою чорноморської дружби і зв'язку.

Відзнака
Морського Вовка

XIV. ЗМІНИ СТАТУТУ

Цей Статут може бути змінений рішенням Великої Ради, причому справа зміни Статуту мусить бути поставлена на програму в повідомленні про Велику Раду (т. 3 статті IX цього Статуту), та кожна зміна мусить бути схвалена більшістю 2/3 голосів на Великій Раді.

10.6 25-ий КУРІНЬ УСП “ЧОРНОМОРЦІ”

СТАТУТ 25-го Куреня УСП ім. св.Миколая “Чорноморці”

10.6.1 Головний Курінний Статут

1. СТРУКТУРНІ ОДИНИЦІ КУРЕНЯ

а) Курінь складається із трьох фльот: Україна, Північна Америка, Австралія. Кожна фльота є самостійною структурною одиницею куреня;

б) Фльота складається із менших структурних одиниць, які називаються залоги.

2. ПРАВА І ОБОВ'ЯЗКИ ФЛЬОТ

а) кожна фльота має власний фльотський статут, що не суперечить принципам і цілям куреня. Кожна фльота має право приймати особисті статутні пункти за умови, що вони не конфліктуватимуть із Головним Курінним Статутом. Додаток, чи зміна до фльотського статуту вступає в дію після затвердження Адміральською Комісією;

б) підвищення ступеня є справоюожної фльоти. Якщо член змінює фльоту, то для підвищення в ступені мусить бути активним членом нової фльоти принаймні шість місяців. Нова фльота має право вимагати, щоб усі умови для підвищення були виконані в новій фльоті до іменування на ступінь;

в) два місяці перед Радою чи Зустріччю фльоти Капітан Фльоти повинен повідомляти Адміральську Комісію про кількість “Водяніків”, які подаються на підвищення, що дасть змогу зарезервувати порядкові числа до іменування на “Чорноморця”;

г) кожна фльота відповідає за свої адміністративні справи;

г) будь-які внески чи майно, зібрані окремою фльотою, належать тільки їй, за виключенням добровільної допомоги іншій фльоті.

3. АДМІРАЛЬСЬКА КОМІСІЯ

а) Адміральська Комісія несе відповідальність за:

1) підтримання тісного зв'язку із проводами фльот;

2) перевірку і забезпечення порядковими числами або псевдами для уникнення повторень;

3) перевірку змін до фльотських статутів, щоб зміни не суперечили принципам і цілям куреня.

б) Капітаножної фльоти є членом Адміральської Комісії. Кожна фльота призначає ще двох додаткових членів до Адміральської Комісії.

в) Адміральська Комісія повинна проводити сходини не менше двох разів на рік. При неможливості фізичної присутності всіх членів комісії нараду можна проводити дистанційними методами (телефон, міжсітка і т. д.);

г) Голова Адміральської Комісії - Адмірал. Адмірал не є вибірною посадою, а призначається на рік від кожної фльоти по черзі. Термін Адмірала: один календарний рік - від 1 вересня до 31 серпня. Лише "Чорноморець" має право стати Адміралом;

г) члени вахтової фльоти виконують обов'язки судді і скарбника Адміральської Комісії;

д) вахтова фльота забезпечує видатки Адміральської Комісії. По мірі необхідності вахтова фльота може звернутися за допомогою до інших фльот;

е) щоб прийняти рішення, потрібно більше п'ятдесяти відсотків голосів членів Адміральської Комісії, що мають право голосу. Право голосу в Адміральській Комісії мають лише "Чорноморці".

4. ПРОВІД ФЛЬОТИ

а) Голова фльоти - Капітан Фльоти;

б) у кожній фльоті існують курінні посади: суддя, скарбник і т.д.

5. ЧЛЕНСТВО ФЛЬОТИ

а) член куреня має право перейти до іншої фльоти, якщо переселяється в територіальні межі тієї фльоти. Якщо член куреня переселяється поза територіальні межі існуючих фльот, тоді має право вирішувати, чи буде членом однієї з існуючих фльот, чи самітником, за обов'язкової згоди Адміральської Комісії;

б) якщо старший пластун, який живе за територіальними межами існуючих фльот, хоче вступити в курінь, його іменувати калабанником може будь-яка фльота. Адміральська Комісія вирішує, чи він буде членом існуючої фльоти, чи самітником;

в) якщо член куреня хоче залишити курінь або потім повернутися до куреня, - це є внутрішня справа тої фльоти, де він був приписаний. Якщо він був звільнений однією з фльот, але має бажання повернутися до куреня та живе за територіальними межами тої фльоти, це є справа Адміральської Комісії.

6. ПРАВО ГОЛОСУ КОЖНОЇ ФЛЬОТИ

а) члени куреня мають право голосу лише у фльоті, до якої вони належать, за виключенням випадків, коли їх запрошено проводом фльоти, в якій проводиться голосування;

б) право голосу на підвищення ступеня мають лише члени фльоти, до якої належить кандидат на підвищення, за виключенням випадків, коли інші члени запрошенні проводом фльоти кандидата.

7. ПРАВО ОФІЦІЙНОГО ПІДПИСУ ДЛЯ ПЛАСТУ

Право офіційного підпису для Пласти у своїй країні має Капітан Фльоти, за що несе відповідальність. Право офіційного підпису на міжкрайовому рівні має Адмірал.

8. ХТО МОЖЕ БУТИ "ЧОРНОМОРЦЕМ"

Членом 25-го Куреня УСП ім. св. Миколая "Чорноморці" може стати кожний старший пластун, що був прийнятий до Уладу Старших Пластунів проводом УСП, з доброю пластовою поставою та виявляє цікавість до справ морського пластування. Коли кандидат не має університетської освіти, то мусить володіти знанням якогось фаху.

Хоча головною прикметою членів куреня є завзяте зацікавлення морським пластуванням, серед "Чорноморців" є викладачі, атлети, які продовжують традицію першунства в курені, журналісти, які видають "Оріон", музиканти, співаки, гумористи, мистці, лікарі, механіки, астрономи, фізики, філософи і т.д. Кожний "Чорноморець" має надавати корисний вклад до курінного життя і праці.

9. ВЕЛИКА РАДА Й ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ

а) Велика Рада та Товариська Зустріч "Чорноморців" - обидві є уповноважені збірки фльоти, під час яких можуть відбутися всі звичай в справі підвищення ступенів. Ті члени, які відбудуть таку Раду або Зустріч, є вповноважені вирішувати всі справи, незалежно від числа присутніх;

б) Надзвичайна Рада "Чорноморців" є також уповноважена збірка;

в) Надзвичайна Рада легітивна, коли є присутніми більшість активних "Чорноморців" у

- фльоті, а решта були повідомлені щонайменше за один місяць перед Надзвичайною Радою;
- г) тільки на Великій Раді відбуваються фльотські перевибори;
 - г) Велика Рада може та мусить відбуватися тільки раз на рік;
 - д) на Великій Раді присутні "Чорноморці" вибирають предсідника Ради з-поміж всіх присутніх "Чорноморців". На Товариській Зустрічі, або Надзвичайній Раді, члени Старшини є предсідниками Зустрічі або Ради;
 - е) організація уповноваженої Ради або Зустрічі вимагає:
 - вибрати час і місце, зручне для більшості членів;
 - час і місце обирається при добрій волі членів фльоти на фльотській збірці або, в разі браку такої збірки, при добрій волі старшини;
 - потрібно зважити, чи є час на повідомлення членів та час на укладання особистих календарів кожним членом.

10. КАНДИДАТ ДО КУРЕНЯ ("БОЛОТЯНИК")

З моменту, коли фльотський суддя отримує письмове прохання про прийняття до куреня від зацікавленого пластина, який був виписаний з юнацтва, з порученням двох "Чорноморців", цей пластиун стає кандидатом до куреня. За відсутності в фльоті двох "Чорноморців", можна подати підписи "Водяників" чи "Чорноморців" з інших фльот. Кандидат до куреня є знаний як "Болотянік".

11. ПІДВИЩЕННЯ В СТУПЕНІ

а) голосування на підвищення в ступені та хрещення "Калабанників", "Водяників" і "Чорноморців" може відбутися лише на Великій Раді, Товариській Зустрічі або на Надзвичайній Раді "Чорноморців";

б) іменування на "Чорноморця" може відбуватися лише при одноголосній згоді всіх присутніх "Чорноморців". Хрещення на "Чорноморця" може відбуватися в присутності лише "Чорноморців";

в) іменування на "Водяника" може відбуватися лише при згоді двох-третіх усіх присутніх "Чорноморців" і "Водяників". Хрещення на "Водяника" може відбуватися в присутності лише "Чорноморців" та "Водяників";

г) іменування на "Калабанника" може відбуватися лише при згоді двох-третіх усіх присутніх "Чорноморців" і "Водяників". Хрещення на "Калабанника" може відбуватися в присутності лише "Чорноморців", "Водяників" та "Калабанників";

г) якщо у фльоті кандидата на підвищення нема членів, які вповноважені голосувати, а також у ситуації самітника, справу вирішує Адміральська Комісія. У такому випадку хрещення відбувається при наступній нагоді. Адміральська Комісія має право надати такому кандидату на підвищення повні права свого нового ступеня, від моменту її голосування. Проте доки не відбулось хрещення такого кандидата, він не може проводити хрещення інших кандидатів свого ступеня;

д) кожна фльота окремо встановлює вимоги на підвищення своїх членів, а також засоби перевірки задовільного виконання цих вимог.

12. ПРАВА І ОБОВ'ЯЗКИ "КАЛАБАННИКА"

а) з моменту підвищення "Болотяника" на ступінь "Калабанника" починається його формальне членство в курені;

б) "Калабанник" має обов'язок обрати собі старшого брата з-поміж "Чорноморців" в курені, який буде опікуватись ним і його поступом в курені;

в) під час калабанництва член виконує вимоги на ступінь "Водяника";

г) "Калабанник" не має права бути Адміралом;

г) "Калабанник" не має права бути обраним Капітаном Фльоти, окрім випадку, коли у фльоті нема "Чорноморців" та "Водяників".

13. ПРАВА "ВОДЯНИКА"

"Водяник" має більшість прав дійсного члена куреня за винятком:

а) не має права бути Адміралом;

б) не має права бути обраним Капітаном Фльоти, хіба що у фльоті нема "Чорноморців". А

за умови, що у фльоті є мала кількість “Чорноморців”, фльота може подати прохання зробити виняток Адміральській Комісії;

- в) не має права голосу на Адміральській Комісії;
- г) не має права голосувати у таких справах:
 - 1) підвищення ступеня на “Чорноморця”;
 - 2) відзначення орденом св. Миколая;
 - 3) зміни до статуту.
- г) не має права додати “ЧМ” до свого підпису в пластових справах;
- д) не має права носити відзнаки та хустки “Чорноморця”.

14. ПРАВА “ЧОРНОМОРЦЯ”

“Чорноморець” має всі права дійсного члена куреня, своє порядкове число в курені, вибирає собі курінне ім’я-псевдо та має право додати “ЧМ” до свого підпису в пластових справах.

15. СТАРШИЙ БРАТ

Традиційно “Калабанники” вибирають собі “старшого брата” з-поміж “Чорноморців”, який їм найбільше підходить характером. Це не є лише традиційна вимога, бо старший брат надає тон кандидатурі своїм зацікавленням, прикладом та опікою.

Старший брат пильнує, щоб кандидат виконував усі вимоги куреня. Він має бути ознайомлений з кандидатом, з його проблемами, з родиною та зацікавленнями, щоб старший брат міг переконати Раду чи Зустріч “Чорноморців” на підвищення ступеня. Часто заходить непорозуміння між проводом та кандидатом через брак інформації чи комунікації. У таких випадках вартість опінії старшого брата про кандидата є цінна і необхідна.

Старший брат провадить плавбу молодшого брата в напрям найбільшого добра для куреня, Пласту та громади, використовуючи особисті зацікавлення та вміння молодшого брата.

Щоб змінити старшого брата в курені, “Калабанник” або “Водяник” мусить повідомити першого брата, попросити нового брата та тоді подати всю інформацію до судді фльоти. “Калабанник” або “Водяник” мусить подати причини зміни усім вище згаданим. Ініціатива змінити брата мусить прийти від молодшого брата.

Старший брат не мусить бути членом фльоти молодшого брата. Якщо у фльоті нема “Чорноморців”, “Калабанник” або “Водяник” може вибрати сеніора за старшого брата.

16. ПЛАСТОВИЙ ОДНОСТРІЙ

Повний однострій включає сорочку відповідної барви, шнур, відповідну хустку, відповідну курінну відзнаку, білу беретку, пластовий пояс та довгі чи короткі штани. Цілком білі, короткі шкарпетки і кросівки можна носити під час курінних, товариських та водних зайнять з короткими штанами. Кожна фльота має право встановити додаткові приписи за умови, що не конфліктують із приписами КПС у своїй країні.

17. ЗБИРАННЯ ПІДПІСІВ

а) під час Великої Ради кожен “Водяник”, “Калабанник” та “Болотяник” має дістати підпис кожного “Чорноморця”, присутнього на Раді, виконуючи доручення та відповідаючи на питання, котрі той йому дасть;

б) під час Товариської Зустрічі тільки ті члени, котрі можуть бути підвищені в ступені (тобто, звичайно, “Болотяники”, “Калабанники” й “Водяники”, котрі здали письмову працю на “Чорноморця”), є зобов’язані збирати підписи всіх присутніх “Чорноморців”.

18. ПЕРЕВІРКА ЧЛЕНІВ - ПЕРЕПИТУВАННЯ

а) перевірка членів традиційно відбувається на Раді чи Зустрічі;

б) перевірка членів включає курінну працю члена, контакт з куренем, суддею і старшим братом; амбіції до підвищення в ступені; причини приналежності до куреня; інформації про життя поза куренем, для прикладу, школа, праця і т. д.;

в) перевірка “Водяника” відбувається в присутності лише “Чорноморців”;

г) перевірка “Калабанника” і “Болотяника” відбувається в присутності лише “Чорноморців” та “Водяників”;

г) до перевірки членів можуть приєднатися запрошенні Чорноморські сеніори.

19. ВИБІР ПСЕВДА

- а) "Водяник" має право подати бажане псевдо. Лише строгий спротив присутніх "Чорноморців" може відмовити в цьому псевді й надати інше;
- б) коли "Чорноморець" бажає змінити псевдо, він може це робити за згодою двох-третіх присутніх "Чорноморців" на Раді чи Зустрічі.

20. ХРЕЩЕННЯ ЧЛЕНІВ

- а) хрещення на "Чорноморця" відбувається в присутності лише "Чорноморців";
- б) хрещення на "Водяника" відбувається в присутності лише "Водяників" та "Чорноморців";
- в) хрещення на "Калабанника" відбувається в присутності лише "Калабанників", "Водяників" та "Чорноморців";
- г) запрошені сеніори "Чорноморці" можуть бути присутні на всіх хрещеннях.

21. ПОРЯДКОВІ ЧИСЛА У ВИПАДКУ КІЛЬКОХ ХРЕЩЕНЬ

- а) коли два або більше "Водяників" стають "Чорноморцями" в той сам час, порядкове число залежить від наступних факторів:

- 1) часу в курені;
- 2) віку "Водяника";
- 3) праці в курені;
- 4) черговості у виконанні письмової праці на "Чорноморця";
- 5) потенціялу на майбутню працю в курені.

- б) присутні "Чорноморці" вирішують порядковість чисел на базі вище згаданих правил.

22. "ЖОВТА КНИГА" Й "ОРІОН"

- а) курінним інформатором для кандидатів є "Жовта Книга";
- б) кожний формально зголошений кандидат отримує копію "Жовтої Книги" із сподіваннями, що він буде зберігати її в доброму, чистому стані, привозити на всі Ради чи Зустрічі та доповнювати ті частини, що записують новішу історію куреня;
- в) можна вимагати, щоб член, який загубив або знищив свою копію, закупив нову. Курінь дарує членові лише першу "Жовту Книгу";
- г) суддя фльоти тримає реестр всіх членів, котрі одержали копію "Жовтої Книги";
- г) листок дружнього зв'язку куреня є "Оріон". Кожна фльота повинна видавати власний "Оріон", щоб тримати зв'язок з іншими фльотами.

23. ВІДЗНАЧЕННЯ

- а) існують 3 курінні відзначення, названі "Орден св. Миколая";
- б) "Чорноморець", "Водяник" або "Калабанник" може одержати це відзначення за пропозицією члена куреня та за згодою двох-третіх присутніх "Чорноморців" на Раді чи Зустрічі.

Кожна окрема фльота уповноважена надавати орден св. Миколая в чорному та білому. Для присвоєння ордену св. Миколая в синьому фльоті потрібно подати прохання в Адміральську Комісію, яка вирішує справу більшістю голосів. Людина, якій пропонується надати орден, не має права голосування в тій справі.

24. ДОПОВНЕННЯ ТА ЗМІНИ ДО ГОЛОВНОГО СТАТУТУ

- а) голосування на доповнення та зміни до Головного Статуту відбуваються лише за згодою Адміральської Комісії;
- б) доповнення чи зміна вважатиметься дійсною лише при волевиявленні трьох четвертих "Чорноморців" куреня;
- в) коли вже дала згоду Адміральська Комісія на голосування, члени Адміральської Комісії повинні провести голосування для "Чорноморців" своєї фльоти і передати голоси Адміральській Комісії.

10.6.2 Фльотський Статут Північної Америки

1. КАНДИДАТ ДО КУРЕНЯ (“БОЛОТЯНИК”)

Під час своєї кандидатури його зобов’язують наступні вимоги:

- 1) прослідкувати, що був прийнятий до УСП;
- 2) заповнити курінну картотеку та здати особистий життєпис;
- 3) познайомитись з членами і теперішньою активністю куреня;
- 4) перечитати і вивчити “Жовту Книгу”;
- 5) довести, що вміє плавати;
- 6) дістати підпис кожного присутнього “Чорноморця” на Раді або Зустрічі.

2. СТАТИ “КАЛАБАННИКОМ”

Коли “Болотяник” виконає всі вимоги, перечислені в “Жовтій Книзі” перед початком Ради або Зустрічі, фльота може прийняти його на ступінь “Калабанника”.

3. ПРАВА І ОБОВ’ЯЗКИ “КАЛАБАННИКА”

а) “Калабанник” зобов’язаний сплачувати курінний внесок, починаючи з того місяця, коли його іменовано “Калабанником”;

б) “Калабанник” не має права голосу на Радах або на Зустрічах “Чорноморців”;

в) “Калабанник” має право носити білу беретку як частину пластового однострою. Інші частини курінного одягу можна носити лише за офіційним дозволом фльотської старшини на акціях, де фльота бере участь як цілість.

4. ВИМОГИ НА СТУПІНЬ “ВОДЯНИКА”

а) щонайменше шість місяців бездоганної служби в курені як “Калабанник”;

б) вивчити історію куреня;

в) ознайомитись з курінними приписами й традиціями;

г) активність в курені й поза куренем в Пласті;

г) точне вирівнювання внесків;

д) тримати тісний контакт з старшим братом та слухати його порад;

е) участь в щонайменше одному морському таборі або довшій плавбі;

е) тримати зв’язок з куренем, інформувати курінь про свою активність в курені, Пласті, школі, роботі, і т. д. Цей курінний зв’язок об’єднує курінь, всі члени зобов’язані тримати цей контакт під час активності в курені;

ж) здати щонайменше один допис до “Оріона”, який буде виданий перед його хрещенням на “Водяника” і після хрещення на “Калабанника”;

з) дістати підпис кожного присутнього “Чорноморця” на Раді або Зустрічі;

и) організувати і виконати проект. Проект повинен бути досить відповідальний, щоб показати вартість кандидата та тривати тільки короткий час (декілька днів). Брати на себе пост в фльоті не враховується як проект.

5. ДОВША ПЛАВБА

а) “Калабанник”, який подається на підвищення ступеня на Раді чи на Зустрічі, може замінити морський табір своєю участю у довшій плавбі. Така плавба може бути на канойці, великому вітрильнику, кораблі або бути задіяним в програмі морської флоти і т. д.;

б) Визнання цієї плавби є особистим рішенням тих “Чорноморців” та “Водяників”, які голосують на підвищення ступеня. Визнання цієї плавби можна охарактеризувати голосуванням за чи проти підвищення. Прийняття рішення відбувається простою більшістю голосів. Можна визнати плавбу, але голосувати проти підвищення ступеня з інших причин. Коли не визнається плавба, не можна голосувати на підвищення за будь-яких інших причин;

в) під час вирішення питання заміни морського табору на довшу плавбу може бути прийнято до уваги фізичну можливість проходження морського табору.

6. ВИМОГИ НА СТУПІНЬ “ЧОРНОМОРЦЯ”

а) щонайменше один рік бездоганної служби на ступені “Водяника”;

б) цілковите ознайомлення з усіма курінними справами;

в) виготовлення письмової праці;

- г) активність у курені й поза куренем в Пласті;
- г) вирізьблення, викінчення, прикрашення і вручення дерев'яного весла своєму старшому братові;
- д) точне вирівнювання внесків;
- е) добре ознайомлення з морськими традиціями і звичаями;
- е) здати щонайменше один допис до “Оріона”, який буде надрукованний перед його хрещенням на “Чорноморця” і після хрещення на “Водяника”;
- ж) взяти участь у Морському Таборі як інструктор ділянки (не лише як булавний) щонайменше один раз;
- з) дістати підпис кожного присутнього “Чорноморця” на Раді або на Зустрічі;
- и) показати практичний досвід у галузі морського пластування, яке здобуте поза таборами, плавбами та іншими заходами куреня. Потрібно мати формальний сертифікат, довголітній практичний досвід або інший доказ тривалого терміну, що дозволив набрати справжню “вмілість” в морському пластуванні і знання, які можливо передати у курені або на морському таборі. Ті, хто виконав цю вимогу для того, щоб стати “Водяниками”, лише мають підтримувати рівень своєї кваліфікації.

7. ПИСЬМОВА ПРАЦЯ “ЧОРНОМОРЦЯ”

- а) “Водяник” мусить здати письмову працю, щоб стати “Чорноморцем”;
- б) “Водяник” має узгодити тему праці з Капітаном Фльоти, суддею фльоти і старшим братом. Тема повинна бути інструкторська з морського пластування, але можуть бути винятки, згідно з потребами куреня. Тема мусить бути узгоджена щонайменше за п'ять місяців перед наступною Радою або Зустріччю;
- в) виготовлена праця мусить бути надіслана Капітану Фльоти, судді фльоти та старшому братові щонайменше за 8 тижнів перед Радою або Зустріччю, на котрій “Водяник” має намір стати “Чорноморцем”. Працю оцінює комісія, до якої входять Капітан Фльоти і два “Чорноморці”, залучені Капітаном Фльоти, переважно фахівці з тематики праці;
- г) комісія зобов'язана перевірити працю і повідомити “Водянику”, чи його праця була прийнята щонайменше за 4 тижні перед Радою або Зустріччю;
- г) якщо комісія оцінить працю негативно, “Водяник” має змогу здати перероблену працю щонайменше за 1 тиждень перед Радою або Зустріччю;
- д) якщо комісія на Раді або на Зустрічі оцінить перероблену працю негативно, “Водяник” змушений написати іншу працю й тим самим чекати наступної нагоди стати “Чорноморцем”;
- е) суддя фльоти або призначений ним “Чорноморець” зберігає всі письмові праці, тримає їх готовими для використання при потребі та бере під контроль використання праці на морському таборі, до “Оріона”, “Юнака” та інших потреб;
- е) праця має бути здана Капітану Фльоти в чотирьох примірниках;
- ж) праця мусить бути надрукована;
- з) прийнявши працю “Водяника”, Рада вимагає, щоб кандидат на “Чорноморця” прочитав або розповів текст праці всім присутнім.

8. ВИСТУП З КУРЕНЯ

- а) існують наступні способи виступу з куреня:

1) виступ з куреня (при звільненні з УСП);

2) добровільний вихід з куреня (член інформує суддю про свої причини);

3) виключення:

I) за невирівнювання внесків;

II) голосуванням членства (точки 13 Г, Г', Д);

III) після двох років завішення без контакту з куренем.

б) існують додаткові, формально означені, ступені неактивності:

1) добровільне звільнення;

2) завішення:

I) каране;

II) за неактивність.

в) коли член фльоти не сплачує внесків протягом 14 місяців і одержав два особисті

повідомлення від скарбника, він є автоматично виключений з куреня. Внесок необхідно сплачувати не пізніше 1 січня кожного року. Скарбник зобов'язаний повідомити суддю про таке виключення. Щоб такий член мав змогу повернутись в курінь, існують два варіанти:

1) вимагати, щоб член заплатив заборговані внески й знову почав плавбу в курені як "Болотяник";

2) вимагати, щоб член заплатив подвійні внески від початку заборгованості до дня повернення в курінь (включно з часом, під час якого член був виключений) і вступив на той самий ступінь, на якому він був.

г) на Великій Раді, Товариській Зустрічі і Надзвичайній Раді "Чорноморців" фльота може виключити "Калабанника" з куреня при згоді більшості присутніх "Чорноморців" і "Водяників";

г) фльота може виключити "Водяника" з куреня при згоді двох третіх всіх присутніх активних "Чорноморців" у фльоті;

д) фльота може виключити "Чорноморця" з куреня при одноголосній згоді всіх інших активних "Чорноморців" у фльоті;

е) суддя фльоти надсилає повідомлення та контролює голосування в усіх схожих справах та пильнує виконання і оголошення вироку справи;

е) якщо так складається, що член фльоти має причини, щоб стати неактивним на довший час з причин війська, переселення, навчання за кордоном, роботи та з інших особистих причин, то фльотська старшина може затвердити добровільне звільнення з куреня такому члену, котрий виконав свої обов'язки супроти куреня до того часу й має сплачені всі внески. Таке звільнення може тривати рівно 12, 18 або 24 місяці;

ж) ініціатива добровільного звільнення повинна надходити від члена;

з) під час такого звільнення член не зараховується до активного стану куреня, не може брати участі в курінних зайняттях та не може носити курінних частин пластового однострою. Одночасно з тим, в нього нема жодних курінних обов'язків та він не платить внесків за цей час. Коли такий член повертається до активного стану, він вступає назад на той самий ступінь, що мав, коли виступив;

и) можна сподіватись, що такий член час від часу даватиме чути про себе фльотському судді або старшому брату. При відсутності контакту довший час Рада Чорноморців може вважати, що член добровільно вийшов з куреня;

і) фльота може завісити члена в активності куреня. Під час такого завішення той член не зараховується до активного стану куреня, не може брати участі в курінних акціях та не може носити курінних частин пластового однострою. Обов'язок члена платити внески за час завішення залишається незмінений, але він не мусить вирівняти внесків по завершенню завішення;

ї) член може бути завішений при згоді двох третіх всіх присутніх "Чорноморців" на Раді або Зустрічі;

ї) існують два види завішення:

1) карене завішення є наказним на певну кількість місяців. На кінець зазначеного часу член повертається до активного стану;

2) завішення за неактивність є першим кроком до виключення члена з куреня за неактивність та при подальшій неактивності фльота може ставити на голосування питання про виключення з куреня. Щоб повернутися до активного стану, член мусить письмово подати прохання до судді фльоти та вирівняти внески до дня повернення до активного стану.

к) член, котрий є завішений більше двох років без контакту з куренем, може бути виключений при згоді двох третіх всіх присутніх "Чорноморців" на Раді або Зустрічі "Чорноморців";

л) член, котрий добровільно відійшов або був виключений з куреня, може повернутись, якщо:

- 1) подасть судді формальне письмове прохання про повернення до куреня;
- 2) вирівняє заборговані внески з початку заборгованості до часу прийняття;
- 3) більшість плюс один активних "Чорноморців" в фльоті згодяться його прийняття.

м) член, котрий повернувся до куреня, повертається в тому самому ступені, що був виключений або добровільно відійшов;

н) можна повернутися до куреня тільки один раз.

9. АКТИВНІ ЧЛЕНІ

Активний член куреня є той “Чорноморець”, “Водяник” та “Калабанник”, котрий:

а) є правильно оформленій старший пластун;

б) не має більше, ніж 14 місяців заборгованих внесків;

в) не є завішений або покараний за неактивність, або не є добровільно звільнений з куреня.

10. ХТО ЗАЧИСЛЯЄТЬСЯ ДО КУРЕНЯ

а) до всіх курінних внутрішніх справ та більшості інших справ лише активні “Чорноморці”, “Водяники” та “Калабанники” зачисляються до куреня;

б) при річному звіті до Референта УСП зачисляються як члени куреня:

1) усі активні “Чорноморці”, “Водяники” та “Калабанники”;

2) усі неактивні члени, які формально не виступили з куреня;

3) усі “Болотяники”.

11. ФЛЬОТСЬКА ДОГАНА

а) догана є письмовий доказ незадоволення з поведінки члена на курінних акціях та в курінному житті;

б) догану надає фльотська старшина в часі провини при нараді “Чорноморців” і “Водяників”, присутніх в околиці. Фльота може перевірити справедливість наданої догани під час наступної Ради;

в) наслідком догани є відміна права голосу в усіх курінних справах на один календарний рік від дати надання догани.

12. ФЛЬОТСЬКИЙ ПРОВІД

а) Провід фльоти поділений на дві частини: старшина (Капітан Фльоти, суддя і скарбник) та решта проводу (адміністратор ЛОМТ-у, редактор “Оріона”, хорунжий, хронікар, інтендант, писар, стернові залог, Референт Міжкрайових Справ та члени Адміральської Комісії). Фльотська старшина керує справами куреня під час року.

1. Капітан Фльоти є головою старшини, котра керує справами фльоти під час року. Капітана Фльоти обирають на Великій Раді щороку; він керує фльотою від Ради до Ради. Лише “Чорноморець” може бути Капітаном Фльоти. До його обов’язків належать наступні пункти:

I. Керувати фльотською працею.

II. Склади план праці та стежити за його виконанням під час року.

III. Репрезентувати курінь на пластових акціях під час року.

IV. Впевнитись, що старшина та провід виконують їхні обов’язки.

V. Повідомити фльоту (через суддю) про календар.

VI. Складати комісію праць (якщо “Водяник” здасть працю).

2. Суддя керує внутрішніми справами фльоти під час року і є заступником Капітана Фльоти. Лише “Чорноморець” або “Водяник” може бути суддею. До його обов’язків належать наступні пункти:

I. Організувати всі акції, сходини, Зустрічі і Ради та повідомляти фльоту про них.

II. Зберігати книги членства в фльоті, включаючи картотеку кожного члена, адресар, список кандидатів і т. д.

III. Тримати контакт з членами фльоти через стернових та старших братів.

IV. Відповідати за публікацію “Оріона”.

V. Зберігати книгу всіх праць “Чорноморців”.

3. Скарбник веде всі фінансові книги. Скарбник не може бути членом ЛОМТ-у. Лише “Чорноморець” або “Водяник” може бути скарбником. До його обов’язків належать наступні пункти:

I. Знати точно та контролювати, скільки грошей має фльота і де вони зберігаються.

II. Вести список внесків і збирати внески від всіх членів.

ІІІ. Повідомити членів, коли вони заборгували понад 14 місяців внесків. Повідомити їх та суддю, якщо вони є викреслені через внески.

ІV. Платити всі фльотські борги.

6) решта проводу: "Чорноморець", "Водяник" або "Калабанник" можуть займати всі інші пости в проводі за винятком Референта Міжкрайових Справ.

1. Адміністратор ЛОМТ-у: хоч це є пост в ЛОМТ-і, адміністратором ЛОМТ-у є вибірний член 25-го куреня. Пост адміністратора обирається під час перших сходин по морському балі (не на Зустрічі). До його обов'язків належать наступні пункти:

I. Складати перші сходини ЛОМТ-у, на котрих є обраний головний організатор ЛОМТ-у (голова ЛОМТ-у).

II. Тримати окремо фінансові справи Морського Тaborу.

III. Опікуватися всіма зголосеннями та аплікаціями у справі Морського Тaborу.

IV. Приготувати та вислати всі оголошення про Морський Табір; приготувати та вислати оголошення до "Свободи" та "Ukrainian Weekly".

2. Редактор "Оріона" відповідає за видання "Оріона". Редактор несе відповідальність за збір дописів, видання та розсылку "Оріона".

3. Хорунжий відповідає, щоб курінний пррапор був на кожній акції фльоти, включаючи:

I. Морський Табір.

II. Ради та Зустрічі.

III. Пластові збирки.

IV. Табори, де комендант або бунчужний є "Чорноморцем".

V. Похорони "Чорноморців".

4. Хронікар зберігає всі архіви - знімки, привіти і т. д.

5. Обов'язки інтенданта:

I. Фльотський інтендант зобов'язаний:

а) отримувати поштову скриньку в Іст Четтем;

б) відновлювати і тримати реєстрації всіх човнів, канойок та вітрильників;

в) відновлювати реєстрації вантажівок, що використовуються для транспортування моторівок та човнів;

г) слідкувати за ключами цілий рік і придбати інтендантові ЛОМТ-у дубльовані ключі, якими той користується влітку.

II. Інтендант ЛОМТ-у.

а) приготувати човни, вітрильники та виряд до вжитку;

б) приготувати майно до зимового зберігання і поскладати його до великої скрині;

в) приготувати човни та вітрильники до зимівлі;

г) впевнитись, що пальне було запаковане не в великі скрині.

6. Писар відповідає за всі документи фльоти.

7. Стернові залогі відповідають за їхні залоги і є контактами, через який суддя тримає зв'язок з членами залог.

8. Референт Міжкрайових Справ (РМС) керує зовнішніми справами. Його обирають під час Великої Ради на один рік. Лише "Чорноморець" може бути РМС. До його обов'язків належать наступні пункти:

I. Тримати близький контакт із іншими фльотами.

II. Контактувати з фльотами щонайменше кожних три місяці.

III. На Зустрічах і Радах звітувати про стан закордонних справ і яким чином старшина чи фльота найкраще зможе допомогти іншим фльотам.

9. Членів Адміральської Комісії (крім Капітана Фльоти) обирають під час Великої Ради.

13. ПЛАСТОВИЙ ОДНОСТРІЙ

а) право голосу на Великій Раді мають лише ті члени, які мають повний правильний пластовий однострій;

б) "Чорноморець" має право носити синій щитик під лілайкою над лівою кишенею і на беретці.

Редакційна замітка. Повищий уступ є незгідний із Приписами про Відзнаки в Українському

Пласті і мусить бути змінений. Для всіх членів обов'язує під лілайкою щитик кольору уладу: бронзовий для УПС, а зелений для УСП.

в) довгі зелені підколінки й черевики носять під час поважних пластових імпрез та акцій з короткими штанами.

14. ГОЛОСУВАННЯ

а) право голосу мають лише “Чорноморці” і “Водяники”, присутні на дискусії якоєс справи;

б) формальне голосування неприсутніх “Чорноморців” відбувається лише в найповажніших випадках. Суддя переводить таке голосування поштою або телефонічно. Звичайний випадок такого голосу: виключення “Водяника” або “Чорноморця” - точки 13 Г, Г', Д. Процедура голосування потребує опитати лише таку кількість “Чорноморців”, яку достатньо для ухвалення рішення;

в) неприсутні члени, котрі бажають бути вибрані на якийсь пост, мусять письмово або усно це передати Капітану Фльоти або судді, а ті передають це предсідникові нарад;

г) голос більшості присутніх “Чорноморців” і “Водяників” може відкрити голосування для “Калабанників”. Такий поширеніший голос звичайно існує в товариських або менш формальних справах, наприклад, місце наступної Ради, дата вечірки і т. д.;

г) предсідник може вживати неформальний спосіб переведення голосування, але є зобов'язаний перевести формальний спосіб голосування, коли:

1) результат розгляду справи є очевидним;

2) треба занотувати і довести, хто як голосував;

3) “Чорноморець” або “Водяник” попросить про формальний спосіб голосування.

д) коли існує більше двох варіантів для голосування, необхідно поступово голосувати, доки не залишається лише два варіанти;

е) голос, що утримався, вилучається з числа тих, хто має голос, окрім справ про підвищення чи виключення, коли він зараховується як “проти”;

е) підвищення ступеня (точка 3 В, Г, Г') вимагає позитивного голосу від тих присутніх, котрі голосують за підвищення ступеня;

ж) член, котрий одержує догану, втрачає право голосу в усіх курінних справах на один рік від надання догани.

15. ЗАЛОГИ

а) залога є географічно обмежена, працююча стежка фльоти;

б) праця залоги включає адміністративну комунікацію залоги з фльотою, а також самостійний розвиток. Наприклад, участь у важливих виховних проектах для куреня, для Пласти, участь в громадському житті і т. д.;

в) члени залоги щороку вибирають стернового залоги, який входить до складу фльотського проводу, та суддю-писаря. Обидва ведуть працю залоги та раз на рік звітують до фльотської старшини;

г) члени залоги мають право створити статут залоги. Цей статут мусить бути прийнятий фльотою на Великій Раді. Залоговий статут ніяк не може бути в конфлікті зі статутом фльоти;

г) тільки на Великій Раді можна створити, відновити або розв'язати залогу.

16. “ЖОВТА КНИГА” Й “ОРІОН”

Фльота вибирає редактора “Оріона”, котрий виготовляє листок. Листок повинен виходити квартально. Відповідальність за це несе фльотська старшина, а припильнувати це має фльотський суддя. Редактор відповідає, в першу чергу, за зміст листка, але через те, що листок є офіційним виданням фльоти, фльотська старшина, в особі судді, остаточно відповідає за зміст “Оріона”.

17. ДОПОВНЕННЯ ТА ЗМІНИ ДО ФЛЬОТСЬКОГО СТАТУТУ

а) Статут може бути змінений тільки на Великій Раді, Товариській Зустрічі або на Надзвичайній Раді “Чорноморців”;

б) Статут може бути змінений тільки при згоді більшості присутніх “Чорноморців”.

10.6.3 Чорноморське мудре слово

NAVIGARE NECESSE EST - VIVERE NON!

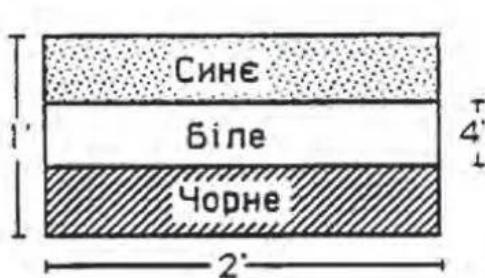
НАВІГАРЕ НЕЦЕССЕ ЕСТ - ВІВЕРЕ НОН!

Мудре слово є поміщене завжди на всіх чорноморських виданнях.

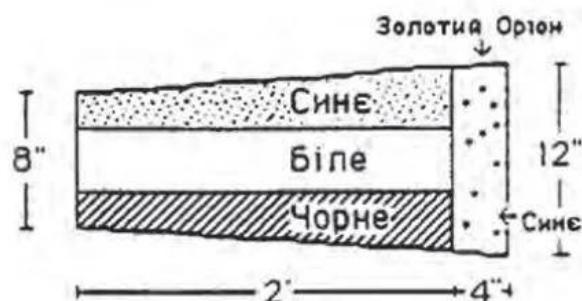
10.6.4 Чорноморський поздоров

ДОБРОГО ВІТРУ!

10.6.5 Чорноморські прапори

Чорноморський прапорець на суші

Чорноморський прапорець на судні

10.6.6 Чорноморська Відзнака

Йонтек, ЧМ

Чорноморська відзнака - це щитик, тло якого поділене на три поля з долини вгору - це чорне, біле і синє поле. На всьому красується золотий адміральський якір з линвою. Ціла відзнака обведена золотим шнурочком. На синьому полі - сузір'я Оріон.

За таким простим, здавалося б, виглядом, криється глибока символіка. Щит нагадує нам, що нашим головним обов'язком є обороняти нашу батьківщину - Україну.

Чорне поле щита символізує українське Чорне море. На тому морю видніють білі вітрила чорноморських суден. Над усім - синє українське небо, а на ньому сузір'я Оріон. Це сузір'я з давніх-давен вказувало морякам шлях серед спінених хвиль морської стихії. Давні моряки вірили, що Оріон - це лицар з мечем, який глядить за всіми моряками та береже їх від лиха.

Адміральський якір - це загальновідома відзнака моряків. Якір є символом надії: так як корабель зачіпає якорем об дно, щоби буря не зносила його на скелі, так наша надія лучить нас з Богом, який допомагає нам перебороти всі життєві перешкоди. Линва на якорі - це линва нашої віри, що є основою всіх наших діл.

Золотий шнурочок довкруги - це та линва пластового братерства й взаємної любові, що всіх нас, "Чорноморців", в'яже в один дружній і сильний гурт. З'єдинені - замкнені в одному гурті - не боїмося ніяких перепон, а спільно працюємо для осягнення наших ідеалів.

Сузір'я Оріон, якір і линва на відзнакі - золотого кольору, бо золото є найшляхетнішим металом. Золотий колір тут означає шляхетність наших почувань, наших задумів і нашої праці - таку шляхетність, до якої ми зобов'язалися в нашій Пластовій Присязі. Курінну відзнаку можуть носити тільки дійсні "Чорноморці" на правому рукаві, один інч від плеча.

Відзнака "Калабанника" - щитик з полями синього, білого і чорного кольору. "Калабанник" ще не означає братерство в курені, бо його плавба щойно почалася в курені, ані не знає, куди плисти, бо не має Оріона, який вказує курс.

Відзнака "Водяника" подібна до "Калабанника", але додане сузір'я Оріона і золотий шнур навколо щитика. Сузір'я Оріона має вести "Водяника" до здобуття підвищення на ступінь "Чорноморця". "Водяник" також співдіє в братерстві куреня, тому видно золотий шнурочок навколо щитика.

10.6.7 Хустки Куреня “Чорноморці”

Додатково до інших відзнак для різних ступенів у курені “Чорноморці” мають три різні хустки, щоби розрізняти “Калабанників” і “Водяників” від “Чорноморців”.

Хустка “Калабанника” є темно-синя, з однією білою стяжкою, пришита 1 інч від краю хустки.

Хустка “Водяника” є темно-синя, з двома білими стяжками, пришитими 1 інч від краю хустки. Стяжки є півінча одна від другої.

Хустка “Чорноморця” є темно-синя, з трьома білими стяжками, пришитими 1 інч від краю хустки. Стяжки є віддалені півінча від себе.

Калабанник

Водяник

Чорноморець

Ім'я: _____ Рада/Зусіріч: _____ Дата: _____

Калабанник

Агай Болотнику!

Слідуючі є вимоги на ступінь Пластуна Калабанника:

Статут точка 4:

- А. Припинювати, щоб він був прийнятий до УСП-а.
 (Суддя)
- Б. Вилонити курінну картотеку й здату обов'язковий життєвий.
 (Суддя)
- В. Запішнатися з членами із теперішнього відмінного курсу.
 (з Повні і з Водінникі)
- Г. Переністи і вивчити Жоту Книгу.
 (Чорноморськів)
- Г. Доказати що вміє плавати.
 (Повний або Водінник)

Підзвіщення:

(Суддя)
(Курінний)

Ім'я: _____ Рада/Зустріч: _____ Дата: _____

Водяник

Агой Калабаннику!

Статут точка 6:

А.	Приймопнене ціль місця бездоганної служби в курсі як калабанник.	(Суддя)
Б.	Вивчити історію курсантів.	(Старший Брат)
В.	Обязаннямлення з курінними прислужами є традиціям.	(Старший Брат)
Г.	Активність в курсі й поза курсом в Пласті.	(Суддя)
Г.	Точне виконання вкладок.	(Старобійник)
Д.	Тримати генний контакт з старшим братом та слугти його порадли.	(Старший Брат)
Е.	Участь в принайменше однією морськім тaborі або досвіді плавою. МТ _____	(Старший Брат)
Е.	Тримати зв'язок з курсом, інформувати курсів про свою активність в курсі, Пласті, школі, роботі, і т.д.	(Фудда)
Ж.	Здасть приймлені один досвід до Оріонна який буд відмукований перед його хрещенням на водяника і післі його хрещенням на калабанника.	(Редактор Оріона)
З.	Дістати підпис кожного присутнього юношеских на Раді або Зустрічі.	(Старий Брат)
И.	Зорганізувати і виконати проект.	(Курній)

Підвищення:

(Старший Брат)	(Суддя)	(Курній)

ІМ'Я: _____ Рада/Зустріч: _____ Дата: _____

Чорноморець

Агай Водянику

Слідуючі є вимоги на ступінь Пластуні Чорноморця:

Статут точка 9:

- А. Принайменше один рік бездоганної служби в Курені як подібник.
 (Суддя)
- Б. Ціловите ознайомлення з усіма курінними спорядж.
- В. Виготовлення (исовлення) правд.
- Г. Активність в курені й поза куренем в Пласті.
- Г. Вирізбленин, вікінгін, прикрасення і тручення дерев'яного весла свому старшому братоzi.
- Д. Точне вирівнювання виладок.
- Е. Добре ознайомлення з морськими традиціями і звичаїми.
- Є. Здасть принайменше один дозвіл до Срібна кові був вибудований перед його хрещенням на Чорноморця і після його хрещення на боярника.
- Ж. Бере участь у Морськім Таборі як інструктор діланки (не лише як булавник) принайменше один раз. МТ _____
- Підвищення:
 (Старший Брат)
 (Суддя)
 (Курінний)

10.7 ФОНД ДОПОМОГИ РОЗВИТКОВІ МОРСЬКОГО ПЛАСТУВАННЯ

ПРАВИЛЬНИК ФОДОРОМП

1. ЦІЛЬ. Фонд Допомоги Розвиткові Морського Пластування (скорочено ФОДОРОМП) існує при 10-му Морському Курені Уладу Пластового Сеніорату “Чорноморці” для надавання реальної допомоги програмі морського пластування.

2. УПРАВА. Фондом управляє голова ФОДОРОМП, покликаний Великою Радою 10-го Куреня УПС “Чорноморці”. Він діє при помочі штабу, тобто членів Управи, яких виділяє Велика Рада Куреня, або назначує Курінна Старшина. У склад управи входять з уряду кожночасний курінний і курінний скарбник.

3. ЗАВДАННЯ УПРАВИ. Всіляко пропагувати ФОДОРОМП, дбаючи про його ріст. Виеднувати пожертви від членства 10-го, як і других чорноморських куренів, а також з інших джерел (пластових і позапластових). Заохочувати до пожертв через вмілий розголос, наприклад, публікації, грамоти вдячності і т. п.

4. ГОСПОДАРКА ГРИШМИ. Зібрани фонди Управа складає на окреме банкове кonto. Гроші можна теж інвестувати для збільшення стану Фонду. Про кожну інвестицію рішає Управа звичайно більшістю голосів. Акумульовані відсотки додається до балансу ФОДОРОМП.

5. ВИПЛАТИ З ФОДОРОМП:

- бажаючі одержати допомогу ФОДОРОМП вносять на руки голови ФОДОРОМП прохання, приспаної форми (див. залучник);

- прохання розглядає Кураторія ФОДОРОМП в складі: Голова ФОДОРОМП (за порадою членів його штабу), Курінний 10-го Куреня “Чорноморці” і його Курінний скарбник. Вони вирішують звичайною більшістю голосів, чи бажану допомогу уділити, уділити частинне чи відмовити. Допомога з ФОДОРОМП може бути призначена тільки на придбання майна з тривалою вартістю для вжитку в реалізуванні програми морського пластування. Кожне одержане прохання має бути полагоджене до 3 місяців від його одержання;

- по схваленні виплати з ФОДОРОМП Управа ФОДОРОМП подбас, щоб асигнована сума була скоро й безпечно передана туди, де її потрібно.

6. МАЙНО:

- зазвичай об'єкти, закуплені з фінансуванням ФОДОРОМП, залишаються майном 10-го Куреня УПС “Чорноморці”. В окремих випадках майно можна передати іншим власникам на підставі рішення Управи ФОДОРОМП;

- за збереження кожного такого об'єкту й нагляд над його використанням відповідає визначений член 10-го Куреня УПС “Чорноморці”.

7. КОНТРОЛЯ. Контролю книг ФОДОРОМП переводить Комісія-Матка на Великій Раді 10-го Куреня УПС і звітує про вислід перевірки Великій Раді.

8. ЛІКВІДАЦІЯ ФОДОРОМП. Про ліквідацію ФОДОРОМП рішає Велика Рада 10-го Куреня УПС “Чорноморці”.

9. ЗМІНА ПРАВИЛЬНИКА. Цей правильник може бути змінений рішенням Курінної Старшини 10-го Куреня УПС “Чорноморці”, винесеним звичайною більшістю голосів.

Десятий Курінь Уладу Пластунів Сеніорів
ЧОРНОМОРЦІ
- NAVIGARE NECESSE EST - VIVERE NON -

АПЛІКАЦІЯ

на допомогу із

Фонду Допомоги Розвиткові Морського Пластування (ФОДРОМП)

Хто вносить _____

Їхня адреса _____

Телефон(и) _____ Факс _____

Електронна почата _____ Дата аплікації _____

Скільки грошей потрібно (в Американських долярах) _____

Коли гроші потрібні (побажано вносити аплікацію прин. З місяці наперед) _____

Що буде закуплене за ті гроші (мусить бути майно з тривалою вартістю; Фодоромп не фінансує консумованих видатків, як подорожі, харчування, тощо) _____

Чому це потрібне _____

Член 10-го Куреня УПС Чорноморці, який буде відповідати за збереження закупленого майна й наглядати над його використанням _____

Призвіще _____ підпис _____

Де буде зберігатися закупліне майно _____

Підпис (того, хто подає аплікацію) _____

+ можна долучити додаткові пояснення до кожного питання (долучення є: так ____ ні ____)

цю частину виповняє Упрача ФОДРОМП

аплікацію одержано дня _____ розглянено Кураторією дня _____

рішення виплатити суму (дол.) _____ підпис голови ФОДРОМП _____

зауважи _____

Розділ 11 -

ФУНДАТОРИ ВИДАННЯ КНИГИ "ЧОРНОМОРСЬКА МУДРІСТЬ"

(Ті, хто дав 250 доларів або більше)

250 доларів:

- Богдан Гуран, ЧМ;
- Залога "Атлантійський океан - Захід", 10 К. УПС;
- Михайло Белендюк, ЧМ;
- Микола та Линда Григорчук, ЧМ;
- Ігор Гайда, ЧМ;
- Євген Мандзій, ЧМ;
- Юрій та Христя Крижанівські, ЧМ;
- Ірена Онуфрик в баженну пам'ять про Зенка Онуфрика, ЧМ - Рекіна;
- Ділі та Володимир Бутенки, ЧХ та ЧМ.

265 доларів:

- Ксеня Колцьо, ЧХ.

450 доларів:

- "Чорноморці" та "Чорноморські Хвилі" в Австралії.

500 доларів:

- Марко та Рома Гудзяк, ЧМ.

525 доларів:

- Зенон Стаків, ЧМ.

1,000 доларів:

- Любомир та Наталка Гевко, ЧМ;
- Нестор та Магда Колцьо, ЧМ та ЧХ;
- Анна Гаврилюк у бл. пам'ять про Ореста Гаврилюка, ЧМ;
- Петро та Ірена Козел, ЧМ;
- Гриць та Ліда Костинюк, ЧМ;
- Володимир та Ірма Пилишленко, ЧМ.

4,600 доларів:

- Пластове видавництво Інк.

5,000 доларів:

- 10-й Морський курінь УПС "Чорноморці".

"Чорноморці" вдячні за матеріальну підтримку
усім меценатам, завдяки яким
побачила світ "Чорноморська Мудрість"

ISBN 978-1-63068-162-3

9 781630 681623

Printed in USA